

D. HIPPOLYTI

BONACOSSAE, I. C.

FERRARIENSIS,

Quæstiones Criminales

IN QVIBVS ORDINE ALPHABETICO

ferè omnia discutiuntur dubia, quæ in iudicijs
statutorum causa suboriri solent.

CVNCTIS IN FORO VERSANTIBVS,
ac Iuris vtriusque studiosis admodum necessariæ

Summa diligentia, & indice conuenienti excussæ.

Omni J. S. Honor.
de l. l. v. h. s.

CVM PRIVILEGIO.

Venetijs, Apud Damianum Zenarum, 1573.

D. HIPPOLYTI

NONA 22 VE. 1. G.

1884 FEB 15

Questions Continued

IN THE CITY OF NEW YORK

The Court of Sessions for the City and County of New York

do hereby certify that

CANCER IN TONGUE

is a disease of the mouth and throat

and is a very dangerous disease

CANCER IN TONGUE

Gen. 2. 10

OLD LIBRARY

1121111111

ILLVSTRISS. ET EXCELLEN.

ALPHONSO II. FERRARIÆ DVCI.

DOMINO ET PATRONO SVO COLEN-

DISS. ET OBSERVANDISSIMO.

Hippolytus Bonacossa I. V. D. Ferrariensis fœlicitatem
ac prosperos successus.

sum. 1011A

*V*M retroactis temporibus Il-
lustriss. & Eccellentiss. Prin-
ceps, in Istriacis, Dalmaticisq;
regionibus, pro pratore, ac lo-
cum tenete Casareo assiderem.

Nempe f. r. Ferdinandi Impe-
ratoris Soceri tui religiosissimi, succisuiis horis Cri-
minales quaestiones ad intelligenda statuta vniuer-
si orbis, ex astra professionis diuersis authoribus col-
legi, pro communi omnium legentium utilitate:
Quas cum in praesentiarum edere in lucem suasio-
nibus beneuolorum sollicitatus sim, amplitudini
tuae Dux mitissime eas dicare, & consecrare propo-
sui. Sume igitur Princeps ornatissime supplex ro-

A 2

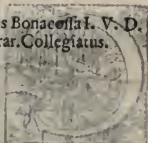
go,

go, lucubrationes has meas hilari fronte. Quasi
 calculo tuo comprobaueris, maximum ornamen-
 tum ipsis accedet. Etenim graue tuum iudicium,
 & propè diuinum quantifaciant mortales, cum ui-
 ua sis virtutum imago, nemo est, qui nesciat. I
 vale. totius orbis decus, & speculum. & te diuina
 Maestas in multos annos conseruet.

Illustrissima D. T. V. D. Hippolytus Bonacossa I. V. D.
 ac propterea iudicis.

Addictissimus

Hippolytus Bonacossa I. V. D.
 Ferrar. Collegiatus.

QVÆSTIONES

CRIMINALES

AD STATVTA INTELLI-

GENDA EDITÆ, AB I. V. D.

D. HIPOLITO BONACOSSA

Farrariensi

In actu pratico frequentes, & maxime
conducibiles.

Ordine Alphabetico contexta.

PRIMA PARS.

V. m. omnia iudicia, aut distrahendarum con-
trouersiarum, aut puniendorum malefactorū
causa reperta sint, ut ait Cicero in oratione
pro. A. Cæcina. cumq; hoc secundum uehie-
mentissimum sit, vt potè, quod ad grauiores
pertineat, requiratque sæueritatem iudicis,

ac vim. (Ad rempublicam. n. fundandam, ac stabiliendam, &
ad communem societatis humanæ concordiam retinendam,
nihil potest esse magis salutare. ut in tertio de iuris arte ostē-
dit Operis Phrissius. vbi de criminalibus agit iudicijs. viden-
dum est igitur, quonam modo hoc municipali iurè perpen-
datur. & quidem nulla alia scilicet præfatione præmissa, ora-
torum more apud Areopagitas.

Prima

Questiones Criminales

A.

PRIMA QVÆSTIO.

Abolitio:

STATVTVM concedit Abolitionem delinquenti, An cōprehendat delinquētem in crimine læsæ maiestatis? resp. Ange. in disputa. incip. Exorta guerra. de quo. Alex. in addi. ad Bar. in l. 1. ff. ad l. Jul. maiesta. quòd non. Capiccius. decis. Neapò. 130. nu. 56. Marfil. in l. 1. & in l. de minore. & l. vnus. §. cogniturū. sub nu. 77. ff. de quæstio. Riminal. cōs. 12. nu. 7. in 1. vol. vide et Roma. in l. si quis in graui. §. ij quoq; ff. ad syl la. & Grāmati. in cōs. 40. sub nu. 10. Et no. 9. Abolitione generali cōcessa, accusatio post triginta dies nō repetitur. Lucas de Penna in l. 1. col. 18. C. de deserto. lib. xij. adde Criminalistas. & præcipuē Boffium. in prac. titulo de præuicatoribus, calumniatoribus, & tergiuersatoribus. sub tit. x. vbi de abolitione agit. & ibi ponit, quando ab accusatione desistere liceat, & abolitionis materiam fufius prosequitur. ad quē te remitto. De abolitione. & quid sit abolitio? tradit Vitalinus. de malef. tit. de abolitione. & Plac. in epito. delic. cap. 38. vbi fufius, & de abolitione aliter quā hic. ponit Iodocus. in prac. crimi. cap. 146.

Abducens.

STATVTVM puniens abducentem mulierem honestæ vitæ, bonæ conditionis, & famæ, an requirat harum qualitātū probationem? respon. 9. sic. Et idē sponte confessus, vel aliter puniri non poterit, vbi dictæ qualitates probatæ non fuerint. Marfil. singu. 187. & 189. Bursatus. consil. 69. num. 3. & seq. & per discursum. Et no. quòd si mulier ante abductionem cognita fuerit ab eo, qui eam abduxit, & ita confessā

fessa fuerit, non poterit abducens aliter de abductione puniri. Cæpol. in consil. 57. Neuiza. in sylua nuptiali. lib. 4. sub nu. 46. Aduersus tamen Cæpollæ cōsiliū stat Cornei sententia, in consil. 80. in 2. relator est Neuiza. vbi supra. vide Cæpol. consil. 58. vers. & pro hoc allego. vbi dicit, quòd stante statuto, quòd abducens mulierem honestæ vitæ puniatur tali poena, si ille qui accusat vult abducentem posse condemnari poena statuti, debet articulare, & probare, quòd mulier illa abducta tempore abductionis erat honestæ vitæ, aliàs conuentus debet absolui. refert Æmil. in consil. 72. nu. 7. Rimin. consil. 17. nu. 16. & Sozin. in consil. 439. in 3.

Abortus.

DIcitur statutum, qui fecerit abortionem, puniatur, &c. Quando punietur quis statuto? respon. Dec. in consil. 535. qualiter autem abortionis poculum dolosè sumēs, aut alteri præbens puniatur, quando non est sequuta ipsa abortio? respon. Barba. consil. 23. in 2. Quid de marito, qui calce percussit vxorem in corpus, ex qua percussione est editus abortus? respon. Ias. in l. 1. de legibus. Iaco. Bol. in repeti. l. cap. 5. famosos. ff. de poenis, Signorol. in consil. 1. Blancus. in prac. cri. pagi. 78. nu. 13. & seq. ubi de abortione tractat. Casfanc. in consue. Burgun. pagi. 14. num. 23. & seq. Bossi. in prac. crimi. in titu. de partu supposito. fol. 214. Dec. in consil. 535. Monteleo. in prac. arbi. parte. 4. vbi de muliere prægnante verba facit. Iul. Clar. in prac. cri. q. 68. ver. abortum. Soarez. in suo thesauro. communium opi. in primo folio Decis. Pedemon. lx. vbi traditur de muliere prægnante, quæ latrinam adiuit, & infantem peperit, qui in latrina suffocatus fuit. Plac. epito. crimi. capit. 20. & capit. 26. Menochi. de arbitra. iudic. casu. 357.

Quæstiones Criminales

Abradens statutum

QUANA poena punitur abradens statutum? tradit Alberi. in qq. ad statu. in 1. parte. q. 34. ubi dicit, quod punitur in quinquaginta aureis. l. si quis. id quod. ff. de iurisdic. omni. iudi. in prin. punitur, etiam poena falsi. vt Idem ait. vide Rosfr. in libello. de albo corrupto. & eundem Alberi. q. 27. parte. 2.

Absens :

IURE quidem positiuo introductum est, quod absens ex statuto condemnetur, & ideo statutum tenet. Bal. in l. ne diu. C. de pœnis. & in l. 1. C. quomodo & quando. quod intelligit, quando absens esset citatus. quia absq; citatione statutum non teneret. clem. pastoralis. de re iudi. Fit modus citandi potest ex statuto introduci, præter ius commune. secundum Bal. ibi. argu. l. 3. §. si. de testi. quod ita seruat consuetudo. vide Afflict. in decisi. Neapol. 391. Grammat. in voto 3. sub num. 24. & voto 30. nu. 24. Roma. in consi. 245. Dec. in consi. 681. col. si. Rimi. in consi. 59. in 1. Maran. in præ. in xvj. diff. sub nu. vi. pagi. mihi 62. An stantē. d. statuto, possit quis tanquam quilibet de populo comparere, vt defensor, excusator, instructor, vel pro eo defensionem quo quo modo suscipere respon. Thom. Docius. & Sozi. post tracta. Ant. de Cana. vbi de excusatore fit mentio. q. sic. Sed vetat ferrariense statutum sub rub. qualiter & quando procurator. &c. ubi omnibus modis tollit reo defensiones, nisi intret carceres. An autem procurator cum mandato possit, & debeat admitti, qñ absens pro crimine publico, & capitali uenit puniendus? nō levis est quæstio. vide Alex. i. cōs. 4. in 6. uol. Cepol. in cartela. 66. Fely. fufius. in c. meminimus. col. 3. sub nu. 9. de accusa. Bar. in l. pē. C. de quæstio. ubi tradit cautelā repellēdi procuratorē. de qua sepiusimè criminalistæ. vide Affl. in dec. 177.

Arno.

Arno. comm. 70. & 193. Cepol. in consi. 109. & consi. 255. Carre. fufius in §. circa, in prac. cri. laffr. in decis. 482. Bal. in l. 2. C. vt nemo priua. Soz. in fallē. 322. Affl. in decis. Neapo. 64. Cor. in cons. 45. vol. 3. col. 3. Bal. in l. planē. ff. de peti. hæred. Maran. in prac. in quarta parte. 1. par. princ. Bald. in eius pract. vbi agit de procurat. pag. 16. sub rub. vtrum procurator admittatur. Blanc. in pract. crim. & fufiffimè per Alexandri. in tract. de potestate procuratoris, & defensoris, in causa criminali. Et Dynus consuluit, quòd potest interuenire, vt refert Cyn. in l. reos. C. de accusa. & respondet, & sic. Bossius, in pract. cri. fol. 264. in titu. de requiren. reis, & absentib. damnandis, quis comparere possit. & in titulo. an in criminalibus iudicijs quis possit pro absente interuenire? Vide Arno. Solilo. 31. & fufius per Cassan. in consue. Burgun. pag. 145. cum seq. & in consi. 1. num. 37. fol. 4. Folterium in pract. crim. tit. audiantur excusatores, & omnino etiam Ant. de Tremulis, in glo. in verb. procurator, ad titu. Bonacur. in pract. quibus modis suo nomine, pag. 41. & Firma. in Repert. Claudiū in regula crim. 17. & 18. lul. Clar. in pract. crim. q. 32. & seq. Menochi. in tract. de Arbi. Iudi. q. 80. per totam. Et not. q. si quis allegat causam absentię, & impedimentum, non auditur, nisi fideiubeat de eum præsentando in tali termino: Iaf. in rubr. ff. vt in ius vocati, eant. vbi Castrē. dicit perpetuò notandum. Et not. q. pater pòt in quocunq; crimine interuenire ad plenā defensionem absentis filij, si satisfare velit, de eo præsentando coram iudice. Alber. in l. seruum. §. publicè. ff. de procur. sed pone, iudex propter imperitiā admisit procuratorem, an processus erit nullus? Respon. Bald. in l. ita demum, col. 2. sub r. u. 4. de peti. hæred. quòd non. & hæc quidem est communis opinio secundum Bal. ut scilicet admittatur processus, & teneat, ex quo non fuit obiectum: & quamuis iudex legitimauit personam alicuius, uti procuratoris, qui uerè nō erat, per talem sententiam non efficitur procur. secundum Iaco.

Quæstiones Criminales

de Are. in l. an etiam. ff. de falso tuto. de quo Bal. in l. ob tutorem. C. si mater indemnitate promisit. Alexandri. in l. pen. §. ad crimen. ff. de pub. iudi. Et ubi venit imponenda pœna capitalis, nō admittitur procurator pro absente. d. l. pen. c. ueniens. de accusa. Quando scilicet principaliter uenit imponenda, secus si in consequentiam. Imola. in d. §. crimen Barba. in cōsi. 2. sub nu. 17. in primo vol. Marfil. in cōsi. 10. sub nu. 5. Et quando est prohibitum à statuto, q̄ iudex non possit in aliquo casu procedere contra aliquem. si iudex procedat, admittitur ad comparandū per inquisito, nedum specialis procurator, sed etiam quilibet de populo. Marfil. in cōsi. 24. sub nu. 38. Item pone. Dicit statutum, quod proditor sit ipso iure condemnatus. An poterit interuenire procurator? Resp. Bal. in l. reos. C. de accusa. sub num. 41. se credere, quod non. quia disputatur super crimine, & super crimine oportet declarari. Vnde licet non feratur sententia condemnatoria, tamen fertur æquipollens, scilicet declaratoria. c. pro humani extra de homici. lib. 6. Item ubi inquisitio est nulla, nō prohibetur statuto procurator. Marfil. in cōsi. 49. nu. 16. in prin. Item si ex forma statuti pro uulnere sit pœna pecuniaria imposita. Si quis mortifere aliquē uulnerauerit, potest se defendere per procuratorem. Licet mors sequi speretur. Alberi. post Dy. in 2. par. statu. q. 37. Ti raquell. in l. connubia. in glo. 2. sub nu. 28. Item si statutum dicat, reum primò se personaliter in carceribus ponere, & procurator postea interuenire poterit. de hoc uide. Cæpollā in cōsi. 51. & Alexandri. De potestate procur. & defen. in cau. cri. nu. 153. Arno. Solilo. 31. & ait Alexandri. ibi. num. 320. quod statim, cū quis commiserit homicidium, vel delictum aliquod, in quo non potest procurator constitui. cautela ē, q̄ horteris eū, ut ad partes remotas proficiscat, & mittas aliquem ad allegandum causas absentia, qui si non admittatur à Iudice, processus erit nullus. etiam, quod ex forma statuti contumax habeatur pro confesso. quam cautelam

lam tradunt Moder.in c.ueniens de accusa. Sed hanc caute
lam refellit Ferra.in cautela.18.& Blancus in pract.crim.in
cautela.10.& Clarius in pract.cri.q.30.vide omnino Rui.
in consi.118.num.9.in 5.uol.Et quando absens dāmnetur.
vide Villalob.in trac.comm.opi.in uer.absens ubi diffusè.

Absoluere.

STATVTVM prohibet ultimo mense officij Iudicē absol
uere reum.an possit pronuntiare, quem esse absoluen
dum? Respon.Bart.quòd sic. de quo Alex.in l.1.col.4.ad
fi.ff.de iurisd.om.iud.an reus absolutus, etiam ab obserua
tione præsentis iudicij, possit denuo uexari? Claud.in regu
la cri.161.Vide etiam Iul. Clar.in pract.cri.q.57.& alibi.

Absurdum.

AN in statutis absurdum euitari debeat? Respond. Si
agnorol. q sic in consi.68.in fi.& in consi.60.Fulgo.in
consi.220.col.fi.Firma.in Reperto.

Abusio.

STATVTVM punit dolū præsumptum.an mitius sit agen
dum cum foemina, quàm cū masculo? Resp. q sic.Secus
tñ, si punit abusione, quia tunc foemina punitur, sicut mascu
lus.& in foemina semper est maior abusio. secūdum Bald.in
l. quicunq; col.4.C. de seruis fug. de quo Tiraquell.in 13.l.
connubialem. sub num.23.in fi.& in ix.l. sub num.51.

Accusatio.

STATVTVM punit accusantem & non probantem, an
shabeat locum in necessario accusatore? Respon.Ray.de
Forli.in l.3.§.utrum.ff. ad Sylla. q non. Statutum.n. solum
habet locum in voluntario. & not. quòd iudex debet prius
statuere accusatori terminum ad allegandum, quare non
debeat de calumnia condemnari, & ubi nihil deducit, quod

Quæstiones Criminales

releuet, poterit in eadem sententia puniri calūniator. aliàs non. vide omnino Iul. Clar. in præ. crim. q. 62. ad fin. aliàs enim opus esset alia instantia, & processu, vt posset condemnari. & dicit isdem Clar. ibi. uer. sed quid si accusator, & si uis conuincere querelantem de calumnia, potes illum interrogare, an velit uti querela, & probationibus superinde factis, eo, quia intendis illum querelare de falso. & si ille respondeat, quòd uult uti, eo casu potest tãquam sciens de falso puniri: si querela tanquam falsa cõuincatur. & hic modus interrogandi est approbatus à iure. vt idem probat ibi, vide omnino Foller. inter consi. crimi. per Zilettum. consi. 80. Tomo 2. ubi plura de accusatore falso, & de accusatione. Et not. quòd si statutũ puniret in centum, posset reus accusatus petere in eademmet sententia, puniri accusatorem in centum, in qua ipsum accusauerat. Bal. in l. athletas §. seruus, per illum tex. ff. ad l. fal. & per l. r. C. de calumni, & Bar. in d. §. calumniator. l. athletas. ff. de ijs, qui no. infamia. ubi Bal. & Fely. in c. fi. sub nu. 12. de calum. & no. quòd quis per procuratorem non accusat. Bal. in consi. 165. in 5. vol. in fi. si fuerit igitur mihi illata iniuria, & aliquis alius iniuriã referentẽ accusat, dicẽs se nomine meo illũ accusare, & vobis iustate tñ, accusatio est prorsus nulla. Paul. de Cast. in l. post dotem. col. 3. nu. 2. ff. sol. matri. & in accusatione debet dicere suam & suorum iniuriam prosequendo. Si quis tamen haberet mandatum, in quo dies, & tempus commissi delicti positum esset, & omnia ea, quæ requiruntur ad hoc, vt constituens ipse obligari possit, tunc secus. Rom. in consi. 60. in popularibus uerò quis per alium non accusat. l. licet. de procura. & d. l. pen. §. ad crimen. ff. de pub. iudi. idem Rom. in consi. 152. in fi. & 160. per totum. Bagaro. in tracta. de excep. dilato. item not. dispositio statutaria permittit, quòd quilibet de populo admittatur ad accusandum. Intelligendum est. quilibet, s. de ciuitate, & non alius. Bar. in l. in prouinciali. §. in publico, per illum tex. ff. de ope. no. nun. de quo

Paul.

Pau. de Cast. & Ias. & sequaces ibi. Et quoties utitur isto verbo quilibet, statutum habilitat eos, quibus obstat ius civile, ne accusent, pro ut est foemina, minor, inimicus, bannitus, p debito civili, non aut, quibus obstat ius naturale, vel gentium, ut bannitus pro delicto, excōicatus, infans, furiosus, & forēsis. Bal. in Rub. C. qui accusa. non possunt, & in l. ita pudor. C. de adult. Anch. in c. 1. 14. q. princ. de constit. Ioan. Bap. de S. Seuerino in repeti. l. omnes. populi in 29. char. in 1. col. ff. de iust. & iu. & Barb. extra de accus. Marfil. in cōf. 85. Pro damno uero dato, fēminæ in terminis statuti non possunt accusare. Bal. in d. Rub. Blanc. in prac. cri. pagi. 75. sub nu. 97. in 1. parte. Item dicit statutum, quod latrunculator accipiat omnes accusationes. Dic, quod ubi videt iudex delictum non esse punibile, non debet sumere accusationem de eo factam. Ias. in rub. C. ut nemo priua. & Paul. de Cast. in cōf. 58. in 2. vol. unde, si quis occidit aliquem in casu permissō à statuto, in casu scilicet, quando liceat se sine iudice vendicare. super hoc non debet recipi accusatio. Bar. in l. si seruus. C. de ijs, qui ad eccle. consu. vbicunque tamen quis accusaretur, quod in aliquid faciendo deliquerit, nunquā est reiicienda accusatio, immo est admittenda, licet in ea non fuerit fraudis, ac doli qualitas exquisita. secundum glo. singu. in l. ex maleficijs. §. longē minus. ff. de actio. & obliga. ex qua hanc theoricam assumit Bal. in l. 1. C. qui accusa. non possunt, in 3. & 4. char. ponit Roma. in consi. 105. col. 1. contra quendam, qui produci fecerat non dolo instrumentum, per quod quis debitum exigere uolebat. vide Ange. in l. 1. C. ubi causa status. & in auth. si uerō. C. de adulte. & per gl. in clem. pastoralis. de re iudica. A mode. in tracta. syndic. nu. 71. Bal. in qq. ad statuta in uer. citare. Specula. in titu. de præpara. iudi. §. 1. sub nu. 6. & 7. Item si statutum dicat, quod accusatio non recipiatur, nisi accusans fideiubeat de probanda accusatione. Videtur. n. statutū uolē hoc, si fuerit petitum, ut scilicet accusans fideiubeat. Pau.
de

Quæstiones Criminales

de Cast. in l. vniuersa. C. de præcibus impera. offeren. ubi dicit, quòd statutum mandans fideiussores præstari intelligitur, si fuerit petitum. vide Ias. ibi & infra dicetur. Item si statutum dicat accusationem aliquam non debere admitti, ipso iure accusatio esset perempta. ut C. ne quis in sua cau. l. unica not. Bar. post Iac. de Are. in l. 1. C. ad Treb. not. Pau. de Cast. in l. 1. in prin. ff. ad Macedo. vide Bossi. in prac. crim. ubi de accusa. agit. Item si statutum dicit, quòd committens delictum, possit à quolibet accusari. Nam fieri faciens, poterit accusari. l. defunctus. C. si reus, uel accusa. mor. fue. vbi dicit delictum, quod est in persona facientis, in fieri faciente esse punibile. Bal. in qq. ad statu. uer. statutum, dicit. item stante statuto, quòd de tali maleficio liceat cuilibet accusare, & quòd accusator habeat tertium. Nam si officialis curiæ, uel familiaris potestatis accusat de tali maleficio, non debet recipere tertium. Bal. in qq. ad statu. q. 12. circa statutum. Item si statutum dicit, quòd qui non probauerit suam accusationem, puniatur. & c. Pone, quidam produxit accusationem habentem plurā capitula, & quædam probauit, & quædam non. An punietur, ac si nihil probasset? Resp. Marfil. in l. 1. §. si quis dicatur. uer. & adeo. ff. de quæstionibus. Et no. quòd accusatio secūdū Azo. in rub. C. de accusatio. est aliquē in libello reū de crimine deferre ad vindictā. Item non potest accusare alieni fundi conductor uigore statuti, disponentis contra damnum dantes in re aliena. l. si fur. aliàs Iulianus. ff. de usufru. ubi Bar. uer. Item not. Iass. in decis. 95. Item quando statutum loquitur de strata, accusatio tenet de debito commissō in uia, ad imponendum pœnam duplicatā uigore, dicti statuti. secūdū Bar. in l. absit. C. de priuileg. domus Augustæ. lib. xj. per l. 2. §. decē. ff. de vi bono. rapto. & not. in l. ædiles. de uia publ. Marfil. in prac. crim. §. & quia, sub num. 12. & in §. quoniam, sub num. 53. Corf. in sing. uer. pœna, & Bal. in qq. ad statu. uer. uia. Item accusatio vnica tantum dicitur, licet ex uno statuto diuersa sint

sa sint capitula. Bar. in l. i. §. i. ff. de cloacis. Item si statutum ponit tempus, infra quod quis ad accusandum admittitur. accusatio, vel inquisitio post illud tempus formari non poterit. Bar. in l. querela. C. ad l. Corn. de fal. qui dicit, hoc per petuò mēti esse tenendū. Vide Bald. in cōsi. 409. nu. i. in 4. Et stante tali statuto, etiam si probatum sit delictū per testes omni exceptione maiores, potest opponi exceptio accusatione prescripta. Bal. in d. consi. Item pone, fuit homicidium commissum in patrē alicuius pupilli. An restituetur aduersus statutum? Resp. Bal. in l. fi. C. ex quibus cau. quòd non. Contrarium tenet Mauritius in tract. de restit. in integr. c. 160. vide ad dictum statut. Marfil. in cōsi. 65. in primo vol. super statuto Ferrar. & vide quæ pono infra in uer. terminus. Item dicit statutum quicumq; , qui primò accusauerit malefactorē, habeat tantum, de quibus bonis dabit prēmium? Pōnit Bar. in l. lex Cornelia. §. si quis libellum, de iniurijs, in repetitioni. antiquis, de quo Aret. in tract. malef. in ver. fama publica. Item si statutum dicit, quòd aliquis non possit accusari. Dic, quòd ista exceptio impedit processum. Bal. in l. si absentem. C. de accusa. l. si seruus. C. de ijs, qui ad eccle. confug. l. 2. C. ne quis. Bar. in l. Nā & in princ. ff. de iniurijs. Qui aut iurauit non accusare, bene pōt denūciare, quia non prohibetur deferre crimen, licet secus per modum accusationis. Ioan. Andr. in regu. de qua per Archiepiscopum Floren. in eius summa, in regu. cum quid, de regu. iur. in 6. Item quoties statutum uult productionem accusationis habere uim litis contestate, actor non debet confidere in emendatione libelli, quia est impossibilis, sed debet petere abolitionem, ne error à principio, & ex post facto trāseat in crimen falsi. Bal. in l. accusationem, in fi. C. qui accusa. nō possunt. uide Maran. in pract. in prima parte. dis. iud. in fi. in quarta par. pag. 49. & Gand. in tract. malef. super rub. qualiter fiat accusatio. sub num. 6. ubi dicit, quòd hodie per totam Italiam obseruatur, quòd libellus non datur, sed simpliciter

citer accusatio fit, quâ accusator iurat esse veram, & sic post in quaternio iuris communis ponitur? Et not. q. in causa criminali non licet accusanti, etiam ante litem contestatâ; mutare accusationem, quia desistens incurrit in poenam Turpiliani, pariter & mutans. l. 1. §. 1. ff. ad Turpil. secundum Bar. in l. Edita. in 5. col. C. de eden. Iaffred. in decis. 286. Item statutum vult, q. accusationem non probans, puniatur in contum, Si quis in eodem libello plures accusat, & non probat, non punitur, nisi una tantum poena, quia sumitur accusatio pro libello. l. edita. C. de eden. non autem pro iurè accusandi, quia tunc essent plures accusationes, l. 1. C. si reus, uel accus. mor. sue. in d. l. edita. ubi actio ponitur pro libello. Idem tenet Catald. in tract. syndic. sub num. 136. Item si statutum vult, quod nemo de falso accusare possit, nisi deponat 25. lib. penes Massarium communis. Titius accusaturus fecit depositum, postea poenituit eû, & noluit amplius accusare, an Massarius debeat restituere depositum? respon. Bal. in l. si filius. ff. de cond. causa da. causa non seq. q. tenetur, per illum tex. attēta præsertim natura depositi, in quo habet locum poenitentia. l. si pecunia. ff. de positi. Item dicit statutum, quod accusatus teneatur respondere accusationi præcisè, seruatis tamen exceptionibus. An exceptio iudicis incompetentis est sufficiens ad impediendum litis contestationem? respon. Bal. quod sic. in l. exceptionem. C. de excep. col. pen. Item stat statutum, quod si accusatus est contumax, Potestas debeat infra mensem processum expedire, & si non contumax, infra duos menses, pone in eodem Libello accusant plures, ex quibus vnus est contumax, alius uerò nō. querit an fiat retardatio ad menses duos, quo ad vtrunq. vt. s. processus non expediatur, nisi post duos menses? Resp. q. non. quia contumax discretiue infra mensem expediatur, nō cōtumax infra duos. Bar. Bal. & ceteri, in l. non idcirco. ff. de iudi. item accusatus à bannito, qui ex forma statuti excluditur ab audientia, quamuis patiat

termi-

terminum banni currere, non habebitur pro confesso, ex
forma alterius statuti, de hoc loquentis, quia accusator nō
est persona legitima ipso iure, cum verba statuti sint pro-
hibitoria. Bal. in l. si filius cum. ff. de interro. ac. Item possi-
dens simpliciter non accusat, nec creditur ei ex dispositio-
ne statutaria, quæ dicit, quod accusanti domino possessionis
credatur. secundum Bar. in l. locorum. C. de omni agro
deser. lib. xi. Panormi. in c. si. in fi. extra. Vt lite non conte-
sta. Et nō. quod accusatio debet fieri personaliter, & nō per
litteras. Fely. in c. licet. col. 1. de accusa. Et accusatio per
vnum cæpta, per alium postea exercetur, & perficitur. Al-
beri. in l. constante. ff. ad. l. Iul. de adulte. Et si super proces-
su facto super vulnere non posset sequi condemnatio mor-
tis, etiam sequente pendente processu, attamen, si accusator
dixisset, peto eum condemnari de morte, quam constat se
quuturam, tunc secus. ita docet Fely. in c. significasti. col. 2.
uer. & adde, quod processu facto. super uulnere, de homici.
& uide Bald. in eius practi. tit. seu qō. vtrum mortuo accu-
satore, iudex de illo delicto possit per inquisitionem proce-
dere? ubi dicit, quod mortuo accusatore, iudex poterit pro-
cedere per inquisitionem, si talis est casus, de quo possit in-
quiri, morte. n. rei iudicium est solutum. l. in Senatu. §. 1. ff.
ad Turpilia. & ideò iterum est inchoandum. ff. de accusa. l.
libellorum. §. si. vide Amodè. in tracta. syndica. super clau-
sula emergentibus, & connexis, & prorsus extraneis. Vbi
dicit, quod quando non adest ista clausula in inquisitione
speciali, si formetur simpliciter de vulnere, & sequitur
mors, non posset sequi condemnatio, secundum Bar. in l.
Prætor edixit. §. 1. ff. de iureiu. & l. nunquam plura. ff. de pri-
ua. delic. Sed uigore dictæ clausulæ potest sequi condem-
natio de morte. secundum Bar. in l. Senatus. ff. de accusa.
Idem dicit Carreri. post plures in prac. pagi. 46. nu. 8. & vi-
de omnino etiam Bar. in l. damni. §. Sabini. col. 2. nu. 6. ff.
de damno infec. ubi dicit. quod ex statuto non potest pu-

Quæstiones Criminales

niri de morte, quia illa accusatio non fuit proposita. sed si poneretur proposita, ut, quia dixisset accusator, peto eum condemnari de morte, cum certum sit eum moriturum, vel iudex dixisset in inquisitione, quòd etiam de morte intendebat inquirere, tunc posset sequi condemnatio, morte se quita, quia ius superueniens actori ex causa de præterito, confirmat suum ius, quod probat. An statutum puniens accusatorem, qui in probatione defecit, habeat locum in denunciatore? respondet Cataldin. in trac. syndica. sub. nu. 113. & dicit, quòd sic. decis. Neapoli. 39. vide Bal. in consi. 426. nu. 1. in. 5. vol. item statuto cauetur, non admittendum esse accusatorem, nisi satisfecerit per fideiussores idoneos approbatos ab approbatoribus communis. Dic, quòd non sufficit dare unum fideiussorẽ, nec satis est, intervenire unum approbatorem, licet uterq; & fideiussor, & approbator sint idonei, & soluendo. licet videatur satisfactum menti statuti, quæ solum uoluit consultum esse, cautumq; indemnitati accusati. Ange. in consi. 56. incip. quidam non suppositus. de qua re fusius. Tiraquell. in l. si unquam uer. suscepit. nu. 191. C. de reuo. dona. Quid si ex statuto requiratur citari proximiores agnatos occidi ad accusationem eius, qui illum occidit, an sufficit citari unum. Respon. Ange. quòd non. in consi. 289. de quo Tiraquel. ubi. supra. nu. 192. idẽd si soror esset citata, non ualeret sententia iudicis malefactorum. Bal. in consi. 430. in. 5. Et not. quòd iudex, quando procedit ex officio super crimine, uolens ad absolutionem rei procedere, solemniter citare debet, & requirere illos, quorum interest, ut si uolunt accusationem suam prosequi compareant infra terminum certum coram eo, prosequuturi accusationem ipsius criminis, & recepturi iustitiæ complementum, cum comminatione, quòd nisi in ipso termino compareant, de cetero nullatenus audiẽtur. sic dicit Lucas de Penna. in l. si apparitor. C. de cohortali. lib. xij. col. 3. Item not. quòd omnes possunt accusare offendentes statu-

tum.

tum. vt docet Alberi. in qq. ad statuta. q. 36. Et accusatio de crimine priuato est popularis, quando poena est applicanda fisco. glo. Dy & Bar. ac ceteri. in l. 1. ff. de popula. ac. Firma. in reperto. Roma. in consi. 152. l. 3. §. fi. ff. de praeuarica. Bar. in l. fi. ff. de priua. delic. Et not. quod non dicitur publicum delictum, pro quo per statutum alteratur poena. etiam in corporalem. Alex. & Paul. de Cast. in l. cum seruus. ff. de condi. ob causam. Idem & in poena stipulata fisco. Firma. in reperto. uer. accusatio. & in ver. poenae repetitio. Et licet statuto caueatur, quod quis non possit accusare ultra tres personas, non est ulterius procedendum. Bal. in consi. 245. in 4. Item, si statutum dicat, quod probata accusatione, quis tali poena puniatur, fuit probata accusatio rei furtiue, nec in ea fuit dictum, quod iure dominij, uel quasi, uel possessionis pertinebat ad talem, non tenet accusatio, nec accusatus debet puniri. Bar. in consi. 15. in 2. vide tamen Crotum in consi. 36. Item si ex forma statuti debet credi accusatori de crimine. Si ipse accusator esset infamis infamia facti, illi non erit credendum. Ange. in l. qui in iudicio. ff. de accusa. vbi dicit, quod ita fuit iudicatum tempore suo. refert Gramati. in consi. 35. sub. nu. 27. vbi citat sequaces. Et no. quod accusator non tenetur hodie se obligare ad poenam talionis, quia poena talionis ex consuetudine est sublata. Arno. in Cõmentis. 13. quando autem reus sit absolueudus ab instantia, uel ab obseruatione iudicij, uel amplius non impetendus. ponit Couarru. in tractatu uariarum lec. lib. 1. ca. 1. nu. 8. de accusatione. Claudius in regula crimi. 4. & ibi ponit. quid sit denunciare. Et de ipsa accusatione tractat fufius. Iul. Clar. in sua prac. cri. lib. v. §. 1. & q. x. & xij.

Actio.

ACTIO ex statuto an sit poena perpetua? respon. Bar. in l. omnes populi. q. 4. §. q. prin. ff. de iusti. & iu. Et actio utilis in pœnalibus statutis locum non habet. Bal. con

Questiones Criminales

fi.495.nu.3.in.1.parte.Item actio ex statuto, quæ punit de
lictum publicum publica est.Bar.in l.1.de concussio.in l.1.
in vlti.col.uer.quæro quid si per statutum.ff.de publi.iudi.
in l.2.§.fi.in princ.ff.de præuariato.

Adherentes.

L OQVITVR poenale statutum de adhærentibus. Qui
nam sunt adherentes? respon.Bar.in consi.25.in 2.ubi
dicit,quòd adherentes propriè illi dicuntur, qui sunt eiusdè
uoluntatis, cuius est principalis.cap.apostolicæ.de iudi.
lib.6.& in auth.de aliena.& emphy.§.Economus, qd̄ dicit
utile Bar.pro capitulis pacis.vide Oldra.in consi.330. sub
nu.5.& Fely.in rub.de treuga & pace.col.5.uer.quinta de
claratio.& per Alberi.in dictionario in uer.isto. Et not.q
si Princeps facit pacem pro se,& adhærentibus suis,intelli-
gitur de adherentibus præsentibus,& non futuris Marfil.in
prac.cri.§.agredior.sub.nu.47.& nu.84.pag.137. Et uerbū
coherere,idem ferè est,quòd adherere,sic soloædificia,nō
autem acceruum herere dicimus.l.qui acceruus ff.quod
ui aut clam.Spiegel.in uer.coherere:in Lexicon. Et stante
statuto,quòd bannitus non possit extrahi de banno,nisi de
voluntate offensi,uel hæredis,vel eius,ad quem facere spe-
ctat,pax facta principalibus,ligat etiam coherentes.c.1.de
postula.prelato.Inno.& Ioan.Andr.in d.c.ad apostolicæ.
de re iudi.in 6.quod intellige,siue expressè fiat mentio in
pace de coherentibus, siue non.quia de ipsis etiam actum
uideretur.Ange.& Moder.in l.quæ religiosi ff.de rei uendi.
licet tutius sit exprimere.Ange.in auth.de hære.& Falci.in
prin.& de alie.& emphy.d.§.Economus.& tenet Alexan-
der.in l.si conuenerit.§.si nuda.ff.de pigno.ac.Firma.in re-
perto.in uer.pax facta.Nouellus in prac.crimi.ad fi.ubi de
pace fusius.& Bal.in qq.ad statu.uer.Pax.Moronus nouissi-
mè in tracta.de fide,treuga & pace. Qui nam uerò dicantur
sequaces,& participes delicti?tradit Fely.in c.olim de
accusa.

accusa.col.2.Et qui dependentes, & connexi tradit Imol. in consi.139.& seq.& ibi, de incidentibus, de incidentibus quoque, emergentibus, connexis, & si quæ sunt simi. ponit Plotus. in repeti.l.fi quando.nu.638.C. unde ui.& Boeri in dec.54.Et de Coherentijs, adiacetijs, & pertinetijs rei, fufius tractat Hiero.de Mon.in trac.de finibus cap.80. Et de uicinia, confine, coherentia, & simi. Lucas de penna.in l. quicunque C.de omni agrò deser.col.fi. Et de adherentibus, complicibus, partibus, corporalibus, sequacibus, & similibus. ponit fufius Iacobi. de S.Gorgio. in §. de adherentibus. pagi.103.in sua inuestitura.

Additio.

AN idem quoq; iuris intelligatur replicatum in additione, quod erat in ipso statuto, quo ad poenam, & alia resp. Lopus. quòd sic in clem. statutum. de elec. super uer. consuetudine; quod dicit sing. ibi Cardina. plenè Corsetus. in eius no. in uer. additio. quod intelligit Rui. post alios in consi.23.nu.28. in 5.vol. etiam, si non dicatur. Vide Euerar. in centuria legali in loco à ratione legis larga, ampla, seu generali ad extensionem. in 3.casu princ. in uer. circa quod uolo te scire. pagi.289. ubi bene. Fely. in c. 1.col.2. de iureiu. Deci. in consi.90.col.fi. Et quando dicitur additio ad statutum, uel declaratio? Vide omnino Fely. in consi.33.& ibi, quando possit fieri, & teneat declaratio ad statutum.

Admenatio.

STATUTUM disponens, quod percutiens puniatur in decem. Pone aliquis admenauit, sed non percussit. Teneaturne utili actione ex illo statuto resp. quòd non. per nota. in l. si quis non dicam rapere. C. de Episc. & cler. Ange. in litem apud Labeonem. §. 1. ff. de iniurijs. ubi tex. de admenatione, de quo Barba. in consi.11.col. antepen. in 1.

in 1. vol. Non in valet consequentia. Talis admenauit contra talem; ergo cum vulnerauit, quia non probat hoc esse, quod ab hoc contingit abesse. l. neque natales. C. de proba. l. non hoc. C. unde legi. l. Papinianus. ff. de mino. Marfil. in consi. 63. sub num. 10. in 1. vol. dic alia ut per Firma. in reperto. in ver. Admenatio.

Adulterium.

AN poena adulterij locum habeat in adultera in cognita & respiciat per Gratm. in decis. Neapol. 31. Et si quis dicat Titium comisisse adulterium cum dolo, & fraude, non obtinebit, si probaretur mulieris uoluntas. Roma. in consi. 167. incip. Antonius. Et not. q. per confessionem mulieris adulteratae, & fornicantis, non probatur adulterium, precipue ad condemnationem. Syluanus in consi. 50. nu. 41. in princ. Et not. quod non prohibetur adulter per statutum facere pacem cum marito adulteratae uxoris. Bart. in consi. 175. nu. 1. Item not. quod si maritus uerberauit hic uxorem. s. Bononiae, & ipsa propter timorem aufugiat Ferrariam, postea eam accusat de adulterio, & condemnata fuit in amissione dotis, maritus propter affectionem suam de illi condemnatione, non debet habere illam dotem. Ancha. in consi. 409. incip. probata tanti uiri seuitia. de quo Marfil. de Fideiussu. num. 154. ubi plenè de matre adultera, & si hio ei dotem negante, & de adulterio excipiente. Menochi. in consi. 31. per totum. Et ibi qualiter probetur adulterium, & hæres mariti an possit excipere, uel accusare de adulterio. Et si per testes infames probaretur adulterium ex forma statuti, non tamen probabitur matrimonium, quod quidem probare necesse est, ad hoc, ut quis poena statuti puniri possit. Firma. in reperto. in ver. isto. Quid si quis committit adulterium simul & semel cum incestu, & statutum solum punit adulterium? respon. Corn. in consi. 19. in 4. an statutum de adultero torquendo habeat locum in adultera,

maximè, quādo iudiciū est intentatū ciuilitè? resp. vt per Bal. in consi. 6. num. 8. in 5. an statutum puniens adulteriū commissū cum muliere malæ famæ, extēdatur ad iudē adulterantem cum muliere christiana? resp. ut per Io. Bapt. in l. omnes pop. nu. 271. ff. de iusti. & iure, an qui dedit pecuniam mulieri adulteræ teneatur poena statuti? respon. q sic. Ang. & alij. de quibus Marfil. in l. 1. C. de rapto. virg. nu. 20. Signorol. pulcherrimè in consi. 38. Quid si mulier meretricio incedit, & uiuit, an punitur adulter tali statuto, etiam si sciat eam esse nuptam? respon. quod non. Ange. in l. mater. §. mulier. ff. de adulte. & in l. si uxor. §. sed & in ea. eo. ritu. Tiraquell. de legibus connubia. in xij. l. sub num. 23. in si. ubi & alia. Vide Iul. Clar. in prac. in §. adulterium. Item qui decipit mulierem cum promissione pecuniæ, tenetur d. statuto. Maranta in pract. pagi. 88. Parisi in consi. 160. in 4. parte, & Cassane. in rub. consue. Burgun. de rapr. num. 54. ubi de adulteris fusius. Et ibi etiam dicit, q statutum ipsum locum non habet in adulterio facto cum uilissimis personis. ad quod facit dictum Bart. in l. quæ adulterium, C. de adulte. ubi cum meretrice nupta non committitur adulterium, & fuit opinio Ultramontanorum; & fortè melius dixerunt, quàm glo. in d. l. quæ adulterium, quæ uidetur tenere contrarium. Vide Cottā. in uer. meretrix. & in uer. mulier propter adulterium. Et in uer. vxor suspecta de adulterio. & uide omnino Rolan. à Valle, in cō si. 34. in secundo vol. Haftenus de adulterio, & non ultra, ut cum Hieronymo, in Hieremiam cap. 2. in princ. Reprehē sibile (inquit) nimis in scripturis, siue breuitati, siue longitudini connexum. Nam alterum sensus legentium obturat alterum studiosorum desiderium præcedit, & Imperator damnat uerboositatem, in l. si. §. in refutatorios. C. de appell. ut ex glo. Instit. de successio. subla. in prin. per illum tex. Ad de Chirco. in tractatu. receptarum scientiarum, centuria 1. conclu. 5. & 6. & seq. Iul. Clar. in §. adulterium, in pract. cri.

Affectus.

Affectus.

AFFECTVS enim statuto non punitur, si non sequatur effectus, quia per generalem cōsuetudinem hodie iuribus contrarijs est derogatum. Ange. in l. fi. ff. q. quisque iur. Fallit in crimine læsæ maiestatis, ac patrię oppugnate. Item fallit, quando lex solum affectum siue effectū considerat. Bar. in l. generaliter. §. si igitur. ff. de calumnia, & in l. si quis legatū. ff. de falsis. Maran. in pract. in 4. parte princ. sub num. 54. & seq. vide Gramm. in decis. Neapoli. 74. Marfil. in consi. 83. incipiente, stante statuto, quod qui conatus est committere adulterium, capite puniatur, quidam attentauit, & quia mulier acclamauit, ipse au fugit, an decapitabitur, vel alia pœna punietur? resp. ut p. Bal. in consi. 336. in 1. par. nu. 1. incip. statutum, vide Fel. in tract. de conatu. Et no. q. non punitur quis pœna ordinaria, si priapum misit in ano pueri, & non perfecit. Affectus super constit. lib. ij. tit. 3. §. adulterium, nu. 12. pagi. 182. ex generali scilicet consuetudine. vide Menochium, de arbi. iudi casu. 360. & infra dicam, in uer. sodomias. Stante statuto. quod qui conatus est committere adulterium capite puniatur. quidam attentauit, sed non perfecit, non punitur. Bal. in d. consi. 336. statutum dicit, quod non possit cognosci de adulterio, stupro, uel incestu. Extenditur etiam ad attentatum. Bal. in consi. 6. in 3. Quid si statuto cautum reperitur, q. de adulterio, stupro, uel incestu, cognosci, uel inquiri non possit nisi ad accusationem porrectam per certas personas: quod statutum uiget in ciuitate Tergesti. Syndicus autem villæ denunciauit curiæ Maleficiorum quendam, qui attentauit cognoscere monialem, an punietur tali statuto? resp. Bal. quod non in consi. 16. in 3. vol. quando puniatur attentatio effectū non sequuto. Soci. in fallen. 31. in uer. attetatio. Dy. in regula Peccati. de regu. iur. in vj. & de uerbo attentare, plura Bal. in consi. 24. in 4. Ange. in auth. de manda. prin. §.

fi. Et

fi. Et de attentione iulius per Cassane. in consuet. Purgun. in §. 5. pag. 55. in 21. casu. Milleus, in pract. crim. pag. iij. sub num. 25. Tiraquel. in tract. de poenis causa. 38. cum seq. Viuius in trac. comm. opi. ver. statutum puniens delicta, pag. 240. Duennys. in regulâ 35. litera affectus. dñs meus Alciat. in consi. 28. lib. 7. Nouellus in regu. 113. Rol. à Valle in consi. 50. in primo uol. ubi propter adulterium mulier potest agere ad separationem thori, & consequi suam dotem, & iure amittit donaria, Vide reliqua per Iul. Clarum in q. 92. vbi plenè.

Aggressor.

Dicitur statutum. Si quis aggressus fuerit aliquem cum armis, puniatur, & infra, si uerò sine, in centum. Quidam armatus aggressus fuit aliquem, an punietur in centum, an alias, ex d. statuto? respon. Bal. in l. 1. ff. de pos. in l. c. antiqua distinguens. Nam aut statutum dicit, si quis armatus aliquem aggressus fuerit puniatur in mille, & tunc punietur ex illo. aut dicit cum armis fuerit aggressus, & tunc si fuerit aggressus armatus, nec posuit manus ad arma, mitius punietur, & ait se Bononiæ obtinuisse. Vide Ias. in titulo de actio. in institu. in ver. & maleficijs. sub nu. 80. & Bar. in consi. 103. in 2. lib. vide Iul. Clar. in prac. cri. §. fi. q. 84. Menochi in casu. 363. de Arb. Iud. Iustinianū Bondenariū Ferrariensem, inter consi. crimi. diuersorum per Zilettum consi. 103. in tomo 2. Et not. quòd aggressus non tenetur fugere. ut còmunis est opinio, de qua Lauren. Chirconius Receptarum scientiarum, lib. primo, centur. prima concl. 10.

Agnatus.

An statutum, quòd agnato delinquente, ceteri de agnatione teneantur, sit ualidum. respon. Bar. quòd sic. in l. iure prouisum. C. de fabricen. lib. xj. vbi Bar. no. quòd in d. l. unus pro alio tenetur, allegat concor. vide Bald. in D. Hippolyti Bona Cossæ. D rub.

Questiones Criminales

rub. C. res inter alios acta, & l. i. C. ne filius pro patre, & l. si qua. ff. de ijs, qui sunt sui. Corsetus, in uer. Statutum, & infra dicitur.

Alapa.

STATUTUM dicit. Si quis dederit alicui alapam, punia Sturtalipoena. Titius dedit alapam Seio, quæ Seius nō accusat, sed alius, tanquā quilibet de populo, an punietur Titius? respond. Bal. in rub. C. qui accusa. non possunt, sub num 9. q. sic. Nam quotiens poenā venit applicanda fisco, vnusquisq; rectē accusat. Gramma. in decis. Neapoli. 14. Et si quis uno impetu plures dederit alapas, plures poenas patietur per tale statutum. fm Alber. in l. illud. §. si idē. ff. ad legem aquil. & in qq. ad statuta. & fusius, in l. quicumq;. C. de seruis fugit. & in l. relegati. ff. de poen. l. si. ff. de termino amo. l. 3. ff. de collegijs illiciti. Item si statuto cauetur, quod dans alicui alapam puniatur in centum, quorum dimidia offenso, alia dimidia fisco applicetur, si Princeps facit rescriptum, in quo eū liberat a poena statuti, tale rescriptum non tollit ius offenso, quamuis subdito. fm Porcū. inst. qui bus mo. tollitur obliga. per glo. in l. 2. C. de in ius uocan. de qua Ias. in l. iurigen. §. specialiter. ff. de pac.

Alienans.

STATUTUM, quod bona homicidę fisco applicentur. Quidam uolens interficere hominē, uel quid aliud mali facere. omnia bona alienat. deinde maleficium commisit, ex quo condemnatur. An fiscus consequi potest illa bona alienata? resp. fm Ias. in §. item si quis. sub. nu. 58. institutu. de actio & Bar. in l. post contractū. ff. de dona. ubi & alij. Christof. Porcus inst. ex quibus cau. manu. non licet. Bar. in l. si ventri. §. si. ff. quę in frau. credi. Claudii. in regu. cri. 138. Item si per statutum prohibetur alienatio, sub tali poena, nunquam, per uerbalem pignorationem incurritur in poenam

nam. fm Bal. sup. usibus feudo. in §. at si liuellarario. ad si. qui
 bus mo. feu. amitta. Secus in his, in quibus iuris effectus cō
 sideratur. quod probat. Item statutum prohibens aliena
 tionem rei immobilis in forensem sub pœna, ualet. Iul.
 Clar. in prac. crim. q. 82. in uer. statutum quinto. Et hæc
 est communis opinio. vbi & alia per eum, vide Diaz. in re
 gu. 699. vbi ponit limitationes. & Fabi. in tract. de emptio.
 & uendi. q. 3. nu. 44. uers. vigesimo primo quæro. Fely. in c.
 si. col. ante pen. de accus. Alex. in consi. 157 nu. 13. in 2. vol.
 & in consi. 201. col. 2. uers. idem uidetur. in 2. Barba. in tra
 cta. de Prestan. Cardina. in 8. q. incip. basilica. nu. 18. Maria.
 Soci. in tracta. de oblatio. Marfil. in singu. Corse. in trac. de
 minimis. nu. 13. uer. decimonono adduco. Barba. in consi.
 43. in princ. Bal. in l. filiusfam. §. diui. col. 3. ff. de leg. 3. uer.
 quæro an per statutum. Deci. in consi. 661. in ulti. par. Ri
 mi. in consi. 244. in 2. & 243. Rolan. à valle. in consi. 21. nu.
 18. in prin. Tiraq. in tracta. de retrac. in prin. nu. 20. dilec.
 de arte testan. in caute la. 40. tit. 5. Corne. in consi. 111. in 3.
 Alber. in qq. ad statuta q. 2. par. ij. & q. 63. & seq. Cur. sen. in
 consi. 27. nu. 8. Anchara. in consi. 169. Ias. in l. filiusfam. §.
 diui. nu. 38. ff. de lega. primo Barba. in addi. ad lectu. Bal. in
 l. nulla. in 1. lec. litera, A. de iure do. Alciatus. in consil. 31.
 lib. vlt. Cephal. in consi. 246. in 2. incip. & ibi nu. 5. Alex. in
 l. si tibi. ff. si cer. peta. Paul. de Cast. in consi. 60. in 2. & 89.
 eo volum.

Allegare.

SI per statutum sit prohibitum, ne Doctores salariati ua
 dant ad allegandum, & contra faciant, debent puniri pri
 uatione matriculæ, & salarij illius anni. Bal. in l. placet. per
 illum tex. in fi. C. de episco. & cleri. Roma. in sing. 264. Cot
 ta. in lib. rerum memorabi. uer. pœna insolita. col. fi.

Alterius:

Statutum dicens, quòd si quis damnum dederit in re al
sterius, condemnetur. &c. intellige alterius, vt scilicet si
gnificet dominum, aut possessorem. fm Bar. in rub. C. de no
uo codice. compo. uel facien. sub nu. 5.

Animal:

Statutum punit homicidam. an comprehendat animal
brutum, quod comedat hominem, uel quid tale agat,
respon. Guido. Pap. in q. 239. Claud. in regu. cri. 132. ubi
dicit, q. sic. Iul. Clar. in prac. crimi. q. 99. uer. quero etiam si
animal irrationale, vide Gandi. in trac. maleficiorum. &
Bonifa. vitali. in tit. de damno dato. sub num. 15. vbi dicit,
quòd si quis tenet lupum, uel aliud animal, quod det dam
num, tenebitur in quantum iudici uidebitur. quia nullus
debet tenere animal per quod damnum inferri possit alicui
§. pen. insti. de lege aquilia. & ff. de edili. edic. l. 2. & l. gene
raliter. cum l. seq. Plotus. in l. si quando. sub nu. 874. & seq.
Cande. in Specula. in rit. de emptio. & uendi. §. nunc dicen
dum. uer. quarto competat hæc actio. vbi vide de eo, qui tenet
super uia canem mordentem, quomodo agatur contra eum.
& vide Gui. Pap. in consi. 95. nu. 5. vbi defendit quendam
villicum, cuius canis momordit quempiam absq; eius cul
pa. vide tamen postea ibi.

Appellatio:

An à pœna statuti appellari possit resp. ut p Bar. in l. 1.
col. 6. C. ne ex delic. defunc. & limi. ut per eum. & per
glo. in c. cupientes. §. quòd si. uer. priuatos. de elec. in 6. Et
nor. quòd valet statutum, quòd in causis criminalibus non
appellatur. ita Albe. in qq. ad statu. q. 55. in 5. parte. Et licet
à statuto non appelletur, à sententia tamen lata ex forma
statuti fortè appellatur. Alberi. in qq. ad statu. uer. appel
la. peru-

Ia. Perusi. in c. reprehensibilis. de appella. nu. 8. & in c. confuluit. eo. tit. vbi dicit, quod ab iniquo statuto potest appellari, licet à pœna legis non appelletur. & d. statutum intelligi debet, quo ad negocium principale, & quo ad causam principalem, & diffinitiuam. secus quo ad interlocutoriã: vel quo ad aliquid incidens. Guil. de Cuneo. Bal. Alberi. & cæteri. in l. si ex causa. §. nunc uidendum. per illum tex. uer. si cum ex damno. ff. de minori. sequitur Bened. de Plumbi. in l. etiam. §. absens. ff. de manu. vindic. & Alex. & Ias. & alij. in rub. ff. de re iudica. vnde statutum Ferrarię, quod interdicat appellationem in causa criminali, non habet locum in causa ciuili incidenti, & occasionata ex causa criminali. Riminal. in consi. 579. in tertio. vol. Nec habet locum in casu mixto. s. m. dñm meum Alcia. in consi. 12. nu. 6. in vij. lib. vide appella. in cri. Claud. in regula cri. 163. & seq. & ibi dicit an cõtumax appellet? & vide omnino Iul. Clar. in Prac. crimi. q. 94. per totum. Item si quis in conspectu populi hominem occidit, se necessario defendendo, vel bñitum, qui licitè ex statuto occidi poterat, poterit appellare quia in notorijs limitatur statutum. ita Iaffredus. in decis. 450. Perusi. in c. proposuit. secundo nota. de appella. An valeat. d. statu. quod uetat appellationem in criminali? Nicellus. in trac. de concor. glossarum. sub num. 253. dicit quod uon. Item admittitur appellatio ab interlocutoria, quæ habet uim diffinitiuæ, stante statuto, quod appellans non audiatur, immo puniatur? Quid dicendum? uide Bal. in l. si. c. si reus, uel accusa. mor. sue. Item statutum prohibens appellationem certi delicti, trahitur ad omnem condemnationem ex dicto delicto originaliter descendente. s. in Bar. in consi. incip. Gerardus. nu. 1. Bossi. in prac. cri. ubi et de appellationibus agit.

Arbitrio Iudicis.

Quotiescunq; statutum cõmittit aliqd iudicis arbitrio, iudex nõ tenetur in syndicatu. s. in Inn. in c. consequens.

Quæstiones Criminales

flus. deferijs . de quo Paul. de Cast. in consil. 246. in 1. vol. num. 2. vide omnino Iul. Clar. in prac. crimi. q. 83. vbi tractat, quando quis puniatur a bitrio iudicis. & fufiffimè Menochi. in tract. de arbitrio iudicis. per discursum, & omnino Rol. à val. in cõfi. 55. in. 3. vol. nu. 47. vbi agit èt de verbo placuerit, & uidebitur. Et no. quòd habens arbitrium contra fures, censetur habere arbitrium etiam contra deflorantes virgines. Ange. in auth. de leno. per illū tex. ver. castitatis furtum. Plotus. in. l. si quando. sub. nu. 45. cum seq. C. vnde vi. Et vbi pœna est arbitraria, nunquam potest extendi usq; ad mortem. fm Albe. in. l. hodie ff. de pœnis. Ang. in consil. 14. in fi. Ang. de Aretio. in. §. præterea insti. de actio. quidquid dixerit glo. in. §. in summa insti. de iniur. quæ est communiter repobata. fm Affl. in decif. 276. Salui de Perusio. & eius collegæ. inter consil. crimi. in consil. 34. tomo. 1. & in consil. 92. si uis habere plura, quæ iudicis arbitrio relinquuntur. vide Marfil. in. l. quæstionis. ff. de. qq. & Cassane. in consue. Burgun. in. §. si. ad fi. pagi. 42. vbi plura congerit & Monteleo. in practica arbitraria, parte. 5. sub. nu. 29. pagi. 385. & parte. 7. q. 8. pagi. 499. vbi fufius. Fely. in. c. ex literis. sub. nu. 21. de constitu. & remiffiuè per Clari. d. q. 83. §. si. qui ponit plures casus in quibus iudicis arbitrium uersatur. an autem fieri possit pactū de quota litis interminis. d. statuti? Ref. fm Plotū. in. l. si quādo. nu. 539. C. vnde ui. & no. quod si potestas habeat plenum arbitrium in condemnando, non censetur habere arbitriū in procedēdo. Ita, vt. possit terminū maleficij coarctare, vel prorogare. fm Ias. in. §. bonæ fidei insti. de actio. sub nu. 24. & tenetur pro ferre sententiā infra tempus instantiæ. Itē si statutū concedat liberum arbitrium, & non teneatur stare in syndicatu. videretur tamen remittere leuem, & leuissimam culpam, non autem dolum, vel latam culpā fm Bal. Ang. Imo. & cæteros. i. l. si seruus vetitus. ff. de leg. 1. ita Rui. in consil. 95. in. 5. nu. 6. Item stante statuto, ex tali delicto quis puniatur tali pœna pecuniaria, vel in persona,

persona, inspecta qualitate delicti, & conditione personæ arbitrio potestatis, non propter hoc poterit comparere procurator. ita Signor. in consi. 168. incip. statuto ciuitatis Papiæ Anchara. in consi. 273. incip. plenè, & subtiliter. de quo Alexandri. in suo tracta. de potesta. procura. & defenso. in causa cri. sub. nu. 92. Item licet iudex habeat arbitrium à statuto in criminalibus, non propter hoc poterit aliquem torquere, non præcedentibus legitimis indicijs. ita Paulus Leaz. in. c. grauis. de deposi. cum simi. vt per Grammati. in consi. 3. sub. nu. 19. & tale statutum intelligitur, vbi est delictum. Bal. in cōsi. 144. uol. 1. Item, qui ex forma statuti habet arbitrium, si enormiter grauat, puniri debet. quia ratione enormitatis psumit in dolo. secus, si modicè ledit. qđ no. ff. de arb. in. l. si de meis. §. recepisse. & in. l. sed si seruum. §. si quis iudex. Nā faciens contra prohibitionem legis certam pœnam non irrogātis extraordinē, iudicis arbitrio debet puniri. ita Claudius in regula crim. 91. & 92. Amplia, etiam si statutum diceret, iudicis arbitrio, & uoluntate. quia istud debet intelligi sanè, ut not. ff. de arbi. l. penul. & not. Dyn. in. l. 3. C. de dotis promissio. In ratione. n. est uolūtas, secundum Philosophum. in. 3. de anima. de quo Bal. in rub. de pœna iudi. qui malè iudi. & ideò uolūtas, secundū Bal. ibi, debet esse bona, & non mala, & vbi agitur de alterius præiudicio. & iustitia continetur in naturalibus argumentis. vt idem Bal. dicit. in. l. idē. C. loca. Afflic. in decis. Neapoli. 80. sub. nu. 6. Ias. in. §. in bonæ fidei. insti. de actio. & glo. in uer. reformationes in prag. Sanc. de elec. & reserua. pagi. 55. nu. 5. Bal. in. qq. ad statu. uer. isto, & tale statutū operatur et̄ circa solemnia iudiciorum, circatum decisiua, & sic circa defectum probationis nihil operatur ut no. per Dy. in. l. Lucius. in princi. ff. de mili. testa. & quòd no. in. l. milites. C. eo. Signorol. in consi. 245. in fi. vbi de arbitrio bene multa dicit. Vide Neuiza. in consi. 75. Beninten. in decis. Bono. 31. Viuium. de communi opi. in uer. promittens stare diffinitioni offensi circa æstimationē

Quæstiones Criminales

tionem iniurie. vide Ferrettum. in consi. 160.

Argumentum à contrario sensu.

Argumentum utiq; à contrario sensu non habet locum in statutis, si in aliquo ex eis caueatur, statuta non recipere extraneum, vel subāditum intellectum, vel dicat, quod statuta ad litteram intelligantur, pro ut iacent. Euerar. inuer. in centuria lega. loco isto, aliàs secus. Et limita etiam, nisi argumentum illud sumatur, statuantes inciderēt in pœnam, quia tunc nec sumitur argum. Ro. in sing. in ver. argu. Fel. in. c. cum. M. ferrarien. nu. 12. de constitu. an & quando in statutis aliquid disponentibus contra ius commune, possit sumi argu. istud? resp. Ias. in consi. 201. nu. 5. in secundo. Sumitur autem, quando disponit super casu non prouiso à iure cōmuni. Maran. in prac. in. 3. par. primæ partis. sub. nu. 123. Capiccius. in decis. 21. sub nu. 5. vi. Neuiza. in sylua. lib. 1. in pœnalib. quoq; à minori ad maius negatiuè arguere licet. Claudi. in regula crimi. 89. nu. 1. l. capitalium. §. & ut generaliter. vers. est. n. inconstās. ff. de pœni. vide plura de isto argumento à contrario sensu. per Campeggi. in tracta. de test. regula. 428.

De Armis.

Statutū puniens deferentem arma, non comprehendit viatores, ad forum uenientes. Cardi. in clem. 1. ver. præfata. 6. q. post gl. de statu monacho. vide omnino Iuli. Clar. in prac. cri. q. 82. ver. statutū. 6. vbi de armis, & ad statuta & proclamata facientia. Et no. quòd non excusantur forenses, cum sint generalia statuta Italię de armis non portantis ita. Petr. Rauē. §. i eius aureo alphabeto. i ver. Bladum. Plac. in epito. delic. cap. 8. & Menochi. de arbi. iudi. casu. 394. & decisio. perusi. 31. per totum. de delatione armorum tradit etiam Gui. Papę in q. 437. & in constitu. regni. 1. vbi ponit xx. casus, in quibus licet arma deferre. de quo Cassane. in

ne. in consue. Burgun. pagi. 21. sub. nu. 108. vbi & Cassaneus
fussimè de hoc. vide Bar. in suo. trac. de armis. Rolan. à Val
le. in consi. 3. in. 2. Et no. quòd si quis venenat arma, punitur
acriori pœna, & acerbiori, quam ponat statutum. Barba. in
tracta. de cardina. lega. à Lat. in. 2. q. incip. Basilica. sub. nu
mero. 14. quod probat. Item si quis peruenit ad locum desti
natum cū armis, & statim proiecit arma, nō sufficit, qui imo
puniatur apso statuto. Nam & tunc dicitur uim intulisse cū
armis quia sufficit posuisse timorem in aduersarium. glo. est.
no. quam ibi ponderat Ange. in. l. 3. §. qui mariti. ff. de vi &
vi arma. Item. d. statuto non comprehenderetur, qui pro
pter guerram, vel partialitates deferret arma permittente po
testate. Bal. in rub. C. qui admitti. & in. l. observare. §. profici
sci. ver. primo quæro. ff. de offi. proconsul. Sozi. in fallen. 30.
nu. 7. vbi etiam dicit, quòd arma non debent deferri in pre
sentia iudicis, neq; in congregatione, nec in cetu scholariū,
nec in palatio principis, vel cetu communis consilij. vide
Bonicon. de curtili in tracta. de nobilitate. in. 5. parte. sub.
nu. 72. & seq. vbi dicit quòd doctores possunt arma impune
deferre. Fely. in rub. de magistris. nu. 1. col. 2. Alberi. in.
qq. ad statu. q. 13. parte. 2. ubi dicit valere statutum, quòd
credatur familiæ potestatis, asserentis de armis gestis, Po
test tamen contrarium probari. item non intelligitur prohi
bita armorū delatio officialibus, & familiæ iudicis. glo. in. c.
statutum. de hæreti. in vj. vide Alberi. in. qq. ad statu. q. 115.
in. 2. par. & archiepisco. floren. in eius summa. titu. de excō
muni. cap. 58. sub. nu. 3. Roma in. singu. 564 Ias. insti. de actio.
ver. & maleficijs. sub. nu. 80. cum seq. & Bal. in. qq. ad statu.
ver. isto ver. & in autht. de armis. & fusius per Marfil. in prac.
cri. §. pro complemento. & Petr. Rauenn. in tracta. de consue
tu. sub. nu. 202. ubi dicit forensem teneri pro delatione ar
morum. licet pœna sit mitiganda, & quòd ita habuit in fa
cto. Crauett. in consi. 115. sub. num. 4. in. 1. vol. Item si iudex
videt aliquem arma gerētem, absq; relatione aliqua, potest

Quæstiones Criminales

illum punire? Bal. in. l. si duo semel. ff. de arbi. & allegat. l. si irruptione. ff. fini. regun. per Cassane. in consu. Burgun. §. vij. in addi. glo. 1. pag. 74. sub. nu. 3. Si statutum dicat, si quis fuerit inuentus cum armis, puniatur. non intelligitur inuentus nisi sit captus, & apprehensus. ita Bar. in. l. 1. ff. de acq. poss. su per glo. in ver. crimi. vbi & Alex. nu. 77. per. l. si barfarotam. vbi docto. C. de fideiusso. & Cy. in. l. licet. C. de acqui. poss. & Bal. in. l. item lapilli. in fi. ff. de rerum diuisio. Ange. in. l. qui seruum. ff. de ver. ob. vide Cassan. vbi supra pag. 23. sub nu. 1. vbi agitēt de re inuenta. & in uerbo reperire. & fini. & subdit, quod si quis repertus sit per familiam potestatis extra domum, & ab ea in domum fugiens se recipit, capi non potest. quod fufius persequitur. Item si satellites potestatis inueniant aliquem arma habentem, quem non apprehenderint, sed fecerint in actis scribi, qualiter ipsum cum armis inuenerunt: talis scriptura etiam absq; captura operatur, & punietur per statutū. ita Bal. in l. i. ctus fustiū. ff. de ijs, qui no. in famia. & Marfil. in d. §. pro complemento. & in singu. 395. C. pol. in. l. si fugitiui. C. de seruis fugiti. sub. nu. 74. cum seq. vbi plenē loquitur de armis & Firma. in isto. uer. armorum portatio. Item si statutum concedit scholaribus arma impune deferre, & fiat edictum, quod arma deponantur, ipsi non tenentur deponere. quia beneficium portandi arma scholasticis concessum, est speciale, & idcō non obstat statutum generale. Scodibius. in auth. habita. C. ne filius pro patre. i. ver. hac. generali. Item statutum prohibens facere adunatam cum armis vltra quatuor, sub pœna, non compræhendit eos, qui cū ligonibus, bipennis, & similibus currerent ad rumorem infultus ita. Corn. in consi. 199. in 4. uol. Item si statuto caueatur, quod portans arma puniatur in decem. & alio etiam statuto caueatur, quod vadens de nocte puniatur in quinquaginta, modō aliquis cum armis de nocte vulnerauit hominem, an debeat puniri in trecētum. & sic in omnibus pœnis? respondet Marfil. in. l. 1. C. de rapto. virgi. nu. 34. quod non nisi

nisi ex interuallo, & non uno solo impetu illud fuerit perpetratum. vide Viui. in suo tracta. communium opi. uer. statutum puniens, & uer. statutum disponens. Petr. Duen. in regula. 55. ubi plenè agit de armis & no. 9. si quis ex permissione, aut licentia possit arma portare, tamen si abutitur ipsis armis aliquem percutiendo, puniendus est de delatione armorum fm. Marfil. in d. §. pro complemento. nu. 8. Item si quis aliquem percutiat cum manico róchettæ, non punitur, ut delator armorum, quia manichus rónchettæ non est de armis prohibitis. Luch. de Curte inter consilia crim. diuersorum per Zilettum. in tomo. 1. consi. 59. Pila aut plumbea comprehenditur in statuto de illicita portatione armorum. fm. Arno. post alios epitoma. 46. de delatione archobusij permessa per trāsfitum, & alia. uide per Cephal. in consi. 204. per totum. Item si statutum dicat, quòd nullus portet arma, non comprehenduntur exempti ex priuilegio. fm. Pau. de Cast. in consi. 187. in cip. Notandum est. col. pen. lib. 2. quando iudex debeat dare licentiam ferendi arma alicui propter eius defensionem, ponit Assil. super constitu. incip. ut Castellani. Et not. quòd prohibitus portare arma, punitur, & amittit arma. secundum Bal. in c. 1. §. si rusticis de pace tenen. Roma. in singu. 263. Ias. in §. ex maleficijs. nu. 80. insti. de actio. Marfil. in practi. crimi. in §. pro complemento nu. 12. & de his satis. cum multa, & magna breuiter sint dicenda. ut inquit Valerius Maxi. in lib. 4. c. 1. Et no. quòd armorum delatio per dominum, & magistratus prohiberi potest, & hæc communis est opinio. Lauren. Chirco. in trac. receptarum sententiarum. lib. 1. centuria 1. conclu. 19. & vide de armis omnino, decis. perusi. 51.

Assassinus.

Dicit statutum, quod puniatur assassinus, quis nam dicitur assassinus? resp. ut p. Franc. de Platea in tracta. de excomunica. sub rub. de ijs, qui manci. christia. occi. per assassi. ubi dicit, quod assassini dicuntur, qui pracio conducti deli-

Quaestiones Criminales

Assassinum committunt. Sed Ioan. Andr. in nouellis dicit, quod assassini sunt, qui homines per pecuniam occidunt, & dicuntur à cino cinis, quia cinunt animam à corpore. secundum Archi. & Firma. in reperto. Sed secundum Bossium, assassini dicuntur, qui vulgo spoliunt in uijs homines, vel in domibus. Bossi. in prac. crimi. in titu. de foro compe. sub nu. 141. vide Bal. in consi. 256. in 2. & 383. in 5. & 98. in 1. Blanc. in prac. crimi. & Bal. in consi. 351. in 2. & 432. in 5. Cassane. in consue. Burgun. pagi. 14. & §. 5. pagi. 44. & Iodoc. in practi. crimi. titu. de assassinis. plura Parisi. in cōsi. 166. in 4. Viuius. in trac. opi. cōmuni. uer. assassini. Gratus in responso. 52. in 2. Rimi. in consi. 54. in 1. & in consi. 561. in 3. Dida. variarū lectio lib. 2. cap. 20. Rolan. à Valle in consi. 24. in 1. volum. Iulius Clar. in prac. in §. assassinium. Marti. Lauden. in consi. 40. vbi dicit, quod assassini possunt ubiq; puniri. Plotu. epito. delictorum cap. 19.

Assēctator.

Statutum punit assēctatores. quinam dicantur assēctatores. respondet Affli. in decis. Neapoli. 276. per totum.

Assessor.

Assessor, qui habet iurisdictionem à statuto, minus imperium habere dicitur, quàm ipse potestas. & ideò prohiberi potest per potestatem, ne iudicet. Bal. in l. iudicium soluitur. ver. pone. ff. de iudicijs.

Associans.

Dicit statum, quod associans aliquem reum, puniatur? ultra criminalistas. vide ad intelligentiam huius statuti. Caccialupum in tracta. de debitore suspecto fugitiuo. q. 1. sub nu. 7. Blanc. in l. fi. nu. 201. ff. de quaestio. & infra in ver. auxilium.

Asta ferrata:

Asta ferrata in materia poenalis statuti, an ferrū dicatur? respon. Bal. quòd non in addi. Specula. in titu. de homi ci. in princ.

Aucta poena.

Statutum auget poenam contra eum, qui vulnerat in uia publica quid si via est priuata, publicè tamen sit iter in ea, an vulnerans in ea, puniatur ex statuto? respon. Alberi. in qq. ad statu. q. 34. in 2. parte.

Audeat.

Statutū poenale dicit. Si quis audeat facere tale quid, puniatur &c. Dic. quòd verbum audeat, vel præsumat, dolū præsupponunt. ita Crauetta in consil. 6. nu. 118. in 1. vol. vbi plures adducit.

Audientia:

Denegat iudex audientiam ei, cui ex forma statuti non tenetur ius reddere an possit ipse iudex? respon. Bal. quòd sic. in l. illud. ff. quòd quisq; iur. Item statutum denegat audientiam ob non solutam collectam. si quis non soluens percutiat, iudex ex officio non inquirat. Bar. in l. non solum. §. q. q. ff. de iniur. & ibi Apostillantes. Et si statutum dicat, Actionem non dari, nō audiri, & similia, in ciuilibus opus est uti exceptione, in criminalibus minime. fm Bar. in l. 1. §. sub lata. ff. ad Trebel. & in l. cum lex. vlti. col. ff. de fideiussor. & in l. nam & postea. ff. de iureiur. l. as. in consil. 168. in 2. vide Areti. in §. si. nu. 1. institu. quod cum eo. de isto statuto vide etiam Calcan. in consil. 73. in prin. Et licet ex forma statuti bannitus non debeat audiri, si tamen egit in iudicio, & reus citatus sponte cum eo litigauit, poterit tamen postea, quo ad actus futuros excipere, quia quotiens auditur bannitus, totiens

Quæstiones Criminales

rotiens videtur superuenire de nouo grauamē. fm Peru. in c. ex parte de appel. col. 2. sub nu. 7. per illū tex. Item statutum denegans audientiam, facit, ut quis agere non possit, etiam in iudicio fauorabili. Rui. in consi. 49. nu. 7. vide Bouium in tracta. de statutoria præscriptione in glo. 17. super ver. statu. ver. de cetero nullatenus audiatur. pagi. 34. & Alex. in consi. 137. col. 1. nu. 1. in 2. vol. vbi dicit, quod statutum denegans audientiam, operatur, vt processus sit nullus.

Auferens de manu.

AN puniatur statuti poena, qui per violentiam quid de manu alterius aufert aliqd & respon. Corni. in consi. 44. in 4. vol. Et no. quod verbum auferre habet duplex significatum, cum uiolētia, & sine violentia. vnde testes, qui deposuerunt, se vidisse, rem auferri de manibus accusantis per accusatum, non probant rapinam, quia debebant dicere, quod violenter abstulit. &c. ita Ange. in l. postquam liti. col. 2. ff. de peti. hered.

Auxiliator.

STatutum punit auxiliatorem ad maleficiem. Quidam commodauit alicui equum, arma, vel famulum, qui dicebat, se velle rus petere, & ibat ad occidēdum quempiam; an punietur statuto de auxiliatoribus? respon. Bal. in l. quicumq; per illum tex. C. de seruis fugit. quod quatuor modis auxilium præstari dicitur armis, manu, voce, & obiectu. vt dicit Bal. in l. cum dominus. ff. ad Syllani. & nota, quod non debet dari auxilium sceleratis hominibus. l. per omnes. C. de defenso ciui. nec debent ij esse securi, neq; facili legi, & dero batores præcipuē rerum ecclesię. vbiq; Bal. in consi. 458. in 4. incip. de auxiliatore. uide etim Parisi. in consi. 166. in 4. & no. quod auxiliator ipse punitur poena statuti de committente maleficiū. fm Marfi. in prac. cri. §. constante, nu. 47. Couar. in trac. variarum lec. in parte. 2. §. 12. vide oīno. Nō est inquirendum contra aliquem de homicidio per alium perpetrato,

to, tanquam auxiliantem, nisi expressè dicatur, quòd sciebat homicidium committendum. ita Gramm. in decis. Neapol. 25. sub nu. 3. & Marfi. in còsi. 30. in 1. & in consi. 24. Item si auxiliatur quis, & ex forma statuti uenit puniendus eadè pœna, qua principalis, non duplicabitur pœna ipsi, quèadmodum & principali, si causa duplicationis eum non comprahendit. idem est in diminutione. fm Bar. in l. liberis. §. posthu. ff. de alimen. & ciba. lega. Are. in tract. malef. ver. astitit. Bar. in l. is qui opem, ad fin. ff. de fur. vbi & alij. Carre. in prac. crimi. in §. homicidium. Corsetus in singu. uer. auxiliator. Rui. in consi. 5. in 5. Et quando impetitur aliquis de auxilio præstito ad aliquod maleficiu, & in inquisitione, vel accusatio- ne non apponitur uerbum assistendo, inquisitio, vel accusatio non subsistit. fm Arno. post alios. in solilo. 61. itè, nisi dicat, quòd scienter præstitit auxilium & fauorem sciens ipsum esse ex bannitum &c. Ange. in auth. vt ecclesiast. titu. §. iube- mus. Gratus in consi. 73. in princ. Alba. in consi. 48. vide Bal. in prac. crimi. in q. qua pœna puniatur præstans delinquen- ti auxiliu, & fauorè, uer. item qui consilium. pag. 41. quid sit auxilium cooperatiuum? tradit Marfi. in sing. 400. & Gratus in respon. 52. in 2. Rimnal. in consi. 13. in princ. & in consi. 50. eo. vol. per totum, & in consi. 59. eo. vol. Cassane. in consi. 58. per totu. & Cotta. in ver. opem præstans. in trac. Rerù me- morab. Claud. in reg. cri. 98. & pluribus seq. & regula. 105. & seq. Iulius Clar. in prac. crimi. §. si. q. 90. Campeg. in tract. de testib. regula 433. vbi fusius. & Parisi. in consi. 52. per to- tum in 4. vbi uide, quando quis dicatur præstitisse auxilium maleficio, vel ne. Placa. epit. delic. cap. xvi. & nouissimè per Bursatium in consi. 65. per totum. vbi uide èt de eximente ui captum à beroarijs. & vide etiam Chirconium in recepta- rum sententiarum, lib. 1. centu. 2. conclu. 22. & ult.

DE BANNITIS.

DICITUR statutum, licere bannitum occidere. & alio statuto prohibetur arma portari, sub certa pœna. Quidam interfecit bannitum cum armis uetitis, quomodo punietur? an incidet in pœnam statuti, quod punit arma gerentem? resp. quod non. nam statutum debet intelligi, nisi portentur arma ex causa licita. & permiffa à statuto. argu. l. Gracchus. C. de adulte. cum simi. de quibus Stepha. de Feder. in tracta. de interpræta. iur. sub nu. 48. & seq. nam qui uult consequens, uult suum necessarium antecedens, & uno concesso, aliud conceditur. &c. De Bannitis plura Bossius in tracta. crimi. tit. de banni. & Nellus in tracta. de bannitis. & in terminis statutorum, plura circa bannitos deducit Marfil. in prac. cri. in §. vltima. q. per totum, & plenissimè in §. aggredior. & nota, quod bannitus de uno loco, censetur bannitus de omnibus locis, quæ sunt sub eodem dominio smp. Alb. in auth. qua in prouincia. C. ubi de cri. agi oportet. & Marfil. in consi. 121. nu. 11. & seq. in 2. uol. Rol. in consi. 60. in 2. uol.

Statutum disponit bannitum à centum libris supra impunè offendi posse. Titius fuit bannitus, & duo maleficia commiserat pro, uno maleficio erant octoginta, pro alio quinquaginta, an ex statuto impunè offendi poterit? resp. quod non. ut per Bal. in l. si idem cū eodem. ff. de iur. omnium iud. & glo. in l. ubi fideiussor. & dicit Bal. ibi, quod decem & decem non faciunt xx. quia non debent aggregari numeri isti.

Statutum dicit, quod si quis commiserit tale maleficiū, banniat, nec possit stare super territorio ciuitatis. &c. aliquis bannitus reperitur super arbore territorij, à quo fuit bannitus, an erit securus? resp. quod non. nam poterit detineri, & occidi. l. qui sella. ff. de seruitu. rustic. prædio. ubi Angedeter-

determinat contra Gonellam histrionem Ferrariensem. refert Porcus insti. de iure naturali.

Statutum, quod vult bona banniti contumacis publicari, non cōprehendit bona acquisita post bannū. fm Alex. in consi. 15. in 1. uol. Statuta, quę permittunt bannitos impunē offendi, sunt introducta pro quiete communi. secundum Bar. in l. opprimendorum. C. quādo liceat sine iud. sc. uin. & hæc publica uindicta nuncupatur, quæ priuatorum pacto tolli non potest. l. ius publicum. ff. de statu homi. Hoc statutum non habet locum in bannito ob contumaciā. ita Bar. in l. 1. ff. de in litē iuran. & in l. 1. C. de cri. stell. & in l. fi. §. fi. ff. si quis ius dicen. non ob. uide omnino Ias. inter consi. crimi. diuersorum per Zilettum in consi. 52. per totum. item non habet locum in eo, qui proditoriē occidit bannitum, quia ex eo non adiuuabitur. l. fi. C. de delato. lib. 10. & ita Ange. ibi no. per illum tex. pro ut refert Cępol. in consi. 34. nu. 6. & ponit Alberi. in l. mutus. §. qui non cogitur. qui satisfda. cog. Quid si feci pacem cum inimico, & promisi non offendere, sub talipœnā, tamē si postea fuit bānitus, nō idēdō prohibeor eundē occidere. quia statutum me excusat à pœna criminali. secus autem à pœna conuentionali. & taliter bannitus habetur pro mortuo, vide fufius per Rui. in consi. 26. nu. 3. in 5. vol. Bernar. Diaz. in regu. 58. Viui. tracta. communium opi. in ver. statutum disponens. quod bannitus. Duenyas. in regu. 68. ver. bannitus. Et no. quod attēditur tempus delicti, quando bona banniti confiscantur, & nō tps sententię, vnde si filius familiās delinquat, quapropter debeant confiscari eius bona, non confiscabuntur bona post hanc sententiam ad ipsum peruēta, morte patris, vel aliās, fm Riminal. in consi. 135. per totum. in 1. vol.

Filius banniti prohibetur stare in ciuitate ex statuto. intellige de filio banniti, q. in humanis existat. fm Ale. in cōsi. 20. in 2. vol. Bal. in l. voluntas, & in l. cum acutissimi. C. de fidei commissi. & in l. fi. C. de iniu. & in l. 2. C. quando ad lib. per

Questiones Criminales

ue. poss. & in l. omnes po. col. 10. ff. de iust. & iu. & Alex. in l. eius. sub nu. 2. ff. si cer. peta. item non comprehendit foeminas. Alb. in qq. ad statuta q. 64. in 4. parte. & Nata. in c. quam uis. de pac. in 6. nu. 58. & Bal. & Saly. in l. quicunq;. C. de seru. fugi. Rui. in consi. 70. ad fi. in 2. vol. & Soz. in consi. 1. nu. 92. in princ. & in consi. 3. nu. 19.

Statutum prohibet bannitum reuerti posse ad domum, nisi ad heredibus occisi prius habuerit pacem. Queritur, an debeat habere pacem à filio, qui abstinuit ab hereditate, ut sic possit reuerti? respon. Bar. quòd sic. in l. si filius. ff. de vulga, & pupilla. substitu. vide Areti. ibi in versiculo quid si filius abstinet se ab hereditate paterna? An autem mulier bannitum de banno, facièdo pacem, extrahere possit? & dicit Aret. ibi, quòd non. quonià uindicta nō pertinet ad foeminam de iure longobardo, secus de iure ciuili, & communi. uide de hoc Tiraquell. de legibus connubia. lib. 1. in glo. 1. sub nu. 61. vide Ias. in l. cum filius familias. nu. 100. ff. de leg. 1. & nu. 92. & Nquellum. in fine suæ pract. ubi plura de pace. & Firma. in re pert. uer. pax. Et no. quòd bannitus habens pacem ab offenso, debet cancellari de libro. quia fiscus non censetur principaliter offensus. secundum illud statutū. fm Firma. in re pert. in uer. bannitus. & istud statutū est stricti iuris. fm Bal. in consi. 195. nu. 4. in 2. parte. Quid si non adesset hæres, à quo pacem consequi posset? Vide Plotum. in l. si quando. pagi. 353. ad fi. & vide Follerium. in prac. crim. in tit. audiantur exceptiones. proponendæ. Vbi dicit, quòd ius uindicandi nō cōpetit, de morte mariti, nisi uxori. ibi. nu. 18. & ideò debet haberi ab ea pax, quia agitur de suo, & non mariti interesse, quod probat.

Statutum defert præmium capienti bannitum, an comprehendat bannitum capiētē alium bannitum? resp. ut p. Aret. post Bal. & Anchara. in l. qui seruū. ff. si quis cautio. Cagno lū. in l. si. sub nu. 10. ff. de reg. iur. & Cast. in consi. 255. in pri. par. & quòd istud statutum comprehendit etiam bannitum,

qui

qui occidit bannitum extra territorium. Bal. cōsuluit. de quo Marli. in sing. 124. & in §. aggredior. sub nu. 51. in prac. crim. Quid si frater occidat bannitum fratrem. respon. Nellus in trac. bannitorū. in 3. par. 2. temp. q. 67. uer. queritur duo ciues. ubi dicit, quod non. & Capol. in consi. 5. sub. nu. 2. & seq.

Statutū dicens, qđ banniti à centum libris & supra possint impunè offendi. ex hoc non infertur poena capitalis inde. quia imponitur tantum, ut bannitus purget delictum, & se emendet. ita respondit Bar. in l. 2. in pen. col. ff. de publi. iudi. pro ut eum sic refert. dominus, & magister meus. Alcia. in c. quod sedem. de offi. ordina. nu. 81.

Statutū, quod loquitur de bannito, non uerificatur in bannito, de cuius banno adhuc disputatur. pro ut respon. Bal. in l. 2. ad fi. C. si pendens. appellat. mor. sue. quem adducit Sozi. in cōf. 122. in princ. vol. sub nu. 4. Cast. in l. possideri. §. si serdē uis quem. ff. de acqui. poss. Vel qui de proximò erat defendus. ut ait Ange. in consi. 283. & Cast. in l. si creditoris. C. de si deicōmiss. & Bal. in addi. ad Specula. super titu. de accusatio.

Statutum dicit, bannito non soluenti onera communis nō debere ius reddi, dic; quod hæc exceptio personam agentis respiciens, potest opponi post sententiam, & in quacunq; iudicij parte, & ad eā, quę faciēda sup sunt. fm Pa. de Cast. in l. tamen si. ff. ad Maced. sub. nu. 5. & Dec. in c. ex parte. de appella. & Iac. Butr. in l. adulterium. C. de Adulte. & Ioan. de Imo. in c. dilectus. in fi. de rescr. & Bal. in c. de testib. in fi. ex. de testib. Statutū permittens occidi bannitū, non comprehendit illum, qui interficit bannitū, quē liētores ducebant ad iustitiam. ut ait Nellus in trac. bannitorū. in 2. par. 2. temp. q. 28.

Statutū vult bannitum debere intra mensem comparere, aliās, ut confessus condemnatur. Si bannitus sciens se bannitum, & fortē citatum per statutum, nō compareret, nihilominus appellare poterit, quia non est citatus per iudicem. licet sit per statutū. ita consuluit Bal. si autem per nuncium fuisset citatus, tunc secūs. sed si per edictum in valuis palatij, uel ec-

Quæstiones Criminales

clesiarum, habet beneficium appellandi intra decem dies à die prolatae sententiæ. ita Paul. de Cast. in l. properandum. §. cum autem. C. de iudi. & Nellus. vbi supra.

Quæritur stante huiusmodi statutaria dispositione, qua caueatur bannitum impunè occidi posse. quidam fuit bannitus, & à sententia banni appellauit. an pendente appellatione poterit impunè occidi? respon. quòd non. quia sententia huiusmodi remedio appellationis rescisa fuit cum omni suo effectu. ita dicit. Paul. de Cast. in l. quia Larronis. §. si qs. ff. de testam. ubi, etià ponit. quādo deferit appellationē. ut ait Saly. in l. 2. C. de usu. rei iudi. & Perusi. in c. antepen. de appella.

Statutū vult bannū in scriptis redigi. alias non teneat. certè si notarius culpa sua illud in scriptis non redigat, bannum erit nullū. fm Paul. de Cast. in l. ambiguitates. C. de testam. & Bal. in addi. Specula. in titulo de executio. sententiæ.

Statuto licet bannitum interficere. pone modò. filius interficit patrem. an erit tutus ex statuto? Respon. quòd sic. si pater fuit bannitus ob patriā expugnatā. ita ait Cast. in l. 1. §. ius gentium. ff. de iusti. & iu. & Rui. in consi. 4. nu. 7. in 5. vol.

Quid si quis ignorans aliquem esse bannitū, interficit illū? resp. q. statutum sibi prodest. quia statuerit veritati, & non credulitati. ita dicit Cast. in l. genero. nu. 6. ff. de infami. Come. in cōs. 39. in prin. Si bannitus, qui infallibiliter sperat cācellari de banno, vt quia obtinuit gratiam in communi, quamuis nō adhuc sit cancellatus, agat contra aliquem. nulla sibi obstat exceptio. ita Cast. in l. mulier. §. non est dubitandum. ff. ad Trebellia. & Firma. in reperto & Alex. in consi. 114. in 1. vol.

Occidens bannitum, licet impunè id faciat ex statuto, infamis tamen efficitur ita. Bal. l. decutiones. in fi. C. de infami. nam licet sit tolerabile homicidium ita factum, non est tamē laudabile. Fallit tamē, quoties statutum diceret, posse licitè & impunè, quia tunc nō efficeretur infamis. tex. est. in l. is qui aggressorem. C. ad. l. Cornel. de sicca. & Fely. in c. quæ in ecclesiarum. nu. 15. de constitu.

Statutum

Statutū simpliciter dictans bannitum offendi posse. intelligitur, ut possit quoque occidi. Bar. ita docet in cōsi. 188. incip. statuto castri Plebis. & Fel. in c. quæ in ecclesiarū de cōst. ver. ex istis. & Firma. in reper. & Apostilla. ad Spec. in ti. de cōsuetu. ubi plura. Deci. in cōsi. 1. in. 3. Pone, quispiam deliquit, non tamen adhuc est positus in banno ex forma statuti: si deinde banniatur, habita pace. an rebanniri poterit? respon. Cast. in l. cum lex. ff. de legibus, quod non.

Item pone, statutum dicit, bannitos propter homicidium, cancellari debere de banno, habita pace cum hæredibus occisi. hoc statutum. intelligitur de illis, qui tempore statuti fuerunt banniti. ita Cast. in l. cum tex. ff. de legib. & Rui. in cōsi. 97. nu. 5. in 3. uol.

An poterūt offendi res ipsius banniti ex statuto? uide per Marfil. in prac. crimi. in §. aggredior. nu. 16. & in l. si. nu. 62. ff. de quæstionibus. & Floria. in l. si quis binas. de usufr. & Firma. in reperto. Et nota, quod beneficia statutorū non dantur bannitis. ita Marfil. in d. §. nu. 57. nec ipse bannitus potest sibi mortem confiscare. ita Marfil. ibi nu. 17.

Si statutum dixerit bannitos rebanniendos fore. an uideatur restituti, uel simplicem indulgentiam habere? uide Marfil. in l. 1. §. si. nu. 3. ff. de quæstio. Et nota, quod bannitum spoliatus punitur crimine expilatae hæred. ut per Marfil. d. l. si. §. si. nu. 61. plenè Alber. in qq. ad statu. q. 91. parte. 4. & Ang. de Are. in trac. malefi. in uer. uestem coelestem. & Firma. in repert. & Corsetus in singu. uer. poena. pag. 179.

Si aduersus agentem opponitur exceptio banni, aut ex cōmunicationis rei. non admittitur replicatio banni in terminis duorum reorum bannitorum, quibus ex forma statutorū reddi non debet ius. quia potior sit rei conditio. ita Alberi. in l. cum par. ff. de regu. iur. & Cagnol. ibi.

Statutum permittens bannitum pro debito pecuniario posse impunè occidi, non tenet. ita Marfil. in §. aggredior. nu. 2. in prac. crimi.

Quæstiones Criminales

Qui auxilium, uel fauorem præstitit bannito, ex statuto puniri debet. l. eos. cum gl. C. de furtis ubi Paul. de Cast. sub dubio fortè cogitandum reliquit.

Statutum permittens bannitū impunè occidi posse, an locum habeat, quando poena uenit applicanda parti, & non si socio? respondet Cæpolla. in consi. 7.

Statutum dicit, quòd quilibet admittatur ad accusandū. An admittatur bannitus? respondet. Bal. quòd non. in rub. C. qui accusa. non possunt. quòd intelligit in bannito ex crimine, secùs pro debito. An solum possit vulnerari bannitus, si caueatur statuto, quòd possit impunè occidi. respon. ut p. Alex. in l. in suis. ff. de libe. & posthu. Bannitus incapax iure statutorio, an sit incapax, quando sub conditione fuit bannitus? respondet. Bal. in l. 1. col. pen. vers. secundo quaro. C. de hære. insti. vide Bursatium. in consi. 55. Pone permissum est ex forma statuti bannitum offendere in ære, & in persona. pone ego occidi bannitum, & vestes suas mecum porto, accusator crimine expilatæ hæreditatis, quid iuris? respòdet Bar. in l. si poena alicui. ff. de poenis. quòd puniatur, quia licentia offendendi bannitum morte extincta fuit. ut. ff. de poenis. l. ea lege. & l. qui sepulchra. C. de sepulchro. uiolato. Bannitus à Potestate Pisano, non censetur bannitus nisi à ciuitate pisanæ, & suo districtu. vnde si offenderetur alibi, etià à Pisano, puniretur offendens s'm statuta, vbi esset facta offensio, & si statutū pisanū dicat bannitū impune offendi posse. Bal. in l. 1. ff. de ijs, qui sunt sui. & in l. 1. ff. de ijs, qui no. inf. in addi.

Statutum disponens bannitum impunè offendi posse, intelligitur, si sit bannitus tēpore offensionis. ita Ang. in l. siue manifestus. §. iam diu. C. de condi. furti. de quo Ias. in consi. 133. col. 1. in. 1. vol.

Stante statuto, qđ bannitus possit impunè offendi. Pone, Tirtius occidit Bertam bannitam. an excusatur à poena? respondet Nellus in trac. bannitorum. in 2. q. princ. primi temporis. q. 39. quòd excusatur.

Statu-

Statuto cauetur, quod antequam quis banniat, debeat per loca publica p. edictū, uel p. con. ei assignari terminus trium dierum, intra quem quilibet, qui uelit defendere reū, uel adesse causę, possit comparere, alias nullus possit banniri, pone, iudex, qui contra Titium procedebat fecit edictum p. loca publica, quod quicumq; uellet defendere Titium, compareret infra terminum trium dierum, nec dixit aliquid de eo, qui uellet adesse causę, an Titium poterit bannire? respōdet Nellus in tracta. bannitorum. in. 3. q. prin. primi temporis. q. 9. quod non, distinguendo ut per eum. 3. l. 1. in p. 1.

Statutum dicit, bannitum impune occidi posse. an sit necesse, quod probetur occidentem sciuisse illum fuisse bannitum? respondet Nellus in tractatu bannitorum q. 25. quod non. Et no. quod occidens bannitum habentem saluum cōdūm, & cui fecerat pacem, non tenetur de occiso, vel de pace rupta. ita Gozadi. in consi. 61. per totum. Nam rebannitus potest impune occidi, donec actualiter sit cācellatus. propter probabilem ignorantiam. vide las. in l. si creditoris. col. 1. C. de fidei commissis. post Bal. Pau. & Alberi. & limita, ut per eum. vide etiam Bernar. Diaz in regula. 638.

□ An bannitus, qui ex forma statuti sit bannitus, & possit offendi, possit resistere? respondet, ut ait Decius. l. ut vim. ff. de iust. & iure. & ibi plene Zoannetus. Bono.

Statutum dicens, q. quicumq; coeperit bannitum, habeat centum. aliquis iam coeperat bannitum, an centū percipiet? respōd. quod sic. ut per Marfi. in practi. cri. in §. secundo. sub num. 52.

Statutum dicit, omnes latrones, & assassinos bannimus. certē tunc effectum bannitionis aliqui quoq; patiuntur, per sententiam, vel per suam in iudicio confessionem, sint inculpati, de tali facto, vel per euidentiā facti, vel per legitimas probationes conuicti fuerint de latrocinio, vel assassinatu. ita Grammani. voto. xi. nu. 4.

An vxor, vel coniuncta persona bannitum ex statuto re-

Questiones Criminales

Atque interficiatur? Respon. ut ait Cœpol. in consi. 5.

An per secundum bannum videatur recessum à primo?

Respon. Cœpola. in consi. 6. & ibi ponit, an illegitimè cancellatus bannitus de banno, iure municipij possit impunè interfici? & an habeat locum statutum, quando poena venit applicanda parti, & non filio? idem Cœpola in consi. 7. Bannum in persona bona non afficit, quando infertur ex forma statuti. Secus, si de iure communi. ut per Bal. in l. 1. C. de hære. insti. col. 10. ver. apparet igitur. & in l. Gallus. §. & quid si tantum. col. 8. ver. ex hoc infertur. ff. de libe. & posthu. & in c. 1. de pace tenen. in vsibus feu. & no. quòd appellatione banni in statutis non venit bannum pecuniæ, uel exilij, nec liberat bannitum à debito. ita Bal. in l. 1. col. 8. vers. & si statutum dicit. C. de his, quæ poenæ nomine.

Bannum, quod ex forma statuti habet executionem, afficit hæredem. aliàs secus. nam quando sententia post se expectat executionem, hæredè nō afficit. ita Bal. in l. 1. col. 4. uer. sed hic dubitat. C. ne ex de lic. defunc. post Dy. in l. ex iudiciorū. ff. de publicis iudicijs. & Bar. in l. defuncto. eo. tit.

Bannum, in quo non fuit seruata forma statuti, non tenet. ita Bal. in Addi. ad Specula. tit. de execu. sententiæ. ver. bannum generale.

Si statutum præfigat terminum banni, iudex terminum prorogare non potest. ut per Bal. & doct. in l. fi. §. & hæc qui dem. C. de iure delibe. Gl. tamen est contra. in l. pro tribuna li. in uer. obsequio. & in l. quia. §. condemnatum. ubi Dinus de re iudi. & in l. 1. C. de dilatio.

Bannitus nō gaudet beneficio statutorum suæ ciuitatis. & ideò nō mitigatur poena pro delictis uigore statuti, pro quibus delictis maior sit de iure communi poena. Bal. in l. cum mulier. col. 8. ver. iuxta prædicta. ff. solu. matrimo.

Bannitus prohibitus acquirere per statutum, non potest per filium, uel seruum acquirere. ita Ange. in l. Antistius. §. si. de acqui. hære.

Sententia

Sententia lata pro bannito, qui ex forma statuti audiri nō debet, est nulla. ita Alex. in consi. 31. in 2. & licet audiri non debeat, pro adulterio tamen in uxorem eius commissio, iudex inquirere potest. ita Bal. in l. non dubium. C. de legib. & Alex. in l. non solum. §. quāquam. de iniurijs. Bannitus, qui ex forma statuti potest offendi, debet prius diffidari. aliās solum potest capi, & duci ad iudicem, & debet prius moneri, quā diffidari. ita Floria. in l. si is, qui binas. ff. de usufruc. Et not. quod diffidare, idem est, quod dare licentiam cuilibet offendendi. secundum Bal. in l. iij. C. ad l. Falcidiam. & in l. cū mulier. ff. solu. matr. & Rui. in consi. 4. in 5. vol. quod no. pro statuto Ferrariæ sub rub. de diffidentia delinquentium, & malefactorum, & proclamate generali. lib. primo. Bannitus si quis sit ex statuto definit esse de ciuitate. vide Bar. in l. si. ff. de legatio. & in l. qui amissione. §. qui deficiunt. ff. de capit. dimi. Ludo. in l. recusare. §. si. ff. ad Trebellia, & Bal. in l. i. ff. de hære. insti.

Bannitus sub conditione, an sit capax iuris statutarij? resp. Bal. in l. i. col. pen. uer. secūdo quæro. C. de hære. insti.

Bannitus non ritè bannitus; non potest interfici, si ex forma statuti non sit ritè bannitus. ita Bar. in l. non putauit. §. non quæuis. C. de contra tabu. & in l. 4. §. si seruus. ubi docto. ff. de acquir. poss. & Alex. in l. si. ff. de adulte. & in consil. 114. in 1. par. et Corne. in consi. 17. in 1. parte.

Bannitus an teneatur soluere collectum. stante statuto de collectis soluendis? resp. quod sic. ut per Bal. in l. si. C. si propter pub. & Bar. in l. inter quos. §. dāni. ff. de dāno infec. quod intellige pro reb. quas ipse possidet. d. l. si. ubi Bal. in si. & Floria. in l. si pendentes. §. si quid. de usufruc.

Statuto cauetur nullum bannitum effici posse consulem: uel in aliquo officio. quidam bannitus fuit ad officium electus, & exemptus etiam de banno fuit. An possit, & debeat recipi ad officium? resp. ut per Bal. in addi. ad Speculat. in tit. de accusa. §. sequitur uidere. An autem bannitus possit ad of

Quæstiones Criminales

ficiū eligi, & si patiat̃ur, se eligi, puniatur, & qualiter? responde. vt per Roma. in consi. 73.

Duo extabant statuta, vnum præmians captum ad mortem bannitū præsentatū. aliud puniens illum, qui in alterius territorium, vel districtum iuit ad aliquem capiendum. Titius de Padua bannitus, habitabat in finibus districtus paduani, ad quem capiendum ibat Seius, quo uiso Titius arripuit fugam, quem Seius insequutus est in districtu paduano, uel demum Veronæ contiguo. ibi illum cœpit, & præsentauit potestati Paduæ. quæsitum fuit, an præmium consequi deberet? respond. Oldra. quòd sic. vt per Bald. in addi. ad Specul. super titulo. de accusa.

Statutum prohibet fieri ius bannito pro maleficio, excepto homicidio, uel mutilatione. Caius bannitus mutuauit Titio, qui damnum passus est, uel furtum, uel rapinam. quæritur an exemptus de banno agere possit de prædictis bonis, quæ passus fuit de mutuo? respond. ut per Bald. in addi. ad Specul. in tit. de accusa.

Si bannitus occisus sit, secundum statutū, quia lussit, occidens non punitur. ita Bar. in §. illud. in prohemio fororum.

Bannitus de iure communi, elapso termino banni, non habetur. vt confessus. Sed secus est de iure statutorio totius Italiae. secundum Bal. in l. quicumq;. C. de requiren. reis. & in l. diuus. §. sic. & diuus. ff. de custodia reorum.

Dicit statutum, qui receptauerit bannitum, puniatur certa poena. modo quidam receptauit bannitum, eius agnatum, vel cognatum. an punietur? resp. ut per Bar. in l. eos apud. ff. de receptato. ubi & Apostillantes plenè. & vide infra. ver. Receptor. Statutum vult bannitum, qui voluerit exire de banno exsoluere centum. villa pro delicto est tota exbannita. an pro tertio teneatur ad centum? vide. Alberi. in. qq. ad statum. in 2. parte. q. 174.

Dicit statutum pisanum. Quicumq; duxerit bannitum in personam, habeat quinquaginta à communi. Quidam duxit de comi-

comitatu unum, qui paruam rem furatus fuerat, & plura post modum furta fecisse repertus est, an debeat habere quinquaginta? respondet Bar. in l. si is, qui. §. q. si seruus. ff. de acqui. rerum do. quod nō. per illum tex. uide etiam Bar. in l. 2. ff. de cond. & demon. nam iste non duxit principaliter ut bannitum, sed ut furem.

Stat statutum, quod quicumq; accusat bannitum lucretur dimidium poenæ banni. certè in eo causa mixta habetur. *fin* Maran. in prac. in. 4. parte. 1. dist. sub. nu. 73.

Statutum, quod occidens occidentem bannitum non puniatur, non ualet. & durum esset in actu practico aliter obtinere. ita Corne. in consi. 16. in. 1. uol.

Extat statutum permittens bannitum posse impunè occidi. modò aliquis occidit bannitum, cum quo erant factæ induciæ, an punietur poena. s. posita pro non obseruatione induciarum uigore dicti statuti? resp. ut per Corn. in cōli. 104. in. 1. uol. Bannitus ex forma statuti Nucerini potest impunè occidi. an perusinus bannitus in ciuitate Perusij pro homicidio commisso in territorio Nuceriæ, possit impunè occidi, in tra quinquaginta milliaria, stante bulla communis Perusij, & homicida ad quinquaginta miliaria sit bannitus? responde ut per Corne. in consi. 192. incipiente uiso. in 3. uol.

Statutum prohibet uxore banniti posse stare in ciuitate. an uiro mortuo poterit redire? respondet Corne. quod sic. in consi. 97. in. 4. uol.

Statuta Italiæ, quæ habent bannitum pro confesso, non ua lent, quo ad ibi delinquentem extrinsecus existentem. nam hæc ficta confessio ab ipsis extorqueri non potest, cum extra territorium existant. per no. in c. postulasti. & per no. in c. romana. §. contrahentes. de foro comp. & Corn. in consi. 143. col. 3. lib. 1. & laffr. in decif. cc. Et no. q. banniendus de proximo in terminis. d. statuti, impunè occidi potest. ut ait lat. in consi. 133. nu. 4. in 1. uol. Et quia istud statutum est ualde fauorabile, & consequenter extendendum est, nec debet re-

Quæstiones Criminales

stringi, immo latè. debet interpretari, quia est introductū pro quiete cōi. fm Bar. Bal. & ali. in titulo. C. quando liceat se sine iudice vindicare. & plenè Ias. in cons. 133. col. pen. ad fi. in 1. vol. Nec valet processus in fauorem banniti ex statuto factus. fm Ias. in cons. 166. & 168. in 2. vol. & priuāt bānitus beneficio non solum legis, sed etiā statuti. ut p Ias. ibidē ? Est. n. bannitus positus extra beneficia, & protectionem communis. fm Ias. ibidē. ante tñ quàm opponatur banni exceptio, valet processus. fm Ias. in cons. 168. in 2. vol. Et no. q si quis propter infirmitatem non potuit comparere, & sit bannitus ex forma statutorum, poterit nihilominus petere restitutionem in integrum, vt per. Bal. in l. 1. C. de requir. en. reis.

Statutum, quod arctat quemlibet ad capiendum bannitū, uel malefactorem, nempe censetur arctare tñ eum, qui habet plenam scientiam de banno, uel maleficio. argu. l. Methrodorus. ff. de pœnis. & in l. quicumq;. C. de seru. fug. vbi Cy. ego (tamen) inquit Bal. in l. 1. C. de ijs, qui latrones. uel in alijs criminibus, quantum ad imponendum pœnam, credo, verum esse, requiri plenam scientiam. argu. l. in lege. ff. ad l. Cornel. de sicca. Sed quātum ad imponēdam mitiorem pœnam, quæ consuevit ex culpa imponi, sufficit habere scientiā per famam. uel suspicionem, ut quia malefactor arripiebat fugam, & rumor erat post eum, nam rumor inducit suspicionem. l. capite quinto. ff. ad adulte. facit, quod no. in l. si ut al legas. ff. ad l. Cornel. de sicca.

Dicit statutum, bannitum pro certo crimine, occidi non posse, nisi à suo inimico, qui fecit eum poni in Banno. Fuit quidam inimicus in his terminis, qui fecit assassinari hunc bannitum. an puniatur assassinus ? resp. ut per Bal. in l. Gracchus. per illum tex. C. de adulte. quòd non. quia illud, quod licuit mandanti, reputatur licitum in mandatario.

Statutum dictans non debere audiri bannitorum defensiones, intelligitur de defensionibus, in quibus reus operatur onere probandi, & non de simplici, & mera negatione

ita

ita. Bal. in l. si quidem. in 1. col. C. de exceptio.

Statutum dictans, quod capiens bannitum fiat dominus ipsius, valet, & tenet. vt per. Bal. in l. de latronum. C. quibus ad liberta. pro clamare non licet. quod dicit alibi non reperiri, quàm ibi.

Statutum factum à præside. quod quicumq; ceperit bannitum in ære & persona, debeat habere bona banniti, vel eorū partem, non tenet. ut per Bal. in l. Programma. C. comminationes uel epistolæ col. fin.

Duo sunt statuta. vnum, quod à potestate appelletur ad capitaneum aliud, quod potestas nō audiat bannitorum quærelas. Non fuit exceptum de banno aduersus bannitum coram potestate, ipse autem pronunciauit probannito, reus autem appellauit, & in appellatione vult opponere de banno. an poterit? responde quod non. quia exceptio ista potius impugnat personam, quàm causam. Idè ex veteri non oritur, cum ei non sit coniuncta. l. si poenæ. in prin. C. de condi. indebi. vide Bal. in l. per hanc. C. de tempo. appella.

Si statutum statuatur terminum, ad faciendum se cancellari de banno. cum hic iudicialis strepitus non interueniat, computantur omnes dies feriati, ut dies dominici, & octauæ. licet de consuetudine esset, solemniter colere octauas, tanquā ipsa festa. ita Bal. in l. ueteranis. C. quādo, puocare nō est ne. Quid si bānitus non comparet sui culpa, an tanquam confessus poterit à fisco bonis priuari? resp. ut per Bal. in l. eius, qui. C. si penden. appella. mors interue. Et no. quod si quis occidit bannitum, nec audeat coram iudice comparere ad hoc allegandum, si tertius comparet, & producit bannum, iudex ulterius procedere non pōt. fm Bal. in l. ubi pactum. C. de transac. An occidens bannitum dicatur legis minister? responde, vt per. Bal. in l. accusationis. C. de nego. gest.

Statutum dicit. non posse aliquid pro uideri in fauorem bannitorum. Dic, quod hoc non intelligitur directè, sed per obliquum. secus, si statutum dicat, quod nihil possit prouideri su-

Quæstiones Criminales

ri super facto bannitorum, quia tunc nullo modo, ut per Bal. in l. rogasti. ff. si cer. petatur. in lectura antiqua.

Vult statutum omnes bannitos rebanniri, exceptis bannitis, qui patrem, patrum, line auunculum occiderunt. Quidam interfecit vnum ex supradictis spurium tamen, uel naturale. an debet rebanniri? respondet. Bal. in. l. palam. §. quæ in adulterio. ff. de ritu nuptia. dicens, quod ex legibus præcedentibus dici posset pro, & contra. & quod fuit consultum in ciuitate Florentiæ, quod non. licet malè. secundum ipsum. Idem tenet Specula. in ritu. de accusa. in prin. & dicit idem Bal. in l. lege Iulia in lectura antiqua. quod bastardi dicuntur de ca fata, quidquid in contrarium fuerit consultum.

Bannitus facit depositum. omnia autem bona sua deinde sunt confiscata. & statutum dicit, bannitum non audiri. depositarius uolens agnoscere bonam fidem, an potest soluere depositum, antequam conueniatur à fisco, quando ignorat illum fuisse bannitum an potest? responde, ut per. Bal. in rub. C. de positi sub. nm. 8. Et no. quod quando bannitus restitutus est, nomen banniti est abolitum. fm Bal. in l. imperialis. C. de nuptijs.

Dictabat Paduæ statutum, quod banniti paduani non possint moram trahere Paduæ, uel in eius districtu, sub tali pœna. tempore, quo fuit factum istud statutum, castrum Lendinariæ non erat de districtu Paduæ, post modum fuit factum de eo districtu. an ibi banniti paduani L. édinariæ morari possent? respondet. Bal. in l. etiam. col. 2. C. de iure do. quod si superior mandat, quod ibi non recipiantur, recipi non debent. Cum ibi rei esse debent. censit propter perpetuam fœderis unionem. l. non dubito. ff. de capi. dimi. secus si non esset perpetua unio. Quemadmodum inter Perusinos & castrum Gualdi. nisi in confederatione aliud esset expressum. Vide Iaffre. in decis. 200.

Statutum dicens, quod testes deponentes contra bannitos probent. & si nudam reddant causam, & rationem sui di
cti,

Et, non ualet. secundum Bal. in l. si non speciali. in fi. C. de testamen. nisi fuerit expositio mala, id est non concludens de necessitate uerisimiliter.

Statutum dicit bannitos in persona non posse capere hereditatem ex testamento, nec ab intestato. aliquis fuit bannitus de centum libris. & si quo tempore in fortiam communis uenerit, & dicta centum intra decem dies proximè sequentes, non soluerit, furca suspendatur. Interim ipse fuit hæres institutus, & adiuit hereditatem. an ualebit adhuc? & ualere censuit. Bal. in l. qui deportantur. C. de hære. insti.

Latrunculator an potest prorogare terminum banni præcisè limitatum ex forma statuti? responde quòd nò ut per Bal. in l. scimus. §. & hæc quidem. C. de iure delibe. causa tamen cognita pòt. fm Bal. in l. in pecuniarijs col. pen. ad fi. ff. de ferijs. Statutum prohibet bannito reddi ius de offensa ipsi illata. dic. quòd ipso iure nò competit illi actio, uel accusatio ut per Bal. in proemio fforum. §. hæc autem. in fi. Quid si se defendendo cum moderamine percussit aggressorem, uel occidit, an punietur, etiam per dictum statutum? Et quod debeat puniri tenet Bal. in l. ueluti. ff. de iusti. & iur. & in l. ut uim co. tit. & hoc sequuntur alij.

Quid si statutum uult filios, bannitorum expelli de ciuitate. an comprehendat nepotes? respond. Bal. quòd non in l. quòd uero. ff. de legibus.

Si per statutum prohibentur audiri bannitorum quærelæ. licet aduersarius de banno non opponat. tamen iudex ex officio debet bannitum repellere, & potissimum, quando bannum est notorium, nam illud, quod est notorium, pertinet ad officium iudicis, nemine opponente. ut no. in l. 2. ff. de ferijs. & l. r. qui & aduersus quos. ubi glo. no. & hoc tenet Cynus. C. de accusa. l. reos. Bal. refert. in l. quos prohibet. ff. de postulatione. Ait municipalis lex, si quis coeperit bannitum, habeat decem. ignoranter quis coepit bannitum, an decem consequatur? resp. Bar. quòd sic. sed Bal. contra. in l. genero. col. 2. ad fi. ff.

Quæstiones Criminales

ff. de ijs, qui no. infam. vide. supra.

Dicit statutum, non possit perueniri ad bannum. nisi secunda interueniat citatio. Præcessor citauit una citatione, & successor altera. an perueniri poterit ad bannum absq; noua citatione? respondet Bal. in l. edictum. ff. de iud. quod non. & ita practicatur. uide Inn. in c. quia. in si. de iud. & Spec. in tit. de citatione. §. fin. uer. item quæritur. & Archid. 24. q. 3. c. de licita. 3. q. 8. c. caueant. 5. q. 3. c. si egrotans.

Lapsus termini banni ex forma statuti non habet uim confessionis. nisi factum plenariè sit declaratum absenti. ut per Bal. in l. si filius. ff. de interro. actio.

Bannitus ex forma statuti de ciuitate, intelligit bannitus de toto districtu. fin Bal. in l. 1. ff. de ijs, qui nota. infam. in ad di. Et bannitus ab aliqua ciuitate maritima, dicitur etiam bannitus ab ea parte maris, uel insulæ, quæ illi ciuitati adheret. ut ait Arno. plenè in epitoma. 47. Et not. quod si quis fuerit bannitus per statutum, et fuit erratum in nomine appellatiuo, puta uocatur Titius de Sancto Angelo, & fuit dictum Titius de Salerno, & sic fuit erratum in nomine patriæ. nihilominus decapitabitur. Arno. in epitoma. 95. Quando autem est erratum in nomine, & cognomine per testem. uide per Crauetam. in consi. 169. in primo. vol. & Milleum. in pract. cri. in glo. quam facit ad primum testem.

Stante statuto. quod nemo colloquatur cum bannito, aliàs puniatur. an doctor consulens puniatur statuto. respondet quod non. nec statutum habet locum in eo, qui nuncium, uel epistolam mittit. Arno. in commentario. 44. & 191.

Si quis occidit mulierem prægnantem per statutum bannitam, non rectè facit. Arno. in commentario 112. & hoc habet locum, dato, quod partus esset adulterinus, uel nõdum animatus. ut per Marfi. in l. 1. nu. 22. ff. de quæst. ubi etià dicit, quod quemadmodum mulier prægnans non potest torqueri, ita nec fustigari. uide Arno. commentario. 133.

Qui per statutum est bannitus pluribus bannis, occidit alium

alium bannitum, in potestate ipsius est, sibi eligere bannum, quo redimatur, in præmium occisionis. ita Arno. in commentario ultimo.

Si statutum punit receptatores bannitorum scienter. intelligitur scienter, quādo maleficium erat notoriū. *fm* Bar. in l. 1. ff. de receptato. & Carrer. in practi. crimi. in §. homicidiū. sub nu. 29. & nu. 32. vide infra in uer. receptator.

Confinatus, uel relegatus ad aliquem locum usque ad quinquenniū ex forma statuti, eo finito, potest reuerti quia absq; licentia superioris ad ciuitatem liberè, & impunè. ultima dies quinquennij licentiat. ita dicit Fran. de Crema. gu. 47. allegat. l. si quando. C. de testib. & Bal. in prohemio. fforum. §. hæc autem tria. & firmat Ang. in lect. antiqua. in l. si vnus. §. si cum reo. ff. de pactis. & Bal. in l. actione. §. La- beo. ff. pro Socio.

Statutum prohibet, ne quis contrahat cum bannito sub certa pœna, si quis contrahat cum eius filio, uel seruo, licet acquiratur bannito, non incidit in pœnā. *fm* Bal. in l. 3. per illum tex. ff. de legā prætā. & plenè Gerar. de Petra sancta in singu. 64.

Bannum, quod per statutum, vel consuetudinem non determinatur, quem intellectum, vel effectum habet? Colligitur ex eius intentione, quod agitur, argu. l. si uno. §. 1. ff. loca. ut si intendatur ad comminationem, habeat uim edicti. l. ad peremptorium. cum. l. seq. ff. de iudi. si ad pœnæ impositionem, appellatur bannum. seu publica dēiectio. ita Alberi. in dictionario. in uer. bannum.

Statutum, quod occidens bannitum, lucretur centum, nō compræhendit occidentem bannitum fortuito, uel ad propriam defensionem, vel siccarium, uel, ut officialē. *fm* Steph. de Federi. in tracta. de interpretatio. iuris. parte. prima. sub nu. 45. item non habet locum in odiosis, & in ijs, qui procurant, ut quis banniretur, ne sibi esset impedimento bannitus in iudicio. ita dicit Anch. in cōf. 408. vnde secundū ipsum, si

Questiones Criminales

quis accusauit aliquem absentem, qui uocatus per statutum fuerit, eius contumacia stante, condemnatus, statutum ob id non opitularetur accusanti.

Statuta, quæ permittunt bannitum impunè occidi posse, non ualent de iuris subtilitate. l. 3. de Decre. ab ordi. facien. & l. decernimus. C. epif. & cle. sic dicit. lac. de Arc. in trac. de bannitis. in prin. nu. 17. & supra posui.

Stante statuto, quòd quærelæ bannitorum non audiantur, de quibus quærelis intelligitur? responder Nellus. in trac. bannitorum q. 68. r. partis. qd de extraordinarijs, & quæ per iudicis officium expediri possunt.

Statutum dicit, quod capiens bannitum, habeat centum à communi. an habeat locum in asscurato? responde, quòd non. ut per Nellum in trac. bannito. in secunda parte. ij. tem po. q. 18.

Dicit statutum, debere de banno eximi, si quid soluat. an bannitus ex falsitate, habebit hoc beneficium? responde ut per Nellum in tracta. bannito. in 3. parte. q. 18.

Statutum disponit, quòd banienfus debeat citari, ut ipse per se, uel alium compareat. si tamen iudex simpliciter citaret, & ipsum non comparentem banniret, est rectè bannitus. quia intelligitur citatus, secundum quòd, dicit statutum. fin Bal. in l. fi. C. de procur. & Affl. in decis. Neap. 3. sub nu. 7.

Statutum, quod quicumque bannitum percusserit, uel de bilitauerit, uel occiderit, certa pœna puuiatur. an si in uno tatum defecerit integra pœna punietur? responde ut per Federi. de Senis. in consl. 58. & Nellum in tracta. bannito. q. 51. ubi dicit de illo, qui amputauit digitum.

Occidens bannitum in æcclesia ex statuto, non est puniendus ut homicida, sed ut uiolator ecclesie. ita Bal. in margar. uerbo excommunicatus. Glosa. in prag. tit. de interdic. in disferen. non ponen. nu. 6. pagi. 251.

Quotiens aliquis est bannitus, & captus, & ex forma statutorum condemnatus. fit quidā declaratorius processus, in quo

quo declaratur, captū illū esse, qui eū reperitur bannitus, & bannum exequendum esse, & ita postea punitur, & est talis practica, quæ est certa legum interpret. fm Bal. in vñbus seu dorum. tit. de Feudo non sine culpa amittendo.

Statuto uolente, quod quis ponatur in banno præcedenti bus duabus citationibus tot dierum pro qualibet, non potest iudex dare unam pro duabus, quia cum ista sit forma data à statuto pro forma substantiali perueniendi ad bannum, nihil mutari potest. nec etiam unius horæ momentum. l. & si nihil. ff. de reg. iur. ita Bal. super feu. tit. de milite uasallo. per gl. ibi, quæ incipit meritò.

Bannitus ex forma statuti, qui reuersus est ad ciuitatem, & ibi stetit longo tempore, sicut ciuis, existens de consilio, & alia faciens, quæ & alij ciues facere solent, non potest impunè occidi. ita Nellus. in tracta. bannitorum. 3. par. 2. temp. q. 84. sed contrarium uidetur consuluiffe. Ruinus in consi. 85. in 4. volum.

Statutum dicit. Accusatus de crimine, qui patiat se in banno poni, puniatur. & ex alio statuto cancellatus est de banno: An is uti infamis repellatur adicendo testimonium? responde quod sic. vt per Tiraquellum in tractatu Cessante causa. uer. confessionis. nu. 51.

Dicit statutum, quicumque retinuerit bannitum duobus diebus, puniatur in mille florenis. si quis retinuit bannitū una die, talis retinens sic bannitum, non debet puniri poena talis statuti. ita dicit Ange. in §. hæc autem tria. in prohemio forum. Vide omnino Cassane. in consue. Burg. in §. 2. sub nu. 4.

Dicit statutum, quod præsentans bannitum debeat eximi de banno. pone quidam bannitus ex pluribus bannis præsentauit bannitum, an de omnibus bannis eximi debeat? respondet Alber. in qq. ad statu. q. 98. in 4. parte. & dicit de uno tantum eximi debere. nisi bannum suum esset de pluribus delictis simul.

Queritur. an banniti nostri temporis ex statutis Italix eli

Quæstiones Criminales

gi possint ad honores, & officia in alijs ciuitatibus, in quibus non sunt banniti? respondet Alberi. in qq. ad statuta. q. 100. quòd admittuntur, & ita uidit seruari. dummodo ciuitates non sint eiusdem domini. Et not. quòd bannitus de ciuitate, qui postea est toleratus in ipsa ciuitate, non potest impunè offendi. ita Saly. in l. nulli. in prin. C. de iudi. per illum tex. refert Alex. in consi. 1. nu. 45. in 2. & Bossius. in prac. crimi. titu. de bannitis.

Statutum prohibet, bannito ius fieri. dic, quòd hæc exceptio impedit processum. ita dixit Alex. in addi. ad Bar. in l. 1. C. de bon. uacan. lib. x. nu. 1.

Si statutum dicat, quòd bannitus non habens pacem ab inimico debeat rebanniri, an debeat habere pacem à muliere succedente passo iniuriam, sicut à masculino? respondet Ange. in addi. ad Bar. in l. unica. C. de ijs, qui se deferunt lib. x. quòd sic. & suprà. posui.

Dicit statutum, quòd opem præstans bannito, puniatur poena manus. dic, quòd in inquisitione debet deduci, quòd præstiterit quis opem sciens eè bannitum, alias non teneretur statuto. fm Bar. in l. omnes. C. de agric. & censu. lib. xj. nu. 2. ubi uide etiam apostilan.

Stâte statuto, qd bannitus possit offendi, Poterit impune offendi clericus bannitus. fm Marfi. in cõsi. xj. sub nu. 14. in princip. sed quid econuerso? uide per eundem Marfil. in pract. crim. in §. pro complemento.

Si dicat statutum, quòd quilibet bannitus, cuius bannum, non est cancellatum possit impunè offendi. & bannitus soluerit, seu aliter satisfecerit, vt eius bannum deberet cancellari, & de tali solutione, vel satisfactione appareat in instrumēto, vel scriptura, posita in Archiuio publico. an hic impunè occidi possit? responde. ut per Blancum in practica crim. pag. 108. sub nu. 176.

Statuto dicente bannitos debere rebanniri pro certos sapientes, si sint banniti per eos, sed non cancellati, non poterunt

runt ex statuto offendi. ita Blanc. in prac. cri. pag. 108. nu. 187

Statutum dicit, quod nullus possit arrégare, uel proponere, quod spectet ad fauoré alicuius banniti. contigit, q̄ dum tractaretur in consilio pro republica de nominando uirum bonum capitaneum pro guerra, quidam nominauit unum bonum pro bono & sufficienti, qui erat bannitus, propter quod dicebatur incurrisse in pœnam statuti. respondet Iacoco. quod non tenebitur statuto. de quo Saly. in l. si quis. nu. 4. ff. si cer. petatur.

Si non fuit opposita exceptio aduersus bannitum, qui ex statuto audiri non debet in causa principali. an poterit eadē opponi in causa appellationis? resp. vt per Millium in reposito. in uer. bannitus.

Statuto disponente, quærelas bannitorum non admitti, minime sunt admittendæ eorum appellationes. ita Ioā. Bap. in tracta. de arbitris. cap. xij. x. libri. fol. 104. tomo. xij. & hoc intelligit, dummodo appellent in alia causa, quàm in illa, ppter quam fuerunt banniti. secundum docto. quod dicit menti te nendum.

Stante statuto, quòd bannitus impunè offendi possit, si aliquis occidat eum, qui fuerat nulliter bannitus, non excusabitur, quominus puniatur ordinariè. uidelicet, si taliter occidēs habuisset noticiam nullitatis huiusmodi. aliàs cum diligenter perquirere, & se informare, ante quàm ad actum, cui naturaliter inest dolus, deuenerit, debuisset, tanquàm culpabilis, iudicantis arbitrio plectendus erit ita. Vantius de nullitatibus ex processu. nu. 44. pagi. 64. ubi etiam ponit, an pendente causa super nullitate banni, liceat bannitum occidere? Et no. quòd si quis conuersatur cum bannito publicè conuersante per ciuitatem, & tolerato, excusatur. ita Ange. in l. si duo. ff. de acquir. here. & Marfil. in l. 1. num. 2. ff. de sicca. & Dueynas in regula. 68. & decisi. Perusina. 31. num. xj.

Questiones Criminales

Barba.

SI dicitur statutum, quod expilans alicui barbam, puniatur. &c. tanquam membrum offenderit. Dic, qd si Barba capitur pro pilis, non dicitur membrum, ita Ange. in auth. vt nulli iudi. l. item Labeonem. §. generaliter. ff. de iniurijs. vide Bal. in l. reos. C. de accusa. nu. 10. ubi querit Bal. pone quidā amputauit alicui barbam, an intelligitur amputasse membrum? & respondet quod sic. nam licet barba non sit membrum instrumentale ad aliquid operandum per se aliquam operationem, tamen est membrum formale in corpore nostro, sine quo corpus nostrum est de forme. & ideo continetur appellatione membri, quia pars est formalis. l. in rem. ff. de rei uendica. vide Menochium de arbitrio iudicis. casu. 392. ad fi. licet hodie (ut uidemus) homines ut plurimum se deformant, vtendo barba philippina. De barba etiam Bal. tractat in usus feudo. titu. de pace tenen. in uer. barbam expilauerit. & in qq. ad statu. in uer. Membrum. & no. quod expilans aliquem per capillos, uel per barbā aliquem trahens, punitur poena. 40. lib. parti applicandarum, & 20. Fisco. d. c. 1. §. si quis aliquem. de pace tenen. quem tex. singularem dicit. Roma. in sing. 162. & Gui. pp. in sing. 394. & Arno. in dialog. 61. & Careri. in prac. crim. & Gramm. in decif. Neapoli. 17. ubi declarat textum prædictum. an intelligatur de libris auri, & de libra existimat, quæ libram facit. uide Cassan. in consue. Burgun. in §. 5. fol. 43. & Milleu. in prac. cri. pagi. 133. sub. nu. 41.

Barattaria.

STATUTUM punit barattariam. Quid sit barattaria, & qualiter fiat. tradit Pau. de Cast. in consi. 162. & Anch. in consi. 172. & Augu. de Arimino in addi. ad Ange. in tracta. maleficio. fol. 21. ver. & quilibet potestas. Marti. Laudén. in tract. de official. dominorum. q. 82. & q. 150. & Amodeus in tract. syndi. in uer. in eo, quod dictus. fol. 104. & barrataria secundum

cundum Ange. de Are. iusti. de obliga. quæ ex quasi delic. in princ. col. fi. in fi. est, distrahere de pecunia iustum. l. omnes: vbi Bar. C. ad l. lul. repe. & dicitur barattaria, quia ducit ad baratrum, idest cataletum, seu ad infernum, ut dicit Vitalis in tracta. clausularum, tit. de fraude, uer. tertio de re ad rem, & nu. 10. pag. 269. in ult. impressione, & barattaria est inter maximas causas capitales. ut ait Par. de Put. in trac. Syndicatus, in princ. num. 9. dicens, quod qui iustitiam baratauit, dicitur proditor, & proceditur contra ipsum ad similitudinem criminis læsæ maiestatis. l. 1. & auth. ibi posita. C. de pœna iudicis, qui malè iudicauit. Quisnam uerò dicatur proditor, tradit Cotareus, in tract. de re militari. ubi de eo in specie uerba facit, & dicam infra, in uer. proditor. & subdit idem Paris. in §. syndicatores. quod, qui mundas manus habuit in officio, & qui non diffamatur de corruptione, uel barattaria, non debet pati scrupulosam inquisitionem. §. oportet. in auth. ut iudices sine quoquo suffra. Et nor. q. assessor, qui fuit in una ciuitate damnatus propter barattariam, uel fraudem, non potest in aliquo loco assidere. Iudices. C. de dignit. li. xij. & Par. ubi supra in §. assessor. & plura de barattaria, uide in §. multa & §. correctio, & §. an si tpe, & in §. an si iudex num. 3. Et certè, qui mutuatur pecuniam iudici, præsumitur eum corrumperet, & est quædā barattaria, licet adijciatur titulus mutui, ut non. in l. quisquis, ff. si cer. pet. Bal. in consi. 333. in 3. vol. Ange. in l. uenales, C. quando prouocare non est necesse, per non. per Bar. in l. quisquis. C. si cer. pet. per illum tex. & in l. 1. de calumniatoribus, de quo Vantius in tracta. de nullitatibus process. pag. 237. sub num. 137. & in decis. parlamen. Delphina. q. 648. lib. 1. An autem habeat locum pœnitentia in barattaria? responde quod non. ut per Marsi. in sing. 326. ubi plures adducit. Item si officialis inquisitus de barattaria arripuit fugam, habetur pro confesso, & condemnato, & condemnari poterit. fin. Fel. i. c. nullus. de excep. quod intelligit Careri. in pract. crim. in prin. num. 117. in fi. nisi reuertatur, quia reuerso,

Quæstiones Criminales

reuerſo, ut ſyndiceꝝ opus ſunt probationes in cõtrarium. Et
quomodo probetur barattaria. tradit Franc. Marcus. in deci
ſio. parla. Delphi. 683. lib. 1. Et barattaria probat iuramento
corrũpentis. ſin Gram. in voto xj. & cxxx. & Carr. ubi ſupra.
num. 162. & in §. homicidij, ſub. nu. 91. 92. & 93. & Rom. in ſin
gu. 328. & Mattheſi. in ſing. 84. & Caſſan. in conſue. Burgun.
fol. 60. in 18. caſu. ubi etiam ponit plures alios caſus, in quib.
ſtatur probationi per iurũ. & tradit Plotus, in l. ſi quãdo. C.
vnde ui. & Monteleo. in prac. arbi. par. 1. pag. 48. & Boſſi. in
prac. crim. tit. de officialibus corruptis pecunia, & iniuſtẽ iu
dicantibus. Et omnino uide etiam Aſinium. in §. & pœnæ pe
cuniariæ. ſub num. 44. & ſeq. ff. de religioſis & ſumptibus ſu
ne. & Roſſi. in libellis. ſuper titu. de cond. ob turpẽ cauſam,
col. 1. in ſi. & Vitali. in tract. maleſi. in proœ. ſub nu. 9. & Ne
uiza. in ſylua. lib. 5. pag. 557. & num. 94. pag. 533. ubi plenẽ,
& quomodo probetur, & quæ ſit barattaria? uide per Por
tium in conſi. 94. 95. & 96. & Paſethum. in conſi. 191. & 192.
ubi pulcherrimẽ. uide etiam Marſi. in prac. cri. in §. ſi. & Alb.
in l. ſolere. §. quantũ. ff. de offi. proconf. ubi & cæteri agũt de
hoc. & per Alber. in l. plebiſcito. ff. de offi. præſi. & Aſſi. in tra
cta. de iure prothomiſ. in §. v. uer. tertio uoto. & uide Egen
dorphum in dialectica legali, pag. 150. & c. & ſi quæſtiones.
de ſymonia & an poſſint officiales recipere eſculenta, & po
culenta? reſponde, ut Paſethus. ubi ſupra. & Paris de Put. in
tract. ſynd. in §. eſculenta, & in §. an finito, & §. conſiliarij. ubi
etiam refert quoddam ruſticorum dictũ, quod Xenium in
trat per portam iudicis, & diabolus exit per fenestram. uide
Pau. in tract. de offi. & poteſt. capituli ſede uacante. q. x. nu.
24. & ſeq. tomo. 2. pag. 372. & omnino etiam uide Vaſ
quium in tract. de ſucceſſionibus, lib. 3. primi libri. §. 28. nu.
63. & ſeq. pag. 80. Pone quidam inculpabatur de homicidio,
& re uera non erat culpabilis, cum eſſet in carcere, iudex iuit
ad eum, & dixit, q̃ erat in eius poteſtate decapitare, ſed ſi
daret ſibi centum florenos ipſum liberaret, & ita factũ eſt.

iſte

iste postea uult repetere istos centum florenos. an poterit? & videtur, quòd sic. Albe. in l. continet. ff. quòd merus causa. vide Cagnolum. in l. quod cuiq; præstatur. ff. de regu. iur. ubi dicit, quod quædam sunt, quæ petere non debemus, oblata autem accipere possumus, quod probat, & allegat Cicero. in 2. officiorum. ubi uult respicientem munera esse optimum publicarum rerum administratorē. vide gl. in pragma. titu. de elec. pagi. 49. & Boeri. in decis. 153. Et no. quòd confessio in crimine etiam barattarię nō nocet alteri. fm Bal. in cōf. 49. in 1. vol. Et no. quòd iudex, qui post sententiam accipit pecuniam, non tenetur de barattaria, & eius sententia lata valet. fm Anch. in consi. 202. in prin. Bal. in consi. 490. incip. proponitur. & 353. in 5. Martil. in l. lege Cornelia. in. 1. col. ff. ad l. Cornel. de sicca. & in singu. 190. incip. iudices. & Ripā. in tracta. de peste. fol. 80. nu. 160. allegat Geminia. in c. statutum. §. insuper. de rescrip. in vj. Couarr. Vari. lectio. parte. 2. §. 3. per totum. fol. 70. & seq. vide omnino. Anno. in dialogo. 46. Marti. Lauden. in trac. de officia. dominorum. q. 81. & Fely. in c. tua nos. nu. 5. de symo. Anchara. in consi. 286. incip. de titulis criminum. in. 6. col. Et non uidetur barattaria, si quis palam iudici dedit pecuniam, qui nolebat facere iustitiā, nisi perciperet pecuniā fm. Soz. i fall. reg. 37. i uer. 4. barattaria. vide Cottā. in trac. rerū memora. ver. iudicibus expeditionē pro testatibus. & Schalā. de consi. sapiētis. lib. 4. cap. xi.

Stante statuto, quòd domus, in qua barattaria sit, funditus debeat discargari. Si domus fuerit pensionata à domino alicui inquilino, qui teneat barattariam contra statutum. Talis domus nō discargabitur, sed inquilinus puniet fm. Ange. in auth. de ecclesiasti. titulis. §. si quis in sua. per illū tex. & allegat. tex. concor. in l. 1. C. de falsa moneta.

Bastardi.

AN bastardi dicantur de domo paterna in statutis poena libus? responde, ut per Bal. in l. fi. C. de uer. & rerum si

gni.ubi & Bar.Tenet tñ Bal.ibi,quòd non,nam strictè & propriè sumpti non dicuntur.de domo, uel càsata.Nisi aliud sua deat communis usus loquendi, uel aliqua argueretur cōiectura. ex mente statuentium. & ita fuit consultum in D. Lucio de Petra mala.& idem cēset in nepotibus. vide etiam ibi per apostillan.& Bal.in l.ius ciuile. colum. 2. ff. de iustic & iur. & in l.quòd uerò. in fin.ff.de legibus. & in l. filium ff.de ijs, qui sunt sui. &c. Alberi. in qq.ad státu. q.61. & Bal. in qq.ad státu.uer.isto.& uer.filius. nu.11.& Barba.in conf. 41.in 4.Tiraquell.de iure primi geniorum. & Cassane.in cō sue.Burgun.fol.285.ubi etiam ponit laudes bastardi.& vide Plotum. in l.si quando sub.nu.81.C.unde ui.& Reuerendis simum Cardinal. Paleotum.in tractatu de Nothis spurijsq; filijs.ubi ponit cathalogum spuriorū. qui fuerunt summi uiri.

De Blasphemo.

STATUTUM punit blasphemū. quidam dixit male ne sia Iddio. Al dispetto d'Iddio.an sit blasphemus. & quomodo puniatur rrespon.Bal.quòd non punitur pœna statuti,ex communi usu loquendi. quia illa sunt potius uerba iniuriosa, & contumeliosa, quàm blasphemia, & maledictiones. Contumelia.n.ex communi usu loquendi, blasphemia, aut maledictio nuncupatur. & potissimum ex communi usu loquendi in patria Perusina, in talibus scæleratis hominibus. fm Sez.in consi.119.in 4.vol.vide omnino Menochi.de arbitrio iudicis. casu. 375. & casu. 376. & de blasphemo tradit Grammati. in decis.Neapoli.50. & Lud.Montal.in tract. de reprobatione sententiæ Pilati.in prin.ubi fusissimè. & ibi de ijs, qui percutiunt imagines sanctorum. uide Menoc. indicto casu.376.& de ijs. qui data opera imaginem summi pontificis deturpant, vide Bømbinum in q. 7. vbi dicit. quod si est cōsecrata pontifici, uel supremo principi, tenetur lege Iulia maiestatis. quæ est pœna mortis. Titulis. ff. & C. eo. tit. secus, si non est consecrata. l. non contrahit. ff. eo. tit. & fusius de blasphe-

blasphemo, tractat Plorus, in l. si quando. sub nu. 803. & 876.
 Caus. ui. & Zali. in consi. 19. in 1. pag. 318. in fi. & Moteleo. in
 prac. arbi. in 4. parte. ubi de eo signanter loquitur. Bossi. in
 prac. cri. tit. de inquisitione. ubi de eo agit. & Arno. in commē
 ta. 17. & 34. ubi etiam dicit, quòd licet in exceptis crimini
 bus testium reprobatio non admittatur, idem est dicendum
 in blasphemia & sodomia. quæ nam sit blasphemia? & quæ
 maledictio? ponit Cataldi. in tracta. syndica. sub num. 104. &
 seq. vbi dicit, quòd blasphemia est omne id sinistrum, quod
 alicui optatur in futurum. maledictio autem est de prateri
 tis. Duenyas. in regu. 290. in secunda amplia. & plura de bla
 sphemo. tradit Cass. in consi. 1. & Didacus. Variarum lect. c.
 x. nu. 3. in 2. & Affl. super constitu. regni. lib. 3. in rub. de bla
 sphemantibus. uide Iul. Clar. in §. blasphemia in suo lib. cri.
 Et no. quòd iurans per mēbra Dei, tanquam Deum blasphe
 mans debet puniri ex statuto. fm Bar. in auth. vt nō Luxurie.
 cōtra natu. Et lingua blasphemii debet amputari, nō digitus,
 uel manus. fm Arno. ī epitoma. 54. & de blasphemia ad satu
 ritatē usq; tradit Boerius in decisio. 301. & no. quòd iure ca
 nonico pecuniaria pœna statuitur soluenda domino tempo
 rali contra blasphemos. c. ij. extra. de maledi. & Butr. in d. c.
 ij. Huiusmodi maledicta, si extemeritate, aut ebrietate, & si
 ne deliberatione proferentur, excusari posse, dicitur. ij. q.
 3. §. notandum. & in l. 1. C. si quis imperato. maledixe. & in
 spiciendum est in prædictis id, quod consuetum est fieri in si
 milibus delictis. ut dicit glo. magna. in l. quid ergo. §. pœna
 grauior. & ibi Bar. in col. 1. uers. quæro. ff. de ijs, qui not. infā
 mia & uide Zaliū in conti. 19. ad fi.

Bona publicari.

BONA damnatorum ad mortem num publicantur ex for
 ma statutorum? responde, ut per Cor. in consi. 42. in 1.
 Bal. in l. si is qui. C. qui. testa. fac. poss. ubi fusius. tradit plu
 ra etiam Cassane. in consue. Burgun. §. v. pag. 57. uer. sed ad
 huc

Quæstiones Criminales

huc pro complemento.nu.133.

Dicit statutum,quod bona homicide illi auferri debeant, & pro parte filijs seruari.An filij ex arte, quam ipsi exercent tenentur patrem alere? respon.Bal.quòd sic.in auth.de bonis damna.C.de sententiam passis. Secus ex bonis, quæ sibi ex statuto seruantur, quia quis non debet ali ex bonis sibi ablatis propter delictum.cap.1.§.si omnem.de pace tenen.in uisibus feudo.

Bona damnati ad mortem ex forma statuti debent publicari.An uenient publicanda indumenta,corrigia, an nulus, uel similia? respon.Roma.in singu. 542.quòd non.quia ista debent esse officialis iudicantis, qui pecuniam redigendam ex dictis rebus conuertet in necessitatem sui officij.l. diuus, ff.de bonis damnatorum.dum loquitur de panniculo.

Bona debent publicari ex statuto à die commissi delicti.intelligitur,ubi uerè & non fictè per contumaciam esset delictum, & de eo constaret. fm Stepha.de Federi.in tract.de interpretatione.iur.parte.1.sub.nu.4.

Vult statutum,quòd bona sint obligata pro maleficio, & pro certis maleficijs imponitur pœna pecuniaria. an bannũ hoc casu poterit exequi in bonis? responde, quòd aut bona detinebantur per tertium ante bannum, & tunc in illis non poterit fieri executio.si uerò post bannum, & tunc poterit in illis executio fieri. ita Nellus.in tracta.bannitorum.q.13.primæ partis.primo temporis.

CAPTVS.

.C.
CAPTUS.

STATUTUM. Quempiam in domo capi non posse. an licitè in taberna, vel apotheca capi poterit? respon. Paul. de Cast. posse. in consi. incip. viso pūcto. sub. nu. 43. & Corn. in consi. 203. in prin. doct. in l. pleriq; ff. de in ius uocan. Sed an poterit capi in apotheca, sita in domo habitationis? respon. Saly. quod sic. & Corn. in consi. 203. in princ. & no. q. iudex, qui indebitè facit capere innocentē, debet puniri. fm Rol. à Valle. in consil. 17. in 3. vol. vbi plura de captura dicit, & tenetur iudex actione iniuriarum, qui facit in carcerem poni, & capi aliquē indebitè secundū Rol. à Valle. in consil. 18. nu. 6. in 3. vol. vbi & alia notatu digna ponit.

Capitula plura:

SI statutum habet plura capitula, etiam poenalia, dictum in vno eorū censetur repetitum in alio. fm Aret. insti. ad l. aquil. §. capite tertio. sub nu. 2. plura Tiraquellus. in suo tractatu de legibus connubia. in glo. 7. in l. vlt. sub. nu. 65.

Carcer.

CARCERANDVS est reus. quotiens statutū punit in decē & subrogat poenā corporis, quia est causa capitalis. Sed si quis vult Carcerem euitare, soluat fisco decem, pendēte causa. sub conditione scilicet. quod si contingat cum condemnari, ex nunc pro ut ex tunc, vult dicta decem transire in solutū. fm Ang. & Imolā. in l. sub cōditione. per illum tex. ff. de solu. & Fely. in c. inter cōteras. de rescrip. & in c. cū te. de re iudica. vide Menochium. in trac. de arbitrio iudicis. casu 301. 302. & 303. 304. & 305. Et carcer, secundum Signoro. in consi. 97. sub. num. 21. est locus malæ mansionis, clausuris circumdatus, tenebrosus, & publica auctoritate constituendus. ita Tiraq. in suo trac. de poenis tēperādīs causa. 40. & 41. vide Cicero. in Catilinam. vbi dicit, esse carcerem vindicem nefariorum

fariorum, ac manifestorum scelerum, ut maiores nostri uolue-
 runt, & in oratione in Verrem, lib. 7. Carcer ille, qui est à cru-
 delissimo tyranno Dyonisio factus Syraculis, quæ Latumiae
 vocantur. Et not. quòd triplex est carcer, secundum Bal. in
 auth. si captiui, C. de episc. & cler. nu. 1. & addit alias species
 carceris. Et carceres sunt loca sacra, quæ sunt publicè dedi-
 cata. nam sanctum est, quòd ab iniuria hominum defensum,
 atque munitum est. l. sacra. ff. de rerum diuisione, & l. sanctum.
 & ait Cuma. in consi. 106. Et no. q. carcer est piudiciũ irrepa-
 rabile, ut dicit Bal. in l. 1. C. de in integr. restit. postulan. &
 Cassaneus in consuet. Burgun. pag. 18. num. 66. & fol. 54. nu.
 116. uide omnino Curtium in lib. de statu coniecturali li. 2.
 c. 9. Et not. quòd grauior est poena carceris, quàm si quis to-
 ta die foderet in agro. ut ait Preposi. in c. super eo. 2. in 3. no.
 de appella. & vide omnino Neu. in consi. 60. sub nu. 8. Quan-
 do autem liceat de carcere aufugere, vide Couarru. in tract.
 Variarum lectio. li b. 1. cap. 2. nu. 7. Et si quis die solemnì fuit
 dimissus, ut iret ad audiendum missam, cum iuramento de
 redeundo si iniuste detinebatur, non tenetur redire. ut hñ
 in decisi. Parlamenti Delphi. per Franc. Mar. 771. num. 3. lib.
 2. Et not. quòd efficitur irregularis, qui aliquem includit in
 carcerẽ. ita arctum, & asperum, ut carceratus nõ uiuat ultra
 sex, uel octo menses, nam ille dicitur homicida, & hæc poena
 est magis afflictiva, quàm si poneretur in patibulo, ut docet
 Archiepiscopus Floren. in eius summa, lib. 3. tit. de irregula-
 ritate propter homicidium, uel muti. §. si. ad fi. & de carcere,
 & carcerato, vide Marsil. in pract. crim. in §. attingam, ubi po-
 nit plures quæstiones, & de contractibus carceratorum, &
 uide omnino Tiraquellum in trac. de poenis tẽperandis, cau-
 sa 41. & Bossum in prac. crim. titu. de captura, & seq. titu. ubi
 dicit plura de captura. Et not. quòd nobilis non uenit carce-
 randus, sed debet ei assignari locus aliquis pro carcere, puta
 palatiũ, domus, uel tota ciuitas, & erit satisfactum statuto.
 ita dicit Ias. in l. admonendi in repet. nu. 85. col. 85. ad fin. ff.

de iureiur. & Gram. in decis. Neapoli. 14. Item not. quòd re-
pertus in carcere pro male ficio, in die veneris sancti, non de-
bet excarcerari, si semel fuit excarceratus. l. nemo. C. de epi-
sco. audientia. Idem si esset in carcere pro crimine falsitatis;
l. Lucius in fi. ff. ad Turpilia. Bar. in l. licitatio. §. quòd illicitè,
ff. de publ. in prin. Bar. in l. 3. §. prætor. ff. de damno infec. ubi
dicit de eo, qui debebat offerri ex statuto in festo S. Hercula-
ni. Quando quis in carcere possit recommendari. ponit Clau-
dius in regula criminali. 156. Et no. quòd de consuetudine
carcerati solent procuratores constituere, satisdare, & alios
contractus facere. & ita continuè in practica seruari, notatur
per Alberi. in l. qui incarcerem. ff. quòd metus causa. vide Iu-
lium Clarum in prac. crimi. q. 46. uer. plerunq; & Neuiza. in
consi. 56. & Claud. in reg. cri. 142. Et no. quòd præsumitur car-
ceratus, si aufugiat, fugisse culpa custodis ut dicit. Areti. in
consi. 38. nu. 1. & idcò custos carceris debet esse diligens, &
tenere duos custodes ad obseruandum carcerem. idem Are-
ti. in cons. prædicto. Et ibi dicit; quòd ferrum, uenenum, & si-
milis, non præsumitur, possè inferri in carcerē, nisi culpa cu-
stodis. uide Grammati. uoto. 29. ubi de custode carceris di-
cit plurimà. Guido Papæ in singu. 206. & quo pacto custos
carceris teneatur, si reus aufugit, docet Eckius in tracta. de
iure sistendi. cap. 27. qui tractatus est positus. inter. tractatus
diuersorum. Et nota q̃ custos carceris præsumitur in culpa,
si debitor incarceratus aufugiat. & idcò tenetur soluere debi-
tū. fm Ias. in cōs. 27. in. 3. & Barb. in cōs. 76. in. 4. vol. vide Boe-
ri. in decis. 217. & Plot. in. l. si quando. num. 586. C. unde ui.
& Anch. in consi. 340. ad fi. ubi idē dicit de commentariense,
qui fecit fugere debitorem, quòd tenetur refarcire damnum
creditori. Et si duo sint carceris custodes, & unus aufugit cū
carcerato, alter nō tenetur. fm Frac. Cremē. in sing. 99. & Mil-
le. in prac. crimi. fol. 64. in glo. uer. adduci in carcerem, & Pa-
ris de Puteo, n tract. syndic. §. an si plures carcerati. tom. 14.
fol. 95. col. 4. Et uide omnino Ang. de Aret. inter consi. crim.
diuersorum

Quæstiones Criminales

diuerforum per Zilettū in consi. 73 tomo 1. & uide Iul. Clar. in pract. crim. q. 21. & Monteleo. in pract. arbi. fol. 397. nu. 13. & seq. Viui. in tract. communium opin. uerbo fugiēs, & uer. fuga. & no. quod illud, quod dicitur, quod si accusatus fugiat de carcere, potest condemnari tanquam confessus, habet locum, si aufugerit de carcere clauso. secus si de aperto, ut de aperto, ut de sala, palatio, &c. ubi iudex præcepit stare, quia sic, in culpa nō sūt custodes ita. Soz. in fallen. 262. regul. Fal. lent. 3. Et no. q. frangens carceres punitur pœna capitis. ita Cumanus, in consi. 106. & uide infra. in uer. custos.

Statutum dicit, quod omnes condemnati pro maleficio, soluta certa quantitate, possint redire. An comprehenduntur carcerati? respon. ut per Ias. in l. si is, qui pro emptore, num. 325. ff. de usucapio. Et not. quod si quis iniuste capiatur, potest legitimè resistere, etiam cum armis. l. prohibitum. C. de iure fisci, lib. x. Neuiz. in consi. 52. nu. 11. & in consi. 61. nu. 37.

Caro:

STATUTUM prohibet uendi carnes, pelles, aut coria in platea, aliquis tenet ea super banco. an possit? respō. Bar. q. non. in l. qui sella. ff. de serui. rustic. prædio.

Cassato statuto.

IVDEX in ipso statim officij ingressu iurat seruare statuta. Pone cassatur statutum, uel abrogatur, an liberetur? resp. quod sic. ut no. in c. 1. de his, quæ sunt à maio. par. capituli. ubi Abb. & in c. constitutus. ubi not. de Rescrip. Abb. in c. dilecto. in prin. col. 4. in uer. sed aduerte. de præben. Pau. in cle. 1. de regula. ubi & alij. secus si iurat seruare contenta in statuto. Doctores. n. faciunt differentiam, Vtrum iuretur obseruātia legis, uel obseruantia eorum, quæ in lege continentur. Et no. quod licet summus pontifex, imperator, uel alius princeps cassaret statuta, nunquam intelligitur, per hoc cassare statuta iuramento firmata. ita tenet Ang. in l. 1. §. quæ one rande.

randæ. ff. quarum rerum actio non detur. Afflic. in decis. Neapol. 5. ad fin.

Causa criminalis.

CAUSA criminalis, quæ nam dicatur in terminis statutorum, ponit Maran. in pract. iudi. in 4. parte. sub. nu. 24. cum seq. & ponit Bossi. in prac. crim. tit. quomodo procedatur per exceptionem. & Iul. Clar. in pract. crim. q. 1. in prin.

Cæcus.

STATUTUM volens aliquem fieri cecum, vel excecari. Non habet locum in iam excecato. Quia cecus non potest amplius fieri cecus. & oculus, qui non uidet, oculus non dicitur, nisi æqui uocè. pro ut oculus pictus. secundum Aristotelem. Vnde si cecus committeret delictum, poena statuti deberet commutari in aliam. l. 2. vbi Faber. in breuiario. C. ut intra certum tempus questio. crimi. termi. & Euerar. in centuria legali. in loco à priuatione ad habitum.

Cessio.

STATUTUM dicens. si quis cesserit actionem nobili, puniatur. intelligi debet de cessione ritè facta. ita Bar. in l. non putauerit. §. non quæuis. ff. de bono. poss. contra tabu. uer. vñ. Et dicit Bal. q. si officialis tenetur ex forma statuti recipere oēs accusationes, intelligitur de ritè institutis. vide per apostillan. ad Bar. in. d. §. non quæuis. & Cassane. in consu. Burgun. fol. 174. ad fi. Item si statutum dicat. Si quis cesserit iura magnari, puniatur in decem. Quamuis de iure cessio non teneat, si tamen prima fronte habeat figuram cessionis, punitur in decem. l. si quis legatum. ff. de Falsis. & Bal. in l. quid ergo. §. cum autem. in 2. lectura. ff. de ijs, qui no. infamia.

Cetus.

AD statutum, quòd loquitur, de cætu, turba, multitudi-
ne, & populo. uide remissiue per Carre. in trac. cri. in princ. nu. 104.

Questiones Criminales

Cicatrix.

STANTE statuto. quòd de cicatrice non possit ferri sententia, sine relatione medicorum abhibendorum, si crimè est notorium, & patet cicatricem remansuram, ualebit sententia, etiam si non sint medici abhibiti. & absq; eorum relatione. ita dicunt. Bal. Paul. de Cast. & doct. in l. 1. C. ut, quæ de sunt aduoca. & Ange. in l. 4. in princ. C. de damno intec. Limita tamen hoc. ut p Alex. in d. l. 1. nisi statutum expressè an nullaret sententiam laram, omitta relatione. per dicta Bal. in l. 1. ff. de lib. & posth. vide Bal. in qq. ad statu. in uer. cicatrix.

Si ex forma statuti, cicatrix sit punibilis. intelligitur, si cicatrix est deformans. secundum Floria. in l. quæ de hac. ff. si quadru. paupe. fecisse dicatur. & in l. si. ff. de ijs, qui deiece. vel effu. Et no. quòd duplex est cicatrix. occulta, & euident, & periculosa. & tunc dicitur remanere cicatrix, quando primus locus remanet deformis. ita Ange. in l. locum. §. ex eo. ff. de usufruc. & quotiens statutum meminit de cicatrice deformante, non habet locum, ubi non intentetur qualitas deformationis. secundum eundem Floria. in l. item Mela. §. si plures. ff. ad l. Aquil. & in d. l. si. refert Alexand. in l. de nunciassè. §. quid tamen. ff. de adulte. uide Bar. in tract. de cicatrice. Et no. quòd deformatus ab aliquo irrationale animali, nō agit contra dominum ad deformitatem. Sed tantū ad expensas uulneris, & operas amissas. secundum Roma. in cōsi. 278. Item no. q. denūciatio facta per medicū, qui dicat, esse aliquē infirmum, uel ex uulnere remansuram cicatricem, nunquā aliquid operatur. nisi præcedat diligens iudicis inquisitio. & ideo sit cautus assessor, quòd in actis faciat registrari, qualiter iudex ipse diligenter examinauit, utrum esse remansura cicatrix, & post diligentem examinationem huiusmodi, medicus hoc retulit. aliàs nō ualet. fm Bar. & ibi Apostill. in l. se mel. C. de re mili. lib. xij. Hoc tamen intelligit Corserus. in sing. uer. medicus. quando merum factum pendet à potestate ip-

te ipsius iudicis. scūs si à potestate partium. quia partes eligunt, si concordant. De medici autem, & chirurgi renuntiatione. vulgo visum, & repertum. tradit Milleus. in prac. crimi. & Nouellus in tracta. ad defensionem. & Allic. in decis. Neapoli. prima. sub nu. 3. Et cicatrix est quædam scissura apparēs in exteriori parte cutis. ut ait Bal. in l. si q. 5. C. de poenis. & in q̄stionibus ad stat. ver. cicatrix. q̄ cōfirmat Carald. i. trac. syndica. sub nu. 79. & Nellus in tractatu hannitorum. in 2. parte. 2. temporis. Et standum est etiam medico iudeo super cicatrice. fin Bal. in cons. incip. in xpi nomine amē. de quo Berta chi. in reperio. in verbo ludcus. & an statutum de cicatrice euidenti, habeat locum in percussione facta in capite, cum maxima grauitate tractat. Bal. in consi. 432. nu. 1. in. 5. parte.

Condemnatus fuit aliquis de vulnere tantū, non adiecto in sententia de cicatrice, & statutum imponit pro cicatrice poenam maiorem, an iterum reus possit accusari, vel inquiri, vt in duplo teneatur, ratione qualitatis omissæ in prima accusatione, uel inquisitione? videtur dicēdū, q̄ nō, p. l. centū Capuē. ff. de eo, qd̄ certo loco. vide. Bar. in l. senatus. ff. de accusa. & Paul. de Cast. in l. si ut certo. §. si. sub nu. 25. ff. cōmodati.

Citatio.

STATUTUM dat normā citandi in maleficijs. puta, quòd ci Stenturrei per cedula affixam in columna, uel platea. Pone, forensis deliquit in territorio. an sufficiat citare secundum normam prædictam? respon. Bal. in quæstionibus ad statuta. ver. cicatrix, q̄ obseruātia est, ut sufficiat talis citatio. Quia quotiens quis est suspectus de fuga, non est opus, ut edictum ad illius perueniat notitiam.

Citatus ad torturam, qui non comparet, habetur pro confesso ex forma statutorum. & potest condemnari. ita dicit Firma. in reperio. in uerbo cita.

Si statuto cāuetur quòd citatus non comparens bāniatur, nec inde redire possit, nisi soluat condemnationem. si quis

Quæstiones Criminales

fuerit citatus & cōdēnatus, & uult potius stare in bāno, q̄ sol
uere condemnationē, fiscus nō poterit exequi in bonis suis.
& eo mortuo, hāredes ipsius non poterunt inquietari. ut ait
Iaffredus. indecif. 93.

Cito.

STATUTUM, quod dicit, cito decapitetur bānitus. Intelli-
getur, quod decapitetur intra triginta dies. l. si uindicari.
C. de pœnis. & ibi doctores.

Ciuis.

AN ciui nouello ita parcat, sicut forensi, si quid facit
contra statutum ciuitatis. respondet Roma. in lingu. 73.
quod sic & Bal. in. l. data opera. ff. qui accus. non possunt. per
tex. in l. qui cum uno. in fi. ff. de re mili. & est consimilis tex.
in l. qui cōmeatus. ad fi. eo. tit. Et no. 9. in statutis, ciuiū appel-
latione, non ueniunt comitatenses, incolæ, seu habitatores il-
lius ciuitatis tantū. ut ait Bursatus. in confi. 55. nu. 5. quia sunt
odiosa statuta, & ideò restringenda.

Stante statuto. quod si forensis percutiat ciuem, puniatur
in quadruplum. pone, quidam fuit inquisitus, qui excusans se
confessus fuit, in loco, & tempore, in inquisitione contentis,
percuississe talē, & reliqua in inquisitione cōtenta negauit. an
stante dicta confessione, debeat puniri ex statuto in quadru-
plum? respon. Bar. quod non. in confi. 30. in 2. quia non fuit
probatum, quod percussus esset ciuis. & quæ requirantur ad
probandum quem esse cinem? ibi tradit Bar. igitur, si testes
dicerent, quod uiderunt Martinum percutere, non probant
contenta in inquisitione. scilicet, quo ad, illud quod sit ciuis.
ita dicit Bal. in ad. ad Bar. in tract. circa materiam testiū. sub
nu. 9. pag. 18.

Clausula.

CLAUSULA statuti subsequens per præcedentia decla-
ratur. ita dicit Iac. de Are. in trac. de bānitis, in prin. sub
nu. 40.

nu.40. Statuta poenalia, quamuis simpliciter loquantur. debent intelligi cū doli clausula. secundū Bal. in l. illud. ff. quod quisque iuris. ubi Paulus sumit tale argumentum.

Clausula una statuti aliam declarat. l. utrum. ff. de peti. hē re. & ibi no. Bal. & Ange. & Bal. in c. secundo requiris. in ultima. col. extra de appella. ubi dicit, quod una clausula interpretatur aliam.

Vbicunq; in eadem dispositione inferuntur plura capitula, seu negocia separata, clausula in medio eorum posita, nō refertur ad omnia in ipsa dispositione expressa, sed solum ad præcedentia. ita notat Perusinus ad statuta. in cap. inquisitioni. de appella. in. 2. no.

Clericus primæ tonsuræ :

SI dicat statutum. quod contra reum criminis possit procedi, & inquiri, & aliquam pati iatur poenam criminofus, nō habet locum in clerico primæ tonsuræ. ita Marf. in consi. 67. in prin. sub. num. 58. cum seq. Sed hodie per consilium. clerici primæ tonsuræ, qui non incedunt in habitu, non gaudent priuilegijs clericorum. ut refert Viuius. in trac. communim opi. uer. Clericus. quomodo autem Clericus puniatur, qui non incedit in habitu? tradit Menochius. in trac. de arbitrio iudicis. in casu. 392.

Cognoscere.

STATUTUM dans annum officiali, intra quem possit cognoscere de maleficio, intelligitur de his, quæ clara sunt. ita Bar. in l. unica. C. de strato. lib. xij.

Quomodo autem intelligatur statutum. ut non possit cognosci de maleficijs commissis à sex mensibus retro? Vide per Bar. & docto. in l. eum qui. §. in popularibus. circa medi. ff. de iureiur.

Statutum dictans de maleficio non posse cognosci. debet intelligi, nec civiliter, nec criminaliter. nisi statutum aliter se limitaret. secundū Bal. in l. si pro fure. §. si. ff. de condi. furti.

Statu-

Quæstiones Criminales

Statutū, qđ disponit de maleficijs cognosci nō posse post sex menses intelligi dēt, siue maleficium erat manifestū, siue occultum, quia non à die, quo scitur, sed à die delicti tempus est connumerandum. secundum Bal. in l. optimam. C. de lo. per illum tex. & l. si. ff. si familia, furtum fecisse dicatur.

Statutum dicit, quod post certum tempus, non possit probari, de debito, nec de alio delicto cognosci. Dic, quod isto casu confessio utiq; excluditur. in tantum, quod si quis post tale tempus determinatum à statuto confiteatur delictum, non poterit propter hoc condemnari. quia obstat statuti præscrip. tenet ita Bal. in l. genero. ff. de ijs, qui no. infā. Et licet Baldi dictum sit à quā plurib. reprobātū, defenditur tamē à Decio. in rub. de proba. sub nu. 10. uers. ultimo supra dicta conclusio. vbi attestatur, quod plures doctores fuerunt huius sententiæ.

Statutum dicit, quod de maleficio nō possit cognosci post mensem, an poterit agi conditione furtiua? respon. Bal. in l. si pro fure. ff. de condi. furti. quod non.

Stante statuto, quod nō possit cognosci de maleficio à sex mensibus retrō. Si quis mihi furatus est, iam est annus rem aliquam, & quotidie eam contractat, possum nihilominus contra eum procedere. ut dicit Bal. in l. eum, qui. in §. in popularibus ubi etiam Alex. col. si. qui refert Bal. ff. de iureiur.

Cognoscere idest vitare.

QUIDAM intrauit domum cuiusdam fœminæ, & tentauit omnibus modis eam cognoscere. fuit in iudicium citatus, & omnia confessus est, probauit tamē eā esse uilis conditionis, in honestam, & à pluribus alijs subagitatam, & consueuerunt multi eam cognoscere. an ideo euitabit statuti pœnam? respon. Alberi. in quæstionibus ad statu. q. 52. in 3. parte. quod si isthæc mulier consueuerat quæstum sui corporis facere, Violator nō debet pati pœnā statuti. quæ uerò dicatur facere quæstum sui corporis, tradunt docto. in l. palam.

per

per illum tex. ff. de ritu nup. & l. uerum. ff. de furtis. & not. in Lea, quæ. C. de adulte. & Gandy. in tractatu maleficiorum. titulo. de aliquibus. qq. quæ commo. non adap. uer. item pone. q. quæ fuit Mutinæ. & Deci. in l. inuitus nemo cogitur. ubi etiam alij. ff. de regu. iur. ubi dicit de meretrice in lupanari, quæ etiam inuita sui copiam facere cogi potest. de qua re irridet Purpura. in l. rogasti. ff. si cert. peta. pro ut eum refert dominus & præceptor meus d. Alcia. in d. l. rogasti. vide Parisi. de Puteo. in tract. syndica. in §. adulteriū. nu. 3. & de coitu dānato. tradit Bossius ipso eo. titulo. in prac. cri. & Plotus. in l. si quando. nu. 44. C. unde ui. ubi ponit plures limitationes. Et nota quòd si uir, cognoscit mulierem per uiolentiam, quæ non sit meretrix, nunquam transit impunitus. & si ad sit consensus ex parte fœminæ, quæ uirgo sit, uel uidua, est stuprum, quando est honesta. quando non, non debet puniri. & si est concubina, non punitur cōcubinariū. vide omnino Bal. in cōf. 381. per totū. ubi bene dicit. Et vide in foro cōsciēt. Archiepiscopū florenti. in eius summa. parte. secunda tit. de stupro. §. 1. ca. 6. & ibi tractat de incestu, raptu, & ceteris. & uidet Iulium Clarum. in §. adulterium. in §. incestus. & in §. stuprum. in practica sua criminali. & vide omnino etiam Bal. in consil. 380. ubi ponit inquisitionis formam super cognoscente filiam cuiusdam. & vide Parisi. in consil. 160. in. 4. vol. ubi bene omnia hæc pertractantur.

Statutum, quod punit cognoscentem mulierem nuptam, habet locum in cecogsciente monialem. ita dicit quidam. dominus Dyonisius. in consil. xx. incip. & si doctrina cecum illuminet. de quo Maria. in c. qualiter & quando. 2. q. 8. articulo. pen. quos refert Fely. in c. non satis. de symonia. & Fely. in c. ecclesiæ. S. M. de constitu. col. 31. Bal. in c. causam matrimoniaij. in §. col. de prob. & Ferra. in cautela. 9. & Albe. in auth. in gressu. num. 23. C. de sacrosan. eccle. dicit, quòd iuuenis quidam finxit se mulierem, & intrauit monasterium monialiū ut monialem cognosceret, & corrumpere. quamobrem cōpellendus

Quæstiones Criminales

pellendus est ingredi religionem Monachorum. vide Car-
veri. in pract. crim. in §. circa. sub nu. 275. fol. 122. & Gramm.
in voto. 17. col. 2. si quis tamen cognosceret monialē, nesciēs
esse monialē, nō punitur tanquā de stupro monialis. ut dicit
Bal. super feu. tit. quib. mo. feu. amit. fol. 45. quomodo punia-
tur. qui minorem. xij. annis deflorauit? ponit Bal. in l. si quis.
non dicam rapere. in fi. C. de episco. & cleri. ubi dicit. quod
si ipse haberet talem præmanibus decapitari faceret. uide ta-
men Guido Pap. q. 455. ubi dicit, quod cognoscens carna-
liter puellam ætatis annorum decem, & nondum uiri poten-
tem, non debet capite puniri, sed humiliores debent in me-
tallum damnari, honestiores autem in insulam relegari, uel
in exilium mitti. si tamen talis puella raperetur, haberet locū
poena capitis. ut ait Iul. Cla. in sua pract. crim. in. §. raptus.
ubi tradit plenē de hoc. quam poenā aut incurrat uidua, uel
puella ob stuprum, ubi ageretur criminaliter. ponit Neuiza.
in sylua nuptiali. lib. 2. sub nu. 46. ubi dicit nullā de iure Ca-
nonico. quia præsumitur seducta. sed de iure ciuili, patitur
eam poenam, quam si adulterium commisisset. & quam poe-
nam pariatur adultera, ponit ibi, & in libro. 1. sub. num. 89. &
lib. 3. sub nu. 22. & Iulius Clarus. in §. adulterium. & in §. stu-
prum. in prac. cri. & vide Paul. Girlan. in tract. de poenis om-
nifariā coitus. in 2. q. sub nu. 17. & seq. qui. n. stuprasset uir-
ginem non adhibita ui olim relegabatur, uim autem admit-
tens, capite puniebatur. secundum leges. institu. de publicis
iudicijs. §. 1. §. si autem. sed secundum canones, aut ducat.
aut excommunicetur. c. 2. de adulterijs. Vfus autem obseruat
hodiernus, q. aut ducat, aut dotet. vide Cassan. in consu. Bur-
gun. §. v. tit. de raptore.

Dicit statutum ciuitatis, si quis cognoscat mulierem mino-
ris conditionis, idest uilioris conditionis, exponi debet. l. 3.
in prin. ff. de testibus quæ nam autem dicatur esse uilis con-
ditionis, & uilis persona, relinquitur arbitrio iudicis, secun-
dum. Bal. in l. Gracchus. C. de adulte.

Coherens.

Coherens.

COHÆRENS dicitur vsq; ad centū milliaria. fm Bar. in tracta. de insulis. de quo Paul. de Cast. in l. de præcatio. ff. ad. l. Rhodiam de iactu. sub. nu. 4. quod no. pro statutis & plura Cassane. in consuetu. Burgun. vide. supra in ver. adherentes.

Coitus punibilis.

STATUTUM quod puniat coitum inter consanguineos, & coniunctas personas, vsq; ad quartum gradum. an habeat locum inter affines? respon. secundum Alex. in consi. 24. nu. 1. in. 2. vol. vide Bossi. quoque in prac. crimi. titulo. de coitu damnato.

Collecta.

STATUTUM dicit. quod quilibet soluat collectam infra decem dies, sub pœna quanti pluris. secundum formam dicti statuti. potest utiq; exigi pœna quanti pluris contr nō soluentem infra decem dies, quanuis nullum statutum repe- riat. ita Alex. in l. admonēdi. col. 3. sub. nu. 3. ff. de iurciuran.

Committo.

STATUTUM, quod utitur uerbo committo, puta, si dicat. si quis commiserit homicidium puniatur tali pœna. Dic, quod ex propria significato comprehendit mādantem, & facientem. Corsetus ita docet in lingu. ver. committo. item & mediatorem. vnde dicit Geminia. in c. 1. de testibus lib. 6. p illum tex. in uer. committitur. notandum esse pro statutis imponentibus pœnam committentibus delictum, quod uidentur includere, etiam mediatores. hoc refert & sequitur Straccha. in tracta. de Proxenetis. parte. 3. pag. 31.

Communis usus loquendi.

VERBA statutorum debent intelligi fm cōmunē vsum loquendi, ubi adest statutum. l. cum de lanionis. §. Asi
D. Hippolyti Bona Cossæ. L nam.

Quaestiones Criminales

nam. ff. de fundo instruc. nisi in uolumine statutorum dicere
tur, Verba statutorū debere intelligi nullo extrinseco addi
to, uel diminuto. quia tunc intelligerētur secundum inter
pretationem. Et sensus communis loquendi est quid extrin
secum. l. 1. ff. de fundo instruc. D. Anto. in prohemio Decreti.
quod dicit non esse alibi. Roma. in singu. 419.

Communitas.

STATUTUM, quod communitas teneatur pro malefacto
re, quando non inuenitur malefactor. Dic, quod si quis
agat contra communitatem pro maleficio, habet necesse
probare hanc negatiuam, quod scilicet malefactor non inue
niatur. secundum Corne. in consi. 123. col. 2. lib. 1. de quo
Crauetta. in consi. 121. sub nu. 11, An autem, & quando com
munitas delinquere possit? & qua poena puniri? ponit Old. in
titu. de iure & æquitate. cap. 14. & Corne. in consi. 224. nu. 4.
uide Plotum in l. si quādo. C. unde ui & Hieronymū de Tor
tis. post consi. Butrij. Et no. quod communitas non tenetur ex
delicto officialis à se electi. *ex forma statutaria.* fm Lud. in cō
si. 338. incip. in casu proposito. & Fel. in c. cū ordinē. sub nu. 6.
de rescrip. Et formam statuti omnes consiliarij ad vnguē ser
uare debent. l. constitutionib. ff. ad municipal. & Bal. in l. Bar
barius. col. 7. uer. ex prædictis. ff. de offi. presi. facit, quod in
quit Ioan. Franc. in tracta. de offi. & potesta. capituli. sede ua
can. q. x. partis principalis. sub nu. 22. sub tit. quando teneat
tur capitulum pro officiali.

Comparere.

STATUTUM dicat. Neminem comparere posse ad defen
sionem aliquam inquisiti, uel accusati. sed tantum ipse
reus personaliter cōpareat. & c. pro ut extat statutum Ferras
Dic, quod non excludit defensionem ex parte offensi. quin
pars ob defensionem ipsius rei cōparere possit. fm Marli. in
consi. 18. quod consilium fecit pro Scipione eius filio. uide
omnino Rolan. à Valle. in cōsi. 97. per totum. in. 3. uol. uide
etiam

etiam Afini. inter consilia criminalia per Zilettum in consi.
108. per totum.

Conatus.

CONATVS in statutis nunquam punitur, nisi sequatur
delictū fm Dec. in l. 1. in fin. ff. qd quisq; iur. vbi fufius.
Fely. in tracta. de conatu. & in c. 1. de præfumptio. Tiraquel-
lus in tracta. de pœnis temperandis cā. 37. & causa. 38. & Af-
flic. super cōstitu. regni. lib. 1. titu. de pœna eius, qui cōtra ali-
quem arma extraxerit. & Iulium Clar. & vide in præct. crim.
§. fi. q. 92. & plenè tractat Syluanus. in cons. 43. in 1. vol.

Concordia.

CONCORDIA est permiffa à statuto in criminalibus.
nunquid ex ea oritur exceptio non solum declinato-
ria, sed & peremptoria? respon. vt per Bal. in l. trāfigere. sub
nu. 6. C. de transac. De concordia, & pace tradit Boffius ple-
nè. in præc. crimi. titu. de pace. & Cassane. in consuetu. Burgū.
§. vj. & in cons. 38. nu. 22. & Monteleo. in præc. arbi. vbi de cō-
pōitione agit. & Affl. super constitu. regni. qualiter iustitia-
rij. nu. 10. lib. 1. & Claud. in reg. cri. 122. nu. 14. 5. & 6. & vide
omnino etiam Bermondum. in trac. de publicis concubina-
rijs. super ver. compositione. fol. 288. vbi dicit posse has com-
pōitiones fieri. & fiunt quandoq; & compositiones ex cau-
fis notis principum. ut per Iacobi. de. S. Georgio. in eius in-
uestitura. An istæ compositiones faciant iudicium, tractat
Blancus. in l. fi. nu. 306. ff. de quæstio. & Moronus. in trac. de
fide, treuga & pace. & Nouellus in præcti. crimi. ad fi. ubi de
pace agit.

Si statutum prohibet concordiam in quibusdam casibus.
Si fiat concordia, iudex potest repellere accusatorem suspe-
ctum propter suspectam collusionem, nec tenetur recipere te-
stes, quos offert, sed ipse iudex habet inquirere ueritatem p-
quoscunq; testes, per quos sibi uidebitur. Et accusator potest
adiuari per testes ex officio sumptos. ita dicit. Bal. in l. tran-

Questiones Criminales

figere. sub nu. 14. C. de transac.

Statutum dicit, quod concordia fiat percussori, an poterit fieri mandanti. & an sit standum iuri communi? respon. ut per Bal. in l. transigere. in fi. C. de transac. ubi tenet contra Bar. quod sic. vide Bal. in l. si exprimendi. §. prator, ad fi. ff. ne quis eum, qui in ius uo. est uel eximat.

Si ex forma statutaria de quolibet maleficio potest fieri concordia ei, qui deliquit, nisi de homicidio, an poterit fieri concordia ei, qui fieri fecit homicidium? respon. Bal. in l. si seruum. §. prator ait. ff. de acquir. hære. quod sibi uidetur, quod sic. quia proprie non est homicida, sed interpretatiue, quæ quidem interpretatio non potest excludi, & fieri ad excludendum statuti fauorem. qui fauor procedit ex generali capite ipsius statuti.

Condemnatus.

CONDEMNATUS in expensis, aut in alia re ex causis criminalibus uigore statutorum, an potest detineri? responde ut Saly. in l. 1. C. quando prouocare non est necesse. Vbi dicit, quod stante statuto ferrariensi, quod victus in maleficijs semper debeat condemnari in expensis, & nihilominus habeatur pro condemnato. nempè, si potestas eum absoluit ab expensis, non ualeat absolutio. immo potest eam reuocare. & condemnare in expensis. ita dicit fuisse consultum Ferrariæ post uarias allegationes & ponit Fel. in c. inter monasterium col. fi. de sententia & re iudica.

Si quis uti contumax pro aliquo delicto condemnatur in duobus locis, potest cogi soluere utranq; condemnationem. Bar. in l. sepulcri uiolati. in fin. ff. de sepulchro uiolato. quod dictum pro mirabili existimant apostillantes ibi. Vt scilicet quis de eodem delicto bis condemnari possit. quod notatum est ad statuta. Pone non creditur aliquem fuisse condemnatum ob tale uel tale delictum, nisi constet ex actis. c. quoniam contra. de proba. Extende hoc, quamuis princeps hoc diceret.

fm Card. in consi. 128. & Sozi. consi. 127. lib. 2. & Deci. in cōsi. 305. col. 2. ad fi. quod nota. pro statutis.

Condemnatus ex forma statuti ad eandem poenam, quā & ius commune imponit, non fit infamis. *fm* Bal. in l. si ita. C. de seruis fug. rei pub. manumissis. paulo post pri. & in l. etiam col. 1. uer. item isti inquisitores. Vide tamen Nellum in tract. bannitorum in 1. parte. 2. tempo. q. 49. & seq.

Condemnatus iure statutorio, an dicatur uerè condemnatus, adeò, quòd in eo uendicet sibi locum statutum dicens condemnatum posse impunè offendi? respon. ut per Corne. in consi. 281. in 4.

Condenatus cōtumax ex forma statuti, nō est infamis. *fm* Bar. in consi. incip. Ioannes nominatus de Diruto, nisi fuerit sequuta corporalis poenæ executio. secundum Bar. in l. i. ctus fustium. in fi. ff. de infami. & l. non solum. §. si. eo. tit. & in l. nō solum. §. si. uerf. ultimo iste tex. facit. ff. de procura. uide etiā Bar. in l. infamem. col. 2. uer. item quero. ff. de actio. & oblig. & Bal. in l. 1. de confessis. & Bal. in addi. ad Specul. de sententia. uer. an condenari. & Pa. de Cast. in cōsi. 196. & 39. & Bal. tñ in l. 1. col. 10. uerf. sed quid si dicit statutū. C. de hære. insti. tuen. dicit non esse infamem, nisi infamia facti. uide Bal. in rub. C. de fur. & in l. transigere. ulti. col. uer. facit ad statuta. C. de transa. & no. in l. 1. C. de mo. mulctarum. & Doct. in l. 1. C. de ijs, qui no. infā.

Statutum dicit. quod omnes condemnati pro maleficio possint redire, soluendo certū quid communi. an si qui sunt in carcere, & soluant possint redire? respon. Bal. quòd sic. in addi. Specula. in tit. de obliga. & solutio. in rub.

Statutum, quod punit condemnatum, non uerificatur in condemnato uigore fidei confessionis. ita Corn. in consi. 97. in 4. & 37. in 1. & in consi. 159. eo. vol.

Statutum, quod loquitur, quòd condemnatus pro falsitate, incurrat aliquam poenam extrinsecam. non condemnatur uigore statuti, uolentis quòd contumax habeatur pro confessō.

Quæstiones Criminales

fesso. ita Bal. in l. transigere. C. de transac. & Corne. in consil. 45. colum. fi. in 3.

Plures sunt condemnati ipso facto per sententiam statuti propter aliquod maleficium, an condemnatio inter eos diuidatur? respon. vt per Bal. in l. i. C. si plures una sententia fuerit. condemna. col. i.

Statutum disponit. quod commoda condemnationum debeant esse dominorum iudicum pro certa parte. dic, quod commodum erit iudicis à quo, licet fiat executio per iudicem ad quem. sic dicit Paris de Puteo. in tracta. syndica. in §. prouentus.

Statutum, loquens de condemnatis, habet locum, etiam in condemnatis ante statutum. fm Bar. in col. 84. nu. 2. in 1. vol.

Quid si latrunculator in proferendo sententiam in scriptis, usus fuerit his uerbis, condemnationes pro ferimus secundum formam statutorum, & eatenus, quatenus essent ultra, vel contra statutorum formas, cassamus, & annullamus? vide Fely. in c. qualiter & quando. de accusa. & per Iaffre. in decis. 495. ubi dicit, quod ista uerba latrunculatoris non pro sunt.

Conducere.

STANTE Statuto. quod nullus possit sub poena conducere sal, vinum, frumentum, uel similia ad ciuitatem, si quis talia conducit per transitum, ut ad alium locum transferat, non cadit in poenam. ita Marfi. in consil. 136. nu. 14.

Confessus.

STATUTVM uult quod qui confessus est delictum puniatur. quidam fuit confessus delictum. & non obstante confessione petit terminum ad se defendendum, iudex autem denegat. quia per suam confessionem, maleficium est notorium. Hoc certe casu iudex statim potest procedere ad condemnationem præmissa tamen interlocutoria, uidelicet. Dilationem non esse dandam, tanquam per calumniam petitam. sic dicit notabiliter Inno. extra de accusa. c. ad petitionem, ubi dicit, utile

utile esse in talib. interloqui. fm Bal. in l. à pcedēte. C. de dilatio. An autem possit suam innocentiam ostendere? Vide per Deci. & alios. in l. si is qui. C. qui testa. face. possunt. & Fe ly. inc. Rodolphus. sub nu. 27. de relcrip. ubi etiam ponit, an stante statuto, quòd quis habeatur pro conuictò & confesso, an denotet per sententiam, an uerò requiratur iudicis declaratoria? vide omnino Arno. in soliloquio. 30.

Quotiescunq; de homicidio non constat, nisi per confessionem, eius, qui confessus fuerit homicidium non ex proposito fecisse, sed casu, hic non debet condemnari ex forma statuti ordinaria, sed pro culpa tantum. arbitrio iudicis. ita Ange. in conf. 27. incip. quidam viator. & Crauetta. in conf. 11. col. fi. sub nu. 20. nam promptiores esse debemus in irritādis processibus, potius quàm in extinctione corporis humani. ut dicebat Bal. in conf. 347. lib. 3. vide Marfil. in fine practi. Et no. quòd citatus sub pœna conuicti, vel confessi criminis. si patitur se condemnari, debet sibi imputare. ita Alba. in conf. 56. in fi. & de confessione. vide Claudii. in regu. crimi. 48. & plures seq. Et quid si mulier, minor, & reliqui confitentur? vide eundem in regu. 57. & 77.

Statutum fingit confessionem in eo, qui fuit confessus contumaciter, & quòd possit banniri an adultus ex tali confessione poterit banniri? Respon. Bal. in questionibus ad statutu. uer. adultus. q. sic. dummodo fuerit legitimè citatus, quia in hoc sufficit auctoritas statuti, & quia est in dolo. ita (inquit) uideamus seruari in facto, quòd secus existimat in pupillo. & quotiescunq; constat de confessione, non inspicitur modus agendi, sed potest imponi pœna ordinaria, licet dura, & grauis. dummodo non fuisset conuictus per falsas illecebras, & probationes. ita dicit Inno. in c. qualiter & quando. de accusa. sequitur Butr. in c. dilectus. & in c. fi. de celebra. missa. & uidetur casus. in c. ij. de pœnis. facit. quod no. Bar. in l. si confessus. ff. de custo. reo. igitur si constat de crimine per confessionem, poterit puniri reus ex statuto, ac si fuisset con-

Questiones Criminales

tra ipsum inquisitum, uel fuisset accusatus. ita dicit Abb. in cons. 25. in 1. parte & in cons. 118. in 2. parte. sub. nu. 4. & Marsil. in §. constante. in prac. crimi. & docto. in c. 1. de accusa. in 6. & in c. Pisanis de spolia. restitui. aliter tamen uidetur consuluille Marsi. in pluribus consilijs. & vide Arno. in com mentario. 120.

Si quis confitetur omnia, & singula in accusatione contenta, tore, & esse vera. Hæc uerba referuntur non tantum ad expressu, sed etiam ad expressorum qualitatem. ita Corsetus. in tracta. de uerbis geminatis. sub. nu. 13. uers. uigesimo septimo. quod nota pro statutis.

Statutum dicit, quod reo, qui sit confessus, remittatur certa pars poenæ. pone, reus semel negauit, & postea iudex admisit confessionem. dic, quod hoc casu non obstante accusator, uel iudex, qui inquiri potest dicere, nolo uti confessione tua, sed uolo probare per testes, & te excludere à beneficio statuti. ita Bar. in l. cū, qui. ff. de iureiur. Saly. uerò dicit cōtra. ibi. & contra ipsum stat. Alex. sententia. ibi. Confessus crimen, potest condemnari, etiam post terminum instantie à statuto præfixum, iure, uel cōsuetudine. fm Bal. in l. properandum. in prin. ad fi. uer. unum addo. C. de iudicijs. & Ang. de Aretio. in trac. malefi. uer. confitetur. & Alex. in l. si confessus de custo. reo. in fi. & gl. in c. ex poenitentibus. 50. distinc. Si ignorolus autem contra. in consil. 230. uide tamen Rolan. in consil. 94. in 3. vol. ubi agit de fictè confessio. puta, quia contumax fuit, quādo est perrepta instantia biennio. Vide omnino.

Cōfessio ex forma statuti, quartam partem diminui posse, iuris est. primus, & secundus sunt confessi, & primus tres partes fisco persoluit. an iste secundus tenebitur ad tres integras partes? & non teneri, nisi ad quartam, quam fiscus consequi debet? resp. Bar. in l. Meuius. §. duobus. ff. de leg. 2. col. pen. ad fi. idem Bar. in l. Lucius. §. impuberem. co. tit. & in l. fidei commissæ. §. si quis. x. de leg. 3.

Confessio facta in tormentis, uel metu tormentorum per
mino-

minorem quindecim annorum absq; præsentia sui curatoris, an retractetur per ipsum, si sententia contra eum lata ex dicta confessione fuerit, stante statuto, quod aduersus sententias criminales non possit opponi de minoritate ætatis, uel patria potestate? respon. vt per Come. in consi. 199. in 4. ubi dicit, quod sic, per restitutionem in integrum. vide Bolanũ, in tracta. de in integrum resti. & vide infra. in uer. minor.

Si stat statutum, quod reus requisitus ad subeunda tormẽta, si non comparet, habeatur pro confessio. intelligitur, nisi prius innocentiam suam ostenderit. ita Bal. in c. ij. col. 2. per illum tex. de proba. & Ias. in consi. 33. col. 2. in primo vol.

Statutum, quod quis habeatur pro confessio, debet intelligi, si debet haberi, & iudici uidebitur. ita dicit Bal. in l. 1. C. ne ex delic. defuncto. & Catal. in tracta. syndica. sub num. 137. vide omnino Nattam. in consi. 444.

Dicit statutum, quod cõfidenti maleficiũ remittatur quarta pars poenæ. sed neganti augeatur tertia pars poenæ. pone, quidam fuit confessus, postea negauit, uel e contra. quid iuris? resp. vt per Bal. in tit. qui fuit prima causa beneficij amittendi. nu. 10. in lib. feud. in prin. Et not. quod petitio ueniæ non est sufficiens probatio delicti. gl. hoc dicit singu. in c. exhibita. de homicidio, quam exclamat, & sequitur Ludo. Roma. in l. 1. §. nuntiatio. ff. de operis noui nun. vide in trac. de crimine læsæ maiestatis. in xj. q. tomo. xv. & Boui. in trac. de statutaria præscriptione. uer. uel interruptam. nu. 50. vide Blācum. in repeti. l. fin. ff. de quæstio. nu. 308. & omnino Iulium Clarum. in §. si. in prac. cri. quæstio. 49. vers. sed incidẽter. Et no. quod ualeat cõfessio delicti. ita demum, si fuerit facta parte presente, & acceptante. Arno. post alios in comment. 7. Item no. quod nemo de consuetudine potest puniri criminaliter ad mortem, uel membri mutilationem. nisi fuerit conuictus & confessus. Mansuerius in eius practica. in titulo de confessis in prin. quem Mansuerium virum multæ eruditionis, & experiẽtiæ apud Gallos nuncupat Tiraquellus in tra

Questiones Criminales

Atu de nobilitate. cap. 20. nu. 162. & iterum, de iure primi
geniorum. q. 6. nu. 8. vide Viuium in trac. communi. opinio.
uer. confessio. in 1. parte.

Confines:

STATUTUM mandat malefactorem mitti ad confinia. po
ne, aliquis dicit non seruata fuisse confinia. quid iuris? re
spon. Bar. in l. relegati. ff. de poenis, quod ipse tenetur proba
re. vide Franc. Mar. in decis. Delphi. q. 362. Et no. quod con
fines territorij exprimere, non est necesse, quotiens exprimi
tur castrum, villa, vel vicus, ex quo proprios habet fines. ita
dicit Bar. & Deci. in l. si testamentum. C. de institu. & sub. &
Bal. in l. libellorum. col. 2. uer. quæro. de accusa. & not. Flo
ria. in l. sed & loci. §. si. ff. si. regun. & Ang. in l. si in rem. col. 1.
ff. de rei uendic. & Bal. in l. de monstratio in prin. col. pe. 7. q.
ff. de condi. & demon. Et no. quod confinia rumpens, debet
stare duplicato tempore, & duplicatur illud, quod superest.
l. aut damnum. §. quisq; ff. de poenis. & Pau. de Cas. in l. inter
dum. §. serui. ff. de publica. Confinia autem amouentes, qui
bus afficiantur poenis? fusè tradit Menochius in tracta. de ar
bitrio iudicis. in casu. 393. Item no. q. si iudex mittat aliquē
ad cōfinia, ad benè placitū suū, non dicitur ille confinatus: ni
si iudex declaret, se ita uelle. quia illa uerba ad benè placi
tum, ita important conditionem. ut ait Crau. in consi. 122.
sub nu. 7. De finibus autem, sine confinibus. vide Hierony.
de Monte. in tract. de finibus regēdis. & Cassane. in consue.
Burgun. fol. 304. & 367. ubi tractat etiam de fossa, scēpibus, &
quomodo fines territorij probentur, an per instrumenta, vel
ne. & an præscribantur. ut de pariete cōmuni. de fluminibus,
& quādo piscari liceat? fol. 370. & de sylua, nemoribus, & de
seruitute iuris pascendi. & c. & Plot. in l. si quādo. nu. 577. C.
vnde ui. uide omnino Iodocum. in prac. crimi. cap. 127. ubi
de translatione limitum agit. & Cēpol. in trac. de seruituti
bus. Et no. quod pertinentiæ, & districtus probantur hoc mo
do.

do. aut, quia loca & territorium sunt euidenter, & notorie discreta, quandoq; per vias regales, quandoq; per flumina, quandoq; per montes, vel valles, quandoq; per lapides, vel signa multum apparentia, & istis modis territoria communiter distinguuntur. ut no. Ioan. Andr. secundum Gofre. extra de proba. c. cum causam. interdum etiam probantur fines iurisdictionum per expressas, vel tacitas assertiones partium. interdum per vulgi opinionem, & iudicium circumcolerum. qui in hac materia sunt testes magis idonei, quam alij, & quanto sunt simplices & rustici, sunt credibiliores, quia non deponunt, nisi de possessione facti, tanquam oculis suis semper astantes super ipsa loca. ita Bal. in consi. 420. in 1. parte. ubi agit plenissime de confinibus. & de districtu. & quid sit districtus? vide per Deci. in consi. 534. nu. 7. in 4. & de comitatu. Tenet idem Dec. in consi. 17. in 1. uol. uide Michael. Gras. in uolumine. de communi opinione. lib. 1. cap. v. pagi. 23. & q. 9. ubi et tractat. qm maleficiu est commissum inter confines.

Confirmatio statutorum.

CONFIRMATIO statutorum a superiore facta, creditur facta solum de ualidis, & rationabilibus, & non de irrationabilibus. ita docet Paul. de Cast. in consi. 343. uol. 2. col. 1. & Bal. in consi. 134. lib. 3. & Crau. in consi. 168. sub nu. 9. in prin. & Dec. in consi. 17. sub nu. 2. in 1. uol. an aut statuentes incurrant in aliquam poenam, si non requirant confirmationem statutorum? Resp. ut per Bal. in consi. 324. nu. 1. in 4. Et no. quod ciues presumuntur habere uoluntatem conformem dispositioni statutorum. ita Bar. in l. haeredes mei. §. cum ita. ff. ad Trebelli. & Sozi. in consi. 35. num. 6. in 3. uol. Et no. etiam, quod licet de honestate princeps subiiciatur legibus suis. l. digna uox. C. de legibus. non tenetur tamen statutis populi romani. ut inquit Cardina. in consi. 6. & ideo consuluit, quod diuus Nicolaus. Marchio Estensis, non ligaretur, etiam de honestate statutis populi ferrariensis. uide Fely. in

Quæstiones Criminales

c. 1. de constitutu. sub nu. 30. & Sozi. in consi. 4. nu. 23. in. 3.
& Duenyas. in regula. 13. incip. confirmata. &c.

Confiscatio .

STATUTUM imponens pœnam confiscationis bonorum committentibus homicidium, non habet locum in homicida moriente ante condemnationem. ita Claudius in regula. crimi. 139. & Iulius Clarus. in prac. cri. q. 78. nec habet locum in interficiente se ipsum, si non sit delatus de aliquo capitali delicto, uel accusatus, uel inquisitus. ita Corne. in cõs. 195. in. 2. vide Ferretum. in consi. 89. per totum. in 1. vol. vide etiam omnino Parisium. in consi. 155. per totum. in 4. vol.

Statutum, ac consuetudo potest disponere, quòd confiscetur licitum per illicitum. ita Bal. in l. cū proponas. C. de nautico fœnore. & Franc. luca. in tracta. de fisco. sub nu. 11.

Quando statutum ipso facto confiscat bona. Ista pœna venit per sententiam statuti, q̃q̃ sit necessarium, q̃ interueniat iudicis declaratio. c. per humani ex. de homicid. in 6. & arg. l. eius qui. ff. de iure fisci. Et hoc consuevit appellari canon latæ sententiæ. ut no. ff. de capitis diminu. l. amissione. §. qui deficiunt. ita Bal. in consi. 426. nu. 3. in 1. vol. Agit de confiscatione plenissimè Cassane. in consuet. Bugundix. §. viij. & fol. 89. ubi ponit. 70. casus, in quibus bona possunt confiscari, & quæ non possunt confiscari. fol. 96. cum seq. ubi bene. & Riminal. in consi. 135. in 1. vol.

Congregatio :

AD statuta, quæ loquuntur de congregationibus vide Crauetam in consi. 4. sub nu. 14. & de congregationibus licitis & illicitis agit Menochius in consi. 77. per totum. & vide Cor. in consi. 216. in. 3. & Bal. in consi. 319. in. 2. & Bosfi. in prac. crimi. titu. de vnionibus. & dominus Alcia. in consi. 9. in. 7. lib. & Alberi. in dictionario. in ver. commenticula. ubi agit etiam de conuenticula.

Con-

Coniunctio &

CONIUNCTIO & iungit, & inducit repetitionē præcedentium insequentibus. quod nota pro statutis, quando in vno statuto imponitur pœna, & postea sequitur aliquod statutum sic. & vltra statuimus etiam. &c. nulla adiecta pœna, pœnam in primo statuto posita censetur repetita. l. libertus. ff. de condi. & demon. l. Seia. §. Caio. ff. de fundo instruc. Gui. Pap. in. q. 427.

Consilium:

QUOTIENS CUNQUE cōsiliū ciuitatis facit statuta, debet interuenire magistratus. p. gl. in l. hoc edictum. ff. quod quisq; iuris. & Alex. ibi. vbi dicit, quod cōsiliū representat totum populum. & ipsi consiliarij poterunt conueniri de suis consilijs. l. 1. de magistra. conuen. & de iniquis etiā legibus ipsi tenentur. vt inquit ibi Alex. & Bernar. Diaz. in regu. 555.

Pone, statutum dicit, q̄ quilibet consiliarius, qui non fuerit ad cōsiliū, quando publicabitur, condemnatur in solidis centum. Quidam accessit ad cōsiliū antequam esset reformatum, & inde consiliarij recederent, an ueniat condemnandus? respon. Alberi. in l. diuus. ff. de in integr. resti. col. 2. quod obtinuit, quod non debet condemnari.

Statutum disponit cōsiliū debere congregari, & proposita fieri certo modo, certa q; forma. Certē, si quid ordinatum fuit in cōsilio, tenet & ualet. licet in congregando, & proponendo petitionem, non constet fuisse, seruata formā dicti statuti. fm Dec. in consi. 10. in prin. & Fel. in c. 1. col. 1. ad fi. de maio. & obe. & Sozi. in consi. 59. in. 1. parte.

Pone, stante statuto criminali. quod si quis dederit alicui cōsiliū ad maleficiū perpetrandum, puniatur tali pœna. aliquis dedit alicui cōsiliū, postquam reus omnia deliberauerat, & sic ei, qui aliàs erat factururus, an tenebitur pœna statuti? respon. Bar. quod non. in consi. 23. in 2. lib.

Si

Quæstiones Criminales

Si statutum punit facientem, non comprehendit consultorem, minusque mandatores. ut per Alex. in consi. 65. lib. 4. & Dec. in l. consilij. ubi etiam Cagn. ff. de regu. iur. & Duenyas. in regu. 149. & Clau. in regu. crim. 100. & Iul. Clar. in prac. crim. q. 88. in princ.

Conscientia.

STATUTUM aliquid committit conscientie iudicis. Nunquid potest queri de malitia, uel imperitia? resp. Bal. in l. 1. C. de rebus credi. col. 2. nu. 3. quod non. & hoc intellige de his, quæ sunt parui præiudicii. ut no. in c. statutum. §. assessorem. de rescrip. lib. 6. secus, si sunt magni præiudicii. ut not. in c. 1. de iure patro. in clem. in glo. fi.

Contractus appellatione.

SI statutum puniat contrahentes, qui faciunt simulatos contractus, & simulatam cessionem. Dic, quòd appellatione contractus, non intelligitur donatio. ita Bald. in consi. 139. lib. 2. de quo fufius Tiraquellus in tractatu de legibus conubialibus. in vltima. l. in glo. vij. sub num. 65. & in glo. v. sub num. 51.

Contradictio.

SI extat statutum, quod in duobus sibi cōtradicit. Dicit Felix. in c. gratum. in prin. de offi. delega. quod statutū vltimæ conditioni. Nam & finis legis corrigit totam legem. l. si tibi. ubi no. in fi. ff. si cer. peta. Et quando sunt duo statuta contraria, attenditur illud, quod est æquius. ita Alex. in cōsi. 50. in 4. volu. & quando sunt duo statuta sibi inuicem contraria, debent fædere distinctionis conciliari, ut per Bar. in l. omnes populi. col. 11. in prin. ff. de iusti. & iure.

Contrafacere.

STANTE statuto, quod si quis contra fecerit, puniatur. &c. quisnam dicatur contrafacere? respon. ut per glo. & doc. in l. si quis maior. C. de transac. Et ibi videbis quando quis

quis dicatur contrauenire, & qui non facit sic, incidat in talē
pœnam. vide Alex. in l. ubi autem. §. per id, quod. ff. de uer-
bo. obliga. & Alb. in l. cum eo. per illum tex. ff. ad legem Iu-
liam pecula. Et clausula, quod totiens, quotiens aliquid cō-
trafactum fuerit committatur pœna, intelligitur usq; ad bis,
& nō ultra. fin Bar. in l. si duo. §. semel. ff. de recep. arb. & loā.
Lecirier. in trac. de primogenitura. arti. 7. nu. 13. tō. 7. fol. 72.

Contumax.

STATUTA Ferrariæ de maleficijs tradunt formam, & de-
bet unum ab alio potius interpretari, quàm à iure commu-
ni. & ideò statutum, quod contumax banniatur. &c. valet,
& tenet. ita dicit Pasethus. in consi. 190. nu. 11. & ideò contu-
max bānitus ex statuto, potest impunè offendi, si tamen fuit
legitimè citatus. nec possunt testes recipi pro eius excusatio-
ne ex statuto Ferrariæ. & dictum statutum est introductum
fauore publico. & ideò debet extendi. & talis consilii ficta
per cotumaciam nocet non solum ipsi reo, sed etiam tertio.
ita Pasethus. in d. consi. 190. nu. 13. & nu. 1. & seq. Et statutum
de bannito contumace, loquens per uerbum aliquis banni-
tus, comprehendit quouis modo bannitum, largè, & impro-
priè. ita Pasethus. in d. consi. 190. nu. 13. Et statutum de con-
tumace, quod habeatur pro confesso, comprehendit etiam
minores. ita Menochius. in consi. 100. nu. 131. nec opus est
alio curatore in casu isto. fin Natā. in consi. 540. & seq. & in
consi. 594. vide omnino,

Statutum dicit, quod si ille, cui est factum præceptum de
soluendo, est contumax, puniatur in decem libris. Pone,
alicui sunt facta plura præcepta, an pro quolibet præcepto
decem soluētur? respon. Bald. in l. si sine. ff. de in ius uocan. q.
sic, quod secus existimat in multa. Putā, si statutum non li-
mitat pœnam, sed dat iudici auctoritatem mulctandi, usq;
in decem libris pro qualibet contumacia, nā non potest mul-
ctare, nisi ter. l. eos. C. de modo mulctandi, vide Tiraq. in l.
boues.

boues. §. hoc sermone. ff. de uerbor. signific.

Si statutum dicit cōtumacem debere poni in banno, non est opus alia iudicis interlocutoria, quæ faciat eum contumacem, ut inquit Bal. in qq. ad statu. ver. contrahere. vide Roland. a Valle in consi. 90. in 3. uol. Et ualet statutum, q̄ cōtumax puniatur corporali pœna. Et quòd contumax habeatur pro confesso. Contrarium tamen uidetur tenere. Cassan. in consue. Burgun. fol. 74. vide Claudium in regu. crim. 19. ubi tractat de contumace fufius, & per Iulium Clarum, in pract. crim. q. 44. Et Syluanum, in consi. 100. in 2. uol.

Si statutum dicit, quòd contumax possit cōdemnari. Dic, quod intelligitur, etiam ad restitutionem rei. vt ait Nellus in consi. incipien. circa quæsitum, & Firma. in reperto. in ver. contumax.

Si statutum vult contumacem, uel inobedientem haberi pro confesso, si decedat, antequam condemnatur, hæres eius uirtute talis confessionis condemnari non poterit, quia morte extinguitur. quod perpetuò menti tenendum, putat Pau. de Cast. in l. transigere, sub nu. 9. C. de trans. vide etiam decif. Pedemont. 106. per totum.

Statutum, quod contumax habeatur pro confesso, non comprehendit minorem, nec mulierem, nec rusticum, nisi sint in dolo expresse, & non præsumpto, ut dicit Marfil. in prac. crim. in §. postquam, num. 60. & uide omnino Rolan. à Valle in consi. 68. num. 31. & seq. in 2. uol. Et requiritur trinita citatio, ut ibi per eum.

An ualet statutum, quòd ex sola contumacia tantum, nec aliter constituto de crimine, possit quis condemnari ad mortem? respond. ut per Marfil. in l. de minore, uer. & an ualeat, num. 64. ff. de quæstio. & Arno. in comm. 148. & soliloq. 9. Et Carre. in pract. crim. in prin. sub nu. 38. & seq. & Corfe. in sin gu. uer. statutum, Bal. in c. primo, qui succe. te. & Io. And. in c. veritatis, de dolo & contumacia. & Spec. in titu. de fideiuss. §. primo, uer. sed pone. & Roma. jin. l. lege Corne. ff. ad Syl lania.

lania . Marfil.in confi.82.sub num.40.vbi dicit, quòd ad hoc & ut ualeat condénatio de delicto contra accusatum, uel in quisitum de crimine, debet ultra contumaciam consta re de delicto.& debet conuinci de ipso delicto.aliàs non ualet cò demnatio.& ibi fusius prosequitur Marfil.vide omnino etiã Fely.in c.cognoscentes.de constitu.in prin.nu.6.& docto.in c.sine culpa.de regu.iur.& Marfil.in l. 1.§.fi.nu.71.ff.de quæ stio.& Arn.in soliloquio. 7.9.& 53.Vide dominum meum. Alcia.in confi. 108.in 5.lib.& Rolandù à Valle. in confi.31. in prin.& in còf.60.nu.30.& seq.in 2.& Iul.Clar.in prac.cri. in §.1.uer.quæro etiam.& in §.fi.q.44.& in §.absens, & §.fin. q.49.vbi traduntur plura de contumace,& contumacia.vide omnino p totas quæstiones, & Petr.Rauenna.in aureo alpha beto.uer.còtumax.& vide omnino ad hoc statutù . Syluanù. in conf.50.per totù.& Rol.à Valle.in còf.47.in 3.vol. Et an stante.d.statuto,possit comparere defensor, & eius innocen tiam probare.vide Bertachi.in repert.uer.defensor. uers.60. & de validitate d. statuti.tractat Cassane.in consue. Burgun diè.in §.8.sub nu.10.fol.74.& Follerii.in prac.cri.titulo, & si confitebuntur. pag.372.& seq.& 161. pag.381.num.4.vide Neuiza.in confi.60.in 1.vol. Et an stante d. statuto, debeat accusari contumacia? vide Chacherannum in decis. pede mon.3.& Rol.à Valle.in conf.90.in 3.vol.per totum.& Mat the.de Arimi. inter confi.crimi.diuerforum per Zilettum.in confi.115.nu.55.& seq.tomo.2. & Iul.Clar.ubi supra. Et si statutum dicat,quòd contumax habeatur pro confesso,vt di ctat Ferrariæ statutum,non est accusanda contumacia.secun dum Bertachi.in reperto.uer.contumax.& Bal.in l.absentè. uer.tertio extra gl.quæro.ff.de pœnis. & Panor. in c.ueritas. col.9.de do.& contum.& Neuiz.in còf.6.in 1.uol. per totù. ubi bene.de hoc habetur. Vid. Bar.in extra.ad reprimen.su per uer.neglexerit.in fi. vbi ponit cautelam pulcherrimã. & Vide Paul.de Cast.in còf.33.col.2.in 1.vol.ubi dicit, quòd quando statutum disponit, quòd reus contumax habeatur

Questiones Criminales

pro confesso, debet intelligi, non ipso iure. sed per sententiā. ut dicit Follerius ubi supra. nu. 12. pag. 305. Per sententiam scilicet declaratoriam. Vide fufius per Marfil. in consil. 10. sub nu. 19. & in consil. 63. in prin. sub nu. 13. & seq. & in consil. 82. sub nu. 27. & in consil. 117. sub nu. 29. & vide etiam Bar. in l. consentaneum. C. quomodo & quando. ubi dicit, quod si actor non se presentat, & reus non se presentat non esset reus contumax. l. 2. in fi. ff. si quis in ius uo. & l. arbiter. calen dis. C. de arbi. & l. properandum. §. 1. ff. de iudi. ibi, parte instante. Et ideo (inquit Bar.) practica est. Talis contra talem, qui se in termino presentavit, & eius contumaciam accusavit. & Follerius. pagi. 377. nu. 20. ubi post allegatas opiniones hinc inde, adducit Afflic. super constituto, poenam eorum. 5. col. uers. quarto requiritur. ubi dicit, quod de generali consuetudine Italiae, debet accusari contumacia, etiam stante statuto, quod contumax habeatur pro confesso. vide Villalob. in tractatu communium opinio. uer. absens. & Neuiza. in consil. 6. per totum & Chacherannum. in decis. pedemonta. 71. nu. 47. & in decis. 3. nu. 3. & seq. & Iul. Clarum in prac. cri mi. q. 44 & ibi ponit formam sententiae super contumace de linquente. & dicit, quod contumacia non est accusanda ex dispositione cuiusque statuti in provincia. Et quotiens iudex procedit ex officio, non requiritur, quod in termino citationis aliter accusetur contumacia rei. ut per Alex. in consil. 120. nu. 7. inci. ult. vol. & Iul. Clar. ubi supra uers. videamus. Et quando iudex procedat ex eius mero officio, ponit Neuiza. in sylua. lib. 3. nu. 31. vide Bar. in auth. qui semel. C. quomodo, & quando. & in auth. ei, qui. in fi. C. de appella. & Grammati. in consil. 37. & in consil. 45. nu. 23. ubi dicuntur plura de contumace in terminis statutorum & vide Soz. jun. in consil. 18. in. 2. & Corn. in consil. 274. in. 3. & in consil. 277. eo. volum. & debet intelligi statutum inter easdem personas. secundum Corne. in consil. 300. lra E. 13. vol. vide omnino Vinnium in tractatu communium opinionum. uer. statutum. & uer. reus pro cri. in 1. parte. pag. 242.

I. Contu-

Contumax habitus pro confesso ex forma statuti loci ubi fuit delictum, an possit in alio loco uigore illius statuti puniri. ponit Imola. in c. de his. de accusa. & nos dicemus infra in uer. extra territorium.

Contumax, qui pro confesso & conuicto est habitus iure statutorio, an potest appellare? respon. quod non. ut per Firma. in reperto. uer. contumax. secus, si ex statuto sit fictè contumax. ita Carreri. in prac. cri. in prin. sub nu. 37. & Follerius. in prac. crimi. tit. & si confitebuntur. sub nu. 35. pag. 379. & seq. sed est interdicta appellatio ex statuto nostro Ferrarie. sub rubri. de appellatione interdicta in causis criminalibus. 47. lib. 3. fol. 135. pagina 2.

Statutum, quo cauetur, quod bannitus sit contumax, operatur hoc, quia si compareret, iudex eum retinere non potest, si magis uult banniri. quod secus est, si poena esset personalis. ita Bal. in l. peremptorias. col. 6. uers. sed hic quero. C. sententiam rescindi non posse. Contumacia an sit delictum? uide per Iasse. in decis. 154. & contumax bannum eligens ui statuti, si scum excludit. secundum Iassr. in decis. 93. & an contumax possit corporaliter capi? uide Iassr. in decis. 157. & quis dicatur uerè contumax? dicit Iassr. in decis. 254. & dominus meus Alcia. in consi. 108. nu. 5. in v. vol.

Contumax in causa criminali ex statuto conueniri, & condemnari potest. Amplia hoc etiam, si alibi maleficiū ipsum præueniatur. ita Bal. in addi. Specula. titu. de appella. ver. super uno libello. & potest etiā ad mortem dānari. uide Firma. in reperto. uer. contumax. uide infra. in uer. extra territorium.

Duo extant statuta. Vnum, quod contumax habeatur pro confesso. alterum, quod testes examinati contra magnates, nō possint accusari de falso. pone modò, aliquis, qui fuit examinatus contra magnatem, fuit de falso redargutus, & ipse fuit contumax, & fuit bannitus, & sic est habitus pro confesso, an ex primo statuto poterit condemnari? resp. quod non. secundū Bar. i l. absentē. ff. de poenis. col. 3. uer. quarto circa.

Questiones Criminales

Statutum dicit, quòd contumax habeatur pro conuicto, & sententia in eum lata, habeatur perinde, ac si esset lata in præsentem. queritur an dicta sententia infamet, & libertatem tollat, quemadmodum si lata esset in præsentem? resp. quòd non. secundum Bal. in l. qui deportantur. sub nu. 26. C. de hære. insti. vide tamen Iulium Clarum. in practi. crim. §. fi. q. 72. ubi tradit, quando quis ex condemnatione efficiatur infamis. & vide etiam Nellum. in tracta. bannitorum. in 1. parte. 2. temporis. q. 49. & seq. & per Folleri. in prac. crimi. uer. & si confitebuntur. nu. 36. & omnino vide etiam Chacheranum. in decis. pedemonta. 105. nu. 6. uers. quid dicendum.

Si ex forma statuti aliquis non possit accusari per aliquem, si modò fuit accusatus, & propter contumaciam condemnatus, an ualeat processus, & condemnatio? resp. vt per Bal. in consi. 426. in 5. parte. nu. 1.

An statutum loquens de uero maleficio, uel uero malefactore habeat locum in condemnato de maleficio percontumaciam. stante statuto, quòd inquisitus super maleficio, si requisitus non comparet, habeatur pro confesso? respon. vt per Bal. in consi. 193. in 2. parte. nu. 1. quòd sic. quod dicit notandum, quia est quotidianum. & fortè multi dicerent contrarium. fufius hoc tradit Folleri. in prac. cri. tit. & si confitebuntur. & Cotta in tracta. rerum memo. in uer. statuta, quòd bannitus, & Iulius Clarus. in prac. crimi. §. fi. q. 86. uers. sed quero. & Nellus. in tract. bannitorum in 1. parte. 2. temporis. q. 49. & seq.

Si per statuta terrarum cõtumax ponatur in banno, quod respicit terminum poenæ, & sic est poena delicti, tunc bona non sunt confiscanda. ut per Bal. super feu. de pace tenen. sub num. 14. in prin.

Si sit statutum, quòd contumax habeatur pro confesso, an procurator possit constitui? respon. Corn. q. sic. in consi. 17. vol. 3. & Alexandrinus in tracta. de potestate procuratoris & defensoris in causa criminali. & uide supra. uer. absens. Et not.

no. quòd non dicitur constare de contumacia, nisi appareat de relatione, quæ fuerit scripta in actis. Vt probat Neuiz. in consi. 61. nu. 26. Et contumax bannitus ex statuto non potest tanquam infamis testificari. fm Lauren. Chirco. in suo tract. communi. opi. inuer. bannitus. conclu. 23.

Consuetudo.

CONSUETUDO quamuis dicatur tacitum statutum, non potest induci, ab ijs, qui in eo statu, & actu statutum expressè nō possunt condere. secundum Crauet. in consi. 134. num. 25. post alios, & consuetudo ipsa disponere potest, q̄ delinquens puniatur in ciuitate confederata. tex. est in l. non dubito. ff. de capti. & tradit Pe. Ra. in trac. de consu. sub num. 248. Vide Cassa. in consuetud. Burg. & quando consuetudo excuset à pœna, ponit Plot. in repet. l. si quando. C. unde ui.

Conuictus.

STATUTUM, quod punit conuictum, an extendatur ad Sconfessum, & non conuictum? Respon. vt per Fulgo. in cōfi. 134. Et no. q̄ tale statutum non uerificatur in deficiente se purgari, licet ille reputetur conuictus. secundum Abb. in c. insinuatum, num. 6. de symonia, & in c. inter, nu. 6. de priuilegiis. & Duenyas, in suis regulis, uer. conuictus.

Copia indiciorum.

STATUTUM uolens, quòd copia indiciorum detur ipsi Reo, si illam petierit, debet intelligi in reo sciente, & notitiam habente dictorum indiciorū. fm Marfi. in consi. 18. sub num. 18. & hoc statutum idem, quod ius commune disponit. ita dicit Marfi. in consi. 56. nu. 7. eo. uol. & Claud. in regu. crimin. regu. 23. nu. 4. & reg. 28. nu. 4. & Iulius Clar. in prac. cri. q. 6. uer. sed quid si reus?

Correctorium.

QVANDO statutū est correctoriū iuris cōis, debet propriè intelligi in casu suo, nec debet extendi. l. si uerò. §. de ui-

Quæstiones Criminales

de uiro. ff. solut. matri. & Bar. in l. oēs populi. 6. q. prin. ff. de iusti. & iure. & in auth. quas actiones. C. de sacrosan. eccl. & Afflic. in decif. 21. sub num. 64.

Cremandus reus :

SI quis per statutum propter delictum uenit cremandus : semper debet uiuus concremari. C. ubi fiscales causæ. l. si quis à barbaris. C. de re milit. lib. xij. & Corset. in singu. uer. poena. fol. 179. Contrarium tamen tenet Iul. Cla. in prac. cri. §. si. q. 99. uer. unum tamen. vide omnino. Casus autem, quibus quis ueniat comburendus ponit Ducnyas, in regula 113. uerbo comburi.

Correlatiua.

STATUTUM in uno ex correlatiuis, habet locum etiam in altero, etiam in criminalibus. vide omnino Syluanum. in consi. 31. nu. 6. & seq. & per totum, uol. 1.

Custos.

STATUTO disponente, quod custodes loci teneantur emendare damnum illatum ex furto commissio de nocte. & alio posteriori statuto cauetur, quod si furtum committatur de nocte. teneantur omnes de ciuitate emendare damnum, per hoc ultimum statutum non corrigitur primum, sed restringitur ad personas, de quibus dicitur in primo statu. secundum Guil. Bar. & ceteri. in l. sed & posteriores. ff. de legib. de qua re Rui. in consi. 23. sub nu. 20. in tertio uolum. vide omnino Catal. inter consi. crim. diuersorum per Zilettum. in consi. 22. to. 2.

Custos uerò, cui commissus fuit in custodiam quidam captus, promittens reum retinere, sub bona custodia, & fugiat reus, anteneatur de fuga, & ad quid teneatur? resp. ut per Corne. in consi. 93. in 1. uol. Et no. quòd aliud est retinere in carcere, & aliud est sub custodia detinere, sicut ait Corsetus, in singu. uer. custodia. Et contra hos custodes potest in litē iurari, ut ait Plotus, in l. si quando, sub num. 506. C. unde ui.

Et

Et no. quòd isti custodes carcerū, antequam moriatur reus ægrotus, debent curare, ut adhibeantur medici, & si moritur, postea facere debent rogari notarium, quòd talis reus est mortuus morte naturali, secundum sententiam medicorum. ita dicit lex fin. de custodia reorum, quod not. Ange. in l. si quis ex argentijs. §. prætor, in fi. ff. de edēdo. Et si custodes carcerum propter misericordiam alleuiant aliquando captiuos, tenentur creditoribus ad interesse, si fugiunt. secundum Aret. in lit. de l. Aquilia. §. ceterum, nu. 1. Et not. q. custodes carcerum non debent relaxare carceratum cuiusq; ad instantiam, nisi primo habeant Syngrapham iudicis, qui fecit eum carcerari, ut dicit Ang. in l. neq; impuberes. §. qui in ius. ff. de in ius uocan. reliqua uide supra, in uer. carcer.

D.

DE DAMNO DATO.

E damno dato verba facturus, dico, quòd de damno dato facit tractatum Ioannes à Canibus, inter tractatus assécurationū diuersorum. & ideo quæ hic deficient, apud eum inuenies.

Stante statuto. quòd de damno dato stetur iuramento dānum passi, uel saltuarij accusantis, hoc statutū debet restringi, ut non habeat locum contra tertium, non obligatum. pro tali damno. putā contra uillam obligatam emendare damnum ex forma iuris statutarij. ita dicit Bar. in l. ne quid. ff. de incen. rui. naufr. & l. 1. ff. furti aduersus nautas. & Bal. & Sal. in l. si quando. C. unde ui. debet igitur habere, locum solūm contra eum, qui damnum dedit. & not. quòd ille, qui facit, quod iure sibi facere licet, damnum facere non dicitur. l. nemo. ff. de regu. iur. Et aduertē, quòd iuramentum hic habetur pro plena probatione, & appellatione probationis, uenit tale iuramentum. fm Plo. in l. si quando. nu. 57. C. unde vi. Sed omne

Questiones Criminales

omne statutum volēs credi iuramento alicuius, intelligitur, nisi probetur contrarium. secundum Rippam. in l. ad mouendi. col. 15. post nume. 69. ver. tertio mouetur. & ibi moderni. ff. de iureiur. cum similibus. vt per Plotum ubi supra. nu. 415. fol. 203. & ibi Plotus plura de damno dato adducit. & plura Franc. Marcus indecis. pedemonta. q. 456. lib. 2. vide Bonifa. de Vitalinis. in prac. crim. titulo. de damno dato. & Bossi. in prac. crim. titulo. de damno dato. Cassaneum quoq; in consue. Burgun. fol. 72. & ibi uidebis, quomodo probetur damnum, & quomodo formetur libellus in damno dato, uide Speculato. in tit. de iniurijs & dāno dato, & Roſſi. in trac. de libellis. titulo. actionis in factum, ut de pauperie, & per Petr. Iaco. in pract. iudi. vbi de hoc agit, & omnino uide etiam Riminal. in cōſi. 554. in 3. vol. vbi hī de acufatione facta pro dāno dato. Et istud statutum, quod de damno dato credatur iuramento damnum passi, non habet locum in furto, vt tradit fusius Gratus. in responſo. 153. per totum. in 2. vol. & Parisi. in consi. 158. per totum. in 4. vol. Et licet (vt dixi) credatur eius iuramēto, tamen pōt probari cōtrariū. fm Acerbū inter consi. crimi. diuerſorum per Zilettum. in consi. xi. per totum, & est communis opinio. secundum Ias. in l. si quando. col. 4. C. vnde vi. Item, si damnificatus sit infamis infamia facti, nō debet credi eius iuramento. fm Ang. in l. qui iudicio. ff. de acufa. & Marfil. in l. maritus. num. 39. ff. de quēſtio. Et q non habeat locum. d. statutum in furto, consuluit etiam Cēpolla. in consi. 18. & Bal. in l. ait p̄tor. in prin. ff. de iureiur. & in l. si seruus seruum. §. p̄tor ait. ff. de acqui. h̄redita. Et quōd admittatur probatio in cōtrarium. tenet Arno. in epitoma. 25. & 88. vbi dicit, statutum habere locum, quando damnificatus verum iurasset, secūs si falsum iurasset. vt dicit latiss. Plotus. in d. l. si quando. C. vnde vi. Item, si constat, quōd minus sit damnum quā sit iuratum, tamen debet ſtari iuramento, secundū Azo. notantē hoc in summa. C. ad. l. aquil. vide Bal. in l. de periurio. ff. de condi. sine causa. Item ſtante tali ſtatuto, debet

ro, debet intelligi, non de iuramento præstito à principio, sed de illo, quod postea sibi defertur à iudice, quoniam in primo se ingessit, & sic est suspectus. ita dicit Neuiza. in cõsil. 8. nu. 42. in 1. vol. Item stante d. statuto, si accusator poirecta accusatione decesserit, hæres eius non poterit iurare. arg. eorum, quæ not. glo. in l. idem Pompo. §. si uer. si appareat. de rei vendic. Bal. in l. ait prætor. in prin. ff. de iureiur. & Rom. tam uideretur contra tenere. per glo. ult. l. pen. iuncto prin. l. siue quis eum. ff. de dona. & Plot. in d. l. si quando. C. unde vi. Et no. quòd non expectatur delatio iuramenti partis, vel iudicis, quia statutum ipsum defert iuramentum. ut dicit Bal. in l. 1. C. de iureiu. & in l. admonendi. ff. eo. ritu. allegat in argu. l. quæ sub conditione. ff. de condi. insti. refert; & sequitur Alex. in l. prætor. nu. 3. ff. de iureiu. uide Crauetam. in consi. 196. nu. 2. ubi dicit, quòd sufficit, quòd iudex acceptet iuramentum, licet non deferat, quia acceptando satis uidetur de ferre. Sed uidetur, quòd requiratur iudicis delatio, & acceptatio per l. videamus. §. deferre. ff. de in litem iuran. ut per Rui. in consi. 35. nu. 6. uol. 5. & Plotum. in d. l. si quando. sub nu. 826. C. unde ui. & ibi nu. 831. dicit, quòd iudex in terminis. d. statuti non debet ex officio deferre iuramentum in litem parte non petente. uide Cottam. in tracta. rerum memor. uer. damnum datum, & uer. statuto mediolani cauetur. q. in diuisionibus fratrum. col. pen. & ultima, ex Angelo. in l. qui restituere. col. 1. qui per illum tex. iuncta glo. dicit, quòd iudex potest iuramento non adhibere fidem, si uidebitur calumniosum, uel potest illud moderare, si moderatum non appareat. Amplia etiam. d. statutum, quòd in causis damnorum datorum stetur iuramento damnum passi. ut etiam habeat locum, & idem erit. Quicquid cõtingit causa damni dati, & ita gaudebit eodem priuileg. ut per Bar. in l. 3. de alimen. lega. & Pau. de Cast. in l. cū ij. in prin. col. 2. C. de transac. uide Sozi. in consi. 300. & Bal. in l. 1. C. de reb. credi. & Bar. in l. soler. C. de ali. leg. Ita dicit dominus & præceptor meus scitissimus

dominus. Iacobus Cagnacinus ferrariensiu decus & splendor. in Rub. extra de rei iudica. & Viuius in tracta. communium opinio. uer. statutum disponens, quod de damno dato. Sed an quis torqueri possit ex solo iuramento damnum passi, in casibus, in quibus standum sit iuramento ex forma. d. statuti. respon. ut per. Bar. in l. de periurio. in fi. ff. de in litem iuran. ubi & Alex. in fi. & Ange. de Aretio. in tracta. maleficio in ver. fama publica, & Bar. in l. maritus. col. 1. ad fi. ver. ulterius queritur. ff. de questionibus. Item no, quod. d. statutum de damno dato, non habet locum. nisi prius constet fuisse damnum datum. ita Crauetta in consi. 211. nu. 3. & in consi. 260. nu. 1. in 2. vol. Item habet locum. d. statutum in locis subditis, & etiam respectu rerum in alio territorio subiecto positarum. ut per Ioan. de Amicis in consi. 75. nu. 2.

1. An. d. statutum de damno dato per animalia, vel bestias comprehendit anseres, & gallinas, consuluit Natta: inter cos. Siluan. in consi. 72. & in consilijs Natt. in consi. 347. & vide per eundem Nattam. in consi. 350. in 3. vol. ubi etiam tradit de pluribus damnis datis in alieno agro a varijs bestijs, & quando denunciatori, & relatori sit credendum, & vide etiam omnino Cassane. in consi. 1. ubi de damno dato a locustis, & alia pulcherrima deducit.

2. Statutum de damno dato in certis fructibus. Extenditur quoque ad similes fructus. ut per. Floria. in l. si oliuam. ff. ad l. Aquila.

3. Statutum de damno dato, an comprehendat clericos? respon. ut dicit Lucas de Penna, in l. 2. C. de nauibus non excusant. lib. 1. & dic, quod si est approbatum a clero. comprehendit alias secus.

4. Statutum uult villam teneri emendare damnum datum. modo pone, quod fuit rusticus consequutus priuilegium, propter quod fuit exemptus, an alij rustici tenebuntur ad totum damnum? respon. Bal. quod sic. in l. ab omnibus, per illum tex. ff. de leg. 1. hic enim solus non est habitus in consideracione,

ratione, & in corpore uniuerſitatis ad id non ſumitur.

Si ſtatutum uult damnum emendari, dic, quod debet prius conſtare de damno dato uerè, & non fictè per còtumaciam. accuſati. ut dicit Bal. in l. ſi quando. C. unde ui. & Alb. in qq. ad ſtat. parte 1. q. 52. uide omnino Papiam. in pract. ſua. in forma libelli actionis realis ſuper uer. non ſe adſtringens. & uide Plotum. in l. ſi quando, num. 808. C. unde ui. Quid ſi nò conſtat de malafactore? reſpon. ut Plotus ibi num. 878. & uide Bar. in l. diuus Traianus. ff. de teſt. mil. ubi & alij. & Dec. in conſil. 84. incip. in cauſa accuſationis, & Bar. in l. ne quid. ff. de incendio rui. nauſra. Hoc tamen intelligitur. ſecundum Cy. de proceſſu, quò ad condemnationem. Poſſe tamen procedi ex fama ad inquirendum, ut no. in l. iuſtiſſimos. ff. de of. ſicio recto. puincie; & in §. poſuiſſe. ubi Bal. & iſdè Bal. in l. 1. §. ſi tibi. ff. ad Syllaniam, & Craueria, in conſil. 196. ad ſi. Et no. quòd incola habebit priuilegium iſtius ſtatuti. ut ait Caſſaneus, in conſuet. Burg. fol. 118. ubi èt de incola agit. Et ſtante d. ſtatuto, non licet alicui, etiam in ſuo aliquid facere animo nocendi alteri. argu. ff. de damno infecto. l. qui nos, ut per glo. in c. cum eccleſia Vulterrana, uer. iniuria, de electio. Et hoc facit contra illum, qui ſciens animalia vicini uenire in talem locum, proijcit eſcam uenenofam. quia ipſe tenetur. ſecundum Abb. in c. is, qui de iniu. & propterea dicebat Ange. in l. 1. §. ſi iniuria. ff. de extraordi. crim. quòd non licet coquere ſemen canapæ cum ſale, & ſpargere cum alio ſemine, ut gallinæ uicini, deuaſtantes canapale, moriantur. de qua re agit etiam Neuiza. in eius ſylua nuptiali, lib. 3. nu. 49.

Si ſtatutum dicit, quòd qui dederit damnum cum pecudibus, teneatur ad damnum. dic, quòd ſtatuto tenebitur, qui dederit damnum cum animalibus, quæ gregatim paſcuntur, ſiue fuerint equi, ſiue muli; ſiue boues, quia ſtatutum conſiderat damnum. ut ait Ange. de Arc. inſtit. ad l. Aquil. in prin. col. 2. ſub num. 5. ubi fuſius tractatur de hoc.

Damnum eſt datum per incifionem arborum, nunquid

Quæstiones Criminales

de emendatione debet detrahi ualor arborum sic incisarum ? respon. ut per Alber. in qq. ad stat. q. 68. in 2. parte. & Cassan. in consue. Burgun. fol. 72. in prin. & Plot. in l. si quando. nu. 873. C. unde ui.

Sed an damnum dantes in arboribus, quæ in prato sunt, puniatur poena statuti, de damno dato ? respon. q. sic. secundum Alb. in diction. in ver. prati appellatione, quod probat, quia fructus pendentes sunt pars fundi, & multo fortius arbores. ut uidere potes ibidem per eum. At cōtra tenet dom. & præceptor meus nunquā sine magna præfatione nominandus. D. Alciatus in l. pratum. ff. de uerbo. sign. ubi dicit, rationem legis considerandam arbitrari. ex ui enim uerborum, non uidetur, qui arbores inciderit damnum prato fecisse. & subdit ibi, quod legatis pratis, inculta continentur, unde tamen aliquid foeni testator colligeret. secus, si in eis pecora pascere tantummodo solebat, quia non prata, sed pascua dicentur, quæ si ad pagum aliquem in uniuersum pertineant, uulgo Vicanalia appellantur. vide de hoc etiam Firma, in repert. in uer. pratum. ubi dicit, quod pratum dicitur, quod per decem annos proximos fuit secatum. l. forma. uer. pratum. ff. de censibus. quod dicit notandum pro statutis loquentibus de pratis. Nec dicitur locus sterilis, nec propriè incultus. secundum Card. in clem. 1. q. 6. de decimis. ubi etiā dicit, quod pratū reductum ad cultum non dicitur. nouale.

An, qui petit emendam damni dati, teneatur probare se dominum, uel possessorem fuisse illo tempore, quò damnum datum fuerit ? resp. Albericus. in qq. ad statu. q. 74. in 2. parte. ubi dicit sufficere, quod probet se possessorem. ut no. Specula. in tit. de probatio. §. si. uer. sed ratione statuti.

An ius accusandi damna dantes cedi potest ? respon. Machellus. eo quia in patrocinio. 45. nu. 13. quòd sic. quia oēs, actiones ex delicto descendentes cedi possunt. & idè conductor, qui habet in instrumento locationis ius cessum à locante potest instituere accusationem contra damnificantes

in

in bonis locatis, alias secus, ut ait Iaffre. in decis. 96.

Statuto cauetur, quod si bestia alicuius det damnum, teneatur dominus soluere solidos quinque; aliqua bestia perditur damnum dedit, habebit ne locum statutum? respon. Alberi. in qq. ad statu. q. 76. in 2. parte. quod si dominus fuit in culpa circa perditionem animalis, tenebitur ad quinque; puta si sine custode eam discurrere, aut uagari siuit. vide Cassane. ubi i. supra.

Quidam immisit bestias suas ad pascendum, quæ sunt ingressæ in agrum alienum, & frumentum damnificauit. quo modo æstimabitur dānum? an solum habito respectu ad herbam? an in tantum, quantum frumentum ualere potuisset, quando fuisset maturum? respon. ut per Alberi. in qq. ad statu. q. 78. in 2. parte. vide etiam Rosfredum. in tract. de libellis. ubi de actione de pastu agit. fol. 164. ad fi. & vide Cassan. in consue. Burgun. fol. 71. ad fi. & Plotum in l. si quando. num. 873. C. unde ui.

Si quis ex statuto de damno dato, debet mihi emendare bouem. an debeam deducere de emendatione carnem, cornum, & caput, & apud me inuitum retinere? respon. Albericus. quod non. in qq. ad statuta. q. 79. in 2. parte.

Si statutum est, quod nulla bestia det damnum. inuenta est bestia damnum dedisse, & potestas condemnauit dictam bestiam, an sententia ualebit ita, ut dominus bestia, pro ea teneatur? resp. Alberi. & sic. in qq. ad statuta. q. 88. in 2. parte.

Dicit statutum. quod dimittens bestias ire sine custode, puniatur. An statutum comprehendat pecudes, & alias bestias mansuetas? respon. Alberi. in qq. ad statuta. quod sic. q. 98. in 2. parte. & Rosfr. in libellis de actione de pastu. Et quando teneatur custos, tradit Lucas de Penna. in Rub. C. de litorum & itinerum custodia col. 1. lib. xij.

Si testes deponentes super damno dato, dicentes se uidisse damnum dare in tali re mea, non reddant rationem de dominio, non probant intentionem meam. nec est satisfactum statuto,

Questiones Criminales

statuto. de damno dato. ita dicit Paul. de Cast. in consi. 113.
in 1. volum.

Si custos animalium, ea dimisit in pascuis, pro ut consueuerat dominus, & sint perempta, nō tenetur, ex statuto. quod intelligit Alberi. in l. sinegocia. ff. quod cuiusq; vniuersita. nomi. si aderat generalis consuetudo in loco dimittere animalia in pascuis, pro ut in vngaria. quia tunc cū custos agat, quod & alij egerunt, erit excusandus. l. pignus. C. de pigno. actio. & facit, quod consuluit Bal. in consi. 441. col. 2. lib. 1. quod limita. vt per Bal. in l. 1. C. de proba.

In villa est commune pascuum omnium ibi habitantium. pone aliquis habens modicam possessionem, vult tenere magnam quantitatem bestiarum in damnum aliorum: quod nā remedium habebit damnificatus? resp. Alberi. in l. licet grati. §. possumus. ff. nauæ caupo. & stabu. ubi dicit, quod posunt intentare utile iudicium communi diuidendo. ut ille utatur pro modo possessionum. qui modus intelligitur secundum æstimationem, & ualorem. vide Crauertam. in consil. 60. col. 1. sub nu. 3. & Plotum ubi supra nu. 815. & Alberi. in l. si plures. ff. si serui. uendice. Vbi ponit etiam, quæ publica, & quæ priuata sint pascua. & vide. Frac. Mar. in decisi. Delphina. q. 84. lib. 1. & q. 116. lib. 2. Et an transeuntes possint pascere equos? responde ut per Alberi. ubi. supra, & dixi in meo tractatu. de equo.

Quotiens quis immittit oues. per agrum alienum, quia uia est aquosa, vel nimis lutosa, adeo quod illac pertransiri non potest. non punitur statuto de damno dato, dummodo illud honestè faciat. ita dicit Bal. in qq. ad stat. in uerbo affines. ubi etiam, dicit. quod quando uia est destructa. ager potest reduci in viam propter publicam utilitatem. l. si Lacus. §. si. ff. quemadmodum seruitus amittatur.

Si quis **Bouem** uagabundum retinuit in suo stabulo, dominus eius tenetur refarcire illi expensas, quas fecit, taxandas iudicis arbitrio, quia non præsumitur uixisse de vento. l.

fi.

fi. C. de alimen. pupillo. præstan. & Gui. Pap. in tract. præsumptio. fol. 4. an autem possit quis pro damno sibi dato retinere animal? Ponit Petr. Lenausde. in tracta. de doctoribus. q. 81. in 4. parte. nam potest quis retinere ad finem & effectum cognoscendi, cuius sit, & ei postea restituere, ac agere de damno dato secundum statutum l. quintus. cum seq. ff. ad l. Aquil. ita dicit Specul. in titul. de aëto. ver. sed nunquid & Bal. in l. 2. C. de seruis fugit. & Bar. & docto. in l. hoc amplius. §. de his autem. ff. de damno infec. & Cassan. vbi supra.

Damnificas, non tenetur pro aliquo damno ex statuto. Quia damnum habet admixtam culpam damnificati. ut per. Sozi. in consi. 156. col. fi. lib. 2. & Crauetam. in consi. 119. nu. 11.

Si statutum puniret damnificantem locum alienum, non comprehenderet illum, qui comederet ficus, qui ad solem desiccarentur. uel qui consumeret aliquam rem mobilem. ita dicit Immo. Si statutum diceret, si quis damnum dederit in alieno, puniatur. Non comprehenderet comedentem, vel destruentem rem alienam, etiam si res illa esset in loco alieno. Quia licet statutum dicat in loco alieno, debet intelligi, quod damnum tangat ipsum locum. quoniam dictio in quando significat in loco, semper requirit tractum loci. l. 1. §. in flumine. ff. de fluminibus. Quis autem dicatur locus, ponit Lopus. in clem. Abbates de rescrip. & Oldra. in consi. 176. & Cepolla. in l. siue dominus. ff. de vsuca. & dominus Alcia. in l. locus. ff. de uer. signi.

Quamuis statutum ardeat accusatum de damno dato ad comparandum intra tres dies, alias habeatur pro confesso, si comparet debet intra terminum prædictum, allegare iustam causam, & non sit damnum. §. datum, & debet audiri. ita dicit Paul. de Cast. in consi. 56. per totum. in 2. parte.

An sufficiat in terminis. d. statuti. iurare. tempore, quo porrigitur accusatio, accusationem scilicet fore veram, & non calumniosam? respon. Marfil. in singu. 170. & dicit, quod non licet alij contrarium teneant.

Dicit

1. Dicit statutum, quod de damno dato credatur iuramento
 damnum passi, & domini possessionis. Si damnum datum fue-
 rit in re per me possessa, non tamen eram dominus, an mihi
 fiet emendatio: respon. Specula. in tit. de proba. §. videndū.
 distinguens, vt per eum. Sed dicit Paul. de Cast. in rub. ff. de
 operis no. nun. qd' si adest proprietarius, & usufructuarius si
 in fructibus est damnum datum, creditur, & statur iuramēto
 usufructuarij. aut damnificatur proprietas; & statur iuramen-
 to proprietarij. idē dicit Flo. in l. si fur. aliās incipit Iulian. ff. de
 usufruc. vide Plotum quoque in l. si quando nu. 864. C. vnde
 vi. vbi dicit. quod, si datum est damnum in segetibus à solo se-
 paratis nondum reconditis, debet emendatio fieri proprie-
 tario. vel usufructuario, si sunt separate. l. si usufructuario. ff.
 quibus mo. usufruc. amittatur.

2. Statutum, quod prohibet sub poena dominos tenere ca-
 pras in agris. non habet locum in eo, qui tenet hircum. ita Al-
 beri. in. qq. ad statu. in 1. parte. q. 7. de quo vide Nattam. in re-
 peri. c. quamuis. de pac. in 6. sub. nu. 21. & Dec. in l. 2. in fi. ff.
 de. regulis iu.

3. Appellatione bestię in statutis uenit fera, & non animal
 domesticum. nisi aliter consuetudo suadeat. ita dicit Bar. in
 l. 1. §. remouet. in 1. no. ff. de postulan. & bestię appellatione
 in statutis, veniunt tantum animalia terrestria, non autem
 aues, secūs appellatione animalis. ut ait gl. in c. bestię. vj. dis.
 & fufius vide de hoc per apostill. in prohemio Dyn. de re-
 gu. iur. in 6. littera. b. Et no. quod si quis expellat bestiam de
 suo, debet habere discretionem, & eam expellere sine dam-
 no domini. & debet eum reddere certiore, quod veniat ad
 accipiendum eam, ne pereat, uel perdatur. ita docet Bal. in
 confi. 46. in. 4. vol.

4. Si quis haberet instrumentum. quod de damno dato, emē-
 da sibi fieri debeat. quod instrumentum ex forma statuti ha-
 beat exequutionem paratam, & illud instrumentum non sit
 liquidum, per iudicem debet liquidari, antequam petatur
 executio

executio quemadmodum no. Bar. in l. pro inde. §. notandum. in fi. ff. ad l. Aquil. & Bal. in l. i. q. 4. ff. de lega. i.

Duplicatio contra negantem non fit, Quando agitur ex statuto pro damno dato. ut dicunt Bal. & Alex. in l. certi conditionis in prin. ff. si cer. peta. Nec, quando ipso iure poena imponitur. secundum Bar. in l. id, quod seruo. de pecu. lega. & Bal. in l. ea, quæ. col. 2. C. de condi. indebi. & Alex. in l. eum, qui in prin. ff. de Iureiu.

Appellatione bladi Legumen non continetur. c. ex multiplici. de ver. signi. & docto. in l. triticum. ff. de ver. ob. ex com muni vsu loquendi. ita Abb. in d. c. aliàs secus. vide Bar. & Alex. ibi & Bar. in l. i. ff. de aqua pluuiæ arcen.

Statutum dicit. quod pater teneatur emendare damnum datum per filium. An id procedet in filio illegitimo? respon. Suzarius. in auth. ex complexu. C. de incestis nuptijs. q. pater non tenetur pro eo. vide apostillan. ad Specula. in titulo qui filij sint legitimi. & Plotum ubi supra.

Statutum dicens teneri dominum pro famulo emendare damnum, quatenus ad salariū pertineat. ut statutum exequatur, quid opus est facere? responde ut per Corne. in cons. 40. in i. vol. Et no. quod si tempore damni dati non erat famulus, licet postea sit effectus famulus, non tenetur dominus pro famulo. l. in delictis. §. extraneus. ff. de noxali de quo. vide Bal. in l. Titius. ff. de acqui. hære.

Si operarius alicuius dedit damnum in re litigiosa, an tenebitur statuto De damno dato? respon. ut per Corn. in consil. 109. in 3.

Stante statuto, quod damnum dans in re alterius, debeat emendare. Licet damnum passus non sit dominus, sed pollicifor habet locum statutum. ita dicit Ang. Areti. in prohemio. institu. num. 7.

Statutum, quod standum sit denunciationibus saltuvariorum, intelligitur de ijs, qui saltuarij sunt tempore denunciationum. quia qualitas adiecta verbo, intelligitur fin tempus

Quæstiones Criminales

verbi. vt dicit Corne plenè. in consi. 40. in 1. vol. col. 4 littera. K. Et no. q. saltuarius fm Labeonem. in l. quæsitum. §. quæritur saltuarium. ff. de fundo instruc. ille dicitur, qui fructuum conseruandorum causa paratus sit. De saltuario, deq; eius officio fufius pertractat Cass. in consu. Burg. §. vi. fol. 71. & seq.

Si statuto teneantur saltuarij denunciare damna data, sibi protestata per dominos, infra quærtum diem, nec declarat statutum, quando incipiat ista dies, An à die damni dati, vel à die protestationis? dic, quòd incipit à die protestationis, quæ protestatio suum effectum retrò. non producit, sed demum ex tempore, quo sit. vt per Bal. in l. si quis nolente. C. de nego. gestis.

Statutum dicit, quòd si quis dederit alicui damnum à decem libris supra, puniatur in cærum. aliquis accusat aliquem, quòd damnum dederit à decem libris supra; nec istud supra aliter declarat, an concludat Libellus ad illa centum? respò. Bal. in l. cum furri. ff. de condi. causa data. quòd sufficit formare Libellum secundum formam statuti.

Rustici an tenebuntur ex dicto statuto damnum emendare. si non tenent canes ligatos, si uincis, absque eorum culpa dent damna? respon. Bal. in l. 1. de noxalibus actio, quòd sic, uel dare canes pro damno.

Comedens de fructibus in prædio alieno, non poterit accusari per dominum prædij, uel saltuarium, vigore statuti prædicti. l. qui occidit. §. si quis alienum. ff. ad l. Aquil. ubi Flori. hoc dicit per illum tex. & laffr. in decis. 96.

Statuto cauetur, qd qui per uim dānificaret alium de re ualori. x. Florenorum auri. debeat morte puniri. Quidam effudit dolium uino plenum, & dolium destruxit, & sola remā sit una tabella, quæ dicitur dogha, & de bonitate uini erat certum. sed de quantitate est dubium, hoc est quantæ capacitatis erat. Dic, quòd ad inueniendam capacitatem, debet inspicere figura, & modus, quem ponit Bar. in trac. de alluuiōne. incip. figura ista.

Extat

Extat statutum Bononiæ, prout asserit Marsilius, in Singu. 225. quod unicuique licet animalia, quæ reperit in fundo suo, propria authoritate occidere in illo. Pone quis inuenit animal in fundo suo damnum dare. Et cum uult illud occidere, fugit extra fundum, poterit extra fundum occidere? respon. Saly. in l. Graccus, col. pen. uer. ex prædictis. C. de adulterijs, quod sic. & idem Bar. in l. quod ait lex. §. quod ait, ff. de adulterijs, (& hoc statutum est Tergesti, ut aui tergestini.) & Cassan. ubi supra. & Plorus, in repet. l. si quando, num. 874. C. unde ui. Vtinam & nos haberemus tale statutum, quia non eueniret id, quod cecinit iuuenalis satyra xiiij. his carminibus:

*Nocte boues macri, lassoq; famelica collo
Armenta ad uirides huius mittuntur aristas,
Nec prius inde domũ, q̃ tota noualia senos
In ventres habeant, ut credas falcibus actum,
Dicere uix possis, quàm multi talia plorent.
Et quot uenales iniuria fecerit agros, Est:*

Et not. quod causa damni dati requirit celeritatem. secundum Abb. in cap. 2. num. 35. de mutuis petitionibus. Potest tamen fieri, & admittitur reconuentio, ut ibi per Abb. & de his satis. Reliqua dabunt supra allegati doctores, præcipuè Vitalinus, ubi plura de damno dato in ipso titulo aggregat.

De damnis, & incendio clam datis.

STATUTUM de damnis clam & incendio, quod uult Vil. Slam, seu vniuersitatem teneri pro huiusmodi damnis & incendio, est odiosum, & iniquum. secundum C. alcan. in cõs. 63. num. 12. & in cõs. 66. & in cõs. 64. & pluribus seq. de

quo agit Menoc. quoque in consi. 27. nu. 55. Hoc statutum etenim habet locum, ubi non constat de malefactore, quia tunc villa tenetur emendare damnum, cuius aut hor ignoratur. Alias secus, ut ait Ste. de Fede. in tract. de interpret. iur. parte. 2. sub num. 36. uide Plotum, in repeti. l. si quando. C. unde ui. ubi de incendiarijs agit, num. 832. uel 872. Et si statutū dicat legitimè nō constiterit de malefactore, villa teneatur, Istud uerbum legitimè sumitur plurifariam. quandoq; iuris ordine. secundum Dec. Bal. & Ioan. in c. 2. de rescrip. & gl. uer. legitimè, in c. consanguinei de re iudi. c. literis. de testib. quandoq; legitimè intelligitur, quod sit lege promittente. l. Gracchus. C. de adult. secundum Dec. in d. c. 2. & Alber. in dictione ista. Et debet probari, quod ignoretur malefactor, ita Alex. in consi. 47. num. 2. in 6. uol. limita. primò statutum non habere locum. ubi domus quæ fuit combusta, erat habitata, quia præsumitur culpa inhabitantium. ita dicit Plot. in d. l. si quando. nu. 856. Item limita hoc statutum, ubi in uilla non adessent quinque hoēs. qui essent patres familiars, fm Bal. in c. 1. in 2. col. uer. quæro quot homines, extra de elect. Item limita hoc statutum non habere locum, si fortuito casu incendium factum sit. ita dicit Alber. in qq. ad statuta. q. 81. in secunda parte. per l. fistulas. §. fin. ubi hoc etiam dicit idem Alberi. ff. de contrah. emptio. & Arno. in dialogo trigesimo quinto, ubi attestatur ita Paduæ fuisse iudicatum. idem dicit Plotus ubi supra. item limitatur statutum, si clam ignis immissus sit, qui uiuentorum euagando, alias domos etiam combussit, quia de eis villa non tenetur. secundum Alberi. in qq. ad statu. q. 92. item limita hoc statutum. quotiens villa est adeo pauper, q non potest emendare damnum. ut per Albericum in qq. ad statu. q. 84. in 2. parte. Sed hoc casu ciuitas pro villa tenebitur. secundum Alberi. ibi. item limitatur, hoc statutum non habere. locum contra infantes, senes, uel infirmos. quia ij non tenentur contribuere. secundum Alber. in qq. ad statuta. q. 71. parte. 2. nam negligentia non potest

test eis imputari. vide Sôzi. in fallêtijs. in regula. 178. ad hoc statutum vide êt Rom. in consi. 7. & Gram. in decis. Neapol. 3. & Parisi. in consi. 158. in 4. vbi habetur, quando villa teneatur pro furto, uel damno. vide êt Chacherannum in decis. Pedemont. 138. & Menochiũ. de arbitrio iudicis. casu. 390. & Petrum Caleffa. inter consil. crimi. diuerforum per Ziletum. in consi. 58. per totum. in tomo. 2. & Iosephum. in decisione Perusina. 25. & Bursatum. in consi. 59. per totum. An dominus pro incendio culpa famuli confecto, teneatur, tradit Menochi. in consi. 53. per totum. & in consi. 101. num. 43. vbi dicit, quòd isto statuto non tenentur absentes à Villa, tẽpore damni, uel incendij dati. & quando villa teneatur pro incendio. vide Franc. Mar. in decis. parla. Delfina. q. 765. lib. 2. & Alex. de Neuo. in consi. 87. per totum. & in consi. 88. Et quando conductor teneatur propter domum combustam, tradit Gratus. in respons. 46. per totum. in 2. Turza. in q. 20. in tractatu suo cõium opi. post regulam. & Berous tractat. in q. 130. ubi habetur an dictum statutũ habeat locũ in robarijs, furtis &c. & vide Gozadi. in consi. 63. & Ferratiũ. in cautela. 36. & Luchinũ. inter consil. crimi. in consi. 61. & seq. & Afflictum. super constituto. regni. de maleficijs clandestinis. lib. 1. & Rol. à Valle. in consi. 95. in 2. & Parisium in consi. 87. per totum. in 4. & Iulium Clarum. in practica cri. q. 68. uers. item illi, qui comburunt edes. vbi ponit, qua pœna plectantur incendiarij. & Franc. Mar. in decisione parla. Delphin. q. 417. lib. 2. & Portium. in consi. 72. in 1.

An si imponatur collecta pro emendatione, & damnum passus est de illa uilla, debeat conferre cum alijs de villa? respon. Bar. quòd non. in l. Amicissimos. §. Lucius Titius. ff. de excus. tut. licet contrarium uideatur dicendum. per lab om nibus. §. si actio. ff. de leg. j. ubi uide Bar. facit. l. Imperatores. ff. de tutelis. vide quæ ponit Deci. in consi. 669. in vltima parte & Papi. in sua prac. de forma actionis realis. super uer. non se adstringēs. col. 2. nu. 5. cum apostil. in l. rā. b. & Albe. in qq.

Questiones Criminales

ad statu. q. 68. in 2. parte. vbi tenet Alber. quòd iste tenetur contribuere. & idem tenet Plotus. in repeti. l. si quando. nu. 872. C. unde ui.

3. Nunquid derobatus, vel damnum passus teneatur cedere villę iura contra malefactores? respon. Alber. in qq. ad statu. q. 7. in 2. parte. q. sic. & villa etiam absq; dicta cessione habet regressum contra malefactorem.

4. Sed an habita emendatione à communitate, potest agere contra malefactores? respon. Alberi. in qq. ad statu. q. 72. in 2. parte. quòd non. scilicet, quo ad emendam damni. ramen benè potest agere ad poenam fiscalem contra ipsos malefactores. vt. C. quādo civilis actio preiudicat criminali. l. 1. Ex communitas, constituto de malefactore, potest ab eo petere solutum. l. si fullo. ff. de condi. sine causa. vide Alberi. in qq. ad statuta. q. 74. in 2. parte. & dānificatus tenetur probare ignē immissum. secundum Alberi. in qq. ad statu. q. 80. parte. 2. licet de necessitate nō sit coactus probare personam, quę ignē immisit. l. 1. §. scribi. vbi Albericus. ff. ad Syllania.

5. An istud statutū profit clericis? respondet Alberi. in qq. ad statu. q. 9. in 2. parte, & rub. statu. & dicit quòd statuta non pro sint clericis. nisi sint approbata à clero. & vide Ang. Are. ti. in trac. malef. in uer. incendiario. in vlt. col. & ad hoc stat. vide Firma in reper. uer. damnum. uer. 38. & Alberi. in l. 1. ff. ad Syllania. Et debet legitimè cōstare damnum esse datum, non autem per contumaciam. secundum Firma. in reperito. uer. damnum. uer. 37. Nec sufficeret iuramentum damni passi finiti contra violentum. Et potest peti, quòd index uadat ad uidendum locum. secundum Firma. in reperito. uer. damnum. uer. 40. cum. 3. seq. An facta emendatione dampni, si noticia incendiarij super ueniat, communitas possit agere contra dominum, ut agat contra malefactorem? responde, ut per Alberi. in 2. parte statu. q. 91. & Cœpollam. in consi. 18. in prin. in cip. si præces. Vtrum debeat probari, quòd clam fuerit damnum datum &c.? respon. quòd sic. ut per Alex. in consi. 109.

in 4. contrarium tamen uult statutum Ferrariæ. sub rub. de
 damnis & incendio absconsè datis. lib. 4. versi. intelligitur
 clā, id est occultè. vide Corsetum. in singu. uer. occultè. An
 sufficiat hoc exprimere in libello? videtur, quòd sic. secundū
 Roma. in consi. 105. circa prin. nec sufficit probare damnum;
 secundum quòd taxatur in alijs statutis. ex statuto prædicto
 ferrariensi. in uersi. per testes, uel æstimatores. quia alia statu-
 ta loquuntur de alijs malefactoribus delinquentibus. ut per
 Bar. in l. semper. in prin. ff. quod ui aut clam. Et ipse damnum
 passus contribuet pro rata (vt dixi) vide Firma. in reperto.
 uer. sed. & 40. quomodo autē imponetur collecta? vide. An-
 ge. Areti. in trac. malefi. fol. 62. & 63. col. 3. in fi. & ibi in addi-
 tio. Et dic, quòd damnum præsumitur datum à uicino. sicut
 furtum. secundum Bar. in l. si ita. ff. de fundo in struc. nisi sit
 bonæ famæ. secundum Bal. in l. 1. ad fi. C. Loca. Facit, quòd
 no. Bar. in l. Dominus horreorum. ff. loca. & in l. 1. in fi. ff. fur-
 ti aduersus nautas. & Ange. de Aretio. in tracta. malefi. in gl.
 uer. fama publica. uer. xi. quæro. & Roma. in consi. 7. ubi lo-
 quitur super statuto prædicto Ferrariæ. idem dic de habitan-
 te, & quoniam statutum Ferr. meminit de mense, ibi infra mē
 sem. &c. Quæro quot dies habebit iste mensis? respon. ut per
 Bar. in l. 2. in fi. C. de Tempo. appell. & vide in clem. causam.
 de electio. & glo. ibi in uer. mensem. & ibi Dominicum. in c.
 quæsito. de elec. in 6. & in dicto statuto in uer. palam. & Bar-
 ba. in consi. 46. col. 4. vol. 1. Et no. quòd si tu comparēs ad de-
 fensionem, facias te constituere syndicum. iuxta formam sta-
 tuti Ferrariæ. sub rub. qualiter procedendum sit in causis cō-
 tra vniuersitatem. Et no. quòd statutum nostrum Ferrariæ, de
 quo. supra non habet locum in vulneribus illatis animali in
 strata publica, quod postea sit mortuum. n. secundum Alex.
 in consi. 91. in vj. per totum. quia villa nunquam tenetur pro
 damno dato in strata publica.

Quæstiones Criminales

Debilitatio membri.

AN statutum puniens debilitantem membrum, locum habeat, si quis debilitet digitum? respon. Bal. in c. 1. de noua forma fidelitatis. in usibus seu. & in auth. sed nouo iure. C. de seruis fugiti. ubi tenet, quòd sic. Sed Ang. contra, in l. idem Offilius. ff. de ædili. edic. nisi ex coniecturata mente statuti aliud colligeretur. vide Firma. in reperito. in uer. debilitatio. & uer. digitus. & ait Bal. in l. si fugitiui. C. de seruis fugiti. quòd amputatio membri, est debilitatio hominis, scilicet, totius corporis. sed debilitatio mēbri ē impeditio principalis proprii officij ipsius membri. unde oculus non dicitur debilitatus, si quis uidet, ut prius, quamuis propter ictum oculus sit aliquantulum deturpatus. secundum Bal. in qq. ad statutu. uer. membrum. nu. 2. Et debilitans membrum, puniri debet poena statuti, de obtruncante. secundum Floria. in l. binas. ff. de serui. urba. prædio. & subdit, quòd obcecans, licet oculum non effodiat, uel extrahat, punitur poena statuti, de extrahente oculum. vide Ioan. Cor. in qq. Tholo. q. 207. ubi dicit, quòd debilitans membrum alicuius, punitur poena statuti, quando membrum ex toto debilitatur. Siculus tamen. in c. cum in nostris. de concessio. præben. dicit, quod licet membrum debilitatum sit quasi inutile, quo ad operationem, ualeat tamen, quo ad decorem. vide omnino Ange. in addi. ad Bar. in l. nominationem sub nu. 5. C. de decurio. lib. x. ubi tractatur de hoc fufius, & Ange. in addi. ad Bar. in l. facultas. C. qui morbo. & c. lib. x. & Alex. in addi. ad Bar. in l. facultas. C. de iure fisci. nu. 2. Lib. x. & Bal. in l. si non simpliciter. C. de ædili. edic. & vide Turza. in tracta. communium opinionum. opinione. xx. post regulas.

Declinare.

STATUTUM punit declinantem inquisitionem, & iurisdictionem potestatis &, q̄ possit offendi. Opponnes exceptionem declinatoriam, super qua nondum sit pronunciatum

tum, non poterit offendi. secundum Bar. in l. eum qui. ff. de iure patrona. & Bal. in l. si quis in suo. C. de inoffi. testa. & Fel. in c. 1. de præsump.

Dicit statum, quod si clericus declinauerit iurisdictionem potestatis, non sit poena, nisi decem librarum, si quis interficit eum. An poterit potestas in plus punire, quasi per statutum non teneatur? respon. Bal. quod sic. in auth. cassa. C. de Sacrosan. eccle.

Defensio.

STATUTUM tollens defensionem, non intelligitur tollere defensionem naturalem. sed civilem. secundum Marfil. in consi. 25. nu. 52. in prin. & doct. in l. vt vim. ff. de iusti. & iure. & ideo licita est defensio, quæ est de iure naturali. ut per eos ibi, & uide Tho. de Saluze. inter consi. crimi. diuersorū per Zilettum. in consi. 29. tomo. 2. & Bossi. in practi. crim. titulo. de defensionibus reorum. & titulo. de fauoribus defensionis. fol. 261. & Nouell. in tract. suo ad defensionem. & Iul. Clar. in practica crimi. & ubiq; ut in eius repertorio. & an quis ad mittatur in criminalibus ad nouas defensiones? tradit Iulius Clarus. in prac. crim. §. fi. q. 94. uer. est etiam.

Si cauetur statuto. quod si quis debeat banniri, præcedere debeat prætoris proclamatio, qua dicatur. quod quicumq; uelit talem defendere, uel adesse causæ, cōparere possit, & debeat infra quinque dies. Prætor unum tantum proclamauit, quid iuris? respon. ut per Alberi. in l. à Principe. ff. de postulan. in prin.

Statuto cauetur. Non licere cuiquam personam suam defendere ab iniuria. Dic, quod nec consensu hoc fieri possit. l. pactum inter hæredem. ff. de Pactis. uide Cæpollā, in consi. 29. sub nu. 23. qui allegat Bal. in consi. 82.

Statutum, quod tollit defensionem, tollit etiā recursum ad superiorem. ita dicit Marfil. in prac. crimi. in § opportune. sub num. 60.

Statutum licet denegat defensionem: iudex tamen uide re debet utrum ei concludant probationes, quia si non concludant, debet reus absolui. qui licet non audiatur, ad iudicē tamen spectat hoc inquirere pro interesse sui officij. secundum Bal. in qq. ad statuta. super uer. probare. & in l. non dubium. C. de legibus. & Capollam in consi. 39. nu. 21. & Alex. in consi. 77. in 1. uol. & Capollam. in cautela. 255. & Paul. de Cast. in consi. 56. in 2. uol. & Nicellum in tracta. glossarū. sub nu. 155. uide Gozadi. in consi. 94. sub num. 41. & seq. & not. q. iudeus debet admitti ad defensionem filij in causa capitali, sicut & alij. Capolla sic dicit in consi. crim. 75. & Tiraquelus. in trac. de iure primogenitorum. q. 66. nu. 15. ubi & alia ad rem more suo aggregat. Et no. q. peccat ille, qui se non defendit, si potest. c. non in inferenda. xxiiij. q. iij. c. quantā. & ibi gl. de sententia excomunica. & latē tradit Ioan. de lign. in tracta. de bello. c. lxxix. incip. circa tertium. Et filius tenetur patrem uerbo, & opere defendere. non autem facto. secundum Bar. in extrauagan. ad reprimendum. nu. 3. in prin. & de his satis. Reliqua, uide per Iulium. Clarum. in §. homicidium. in practi. crimi. ubi tractat fusillimē de defensione rei, & personarū. & plura deducit Michael Grassus. in suo tractatu communium opi. lib. 1. ubi de defensione agit.

Statutum licet possit tollere quamlibet exceptionem, non tamen potest tollere exceptionem defensionis, secundum communem opinionem. Chirconius. in suo tractatu communium opinionum: centuria. 4. conclu. 62. nu. 34. pagi. 94.

Delictum grauius.

STATUTUM dicit, quod si quis commiserit graue delictū, Spuniatur. &c. quod nam dicitur graue delictum? resp. ut per Sozi. in consi. 267. col. 4. uers. 2. quia fuit. vel consi. 557. quod graue delictum esse dicitur, etiam in doctorem commissum. & dicitur grauis iniuria facta Doctori. quā grauior dicitur, si est illi facta in iudicio. ita dicit Anchara. in consil.

325. super primo dubio. Et no. quod iniurians doctorem tenetur lege Julia de vi publica. ita Guid. Pap. in q. 88. & Petr. Lenaude. in tracta. de Doctore. & eorum privilegijs. parte. 4. q. 71. ubi determinat. an collegium agere possit pro iniuria illata uni ex doctoribus collegij. & respon. Oldra. quod sic. in consi. 66. & si sit scholaris, qui inferat iniuriam doctoribus. possunt vocare in collegiū, & cognita causa declarare incurrisse in periculum, quoniam iuraverunt reverentiam etiam doctoribus. collegij deferre. ita dicit Petr. Lenaude. ubi supra & Beluissus. in sua practi. crim. titu. de iniurijs. nu. 46. & pro iniuria illata doctori popularis est actio. ut per Bar. in l. 1. §. ius publicum. ff. de iusti. & iure. & Alex. ibi Et offensores doctorum actu legentium non minus incidunt in crimen publicum sacrilegij, quam si quis offendar sacerdotem. secundum Zafu. in repeti. l. 1. in prin. nu. 11. ff. de iusti. & iure. Quomodo autem puniantur, qui retrahunt scholares, & subtrahunt doctoribus legentibus. & de doctoribus practicantibus scholares. vide Archiepiscopum florenti. in eius summa. lib. 2. in tit. de restitutionibus. §. 1. col. 2. ubi refert quendam Ioan. de Ripoll. de hoc tractantem. De hoc delicto. tractat fufius Bos. in prac. crim. fol. 1. & 3.

Delinquens.

STATUTUM dicit. quod delinquens in ecclesia puniatur. quid si delinquit iuxta ecclesiam, an habeat locū statutū? respon. Ioan. Andr. in addi. ad Specula. in rub. de immunitate eccle. q. videtur, q. sic. & Gui. de Suza. in l. presenti de ijs, qui ad eccle. confugi. Et no. q. delinquens auctoritate statuti, excusatur. secundum Corne. in consi. 81. in 3. vol.

Statutum dicit. quod pro quolibet delicto impunito potestas puniatur in decem. Quinq; fecerunt delictum, & fuerunt quatuor puniti. dic. q. de quinto augebit poenam. secundum Alex. in l. si familia. ff. de iurisdic. omnium iudi.

Deliquit, & fecit quis contra statutum ignoranter, quod

Quaestiones Criminales

an fecerit igrantia, iudicis arbitrio relinquitur. secundum Henric. Bochich. in tracta. de synodo. episcopi. sub nu. 41.

An quis teneatur obuiare delicto, vel reuelare delictum? ponit Iul. Clar. in prac. cri. §. si. q. 87. per totum.

Denunciatio.

Dicitur statutum, quod massarij contratarum, & cauarzelani villarum habeant denunciare omnia crimina, & maleficia coram potestate, vel eius maleficiorum Iudici. Hoc statutum non habet locum, vbi leuissima esset scissura cutis. ita dicit Corsetus. in tracta. de minimis. sub nu. 5. & Marsilius in singu. 276. & Paris de Puteo. in tracta. syndica. in §. syndicus. & Ias. in l. si idem. C. de ijs, quibus vt indignis. Item non habet locum, si ipsi ignorant delinquentes. puta, si maleficium fuit commissum de nocte, nā nox celat malefacientes. l. si cum exceptione. §. in hac. ff. quod metus causa. Si tamen sint duos testes, qui malefactorem sciant, possunt denunciare factum cum illis duobus, absq; eo, quod delinquentem apponant. Et tunc poterit Iudex cogere dictos testes ad proferendum personam malefactoris. quia sufficit, quod syndicus, vel cauarzelanus faciant, quod possunt. l. annus. ff. de calumniatoribus. ita dicit Neuiz. in sylua nupria li. Lib. 3. sub nu. 29. & seq. Et creditur eis, etiam si falsum denuncient secundum. Bal. in l. 1. C. si aduersus liberta. quod intellige, si iuste iurabunt. ita Ange. in auth. de iudi. §. oportet. in prin. col. 5. vide Bal. in l. si tutor. C. de pericu. tuto. & in l. 1. C. de iureiuran. Sed potest cōtrarium probari. argu. glo. in l. 2. vbi etiam Cast. ff. si ex noxali causa agatur. & Iaco. Bur. & Bal. in l. 1. C. de rebus credi. l. cum praeibus. de proba. Et denunciator, qui falso denunciat, tenetur de falso ciuilititer, & criminaliter. secundum Bal. in l. 1. C. si aduer. liber. l. lege Cornelia. §. qui delatorem. vbi Alex. post Bar. ff. de fal. & per Bar. in l. duobus. §. si. ff. de iureiu. & l. ab accusatione. §. nunciatur. ff. ad Turpilia. quod intellige, nisi statutū dicat, quod cre-

credatur ei. & ulterius credi non possit. secundum Bal. inc. 1. col. 1. in titulo si de inue. inter. do. & ual. is oria. in vñbus seu do. Et denunciator non tenetur seruare solemnitates. de quibus. hñ in l. Libellorū. ff. de accusa. fin Ang. in auth. quomodo oportet. episcopo. Et debet syndicus, uel cauazzelanus in ingressu officij iurare, & bene, & legaliter suum exercebūt officium. ita dicit Ange. in l. si vacantia. C. de bonis vacan. lib. x. Nec tenetur pro singulis maleficijs iurare. sed sufficit iuramentum ab initio. fm Bal. in addi. ad Specula. in titu. de accusatio. ver. syndici. & Alex. in l. diuus. ff. de custo. reorum. Et potest esse testis syndicus, uel cauazzelanus quando iudex procedit per inquisitionē, si desunt alij testes, licet ipse prius denunciauerit. secus, si iudex procederet super denunciatione per ipsum facta. ita Saly. in l. ea quidem. C. de accusa. Et debet denunciator habere primum à statuto sibi taxatum. primo ex bonis malefactoris. 2. ex bonis eius, ad cuius vindictā fit denunciatio. 3. ex bonis fisci. ita dicit Bar. in l. lege Cornel. in princ. ff. ad syllania. De denunciatore vide Alex. in l. cum quidam. §. quod dicitur. ff. de acqui. hñ. & Bal. in qq. ad statu. in uer. denunciare. ubi hñt plura. & Ias. in §. sed iste. nu. 97. iusti. de actio. Et de denunciatione vide Bossum. in prac. crimi. in titulo de denunciatione, & Iulium Clarum in prac. crimi. §. si. q. 7.

Si statutum uult, & denunciatio fiat infra tres dies. dies incipiūt currere à die protestationis. secundum Bal. in l. si. C. de nego. gest. & Fely. in c. sicut olim. col. 1. ad si. de accusa.

Stante statuto, quod syndicus teneatur sub pœna denūciare maleficia infra octo dies, & commissū est maleficiū ultima die officij sui. an spectet ad eum denunciatio? an ad successorem, in cuius tempus incidit dilatio? & ad priorem spectare decisum est per Cottā in tractatu rerum memora. uer. syndicus. Ad hoc statutum uide Firma. in reperto. in uer. denunciator. & Fely. in c. sicut olim de accusa. & qualiter accusatur syndicus, qui non denunciauit. vide Ange. in trac. malef.

Quæstiones Criminales

lesi. in gl. nec non ad quærelam. col. 70. & est tex. & ibi Bar. in l. diuus. ff. de custo. & exhibiti one reorum. & Bar. in l. 1. de iure fisci. lib. xij. & in tracta. malef. per Ang. fol. 32. col. 1. ver. quæro an denunciatori? & hoc limita, vt per eundẽ Aret. in l. 1. col. Et no. quòd syndicus tenetur denũciare delictũ, etiam impunibile. vt puta, si bannitus fuerit occisus. secũdũ Bar. in l. fi. §. diuus. ff. de publi. iudi. & Firma. in reperto. ver. denũciator. ver. xi. Limita hoc statutum, si massarij, vel syndici pręuenti sint ante morã à principali, qui perfectè curiam instruxit, quia hoc casu non tenet eos pœna, eo quòd non denũciauerint. vt per glo. Bal. & Alex. in l. sororem. C. de indigni. & in trac. malef. Ange. fol. 31. ver. quid si fiet. & Firma. in ver. denunciator. ver. 16. Limita 2. si massarius, vel syndicus ignorauit malefactorem, taliter, q̃ non potuerit certificari. vt per Bar. in l. heredem. ff. de ijs, quibus ut indignis. & obseruabitur. quod dicit Alex. in l. & ideo. C. eo. de quo vide Ange. in trac. malef. fol. 31. ver. quæro an excusetur. & vide Præpositum in c. in præsentia. in 2. no. de sponsa. Limita. 3. si ignorauit delictum. vt dicit Firma. in reperto. ver. denunciator. uer. 23. non. n. tenetur denunciare maleficia occulta. secũdũ Bar. in d. l. & ideo. C. de Indig. & Fely. in c. sicut olim. col. 1. post med. de Accusa. Et an tempus octo dierũ denunciandi currat ignorantibus? vide Ange. in tracta. malef. fol. 149. col. 3. & Firma. in ver. denunciator. ver. 23. Et no. q̃ si omnes non denunciant delinquentes, non tenentur ad integram pœnam. vt per Alex. in l. minoribus. in fi. & ibi Bal. C. de indigni. Et syndicus de falso tenetur. vt per Firma. in ver. denunciator. ver. 27. Et no. quòd denunciatio fit in scriptis. secũdũ Bal. in l. fi. C. de nego gest. & Fely. in c. sicut olim. de accusa. Et si syndicus ponet in accusatione testes ignorantes, perinde est, ac si non denunciasset. vt ait Bal. in l. ab excusatione. C. de fidei commissis. Nec tenetur denunciare qualitatem maleficij. vt ait Fel. in d. c. sicut olim. An massarius, uel syndicus teneatur denunciare maleficia commissã tempore suo, si exiit de offi

cio.

cio. tradit Ang. in tracimalefi. in gl. nec nō ad denūciā. ver. quæro simul. & Firma. in ver. denunciator. ver. 6. & 34. & denunciator non punitur, qui in denunciatione errat, nisi compertum sit dolosē id fecisse. secūdum Fely. in d. c. sicut olim. articulo si. de accusa.

Deprehendere.

STATUTUM dicit. si iudex deprehendit aliquem furtum facere, puniat in centum. Dic, quod si reperit eum non in fragranti crimine, sed post furtum consumatum, quod verificabitur statutum. quia iudex dicitur deprehendere, conuincendo. vt habetur in additionibus ad Bar. in l. 1. C. de peti. bo. sub.

Depradari.

STATUTUM potest concedere licentiam depradandi. secundum Bal. super feud. in titu. de milite uasallo. per glo. quæ incipit. hoc merito in si.

Derobatus.

DICIT statutum si aliquis derobatus fuerit in comitatu, villa, vel castro, quod villa teneatur. &c. De modo aut probandi derobationē, nullum habetur verbum in statuto. Pone, venit derobatus ad curiam, & probat se derobatum per testes. An de quantitate, & æstimatione rerum stabitur eius iuramento? respon. quod probabit eo modo, quo potest, per familiam, & suos socios, qui aliās non admitterentur, & per alias cōiecturas. vt quia uisus est deponere in ualida tot res, affumerē tāta pecuniā, & similia, & istæ probationes iudicis arbitrio relinquuntur. & habitis istis p̄sumptionibus, defectu probationum, poterit postea deferri iuramentum. ut ait Bar. in l. si quando. C. unde ui. ubi idem dicit Plotus. & Corne. in cō. si. 123. in 1. uol. ubi dicit, quod derobatus in alicuius territorio, si habet regressum ex forma statuti contra homines loci, debet plenē probare robariam.

Destructio

Quæstiones Criminales

Destructio domus.

SI ex forma statuti domus delinquentis destrui debeat, Vxor tamen illius ratione hypothecæ in ea potest destructionem impedire, cum translatio in fiscum ius hypothecæ non tollat, secundum Bal. in l. pignus. C. de pigno. actio. uide Roma. in consi. 137.

Deturpatum membrum.

DETURPATUM membrum debilitatum non dicitur. secundum Bal. in l. si fugitiui. in fi. C. de seruis fugiti. quod pro statuto notatu dignum existimauit Ange. in l. nō solum. ff. de rei uendica.

Deuastare.

DICITUR statutum. Si quis magnatū occidit popularē, bona eius deuastentur. An bona obligata deuastari poterunt? respon. Bal. in l. 1. §. si seruis. per illum tex. ff. de pigno. actio. quod non. uide Roma. in consi. 128. & Bal. in l. alienatio. ff. de contrahē. emp. ubi de deuastatione habetur fusius. Et no. quod, quando bona malefactoris ex statuto debet deuastari si ipse antea uēdidisset ea, nihilominus possunt deuastari. l. senatus. ff. ad Syllania. uide Iul. Clar. in practi. crim. §. fi. q. 82. statutum. viij.

Dictio Penitus.

STATUTUM criminale utitur uerbo Penitus. quid importat? dic. quod importat idem, quod ex toto, uel in totum. secundum Archi. in c. 1. de supplen. negli. præla. in 6. & in c. ordinarij. circa fi. de offi. ordin. in 6. & Alb. in dictione ista. ubi allegat. rub. C. de gladiatoribus penitus tollendis. lib. xi. & c. ad nostram. uer. penitus. de probatio. & Ias. in consil. 173. in 4. uolumine. nu. 1.

Dictio quouis, uel quauis.

SI utatur statutum dictione quouis, uel quauis. Dic. qd est dictio uniuersalis præcisa, quæ omnes modos comprehendit,

dit, etiam non expressos, & si maiores, ut glo. notat. in clem. 1. uer. quauis. ubi Canonistæ hoc notant de re iudica. & glo. in clem. 2. uer. quauis. de ecclie. non alie. & Ias. in consi. 147. num. 3. in 4. volum.

Dictio perindè.

SI statutum utitur dictione Perindè. puta, si dicat, quòd au fugiens ante familiam, puniatur, perindè ac si fuisset inuētus cum armis. & pro armis, fit statutum, quod de nocte pœnæ duplicentur. Certè dicto fugienti de nocte, pœna duplicabitur. quia dictio perindè de notat omnimodā similitudinem. idè refertur ad omnes qualitates. l. à filio. §. pen. de alimen. & ciba. leg. firmat Bar. in l. 1. de recepta. & Rui. in consi. 54. in 3. vol. & Bal. in l. imperialis. in 1. lectu. C. de nuptijs. ubi dicit, quòd spurius restitutus natalibus. idest legitimatus per imperatorem, non debet uocari spurius. nam perindè est, ac si esset legitimè conceptus. Vide Alberi. in dictio. ne ista. & Bal. in practica sua ad fin. & Guido. Pap. in singu. su per dictione ista, & Tiraquel. in trac. de retractu. §. 1. in gl. xi.

Diebus feriatis in honorem Dei.

STATUTUM potest disponere. quòd in criminalibus procedatur etiam in diebus feriatis in honorem dei. secundū Bar. in l. pen. C. de ferijs.

Diffamare.

STATUTUM punit diffamantem. Dic, quòd ille diffamare non dicitur, qui stat in uerbis generalibus. puta, si dixerit, talis est unus malus homo. Sed quando descendit ad speciē. ut si dicat. talis est usurarius, homicida, adulter, & simi. secus est. ut per Bar. in l. turpia. in glo. uer. in genere. ff. de leg. 1. & ibi Paul. de Castr. & cæteri. & Afflic. in decis. Neapoli. 264. & Bal. in qq. ad statu. uer. diffamare. & docto. in l. diffamari. ubi etiam idem Bal. C. de inge. & manu. & Monteleo. in prac. arbi. parte. ulti. pag. 467. cum seq. Et diffamare uer-

bum ad bonum, & malum adaptatur. & importat id, quod vulgò prædicare dicitur. secundum Bal. in d. l. diffamari & Sozi. seniore. in consi. 45. nu. 3. in 1. uol. *ut sup.*

Statutum de inquirendo delicto contra nō diffamatum, non ualet. secundum Marsil. in præc. crimi. in §. cōstante. nu. 13. & in pluribus suis consilijs. & uide Fely. inter consilia diuersorum per Zilettum. in consi. 46. in tom. 2. & omnino etiā Iuli. Clarum. in practi. crimi. §. si. q. 5. uer. scias etiam. & q. 6.

Diffidare.

STATUTUM Ferrariæ. sub rubri. de diffidentia &c. lib. 1. Statuto. xij. fol. 5. utitur uerbo diffidamus. quid est diffidare? respon. Monteleo. in practi. arbitra. quod diffidare idem est, quod dare licentiam cuilibet offendendi. vide Deci. in consi. 255. vol. 1. & Bal. in l. 3. C. ad. l. Falci. & in l. si cum mulier. ff. solu. matri. & Rui. in consil. 4. num. 14. in 5. vol. Iulium Clar. in practi. cri. §. si. q. 3. & Didacum Couarru. variarum lectionum. lib. 2. cap. 20. ubi de assassinis agit. pag. 668. Et bñ nire, nihil aliud est, quam diffidare. ut colligitur in c. domi. no guerram. in 4. col. in tit. hic finitur lex. in usibus feudo. & in auth. Gazaros. de hæreticis & maniche. ubi Imperator utitur uerbo diffidamus, atq; bannimus, ad notandum, quod idem sunt in effectū. de hoc habetur latius apud Signorol. in consi. 70. nu. 8. & seq. ubi dicit, quod diffidare & bannire parificantur ex consuetudine. quod probat. & vide supra uer. bannitus.

De dilacerante.

STANTE statuto. quod dilacerans vestes alicui, puniatur. quænam vestes appellantur? respon. ut per Alberi. in qq. ad statu. q. 84. parte. 1.

De directo.

REVERTA iuris se habet. quod id, quod directo non conceditur, disponi non potest etiam per indirectum, per uiam

uam poenalitatis. l. Scius. ff. ad l. falcid. per quam l. Bar. & docto. decidunt, quod non potest per statutum per indirectum uel via poenalitatis disponi, quod est prohibitum a iure directo. Ideo si statutum diceret, Quicumque opposuerit, quod talis (qui sit institutus) est spurius, puniatur in tantum, puta, quanti est hereditas, non ualet tale statutum, tanquam per indirectum in fraudem legis, & potest opponi, nec opponens incidet in aliquam poenam. pro ut tenet Bal. in l. una. in 4. opo. C. de his, quæ poenæ nomine. & in l. omnes. ff. de iusti. & iure. col. 8. & las. in consi. 40. col. 3. in 1. vol.

Diruere.

STANTE statuto, quod domus malefactoris debeat dirui. Dic, quod debet optime dirui usque ad fundamentum, ita quod non appareant vestigia edificij, ut per Bal. in l. Pretor. ff. de pretorijis stipula.

Disfigillans.

STATUTUM, quod si quis disfigillet literas alias, puniatur. Dic, quod non habet locum in disfigillante vacuas literas. ut ait Boerius, in decis. 274. sub nu. 3. post Ange.

Districtus.

AN offendens aliquem in districtu, puniatur poena statuti, punientis offendentem in ciuitate? respon. ut per Alberi. in qq. ad statu. in q. 217. in 2. parte.

Dolus.

STATUTA criminalia, quæ puniunt malefactores, absque dubio præsupponunt dolum, ut dicit Iulius Clar. in pract. crimi. §. fi. q. 84. in prin. & Parisi. in consi. 161. in 4. vol. & infra uide in uerbo homicidium: Limita tamen hoc, si statutum dicat. Si quis, aliquem percusserit, puniatur, &c. quia in percutiente dolus, non requiritur, sed culpa tantum. nam culpa requiritur, ut adsit delictum, & fortè leuissima non sufficeret: vide Bar. in l. 1. §. fi. ff. ne quis eum, qui in ius uoca. Nec po-

Quæstiones Criminales

test criminaliter puniri. ut ait Cyn. in l. si quis non dicam rapere. C. de episcopo. & clero. & Maran. in practi. in 4. parte prin. sub nu. 58. cum seq. & Marfil. in consil. 4. & Alberi. in l. eleganter. §. quadrupes. ff. de dolo. & Paul. de Cast. in consil. 58. in 2. vol. Et intelligitur dictum statutum in uero dolo, non in præsumpto. ut ait Deci. in l. in actionibus. pen. col. sub num. 28. ff. de in litem iuran. Et no. quod qui statutum, & leges transgreditur, dicitur esse in dolo. secundum Bal. in consil. 35. in 3. uol. & Crauetam. in consil. 193. item dolus præsumitur in eo, qui non obseruat solemnitatem, quam tradit statutum. ut ait glo. in l. 1. super uer. mala fide. C. de fide. instruc. lib. 10. & Calca. in consil. 25. sub num. 13. item, quando actus in suo genere est vitiosus, & malus, præsumitur, quod quis dolose fecerit, nisi probet innocentiam suam, & quod non mala intentione hoc fecerit. l. si non conuictus. C. de iniurijs. c. 1. de præsump. Item dolus uenit in statutis sub appellatione maleficij. ut ait Firma. in reperto. ver. dolus. vide Bar. in l. si mulier. §. 1. ff. rerum amotarum. de quo. Et Alex. in l. 1. ff. si quis testa. lib. vbi dicit, quod dolus in statuto requiritur, quod de furto loquitur. & subauditur, quia in furto semper inest dolus. Secus in statuto puniente amouentem rem alterius. quia intelligitur, etiam si sine dolo amouerit. vide l. 1. §. 1. de eo per quem fac. erit. & ff. de liberali causa. l. rectissime & ff. de hære. vel actio. vendi. l. ij. §. sed & si quid. Item, si quis accusat aliquem de falso, videtur dicere dolose. quoniam aliter falsum non est punibile. unde ex natura uerbi prolatis, si aliquem de falso puniri petit, hoc includit, quod dolose fecerit. secundum Bal. in l. nec exemplum. C. ad l. Cornel. de fal. & Bar. in l. 1. §. non autem. ff. si quis testa. liber. & quod no. Bal. in l. cum donationis. C. de transac. & Bal. in l. si. C. ad l. Aquil. dicit, quod probato damno, satis est probata culpa dantis damnum. Et no. quod licet quælibet etiam iniustissima, & fatua credulitas, vel causa excuset à dolo, ut de dolo qui spuniri non possit. attamen illa fatua credulitas, vel iniustitia.

ita causa non præsuntur mouere delinquentem, nec esse in eo, sed potius dolus, & nocēdi animus, nisi per probabiles cōiecturas, & vehementes ita præsuntur credidisse. ita dicit Arēti. in consi. 80. sub. nu. 2. in 1. col. vide Plotum in l. si quādo. nu. 297. C. vnde vi. & Bar. in consi. 97. nu. 6. vol. 1. vbi dicit, q̄ licentia illa excuset reū a poēna, ne criminaliter puniatur. vide Ange. in trac. malefi. super ver. dolosē, & apprehensatē. & Claudi. in regula. crimi. 80. & pluribus seq. & regula. 110. & pluribus seq. & alibi, pro vt dirigit repertorium. & Nouellus. in trac. ad defensam. in princ. num. 84. fol. 25. vbi plura. & seq. numero. ad hoc dicit.

Statutum præsument dolum, & fraudem, valet. secundum Bar. in l. omnes populi. ff. de iusti. & iure & Parisi. in consi. 95. sub nu. 102. in 1. vol. & in consi. 97. per totum. & Paul. de Cast. in l. 1. in fi. ff. de legibus. & Cepollā. in l. 1. C. de seruis fugiti. & Plotum in l. si quādo. nu. 52. C. unde vi. & An. & qñ dolus præsuntur. ponit Plotus in d. l. si quando. sub num. 259. & Milleus, in pract. crim. pag. 135. sub nu. 63. ver. ut autem sciamus. & Bal. in consi. 155. in 3. vol. vbi de hoc dicit optimē. & Soz. Jun. in consi. 58. in prin. per totum. & Bar. in l. 1. §. 1. nu. 2. & ibi apostillantes. ff. si quis testa. liber esse iussus fuerit. & Cottam. in uer. dolus. in tracta. rerum memorabil.

Dominus pro seruo.

AN dominus pro seruo, & famulo per statutū teneatur? respon. ut habetur in q. Tolosa. 195. ubi fusius, & dixi aliās in meo tracta. de seruis, uel famulis non adhuc infirmis. Et statutum, quod loquitur de domino accusante. debet intelligi propriē, scilicet de domino particulari, & non de eo, qui est in communione, quia nec frater tanquam dominus rei accusare potest pro re communi cum fratre suo. Nisi dispositio statuti loquentis de domino posset in eo locum habere, ut accusatio admittatur. Et minor. xxv. annis, licet sit dominus, accusare non potest, quia adultus non accusat,

nisi

Quæstiones Criminales

nisi cum autoritate curatoris. ut ait Bar. in consi. 90. in 2. Et intelligitur statutum prædictum, si seruus, uel famulus erat tempore delicti, secundum Bar. in l. titius. ff. de testamē. mili. & Ang. de Arc. insti. de legitima agna. successio, in prin. sub num. 3. & dominus Alcia. in tract. præsump. reg. 3. incip. præsumptio 40. ubi ponit fallentias. Et de validitate prædicti statuti uide etiam per Ana. in consi. 2. ubi etiam dicit, an per statutum possit induci, ut dominus teneatur pro famulo? & Alber. tenet, quod sic, in qq. ad statu. q. 50. in 1. parte, & q. 53. & Arnō. post alios in dialog. 4.

Licet nemo sit dominus membrorum suorum, ut dicitur, in l. liber homo. ff. ad l. Aquil. & ait Bar. in l. si quis reum, in prin. ff. de custo. reo. & in l. 1. ff. de iniurijs. Dic tamen, quod a statuto quis potest obligari. ut no. Bar. in l. titio. centum. in uer. tertia ratio. ff. de condi. & demon. de quo agit latissime Dec. in l. Nec ex prætorio. ff. de regu. iur.

Dormiens.

DORMIENS, faciens maleficium contra statutum, non obligatur statuto. ut dicit Seueri. in l. cunctos populos. C. de summa trini. & Henrich. Bohich. in tract. de synodo episcopo. sub nu. 4. & fusissimè tractat Tiraquellus. in tract. de poenis temperandis, uel minuendis. in causa. 5. nu. 2. & seq. & Iulius Clarus. in prac. crim. §. si. q. 60. uer. quæro etiam, & Claudius. in regula crimi. 115. num. 11. & 12.

Deprehensa in adulterio.

STATUTO cauetur, quod maritus impune possit interficere uxorem in adulterio deprehensam. An sic deprehensa dotem amittat? respon. quod non. ut per Bar. in l. si mora. §. si. col. ff. ff. solu. matri. & l. qui seruum. ff. de uer. ob. & l. quid ergo. §. 1. ff. de leg. 1.

Durum statutum.

STATUTUM licet sit durum, omnino tamen est seruandū. si. l. prospexit. ubi tex. & doct. ff. qui & a quib. & quauis in l. 2. ff.

1. ff. de custo. reorum circa si. dicatur, qd duricia, quamuis sit scripta, est recedendum. Ista tamen iura conciliat Ias. in l. nō dubium. C. de legibus. & in l. filio pater. num. 1. ff. de lega. 1.

E.

E B R I V S.

E B R I V S. excusatur à poena statuti, vt dolosus, non vt culposus. c. inebriauerunt. xv. q. 1. & Seueri. in l. cunctos populos. col. 68. ver. ex hoc infertur. C. de summa trini. & fide cath. post Tho. Docium. & Ludo. Montal. in tract. de reprobatione sententię Pilati. col. 1. sub num. 4. & Blanc. tractat plenè. in trac. ad defensam. nu. 44. fol. 18. & Cassane. in consue. Burgun. §. vi. fol. 66. & Mille. in prac. crimi. fol. 111. & Lucas de Penn. in l. 1. C. de eroga. milita. anno. lib. xij. & Firma. in reperto. ver. Ebrius. & in tracta. de episco. & Lucas de Penna. in l. 2. C. de iure fisci. & Tiraquellus. in tracta. de poenis temperandis. causa. 6. & Archiepiscopus florenti. in summa. in titulo. de ebrietate. lib. 2. §. ult. ad fi. & Mōta. in l. is damnum dat. ff. de reg. iur. & Claudi. in regu. crimi. 116. & Iul. Clar. in practi. crimi. q. 60. vers. præterea ebrius. & Petrus Placa in epito. delictorū. cap. 30. & Menoch. in trac. de arbitrio iudicis in casu. 326. & ista est communis opinio. & Chircouius in tracta. comm. opi. ver. ebrius.

Effectus.

S T A T U T U M, quod potest operari vnum effectum contrarius commune, duplicem inducere non debet. quia quo ad fieri potest statuta debent reduci ad ius commune. l. 2. C. de noxalibus actio. & Roma. in consi. 199. col. 3. & Ias. in consi. 24. col. ante pen. in 1. vol.

Statutum disponens de causa, & nihil dicens de effectū, cē letur,

setur etiam de ipso disponere, de effectu scilicet inseparabili, & immediato, secus si mediato, ut notat. Bal. in l. 1. col. 3. in fi. ff. sol. matri. & Clau. in reg. crim. 119. & ibi uide et de effectu sine effectu, quod hodie non punitur. ut per Firma. in reperto. uer. effectus & Cepol. in consi. 2. in 2. col. Et effectus debet attendi in condemnationibus. ut per Specula. in titu. de execu. sen. §. ij. ver. quid ergo. & dixi supra in verbo effectus. & plura dicit Tiraquellus in tractatu Cessante causa cessat effectus & Grammaticus in decis. Neapoli. 36. nu. 74. & in decis. 23. nu. 3.

Electio pœne.

ALIVIS ex statuto venit condemnandus in centum, quæ si non soluat infra mensem, amputandus sit illi pes. Pone, aliquis vult potius sibi pedem amputari, quàm soluere centum, cuius erit electio pœne? respon. Franc. Cremen. in singu. 102. quòd iudex debet eligere, ut ille soluat centum. vide Franc. Mar. in tracta. seu decisio. delphinatus. 415. in fi. lib. 1. Nec debet, vel potest iudex dare electionem morituro. ut per Roma. in singu. 133. vide Fely. in c. Inter ceteras. in 2. 3. & 4. col. extra de rescriptis. vbi habebis de hoc fusissimè. & Iulium Clarum in eius practi. cri. §. fi. q. 85. vers. solet etiā. & Firma. in reperto. in uer. electio.

Emere:

SI statutum prohibeat emere, uel uendere certis personis, si emimus, tenet emptio, si statutum ultra non procedat. secundum Ricar. in l. quòd ait. ff. de diuortio. & Cy. in l. non dubium. C. de legibus. Sed contra tenet Bar. in l. prator. in prin. ff. de operis no. nun. & isdem Bar. in d. l. quòd ait.

Statutum. quòd si quis emit rem furatam in loco publico, res non restituatur domino, nisi restituatur præcium emptori, non ualet. secundum Hostien. in summa. in titu. de pœni. & remiss. §. fi. uer. quid si. Facit. l. 2. C. de fur. & in q. Tholosā. 151. & Salomo. in l. 1. nu. 9. ff. de iusti. & iure.

Emptor

Emptor soluit gabellā, uēditor non soluit, & ex forma sta-
tuti uēditor, q̄ nō pōt agere ad præciū, an poterit cōueniri ad
rem? resp. Bal. in l. fi. C. de periculo & commo. rei. uend. q̄ sic.

Statutum uult neminem posse frumentum emere, nisi pro
usu suo, sub certa pœna. Quidam credens se habiturum pro
toto anno in ciuitate, emit frumentum pro toto illo anno;
deinde contigit sibi ex aliqua causa, mutare propositum,
& recessit post aliquot dies illinc, an incidat in pœnam sta-
tuti? respon. quod non. secundum Stepha. de Federi. in tra-
cta. de interpreta. iur. parte. 1. sub. nu. 49. & Lucam in trac.
de fisco. in 4. parte. prin. sub nu. 2. & fufius tradit Tiraquel.
in trac. de utroq; retractatu. in præfa. nu. 77. & Scodobius in
auth. habita. C. ne filius pro patre.

Equiparatio :

STATUTUM, licet poenale, odiosum, uel exorbitans. si ali-
qua iure communi æquiparat: quod loquitur de uno extē-
dendum est ad reliquum. secundum glo. in c. si post quam.
uer. prouisione. de electio. in 6. & Ioan. Montaigne in tracta.
de bignamia. in 4. effectu. sub nu. 23. Et statutum nouum su-
per uno casu parificato loquens taxatiuè, nihilominus extē-
ditur ad casum parificatum per statutum antiquum. tex. est
iuncta glo. in l. ait prætor. §. interdum. ff. de nego. gest. Et ma-
ximè, quando est eadem ratio ad sic statuendum in eodem
casu parificato. secundum Ludo. Roma. in auth. similiter. ad.
l. Falcidi. & Calcane. in consi. 26. sub nu. 4. & seq. & Viuium.
in trac. communium opi. uer. statutum. uer. quando duo per
modum regulæ in 1. pag. 203. vide Corne. in consi. 133. lite-
ra e. in 2. & Calcane. in consi. 17. nu. 94. & aliàs plura scripsi.
in meo tracta. de argumentis. in loco ab equiparatis.

Estimatio.

SI statutum dicit. quod de damno dato credatur iuramen-
to accusatoris usq; in 20. solid. & quo ad damnum emen-
dæ secundum æstimationem sacramenti damnum passi, us-

Quæstiones Criminales

que ad quantitatē 20. solidorum, formata est accusatio, in qua dicitur quempiam damnificasse, & incidisse, & asportasse ligna quercus. scilicet stipites, nec addit accusator in quantum sit damnificatus. uenit reus omnino absolendus. ut ait Bar. in consi. 113. in 2. vide Cassane. in consue. Burgun. §. 6. ubi falius habetur de estimatione damni dati. fol. 71. & seq. & vide Plotuin. in repeti. l. si quando. nu. 871. 873. & 893. ubi de valore, & estimatione tractatur fufius, & supra dixi inuer. de damno dato. Et no. quod æstimatio furti, & communis ualor debet poni in inquisitione. ut ait Sozi. in cons. 8. in prin. subdens, q̄ substantia accusationis, uel inquisitionis est, ut apponatur, quod res furata pertineat ad talem iure dominij, uel quasi. secundum Roma. in l. si quis id, quod ff. de iurisd. omnium iudi. & in l. magistratibus. eo. titu. & Bar. in l. diuus. ff. de incendio rui. naufra. & las. in §. pœnales. institut. de actio. & Marfil. in consi. 16. num. 49. in princ. & Criminalistæ. ubique. Item no. quod quando quis inquiritur de furto, & non probatur ualor rei subtractæ. & si sunt indicia sufficientia, tamen inquisitus non potest torqueri, etiam stantibus iudicijs, quia non probatur æstimatio & ualor rei. secundum Maran. in prac. parte. 4. nu. 6. pag. 50. ubi bene dicit.

Æstimum:

SI quis errore ductus non posuit res in æstimo communis, Sexcusatur à pœna statuti. secundum Bal. in l. quàm diu. C. qui admitti. Pone, statutum dicit, non soluta collecta, uel non assignata re in æstimo, res ipso facto deueniat ad cõmunem. quæritur usq; ad quantũ tempus possit agere commune? respon. Bar. in l. commissa. de publica. quod usq; ad quinque nium, & non ultra. Reliqua uide per Festasium. in tracta. de collectis, & æstimo.

Exceptio:

STATUTUM punit eũ, qui produxit exceptiones, nec postea eas probauit. Dic. q̄ similiter puniatur, qui opponit,
uel

uel producit exceptionem per procuratorem. licet statutum loquatur in principali. puta si dixerit, Si quis produxerit. ita dicit Bar. in l. si quis iniquum. §. si procurator. ff. quod quisque iur.

Statutum tollit omnes exceptiones. An tollantur omnes exceptiones, quæ competunt ratione aliorum statutorum? respon. Bar. in l. 1. §. & parui. ff. quod ui aut clam. quod non tollit exceptiones alias, quæ proueniunt ex alijs statutis. id ē tenet Marsil. in singu. 293. & Riminal. fusius tradit in consil. 119. ad fi. in 1. vol. & Claudi. in regu. crimi. 20. 21. 22. & 23.

Statutum dicit, quod à sententia criminali non possit quæ relari, appellari, uel aliqua exceptio opponi. Dic, quod ipso non obstante, potest in ciuilibus, & criminalibus innocentie exceptio opponi. secundum Ioan. de Ana. in clem. pastoralis. de sententia & re iudi. & c. ex parte. de offi. dele. & Blancus. in practi. crimi. & Nouellus. in trac. ad defensam. & Iulius Clarus. in prac. crimi. q. 50. vsque ad q. 60. Armonus. in commentario. 168. ubi fusius. & Areti. in §. 1. seu in prin. col. 3. nu. 3. institui. de exceptio. & Cassane. in consuet. Burgun. §. si. fol. 55. uers. addo & aliū uicesimiquartū casum. & Plot. in l. si quando. nu. 255. C. unde ui. ubi dicit, quod stante. d. statuto, poterit etiam opponi de nullitate. ita dicit et Vantius in tracta. de nullitate processus. & Marsil. in prac. crimi. in §. vlti. q. ij. sub nu. 11. ubi fusius, & omnino etiam vide Oldra. in consil. 106. & Vestrium. in prac. sua. lib. 8. ubi agit de nullitate. & Perusi. in c. dilecto. per totum. de appella. Et an hæc exceptio impediat executionem? vide ibi. & doct. in l. 4. §. condemnatum. ff. de re iudica. cum simi. ut per Iass. in decis. 470. & decis. 471. & Gozadi. in consil. 72. nu. 6. & nu. 12. & per totum. & Neuiza. in consil. 70. & Bernar. Diaz. in regu. 255. & Chirconium. in suo tractatu communium opinionum. centuria. 4. cōclu. 63. nu. 34. pag. 64. ubi rationem dicit. & vide supra. in uer. Defensio.

Si ex statuto criminali, nullus admitti debeat ad aliquam

Quæstiones Criminales

exceptionem, nisi personaliter compareat. Attamen potest iudicis officium implorari. secundum Ange. in l. planè. per illum tex. ff. de excep. & Gerar. de petra sancta in singu. 63. & Marfil. in consi. 17. & Nouellum in trac. ad defensam. & Grāmati. in consi. 1. post decisiones criminales. sub nu. 23. & 24. & Cur. sen. in consi. 71. nu. 4. & in Methodica iuris. parte 4. ritu. de causis agendis. cap. 4. fol. 493. Durans. in trac. de arte testandi. in tit. xi. cautela. iij. nu. 2. & Cherianus. in suo tractatu communium opi. uer. exceptio. ubi rationem dicit. & Calcane. in consi. 75. nu. 38. & Marfil. in trac. de fideiussor. num. 278. & in Methodica iuris. in titulo. quando officium iudicis loco actionis impleretur. pagi. 681. & Ias. in l. 1. ff. de iurisd. omnium iudi. & Ioannes de Amicis. in consi. 89. num. 6. & seq.

Stante statuto, quod contra sententiam non possit opponi aliqua exceptio. Poterit tamen opponi exceptio citationis non factæ. ut ait Calderi. in consi. 6. & Anchara. in consi. 212. & Marfil. in consi. 8. nu. 34.

Statutum permittens aliquas tantum exceptiones opponi, non per hoc impedit. quin similes opponi possint. secundum Ange. in l. sciendum. ff. de euctio. & Euerar. in centuria in loco à natura dictionum taxatiuarum.

Statutum, quod opponens exceptionem puniatur, Nō comprehendit, qñ ineptè, & ita inutiliter opponit exceptionem. ut ait Bal. in l. 2. C. de episco audien. & Tiraq. in trac. de legibus comubia. in glo. 8. sub nu. 208. Ex actu. n. nullo quis potnam non meretur. Limita tamen hoc. ut per Vantium in tracta. de Nullitatibus process. fol. 65. nu. 56. & seq. in parua impressione Aldi.

Statutum faciens mentionem de testibus omni exceptione maioribus, quomodo accipiat? Ponit Viuius in suo tractatu communium opinionum. in uer. testis vnicus de visu. ad fi. pagi. 302.

Excessus.

STATUTUM dicens, quòd excessus non corrigantur, nullus tenetur. secundum Inno. in c. ad nostram de appella. & Bal. in l. de quibus. col. 12. uer. ex predictis. ff. de legi. Facit. l. Iurisgen. §. illud. ff. de pactis. ubi dolus de præterito remitti potest, secus si de futuro. uide Afflic. in decis. 207. Et no. quòd excessus sonat in uitium, ut dicit Card. in clem. 1. de statu monachorum. De excessu. uide Neuiza. in cons. 75. & Claudi. in regu. crimi. 73. & seq. & Menochium in tracta. de Arbitrio iudicis. casu. 277. & pluribus sequentibus.

Executio.

QUOTIENS CUNQUE statutum executionem concedit, non uidetur velle necessarium præambulum antecedens, hoc est condemnationem. quia intelligitur ipso iure. l. ad legatum. l. ad rem mobilem. ff. de procurato. l. & quia. ff. de iurisdic. om. iudi. c. ex lris. de offi. dele. l. olimpico. ff. de seruitu. uerba. prædio. l. 1. ff. de officio eius. & ita tenet Sozinus. in consi. 22. in 1. par. sub. nu. 11. de executione sententiæ in criminali. & uide Bossium. in prac. cri. in titulo. de executione sententiæ. An autem, & quando liceat reo, officiali exequenti resistere? tradit Cassaneus in consuetu. Burgun. in §. 8. fol. 73. & Neuiza. in consi. 52. ubi etiam dicit, quòd executio non debet esse iniuriosa. & quod ab indiscreta executione licet appellare. tenet Bal. in l. ab executione col. 3. uer. ex predictis. C. quorum appella. non recipi. & Neuiza. ubi supra nu. 24. ubi & alia pulcherrima dicit in ista materia. Et quando liceat resistere officiali. tradit Iulius Clarus. in §. fi. q. 29. uerf. sed hic incidenter. in prac. crimi.

Exfortium:

SI statutum inducit nouam poenam aduersus committentes ex fortium, vel violentiam, debet strictè intelligi, & catenus, quatenus loquit. fm Pa. de Cast. in còf. 57. in 2. par.

Ex

Quæstiones Criminales

Ex Officio:

AN autem, & quando iudex possit ex officio procedere. si reo obstat statutaria dispositio? respon. vt per Corsetum in Repertorio Abbatis. in verbo iudex. casus autem, in quibus iudex procedat ex officio. ponit Iul. Clar. in. q. 5.

De Exportante.

AN, & quando repertus in itinere, puniatur statuto, loquente de ijs, qui prohibentur exportare res extra districtum? respon. vt per Alberi. in qq. ad statu. q. 4. in 2. par. & q. ij. in 5. parte.

Statutum puniens, & prohibens extra territorium annonæ exportari, pro adunantia in ciuitate conseruanda: ecclesiam nõ ligat, vt dicit Rip. in trac. de Peste. fol. 57. ver. 14. & idem in clericis sentit Bal. in cõf. 198. Et stante statu. ciuitatis Tergesti, de quo Gramm. in decis. Neapo. 101. sub nu. 15. & Pet. Rebuff. in l. iudæos. C. de iudæis. & Boer. in decis. 300. ubi dicit, quòd stante statuto, quòd nemo possit extra ciuitatē portare vinū, nisi pro usu suo, alioquin fisco applicetur. Si quis, cui sufficiebant quatuor dolia, porta uit uiginti (ille enim fecit, quod totum amittat) hoc casu confiscabuntur etiam illa quatuor dolia. An statutum, quòd non liceat exportare Blada, comprehendat semen lini? respon. ut per Bar. in l. triticum. ff. de uer. oblig. Item statutum, quòd non liceat exportare blada de ciuitate, & eius districtu, & res ad quotidianū uictum. Si semel accadat, quòd quidam exportet res licitas cum illicitis, an omnia confiscabuntur, uel communi applicabuntur, respon. Cyn. in l. cum proponas. C. de nautico fæno. quòd non. Sed Bal. ita distinguit. Aut res erant delinquentis, & omnes confiscabuntur. aut quædam ipsius, & quædam alterius, & alienæ non confiscabuntur, nisi ille alter esset consciens delicti perpetrandi. ita etiam tenet Fran. Luca in tracta. de fisco. in 4. q. prin. sub num. 10. Gui. pap. in q. 572. & q. 373. & not. q. uerbum exportare, id significat propriè,

pricè, quod sit dolosè. secundum Bar. in l. si seruus. §. si quis, per glo. ibi. ff. de riuis. & Bal. in consi. 157. in 3. & Franc. Mar. in decif. Parl. Delph. q. 234. & alijs seq. & q. 630. lib. 2. reliqua uide infra in uerbo extra territorium.

Expulsus.

PRO statuto, quod prohibet aliquem expelli de possessione. Nota, qd dicitur quis expulsus trib. modis. Vno quādo in possessione est inuentus. & expulsus. Secundo quando nō est inuentus, sed reuertitur, & non admittitur. Tertio quando metu non reuertitur. & de ijs tribus modis loquitur. l. si quis in tantam. C. unde ui. ubi Bal. ita distinguit.

Extensio.

STATUTVM, de uno delicto, extenditur ad aliud maius. ut tenet Bal. contra Bar. in l. transigere. col. 3. in fi. in 8. op. po. C. de transactio. & Fulgo. in l. eum qui. §. in popularibus ff. de iureiu. an autem, & quando fieri possit extensio in statu to? tradit Roma. in consi. 50. & Marfi. in consi. 32. sub nu. 5. & seq. & plenissimè Euerar. in centuria legali. in loco à ratio ne legis larga, ampla, seu generali, ad extēsiōē legis, & Arc. in consi. 109. & Cassane. fulius. in consi. 38. & Alba. in consi. 49. nu. 6. & Ias. in l. fi. col. fi. ff. de in ius uocan. uide Dy. & ibi Apostill. ad regu. in argumentum, de regu. iuris in 6. & Clau. in regu. crim. 90. & seq. & Pa. de Cast. in l. si seruum. §. prætor ait. ff. de acqui. hæred. nu. 4. ubi dicit, quod statutum, quando punit illud, quod est de genere prohibitorum, & quod ius commune punit. Extenditur etiam ad fictum, sicut in simili habetur & alibi, in c. cum tu de usuris. uide Bal. in qq. ad statuta. q. uerbum simile. Et an pœnale statutum extendatur etiam ad additionem factam tali statuto? respon. Abb. in c. de multa, num. 18. de præben. ubi dicit, quod sic. Lupus quoq; ut refert Card. in clem. statutum, col. 3. uer. tertio opono. dicebat, quod si ad sit aliqua additio ad statutū, idem iuris esse debet in ipsa additione, quod est in statuto ipso, quo

Questiones Criminales

quo ad poenam, & quo ad alia. fufius de hoc agit Corfe. in fingu.uerfi. extenfio, & in reperto. Abba. in hoc uerb. & Alb. in dictionario in uer. addere. & Gram. in tract. extenfionū. Et propter eandem rationem difpofitio etiā poenalis in uno cafu loquens, ad alium extendi debet, ut dicit gl. in clem. 1. de electio. & est tex. in c. fi poftquam. §. 1. eo. tit. lib. 6. Et no. quòd extenfio fieri non debet de cafu ad cafum in ftatutis exorbitantibus, & correctorijs, & ius commune corrigentibus. fm Roc. de Cur. inter confi. crimina. in confi. 61. nu. 26. Item extenfio non eft licita ex identitate, vel maioritate rationis. fm Ferr. Garfia inter cōfi. cri. in confi. 124. nu. 3. & Ioā. Bap. venturinum. inter confi. crimi. in confi. 149. nu. 12. Item extenfio locum non habet, quando fimul & femel iniungitur poena, & actus corrigitur. fecundum Benedic. de Barzis. in confi. 91. nu. 22. inter confi. crimi. diuerforum. in tomo. 1. in poftremis. Et an materia poenalis fit extendēda. adhuc fub iudice lis ē. An fit fauorabilis, vel odiofa. vide omnino. d. m. Iurifconfultiffimum. inc. odia. de regu. iur. in 6. vbi, quando fiat extenfio, vide per cum.

Extrahere.

STATUTVM de bladis non extrahendis à ciuitate vltra vetitum, extenditur etiam ad farinam, vel panes factos de blado, feū farina bladi. fecundum Gui. pap. in q. 373. & Vitalinum in prac. crimi. in titu. de rebus non extrahen. extra vetitum. Et no. q. ftatutum prohibens extrahere bladum de comitatu, fub poena, non comprehendit minorem. ut ait Roma. in fing. 810. & vlt. q. d. nō admittit Solonius ad ftatutū de Extrahente. vide Viuium. in tract. communium opi. ver. ftatutum prohibens, & Franc. Mar. indecif. Parlamen. Delphi. in q. 234. & pluribus feq. & q. 630. lib. 2. & vide omnino Iulium Clarum. in eius prac. cri. §. fi. q. 82. incip. ftatutum quod blada &c. Qualiter probatur, quòd quis extrahat contra vetitum, fi folū in itinere reperitur, tradit Ange. in l. arboribus. §. idem

§. idem tractat. ff. de vsufruc. Et no. q. si cui est data licentia de extrahendo certam quantitatem frumenti extra ciuitatem, vel comitatu, ista licentia non extenditur ultra septem dies. vt ait Bar. in l. unica. C. de Tractatorijs & statuijs. lib. xij. Et si statutum dicit, quod qui extraxerit bladum contra veritum, tanta poena puniatur. & testes deponunt, q. vident Titium extrahere, non probant sufficienter. quia verbum extraxerit est temporis præteriti perfecti. Et verbum extrahere notat rem in actu non perfecto, sed inchoato. vnde definiunt verba statuti, & per consequens eius dispositio. secundum Ange. in l. arboribus. §. idem tractat. ff. de vsufruc.

Extrahi de domo.

SI dicit statutum, quod quis non possit extrahi de domo. an satellites, qui pro executione sui officij extrahunt aliquem de domo puniantur poena statuti. respon. Bal. in qq. ad statuta. ver. Mandare. nu. 10. q. no. & Gui. pap. in q. 8. & Gaudinus tradit plenè. in tracta. malefi. Duenyas. in regu. 288. ver. Extrahi.

Si statutum dicit, si quis extraxerit viduam per vim de domo, puniatur in mille, & in plus arbitrio potestatis. Dic, quod isto casu non posset potestas illum, qui tale perpetrasset delictum, decapitari facere. secundum Bal. in l. & si post tres. ff. si quis cautio. vbi fusius habetur.

Extra territorium.

STATUTUM percutientem extra territorium aliquem puniens, nullius est momenti. si ibi iustitia administratur. vt ait Bar. in l. Nullus. C. de iude. & Alex. in consi. 111. in 1. vol. & Io. de Prato. inter consi. crimi. per Zilettum. in consi. 9. in tomo ult. per totum. & Matheus Arimi. inter dicta consi. diuersorum. in consi. 115. nu. 65. & Cagnol. in l. si. ff. de iurisdic. oim iudic. & Parisi. in consi. 159. per totum. in 4. vol. & Syluanus. in consi. 103. in 2. per totum vbi tenet, q. licet iudex suus possit homicidam punire, qui extra territorium homicidium commisit.

D. Hippolyti Bona Cossæ.

T sic

Quæstiones Criminales

fit tñ fallit, qñ est limitata iurisdicção iudicis per statutũ. pro
ut habet in nro ferrariẽsi statuto. sub rubrica. de forma sacra-
mẽti præstadi à potestate. Et magis cõs est opinio, q iudex
inquirere nõ possit cõtra ciuẽ, qui extra districtũ deliquit. de
quo agit Grãmatic. in decisio. 26. nu. xi. uide Bombi. in cõs.
8. & uide Iul. Clar. in prac. crimi. in q. 39. uers. sed quæro. &
magis æqua est opinio, q p crimine alibi cõmissõ, quis puni-
ri nõ possit statuto originis. fm Marfil. in l. fi. col. 2. & seq. ff.
de iurisd. om. iudi. de quo tractat Mattheus Cherianus. in
suo tractatu cõmunium opi. in uer. statutum. & Scarlati. inter
cõs. cri postrema. in cõs. 112. num. 3. ubi dicit magis cõeth
opinionẽ esse, quòd si quis in ducatu Mutinæ occidit Bono-
niẽsem, quòd nõ possit Bononiæ puniri. & ibi latius p sequi-
tur hãc materiam. uide Menochium. omnino. in cons. 2. nu.
130. vbi dicit hanc esse crebriorem opinionem. idem tenet
Bursatus nouissimẽ. in consi. 77. nu. 4.

Si statutũ ipediat, q iudex nõ possit exercere iurisdõnẽ suã
ultra limites suę iurisdõnis, nõ poterit pronunciare se iudicẽ
cõpetentẽ. qñ per hoc excederet terminos suę iurisdictionis.
ita de facto resp. Anto. de Butr. in c. p̄terea. col. 5. de dilã. de
quo habetur apud Alex. in consi. 82. in 3. & Afflic. in decis.
Neapoli. 354. sub nu. 17. Et nõ. quòd dominus nõ teneatur in-
quirere contra suum subditum de maleficio commissõ extra
suam iurisdiccionẽ. fm Bal. in §. si iudex. de pace tenen. & Affl.
in decis. Neapoli. 265. & Sozi. in consi. 79. nu. 5. in 4. & Cor-
ne. in consi. 89. in 3. & Crauetã. in consi. 30. & Fely. in c. Ro-
dolphus. nu. 3. de rescrip. & habetur in decis. Tholosa. 411.
& Perusi. in c. p̄terea. sub nu. 10. de appellã. & Rui. in consi.
84. in 4. vbi cõsultuit in terminis statuti ferrariẽsis. & Alberi.
in qq. ad statu. & Bal. in qq. ad statu. ver. delictum. nu. 2. & in
ver. ligare. & Signorolus in consi. 128. & Grammati. in decis.
Neapoli. 26. & Boerius. in decis. 270. & Archieps. floren.
in eius summa. lib. 3. cap. 75. in titu. de causa efficien. ex com-
munica. §. 1. ver. disponit statutum. & Cassane. in cõsue. Bur-
gun. §. v.

gun. §. v. fol. 4. pag. 2. ubi dictis assentior. & Gozadi. in conf. 49. & Duenyas in regula. 378. in uer. 2. Limita. nu. 2. & ista ē munis opinio. ut ait Chirconius in tracta. communi. opi. centu. 2. conclu. 89. nu. 22. pagi. 49. vide Michaellem Grassum in trac. cōis opi. lib. 2. cap. 8. q. 1. Et nō. quōd licet statutum nō liget contrahentes extra territorium. potest tñ ligare rem. ut si quis nō soluat Gabellā rei venditæ, puniatur. quemadmodū dicit dñs & p̄ceptor meus scitissimus Alcia. in conf. 28. nu. 3. in 2. libro. Nam aliās esset in potestate contrahentium ire extra territorium, & contractum inire in fraudē Gabellæ.

Euentus:

EVENTVS in statutis consideratur. sicut dicit Bal. in qq. ad statu. uer. ahimus. & Fely. in c. cognoscentes. nu. 6. de constitu. & Ias. in l. 1. §. hæc autem. ff. quōd quisq; iur. & vi de Tiraquell. in tracta. de poenis temperandis. in causa. 37. ubi fusissimè habetur. & plura scripsi in meo tractatu de argumentis in loco ab effectis vel euentis.

F.

FACIENTES.

STATUTVM punit facientes maleficium. An comprehendat fieri facientes? respon. Roma. in consi. 23. quod sic. & Bar. in l. quēadmodum. col. 2. ver. ex hoc. C. de agrico. & censi. lib. xi. Sed non comprehendit consulentem. ut ait Carreri. in prac. crimi. in §. circa. sub nu. 167. An comprehendet per suaforem, qui per sua fit, ut quis falsum deponeret? respon. ut per Chache. in decisi. Pedemon. 67. per totum. & dicit satis plenè ibi etiam. An statutum prædictum de faciente habeat locum. in fieri faciente?

Quæstiones Criminales

De facto.

SI dicit statutum, quòd iudex in tali maleficio procedat de facto. vide ad hoc statutum. Ias. insti. de actio. in §. in Bonæ fidei sub num. 46.

De falsitate.

STATUTUM dicens, quòd producens falsos testes puniatur. Habet locum in producēte vnum falsum testem. secū- dum Bal. & Bal. in l. 3. §. si. ff. de neg. gest. & Bar. in l. 2. §. si. eo. ri. & in l. 2. §. si. ff. de ui bono. rap. & Petr. de Ancha in c. 1. de litis contesta. & in c. relatum. de testa. & Ioā. de Imol. in c. & si principalis. de rescrip. vbi & ceteri. plura adducit Cassane. in cōsue. Burgun. fol. 13. sub nu. 24. vbi ēt dicit, quòd Bar. in hoc sibi fuit cōtrarius in l. 1. ff. de optio. lega. & in l. vnum ex familia. §. si duos. & §. seq. ff. de lega. 2. pro quo Bar. & eius opinione prima. cōsultuit Paul. de Cast. in consi. 143. cū quò residet Cassane. propter absurditatem euitandam. Nō absur- dū esset dicere, quòd statutū ita loquēs non verificaretur in numero singulari. vide Plotum in l. si quando. C. vnde ui. De falsitate. & quot modis falsitas committatur, ponit Monte- leo. in prac. arbitra. pag. 17. & Bossius in prac. crim. in titulo de falsis. ubi latissimè habetur. & inter consi. crimi. diuerso- rum. in consi. 117. uide Afflic. super consti. regni in rub. 40. ubi de testibūs falsis agit. & de instrumētis falsis, & alijs, sub dicta rub. lib. 3. Et nō. quòd iudex potest ex officio punire te- stem, qui falsum deposuit in iudicio coram ipso agitato. secū- dum Rolan à Valle in consi. 12. in 2. uol. ubi hoc tractat fu- sius. si tamen esset clericus testis, secus esset. ut ibi per Rolan. à Valle. Et testis, qui deposuit falsum circa illa, quæ non con- cernunt substantiam principalis negocij. puta circa appendi- cias, nō incurrit in poenam falsi. Sed solum debet puniri pœ- na extraordinaria, & arbitrio iudicis. ut ait Cotta in tracta. re- rum memora. uer. testis fides & Abb. in c. r. de crimi. falsi. cū fini. ut per Menochi. in suo tract. de arbitrio iudicis. de quo
infra

infra agemus & nos in uer. an pedente interrogatorio. An si pars uti uelit testibus pro ueris. &c. possit ad ulteriora procedere? respon. ut per Riminal. in consi. 294. in 2. per totum. ubi consuluit, quod non possit. De Cancellario, uel alijs, qui falsificant rescriptum, instrumentum, saluum conductum, & simi. data copia, uide Portium in consi. 94. Qui scienter distauit notam, ex qua est confectum falsum instrumentum, non puniatur de falso, quia est scriptura priuata. secus si eam notario porrexisset, ut eam authenticaret. ut ait Cotta. in tractatu rerum memora. uer. notarius, qui in instrumento. uide Rolan. d. Val. in consi. 38. in 1. uol. De falsitate plura dicit Iul. Clar. in prac. sua crimi. §. ver. Falsum. & per discursum. Syluanus in consi. 7. per totum. & Menochi de arbitrio iudicis. in casu. 187. & 306. & 307. & 308. & 309. & 310. & 312. & 313. & alijs seq. & in casu. 382. & ibi etiam habetur de annona corrupta, & eam vendentibus. & in casu. 384. ubi agit etiam de supprimendis annonam. ut carius uendant.

Si statutum dicat, quod quis puniatur tanquam falsarius. non debet puniri. l. Cornel. de falsis. sed alia poena, arbitrio iudicis. ut ait Bal. in c. non nulli. §. sunt & alijs. de rescrip. & Felty. in c. solita. col. 2. de maio. & obe. Quid autem sit arbitrium tradit Arno. in commentario. 122. & uide Imolam. in consi. 104. ubi in terminis statuti huius loquitur.

Quando statutum punit eum, qui utitur falso instrumento dolose, licet in accusatione dolus non exprimatur, tamen si petatur, ut condemnietur secundum formam statutorum, præsumptiuè qualitas statuti uidetur expressa. ut ait Crauet. in consi. 150. sub nu. 3.

Statutum puniens notarium de falso. Non habet locum in persona fabricate falsum, ut dicit Fulgo. in consi. 134. col. 3.

Stante statuto, quod testis falsus puniatur poena falsi. Non habet locum in rustico. ut ait Arn. in soliloquio. 52. post Ange. & alios. quod intellige de rustico simplici, & quadrato, secus si de sagaci. quemadmodum aiunt Apostillan. ad Abb.

in c.

Quæstiones Criminales

in c. 1. de crimine falsi. & Rippa. in trac. de peste. nu. 208. & Sozi. in fallen. in regu. 349. & Ferra. in cautela. 17. & Hostie. in c. pastoralis. de re iudica. & Lanfran. in c. quoniam contra. nu. 39. de probatio. Et not. quòd quasi falsarius intelligitur improprie falsarius. ut sic puniatur pœna arbitraria, & extra ordinem, non pœna falsi. prout dicit glo. in c. cum olim. de of. fi. delega. & Bal. in c. olim. de rescrip. & Sozi. in l. is qui. cc. §. pen. col. fi. ff. de rebus dub. Et not. etiam, quòd si quis furto subtrahit, uel ammouet testamentum alicuius, tenetur pœna falsi. & hoc intellige, ut puniatur, si celat testamentum, quo ad omnes, ut nemo possit habere. secùs si respectu unius celat, quia tunc non punitur pœna falsi. secundum Bar. in l. Paulus ff. ad l. Cornel. de falsis. ubi dicit, idem si comburit testamentum, secùs, si aliud instrumentum. ut ibi per Bar. & vide eundem Bar. in l. 3. §. & posse. ff. de tabulis exhiben. & vide Apostillan. ad Bar. in d. l. Paulus. & Anchara. in cons. 173. & Ange. in l. 1. col. 2. ff. de publi. iudi. ubi dicit, quòd iudex maleficiorum, salua conscientia, potest formare inquisitionem contra subtrahentem instrumentum, animo celandi ueritatem. vide Menochiũ in trac. de arbitrio iudicis. in casu. §. 11. Qua pœna puniatur lacerans instrumentum ira motus in iudicio, ponit Firma. in reperto. in uerbo lacerans. ubi punitur extra ordinem, & ad interesse partis. vide omnino. & vide Abb. in c. accepimus. nu. 4. de fide instru. & ibi apostill. in litera. b. ubi allegant Bal. in c. peruenit. el primo de probatio. Vbi dicit, quòd si fiat laceratio, ut ueritas occultetur, punitur pœna falsi, aliàs punitur extraordinariè. Qui uerò induxit instrum. & suggestionibus traxit testes ad deponendum ueritatẽ, licet eis incognitã, qui potius dicuntur de temeritate, quàm de falsitate redargui, extra ordinem, non ordinariè puniri debent. ut ait Anchara. in consi. 24. Plura. de falsitate testium, & pro excusatione falsitatis, tradit Campegius. in tracta. de testibus. in regula. 424. & in regu. 436. Et testis tacens ueritatem, punitur de falso, etiam non interrogatus. secundũ Fe-
ly. in

ly. in consi. ult. limita. tamen, ut per Abb. in c. 1. de crim. falsi. & per Archiepiscopum floren. in eius summa parte. 2. titulo. 1. cap. 19. §. vi. col. 1. in fi. ubi dicit, quod quis non tenetur omnem veritatem dicere. sed illam, quam ab eo potest, & debet exigere iudex, secundum iuris ordinem. & ibi in §. vij. col. 2. dicit, quod si testis cogeretur autoritate superioris, cum ei teneatur obedire in his, quæ pertinet ad iustitiam, tenetur ferre testimonium solum in his duntaxat, in quibus exigitur ab eo testimonium secundum ordinem iuris. Et no. quod dictum statutum non comprehendit uirum alioqui bonæ æstimationis, & magnæ probitatis. qui si falsum deposuisset, videretur potius per errorem, & non dolosè sic dixisse. secundum Bal. in l. quotiens. ff. de here. insti. & Cepollam, in consi. crim. consi. 25. & Parisi. in consi. 151. in 4. & Plotum in d. l. si quando. C. unde ui. per discursum. Nullitas autem non excusat falsitatem; quominus saltem poena extraordinaria falsarius puniatur. ut ait Vantius in tracta. de nullitatibus process. pag. 66. nu. 62. in paruis. & Riminal. in consi. 24. in 1. & in cõ. si. sed eo. vide etiam ad supradicta Iodocum. in pract. crim. titu. de falsitatibus. maximè in cap. 122. de falsitate scriptorum. nu. 9. & vide Parisi. in consi. 162. per totum. in 4. ubi et agitur de instrumento falso, & de notario puniendo de falso pro instrumento falso. & Menochi. in tracta. de arbitrio iudicis. in casu. 311. in fi. & Iulium Clarum. in prac. crim. q. 53. & d. §. falsum. ubi in d. §. falsum. uer. sed quæro. dicit, quod ubi poena falsi non ponitur in statuto, poena falsi hodie est poena extraordinaria.

Fama.

STATUTUM reperitur. quod fur, uel usurarius per famam debet condemnari. An per contrarium quoq; de fama poterit se purgare? respon. q. sic. per regulam. iuris. Non debet atori licere. & regu. priuatio & habitus æqualis potentiae diiudicantur l. eius est nolle. ff. de reg. iur. l. qui condemnari. ff. de

Quæstiones Criminales

ff. de re iudi. l. nihil tam naturale. ff. de regu. iur. & ita dicit
Stepha. de Federi. in tracta. De interpretatio. iuris. in prima
par. sub nu. 100. de Fama. vide Bal. in qq. ad statu. in uer. Fa-
ma. & fufius in decis. Tholofa. 379. & Ang. Arc. in trac. male
fi. in uer. fama publica. & Plot. in l. fi. quando. nu. 881. C. vn-
de ui. ubi etiam dicit, quòd per contrariam bonam famam,
tollitur mala fama. & num. 891. ubi de fama publica agit. &
Ducnyas in reg. Fama. & Claudius. in regu. crimi. 29. & ali-
bi. & Iulius Clar. in prac. crim. §. fi. q. 21. & Parisi. in cons. 153.
num. 18. in 4. ubi dicit, quòd per oppositum bona fama, dici-
tur præualere malæ famæ. De fama etiam agit Papias in pra-
cti. in forma positionum actoris. super gl. item, quòd de præ-
dictis est publica uox & fama. Agit Grammaticus in consil.
crimi. 25. nu. 13. & Port. in consil. 39. nu. 21. & seq. & D. meus
Alcia. in c. perniciosam. de officio ordina. Et not. quòd Fa-
ma, secundum Bal. in l. Filium. col. 2. ad fi. ff. de ijs, qui sunt
sui. est testimonium vulgi, sui dicti rationem non reddentis,
sed opinantis. Sed fama non omnino falsa est, quam populi
multi clamant. de qua Bosfi. agit in prac. crimi. in titu. de in-
quisitione. sub nu. 33. & Monteleo in sua prac. arbi. in tit. de
exceptione ad crimen furti. ubi ponit quomodo. capitule-
tur super bona fama. & Marsil. fufiffimè dicit de fama. in pra-
ctica sua. & in l. de minore. §. plurium. ff. de quæstio. & differt
à rumore. Nam rumor est particularis assertio, sed fama re-
quirat cōsensum omnium, uel maioris partis. ut tenet Zasius.
in lib. Rhetor. ad Herennium. ubi ponit locum à rumoribus.
& Lucas de Penna. in l. 3. ad fi. C. de prædijs & alijs rebus na-
ui. lib. xi. Et rumor est ab incerto, fama à certo. ut ait Butrius
in tracta. de notorio. in prin. nu. 9. Rumor enim est res sine te-
ste, & sine iudice, res est incerta, improbissima, maligna, & fal-
lax. de quo plura dicit Lucas de Penna in l. fi. col. fi. in prin.
C. de prædijs. & Spiegell. & Alberi. in his dictionibus. & Fir-
manus in reperto. in hac dictione. & alij repertoristæ. pro ut
et in repertorio tractatum. Et rumor est furiosa pro clama-
tio

tio gentium, & strepitus multarum uocum. ut dicit Bal. in l. ea quidem col. 2. sub nu. 4. & ibi uide, quid sit etiam fama. C. de accusa. quid præsumptio. quid fictio. quid indicium. quid argumētum. quid error. quid notorium. quid probatio. quid euidens. quid occultum. quid inquisitio. & plura de ea, & de notorio fufius. vide de fama etiam, & rumore in methodica iuris. parte 5. cap. 22. ubi habetur etiam de communi opinione. & ibi dicitur, quod fama est sermo uulgatus à certis authoribus, aliqua de re in vulgum sparsus. rumor uero dicitur, sermo aliqua de re uulgatus, cuius authores ignorantur. cuiusmodi sermones solent spargi temporibus belli. ut prouerbium inde sit ortum. Multa in bellis esse inania, communis opinio autem est multorum consensus, ex longa obseruatione alicuius rei ortus. sicut est consuetudinis inolitæ obseruatio. notorium uero dicitur, quod propter præsentem euidentiā vulgo notum est. ut sunt flagitia in conspectu populi admissa. Et quid sit manifestum, notorium, rumor &c. vide de Bellaperticam in q. 524. Et no. quod fama est duplex, vno modo, id est uox publica de aliquo. alio modo, id est status suæ existentie. primum est de persona. secundum in personam. ut ait Bal. in l. diffamari. colum. 2. C. de ingen. & manu. Et no. etiam, quod si duæ famæ cōcurrant, vna bona, alia mala. præualeat bona. secundum Bal. in l. si mater tua. C. ne de statu defuncto. infamia autem qualiter probetur, tradit gl. uer. diffamari. in prag. pag. 235. Et rumor, ac fama præstāt iustam credulitatem. ut ait Deci. in l. si cum uel in utero. C. de testamili. An fama sola probet? vide Monteleo. in prac. arbi. pag. 125. nu. 34. ubi fufius de hoc tractat. & Viui. in trac. commu. opi. uer. fama. & Duenyas in reg. fama. & quādo testes probent de fama. dicit Turzanus in trac. commu. opi. num. 43. & 57. & dicit ibi, quod fama facit semiplenam probationem. Et testes deponentes super fama, interrogati à quibus personis audierunt, si dicunt non recordari, nec nominant personas hoc dicentes, talis eorum depositio est nulla. secundū

Parisi. in consi. 153. nu. 17. in 4. vide Sozi. in fallen. regula fama. & Cottain in tracta. rerum inemora. in uer. fama. Et quando testes dicantur probasse famam publicam, inter tot, vide Et Alex. de Neuo. in consi. 72. núm. 18. cum seq. & dñs m. institutarium olim præceptorem meum. in consi. 82. & Iulium Clarum. in prae. crim. q. 6. & q. 21. Et no. quòd homo laborare debet, ut bonam habeat famam. l. fama, §. si quis maiore. ff. ad Trebellia. hinc Virgilius.

Aeternam moriens famam Caieta dedisti. & Rursus. *audire quis*
Fama malum, quo nil uelocius ullum.

Lucretius. Larg. ent. officia, atq; agrotat fama vacillans.

Iterum virgilius. Solue m. t. y. t. x. feret hac aliquam tibi fama salutem.

Vide F. Petrarcha. in 1. epist. fami. & de Remedio. vtriusq; fortunæ. & li. 1. in dialog. 113. & de leto rumore uide ibidē.

Rumor de ueteri facit uentura timeri
Cras poterunt fieri turpia sicut heri.

Et Host. in summa. de elect. §. si quis. col. 5. Nihil. n. est quòd post mortē hominis famā cōseruet, nisi scripta. Papi. in forma. libelli. in actione noui operis. in prin. licet etiā hac tēpore consumat. & ideo dicit Petrarcha.

Chiamasi fama, & è morir secondo.

Quia fama est in cœlo. Item fama, & dignitas custodiri debent. & fama præponderat emolumento pecuniario. l. si duobus. ff. de regu. iur. & fame bonæ studere debent clerici. l. 2. C. de episco. & cleri. & fama plus est custodienda quàm oculi. l. infamia. C. de decurio. lib. x. de honore autem plenē scribit Cassaneus in catalogo gloriæ mundi. in 1. lib. consideratione prima, & pluribus sequentibus. De gloria autem, & præcipuē ex edificijs sperata, tradit Petrarcha in dialogo. 118. cui adde, quæ dicit Papi. ubi supra. ubi allegat Senecam contra edificantes magna palatia, ut famam consequantur. Reliqua dic, ut per me dictum est aliàs in meo tractatu de argumentis in loco à rumoribus ad famam.

Vbi statutum loquitur de aliquo existente malæ conditionis, & famæ, non est necesse probare malam famam per omnes ho-

nēs homines ciuitatis. secundum Ange. in aucti. quomodo oporteat episco. in §. quanta. sub nu. 15. ubi idem dicit in statuto, requirente esse bonæ famæ, quia non requirit, quod omnes gentes indifferenter eum appellent esse bonæ, conditio nis, & famæ. vide Monte Ieo in practi. arbitrari. parte. 4. q. 3. pag. 125. & omnino Iulium Clarum. in prac. crim. q. 6. ubi habentur plura de fama publica, & quæ habent dicere testes super ea. & vide Menochium in tracta. de arbitrio iudicis in calu. 261. & in consilio. 94. nu. 8. & in consi. 96. nu. 14. & in consi. 21. nu. 16. & in consi. 103. nu. 31. & in consi. 101. nu. 40. & in consi. 94. nu. 1. & alibi. & Bursat. nouissime in consi. 88. nu. 14. & in consi. 20. nu. 36. & num. 20. & num. 31. & nu. 30. & in consi. 34. nu. 20. & in consi. 20. nu. 25. & in consil. 116. nu. 21. & in consi. 98. nu. 14. & in consi. 10. nu. 11. & in consil. 27. nu. 8. & in consi. 87. nu. 45. & nu. 47. & in consi. 90. nu. 6. & in consi. 34. nu. 17. & 18. & 19. & in consil. 35. nu. 19. & nu. 16. & nu. 22. & 24. & 42. & in consi. 98. nu. 17. & in consil. 98. nu. 18. & in consi. 69. nu. 37. & in consi. 20. nu. 24. 25. 28. & in pluribus locis per eum. ubi fulissime tractatur de fama bona, & mala, & de testibus super ea deponentibus. & ad cognoscenda alia quæ famam ipsam tangunt. eius iudex locupletissimus te ducet. Et fama in criminalibus non facit semiplenam probationem. ut est communis opinio. de qua agit Grassus in tracta. suo communium opinionum. lib. 2. cap. xix. q. 3. nec facit indicium ad torturam. ut dicitur ibi in l. 4. quid testis in probanda fama debeat deponere. vide ibi in q. 5.

Si statutum ualeat, quod contra magnates, sufficit fama. si probata est fama hinc & inde. Talis fama non probat. secundum Bal. in l. sacrosancta. C. de Episco. & cleri. Et ita ueritas se habet inquit ipse. vide Bursatum ubi supra.

Familia.

Dicitur statutum, quod si quis accesserit cum familia ad perpetrandum tale facinus, debeat tali poena puniri.

Questiones Criminales

An qui non habet, nisi unum in familia, puniatur? resp. Bal. in qq. ad statu. uer. familia. quod sic.

Fauor.

STATUTUM dicit. qui præstiterit fauorem ad maleficium committendum, puniatur, quis nam dicatur præstare fauorem? respon. qui qualitercunq; auxiliū præstat. ut per exēpla ostendunt Archidiano. Ioā. Andr. & Dominicus, ac alij. in c. 3. de hære. in vi. ubi etiam videbis de eo, qui fouet necessaria ad maleficium, subministrando, & de eo, qui est particeps criminis. vide supra in ver. Auxilium. & infra uer. opē præstans.

Fœneratores.

AN valet statutum, quod fœnerantibus possit dari vsq; ad certum modum? respon. vt per Bal. in l. quod Principi. in l. lectura. ff. de constitu. princi.

Fideiussio.

DISPONIT statutum, quod accusans debeat præstare fideiussionem de prosequenda lite. &c. Licet statutum vltterius non procedat, annullando processum, tamen si contra factum sit, processus erit nullus. secundum Marfil. in cons. 24. sub nu. 28. in 1. & 57. Et statutum hoc, mandans præstari fideiussores, intelligitur, si fuerit petatum. vt ait Paul. de Cast. in l. vniuersa. C. de præcibus inpe. offeren. ubi agitur de hoc fusius per Ias. uide etiam Deci. in cons. 107. nu. 7. qui allegat. l. 1. ff. quorum legato. & Marfil. in l. unius. §. cognitum. ff. de qq. & Franc. Mar. in decis. parlamen. Delphi. q. 545. lib. 2. & Marfil. in tracta. de fideiussio. nu. 142. & seq. inter tracta. nouissimū. & ibi nu. 149. & Ioā. de amicis. in cons. 33. nu. 34. & nos Ferrariæ habemus hoc statutū sub Rub. quod accusatio non recipiatur. nisi accusans fideiubeat de probanda accusatione. lib. 3. quod statutum intelligitur, etiam si nō petatur fideiussio idonea, ut consuluit Rimin. in cons. 418. per totum. quicquid dicat Castrensis. ubi supra. & dominus meus

Alcia.

Alcia. in consi. 29. nu. 9. in 5. lib. & ad statutum hoc uide Van-
tium in tracta. de nullitat. pro cess. pag. 216. num. 43. & Pa-
cem à Schala de consilio sapientis. lib. 2. cap. 1. & Bal. in qq.
ad statu. uer. fideiussor. & Alberi. in qq. ad statu. & Ias. ubi su-
pra, num. 2. & Marfil. in fin. 341. ubi dicit, qd si statutum arctat
aliquem ad aliquid faciendū, tunc ut statutum aliquid ope-
retur, tenet illud facere sine monitione aliās cadit in poenā.
uide tamen Fel. in c. si autem in uer. negligentia, num. 4. de re-
scrip. ubi poena apposita in statuto iudici aliquid nō facienti
intelligitur, si fuerit requisitus, ut id faceret, alias non. Et
dicit Dec. in consi. 607. num. 7. quod licet usufructuaria om-
nium bonorum teneatur prestare cautionem secundum for-
mam iuris. Debet hoc intelligi, casu, quo dicta cautio peti-
ta sit; prout requiritur de iure. l. 2. §. quod ait prætor. ff. quo-
rum lega. ubi offerre non debet cautionem ille, qui illam pre-
stare tenetur, sed petenti moram facere non debet. quod in
usufructuario etiam no. Saly. in l. 1. C. de usufru. col. fi. uide
Borgninum. in tract. de tuto. & curato. c. 1. num. 4. ubi de hoc
habetur fusissimè. & in suo tracta. de usufru. mulie. & uide Ma-
chellum in patrocínio 45. nu. 7. & seq. Et quod dicitur, de-
fensorem alienæ litis non admitti, nisi satisfdet, intelligi de-
bet, si petatur, quod si non petatur, tenet iudicium. Et exclu-
dit talis exceptio, lite contestata. l. ita demum. C. de procu-
rato. & ita fuit iudicatum Bononiæ in causa, per Regem Hi-
spaniæ transmissa. secundum Butri. de quo Iassr. in decis. 288.
Benintendi. in decis. Bono. conclu. Bero. in q. 79. An & quan-
do fideiussoribus sit relaxandus reus in terminis statuti? po-
nit Chacheranus in decis. pedemon. 18. uide Clau. in regu.
crim. 158. Et not. qd si de præsentī sunt fideiussores non sol-
uendo, quod etiam tempore, quo fuerunt accepti, præsu-
mitur, non fuerint soluendo. unde illi, qui eos accepit,
incumbit onus probandi, l. non est necesse. ff. de proba. &
Aret. in §. sed hoc iure, in fi. instit. de Attiliano tutore.

Si quis ex forma statuti propter aliquod delictum debet
puniri

puniri pœna criminali. Pone, quidam nobilis, & locupletissimus, & magnæ conditionis fuit ob delictum citatus, & examinatus, qui negavit, latrunculator uult eum retinere, donec finitus sit processus, & purgauerit iudicia. Nobilis uult dare fideiussionem, de cæterò se præsentando, toties, quoties domino iudici placuerit, & uidebitur. uel uult se pœna maxima obligare. an iudex possit eum relaxare? & posse respondet Girlan. in trac. de Relaxa. carce. ubi agit de fideiussoribus reorum. sub num. 8. uide Cassanell. in consue. Burgun. §. v. pag. 59. sub num. 169. ubi agit, quando quis fideiussoribus relaxetur. Et not. q. si ex forma statuti teneatur potestas accipere idoneos fideiussores ab accusato, uel inquisito, sub certa pœna, & ipse non recipit eos, quod excusatur. si est idoneus principalis tempore, quo fit executio, secus, si tunc non esset idoneus. ita dicit Bal. in l. 1. §. si magistratus. in ff. de magistrat. conue. & iudices, qui recipiunt malos fideiussores, qui ex officio tenentur accipere bonos, obligantur ad interesse partis, uel reipublicæ, quando læditur. ita tenet Bal. in qq. ad statum. uer. cauere. num. 8. uide Tiraguelum, in l. si unquam, uer. suscepit liberos, num. 191. C. de reuo. dona. & Marti. in §. superest. num. 9. in pract. crimi. & ubi, & quando quis fideiussoribus relaxetur in criminalibus. uide omnino per Zafi. in cons. 19. & Rolan. à Vall. in cons. 58. in 1. vol. & Ant. Gomezium in tracta. de delictis. cap. 10. nu. 9. fol. 396. ubi dicit optime. Et not. q. fideiussor non potest intercedere, ubi ueniret ex statuto pœna mortis imponenda. ut dicit Bar. in l. si quis cum C. de custo. reorum. ualet tamen consuetudo in contrarium, ut per Roma. in singu. 129. per glo. singu. 23. q. 5. c. cum homo. Fideiussor autem præsentans malefactorem, ex eo, quia propter arbitrium à statuto sibi concessum damnari poterat, liberatur. ut ait Alberi. in qq. ad statum. q. 146. in 2. parte. Et promittens simpliciter præsentare aliquem iudici, si semel præsentauit an sit liberatus? resp. Bernar. Diaz. in regu. 614. & dominus Alcia. in cons. 45. in 5. vol. Sis tamen cautus, quod facis

facis scribi promissionem fideiussoris, ut non solum dicas,
& pro mittit soluere omnem poenam, & omnem condemna-
tionem, quæ sequitur ex maleficio illo, uel accusatione, uel
inquisitione, sed etiam ad das, uel ex processu. ut sic uideatur
promittere poenam, quæ uenirèt ex contumacia habita. circa
processum. ita docet Bar. in l. 1. ff. de in litem iuran. uide om-
nino Iulium Clar. in prac. crimi. q. 46. maxime. in uer. ceterū.
vbi dicit, quòd iudex, si fideiussor non sit plusquam idoneus,
faciat sibi dari unum approbatorem, seu collaudatorem, qui
illum collaudet, & approbet pro idoneo, & tunc etiam ipse
collaudator in defectum fideiussoris tenetur. uide per totū
ibi Iul. Clar. uide etiam Chacherannum. in decil. pedemon-
ta. 51. ubi, etiam habetur, quando patet, qui promisit præsen-
tare filium, possit, uel non possit purgare moram, eo non præ-
sentato in die statuta. Et no. quòd si sit statuta dies finiende
obligationis, non differendæ exhibitionis, & adsit iuramen-
tum fideiussoris, non pōt fideiussor moram purgare. nec tunc
requiritur aliqua interpellatio, ad hoc ut ipse constituatur in
mora. An vbi ueniret poena corporalis ex statuto imponēda,
potest interuenire pro reo fideiussor? respon. Blācus in prac.
crimi. in §. uerum quia in fi. nu. 113. pag. 29. quòd sic. uide
eum. Et not. quòd non ualeat fideiussio, nisi fiat officiali,
uel notario. l. cum pro quo quis. ff. de in ius uocan. per regu.
l. stipulatio ista. §. alteri. ff. de uer. ob. quæ regu. procedit etiā
in fisco. ut dī. ibi per Ias. & Bossi. in prac. crim. in titu. de carce-
rato. nu. 68. vnde dictus notarius sit bene cautus, & aduertat
quos fideiussores recipiat, quia tenetur, si fideiussores non
sunt idonei. secundum Aret. in §. sed hoc iure. in sti. de Attilia
no tutore. & Iul. Clar. in prac. cri. q. 46. uer. Ceterum. Et ideo
no. quòd sic assessor, & iudex, malefactorum non est inculpan-
dus. si accusatum comparentem non uult relaxare, si non ui-
det fideiussores, bene idoneos. Immo est commendandus,
& debet eo casu in carcerem accusatum detrudere. secundū.
Ang. in l. si. ff. in ius uoca. ut eant. qui autem promittunt aliū

in causa ciuili, uel criminali in iudicio sistere, si eum non possunt præsentare, defendant eum, & excusabuntur à pœna. qđ intellige, ubi non requiritur præsentia personalis, aliàs non diceretur quis promissioni satisfecisse. ita dicit Ange. in l. si eum, in prin. ff. li quis cautio. Et quando fideiussor dicatur in omnem casum fideiussisse in criminalibus. docet Alber. Papien. inter cons. crimi. in cons. 16. & in cons. ult. in tomo 2. & quando quis promisit præsentare toties, quoties, uide inter cons. crim. in cons. 37. in tomo. 1. & in dicto cons. ult. per Zilettum.

Extat statutum Bononiæ. Delatum de crimine, cuius pœna sit pecuniaria, relaxari posse fideiussoribus, qui promittāt eum representare, vel condemnationem soluere, & aliter securitatē exigi uetat. Datur deinde licētia potestati, q̄ maleficium punire possit suo arbitrio. Pone aliquis commisit tale maleficium, de quo superius. accusator comparet, & promittit stare mandatis iudicis, & se præsentare, & condemnationem soluere, fideiussoresq; dedit, qui obligauerunt se in omnem casum, & causam. isti mox eum præsentarunt potestati, q̄ uult istos soluere condemnationem, an teneantur? & non teneri ait Thomas de Piperata. de quo Apostil. ad Specula. in titu. de fideiusso. in fi. in litera f. uide Ias. in §. quadrupli. sub nu. 11. institui. de actio.

Pone etiam in terminis statutorum. Fideiussor promisit representare aliquem, quoties uocaretur, quem postea banhuit potestas, quia uocatus non venit, an fideiussor venit cōdemnandus, quia non representat. respon. quod non. Suarius. de quo Bal. in addi. ad Specula. in titu. de fideiussoribus. nisi fortē ante bānum prius requisierit fideiussorem, ut reum præsentaret. l. si decesserit. ff. qui satisfda. cog. l. sed & si quis. ff. si quis cautio.

Si mulier fuit inuenta arma portare contra statutum, debet præstita fideiussione relaxari. nec debet duci ad prætorē. aliàs tenetur iudex in syndicatu. secundum Arno. in commentario.

tario. 70. idem est in viro. vt ait Alberi. in l. si vero. §. qui pro rei. ff. qui satisfda. cog. vbi dicit, quòd iudex tenetur mihi iniuriarum actione, si vult me ad se personaliter trahere, reiecta satisfdatione per me præstita. Fulius de hoc agit Zafi. in cons. 19. in 1. pagi. 316. in criminalibus tamen videtur, qd sit arbitrium iudici incipere à captura. quod quando procedat. vide ibi Zafi. & Iul. Clar. in prac. crim. q. 28. & alibi per criminalistas. & ad statutū nostrū Ferrariæ, de quo supra. vide Menochium in tracta. de arbitrio iudicis in casu. 321. nu. 15. & in casu. 322. nu. 8. Et no. quòd fideiussio, de qua in dicto statuto. potest recipi à notario maleficiorum. vt in statuto. sub rub. quòd securita. accipi possint per notarium maleficiorum. Et no. quòd in dubio fideiussor præsumitur soluendo. secūdm Alex. in cons. 37. col. 1. in fi. vol. 2. Et licet fuerit dictum superius. quod imputatus non tenetur præstare fideiussionem nõ petitam. ex Paulo de Cast. & Ias. in d. l. vniuersa. & per ea, quæ tradit Rui. in cons. 26. in 4. & Bal. in l. qui crimen. 7. q. C. qui accusare. & Ange. in l. fi. §. qui autem. ff. quorū legato. & Bar. in cons. 78. viso statuto. de pœna facien. & Alex. in cons. 82. col. pen. vers. tertio statutum. vol. 1. & Fely. in c. si autem. ver. nedum probatur. circa. fi. de testibus. Attamen caue. quia statutis prohibitiuis non potest renuntiari. secundum glo. & docto. in l. 1. C. ne fideiussor. do. dentur. & Alex. in l. si constante. §. quotiens. ff. solu. matri. & aduerte ad statu. præcedens in fi. ibi. Nec possit notarius &c. Tollit, enim omnia, quæ supra allegantur. quia ibi dicit quòd notarius non possit citare nisi predicta omnia. &c. & super dixerat de fideiussione præstanda. & in fine annullat citationem. & sic processus est nullus, data nullitate citationis. vt per glo. in l. si accusatoribus. C. de accusatio & Fely. in c. quoniam contra. in glo. in ver. citationis. & Abb. in cons. 98. in 2. dubio. & in cons. 93. in pen. & vlt. col. & Vantiū in tract. de Nullita. process. ubi de hoc agit. Irè statutum disponens aliter, q̃ ius commune, censetur dare formam, & ideo actus non tenet, ea non seruata. secūdm Alex.

Questiones Criminales

in cons. 37. col. 1. ubi loquitur de uer. Non audiatur. uol. 2. ui de Bal. in l. scire oportet. §. consequens. ff. de excusa. tuto. De prohibito audiri. vide Fely. in c. pastoralis. col. pen. de exceptio. Sed etiam iurabit accusans in casu huius statuti, quod accusatio sit vera, & non animo calumniandi facta. secundum Ange. de Are. in trac. malefi. in ver. nec nō ad quærelam. col. 1. ver. & sub dic. & qua pœna teneatur probans in fi. statuti vide ibi. accusatorem fideiubere. idē de accusato est dicēdū. De forma pcedendi contra accusatos. qd dicendū de iure cōmuni. vide Firm. in reper. verbo fideiusor. nu. 5. ver. 7. & vide Aluarum in cons. 5. ad verba. dicti nostri statuti. in §. & si in p batione defecerit. & Iul. Clar. in prac. crimi. q. 18. & q. 62. per totum. max. in uer. sed quid si accusator. vbi tradit cautelam aduersus calumniatorem, vt possit de falsa accusatione condemnari. de qua etiam ago in meo repertorio cautelarum. in ver. accusator.

Filius :

OFFENDENS filium potestatis, stante statuto quod offendens potestatem puniatur magna pœna, Illa non venit puniendus, secundum Bal. in l. 1. col. 1. in fi. C. si Rector prouinciæ. per illum tex. & Tiraquell. in tracta. de legibus connubia. l. xvi. in glo. 2. sub. nu. 58.

Statutum disponens, qd filius nō possit succedere vxori occisæ à marito, non habet locum in filio nato ex matre occisa. fm Sozi. in cons. 124. incip. viso statuto ciuitatis Bononiæ.

Filius, qui occidit patrem, cui ipse iure institutionis reliquit quicquam, & cui erat iussum, ne plus peteret, an possit agere ad supplementum legitimè, & quid aliud consequi. an fiscus auferat ab eo, vt indigno, stante statuto, quod nulla persona, quæ alium occiderit, possit ad eius successionem admitti ex testamento, vel ab intestato? respon. vt per Corne. in cons. 272. in 4. vol.

An in statutis criminalibus appellatione filij, venit naturalis

lis filius? respon. vt per Bal. in l. libertinum. in lec. antiqua. C. de interdicto matrimonio.

Finis.

QUOTIES finis statuti determinat aliquam poenam, & plura capitula præcedunt, videntur omnia determinata eadem poena. secundum Bal. in l. quis. C. si cer. peta. & dominum Alcia. in l. sanctio. ff. de poenis.

Statuto cauetur, quòd lites tam ciuiles, quàm criminales certo tempore finiantur. quid si intra illud tempus iudex non cognoscit super aliqua quæstione? respon. vt per Specula, in titu. de iudice de legato. §. restat. sub nu. 12.

Forenses.

FORENSES non ligantur poena statuti. quando statutum est nouiter factum. vt ait Henrichus Bohich. in tracta. de synodo. sub nu. 140. qui alios adducit. & Alberi. in qq. ad statutu. q. 1. parte. 2. & q. 9. E conuerso non debet forensis gaudere beneficijs ciuitatis, in qua reperitur, quia cum non ligetur in præiudicium statuti, pariter non debet gaudere beneficijs loci. secundum Ang. in cons. 73. & Roma. in cons. 224. & Deci. in cons. 114. & 250. & Rui. fufius. in cons. 18. in 5. & Alberi. in qq. ad statutu. q. 15. parte. 1. & Plotum. in l. si quando. sub nu. 827. C. vnde vi. & sub nu. 854. & Roma. in cons. 491. & Alex. in cons. 41 in 7. vol. & nos Ferrariæ habemus. d. statutum. sub rubrica quibus casibus forenses uti possint statutis nostris. lib. 2. Ad quòd Dic, quòd Forensis potest petere restitutionē in integrum aduersus statutum, quod probabiliter ignorat ex generali clausula, si qua mihi esse iusta causa videbitur. vt ait Ias. in l. quandiu. C. qui admitti. An dictum statutum comprehendat clericos, habitantes in ciuitate? resp. ut per Deci. in c. ecclesia. S. M. nu. 7. de const. & Perusi. in c. si duobus §. 1. uersu. 2. de appell. Licet Alex. contra teneat in l. 1. ff. de le ga. 2. & cum Perusi. tenet Soz. in consi. 113. col. 2. Ad d. statutum. uide omnino Merzarium in consi. 14. per totum. An

Quæstiones Criminales

ciuis ex priuilegio gaudeat beneficijs statutorum? respon. ut per Roma. in consi. 491. Et an comprehendat incolas? respon. de, ut per Alex. in consi. 19. sub num. 6. in 6. vol. an comprehendat autem forenses, quò ad materiã iudicij? dic ut per Alex. in consi. 164. num. 3. eo. uol. & eundem Alex. in consi. 181. in 2. uolum. & uide Corne. in consi. 45. in prin. & Alex. in consi. 44. num. 15. in 5. uol. & in consi. 17. in 6. uol. in fi. & in consi. 169. eo. uol. & in consi. 41. in 7. uol. & 111. & 155. eo. uol. Et ideo forensis non potest accusare ciuem de aliquo maleficio, quod esset tantum de forma statuti, non autem de iure communi, quia non pertinet statutorum defensio ad forenses. nec propter hoc deberet gaudere priuilegijs statuti. secundum Paul. de Cast. in l. prouinciali. §. fi. ff. de operis noui nun. Et in dubio nullus præsumitur forensis. uide si statutum diceret, acius debere puniri eum, qui ciuē occidit, quàm forensē. si occidatur homo incognitus, in dubio ciuis præsumitur. vt dicit Ange. in l. si cum exceptione. §. in hac. ff. quòd metus causa. per tex. vbi Bar. in l. 1. ff. ad municipales. vide scribētes in rub. ff. solu. matri. & Corneum. in consi. 199. & Zafi. in consi. 14. in 1. sub nu. 40. & Brunum. in consi. 20. & Firma. & alios re peritoristas in hac dictione. Et quis nam dicatur forēsis, ponit Menochius in consi. 74. per totum vbi videbis decisionem quæst. quādo veniat sub statuto, vel proclamate, quod dicat, quòd forensis portans arma puniatur tali pœna. & quando quis dicatur contraxisse domicilium in loco, tradit Menochius in tracta. de arbitrio iudicis. in casu. 86. per totum.

Forma statuti.

FORMA statuti ab omnibus consiliarijs ad vnguem seruari debet. l. constitutionibus. ff. ad municipales. quia iurant seruare statuta. & iuramentum obligat in forma specifica. igitur est seruandum. vt dicit Bal. in l. non est nouum. ff. de legibus, & in l. Barbarius. col. 7. ver. ex prædictis. ff. de off. p. rto. quando autem statutum censeatur dare formam? ponit

ponit Gomez. in regula cancellariæ, in titulo de annali possessor. q. 6. vbi hoc hñ plenè. & in seq. q. ponit. an d. statuto, quod dat formā, possit renuntiari per partes. & no. q. statuta Ferrariæ dant formam. vt patet in statuto de obseruantia statutorum. & dicit Pasethus in cons. 12. si rub. statuti loquitur hoc modo, forma procedendi &c. Tunc illud statutum dat formam. secundum Fely. in c. cum dilecta. col. x. ver. x. de rescrip. de hoc ver. Forma. vide Cast. in l. mancipia. in 1. not. C. de ser. fugi.

Frater.

Non tenetur frater cōtribuere in cōdemnatione fratris, si frater fuisset licitè condēnatus ex forma statuti. Secus si iudicis iniuria. quia tunc condemnatio debet solui de comuni. ut dicit Bar. in tracta. de duobus fratribus. & in l. cum duobus. §. Papinianus. ff. de societate. vide omnino Portiū. in cons. 68. nu. 33. in 1. & in cons. 114. nu. 3.

Frumentum.

STATUTVM uult. quòd si quis portet extra frumētum super curru, puniatur, & poena sit, ut publicetur frumentum, An currus publicabitur? respon. quòd nō. nisi aliter diceret statutum. Et si currus esset alienus, debet portans frumentū super curru fisco exsoluere titulo currus. pro ut dicit Baptista. de S. Blasio in tracta. de correlati. in fallen. 60. sub num. 54. vide Stracham. in tracta. de Mercatura. & Alberi. in qq. ad statu. & Bal. in qq. ad statu. in uer. Deuctum. Et no. quòd in terminis statuti, non potest condemnari repertus in uia. pro ut dicit Ias. in l. 2. in fi. ff. de iurisdic. omnium iudi. vide omnino Marti. de Fano. in cons. 2. inter cons. crim. in tomo 2. per totum. in primis impressis. & Franc. Mar. in decisione Delphina. q. 162. lib. 2. & q. 239. & 617. eo. lib. & Portium. in cons. 204. Sed si per eum non sterit, & erat in actu faciendi, & fecisset. nisi deprehensus fuisset. tunc certè teneretur. secundum

dum dominum Alcia. in c. cum non ab homine. nu. 99. de in di. & docto. in l. si fugitiui. C. de seruis fugiti. & Bal. in qq. ad statu. uer. accedere. Item statutum non comprehendit extrahentem, & portantem frumentum sui vsus causa. ut ait Bar. in l. cetera. §. sed & si quis. ff. de leg. 1. & Alex. in cons. 1. co. l. pen. lib. 3. & in cons. 7. in fi. eo. lib. & Alberi. in qq. ad statu. q. 79. in 1. par. & Paul. de Cast. in l. 2. nu. 9. ff. si cer. peta. & in dicta. l. cetera. §. sed si paruit. ubi & alij. de leg. 1. & Alberi. etiam in q. 204. in 2. parte. Si licentia sibi data à Potestate ciuitatis traxit frumentum. an incidet in poenam statuti? resp. q. sic. ut dicit Gabriel de Ossoletis. in l. 1. col. 2. sub nu. 5. ff. de iurisdic. omnium iudi. quem ibi refert Alber. item pone duo sunt confessi extraxisse frumentum cum eodem asino in diuersis uicibus, unus pro poena uigore statuti persoluit tres partes fisco illius asini, quartam autem retinet uigore confessionis propter aliud statutum. Certè non poterit altera fisco conueniri propter tres partes pro alia poena sua. sed ad quartam tantum. secundum Bal. in l. Meuius. §. duobus. in fi. uer. ex premissis. ff. de leg. 2. & Bal. in qq. ad statu. uer. frumentum. Item pone, vno statuto cauetur. quod si quis portauerit frumentum extra comitatum, perdat animal, super quo portatur, & condemnetur in decem. alio statuto. quod in omnibus maleficijs de nocte commissis poenæ duplicentur. quidā super mulo extraxit frumentum nocturno tempore. Anteneatur ad duos mulos? respon. non teneri. secundum Bar. in d. l. Meuius. §. duobus. ff. de leg. 2. quia statutū de poenis duplicandis, habet locum in poenis existentibus in quantitate, non in specie, vel corpore. vide Bar. in l. sanctio. ff. de poenis. Quid si duo extraxerunt diuerso tempore super eodem mulo, An quilibet eorum perdet unum mulum? vide ibidē. quid si casu fortuito de aliqua ciuitate, uel castro ueniant homines deferentes frumentum contra statutum. an puniantur ipso statuto? respon. quod non. quamuis aliter non possent: nisi essent transeuntes. C. de ædi. pri. l. si quis post. & dicit Guilielmus

lielmus de Ludo. in singu. 161. col. 2. An statutum prohibēs extrahi frumētum, intelligatur etiam de leguminibus? respon. Bar. quod non. in l. omnes. po. ff. de iust. & iu. & ita tenet Stepha. de Federi. in tracta. de interpreta. iuris. parte vltima. sub nu. 50. & Ripa in tracta. de peste. Item si fiat ædictum, quod nullus de cætero possit extrahere frumentum de territorio, sub certa poena, & quis ante ædictum onerauerat nauim, quæ adhuc in portu degebat, nunqui dicitur, cū onere de portu posse exire, quando committat in edictum? & responde, quod non potest iste de portu, cum illo onere exire, quin incidat in poenam. secundum Paul. de Castro. in l. Cæsar. nu. 4. ff. de publica. vbi etiam dicit, quod delinquens in portu, potest puniri ab eo, qui habet iurisdictionem in territorio. quid si fari na extrahatur, an confiscabitur unā cum sacco? respon. quod sic. l. nam quod liquide. in prin. ff. de penu. lega. quia dicitur instrumentum quasi rei confiscatæ, & ei accedit. secundum Bal. l. cum proponas. C. de nautico foenore. vbi dicit uerius esse, quamuis in poenis fiat stricta interpretatio. quare res, quæ possunt congruo mō separari absque corruptione subiecti, debent separari, nec debent confiscari. igitur confiscata asina, pullus non dicitur confiscatus, nec Scapha, si fuerit confiscata nauis. Quid in salma & asino? Bal. ibi respon. q. non. nam cortenti esse debemus poenis legalibus. Sed hoc non admitteret Solonius. vide Bal. in qq. ad statuta. uer. confiscare. vbi etiam dicit de sacco farinæ. vide decisio. Delphina. per Franc. Mar. in q. 162. lib. 2. Et quando noceat proclama denunciandi frumentum, uel ne, vide bene per Chacherannum in decisione Pedemonta. lxxi. & Bal. inter consilia criminalia diuersorum. per Zilettū. in cons. 3. nu. 29. in to. 2.

Fugitiuus.

QUIS NAM dicitur fugitiuus in materia statutorum? respon. Bal. in cons. 222. lib. 3. vbi dicit. quod fugitiuus dicitur, qui in actu fugæ deprehenditur. ita, quod saltem mouerit

Quæstiones Criminales

uerit pedem unum . l. quis sit fugitiuus. §. idem probat Iulia. uer. fugitiuum. ff. de c. d. l. i. edic. sed ille, qui non peruenit ad actum fugæ in facto, licet consilium fugiendi in animo retinuerit, fugitiuus non dicitur. secundum Bal. in l. i. col. 2. C. de c. d. l. i. edic. & Strachum. in tracta. de mercatura. in titu. de decoctoribus .

Statutum puniens fugientem de carcere, non comprehendit latitantem, ut fugiat. secundum Bal. in qq. ad statu. uer. carcer. an autem teneat statutum, quod omni casu fuga faciat plenam probationem? respon. ut per Ludo. in l. lege Cornelia. ff. de sicarijs. Et quando fuga probat, vel nõ probat delictum. ponit Ber. Diaz. in reg. 303. & Plotus. in l. si quando. nu. 883. C. unde vi. & Viuius. in tracta. suo communium opi. ver. fuga. & Duenyas. in regula. 389. uer. fuga. & regulis seq. & Ioã. de amicis. in cons. 86.

Statutum puniẽs fugientes à carceribus, non includit eos, qui exierunt animo redeundi, & ita statim reuersi sunt. secundum Bal. in l. i. C. de c. d. l. i. edic. per l. i. C. de seruis fugiti. & tex. est vulgaris. in c. vulgaris. §. diuortium de poeni. dist. 1. & in c. præsentis. de præben. in vi. & ita tenet Blancus. in l. fin. nu. 287. ff. de quæstio. & Plotus. vbi supra. nu. 883.

Statutum puniens fugientem ante satellites, uel beroarios, intelligitur de eo, qui capi non potuit. secus de capto. l. quis sit fugitiuus. §. idem ait. ubi Bal. ff. de c. d. l. i. edic. quod facit secundum ipsum, pro fugientibus de carcere, quos custodes insequuti sunt, & cæperunt eos, antequam aliò se conferrent. vide Cassane. in consue. Burg. §. quinto. sub nu. 111. in xvi. casu. Et no. triplicem esse fugam, uoluntariam, causariam, & ignominiosam. secundum Bal. in l. i. col. 3. C. de c. d. l. i. actio. Et not. quod in fuga non est suspicio. si adsit aliqua prætensio, uel allegabilis causa. ut dicit Cyn. in l. in bonæ fidei. C. de rebus credi. Nam non omnis, qui de loco recedit, pro fugiente habetur. ut dicit Lucas de Penna. in l. si coloni. col. 3. C. de agrico. & censitis. lib. xi. & Zafu. in cons. 19. in

1. parte. pag. 314. Et quando fuga faciat indicium. docet Fran. Mar. in decis. parla. Delphi. q. 184. in 2. parte. & Claudius in regu. crim. 32. & Iulius Clarus. in prac. cri. q. 21.

Furtum.

STATUTUM punit furtum sub certa poena. pone quidam fuit accusatus de furto, an poterit comparere dominus, & dicere, quod de eius uoluntate accepit, & sic furtum non fecit? respon. Bar. in l. 1. §. non fuit. ff. de dolo. quod sic. Sed inquit Por. insti. quibus mo. tollitur obliga. quod debent interuenire aliquæ coniecturæ, per quas confessio domini rei subtracta sit probabilis, & non cum fraude, ne reus ob scelus poenam non luat. argumento eorum, quæ habentur. in l. inter omnes. §. certè. ff. de furtis. vide glo. in l. v. ver. furti actio. §. qui nimmo. ff. commo. & §. placuit. insti. de obliga. quæ ex delict. ubi docto. & Plotus. in l. si quando. nu. 550. C. unde ui. Ad hoc statu. vide Iul. Clar. in prac. cri. §. fi. q. 82. statutum. xiii. & Cæpegium in tracta. de testibus. in regu. 432. & Menochium de arbitrio iudicis in casu. 295. & pluribus seq. ubi dicit plura circa fures, & Gomez. in titu. de furto. in tomò 3. fol. 379. & Cassane. in consuetudi. Burgun. fol. 48. nu. 39. ver. sextus casus, & nos habemus etiam Ferrariæ hoc statutum sub rubri. poena committentis furtum, vel robariam aliquam. lib. 3. de quo meminit Menochius. in tracta. de arbitrio iudicis. in casu 295. Ad quod statutum no. quod furtum fit impunè in domo tenentis ludum causa lucri, quando luditur. ut docet Areti. in tracta. malefi. in glo. Metidore. ver. & viso. & Amode. in tracta. syndica. col. fi. uer. alia poena. An stet iuramento partis de valore, vide Alex. in l. fi. & ibi Ias. de in litem iuran. & Plotum in d. l. si quando. Furtum etiam licite committi potest in bonis bāniti, qui potest offendi. Si tamen fur portaret furtum ad aliam ciuitatem, posset ibi puniri. prout dicit Areti. in tracta. malefi. in uer. & vestem cēlestem. ver. & quæro quid si fur. & ibi in additio. Sed pone, quod absoluitur reus.

D. Hippolyti Bona Cossæ.

Y à poena,

Quæstiones Criminales

à poena, & iubet iudex rem restitui. an possit? respō. quòd sic.
l. de qua re de iudi. l. in ciuile iuncta glo. sur. C. de fur. & las.
in l. si duo patroni. §. idem Iulianus in primo. no. de iure iu. &
Bal. in l. 1. §. quod ait de alcato. & l. data opera. col. 3. in prin.
qui accu. non pos. Et no. q. furta non sunt inuestiganda per au
guria, vel alia magica documenta. 26. q. 2. c. illud. & per ea in
quirere. est idolatria. d. q. 2. c. sed ille & docet. Albericus in
dictionario litera S. ver. si. sicut nec per phialam, nec aliam su
perstitionem. prout dicit Barba. in conf. 55. vol. 1. vide Mar
ti. de Arles. in tractatu. de superstitionibus. litera L. sub nu.
98. in princ. & seq. pag. 271. tom. 3. tractatum. vbi de hac
superstitione phiale fusius hñ. & Achiepiscopū florēt. in eius
summa. vbi de superstitionibus agit. & vide Squillacensem
in tracta. de fide catholica. Idem videtur, quod fit cum seda
cio, vel incerniculo. vt per Stepha. in sua Nicromantia. in dia
logo 58. vbi dicit, q. quædam annus apud Theocritum in
Idyllio iij. Ideò cribro vaticinans dicebatur, quia suspenso
cribro quid uis se diuinare pollicebatur suspenso & circun
agenti cribro. In d. statuto Ferr. ibi & si plura furta &c. Quot
dicuntur? vide Firma. in reperto. ver. confessio in criminali
bus. nu. 27. Quid si fur passus est poenam primi, & secūdi fur
ti, postea rursus furatus est. an prædicta cōnumerentur in uno
furto? responde, vt dicit Areti, in tracta. malefi. fol. 134. col.
2. versi. quid si. & quid si gratiam alicuius eorum cōsequutus
fuerit? & quid si alibi commissa sint furta? dic, vt habetur ibi
dem, & 137. col. 2. versi. quæro nunquid. & per las. in l. eum
qui. §. in pupillaribus. col. si. ff. de iure iu. & Ioā. Andr. in ad
di. ad Specula. in titu. de fur. §. 1. in glo. 1. in 2. q. & Bal. in cōf.
473. vol. 4. in fine statuti prædicti. nisi esset damnum datū in
agro, vel Campanea. quia non est furtum. vide in statutis
sub rub. quibus casibus intelligantur damna esse data? vel fur
ta? Et no. ad statutum prædictum Ferrariense, quod incidens
in crimen expilatæ hæreditatis, non punitur statuto de Fur
tis. & ista est communis opinio. vt per Riminal. in additione
ad

ad Saly. in l. fi. C. de crimine expilatę hæreditatis. de quo agit Menochius in tracta. de arbitrio iudicis in casu. 300. per quam doctrinam. his diebus exemi Catherinam Calzolariā Barbacinam à furca. ad quam erat iam condemnata. fauente nobis saluatore mundi. & postea lætatus sum quia reperij cōsultum quoq; in casu prædicto per creditissimum & sciētissimum d. Bursarum. in eius consilio. cxi. per totum. qui ibidem defendit expilatorem à pœna statuti de furtis. quod consiliū letabundus addidi meo consilio. quod feceram pro prædicta imputata Catherina. & no. q̄ si quis inuenit rem aliquam. & domino nō restituit. furtum committit. l. falsus. §. q̄ alienam. ff. de furtis. & dicit Abb. in c. sæpe. de resti. spoliato. & Follerius in fragmētis post præcti. crimina. in tit. de furtis. nu. 130. ad hoc facit illud Sancti Augustini. si inuenisti. & non reddi disti. rapuisti. & punitur arbitrio iudicis. vt habetur in l. de submersis. C. de naufragio. lib. xi. & tradit Menochius. in tracta. de arbitrio iudicis. in casu. 297. si quis autem palam & bona fide accipit pecuniam. non animo contractandi. fur non dicitur. secundum Bal. in cons. 472. in 4. puncto. lib. 4. & Bal. in cons. 347. lib. 4. & Paul. de Cast. in cons. 285. lib. 1. & Alex. in cons. 31. ad fi. lib. 7. & Crottū. in cons. 36. Item statutū non comprehendit mandantem fieri furtum manifestum. quia mandans non continetur statuto. vt dicit Cępolla in consi. 36. nu. 12. & an statur iuramentum damnum & furtum passi. tradit Plotus in d. l. si quando. nu. 35. C. vnde ui. & las. ibi. nu. 5. An qui furatus fuit cadauer. teneatur pœna statuti de fure? responde. vt per Firma. ver. cadauer. Item stante statuto. quod pro primo furto quis fustigetur. pro. 2. amputentur auriculæ. pro. 3. suspendatur. si plures res quis furetur. an sit totum vnum furtum. vel ne? & vnum dici. Bar. respōdet. in l. cū qui. §. item dicitur. ff. de fur. Et no. q̄ si fur fustigatur ex statuto. verbera talia sibi debent inferri. q̄ inde sanguis exeat. vt no. ff. ad legem pompe. de parri. l. pen. in prima. glo. & ita tenet Lucas de Penna. in l. cum supra. C. de re mili. lib. xij. No.

Quæstiones Criminales

quòd triplex est furtum improbum, improbius, & improbi-
ssimum. improbum est simplex furtum, improbius dicitur ex
pilatæ hæreditatis, improbißimum est rapina, seù robaria.
gl. est, quæ hoc dicit. in l. si te expilasse. C. in quibus cau. in fa-
mia irro. quam no. Bal. contra statutum, quod dicat, non pos-
se fieri concordiam. & tamen dicit posse de robaria. quia
hoc non est rationabile, cum robaria sit furtū improbißimū.
Sed inquit ipse, aduocati iudaizant. & inherent solum uerbis
statutorum. vt dicit Bal. in l. de his, quæ. C. de fur. ad fi. & idē
Bal. in auth. præsentē. C. de fideiusso. vbi dicit, quòd isti dia-
boli interpretantur statuta suo modo. Item dicit statutum, q̃
fur condemnatur in quadruplum, consuetudo verò est, q̃ fu-
stigeretur. si ante condemnationem fur soluat, postea non fu-
stigabitur, & ex genere pœne non erit infamis, quia sublato
principalī per solutionem, tollitur officium iudicis. vt opti-
mè dicit Bal. in l. si reus. ff. de procurato. Item licet ex dispo-
sitione statuti, pro paruo furto fur possit furca suspendi, in-
dex tamen potest tēperare pœnam illius statuti circa mortis
genus. puta, si fur fuerit nobilis, decapitare. prout dicit Rom.
in cons. 429. de quo Arno. etiam in dialogo. 34. & Tiraquell.
in tracta. suo de pœnis temperandis. Sed contra malos non
est vtendum malua, uel emplastro. ut ait Neuiza. in sylua nu-
ptiali. lib. 1. sub nu. 72. quod dictum est Bal. in c. olim. col. pē-
de rescrip. delicta alia, pro quibus quis furca fur suspendi de-
beat, ponit Guid. pap. in suis. qq. q. 389. Item statutū, quòd
pro tribus furtis moriatur fur, nō habet locum in cōtractante
rem ynam per diuersas iurisdictiones, vt dicatur tria furtā cō-
misisse. secundum Ange. Fulgo. & Saly. in auth. sed nouo iu-
re. C. de seruis fugiti. & Bal. in c. ecclesia sutrina de cā posse.
& propieta. quamuis Bar. contra dicat. in l. si dominum. ff. de
furtis. & vide Iul. Clar. in practi. crimi. q. 38. ver. Tuscis. vbi
Bartoli opinionem reprobaram ostendit. Item statutum di-
cit, q̃ pro tribus furtis quis suspendatur. An qui cōmisit duos
furto in ciuitate sua, & vnum extra territorium suspendi de-
bet?

bēt? respon. Iaffredus. in decis. 367. q. non. Item si pecunia tradita fuerit alicui per modum commendæ, vel depositi numerando, & depositarius ea utatur, nō punitur ex statuto de furtis. quia non facit furtum. secūs si per modum speciei sit tradita, vel deposita. ut habetur in decisio. Tholosa. 168. vide Ias. in l. in naue Sauphei. ver. idem iuris. ff. loca. & in. §. quas vero. l. eius qui in prouincia. ff. si cer. peta. col. 4. nu. 7. vbi habetur de quodam campfore, qui semel dedit centum aureos cuidam iuueni suo institutori, ut ferret in aliquem locum, qui postea eis usus fuit, & ob id laqueo fuit strangulatus, & suspensus. qui quidem poterat saluari, inquit ibi Ias. per glo. & tex. in d. §. quas vero. Sed contra Iasonem præceptorem suum tenet Cassaneus. in consuetu. Burgun. in §. v. pagi. 39. dicēs determinationem Iasonis esse contra textum. in l. si mandaue- ro tibi. §. si tibi dederō. ff. mandati. de quo fortē (dicit Cassaneus.) Iason non fuit recordatus. Nam ibi in illo textu centū erāt, igitur numeratio fuerat facta, & tñ furti tenetur. Quid si pecunia talis cōsignata (ut supra) fuisset furto subtracta? resp. ut per. d. meum. Alcia. in cons. 53. in 5. vol. per totū. Itē statutum non comprehendit furtum propter necessitatē factū. ut dicit Dec. & ceteri. in l. quæ propter necessitatē. ff. de reg. iur. hinc ait Poeta. Et metus, & malè suada fames, & turpis egestas. Item statutum de fure, non habet locum, ut dixi in expilatore. Adde Bal. in qq. ad statuta. q. 1. ver. expilator. Itē non habet locum in eo, qui propria auctoritate ingreditur possessionem beneficij. Nec in eo, qui furatur rem sibi debitam. secundum Alex. in l. eum qui. de furtis. Item statutum dicens, quod si iudex deprehendit aliquem furtum facere, puniat deprehensum in centum, verificatur, etiam in conuicto. secundum Bar. in l. si. C. de sponsa. nu. 4. & vide Cassane. in consue. Burgun. in §. 1. circa prin. vbi habetur de re oberrata, i. quæ cuius sit nescitur, & alia. De furtis nautarum, cauponum, & stabulariorum, fusius Plotus hæc tractat in l. si quando. C. unde ui. & Rimi. in cons. 361. in 2. vbi habetur, An ho-

spes

Quæstiones Criminales

spes teneatur de furto facto in camera hospitis. Et quando capsula est fracta, & res inde furto subtrahitur, quid agendum. & Anchara. in consil. 286. per totum. Et inquit Plotus. in d. l. si quando. nu. 874. quod creditor, uel famulus non tenetur furti, subtrahendo tantum, quantum sibi debetur. secundum Alex. in consil. 135. uol. 1. & Grammati. in consil. 50. Ego quoque dixi fusius. in meo tractatu. de seruis uel famulis. q. 11. e, qui iusta ratione credit se dominum, & ideo si ui rapit, uel clauis furripit, excusatur à furto. secundum Bal. in consil. 345. in 4. & Crotum, in consil. 36. Nec statuto comprehenditur ille, qui in solum rem furto subtraham accipit. ut ait Portius in consil. 206. De furto si uis habere plura; uide Bossium. in practica crim. in titu. de furtis. & furti aduersus nautas. & plura ad statutu. de furtis ponit Cassane. in consue. Burgun. §. v. circa prin. ubi habetur de furto, rapina, expilata hereditate, crimine, robaria, & similibus. & Iul. Clarus. in §. furtum. & alibi. ut te ducet repertorium suum. & Bal. in practica sua. in titu. De statutis. q. 16. & Plotum. in d. l. si quando. nu. 709. C. unde ui. ubi fusius habetur de multifariam furto. & Rolan. à Valle in consil. 51. per totum. in 1. vol. Et an statutum de furtis comprehendat foeminam, tradit Cassaneus ubi supra. pag. 40. An comprehendat vniuersitatem? uide ibi. & ibidem ponit Cassaneus casus, pro quibus, quis furca suspendi debet. Casus uero, quibus quis morte alia moriatur. ponit Milleus in practica crim. pag. 125. cum seq. & no. quod compensatio tollit ipso iure delictum, si opponatur. pro ut dicit Ias. in §. in bonæ fidei. insti. de actio. num. 8. hanc opinionem esse communem, dicens. limita tamen, ut per eum ibi. Item no. quod licet pro delicto alibi commissio non posset quis hic puniri. Tamē si alibi fecit plura furta, & hic commisit solum unum furtum, quamuis non posset ex forma statuti pro uno furto suspendi, tamē propter furta alibi commissio, poterit aggrauari poena. & suspendi. ita sing. dicit Bar. in l. si cui. §. sacrilegium. ff. de accusa. & sequitur Saly. in l. seruos. C. ad l. Iul. de ui publica.

blica. & idem vult Ioan. de Platea. in l. omnes. C. de delato. lib. x. immo, quod est fortius propter consuetudinem delinquendi, potest quis puniri poena mortis, quamvis aliàs non posset puniri, nisi pecunialiter. tex. est. in l. vnica. C. de superexac. lib. x. & ibi Ange. & Alex. qui dicit notandum hoc esse. & Euerard. in centuria legali. in loco à locutionis geminatione. pag. 546. vide Marti. Lauden. in consi. 40. & pro corornide supradictorum, no. qđ pro re mea furto subtracta præcium emptori restituere non teneor. ut dicit Alb. in consi. 84. per totum. Etiam si emerit cum cautela Cæpollæ. quæ in ordine est decima. Etiam si in foro emerit, uel in nūdinis. ut docet Benintēdius. in decis. Bono. 34. & dominus meus Alcia. in trac. præsump. in regula. 3. præsumptione. 29. uer. sed ista opinio. & Ioseph. de Ludo. in decisione Perusina. 42. per totum. & Natta. in consi. 436. de quo Iulius Clar. in prac. cri. in §. furum. uer. sed hic incidenter. & in decis. Tholosa. 151. & Grammati. in consi. ciuili. 20. nu. 1. & in consi. 36. nu. 1. & dixi aliàs in meo tractatu de equo. quæstio. lxij. impresso anno. 1564. Ex noua tamen principis moderni constitutione, est quæ approbata Cæpollæ dicta cautela numero. x. ut extat apud officium Bulletarum Ferrariæ. & penes me est.

G.

GABELLA.

STATUTUM dicens. non valeat contractum, nisi soluatur gabella, intelligitur ope exceptionis ut ait Lucas de Penna. in l. 3. C. de frumento vrbis Constantinopolitanæ. in fi. lib. xi.

Statutum de gabellis, non habet locum in contractu nullo. Hoc tamen fallit, ut per Vantium in tract. de nullitatibus processus. fol. 65. nu. 58. in libro typis Aldi Romæ impresso. vide etiam Tiraquellum in tracta. de vtroq; retractu. §. 1. sub nu. 7. vbi plenè de hoc habetur.

Statutum

Questiones Criminales

Statutum, quod de omni contractu soluatur gabella, habet etiam locum in fideiussione. ut ait Tiraquellus in suo tracta. de legibus connubia. in gl. v. sub nu. 105.

Statutum, quod prohibet nobiles conducere dacia, vel gabellas, quomodo intelligatur? docet Tiraquellus in tracta. de Nobilitate. cap. 37. sub nu. 70. & de legibus connubia libus. in glo. 5. nu. 29. pagi. 269.

Stante statuto, quod pro animalibus soluatur gabella. Nō debet solui de animalibus paruis, pro ut sunt anseres, gallinæ & similes bestię sic dicit. Natta. in consl. 347.

Statutum de gabellis soluendis pro contractibus, non habet locum in cessione iurium. ut ait Ferretus. in trac. de gabellis & Alex. in consl. 53. de quo agit Ferretus ibi num. vij.

De fraudantibus uestigalia, tractat Boslius. in prac. crimi. fol. 399. De fraudatoribus, etiam gabellarum, & quibus afficiatur pœnis, tractat Menochius in tracta. de arbitrio iudicis. in casu. 397. Et an quis possit fraudare gabellam? Dic, ut per Tiraquellum. qui dicit plura in tractatu de utroq; retrac. in præfa. sub nu. 68. Cautelas autem, quibus euitatur gabella, posui in meo repertorio cautelarum. in litera G. Reliquā dic, ut per Firma. in trac. de gabellis. & Ferretum ubi supra. & per Cassane. in consue. Burgun. §. 4. & Firma. in uer. cōtractus, & in uer. gabella. & per alphabetarios. ubiq;. Et quādo plures causę sunt deductę, attenditur causa, quę minuit gabellam. secundum Chacheran. in decis. pede. 4. nu. 11.

Glossatio.

SI statutum dicit. quod statuta non possint glossari. uel in Interpretari. uel, q̄ oīa statuta intelligantur præcisē, uel, q̄ p̄cisē obseruētur talia statuta. Dic, q̄ debet intelligi de glossis hominis, & non legis. quia glossę secūdam aliās leges semper possunt fieri, & interpretationes. l. quamuis. C. de adultē. quod multis comprobatur. l. in omnes populi. nu. 53. ff. de iusti. & iure. & Bal. in qq. ad statuta. uer. glossari. ubi dicit, quod

quod ut non possit glossari statutum, intelligitur, ut intelligatur sic & sic, & exponatur, sicut prolatum est, sic fideliter exponatur, & super glossam glossæ nō fiant. Nisi fortè per quas uerborum sensus, seu constructio, quasi grammaticaliter ad litteram, uel intelligibiliter exponatur, nec intellectus ipsius in aliquo extorqueatur ad aliud, quàm ipsa litera exponat, & sonet. ita dicit Papa. in c. exiui. de uer. signi. in clementi.

Nec dicatur, quando ratio in statuto non est expressa, hæc fuit ratio precisè statuti, quia hoc nō caret diuinatione, quæ reprobatur. l. si putator. ff. ad l. Aquil. c. ut nostram. vt æccle. benefi. quia si talis fuisset ratio, facilè fuisset legislatori eam exprimere. l. i. §. sin autem. C. de cadu. tollen. c. ad audientiā de dec. & Decius ita dicit. in c. suggestum. sub nu. i. de appella. & Capolla. in consi. 62. & Bal. in qq. ad statu. ubi supra. & ideo, si statutum non facit mentionem doli in pœnis, nec nos facere debemus. quia non debemus glossare statuta. secundum Bal. in l. pignus. C. de pigno. & Bal. in auri. præfente. C. de fideiussor. ubi dicit, quod ut Diaboli non debemus interpretari statuta nostro modo. vide Cassiodorum. in regulis cancellariæ. in decis. 32. ubi tractatur de hoc pulcherrimè. nu. 10. Habemus nos Ferrariæ statutum hoc. sub rubri. de in interpretatione statutorum. lib. i. ad quod videatur Stephanus de Federi. in tracta. de interpretatione iuris. in tomo. i. tractatum. Quisnam uero habeat cognoscere statutum, si quod allegaretur iniustum? Ponit Alberi. in l. omnes populi ff. de iusti. & iure. post Ray. de Forliuio.

H.

HÆRESIS.

V^MMVS Pontifex non potest statuere, quod de hæresi non teneatur hæreticus, ex quo tota periclitaret ecclesia. quod non licet. xxv. q. i. c. sunt quidam. & dicit Carrerius in prac. crimi. in titu. de

D. Hippolyti Bona Cossæ.

Z hæreti-

Questiones Criminales

hæreticis. sub nu. 100. quod intellige, vt ibi per cum, nu. 101. & seq. de hæresis abiuratione dicit Menochius in tracta. de arbitrio iudicis. in casu. 372. & seq. & eruditissimus. D. Burfatus in pluribus suis cõsilijs pro inquisitione. Reliqua dic, vt in tractatibus de hæreticis. & per Iuli. Clar. in pract. crim. in §. hæresis.

Homicidium.

STATUTVM loquens de homicidio, intelligitur de uero, nonde ficto. secundum Fely. in c. cum Bertoldus. col. 8. in prin. de sententia & re iudi. & debet intelligi de homicidio dolofo. & cum malo proposito facto. secundum Deci. in consi. 9. in 1. vol. & ait Viuius in tracta. suo communium opi. uer. statutum. fol. 203. & 239. in 1. parte. & Riminald. in consi. 5. & 6. in prin. & Afflic. super constitu. regni. lib. 1. in titu. de homicidio. & Iulius Clar. in prac. crimi. in §. homicidium. & q. 82. uer. statutum. xij. & Menochius in tracta. de arbitrio iudicis in casu. 324. & no. quod homicidiũ fit tribus modis, foruito, culpa, & dolo. pro ut ait Marcus Asinius inter cons. cri. diuerforum per Zilettum. in consi. 110. in tomo 2. Sed limitata statutum prædictum in affine, uel amico. quia homicidiũ præsumitur casuale. & non dolofo. secundum Arno. post alios in Epitoma. 65. l. 1. C. ad l. Cornel. de ficcarijs. & Cæpollam. in consi. 29. & Petr. Rebuffi. in tracta. de priuilegijs schola. in priuilegio. 104. nu. 13. & Neuiza. in sylua nuptiali lib. 1. sub nu. 95. Nam hoc statutum intelligi debet secundum ius commune, & secundum illud limitari. vt dicit Anania. in consi. 63. limita etiam in homicidio culposo, & non dolofo, propter quod quis non punitur poena mortis. sed relegabitur pro tempore, arbitrio iudicis. ut ait Cuma. in cõsi. 134. ad fi. & Grammati. in consi. crimi. 118. nu. 7. & Tiraquell. in tracta. de poenis temperandis, vel minuendis per totum. & Monteleo in practi. arbitra. parte. 4. ubi de homicidio agit. & Cassane. in consue. Burg. fol. 13. & Neuiza. in sylua nup. lib.

lib. 1. sub nu. 95. & Parisi. in consi. 61. per totum. in 4. vol. & ista est communis opinio. ut probat Chirchonus in suo tracta. communium opinionum centuria 4. conclu. 63. nu. 35. pag. 94. ubi fusius de hoc habetur. limita hoc statutum etiam si quis est causa, ut fiat abortus, etiam post quam partus fuit in utero formatus. Ita dicit. Sardus noster ferrariensis. in tracta. de naturalibus liberis. in §. de ventre concepto. & Alex. in l. quod dicitur. ff. de libe. & posthu. & in l. & si seuerior. nu. 5. C. ex quibus cau. infamia intro. & Dec. in l. si fugitui. nu. 79. C. de seruis fugiti. & Alberi. in qq. ad statu. q. 59. in 3. parte. Item limita statu. si quis occidat aliquem, iussu alicuius, cui nisi paruisset, eum interfecisset. prout dicunt Cy. Bal. & Saly. in l. 1. C. unde ui. & Bal. in c. 1. de pace iura. fir. & Moder. in c. 1. de homici. per glo. in l. si familia. ff. si familia. fur. fecisse. dicatur. & Bal. in consi. 351. lib. 5. & hæc communis est opinio. ut ait Chirchonus. ubi supra in centuria. 3. num. 4. conclu. 64. pag. 67. Item limita statu. in eo, qui interfecit consanguineum, qui adulterabat eius uxorem. quemadmodum dicit Andr. in constitu. regni. iurif. de defen. fac. ex parte impe. & l. Raptores. C. de episco. & cleri. Item limita statutum. si scholaris, uel doctor excellentissimus homicidium facit. pro ut communiter dicunt Doct. in l. ad bestias. ff. de poenis. & Petr. Rebuff. in tracta. de priuile. schola. priuilegio. 109. doctor autem excellens quis sit? ponitur per Ias. in l. stipulationum quedam. in prin. ff. de verbo. obliga. & in dubio doctorem excellentem dicere non debemus. cum sit qualitas, quæ non nisi maximis laboribus paratur. sicut dicit dominus meus Alcia. in tracta. præsump. regula. 3. præsump. 3. in fi. de quo. agit et Herculanus in trac. de negatiua. nu. 302. quod not. p. testō. D. Ioānis Rōchegalli Ghioldi lectoris olim famosissimi. Ad. d. l. ad bestias. ff. de poenis. uide dñm meū Alci. in Parergō. lib. 7. cap. 28. & Mōtanum. in §. cum aut. inst. quibus mo. ius pa. po. sol. & Budeum. in pagi. 40. in postero. adnota. & Marli. in practi. crimi. §. oportune. sub nu. 6. & Barba. in tracta. de præstan. car

dinalium parte 1. num. 46. & Pari. de Put. in tracta. syndica. in §. an si pro tempore. & Neuiza. tradit fufius. in sylua. lib. 1. nu. 95. & Ange. de Aretio. in §. sed quod principi. nu. 7. institutu. de iure natura. & Fely. in c. illud. de maio. & obediens. & Moder. ibidem. Item limita statutum prædictum in homicidio qualificato. ut ait Barba. in cons. 39. in 3. col. uer. faciat. in 2. col. & Come. in cons. 19. in 4. uol. in 1. col. Item limita dictum statu. non habere locum. in satellite uel Birruario, occidente aliquem, dum suum exequeretur officium. ut ait Grāmaticus in decis. Neapoli. 41. & Areti. in tract. malef. in uer. Fama publica. col. 59. Item limita. quando subditus cōmittit homicidium extra territorium. quo ad pœnam. licet possit inquiri. ut ait Bar. in l. 1. q. 9. col. 15. uer. item quæro si statu. C. de summa trini. & fide catho. & Iul. Clar. in practi. crimi. §. fi. q. 39. uers. sed quæro. uide omnino. Item limita prædictum statutum, si quis ad sui necessariam defensionem homicidium committat. ut tradit Cepolla. in cons. 29. & Iaco. Neuellus in tracta. ad defensionem. & docto. in l. ut uim. ff. de iusti. & iu. & ait Iul. Clar. in practi. crim. in §. homicidium. uer. excusatur. & per discursum ibi. Item limita dictum statu. in mādante fieri homicidium. secundum Bal. in cons. 52. in 3. & las. in cons. 188. in 1. uol. nu. 3. & Marsil. in cons. 7. sub. nu. 52. uide Iul. Clarum in prac. crimi. q. 89. & uide in illius Reperto. quod ad multa te ducet. Item limitatur et dictū statutum nō habere locum in ratum habente homicidium. uide tamen Carre. in §. circa. ad si. ad malef. & Iaffredū in decisione 126. Item limita dictum statutum in eo, qui abortum fieri facit in uentre. ut ait Bal. in l. cum inter. C. de fideicommissa. liberta. Et uide supra in uer. Abortus. Item limita dictum statu. in eo, qui exequitur iustitiam, pro ut carnifex. pro ut ait. Iodocus. in prac. crimi. ubi. de carnifice agit. Item limita dictum statutum non habere locum, si quis cum thomphea (quod est quoddam gladii genus) uolens incidere ramos quosdam, qui piscationi impedimento essent, interficeret Socium. que mādmo-

madmodū dicit cardi.in c.lator.de homici.De rhomphea di-
cit Vlpia.in l.3.§.Armis. ff.de ui & ui arma. licet quidā scio-
lus legat ibi rombote.loco rhompheę. quem corrigit Arno.
in Epitoma. 18. & de rhomphea meminit Valerius Flacus.
Argo.vi.carmine isto.

Aequūq; nec ferro breuior, nec romphea ligno.

Er licet ipse mediam corripiat.Claudiamus tamen produ-
cit carmine isto.

Sic flernat geticas ultrix romphea sagittas.

Vide Arno.in Epitoma.51.& Epitoma.85. ubi tradit cau-
telam euitādi poenam ultimi supplicij propter homicidium.
& uide per eundem in dialogo.33.34.& 39. & in problema-
te. 88. & cautelam .1. & seq.Cępollę.& caute.Blanci in fine
sue crimi.praeti.& Cassaneum.in consue.Burgun.fol.13.ubi
ponit casus plures, quibus quis potest euitare mortem.& Ne-
uiza.in sylua nuptiali.lib.1.sub nu.95. Item limita non ha-
bere locum dictum statutum. in paricida, qui philopator di-
citur.Nam Ptolomeus filius eiusdem nominis Euergetes vo-
cari cepit, vt est apud Textorem.in officina.parte 1. vbi agit
de liberis, parentum interfectoibus.nu.8.& Anania. in cōf.
63.Sed videtur contra tenere Carreri.in prac.cri.in §.homi-
cidij.sub nu. 148.& Rui.in cōf.129.in 2.per totum.Item nō
habet locum statutum in eo, qui præbet causam homicidij.l.
nihil interest. ff.de sicarijs.& tradit Bal.in qq. ad statu. ver.
interficiens & Alberi. in qq. ad statu. ver.homicidas.& Bal.
d.ver.ubi supra. si quis tamen gladio hominem vulnerauit,
qui statim cecidit,& fregit sibi crus, ex qua fractura periit, de
homicidio debet puniri. ita dicit dominus meus Alcia. in cōf.
fi.23. in iij.uol. Item limita. statutum, in homicidio post.xx.
annos. fm glo. in l.in cognitione in glo.magna.ad fi. ff.ad Syl-
la.per l.quærela.C.de falsis. & Balb. in tracta. præscrip. in
2.q.sub nu.1.& Neuiza.in sylua.nup.lib.1.sub nu.95.& seq.
& Rochum de curte.in tracta.de consuetudine. sub nu. 68.
ubi dicit esse decissionem pro liberando amico. uide dominū

méum

Quæstiones Criminales

meum Alcia. in c. cū non ab homine. sub nu. 38. de iudi. ubi restringit terminum. xx. annorum ad decem tantum. per gl. in l. si diutino. ff. de pœnis. & Afflic. in decif. 287. ubi agit antiquitas, absentia, & paupertas excusent homicidam, & liberēt à poena, ac de homicidio an per partes componi possit. Item limita statutum in eo, qui interficit clericum in facinore deprehensum. secundum Alex. in l. si seruus. §. si quis duos. ff. de leg. 1. Item limita statu. in eo, qui lætaliter uulnerauit, licet certum sit uulneratum moriturum. secundum Careri. in prac. crimi. in §. homicidium. nu. 6. quia homicidium dicitur ab homine & cado cadis. Nam licet sit processatum super uulnere, non ideo uulnerans debet puniri de homicidio, licet uulneratus sit mortuus. ut ait Carrerius ubi supra. Nec sufficit s̄m ipsum clausula. super quibus omnibus & singulis. de qua uide Ange. in trac. malefi. in glo. ipsa super q̄li cet. Item limita statutum in pupillo. ut ait Firma. in reposito. uer. pupillus. uer. 96. Item limita in dormiente, & furioso. secundum Ange. in tracta. malefi. in glo. comparet. d. inquisiti in termino. col. 3. clem. si furiosus. de homicidio. & Tiraquelus. in tracta. suo de pœnis temperandis. & Claudius in regu. crim. 111. cum seq. & Iulius. Clar. in practica. crimi. q. 60. uer. quero etiam. Item limita. in occidente cum Baculo, uel pomo ensis, uel hasta. secundum Ange. in tracta. malefi. in glo. scienter. col. fi. Item limita in occidente bannitum quemadmodum dixi supra in uerbo banni. Itē limita. in eo, qui se defendit. secundum doc. in l. ut uiu. ff. de iusti. & iū. & Nouellū in trac. ad defensam. Item limita in eo, cui denunciātū erat, ne loqueretur cū uxore denunciantis. secundum Bar. in l. generali. in fi. C. de decurio. lib. x. quod intellige secundum tex. in §. is quoq; in auth. ut liceat matri & Auię. & Neuiza. in syl. uā nuptiali. lib. 1. num. 83. & seq. & nu. 102. ubi ponit protestationem in forma contra adulterum faciendam per maritum. Item limita in occidente furem nocturnum, seu diurnum, qui se telo defendit. l. qui furem. ff. de sicca. c. interfecisti.

fi. de homicidio. Item limita in creditore, uolente capere suum debitorem aufugientem, & se defendentem. secundum Alex. in d. l. q. furem, & Bal. in l. si ut allegas. in fi. C. eo. titu. Item limita in foemina pręgnante, uel lactante, quia licet possit condemnari, non potest tamen executio fieri. l. Imperator. & ibi Bal. ff. de statu homi. Item limita in occidente pugno, etiam armato, licet in caput illiso. ut ait Fely. in tracta. de conatu. col. pen. qui allegat. Areti. in cons. 147. & Deci. in cons. 9. nu. 2. Item limita. ut per Fely. in c. dilecti. col. 3. de exceptio. Item limita alijs modis. ut per Cępollam. in cautela. 2. & seq. & Tiraquellum fusissime. in d. tracta. de poenis temperan. & Iuliũ Clarum. in eius prac. cri. in §. homicidiũ. & per discursum. ut te ducet eius repertorium. & alij reperi toristę. & vide de isto statuto. Deci. in l. 2. nu. 28. in fi. C. qui testa. face. possunt & in cons. 438. & de nostro statuto Ferrariz, loquitur Menochius in tracta. de arbitrio iudicis. q. 86. nu. 19. & in casu. 360. nu. 38. vide Anto. Gomez. in tracta. de homicidio, & Chacheranum. in decis. Pedemonta. 104. vbi etiam ponit qua poena puniatur is, qui homicidio causam de dit. & vide Placam. in epitoma delictorum cap. xij. & an habeat locum in parricidio habetur ibidem in cap. 22. nu. 36. & Plotum vbi supra. nu. 694. & Menochi. in casu. 314. & seq. vbi agitur etiam de homicidio commissio per furiosum, mentecaptum, ebrium, dormientẽ, amore debachatum & simi. & in casu. 338. & in casu. 361. vbi & quando casus accidit ex accidenti. & docet ibi, quomodo animus homicidę deprehendatur. de quo vide Iul. Clar. in d. §. homicidium. vers. ex proposito. Reliqua dic, ut per eundem Clarum, & criminalistas.

Statutum vult, q̃ elapsis duobus mensibus, amplius nõ possit accusari homicida. an comprehendat venenantem? vide in trac. de Cardi. lega. à latere. &c. in verbo venenum. Per quod autem tempus tollantur alię criminales actiones? ponit Rogerius in tracta. de diuersis præscriptio. c. 1. nu. 12.

Statutum generaliter priuat homicidam ab officio. Dic, quòd

quòd restringitur ad homicidium veritum. vt ait Panor. in c. si per fodiens. de homici. & Bal. in l. si seruus. ff. ad. l. Aquil. & idem Bal. in l. decuriones. C. in quibus cau. infra. irro.

Quidam interfecit Paduanum, cuius pater eum accusauit, statutum dicebat, quòd si malefactor haberet pacem, nõ moreretur. Pater fecit pacem acceptis libris centum, & eum à morte liberauit. deinde vxor mortui peperit filiũ, & pro eo tutelam accepit mater, & vt tutrix occisorem mariti accusauit. ipse excipiebat de pace sibi per patrem facta, quarritur an de eodem delicto iterum quæri posset? respon. Alberi. in l. licet gratis. §. possumus. ff. Nautæ caupo. & Itabu. quòd non. vide Papiensem. vbi de inquisitione agit super gl. hæc est quædam inquisitio. & Paul. Girlan. in tracta. de relaxa. carce. in vj. q. nu. 2. & docto. in rub. & titulo. C. ne sepius de eodem delicto quærat. &c.

Stante statuto. quòd homicida puniatur in centum. & alio statuto. quòd si quis duo commiserit homicidia decapitetur. si quis duo commiserit homicidia, quamuis pro primo soluerit pecuniam, tamen est decapitandus secundum Bal. in auth. qui semel. col. pen. uer. ex ista. in fi. argu. C. quomodo. & quando. & Deci. in l. bona fides. ff. de regu. iur. vide Bal. in addi. ad Specula. in titu. de emphyteusi. vbi agit de locato.

Dicit statutum. quòd homicida non sit de prioribus. An comprehendat occisorem banniti? resp. Bald. quòd sic. in l. decuriones. C. ex quibus cau. infra. irro. & Dec. in c. non liceat. num. 2. de præben.

Statuto simpliciter cauetur, quòd bona homicidæ publicentur, an filius homicidæ poterit petere eius legitimam? respon. Papiensis in glo. inquisitionis. in ver. transcat. nu. 2. quòd sic p. l. 1. vbi no. per gl. & in l. ratio. in princ. & in §. ex bonis. cum seq. ff. de bonis auctoritate iudi possi. & de bonis damnatorum, & econtra. uide ibidem.

An domus homicide paulo ante vendita sit diruenda, uel confiscanda, secundum formam statuti, in crimine homicidij? respon.

respon. Rofr. in libellis. ubi agit de Publiciana, seu Pauliana. in princ. & Alber. & Papien. sub rub. de his, quæ in frau. & Et tenent, quòd de ueritate iuris, non uenit retractanda venditio, nec domus destruenda, uel confiscanda. Quod si de proximo ante maleficium facta fuit alienatio, bene potest reuocari venditio, & destructio fieri. ad terrorem malefactorum, ut malefactor mendicet. secundum Bal. in addi. ad Specula. in titu. de dona. litera. M. vide Bar. in l. si uenturi. §. si. quæ in frau. credi. & Papiensem super libel. de forma actionis realis. super. uer. ueris ac legitimis. nu. 7. & Bar. & doct. in l. post contractum. de dona. & Porcium. insti. quibus ex cau. manu. non licet. col. 5. & Marsil. in singu. 316. uer. accipie. vide Criminalistas.

Statutum disponens, quòd recipiens pecuniam pro homicidio committendo, puniatur. An comprehendat, qui pecuniam recepit, & vulnerauit, sed non perfecit? resp. ut per Corne. in consi. 249. ubi traditur & de mandante vol. 1.

Quidam fuit in contumaciam condemnatus, ubi fecit delictum, licet ibi forum non fortiretur. An ob id exequi poterit alibi sententia, stante bulla, quod bannitus non sit tutus in aliquo loco, non distante per quinquaginta miliaria à loco commissi delicti. & stante statuto, quod contumax habeatur pro confesso? respon. ut per Corne. in consi. 143. in 3. vol.

Si sit statutum indistinctè & generaliter dicens, quòd pro homicidio imponatur poena centum, nec distinguit inter cò iunctos, vel alios. Certè, ubi etiam de iure communi adesset poena parricidij, attamen hæc erit poena pecuniaria propter statutum. quod indistinctè loquitur. quod intellige. ut per Bal. in l. datam. C. de dona.

Statutum uult pro homicidio de die facto manū amputari, & de nocte caput. uel ambas manus. Agitur ex maleficio, uti de nocte còmissio, nec probatur qualitas noctis. An quia plus agatur, sequatur condemnatio in minus. An non sequatur in ullo? resp. ut per Bal. in l. edita. sub nu. 32. C. de edèdo.

Quæstiones Criminales

Si statutum vult, quòd homicida condemnetur in centū, quæ si non soluat infra mensem decapitetur. Dic, quòd ubi adesset culpa tantum, non deberet decapitari. & iudex tenetur declarare in sua sententia, inserta causa, quia semper causa condemnationis est quærenda. l. qui cum uno. §. sed ad tēpus. ff. de re mili. ita tenet Bal. in l. data opera. sub nu. 10. C. qui accusare non possunt.

Si dicit statutum, quod homicida soluat mille, & si nō potest decapitetur. an hoc uerbum potest absolutè intelligatur? respon. ut per Bal. in l. quòd seruius. ff. de condi. causa data, cau. non sequuta.

Et si dicat statutum, quod si homicida non poterit soluere condemnationem de pecunia, decapitetur. Non debet extendi in futurum. sed si postea infra terminum non soluerit, debet decapitari. vt ait Bal. in d. l. quòd Seruius. ff. de condi. cau. data.

Si statutum repellat homicidam à beneficijs. Debet intelligi de homicida, contra quem est factus processus. & sequuta condemnatio, & non de alijs. ita tenet Bal. in l. quis sit fugitiuus. §. quod aiunt. ff. de edili. edic. l. ingenuum. ff. de statu. homi.

Statutum Florentiæ, quòd propter homicidium omnes de consortia teneantur, valet. vt dicunt Bal. & Anchara. in rubri. C. res inter alios acta.

Statutum vult, quòd filij debeant habere dimidium bonorū patris condēnati. Pone, quidā fuit de homicidio condēnatus, qui habebat filium pupillum, An poterit ei tutor decerni? respon. vt per Bal. in l. incestus. C. de incestis nuptijs.

Statutum stat, quòd quicūq; declinauerit iurisdictionem, ei ius non reddatur. Pone filius Clericus fecit homicidium. Dic, quòd pater debet declinare forum, pro suo interesse no mine proprio, & non filij, & ideo filius postea offendi nō poterit, nec pater, quia paterni officij necessitas eum excusat, ac fides. ꝑut dicit Bal. in l. filius. ff. de ijs, q. sunt sui uel alie. iu.

Statu-

Statutum punit homicidam in trecentum. Iudex autem homicidam capite punit. Dic, quòd & ipse in syndicato debet decapitari. q̃a fit retorsio in eum. l. lege. §. fi. ff. ad. l. Iul. re pe. vbi ē casus legis expressus, quòd in criminalibus ratione doli, iudex tenetur ad similitudinem supplicij. in dolo autē dicitur esse iudex, quando nō seruat statutum. vt ait Crauetta. in consi. 18. nu. 14. in 1. vol. & est periurus. ut dicam infra. in uer. iuramentum. Et quòd debeat decapitari. ponit Bella pertica. in q. 434. ad fi. allegat. Bal. in rub. C. de pœna iudi. qui malē iudica. & Pe. de Suza. in l. fi. C. eo. ti. & Bar. & Alex. & cæteros. in l. 1. ff. quòd quisque iuris. licet in hoc Bal. in c. iudices. de pace iura. fir. tenet contra. quod sequitur Alex. in l. in lege. ff. de ficcarijs. vide omnino Marsil. in singu. 575. & quando de damno, & interesse defuncti agitur, & eius hæredum. vide omnino etiam Rol. à Valle. in consi. 39. in 2. uol.

Cum statutum Bononiæ dicat. quod de homicidio iudex secundum suum arbitrium habeat licentiam inquirēdi, & procedendi. Dic, quòd per hoc habet etiam iurisdictionē pronuntiandi. Non poterit tamen pronunciare secundum suum arbitrium, sed secundum formā iuris, quia in eo, quod cognoscit, uidetur ordinarius, sed in eo, quod suo arbitrio, habet naturam delegati. quia cum aliquid addimus iuri cōmuni &c. l. ius ciuile. ff. de iusti. & iu. & ideò secundum modum illum, non uidetur mandata diffinitio. secundum Iaco. Butri. quam additionem fatetur Bal. in l. qui procuratorem. ff. de procurato. se habuisse de libro Bar. scriptum de manu propria, ipsius. quod est no. secundum ipsum.

Vnum statutum dicit. Pro homicidio imponi pœnam librarum centum, de quibus medietas sit hæredum occisi. & est altera clausula in eodem volumine, quòd si fregerit pacem occidendo, puniatur in ere, & in persona. Sed non dicit, quòd medietas sit hæredum occisi. queritur, si quis pacem frangendo commisit homicidium, an medietas bonorum homicidæ sit hæredum occisi? respon. ut per Bal. in l. que

Questiones Criminales

madmodum. ff. ad l. Aquil. & hanc. q. fuisse disputatam Boniæ per Martinum Syllinam. dicit ibi Bal.

Iudex an possit pro homicidio minorare pœnam, & imponere pœnam manus? respon. Carre. in prac. crimi. in §. Circa. num. 10. quod non.

Vno etiam statuto cauetur, quod homicidio imponatur pœna mortis, & alio, quod in omnibus criminibus potestas possit imponere pœnam suo arbitrio. an pro homicidio pœnam arbitrabitur? respon. Corsetus. in singulari. uer. statutum. fol. 189. quod non.

Si statutum imponit pœnam pecuniariã pro homicidio, non tenet, vñ ait Alberi. in qq. ad statu. q. 122. parte. 2. & Roma. in lingu. 706. & Rochus de curte. in c. fi. col. 21. de consuetu. & Masil. in l. 1. nu. 19. ff. de sicca. & Petrus Rebuffi. in practi. beneficiaria. lib. 3. in regula dispensa. in gra. prohibi. num. 15. pag. 411.

Statuto cauetur, quod Committens homicidium soluat mille, & stet ad confinia per decennium. Durante primo decennio, homicida commisit aliud homicidium. Quæritur an debeat expectari finis primi decennij, an verò secundum decennium debeat immediate currere? respon. Bal. in l. Senatus. ff. ad Turpilia. quod quandoq; pœna ponitur specialiter, puta, dicit statutum, quod stet ad confinia per decennium à tempore delicti, & sic determinat tempus, & tunc secundum decennium debet statim currere. aliàs non esset illud decennium. sed aliud. argu. no. in l. si usufructus. ff. de usufruc. lega. aut ponitur pœna generaliter & in determinatè. puta, stet ad confinia per decennium, & tunc incipit secundum decennium, finito primo. quia aliàs non solueret pœnam delicti. c. 1. de pœnis. & ff. de furtis. l. inter omnes. & C. eo. ritu. l. subtracto. vbi casus superueniens non excusat à pœna præcedentis. culpæ. idem dicit Panor. in c. cum in cunctis. de electio.

Si à statuto imponatur pœna pecuniaria pro homicidio. non videtur recessum à pœna iuris communis. ut ait Bar. in

l. 1. ff. de ui. bono. rapt. Sed contrarium est uerius. secundū Alexandri. in suo. tracta. de potestate procuratoris, & defensoris in causa criminali. parte. 1. nu. 283. & ualet huiusmodi statutum, ut tenet Alberi. in qq. ad statu. q. 122. in 2. parte. vi de Claudium. in regu. crim. 87. vbi dicit, quod non tenet statutum. & hæc communis est opinio, secundum ipsum.

Dicit statutum, quod qui fecerit duo homicidia, decapitetur: Pone, Titius fecit primum homicidium, & ob id fuit bannitus, deindè & aliud commisit homicidium, an debet decapitari? respon. Bal. in qq. ad statu. uer. homicidium. sub nu. 3. quod sic. secus esset si statutum diceret, quod pro duobus homicidijs decapitetur, quia tunc vnum aliud non aggrauat.

Cumarū statuto cauetur, quod, si quis de homicidio fuerit accusatus, & non comparuit, ponatur in bāno octo dierum, quo termino elapso, si non comparuerit, bona ipsius sint publicata. saluo iure creditorum, & descendantium. si quos habet. inter quos descendētes, & ipsum taliter bannitum bona pro rata diuidantur. & pars contingens personæ banniti ipso iure sit publicata. an taliter bannitus testari poterit? respon. Signorolus. in consi. 119. quod non.

An nobilis homicidium committens teneatur poena statuti de homicidio? resp. q. non. sed de excessu. ut dicunt doc. supra allegati. & Franc. Mar. in decis. Delphi. 225. lib. 2. alios casus. in quibus quis poenam mortis euitat, posui supra. & ponit Milleus in prac. cri. pag. 125. cum seq. vbi facit specialem tractatum de hoc. Casus, in quibus poena mortis à lege specificè est imposita, ponuntur ibi. & ponit etiam Guilicel. Bont. in tracta. qui ita inscribitur. inter tractatus. Casus uero, propter quos quis furcis debet suspendi. ponit Guido Pap. q. 589. & reliqui supra à me collecti.

Quæstiones Criminales

I.

I G N I S.

X forma statuti superuenerunt plures ad ignem, qui erat in quadam domo, quæ ut saluaretur, plures aliæ sunt destructæ. quomodo debet fieri emendatio? respon. ut per Alber. in qq. ad statu. q. 92. in 2. parte. & Ferrarium in cautela, 36. & Plotum in repet. l. si quando, num. 731. C. unde ui.

Ignorans.

STATUTUM non ligat ignorantes, quò ad pœnam. aliàs sfortè sic. responde ut per Bal. in qq. ad statu. in ver. ignorantia. & vide glo. in prag. in uer. publicatione. in tit. de conclu. eccle. Gallica. pag. 260. & per Franc. Mar. in decis. Delphin. q. 523. & ibi uide, an ignorans proclama publicum excusetur, lib. 2. & Chacher. in decis. Pedemont. lxxi. per totum, vide omnino etiam Iul. Clar. in prac. crim. q. 60. uer. sed nunquid. & uide Tiraquel. in tract. suo. de pœnis temperandis. in causa 11. nu. 24. & causa 43. num. 4. & causa 13. num. 22. & num. 27. & causa 11. num. 7. 8. 9. 10. 11. 12. & 15. & Claudium in reg. crim. 98. num. 4. & 161. num. 3. & 177. nu. 2. & Nouellum in tract. ad defensam, num. 51. & seq. ubi habetur de hoc fusissimè. & num. 97. & 48. & benè in terminis per Blancum, in pract. crim. in §. ignorantia. fol. 92. num. 1. & pluribus seq. & maxime, nu. 19. uide omnino, Duenyas in reg. 129. & Afflic. super constitu. regni, in titu. de intransibibus regnum, lib. j. & Soz. in fallen. in uer. ignorans, cum simi. à me collectis, in meo tracta. de argumentis, in loco à furioso ad ignorantem. & Dec. in c. 2. nu. 7. de constitutio. Ignorantia statuti synodalis excusat transgressorem a pœna, nisi sit crassa, & supina. Etiam, quando statutum punit aliquid prohibitum lege diuina,

uina, uel canonica. secundum Ioan. Andr. in Nouel. super c. animarum, de constit. lib. 6. de quo agit etiam Archiepiscopus florent. in summa, lib. 3. c. 33. ad fi. sub tit. excommunicatio contra sepelientes. Et no. quod si ille, qui tenetur ire ad synodum, uidet, quod ibi sit tractandum aliquid contra ius, non tenetur ire. ut dicit Afflic. super const. regni lib. 1. rub. 45. num. 60. per tex. in c. quod super, de maio. & obe. & Neui. inter consi. crim. in consi. 12. num. 117. Similiter doctor, si non uadit ad collegium, quando scit, quod est tractandum aliquid, quod est iuri contrarium, uel cui non auderet contradicere, non dicitur periurus. Idem, si per priorem collegij proponendum esset aliquid ad instantiam superioris, quod esset contra publicam utilitatem. ut ait Cotta. in tracta. rerum memorab. in verbo scholaris, quod bene not. pro statutis collegij doctorum ferrariensium.

Si statutum dicit, quod infra sex menses possit de maleficio cognosci. Dic, quod isti sex menses incipiunt currere à die scientiæ, quo scitur maleficio fuisse commissum. l. 1. ff. quod ui aut clam, & ad Syllania. in l. si quis in graui, & dicit Ange. in auth. de sanctis episco. §. pen. uide etiam Marfil. in consi. 87. num. 17. in prin. & Nattam. in consi. 215. nu. 2. in primo uol. quod not. pro statu. Ferr. sub rub. de tempore statuti infra quod accusationes & denunciationes fieri debeant, in fine.

Improperans.

STATUTUM, quod improperans mortem alicui puniatur. Non habet locum in improperante mortem patris occisi in bello. ut dicit Ray. de Forli. in consi. incip. continetur statuto, de quo Firma. etiam tradit in repertorio.

Incestus.

COMMITTENS incestum cum matertera, an puniatur statuto de incestu? respon. ut per Capollam in consi. crim. 68. Et de incestu fufius tractat. Iul. Clar. in pract. crimi. in §. incestus. & Follerius inter consi. crim. diuerforum per Zilettum.

Quæstiones Criminales

letum.in confi. 79. per totum.in tom. secundo, ubi etiam dicit, pœna capitis puniri eum, qui sub uelamine matrimonij coiuit cum consanguinea. ut ait Iul. Clar. in §. incestus.

Incidens arbores.

STATUTUM imponens pœnam incidenti arbores, non comprehendit incidentem unam arborem tantum, ut dicit Aflic. super constitu. regni. de quo uide Tiraq. in l. si vnquam, super uer. suscepit liberos, sub num. 199. C. de reuo. dona.

Inclusio animalium.

AN inclusio animalium est permissa? respõde ut per Plotum in repet. l. si quando. num. 874. C. unde ui. & uide supra de damno dato.

Indicia.

QUANDO indicia in plurali exiguntur a statuto, non sufficit vnum tantum. quemadmodum ait Corn. in confi. 58. in 3. vol. Quòd an sit uerum? tractat Tiraquel. in l. si vnquam, uer. suscepit liberos. num. 212. & seq. C. de reuo. dona. & Iul. Clar. in pract. crim. q. 64. vers. sed quæro. Et unum quodque indicium debet probari per duos testes. ut ait Careri. in pract. crimi. in princ. sub num. 106. & uide Gand. in trac. de indicatijs & tortura. uer. qui testes debent esse omni exceptione maiores. Limita tamen hoc in indicatijs remotis, & non proximis, quia duo non exceptione maiores sufficiunt. ut ait Clau. in regu. crim. 26. de conuicto per indicia, uel præsumptiones. & item regula crimi. 62. de indicatijs ad inquirendum, & ad torturam. quando damnum est datum. uide fusius per Plot. in l. si quando. sub num. 878. cum seq. C. unde ui. & uide Ange. in auth. de testament. in prin. nu. 4. ad fi. & Lucam de Pen. in l. prima. C. de nume. actuarijs. lib. xij. Quænam sint indicia sufficientia ad torturam, ponit Menochius. in trac. de arbitrio iudicis in casu. 270. & seq. & uide Iul. Clarum

rum in pract. crim. q. 6. & q. 20. ubi plenissimè habetur de indicijs. Nota, quòd debet dari copia indiciorum reo, antequam torqueatur. ut ait Ferrettus. in consi. 137. tomo. 1. & si latrunculator malitiosus non uult dare indicia, potest appellari. ut ait Riminaldus. in l. 1. col. 16. ff. de iurisdic. omnium iudi. & Purpura. in l. 2. nu. 37. C. de eden. & Neuiza. in consi. 97. sub nu. 17. & Alex. de Neuo. in consi. 86. & Cassaneus. in consi. 58. nu. 28. & ibi nu. ult. ubi ponit protestationem Rei, quod nisi sibi detur copia indiciorum, ut possit singillatim, & particulariter oïbus respòdere, & donec, & quousq; illi tradantur indefensus, & pro indefenso habebitur, protestando de nullitate processus, qui aliàs fiet contra eum, tanquam factus contra indefensum. Et optima est etiam cautela pro reis ad impediendū torturam, ut petāt sibi nominari testium nomina contra ipsos examinandorum, pro testando, se uelle incontinenti probare, siue in breui termino, illos esse sibi inimicos capitales. & curia tenetur ipsum reum audire. ita dicit Ferrettus in tractatu de inimicis occultis exercituum. & nu. 26. vide Didacum à Couarru. in tracta. variarum lectio. lib. 2. cap. 13. & Claudium in regu. crimi. 33. 34. & 35. quod nota pro statu. Ferr. sub rub. de modo & forma procedendi per inquisitionem. lib. 3. & quando sit danda copia indiciorum. tradit Ange. in tracta. malefi. in glo. fama publica. uers. item aduertat. Et no. quòd reo relaxato cum fideiussoribus, si superuenerint indicia, ipse citabitur, quòd compareat, & veniat ad confitendum delictum, non obstante sua negatione. & eò ueniente retinebitur, & torquebitur. ita dicit Ange. in trac. malefi. in glo. comparuerunt dicti inquisiti in 2. col.

De iniurijs.

AD statutum de iniurijs. vide Iuli. Clar. in prac. cri. in §. iniuria. & Placam in epito. delictorum. cap. 1. & Ant Gomez. in titulo. de iniuria. tomo. 3. cap. 6. & Beluissu. in eius practica cri. in titulo de iniurijs. ubi fulissimè hoc tractatur.

D. Hippolyti Bona Cossæ.

B

Statu.

Quæstiones Criminales

Statutum, quod punit inferentem iniuriam, compræhendit etiam mulierem. secundum Ancharam. in consil. 109. & Gamarum in trac. extensionum. sub nu. 59. sed aduerte quia non compræhendit monachum. ut potest videri in decis. Tholosa. 313.

Statutum imponit poenam inferenti iniuriam in personam. an habebit locum in eo, qui scindit iniuriosæ vestes? respon. Bal. quod sic in l. gallus. §. ille casus. ff. de libe. & posthu. per l. quæstionis. ff. de iureiuran. vbi etiam Bar. & in l. illicitatio. §. quod illicitè. ff. de publica. c. nuper. de sententia excommunicata. & docto. in clem. 1. de poenis. & Ancharam. in clem. causa de elec. & Bal. in l. si qua per calumniā. C. de episco. & cleri.

Statutum, quod puniatur, qui infert alicui iniuriam in domo sua. An comprehendat stantem in porta ante domum, cui fuit illata iniuria? respon. ut dicunt Bar. Paul. de Cast. & alij in l. cætera. §. senatus. ff. de lega. 1.

Statutum, quod pro iniuria illata meretrici, aliquis non puniatur. Non habet locum in meretrice coniugata. ut ait Ioā. Andr. in additio. ad Specula. super rub. de iniurijs. 1. col. uer. interdum statutum.

Statutum dicens. quod si sit illata iniuria certo generi hominum, stetur iuramento eorum, uel offensi. Istud statutum est contra ius commune. l. omnibus. C. de testamen. & l. nullus. ff. de testi. unde habebit locum, quod ad negotium principale tantum, sed non, quo ad fundandam iurisdictionem ipsius iudicis. coram quo accusatur forensis, tanquam forum sequatur ibi, ratione commissi delicti. ita dicit Alex. in l. si. ff. de in litē iuran. & habetur in decis. Tholosa. 145. vbi & alia ad rem facientia traduntur.

Statutum punit iniuriantem. An comprehendat illum, qui dicit alicui. tu es bonus uir. respon. quod sic. quasi dixerit, tua uxor est adultera. ut ait Cardi. in c. ex literis. de consue. & Petr. Rauē. in suo aureo alphabeto. in materia. de consue. de quo. vide Neuiza. in sylua nup. lib. 4. sub. num. 76. Item, si quis

quis dicat aliquem esse impium, ingratum, pessimum hominem. & simi. non punitur statuto. vt ait Ruinus in consi. 162. in 4. nam verba iniuriosa dicuntur ea, quæ proferuntur in alium contra bonos mores ciuitatis. l. Item apud labeonem. §. conuitium. ff. de iniu. & plene Fely. in c. cum te. in ulti. col. de re iudi. & Grammati. in decis. Neapoli. 14. & Oldra. in cō si. 53. & dominus meus Alcia. in cōf 2. in 7. lib. vbi dicit quòd non facit iniuriam, qui dicit sum nobilis, & probus, sicut tu, & plus. vide omnino Fely. inter cons. crim. diuerso. in consil. 46. in tomo 2. & Bar. in consi. 5. nu. 2. & Plotum. in cons. 131. nu. 20. in criminalibus consilijs.

Statutum de iniurijs. non comprehendit eum. qui capit aliquem, ut non seuiat in se, vel aliū. ita dicit Bal. in l. 1. §. si tibi. ff. ad Syllania. vbi dicit no. pro se interponentibus.

Statutum de iniurijs non comprehendit illum, qui dicit tu mentiris. quādo quis est prouocatus. ut dicit Menochius. in consi. 41. per totum. Extende hoc esse uerum, quamuis dicatur in iudicio. secundum Iaco. de Beluifio. in prac. in titu. de iniurijs. nu. 14. sed dic secundum Menochium in d. consi. 41. q. duæ sunt species mentite. vna, quæ non fit, ut propulsetur iniuria, sed potius ad impingendum mendacium asserenti, quæ reprobatur. & si quis dicat, tu mentiris, saluo tuo honore. Altera est, quæ fit ad tuendum suum honorem, & defensionem propriam. ut si quis dicat. Tu es fur, proditor, & simi. & potest responderi, Tu mentiris. Secus, si dicatur, tale debitum non est solutum. quia non potest dari ei mentita aliquo pacto. ut ibi per Menochium fusius dicitur.

Si de uerbis iniuriosis, de loco, & tempore constat per confessionem rei, iniuria, ei illata debet puniri statuti poena. nec debet attendi aliqua ineptitudo libelli. ut ait Sozi. in cō si. 146. in 1. & Rimi. in consi. 527. in 3. quæ autem requirantur in iniuriarū libello, ponit las. in §. 1. insti. de actio. num. 50. & Iaco. Beluifi. in principio. suæ crim. praxis. in titulo de iniurijs. & Ferratis in cautela. 14. nu. 3.

Quæstiones Criminales

An statutum de iniuriante habet locum in scribente iniuriam. & eam in scriptis inferrente? respon. quòd l.c. ut dicit D. Bursatus in consili. 94. nu. 5. cui plurimum debeo. propter eius consili. 18.

Statu. est. q. si quis faciat iniuriam nuncio, seu præconi, puniatur tali poena. pone, nuncius asserit se uerberatum, uel à parte iniuriatum. quam citauit, an ei credatur? respon. quòd non. quia hoc est extra suum officium. nec est de connexis. & hoc docet dominus meus Alcia. in tracta. præsump. in regu. 3. præsump. 14. sub num. 3. Quod tamè limita. ut per eum ibidem, nisi concurrerent aliqua bonæ coniecturæ pro eo, ex quibus haberet iudex indicium sufficiens ad torturam. iuxta no. per Bar. in l. si. ff. de qq. & Guido Pap. in q. 557. vide Casfane. in consue. Burgun. in §. vi. pag. 69. ad fi. ubi agitur de ijs nuncijs, & de eorum citatione plenissimè. & quando eis credatur, vide in §. vij. pag. 77. Et pro iniuria eis facta, quis sit iudex, & de eximente reū à manibus eorum, uide ibidem. & vide Plotum etiam in l. si quando. sub nu. 103. C. unde ui.

Statutum de iniurijs, non comprehendit eum, qui insert imuriā uolenti quæ illi nō sit iniuria. l. 1. §. vsq; adeò. ff. de iniurijs. & regula. scienti. de regu. iur. in 6. & tradit Deci. in l. nemo fraudare. ff. eo. tit. & Ange. in l. si unus. §. pacti. ff. de pactis. iudex tamen pro interesse publico inquirere potest. secundū Cagnol. d. l. nemo. & vide Alber. in l. quæ omnia. §. ad uersus. ff. de procurato. Itē si quis uno impetu simul protulit multa uerba iniuriosa contra aliquem, debet vnica tantum poena puniri. secundum Bal. in l. si familia. ff. de iurisdic. om. iudi. & Alberi. in qq. ad statu. q. 39. in 2. parte.

Statutum de iniurijs, non habet locum etiam in iniuriante absente. ut ait Saly. in l. 1. C. si quis impera. male dixerit. & Alex. in l. non solum. §. 1. ff. de iniurijs. & Rimi. in consili. 493 in 3. ubi etiam Riminal. dicit, quòd ius agendi ob iniuriam alicui illatam, transit ad hæredes iniuriam passi. vide Franc. Mar. in decis. parla. Delphina. q. 34. lib. 2. Et ibi habetur etiā,
quo-

quomodo debeat fieri emendatio honorabilis, quando sit illata Magistratui iniuria.

Stante statuto. quod iudex teneatur defendere iniuriam patientem, dic, quod actio iniuriarum competit iniuriam pass. sed si statutum diceret, quod iudex provideat, ne quis iniuriatur, competit officium iudicis, ita dicit Bar. in l. pen. in 2. col. ver. nota bene pro statutoris. C. de agrico. & censu. lib. xi. & Ana. in consi. 45.

Est statutum Florentiæ. quod si quis Florentinus recipit iniuriam, possit ad hanc civitatem recurrere. Pone quidam recepit iniuriam, & postea effectus est civis, an poterit ad hanc recurrere civitatem? respon. Bal. quod non. in l. propter. C. ad. l. Iul. de adulte. ad quod facir. l. incola. ff. ad municipal.

Statutum, quod quicumque non denunciauerit iniuriam, puniatur in decem. Pone, accuso Titium, quod non denunciauit iniuriam, probo iniuriam, sicut debeo, sed non probo, quod non denunciauit. an vincam? respon. Bal. q. sic. in l. si a furioso. 3. col. ff. si cer. peta.

Statutum faciens mentionem de iniuria personali, non habet locum in reali. fm Bal. in l. prætor. §. hæc autem. ff. de ijs, qui deice. vel effu. Et no. quod iniuria dicitur maliciosa offensa personæ, non in personam. vt ait Bal. in l. si qua, per calumniam. in 1. col. C. de episto. & cleri.

Si fiat pactum de iniurijs sibi illatis. intelligitur fieri pax, & concordia. & ideo est satisfactum statuto, requirenti pacem, & concordiam. vt bannitus rebanniatur, & accusatus non puniatur. ita tenet Ange. in l. 1. super glo. ver. pactum. ff. de pactis. & Caccialupus. in tracta. de pactis. in 2. q.

Statutum de iniurijs comprehendit etiam illum, qui infert iniuriam alicui, quæ in eo non sit vera, sed in socio, qui se cum erat. quia præsumitur, quod dixerit ad eius iniuriam. Nam non inspicitur, cum quo quis loquatur, sed in quem voluntaris intentio dirigatur. vt dicit. l. cum pater. §. donationis ff. de leg. 2. & ita dicit Alberi. in qq. ad statu. q. 40. par. 1.

Statu.

Statutum puniens verba iniuriosa pro qualibet vice. debet intelligi ex interuallo. vt tenet Bar. in cons. incip. inter. & Paris de puteo. in trac. de ludo. in §. an poena. & vide Plotum in repeti. d. l. si quando. C. unde vi.

Statutum de iniurijs, non habet locum in eo, qui reuocauit iniuriam, quam intulit calore iracundiæ. quod quando fieri possit, tradit Cagnol. in l. quicquid calore. ff. de Regu. iur. vide Capiccium in decis. Neapoli. 58. & Paridem de puteo in tracta. syndica. in §. quidam. num. 2. & Beluifi. in prac. crim. in prin. in titu. de iniur. & Tiraquell. in trac. de pœnis tempe. causa. 1. num. 6. An sit remittenda iniuria? respõde, q̃ sic. vt habetur in Matthei euāgelij cap. 6. quicquid dixerit Cicerone in oratione pro M. Marcello. cuius sententiam nostra religio euerit. de iniurijs plura tradit Bossius in prac. crimi. in titulo de iniurijs. & Didacus. in tract. variarum lectio. lib. 1. cap. xi. per totum. & lib. 2. cap. x. & d. m. Alcía. in cons. 23. lib. 7. & Claudius. in regu. crimi. 159. Et quando iniuria est facta vni ex consanguineis, quando censeatur facta etiam alijs cõsanguineis, dicit Menochius in tracta. de arbitrio iudicis. in casu. 262. & seq. Et quando dicantur iniurie atroces. tradit Menochius in casu. 258. & vide ibi, quæ dicatur grauis? Et poena iniurie de iure communi est arbitranda, & moderanda à iudice pro qualitate delicti, & personæ. §. in summa. vbi glo. insti. de iniurijs. & tractat Alex. in cons. 35. in fi. in 2. vol. vide Tiraquell. in suo tracta. de pœnis temperandi, vel minuendis. causa. 1. num. 13. & causa. 51. num. 66. & causa. 44. num. 13. causa. 51. nu. 70. & causa. 1. nu. 12. Et iniuria scholari facta iudicis arbitrio punitur. vt dicit Menochi. in tracta. de arbitrio iudicis. in casu. 263. nu. 16. & ibidem tradit plura de iniuria. & quæ sit grauis, & atrox iniuria. vide Fely. in c. dilecti. col. pen. in fi. de excep. & ad statutum Ferrariæ. sub rubri. poena dicentis verba iniuriosa alicui, vide Menochium in tracta. de arbitrio iudicis. in casu. 263. num. 31. vbi de eo si gnanter meminit. De verbis illis Tu mentiris. vide Fely. ubi supra

supra columna 7. vel tu es rauagiosus, vel, q̄ vxor tua adulterium commisit. vide Ias. in l. turpia. num. 9. ff. de lega. 1. Et iniuria verbalis non dicitur in personam, vel rebus. vt ait Bar. in cons. 108. & Ias. in l. & si pepercerit de libe. & posthu. & Roma. in cons. 283. & Ias. in l. si eum. ff. si quis cautio. & vide Firma. in reperto. in ver. iniuria. 61. versi. an pro iniuria sibi illata eodem tempore ciuilitate, vel criminaliter, vel diuerso tempore agi possit. tractat Ange. in tracta. malef. fol. 138. col. 2. & Papiensis. in forma libelli. fol. 78. col. 2. & 141. col. 2. & in l. vnica. in fi. C. quando ciui. ac. cri. pre. & Bar. in l. nā collatores C. de re milita. lib. xij. & Specula. in titulo de iniur. §. 1. uer. sed queritur, & no. q̄ ista uerba tu falsum dicis, non sunt semper iniuriosa. vt dicit Alex. in l. de tutela. col. 2. in ver. eodē. C. de in integr. resti. mino. & l. quid sit falsum de falsis. & vide Firma. ver. iniuria. uer. 83. vide quoq; Sadoletum. in l. si is qui ducenta. §. vtrum. col. x. in fi. de rebus dub. Et quādo censetur remissa iniuria. dicit gl. pen. in sti. de iniur. ubi ēt Areti. & Bar. in l. non solum. §. 1. ff. eo. vbi per remissionem peccatorum non censetur remissa iniuria.

Inquisitio:

ANTEQUAM ex statuto formetur inquisitio, debet prius constare de delicto. vt ait Crauetta. in cons. 260. & Anto. Gomez. in tracta. suo de delictis. cap. x. titulo. de captura reorum. nu. 1. & seq. & Iulius Clarus in prac. crimi. q. 5. ver. scias etiam & ver. poterit. Item debent præcedere legitima indicia. quia non potest procedi ad inquisitionem, nisi legitimis præcedentibus indicijs, secundum Marti. lauden. in cons. 13. num. 3. & ibi etiam habetur per Apostillan. Et licet de iure communi passim inquisitiones non admittantur. vt dicit Bar. in extrauagan. ver. Per inquisitionem. Secus tamē est de iure statutorio. vt dicit Corne. in cons. 33. incip. visa inquisitione. uol. 4. & Ange. Areti. in tracta. malef. super uer. inquisi. super quibus omnibus. & Arno. in commenta. clvi. lude

dex tamen non debet esse nimis scrupulosus ad inquirendū. ut habetur per Moder. ad d. conf. Marti. Laudensis & per Pari. de puteo. in trac. syndica. licet inuehat Lucas de Penna. in l. 3. C. de naufragijs. lib. xi. contra iudices, qui expectant accusatores, & nolunt inquirere aduersus criminosos, & ibi fusius prosequitur, & isdem Lucas. in l. 5. col. 2. C. de bon. uacan. ponit plures casus, in quibus iudex inquit, & plures ponit Melchior de Facinis. inter conf. crimi. in consi. 78. & Bofsius in eius practi. crimi. ubi de inquisitione agit. & Monteleo. in prac. arbitra. parte. 4. pag. 85. 203. 143. in 5. q. ubi fusius. & Ange. in tracta. malefi. in prin. & Paul. de Cast. in consi. 219. in 2. vol. in prin. & in consi. 299. in 2. incipiente consilium. & Beluifius. in prac. crim. in prin. & Bonif. de Vitali. in eius prac. & Nouellus. in tracta. ad defensionem. & in practi. cri. & Maranta. in speculo in vltima parte. 1. partis. pagi. 75. & Papiensis. in eius prac. ad finē. & Roma. in consi. 214. & 213. & Bar. in l. vnica. nu. 1. C. de stratoribus. lib. xij. & Archiepiscopus Flo. in summa. in titulo de modo inquisitionis. lib. 3. & inter consilia criminalia priora. & de inquisitione seditio- nis. & Deci. in consi. 256. in 2. & de inquisitione contra hæreticum. tradit Squilacensis. in tracta. de fide catholica in fine. ubi etiam ponit capitula inquisitionis. & ponit formam etiā sententię. ibidem cap. 44. in tomo 3. & plures formas inquisitionis in pluribus delictis ponit Folletius. in practi. crim. & Blancus. & Pileus in processu crim. & Iulius Clarus. in prac. crim. §. fi. q. 31. uer. hæc est quædam inquisitio, sed antequā formetur inquisitio, an debeat iudex prius requirere ab iniuriato, si uult accusare & respon. Cæpolla. in cautela. 25. quod sic. aliàs teneretur in syndicatu. secundum Marfil. in consi. 76. & in prac. crim. §. 1. & in singu. 305. & Paridem de Puteo. in tracta. syndica. fol. 116. in tomo. 14. & Marantā. ubi supra. nu. 38. & Portium. in consi. 185. nu. 5. & Alberi. in qq. ad statuta. q. 56. in 3. parte. & in q. 57. & Ioan. de Prato. in l. Paulus. ff. de procurato. & Iaco. Butr. in l. fi. ff. de postulan. ubi dicit, quod si ali-

si aliter fieret, processus esset nullus, & idem dicit Nellus. in tracta. bannitorum. in 3. q. 1. tempo. q. 9. & adeo hoc est uerū. secundum Marfil. in cons. 48. sub nu. 52. in 1. vol. quod consuetudo contraria non tenet. idem dicit Gratus in 2. respon. 57. lib. 2. ubi plura dicit circa inquisitionem nullam. & respo. 59. & plura dicit etiam Rol. à Valle in cons. 3. in 3. vol. & il luc semper recurras. & in cons. xi. per totum. & in cons. 12. & in cons. 17. vol. 3. Nisi dicta consuetudo esset obtenta in cō traditorio iudicio. c. fi. de consuetu. Sed inquit Amodeus. in tracta. syndica. quod hoc ab aula recessit. & non seruatur in practica. uidelicet quod fiat. dicta interpellatio per iudicem. vide omnino Iulium Clarum in practi. crimi. §. fi. q. 3. ver. consequenter. ubi affirmat, quod hodie non seruatur. Et hoc seruatur etiam de iure canonico, quia iudex potest inquirere, non monito offenso ad accusandum. ut ait Amo. in commetario. 41. An tollatur processus inquisitionis superueniente accusatore? uide Bal. in practica sua. in q. ista. pagi. 24. & Crotum in cons. 36. ubi inquit Crotus. quod quando ex forma statuti permissum est iudici posse inquirere. & ad id tenetur, tunc inquisitio est remedium ordinarium, nec eius effectus impeditur superueniente accusatore. & sic se habet (inquit) communis stylus, qui pro lege debet obseruari. l. fi. C. de iniurijs. c. quā graui. de crimi. falsi. An autem inquisitio sit remedium ordinarium, uel extraordinarium? dicunt docto. quod est extraordinarium. per. l. ulti. C. de accusa. & Porcius in cōs. 204. in prin. & ibidem tractat de inquisitione nulla. & magis communis est opinio, quod inquisitio sit remedium extraordinarium ut inquit Iulius Clarus. in prac. cri. q. 3. & ibi plura dicit de inquisitione, & q. 5. sed Moder. in Lexico iuris tenent contrarium, quod immo sit remedium ordinarium. per l. congruit. ff. de offi. prædis, in uer. inquisitio; & classe vij. ubi de inquisitione peragunt. uide Monteleo, in pract. arbi. pag. 83. & Bernar. Diaz. in reg. 336. & in seq. regula ponit, quibus in casibus sit permissa inquisitio in ciuilibus

Questiones Criminales

ob priuatam utilitatem principaliter. Et not. quòd ex uehementi suspitione potest formari inquisitio, non præcedentibus legitimis indicijs, & aliter, ut per Iul. Clar. in q. 20. Itē no. quòd uerbum inquirere denotat processum. ut ait Plotus in l. si quando, num. 634. C. unde ui. Sine diffamatione inquisitio rectè procedit. si statutum dicat. quod iudex possit & debeat inquirere. de delictis, ut per Amode. in tract. syndica. super uer. in eo & de eo, qđ dicit menti tenendū. & Crotus in d. consi. 36. & moder. Parisien. in consuetud. Parisien. in princ. in glo. 3. vide omnino. Idem procedit si hoc princeps iubet. ut ait Fely. in c. sicut Romana. sub nu. 5. de rescri. ubi de hoc tractatur fufius. Inquisitio autem procedit nō præcedentibus indicijs, quando nihil opponitur. ut per Alex. in consi. 138. in vj. uol. Si iudex non habet indicia contra inquisitum, debet reum relaxari facere, præstita prius fideiussione de se præsentando curie toties, quoties, & in forma &c. debita & consueta &c. & addat etiam, usq; ad condemnationem, uel executionem. cum iuramento purgationis, & renuntiationis in forma curiæ solita, & consueta. ut dicitur per Belu. & uide d. m. Alcia. in eius prac. ubi de purgatione agit. & moder. in classe. 7. & Iul. Clar. in q. 63. uer. solet etiā. & uide Roma. in consi. 15. in fi. ubi etiam habetur de præsentatione rei. Et not. quòd debet inquisitus inculpabilis absolui, saluo iure procedendi, ubi alia superuenirent. ut ait Riminal. in consi. 32. in fi. in 1. uol. & Clau. in reg. crim. 37. Et absolutus ab obseruatione indicij, non est absolutus diffinituè. secundum Ange. no. in l. 1. C. de abolitio. & uide Iul. Clar. in prac. crim. q. 62. & q. 63. & no. quòd quandoq; quis tenetur nudā uoluntatē purgare, si suspectus habetur. ut dicit glo. uer. uoluntate, in c. quia præfulatus. 1. q. 2. An & quādo dari debeat copia inquisitionis inquisito, Tradit Neniza. in consi. 75. per totum, & in eius sylua. ubi agit de ijs, qui torqueri possunt? An semel inquisitus, possit iterum inquiri? respon. Sylluan. in consi. 75. per totum. in 2. uol. ubi dicit, quòd semel absolutus

tus per sententiam; non potest amplius inquiri. uide tamen Riminal. in consi. 17. in 1. uol. & in consi. 339. in 3. & fufius tradit Didacus in tract. Variarum lect. lib. 2. cap. x.

¶ Quotiens statutum dicit, quòd potestas possit inquirere de quibusdam maleficijs, Dic, quòd tenetur omnino inquirere, aliàs uti negligens puniri posset, secundum Bar. in l. galus. ff. de libe. & posthu. Iudici tamen negligentia omnis impingi non debet. quia esset scrupulosa inquisitio, nam negligentia & culpa ab officialibus, ex statutis Italiæ, nō est multificianda, nec exigenda, nisi propter imperitiam. quia difficile est omnibus providere. & ideo ut plurimum officiales non syndican- tur, nisi de dolo, & barattaria. secundum Ang. in l. seruus uetitus. ff. de lega. 1. de quo tractat etiam Paul. de Cast. ibi, & raro est, quòd in aliquo ex multis non peccetur, ut inquit Bal. in l. obseruare. §. proficisci, col. pen. ff. de offi. proconsulis, & Pau. de Cast. in l. quamuis in fi. ff. de cond. & demon. facit. l. probrum. ff. de uerb. signifi. ubi dominus Alcia. & ait Plinius. Nemo mortalium omnibus horis sapit. & Crauet. in consi. 132. & Neuiz. in sylua. Lib. pen. & ult. Et not. quòd ubicunque sit inquisitio de aliquo crimine contra aliquem, debet seruari forma tradita in c. qualiter & quādo. de accusa. qua non seruata, non debet sequi condemnatio, & ideo reseruatur inquisito omnis defensio, & omnis probatio innocentie, nec aliquo statuto, uel consuetudine tolli potest. ut ait Bal. in l. edita. in repeti. Paduana. in pen. col. C. de eden. & Ana. in consi. 59. in 1. col.

Statutum permittens inquisitionem intra annum, uidetur prohibere post annū. ut ait Bar. in consi. incip. à D. Cyn. Et d. statutum non intelligitur permittere condemnationem, sed tunc pœna ordinaria locū habebit. fin Ale. in l. qui procuratorem. ff. de procur. & Immol. in c. exhibita. de iudicijs. & uide Rolan. à Val. in consi. 94. per totum. in 3. uol. ubi transacto biennio, quis amplius non debet inquiri, nec puniri, quia est preempta instantia biennio, & ibi fufissimè per eum. uide

inter cons. crim. diuersorum. consilio 28. 29. & 30. tomo 1. & cons. 31. & 124. ubi tractatur quando statutum tollit accusationem, an censeatur tollere inquisitionem, & econuerso. vide et Parisi. in cons. 196. in 4. & omnino etiam Syluanum in cons. 7. per totum in princ.

An inquisitio procedat ex statuto, si in ea iudex inquirens dicat, Talis subtraxit talem rem contra uoluntatem domini, licet nomen domini non inscribat? respon. Angé. quod sic. in l. falsus. §. qui alienum. ff. de furtis, quod dicit fuisse obtentum Perusij. & Fel. in c. dilecti, sub num. 7. de accusa.

Si per statutum sit iudici concessa potestas formæ inquisitionem, si plures habent domicilium in ciuitate illa, & ibi faciunt tractatum de aliquo maleficio perpetrando, & illud exequuntur. Iudex domicilij non poterit inquirere de tali maleficio. ut ait Casolus inter cons. Bal. in cons. 214. & uide Bal. in cons. 100. lib. 5.

Si sit statutum, quod si inquisiti de aliquo maleficio fuerint legitime citati, & personaliter non compareant, habeantur pro confessis, & iudex contra aliquos contumaces sententiâ proferat, si quis postea comparet, & allegat innocentiam eorum, an poterit iudici de ipsa innocentia constare, & debeat sententia retractari? uide Corn. in cons. 194. in 1. uol. & illud nota pro Catherina Calzolaria Barbacina. Pone etiam, quidam non comparuit bis citatus, alius tamen pro eo comparuit, & allegauit illius innocentiam. an excusetur, non obstante dicto statuto? respond. idem Corn. quod sic, in cons. 204. in 1. vol.

Si sit statutum, quod inquisitus non possit torqueri, nisi ueneret condemnandus poena centum. Quid si quis sit inquisitus de pluribus delictis simul iunctis, an erit torquendus? & Corne. respon. in cons. 227. col. 2. quod non.

Stante statuto, quod contra aduocatum non possit inquiri, pone, quidam est miles. & aduocatus, an potest inquirere re-
spon. Bal. in l. si quis decurio. C. de falsis quod aut deliquit,

ut aduocatus? & non pōt inquiri. aut ut miles; & tunc poterit. per illum tex. aut est delictum indifferens, quod scilicet aliquod istorum non recipit; & tunc illa pars debet assumi, quæ magis à iure communi disponitur.

Quid si maleficio sit notorium, & elapsum sit tempus datum ad inquirendum à statuto. & reus tandem confiteretur se commisisse maleficio, an poterit ex hac sua confessione cōdemnari? respon. Bal. quòd nō. in c. 1. de offi. deleg. col. pen. quem refert, & sequitur Marfil. in cons. 87. quem refert & sequitur Arno. in soliloquio. 30.

Quid si iudex extra casus à statuto declaratos, in quibus potest inquiri, processisset, & non fuit opposita exceptio contra ipsum, & fuit lis contestata. an post lris contestationem dominica exceptio opponi poterit? respon. Arnonus. in cōmentario. 155. & singu. 58. quod sic. & ibi Arno. in surgit contra latruncultores, qui nolunt admittere talem exceptionem. quia malè faciunt extra statutum litem contestari. Et nō. quòd quotiens iudex procedit per inquisitionem in casu à iure, uel statuto non permissio, potest reus quandocunque allegare nullitatem processus & sententiæ. ut ait Fely. in c. inter monasterium. vij. col. de re iudica. & Iaff. in decis. 318.

An iudex ex statuto possit inquirere contra subditum, pro delicto commissio extra territorium? posui supra. in uer. extra territorium. & quando possit iudex formare inquisitionem, ponit Bal. in pract. sua. in titulo. de quæstionibus circa inquisitionem. fol. 23. & dominus meus Alcia. in eius pract. ubi de inquisitione agit. & de clausula in inquisitione, ultra criminalistas vide per Claud. in regu. crim. 3. reliqua dic, ut per Iulium Clarum in eius prac. in suis locis. quia te ducet, iudex ipsius. & nos habemus statutum sub rub. in quibus casibus per inquisitionem procedi possit in libro statutorū Ferrariæ. quod est tertium in ordine. Ad quod nota, quòd si iudex procederet per inquisitionem in casu prohibito, posset opponi de incompetencia iudicis, etiam post lris contestationem.

tionem. & processus erit nullus. ut ait Barba. in rub. de foro compe. col. 8. An ualeat inquisitio non precedentibus indicij, uel non data copia iudiciorum? respon. ut per Capollam in consi. 67. & maximè, ubi reus confessus est. Et nota quòd hoc statutum intelligitur de delictis commissis in territorio, non extra. & sic tenet Firma. in uer. statuta. & Ange. in tracta. malef. uer. 192. & facit statutum Ferrariæ. de pœna homicidij. ubi loquitur de occidente in ciuitate, uel eius districtu. si pars audiri non potest, nec iudex procedere. & ita dicit Barba. in consi. 44. col. 6. in fi. uol. 3. & intellige statutum, ut infra. in rubri. quod potestas non teneatur inquirere. & aduerte, quia ibi excipit casus in hoc statuto enumeratos. & idè nihil operatur delictum factum à filio in re concernente causam patris, quia præsumitur voluntate patris factum. ut ait Alex. in cõs. 69. col. 2. vol. 2. Quid si à domestico? Dic, ut per Firma. uer. factum uerf. 3. Et instrumētum præsumitur ab eo surreptum, qui in illo interesse habet. secundum Bar. in l. fi. de quæstio. locus, & tempus apponitur in inquisitione specialij, secus in generali, ut ait Bal. in l. Iulianus. col. 1. in fi. C. de probatio. & Fely. in c. qualiter & quando. il primo. §. dentur. col. 3. de accusa. si inquiritur contra clericum, & laycos, & clericus petat se remitti ad ecclesiasticum, omnes sunt remittendi. prout dicit Fely. in c. 1. col. 4. de præscrip. An inquisitio requiratur contra confessum? responde ut per Cēpollam. in consi. 40. in fi. & in consi. 67. & Fely. in d. c. qualiter & quando in fine, & vide Ange. in tracta. malef. col. 1. in prin.

Est & aliud statutum Ferrariæ subsequens sub. Rub. de modo & forma procedendi per inquisitionem. Ad quod nota. quòd dictum vnus testis sufficit ad indicium. ut ait Alex. in consi. 325. vol. 2. sed an delicto confessato, requiratur inquisitio specialis? dic ut per Cēpollā. in consi. 40. in fi. & in consi. 67. & iudex inquirens, & non probans incidit in Turpilianū. nisi ex necessitate officij inquireret. ut dicit Ange. in tract. malef. in glo. hæc est quædam inquisitio. uer. quæro an iudex. col.

col. 3. idem dic in querelante, & instigante. ut dicit idem Aretius. ibidem in glossa, verbi, nec non ad quarrelā. in prin. & Cataldi. in trac. syndica. in addi. 108. & l. 1. C. de calumniato. & Iulius Clarus in q. 10. vers. aliquid etiam. & seq. in statuto eodem, in uers. Non citato. &c. Notandum est, quod propter ista indicia recepta, parte non citata, reus torqueri non potest. ut docet Bar. in l. fi. ff. de quaestio. nisi stylus esset in contrarium. ut dicit Alex. in consil. 65. col. fi. vol. 1. & in statuto verbum personaliter respondere eum, intellige iudicē sedente pro tribunali. ut dicit Ange. in tracta. malef. col. 3. in prin. & ibidem habes quid significet verbum informationes legitimas. &c. indiis, uel præsumptionibus. ut infra Nam licet inquisitio, nō præcedentibus indiis, sit nulla. ut supra posui. ex uehementi tamen suspitione, & alijs potest formari. ut per Iul. Clar. in q. 20. ubi habetur ex quibus, & quando quis possit torqueri. In statuto antequā formetur inquisitio, iudex interrogabit reū præsentē. secus si sit absens. fin Ang. in tracta. malef. fol. 5. in pri. col. in ver. non excedant octo dies. &c. Si daretur secunda dilatio, non ualeret. nisi minor dierum octo, supplendo primam. ut ait Alex. in l. 1. §. & hoc quidem in 2. no. C. de iure delibe. qui tamen loquitur, ubi secūda esset prohibita. Sed hic non prohibetur. & ideo sumus in casu. l. fi. de feriis. Et facit ad statutum de modo procedendi. ne dies 15. attendantur. quod dicit Fely. in c. pastoralis. col. pen. de excep. & vide Abb. in c. 1. col. 2. uers. sed circa. de dila. & Bal. in l. fi. circa fi. ff. de feriis. Sed an poterit etiā indicari de his, quæ indiciata non sunt? Dic, ut per Ange. in tracta. malef. in glo. fama publica. col. pen. & ubi datur licentia inquirendi, non requiritur difflamatio. ut per Cy. in consil. 66. & gl. in c. 2. de accusa. in 6. in statuto ver. teneatur inquirere & limita. ut infra, sed vide fol. 70. col. 2. circa princ. in antiquis. Quando danda sit copia indiciorū. dicit Ang. in trac. malef. in glo. fama publica. uers. Item aduertat in ver. & data sibi dilatione. &c. limita. ut infra & hic fol. 137. & rub. ex quibus causis

causis. in uer. nisi ad eod urgentis &c. licet indicia recepta, par-
te non citata, regulariter non præiudicent inculpato. vt in
glo. fama publica. col. 6. in maleficijs tamen fallit isto casu.
Sed caue. Est data dilatio ad prosequendum, & probandū,
& est monitus, & in termino repetuntur, & ad hoc, ut confes-
sio per metum, & in præsensionem tormentorum dicatur sponte
probata, debet fieri per unam diem, uel per unam noctē post
tormenta, aliās diceretur facta metu. ut dicit Alex. in consil.
vlt. uol. 3. Facit. quia confessio coram incompetente, uel ex-
tra iudicialiter, non facit indicium ad torturam. secundū Ias.
in l. magistratibus. col. pen. ad fi. de iurisd. omnium iudi. Et
no. quod inquisitus habetur pro confesso, licet sine indicijs
habeat præsumptionem contra se. & considerata qualitate
personæ, poterit torqueri. ut ait Bal. in l. 1. C. de hære. insti. in
q. 1. in prin. 2. col. Iudex inquirens, si mittat pro testibus, pot-
est expensas de publico deputare. secundum Ias. in l. 1. de iu-
sti. & iu. col. 5. post med. Inquisitio una de pluribus delictis
eodem tempore commissis fieri potest. ut dicit Firma. in uer.
inquisitio. uer. 18. & no. quod bona uita minuit indicia. secū-
dum Alex. in consil. 14. & 89. uol. 3. Respondens inquisitioni
cum iuramento, licet mentiatur, non tamen de perituro pu-
niri potest. ut tenet Alex. in l. capitalibus. de bonis eorū, qui
sibi mor. confci. Et reo relaxato cum fideiussoribus, si super-
uenerint indicia, ipse citabitur, quod compareat, & ueniat
ad confitendum delictum; non obstante sua negatione, &
cum uenerit retinebitur, & torquebitur. secundum Ange. in
trac. malef. in glo. comparuerunt dicti inquisiti. fol. 166. in
2. col. An si formata inquisitione sequatur mors, possit de
morte condemnari; vide Alberi. in 2. par. statu. q. 46. si tamē
citaretur ad torturā posset appellare. ut tenet Firma. in uer. ci-
tatio. uer. 108. & 128. in trac. malef. fol. 67. uer. aduertas ta-
men. Nec posset ferri sententia cōtra contumacē citatum ad
Torturā. ut dicit Firma. uer. cita. par. ab. ad uer. 35. Si sit præ-
ceptum sub pœna personæ, uel bonorum, non ualeat. secundū
Bal.

Bal. in l. 1. in fi. C. de requi. reis. Et condēnatus, captus post sententiam, interrogatur, an sit ille, de quo dicitur in banno. ut dicit Soz. in l. demonstratio falsa, col. 1. de cond. & de monst. in uer. & possit reus. Dicit tñ Bal. in l. 1. C. de poena iudi. qui malè iudi. & neq; in causis criminalibus, nec ubi agitur de dolo, fiunt positiones, quem uide contra Bar. in l. Marcellus. ff. rerum amotarum. uide etiam Ange. fol. 166. ulti. col. in addi. in 1. & Abb. in c. 2. col. fi. de confess. Poenam autem contra officiales, quando poenam legibus, uel statutis impositam dissimulatione, uel gratia imponere differunt, docet glo. in l. 1. C. de ser. lib. xij. Et Bar. in l. 1. C. eo. in ver. & possit reus &c. Intellige per uerbum ueritatis, & non credulitatis. ut per Ange. fol. 166. in glo. 1. in princ. & in addi. ibi in uer. volentes, & potestas, &c. licet, quando proceditur per inquisitionem pereat instantia de iure. secundum Bal. in l. properandum. & sequitur. Abb. in c. uenerabilis. in fi. de iud. & uide Paul. de Cast. in d. l. properan. C. de iud. num. 3. Tamen ex quo hic apponitur poena specialis, secus, ut ait Abb. in c. in causis. in glo. in uer. prorogat. de offi. iud. 130. De tempore in statuto, infra quod accusationes. &c. An tempus currat ignorantia uide Anch. in c. 1. col. 86. uer. sed alibi. de const. & Firma. in uer. terminus currit. uer. 20. limita statutum in latrocinij, & furtis, factis tempore rumoris, quia etiā post. ut infra. in rub. limita in raptu, & cognitione carnali, quia infra duos mēses. ut dicam infra in rub. de tempore, in quo. & limita in falsitatibus, uel quasi, quia etiam post tempora &c. ut dicitur. in rubr. de officio potestatis in falsitatibus &c. & limita, nisi incidenter, uel secundarie deducat delictum. ut per Ange. in tractatu. malef. in glo. uer. inchoata. colum. undecima. uer. est autem talis clausula. & limita in crimine incestus. ut in rubr. de poena committentis coitum, vel incestum. in statu. fol. 158. in secunda pag. & non obstat præscriptio aduerte, quia ista præscriptio finitur eo mense, quo fit accusatio, & debet exprimi specificè pars

Questiones Criminales

mensis, in qua factum delictum fuerit . facit quod tradit Egidius in decis. 413. & Bar. in l. non solum. §. si. de iureiuran. Et dicit hoc statutum in fi. Ita tamen, q̃ in casu scientiæ constare debeat in actis, de scientia curiæ. An possit dici, quod per testes examinatos scientia domini potestatis & iudicis pateat? & sic in actis constet de scientia curiæ. & maxime, quia statutum uidetur contentari de scientia tantum. Sed quid si inquisitio fuit cum uulnere tantum, & postea sequatur mors, an poterit condemnari de morte. responde, ut per Ange. in tracta. malef. fol. 122. colum. secunda, in principio. Actio iniuriarum ciuilis est perpetua, sed prætoriam durat anno. ut ait Cæpolla in cons. 71. Adde, q̃ minor non restituitur aduersus hanc præscriptionem ad accusandum. ut per Bald. in l. fi. colum. fin. C. in quibus cas. in integr. rest. non est necessaria. & Alex. in l. auxilium. ff. de mino. Et non præscribit iuri declarandi poenam in causa, licet quo ad poenam diuersam sic. ut ait Alex. in l. quærela. C. de falsis. licet accusatio, uel inquisitio sit facta infra ista tempora. tamen post ista non posset emendari. ut per Ang. in tract. malef. fol. 150. ulti. colum. in prin. Sed contra tenet Alex. in l. qui fundum. ff. de contrah. empt. Sed an causa debeat infra ista tempora expediri? uide Ang. fol. 149. col. 2. ubi dicit, quod sic. sed in contrarium facit statutum, modus & forma procedendi contra accusatum. fol. 125. ubi à contestatione litis infra sex menses, causa debet expediri. Et facit hoc statutum. Ibi, & postquam. in fine statuti in uer. sed quid si curia ignoret? An post tempus poterit inquiri? uide Ange. in tracta. de malef. fol. 148. in glo. inchoata. & Alex. in l. fi. C. de dolo. & Firma. in uer. statuta. & Ang. in tract. de malef. fol. 3. num. 19. & not. quod stante bona fama inquisiti, inquisitio redditur nulla. & corrui. secundum Claudii. in regu. crim. 1. & seq. & 62.

Insultus.

STATUTUM de insultum quomodo intelligatur, ponit Boslius in pract. crim. in tit. de insultu. & Iul. Clar. in pract. crim. q. 82. uer. statutum. & c. puniens insultum.

Statutum est, quòd pro insultu absque sanguinis effusione, poena tantum sint decem. sed cum sanguinis effusione maior, pro arbitrio potestatis, cum cicatrice uero longe sit maior poena. Dic, quòd iste poenę maior, & maxima intelligatur pecuniarię. secundum Bal. in l. 2. col. 3. C. de proba. & Euerar. in centu. legali in loco. à ui comparatiui propè finē.

Statutum de insultu facto in domo, non habet locum in insultu facto in porticu. sed secus est in hostio. prout ait Bal. fufius in l. 1. ff. solu. matrim. 2. col. uers. & ideo si statutum. & isdem Bal. in qq. ad statu. uer. insultus. & supra uer. assaltus. & Iul. Clar. ubi supra. Quid sit insultus in terminis statuti? respond. Barba. in confi. 11. in 4. uol. per totum. Quid si non domum uel in domo insultat, sed in pertinentijs? respon. ut per Bal. in l. item apud §. Conuitium. ff. de iniur. & hoc statutum, comprehendit etiam foeminam insultantem. prout ait Bald. in d. uer. insultus.

Si statuto caueatur, q̄ pro insultu facto ad domum, poena sit quinque librarum, altero statuto simpliciter, q̄ uulnerans aliquem puniatur in centum, quidam non præcedente aliquo insultu uulnerauerit quempiam ad eius domum. certum est, quòd est maius delictū uulnerare, quàm insultare, an punietur in quinq;? respon. Bald. in l. cum ancillis. C. de incest. nup. sub num. 6. quod in hoc non attenditur ratio legis, uel statuti, sed casus formaliter per statutum dispositus. Et not. q̄ ille dicitur facere insultum, qui promouet se de loco ad locum. l. is qui aggressorem. ff. ad l. Cornel. de sicca. & Bar. in l. 1. §. cum arietes per illum tex. ff. si quadru. paupe. fecisse dicitur. & Bald. super feud. in tit. qui. mo. seu. amitta. §. similiter. nu. 1. ubi dicit, q̄ assaltum potest facere pedes, & eques, ut in

solo, & in aqua. d. §. Arietes, & ff. ad l. aquil. l. quemadmodum. §. si naus alteram, & prosequitur. ubi Bal. latius prosequitur hunc articulum. Et statutum habet locum etiã, si molendinarius assalitur in Molendino, uel nauta in nauis. secundum Alber. in l. hoc edictum. §. si de naue. ff. de ijs, qui deiece. uel effu. & Tiraq. in tract. de vtroq; retract. §. 1. in gl. 7. num. 88. & Alber. in dictione insultus. & Firma. in reposito. & Alber. in qq. ad statu. & Bal. in d. uer. insultus. & super feud. in titu. de duobus fratri. in §. si duo, in prin. & Iodocus, in pract. crim. ubi de insultu agit. & Bossi. in pract. in titu. de insultu. & Iul. Clar. in pract. crim. q. 83. uer. uim publicam.

Si statutum puniat insultum ad domum, uel iuxta domum factum. aduerte quòd illud dicitur fieri iuxta, uel ad locum, quod sit per duos pedes propè. ita dicit Ange. in l. quidam Hiberus. col. fi. in fi. ff. de seru. urba. prædio.

Ad statutum nostrum Ferrarix. sub rub. de poena facientis insultum ad domum alicuius de die. Dic, quod appellatione domus non comprehenditur apotheca, licet domui sit coniuncta. & licet per eam sit ingressus ad domum. Et hoc, attento communi usu loquendi. secundum Paul. de Castro in cons. 45. incip. uiso puncto. col. 3. Et hoc statutum etiã habet locum in filio cohabitante. ut ait Firma. in uer. filij habitatio. uer. x. Et quando dicatur insultus ad domũ, & quid de quinque pedibus iuxta domum. Dic, ut per Bar. in l. ite apud labeonem. §. conuitium. ff. de iniurijs. Et quid si erat in porticu? Dic, ut in rub. de iniur. uer. Pone in statuto. & præsumitur prius insultasse, qui est rixosior. prout ait Card. in clem. 1. q. 33. de homic. insultus autem quando confundatur cum uulnere, & quando dicatur in personam, & quando ad locum, docet Aluaro. in c. 1. col. 11. in fi. quibus mou. feu. amitta. insultum non dicitur facere, nisi qui est adco propinquus, & possit lædere illũ, qui dicitur insultatus. prout dicit Ang. in tract. malefi. in glo. faciens insultum. In statu. ibi decem pedes &c. An fiet mensuratio ab angulo domus ad ipsum

ipsum percutientem? responde ut per Roma. in l. si Titius. de aqua pluia arcen. & Fely. in c. omnes. in fin. de constitutu. Ad subsequens statutum Ferrariæ sub rubr. Poena facientis insultum aliter quàm ad domum de die. Sed cui applicabitur poena d. statuti? Dic, ut per Ias. in l. si quis id, quod. ff. de iurisd. om. iud. Ibi, uel in concione. & c. hæc sunt parlamenta. & c. docet. de immu. eccl. lib. 6. ibi prædictis publicatis &c. Limita tamen, nisi fuerit animo occidendi, & ex proposito deliberato, ut supra in rub. de poena homicidium committentis, fol. 150. in antiquis.

Ipso iure.

STATUTUM imponens poenam ipso iure, dicitur executorium. secundum docto. in c. si. de electio. in 6. per. c. cano. ubi no. eodem ti. & c. si. de sententia ex communica. & dicit Bar. in l. si quis maior. C. de transac. Nam ista verba ipso iure habent emphasim in ipso, hoc est expressionem latentis rei. Scilicet, quando summa iuris autoritas sola sic obstat postulanti, ut nullo sit opus adminiculo defendendi reum cõuentum. ita dicunt moderni in lexico iuris. ver. ipso iure. Itẽ exponitur ipso, iure, idest totaliter. prout dicit Lucas de Pẽna. in rub. C. de iure fisci. lib. x. & Monteleo. in prac. arbi. parte. 4. pagi. 151. Et de istis verbis ipso iure. plenẽ agit Tiracquellus. in l. si vnquam. C. de reuo. dona. super ver. Reuertatur. & Ber. Diaz. in regu. 777. & seq. vsq; ad. 780. & Bermon. in tracta. de publicis concubinarijs. in verbo ipso facto. fol. 170. ubi plenẽ tractat de istis verbis ipso iure. & ipso facto. & in ver. iubemus. & in ver. priuet. & fol. 199. vide etiam Chacherannum. in decis. Pedemon. 3. & in decis. 29. nu. xi. & seq. ubi habentur plura. & vide Syluanum. in cons. 100. in 2. & Rolan. à Valle. in cons. 57. in 3. & ibi etiam de verbis nullius momenti, & nullatenus, & simi. nu. 46. & seq. & Crauetam. in cons. 239. per totum. in 2. vol. & Rui. in cons. 2. nu. 9. in 5. vol. & Papiensem in forma libelli in causa spoliationis possessionis.

Quæstiones Criminales

sessionis. super ver. ipso facto. & Alberi. in dictione ipso iure. & Vantium in tract. de nullitatibus process. titu. quot & quibus mo. sub nu. 46. pagi. 44. vbi habetur fusius. & Bar. in auth. de incest. nup. in prin. & Bar. in l. iubemus. §. 1. sub nu. 12. C. de sacrosanc. eccle. & remissiuè per Maran. in Specul. in 5. parte. sub nu. 34. pagi. 124. & Bar. in l. meminimus. §. duobus. ff. de lega. 2. & in l. iubemus. §. œconomus. C. de sacrosanc. eccle. super ver. priuetur. & quod no. in c. si diligenti. de foro competen. vbi si statuto exprimitur ipso iure, & tunc absq; sententia imponitur pœna, responde, vt per Neuiza. in cons. 6. per totum. & Ber. Diaz. in regu. 543. & Portium in tracta. communium opi. conclu. 2. lib. 1. & in cons. 149. Idem, si dicat eo ipso, dic vt ait Archiepiscopus Floren. in regu. in pœnis de regu. iur. in vi. Et in dubio lex, vel statutum non dicitur damnare quempiam ipso iure, sed per sententiam iudicis. l. 1. §. calumniatores. ff. ad Turpil. & dicit Bal. in auth. q. semel. C. quomodo & quando. iud. & Alex. in cons. 124. in 1. vol. & Alberi. in l. amissione. §. qui deficiunt. ff. de capi. diminu. & Marfil. in prac. crimi. in §. aggredior. vt Politiano placeat in epistolis, & Montano in epistolis. lib. 5. in Epistola incipiente. Gratum fecisti. & glo. in ver. reddantur. in prag. in titu. de electio. pagi. 43. Et quotiens in statuto subaudiuntur hæc verba ipso facto, vel ipso iure licet expresse non sint posita, & quando loquuntur in præterito tempore, puta. beneficio sit priuatus, vel sit mulctatus, vel bannitus. intelligitur ipso iure, & ipso facto, nec est necessaria alia sententia. secundū Alberi. in dictionario. per c. extirpandæ. extra. de præben. circa fi. & no. C. de iurisdic. omnium iudi. l. in criminali. ubi & Albericus hoc dicit. & C. vnde vi. l. si quis in tantam. in glo. amittat. Secus si in futurum loquatur. puta. priuetur, bannitur, mulctetur, quia tunc opus est sententia. vt ait Fely. in cons. 7. & Bal. in titu. de pace constan. in ver. priuilegia omnia. vbi dicit, quod licet verbum futuri temporis de sui natura importet canonem sententiæ ferendæ. Fallit, nisi tale verbum

verbum sit geminatum. ut puta, si dictum sit, cassetur, & irritetur. plura de hoc dicit Marfil. in cons. 10. sub nu. 17. cum seq. & in cons. 52. sub nu. 20. & seq. in 1. uol. Et si bannitus bannitum capiat, non incurrit in poenam statuti ipso facto, & sine aliquo iudicis ministerio. secundum Bal. in l. 1. col. 1. C. de secun. nup. & Arno. in soliloquio. 62. & Roma. in cons. 212. ubi dicit, quod saltem est necessaria iudicis declaratoria. prout ait Ripa in c. 2. de rescrip. responsorum autem. lib. 2. cap. 2. & Fely. in cons. 25. & Benintendi. in cōclusio. bono. 37. Nam omnia iura mundi, quæ dicunt poenam imponi ipso iure, uel ipso facto, debent intelligi, dummodo sequuta sit sententia declaratoria, per quam sit declaratum fuisse commissum id, propter quod illa poena veniebat imponenda. Aliàs ista poena effectum, & executionem non sortitur. ita dicunt Archidia. & Ioan. Andr. in c. 1. de homicidio. quos refert Alex. in l. si quis maior. col. fi. C. de transac. & Aemilya. in cons. 135. num. 9. & Bouius. in tracta. de statuta. præscrip. in glo. xvij. & Schala. de consilio sapientis. lib. 4. cap. 2. & dominus meus Cephalus. in cons. 171. in 2. Item statutum imponens poenam per uerba futuri temporis, cum additione omnibus modis, vel similibus intelligitur ipso iure. nec sententia requiritur. prout ait Bar. in auth. ut defuncti, seu fune. num. 6. & Sozi. in cons. 22. in 1. parte. nu. 1. ubi dicit. quod statutum, quod loquitur per verbum futuri temporis, non facit incidere in poenam ipso iure. quia est necessaria sententia. ut no. in d. l. in criminali. C. de iurisdic. om. iudi. & in l. iubemus. §. sanè. C. de sacrosan. eccle. cum sim. per eum adductis ibi. Ad poenā delicti per ius ipso iure impositā. Dic, quod attenditur tempus delicti, quo ad tollendum illam poenam, dato, q̄ super uenerit causa, propter quam aliter deberet satisfacere de delicto. prout ait Fely. in c. quoniam contra. sub num. 14. de constitu. ubi habetur fusius. & vide Bossium. in prac. cri. in titulo. de sententijs. sub nu. 46. An autem iudex in terminis dicti statuti post latam sententiam cōdemnatoriam, possit ipsum reum absolvere?

absoluere? Ponit Fely. in c. inter. de sententia & re iudi. ubi dicit, quod non. & Sozi. in consil. 22. in x. ubi plenè habetur de hoc.

Interpretatio.

STATUTA nunquam contra rempublicam sunt interpretanda. secundum Bal. in l. 1. §. ij. autem. per illum tex. ff. ad syll. ubi dicit, q̄ alibi melius q̄ ibi non reperitur. Fab. de Mon. in trac. de emp. & uēdi. q. 1. sub nu. 10. & Marfil. in prac. crimi. in §. aggredior. sub nu. 68. & seq. pagi. 136. & infra in uer. statutum dicemus.

Statutum remouens interpretationem, nunquam interpretationem intrinsecam remouere censetur. secundum Bal. in qq. ad statu. in uer. interpretatio.

Quotiens statutum habet aliquam interpretationem, quæ sit solita obseruari in iudicando, ab ea non est recedendum. prout dicit dominus meus Alcia. in trac. præsum. regu. 2. præsump. 30. & Neuiza. in sylua. lib. ult.

In statutis iniquis fit interpretatio, ut nihil operentur dicta statuta, ne aliquis fiat locupletior cum aliena iactura. secundum Bar. in l. h. §. in computatione. C. de iure de libe. & in l. omnes popu. in 6. q. ff. de insti. & iu. & dominus meus Alcia. in rub. de præscrip. sub num. 15.

Statutū antiquū, debet interpretari fm interpretationem legis antiquæ, & non nouæ. nisi ueniat ad interpretationem casus dubius legis ueteris. pro ut gl. in auth. de filiis ante docta instru. circa fi. & Bal. in l. fi. §. locum autem. C. de cadu. tollen. & in §. seq. dicit, quod per publicationem statuti, comprobatur ipsius statuti promulgatio. Et ideò, si esset necesse probare per testes statutum editum. quia codices statutorū fortè sunt combusti, & testes dicerent, quod audiuerunt statuta publicari, talis probatio sufficeret. quia ista publicatio est quoddam notorium, quo probato, probatum est factum præsumptiuè. ut no. in l. ea quidem. per glo. C. de accusa.

Statuta

Statuta ciuitatum non debent interpretari contra fiscum, neq; contra rempublicam. ut dicit Ananias. in cōs. 63. post Bal. & Iaco. de Are. in l. 2. C. an seruus ex suo fac.

Statutum poenale, licet sit stricti iuris, & strictè sit interpretandum, debet intelligi tamen etiam in casibus, in quibus est eadē ratio. ut ait Corne. in cōs. xi. in 1. parte. in 2. uol. litera. c.

Statuta ceteris paribus, sunt interpretanda, prout leges iuris communis. secundum Bal. in l. gallus. §. quid si is. ff. de libe. & posthu. Ad eod., & Bal. in l. quemadmodum. C. de agrico. & censu. lib. xi. dicit, quod statuta poenalia, quę imponunt poenas pro delictis, sint fauore rei publice extendenda, ne scilicet delicta remaneant impunita. ut ait Corne. in cōs. xi. in fi. in 1. uol. & Bal. in l. libertum. §. senatus. ff. de ritu nuptiarum. Habemus nos ferrarienses statutum de hoc. sub rubri. de interpretatione statutorum Ferrarię. lib. 1. quod apostilla sic. Pone, quod dicatur statutum iniustum, & ideò non seruandum, quis hoc cognoscet? uide Ray. de Forliuio. in repeti. l. omnes po. col. 6. uers. deinde quæro quid si duo. ff. de iusti. & iure. quam repetitionem habes per Alberi. qui eam posuit in eius lectura. & uide Stephanum de Federi. in trac. de interpretatione iuris. & Euerar. in sua legali centuria. in loco. à ratione legis stricta, seu limitata ad restrictionem ipsius legis. item in loco, à ratione legis larga, ampla, seu generali ad extensionem ipsius legis. Et de interpretatione legum, & statutorum habetur in methodica iuris. parte. 1. cap. 8. Et de interpretatione legum, atq; statutorum restrictiua uide ibi. cap. 9. & uide de extēsiua. ibidē cap. x. & cap. xi. & ibidem de fictione iuris. Reliqua dic, ut habentur fusissimè per me. in meo tracta. de argumentis. in loco, à declaratione, seu interpretatione. ubi ad saturitatem dixi. & uide Lanfran. in tract. de interpreta. statutorum. Et no. quod statuta recipiunt interpretationem passiuam. & ista est communis opinio. secundum Chircouium in tracta suo communium opi. centuria 4. conclu. 52. num. 24.

Quæstiones Criminales

Intra.

STATUTUM de procedendo in delictis intra annum commissis, intelligitur prohibere, ne procedatur de commissis ante annum. ut tradit Floria. in l. 3. ff. de seruitu.

Intromissio.

STATUTUM prohibens intromissionē uini nati extra territorium, nō includit clericos. ut ait Bal. in consi. 198. incip. statuto ciuitatis Tergesti. & Grammati. in decisi. Neapoli. 101.

Inuasor.

STATUTUM puniens inuasorem alicuius possessionis, non habet locum, si quis commodauit, & postea in uasit, quo ad commodantem. ut tradit Bar. in rub. de success. seu. uer. feudum.

Inuentus.

STATUTUM dicit. Si quis inuentus sit in domo alicuius, offēdi possit. Pone, Titius fuit inuētus in domo alterius, & vulneratus in domo, & extra, quid iuris? respon. ut per Alex. in cons. 24. nu. 1. in 2. Et statutum loquens de inuento in delicto, habet locum, cum capitur. non tamen est necessaria captura, sed sufficit deprehensio. ut ait dominus meus Alcia. in rub. de iudi. nu. 104. uide Cassane. in consue. Burgun. in §. 1. sub nu. 1. ubi, quis dicat inuētus, & de re inuēta habes fusius.

Habemus nos ferrarienses statutum sub rubrica, de occidente, vel uulnerante inuentum de nocte. quod statutum limita, ubi domus utriq; communis esset, & uterq; habitaret in illa. secundum Alex. in l. 1. C. qui testa. face. possunt. & Sozi. in l. serui electione. §. 1. uersi. & ista. de leg. 1. Et non sufficeret, si dicant testes insultum in eius domo commissum fuisse, sed oporteret, quod dicerent, quod tempore maleficij erat eius habitatio. ut ait Ange. in cons. 194. incip. uis processibus. col. 2. Quis dicat in domo, dixi supra i statuto, sub rub. in quibus casibus quis pro debito capi possit. fol. 55. in antiquis.

quis. & Paul. in cons. 45. incip. uiso pūcto. Addē ad statutum sub rub. qđ liceat unicuiq; furē capere. fol. 132. Alex. in cōf. 76. num. 12. uol. 1. de isto ferrariensi statuto meminī Menochius in suo trac. de arbitrio iudicis. q. 80. in fi. & casu. 104. num. 7. ubi per domesticos probari potest, quōd sit inuentus in domo ille talis. No. 2. qui ingreditur domū alienam ignorante domino, per loca incedens, ubi possint uideri secreta domus, tenetur actione iniuriarū. l. is qui domum. ff. de iniur. & ita dicit Cast. in l. per agrum. C. de serui. & aqua. num. 2. & ideo potest occidi propter honorem. ut ait Gerar. de Petra sancta in singu. 33. cum honor uitæ, & filijs præferatur. ut dicitur per Cassaneum in catalogo gloriæ mundi. parte 1. considerationibus pluribus, & aliās plura ad rem deduxi, in consilio meo ad defensam Dyonisij Zaratini Comaclensis, quæ hic nolo repetere. Quid si quis fuerit inuētus in palatio Principis, ubi quis habitaret, An ei, post acclamationem nocturno tempore factam, scilicet, ò la, che la. de qua Merlinus, in epigrammate. 3. his carminibus.

Quare si quemquam clamamus, dicimus ò là

Et qui respondet consonat ore, che là?

Si quis habet uiam huius sapere casonem,

Dicam, dum dicat primitus ille mihi.

Liceat sic inuentum ibi occidere? & uideretur prima facie dicendum, quōd nō. quia appellatione domus non uenit Palatium Principis. l. pen. C. de offi. rectoris prouinciæ. in rubri. C. de Palatijs, & domibus dominicis. lib. xi. ubi etiam docto. & ubi non habet locum dispositio, non habet locū dispositum. l. 4. §. condemnatum. ff. de re iudica. Et uerba statutorum sunt propriè accipienda. l. 1. ff. si ager uestigia. uel emph. Et in statuto non fit extensio ex identitate, uel maiorationis: ut per glō. & docto. in auth. quas actiones. C. de sacrosanc. eccle. & in l. si constantē. ff. solu. matri. & glo. in l.

Quæstiones Criminales

tam is. §. 1. ff. de dona. cau. mor. unde statutum de domo nō extenditur ad meritoria. idest stationes. ut per glo. in l. lex Cornelia. §. domum. ff. de iniurijs. per illum tex. Sed contrarium uidetur respondendum. Cum sit eadem ratio. & ita est decisum usq; quaq; . Apellatione domus intelligitur ea, quæ sit ad habitandū apta, uel deputata. vnde non uenit apotheca. etiam si dicatur de qualicunq; domo. ut tenet Fely. in c. sedes. sub nu. 5. de rescrip. Et apellatione domus plura ueniunt. de quibus uide Gratum. in responso. 67. nu. 10. in 2. & no. quòd partem domus possidens, totam domum possidere uidetur. Fallit, si alius etiam possidet aliam partem. ut ait Cæpolla. in consi. 35. num. 10. in ciuilibus consilijs.

Ire.

DICITUR statutum, si quis iuerit de tali loco ad talem, amputetur illi pes. Pone modo, duo testes dicunt uidisse ire usque ad dimidiam partem, alijs duo usque ad aliam dimidiam, an coniungantur, ut unus sit locus? respon. Bal. q non. in l. obseruare, num. 13. C. quando prouocare non est necesse.

Intrante.

STATUTUM punit intrantem uineam alienam in centū. Quid si quis intrauit de uoluntate domini? respond. non teneri. ut dicit Bald. in l. quamuis. ff. de in ius uo. uide cum.

Statutum uult intrantem in rē alterius soluere debere cētum dño, Pone, quidam intrauit uin eā, hæreditate iacente, deinde hæreditas est adita, an hæres ex forma statuti petere poterit illa centum? Et respondet Bar. in l. si ex re. §. illud. ff. de stipula. seruo. quòd non. l. 3. §. ex hoc edicto. ff. de nego. gest.

Statutum dicit, si quis intrauerit uineam alicuius, puniatur. an tempore necessitatis erit licitum intrare uineam, & uiam comedere? respon. Fely. quòd sic. de quo uide Cagnol. in l. quæ propter necessitatem. ff. de reg. iur. Non tamē
crit

erit licitū vuas exportare, ne sint similes rusticis eas asportantibus, qui per plateas trahuntur, ad collum vuīs pendentibus, ut per Tergeſti nos obſeruatur.

Statutum prohibet ingreſſum palatij. ſi quis ingreditur non per Portatum palatij, ſed per ſtabulum. an punitur reſp. Bal. in l. obſeruare. §. ſi. ff. de offi. proconſulis, quòd ſic. & ibi dicit, quòd vnus quiſque debet intrare per loca conſueta. An ſtatutum comprehendat intrantem authoritate iudicis inualida? reſpon. ut per Bar. & Alex. in l. iuſtè poſſidet. ff. de acqui. hære. & Soz. iunio. in conſ. 18. in 2. per torum. Et ſtatutum requirit actum perfectum. ſecundum Floria. in l. arboribus. §. idem tractat. ff. de uſufruct. Et non comprehendit coacte intrantem, uel inuitum. ut ait Marſil. in l. 1. §. ſi. num. 27. ff. de qq. an uerò comprehendat eum, qui fuit ingreſſus poſſeſſionem, non ſeruata forma ſtatuti? reſpon. ut per Corn. in conſi. 250. in 1. uolum.

Statutum eſt permittens ingredientē poſſeſſionem alterius, poſſe ab eo offendi in ipſa poſſeſſione. Pone aliquis ingredientem in eius poſſeſſione uoluit offendere, & fugiēt perſequutus eſt, & offendit extrā poſſeſſionem, an talis offenſio erit impunita? reſpō. quòd ſic. Bar. in l. quòd ait lex. ff. de adult. propter initium, quod fuit impunē. & ita tenet Marſil. in ſingu. 255. & Corn. in conſi. 203. in 2. uol.

Municipes poſſunt ſtatuerē, ut quicumque intrauerit uineam, uel quid ſimile, ſoluat decem. ut inſti. de iure naturali. uer. ius autem ſuper uer. uſu. & ff. de capi. dimi. l. tutelæ, & l. 2. C. de noxa. actio. ff. de priuileg. credit. l. antiochenſiū. ff. de regu. iur. l. nec ex prætorio. & ita dicit Amanellus. in ſingu. iſto.

Statutum uult, quòd de introitu horti, & damno ſtetur iuramento accuſatoris, & illius, qui ſe dixerit dominum, laboratorem, & fruſtuarium. Pone quidam iurauit Petrum uidiſſe intrare in hortum, An ſufficiat? reſpon. quòd nulla eſt facta probatio. ut dicit Bar. in conſi. 89. in 2. quia dictus iurans

Quæstiones Criminales

iurans debuit deponere, ut testis, & probare, vt testis in suo dicto. De ualore dicti statuti tractat Plot. in l. si qñ. nu. 763.

An ingrediens furdum alienum iudicis autoritate, cui ret poenam statuti in intransentem rem alterius ordinatam? respon. quòd non. Alex. in consil. 119. vol. 6. col. 6. uers. & pro hoc. & Bar. in consil. 91. & in l. iustè possidet. ubi Alex. & docto. ff. de acqui. poss. & Soz. iunior in consil. 18. in 2. vol.

Statuto cauetur, quòd nobilis non possit intrare palatium nisi tempore consilij, sub certa poena. Si nobilis intrauit palatium, nescitur tamen, quo tempore, præsumitur, quòd non intrauit tempore non consilij, ne cadat in delictum. & ita dicit Bar. in l. nò solum. §. sed vt probari. ff. de operis no. num. & Abb. in c. auditis. de præscrip. & Marsil. in consil. 1. sub nu. 2. & Plotus in pag. 360. Et no. quòd aliud est ingredi, & aliud retinere. ut ait Cur. iun. in consil. 108. vol. 2. ubi plenè de hoc tractatur.

Iudeus:

STATUTUM, quod uiget in loco, habet locum etiam in iudicis, ibi commorantibus. ut ait Nata in c. quamuis. nu. 43. de pactis in 6. vide Corn. in consil. 114. in 1. vol. & Rol. à Valle in consil. 35. in 2. & Marcardū. in trac. de iudeis.

Statutum, quòd nullus artifex in festiuitatibus, in quibus sunt feriæ, in maleficijs audeat, uel præsumat laborare, uel apothecam aperire, non comprehendit iudeos pignora obfoenus accipientes, uel restituētes. vt dicit Bal. in consil. 112. in 4. uol.

Statutum, quòd matrimonium non possit contrahi cum puella, nisi cum consensu agnatorum, & cognatorum, Non habet locum in iudeis. ut tradit Plotus in l. si quando. sub nu. 362. C. unde ui.

Index:

Dicitur statutum, quòd iudex, si infra tamen tempus nò expediat processum, puniatur &c. Dic, quòd si non expedit,

pedit, sed dimittit successor, nihilominus punitur. quando scilicet partes institerunt pro expeditione. ut dicit Paris de Puteo. in tracta. syndica in §. successor. & Firma. in reperto. uer. iudex. & Alberi. in qq. ad statuta. q. 56. & 57. in 1. par. & Anto. de Bu. in c. cum sit generale. de foro compe. & in c. 1. de supplen. negligen. pralato. de quo etiam uide Grammatici. in consi. 54. ubi pro se ipso fecit illud consilium.

Quid si iudex in pronunciando dicat. Quod si dicta condemnatio est contra, præter, uel ultra formam statutorum ciuitatis, ex nunc pro ut ex tunc, & e contra, sit reducta ad formam statutorum. & ita eam tulit, fert & profert, declarauit, & declarat. omni meliori modo. &c. An ex ea reus intelligatur condemnatus ea poena, qua sit dignus ex forma statuti respon. Alber. in qq. ad statu. q. 180. in 2. par. & Bal. in qq. ad statu. uer. contrahere. ubi dicit, quod non. An erit tutus in syndicatu? dicit Paris. ubi supra. quod non. & Bal. in qq. ad statu. uer. clausula. nu. 2. Si tamen iudex non seruauit statuta ex iusta, uel euidenti causa, propter utilitatem publicam, non tenetur in syndicatu. ut ait Cataldi. in trac. syndica. sub nu. 18. & quando possit poenam aure, uel minuere. ponit Blancus. in prac. crim. fol. 74. nu. 71. & pluribus seq.

Pone, iudex iurat seruare statuta ciuitatis, Postea iudicat contra statutum continens id, quod ius commune, an erit periu rus? resp. Rom. in l. mancip. C. de seru. fug. distinguendo sic. Nam, aut statutum continet id, quod ius commune ciuile, & ius commune municipale. & Bal. in l. 2. ff. de consti. prin. dicit esse casum singularem. in l. magistratus. ff. ad municipales. Et dicit Roma. hoc statutum nescio extendere, nisi causa sit tantæ summæ &c. uide eum.

Statutum dicit, quod iudex non possit cognoscere. nisi causa sit tantæ summæ, sub tali poena. An fiet coaccruiatio plurius summarum ex diuersis actionibus debitarum ad iurisdictionem includendam? respon. ut per Fely. in c. ex parte decani. de rescrip.

Quæstiones Criminales.

Statutum dicit. quod si iudex vltra quàm debuerit, condē nauit, teneatur condemnato ad totum illud. si iudex condem nauit in tota quantitate indebitè, tenebitur & illi, ut tenei in tota. fm Paul. de Cast. in l. si seruus. §. si ita. nu. 3. ff. de lega. 1.

Si iudex ex forma statuti, uel rescripti habet plenissimam potestatem procedendi, & condemnandi, pro ut sibi placue rit, & uoluerit, nulla seruata legis, uel statuti dispositione. At tamen per hoc non poterit tollere ius quæsitum parti ex iure gentium, uel ciuili, uel ex forma alicuius statuti. vt dicit Mar sil. in prac. crimi. in §. constante. num. 25. Et iudex, quo ad for mam iudicij debet seruare formam statutorum loci, vbi de causa cognoscit. sed quo ad causæ decissionem debet seruare iura loci, vbi delictum fuit commissum. l. si fundus. C. de eui ctio. De hoc tradit Corne. plura. in cons. 114. in 1. vol. & nun quam debet recedere à pœna statuti in iudicando. vt dicit Ancha. in c. canonū statuta. de cōstitu. in 14. q. prin. col. 122.

Iudex obligatus sub pœna statutaria finire causas, non in currit pœnam, imponendo perpetuum silentium. vt dicit Ange. in reperto. ver arbit. & Bal. in auth. qui semel. col. 4. C. quomodo & tamen iudex.

Iudex, qui extraordinem procedit super crimine, potest sententiam, quam vult dicere, vel leuiorem vel grauiorem, dummodo in condemnando non excedat modum. l. hodie. ff. de pœnis. Fallit in pœnis à statuto determinatis. quia præ cisè habet seruare statutū. vt ait Iaffred. in decis. 58. uer. Sed tempora hoc, ut per Bal. nisi subesset legitima causa. ut per Tiraquellum habetur in tracta. suo, de pœnis temperandis, uel minuendis. per totum.

Statutum licet non esset allegatum in iudicio, poterit ta men iudex pronunciare secundum statutum. quia iurauit ser uare statuta. secus est in consuetudine, quæ debet probari. & quando iudex iurat seruare statuta, tenebitur, etiam seruare statuta post edita. licet non teneatur seruare statuta, quæ dice rent. quòd quis non audiatur in suis defensionibus, uel quòd iustitia

iustitia denegetur: ut ait Paris de Puteo in tracta. syndica. §. statutum. & Cataldi. in tracta. syndica. num. 38. Et statuta ex traugantia; & non posita in uolumine statutorum, puta si sint in archiuio; sunt alleganda & producenda, aliàs iudex non teneretur de necessitate ea sequi. ut tradit Paris de Puteo. in d. §. statutum. uide Alberi. in l. sed & si per prætorem. §. ait prætor. ff. ex quibus cau. maio. Et iudex, qui differt causam prætextu alicuius dubitationis, quæ tamen sit nulla, punitur secundum legum sanctionem infamia, & triginta libris auri. l. eum, quem temerè. §. i. ff. de iudi. & l. pen. C. de poena iudi. qui malè iudica. iure autem pontificio suspenditur per annū ab officio. c. i. de sententia & re iudi. no. in c. intimasti. post gl. fi. de appella. & nō. quòd non sufficit iudici aliquod delictum esse notum, ut reum delicti punire possit. Nam ei debet esse notum delictum in forma iudicij: argu. 2. q. 1. c. nos in quemquam. & dicit Archiepiscop. Flo. in summa titulo de cōfessione. lib. 3. §. 13. & in titu. de articulis, in quibus Gratianus non tenetur in decreto. §. 3. Mille. in prac. crimi. titu. de notorio. & Butri. in tracta. de notorio. Et debet iudex esse misericors in pœnis: ut per Marfil. in eius præciad fi. & domini meus multiscius. D. Iacobus Cagnacinus Ferrariensis. in regu. in pœnis. de regulis iuris in 6. ubi de hoc habetur fusius. An iudex teneatur seruare reo impunitatem promissam, si blanditijs eum induxit ad confitendum. Dic; ut Viuius in suo tracta. communiūm opi. uer. iudex promittens liberationem &c. uide etiam Claudium. in regula criminali. 42. & regu. 153. ubi plura adducit, quæ rimari habet iudex in criminali. & uide Iulium Clar. in prac. crimi. in locis, de quibus in eius repertorio. ubi ad plenum. in uer. iudex. uidebis de hoc.

Iuramentum.

OMNES Itaq; officiales in ipso statim officij ingressu iurare debent, quòd officium suum bona fide, & sine fraude facient, remoto præcio, & qualibet alia petitione & pro ut

D. Hippolyti Bona Cossæ. FF & sicut

& sicut in statutis locorum continetur. auth. vt ius iuran. qđ
præstatur. & auth. præfides. C. de episco. audien. vbi dicit hoc
etiam Alberi. per illum tex. & Ferratius in cautela. 3. & Af-
fic. super constitu. regni. in præludijs. q. xij. sub nu. 8. & ideo
debent seruare statuta, non ius commune. aliàs sunt periuri.
c. Clericus. de iureiu. Facit, qđ inquit Ias. in l. lecta. in 2. col.
uers. secundo principaliter. ff. de iureiuran. & Ange. in trac.
malefi. fol. 10. col. fi. & Bar. in l. stipu. §. cum stipulamur. nu. 3.
ff. de verbo. obliga. Occa Ferrarien. inter cons. crimi. diuer-
forum. per Zilet. in cons. 100. nu. 10. & seq. Tomo 2. uide ta-
men Nattam. in cons. 19. per totum. ubi ponit Fallétias. Quo
sic præstato, pro eis est præsumendum, cum salutis suæ imme-
mores non præsumantur. ut ait Bal. in l. fi. C. ad. l. Iul. repe. &
dominus Alcía. in tracta. præsump. Quod sanè iuramentum
debet fieri in manibus ipsius principis, uel locum tenentis,
uel eo absente, coram metropolitano episcopo, uel primate
ciuitatis, de bene gerédo. auth. de defenso. ciuita. §. interim.
& in l. rem non nouam. C. de iudi. Et in tali iureiurando ad-
ministratio accipitur. eo. titu. §. necessitatem. in constitu. re-
gni. quæ incip. Item recipiat iuramentum. Et absq; hoc iura-
mento non potest, quis exercere officium. & qui exerceret,
teneretur eadem poena, qua & is, qui propria autoritate of-
ficium sibi usurpat. & sic poena criminis læsæ maiestatis. l. 3. ad
fi. ad. l. Iul. maiesta. ut ait Lucas de Penna. in l. unicuiq;. C. de
proximis sacro. scrini. lib. x. Et per tale iuramentum statuta
ciuitatis confirmantur. ut ait Arno. post alios in Epito. 86. &
Marfil. in singu. 71. licet ob id mala, & iniqua statuta seruare
non teneatur. secundum Gandy. in trac. malefi. in titu. de
obseruantia statutorum. & Pari. de Puteo. in tracta. syndica.
in §. potestas. in fi. c. erit autem lex. 4. dist. & etiam in noto-
rijs, licet iurauerit seruare statuta, procedit iudex absq; ordi-
ne. ut ait Paris de Puteo. ubi. supra. in §. latro. & Cartrius. in
prac. crimi. in prin. sub nu. 44. An iurans seruare statuta, cen-
deatur obligatus seruare tantum edita, uel etiam edenda. Di
xi supra

xi supra. in uer. iudex. & Archiepiscopus Flo. in summa lib. 2. titulo de absolu. à iuramento. §. 6. Et iurans seruare statuta, & promittens sic seruare, tenetur ea seruare, de iure ciuili. aliàs secùs. Et hoc iuramētum semper habet in se clausulam iuris. Salua superioris magistratus iurisdictione, Idedò, qui iurauerunt seruare statuta sua, & cōsuetudines, ij, possunt, & nihilominus debent admittere cognitionem superioris iudicis. ut aiunt Moderni. in lexico iuris. uer. iuramentum. Et iurans seruare statuta, tenetur ad ea, quæ durant durante magistratu. l. fi. ff. de pœ. si imponitur pœna uenienti contra statuta, non habet locum ultra edita. secundum Bal. in l. omnes populi. ff. de iusti. & iu. An autem iurans seruare statuta, uel contenta in statutis, incurrat, contraueniendo, in periculum, sublatis ipsis statutis? responde ut per Fely. in c. 1. nu. 5. de iure iu. & in c. ex parte. nu. 19. uide Brunum. in consi. 35. col. fi. An autem iurans seruare statuta in die feriato in honorē dēi, teneatur seruare d. statuta. cum iuramentum illo die sibi deferri non possit? respon. Feriatius in cautela, 3. quod non. Sed istam cautelam refellit Petrus Rebuffi. in tracta. de priuilegijs scholarium. in priuilegio. 75. Nam iuramento (ut scias) semper, & præcipuè apud nos fuit, & est maximi ponderis, ut Plato ostendit. in 2. de legibus & Cicero. in 3. officiorum. & in oratione pro Pompeio, & pro Flacco. & latè. Gellius dicit lib. 7. cap. 18. & demonstrat Curti. sen. in consi. 65. in fi. ubi dicit, quod iuramentum est sicuti herba Bettonica, quæ est bona in omni re. quia fugat malum genium. ut dicit Tiraquellus in suo tractatu de legibus connubia. & quod iuramentum sit magni ponderis, ostendit plenissimè Anchara. in cōs. 226. ubi ponit laudes ipsius. & est tex. in c. omne. xxij. q. 1. Et apud Romanos, & alias omnes ferrè nationes semper in maximo præcio fuit. ut ostendit Alex. ab Alexandro. lib. 5. Genialium. cap. x. Nam dicebat Lucilius, quod iuramentum nil aliud erat, quàm emplastrum eris alieni. de quo Gellius lib. 16. cap. 7. & refert. d. m. Alcibiades. parerg. lib. 8. cap. 2. Et propter

dubitantes adinuentum fuit iuramentum. ut inquit glo. 22. q. 1. in summa. quam commendat. Andr. siculus. in rub. de iureiu. in clem. licet superuacaneum esse, quidam dixerint iuramentum. pro ut Cicero. in oratione pro Q. Roscio. circa medium. dicens, q̄ qui propriam fidem spernit, & iusiurandum quoq; spernet. & qui mentiri facile solet, peierare consuevit. & quem inducere possum, ut mentiat̄, ut peieret, exorare facile potero, & qui semel à veritate deflexit, hic non maiore religione ad periurium, quàm ad mendacium perducì consuevit. cetera nostis. Hinc Dyonisius Tyrannus dicebat, (ut est apud Valerium) q̄ quemadmodum pueri talis decipiuntur, ita viri iureiurando. Hinc multæ nationes fuere, quæ iusiurandum cõtẽmpserẽ. ut pœni Galli, & alij, quos enumerat Alexander ab Alexandro. d. lib. 5. cap. x. quorum opinio cõprobari potest. quia, si uir probus est, ita promissum seruabit absq; iuramento, quemadmodum cum iuramento. Hinc Athenienses Xenocrati crediderunt absq; iuramento. quia (ut dicebant) uir probus erat. quod si est improbus (dicebāt) periurij occasio dari non debet. c. ille. 22. q. 5. Et ideo dñs noster hoc animaduertens, ait. Sit sermo uester est est. c. & si Xps de iureiu. q̄ ante Christi tempora Clinia Philosophus obseruauit. ut Basiliius refert. in libro quomodo ex lib. gentil. pro si. possi. & dicebat Ange. in l. post perfectam. C. de euic. quod iuramentum suo tempore non ualebat obolum. quod Alexandrinus refert. in consil. 36. & supradicta non obstant. nam quod ad orationem Ciceronis pro Q. Roscio. responde, quod ut supra dixi. alibi contrarium dixit. Nec est facienda uis de ijs orationibus. cum sint temporum, & causarum, non ueritatis. ut ipse met Cicero inquit. in oratione pro Cluentio. ita in simili uidentur, de iure civili, quod extollit ipse met in oratione pro Cluentio, & in oratione pro Murena deprimit, secundum causarum statutum. Minus facit dictum Dyonisij. quia fuit sacri legis, & pœnas perfidię suę dedit. pro ut de Pœnis uidemus, quorum ciuitas ob periuria à Romanis destructa fuit. Nec in

conuenit

conuenit, non nullas esse nationes, quæ spreuerint iuramentum. Quoniam ut ait iurisconsultus. in l. quæ sub conditione. ff. de condi. iusti. illi, qui religionem, & Deos contemnunt, iuramentum etiam spernunt, sed secus, quoad nationes bene institutas. Et not. quod maiorem habet auctoritatem hodie iuramentum de iure canonico, quam olim haberet de iure ciuili. nam olim, si non ualebat contractus principalis, nec etiam iuramentum ualebat. l. non dubium. C. de legibus. l. iurisgeh. §. si. ff. de pact. l. si quis inquilinos. §. si. ff. de lega. 1. Hodie non est sic de iure canonico, dummodo possit seruari sine peccato. c. cum contingat. de iureiur. & ponit Paul. de Castro in consi. 90. in 2. uol. Quæ personæ teneantur iurare, ponit Tiraquellus in tract. de præscriptionibus. in §. 1. in glo. 8. vide omnino. An in iureiurando sit opus scripturarum tactu? & communis est opinio, quod non. ut ait Soarez. in suo thesauro communium opinionum. in uer. iureiur. Fallit, ut per dominum meum Alcia. in rub. de iureiur. & Cassan. in consi. 24. col. fi. & de his satis. reliqua dic, ut per me dicta sunt in meo tractatu de argumentis. in loco de iuramento confirmatorio ad assertorium. ubi fusissimè de hoc habetur.

Statutū punit iuramentū falsum. Pone, quidam respondens inquisitioni, iurauit contra ueritatem. An punietur statuto? respon. Alex. in Apostillis ad Bar. in l. 1. ff. de bonis eorum, qui sibi mor. consci, quod non. & ita fuit per alios consultū. ut ait Neuiz. in sylua nupt. lib. 3. nu. 43. ubi dicit, se alibi non legisse. uide Marfil. in l. quæstiones. sub nu. 86. pag. 138. ff. de quæstio. ubi dicit, quod reis multoties in officio finxit eis uel le deferre iuramentum de ueritate dicenda, & cum uideret eos manum extendere super scriptura, retrahebat ad se scripturam. Verum enim uerò. Hadrianus Papa, quod libro 3. char. 29. prout cum sic refert Neuiza. in sylua nupt. lib. 3. sub num. 44. ait, quod iudex tale iuramentum deferre potest, etiā si suspicetur, quod deierabit: & ait Franc. Mar. in decis. Delphina. q. 674. in 1. parte. uide consi. d. Torelli de Prato. inter cons.

Quæstiones Criminales

confi. crimi. conf. 41. ubi dicit hanc esse communem opinionem, quod non est periurus. quia, quando quis iurat, non ex mera uoluntate sua, sed necessitate iuris scilicet municipalis, excusatur. ut est tex. in l. fi. ff. de in litem iuran. de quo ad rē Alba. in cōf. 9. nu. 52. & uide Beroiū in. q. 134. ubi si minor respondendo inquisitioni peierauit, potest aduersus confessionem restitui, & non punitur, & q. ultima. forte uoluit allegare glo. in c. irreligiosum. in uer. paruulos distin. 87. quæ uidetur facere in arg. Sed secus, si à parte, quia iudex, debet communi hominum utilitate prospicere. De iuramento autem purgationis rei de delicto suspecti, ponit Archidiano. in summa in titu. de purga. cano. lib. 3. titulo ix. c. x. & Plot. in repet. l. si quando. C. unde ui. sub num. 407. & Damoderius in pract. crim. cap. 43. cum seq. ubi habentur plurima de purgatione reorum. & Plot. ibi. num. 372. & Rota in decis. 294. in nouis. & Plotus ubi supra dicit. quod in causa criminali nunquam est deferendum iuramentum, uide Cassan. in consuet. Burgun. §. 7. ad fin. pag. 79. & Clau. in regu. crim. 61. & quando casus est excusatiuus à poena, ne eam quis incurrat, casus fortuitus probatur per iuramentum: si dicti casus fortuiti difficilis est probatio. l. non omnes. §. à barbaris. ff. de re milita. & l. fi. C. de fide instrumen. secus est dicendum, si faciliter potest probari. quia allegans casum debet probare illū manifestissimis rationibus. l. creditor. C. de pigno. actio. cum simil. & probat Pet. de Vbal. in tract. de societate. circa. 8. par. princ. sub nu. 14. quem uidere necesse est.

Si quis habet mandatum ad iurandum speciale. si falsum iurauit, ob quod ex forma statuti poena erat iactura causæ, non tenet. ut ait Capiccius in decis. Neapoli. 67.

Iussus.

STATUTUM, quod iussus iudicis excuset à poena. intelligitur. dummodo emanauerit causa cognita, quia aliàs esset nullus. secundum Marsil. in pract. crim. in §. nunc uidentum

dū, nu. 41. & tradunt doctor. in l. iustè possidet. ff. de acq. pos.

Iustitia.

QUOMODO intelligetur statutum, si dicat, quòd non fiat alicui iustitia? respon. ut dicit Marfil. in prac. crim. & Paris de Puteo. in tract. syndic. §. 1. per statutum. in l. fi. C. si à non compe. iudi.

L.

L A N A.

PROHIBET statutum, lanam exportari extra ciuitatem, scū districtum. Pone, aliquis exportat pelles lanatas, an incidit in pœnam statuti? respon. Alberi. in qq. ad statu. q. 12. parte. 1. quòd sic. l. si cui lanæ. uer. Sed an pelles. ff. de leg. 3. Et nota, quòd pilus nō uenit sub nomine lanæ, ut ibi dicitur.

Lancea.

DICIT statutum, si quis lanceam portat, uel cum lancea percutiat, puniatur tali pœna. Dic, quòd deferens hastam, uel percutiens hasta, non comprehenditur statuto. ut ait Ange. in l. 3. ff. de ui. & ui arma.

Lata culpa.

QUANDO statutum loquitur per nomen iuris importantis dolum de sui natura, ut furtum, & falsitas, Lata culpa non æquiparatur dolo, sed excusatur propter temeritatem. ut ait Ang. in l. plagij. C. de plagia. & Areti. in l. in actio nibus. ff. de in litem iuran. & Plotus in repeti. l. si quando. C. unde ui. vide Iul. Clar. in prac. crimi. q. 84. in prin. in uer. dixi. & in uer. culpa dicitur. in §. homicidium. & ego plura de dolo, & culpa, & cæteris dixi in meo tracta. de argumentis. in loco à dolo & culpa.

Latro.

Latro:

SI ex forma statuti latro famosus intelligitur, quia tria fur-
sta fecit, Decretum illius statuti habet locum, siue quis ea
fecerit simul, siue successiue. secundum Bar. in l. si quis ergo.
§. quod ait. ff. de ijs, qui no. inf. Dum tamē sint distincta. Sed
Bal. contra. quoniam requiritur temporis distinctio, quando
punitur propter consuetudinem furandi. quæ consuetudo
non inducitur in instanti tempore.

Latrunculator.

SI latrunculator uehementer errat in criminalibus, fiscus
non habet restitutionem in integrum. secundum Arno. in
Epitome. 37. qđ dicit in actu practico memoriæ cōmēdādū.

Si statutum dat formam proscribendi, siue banniendi, il-
lam seruare tenetur latrunculator. secundum Bal. in addi. Spe-
cula. in tit. de execu. sententię. & Marfil. in singu. 293. Et dici-
tur latrunculator, vulgo iudex maleficiorum. l. solemus. §. la-
trunculator. ff. de iudicijs. quandoq; dicitur quæstor parrici-
diarius. vt dicit Iodocus in prac. crim. cap. 37. pag. 85. De la-
trunculatore, fufius loquitur Cassaneus in catalogo gloriæ
mundi. parte. 7. considera. 26. Et no. quod latrunculator est
iudex competens super damnis datis. vt ait Vantijs in tracta.
de nullitatibus process. pag. 79. nu. 47. in fi. in paruis.

Leges.

AN hodie per statuta tollantur leges, quę loquuntur de
maleficijs: ponit Spec. in tit. de pœna temerē litigatiū.

Legitima.

SI statutum obligat patrem ad solutionem legitime pro
delicto filij, pater tenetur eam soluere, habito respectu ad
patrimonium, quod habebat, quando deliquit, quia si post
commillum delictum, creuit patrimonium patris, ista pœna
statuti non extenditur ad futura bona. vt dicit Bal. in l. si plu-
res. §. lex Cornelia. ff. de vulga. & pupilla. argu. l. si tibi man-
dauero.

daüero. §. is, cuius bona. ff. mandā. & Bal. in l. si qua poena. ff. de ijs, qui sunt sui. vel alie. & Cassane. in catalogo gloriæ mūdi. parte 6. considera. 26. & las. in auth. nouissima. C. de inoffi. testa. vbi legitima curialium filiorum est nouem vnciarum. vide Viuium in tracta. communium opinio. ver. statu tum disponens, quòd pater. & c. pag. 208. in 1. par. & Cottam in tract. rerum memor. uer. pater obligatus. Item statutum, quod Perusij, & in tota ditione ecclesiastica est. quòd pater teneatur soluere legitimam pro filio condemnato, non habet locum, quando pater ultra filium, haberet etiam nepotes ex filio. prout de hoc decisio est Perusina. xi. num. 27. Et si ex statuto pater teneatur pro filio condemnato ad legitimam, pro filio bannito in contumaciam, etiam soluere legitimam tenetur. & hæc communis est opinio. ut tradit Chiracuius in suo tract. communium opin. centur. 2. conclu. 69. pag. 68. Et statutum ualet, quòd pater teneatur soluere legitimam pro delicto filij. ut ait Michael Grassus in tract. de cōi opin. lib. 2. c. 5. q. 23.

Leuare manum.

LEVANDO manum quis pro percutiendo aliquem, punitur statuto, licet non percutiat. ut ait Ange. de Aretio in tractatu malef. super uer. admenauit. quod uerum putat. Guid. Pap. sing. 412. si per eum nō stat, quominus percutiat, si autem poeniteret eum, nec percuteret, cum posset, tunc secus. quod probat. uide eum.

Litera patentes.

OFFICIALI iudici maleficiorum ex statuto electo, nō creditur sine literis, & patentibus. ut dicit Amodeus in tract. syndic. vbi plura dicit ad hoc. & Cassane. in consue. Burgun. in proœmio. super ver. commission. pag. xj.

Locus certus.

STATUTUM dicit, quòd bestię possint pascere in certis locis,
D. Hippolyti Bona Cossæ. G g

els, & pratis, & non in alijs. Pone, quidam accusauit, quod be-
stia pauperum in aliquo prato: Si non probat, quod in prato
prohibito, non obtinebit. quia certus locus est de substantia
actus. vt ait Lanfran. de Oria. in c. quoniam contra. sub num.
154. de probatio. in uer. testium depositionem. Et locus quā-
doq; accipitur pro tota villa. secundum Alberi. in qq. ad sta-
tu. q. 52. lib. 2.

Lodia.

STATUTUM de delictis in uia publica, Eriam habet locū,
quando sint commissa in Lodia publica. vt dicit Floria. in
l. i. ff. de ijs, qui deiecerunt, vel effu.

Ludus.

LUDENS falsis taxillis tenetur furti, nec fit dominus pe-
cunie. quam lucrificerit vt ait Bal. in l. fi. C. de condi. ob
causam. argu. l. falsus. ff. de fur. in princ. & Paris de Puteo in
tracta. de Ludo. & ideò teneretur poena statuti.

Statutum loci vetans, vel puniens ludentes, licet ludus nō
esset turpis, tamen, quia esset reprobatus à statuto, victor te-
neretur victo. ad restitutionem. & in uia fori, & in uia poli. aliās.
secus. secundum Bal. in d. l. fi. C. de condi. ob causam. An tali
statuto comprehendatur iudeus? resp. vt per Barba. in consi.
65. in 3. Et not. quod percutiens receptatorem Ludi, aliqua
poena nō tenetur. immo nec ad expēsas. vt ait Paris. in tract.
de Ludo. nu. 46. immo etiam nec ciuilliter potest conueniri.
& si etiam furto aliquid quis ab illo subduxerit; uel furripue-
rit. non punietur ut tenet Stēpha. Costa. in tracta. de Ludo.
& ibi dicit, quod iudicis arbitrio venit puniendus. ibi in §. 2.
sub nu. 14. vbi glo. ver. Indibrio. in prag. titu. de spectatulis.
non facien. in ecclesia. pag. 225. & Grammati. in consi. 35. ad
fi. & Blancus. in practi. vbi de ludo agit. ludens autem ad ca-
seum, vel pisces & simi. non punitur poena statuti de ludenti-
bus ad denarios. secundum Ange. de viso. in consil. incip.
vbi statuto.

Statu-

Statutum dicit. Si quis spectauerit ludentem ad taxillos, puniatur in x. pone, si mandem tibi, quod tu videas, an habeat locum inter statuta, respon. vt per Bal. in l. non idco minus. sub nu. 28. C. de accusatio. Item si ludentes se inuicem impellentes crus, vel quid simile sibi frangant, non tenetur impellens statuto, nisi studiosè id agat. secundum Bal. in l. si ex plagis. §. cum pila. per illum tex. ff. ad l. aquil. Item statutum potest negare restitutionem uicto in ludo. l. pen. §. i. ff. quarum rerum. & tradunt canonistae. in clericici. in c. cum dilectus. & in c. plerique de constit. & Paris de Put. in tract. de ludo. in §. utrum statu. num. 51. limita tamen, nisi statutum negaret repetitionem eius, quod quis fraude, & deceptione vicisset. quia non ualeret. ut tenet Caccialupus in tracta. de ludo. sub nu. 8. uer. quantum. vide Grammat. in decis. Neapoli. 40. Item statuta contra lusores, habent locum, etiam contra participes, seu socios Ludi. Quod intellige, ubi poena esset constituta in rem. Puta, quod reus Ludi puniatur. ut tenet Paris de Puteo ubi supra. §. an poena. & habetur fusius. in decis. Tholosana. 192. Et ualet statutum, quod Ludus sit impunitus. Limita tamen hoc, si statutum permitteret ludere tempore feriato in honorem Dei. ut dicit Paris de Puteo. ibi. in §. vtrum statutum? & glos. ver. ludibria. in prag. de spectaculis, nu. 2. pag. 224. item si dicat statutum. Quod domus, in qua tenetur ludus, debeat deuastari. Dic quod si actor, uel procurator tenuit ludum in ea. domus illa non debet deuastari. sed ipse puniri. ut dicit Archiepiscopus Flo. in eius summa lib. 2. ubi agit de turpi lucro. ubi de hoc habetur plene. & vide Menochium in tracta. de arbitrio iudicis in casu. 399. & 400.

MAGNATES.

STATUTUM quòd nullus de magnatibus ingrediatur palatium, sub tali poena, non habet locum in muliere volente uti beneficio velleiani contra instrumentum, aduersus ipsam productum. ut ait Bal. in l. in multis. ff. de statu hominum. Item si statutum dicit. quod si aliquis de magnatibus intrauerit palatium, puniatur. non sufficit, si testis deponat se uidisse intrare, nisi dicat, & uidisse ingressum. secundum Bal. in l. arboribus. §. Iulianus. ff. de usufruc. Qui nam vero sint Magnates? ponit Bal. in l. 1. in fi. C. de natura. libe. ubi dicit, quòd sunt homines in dignitate positi. tex. est. in auth. sed nouo iure. uer. magnatibus. & glo. ver. magnatibus. in prohemio. prag. pagi. 9. & Cepolla. in tracta. de impera. mili. deligen. in §. ratione. sub nu. 19.

Maledictio.

IN statutis criminalibus, non omnis contumelia est blasphemia, sed maledictio. ut ait Fely. in prohemio Grego. sub num. 12. Et si statutum dicat. quòd maledicens deum puniatur. si quis ex communi usu loquendi maledicit deum, & ipse qui dem venit puniendus. ut dicit Immola in l. his verbis. §. illa de hære. insti. & Alex. in l. item apud Labeonem. in prin. ff. de iniurijs. vide Ang. & Immol. & Ioan. in d. l. his verbis. c. 1. & 2. de maledic. & Sozi. in cons. 119. in 4.

Maleficia inter coniunctos.

STATUTUM. quòd de maleficijs inter coniunctos non cognoscatur, intelligitur de maleficijs circa personas, & non circa res, ut sunt furtum &, vis turbatiua. ita dicit Bal. in l. si quis in tantam. C. unde ui. & Alex. in l. iniuriarum. §. si quis. ff. de iniurijs. Item statuta, quæ puniunt maleficia improbata de iure naturali, vel gentium, tanquam concernentia utilita-

tem

tem publicam, debent latè interpretari, secundum mentem, & non secundum corticem uerborum. Nam multa sunt recepta propter utilitatem publicam contra rationem disputandi, & uerborum subtilitatem. ut inquit iurisconsultus in. *L. ita vulneratus. ff. ad l. Aquil. in fi. & Paul. de Castr. in l. bona fides. ff. de posi. & ita limita regulā. c. odia. de regu. iur. in 6.* Et si statutum dicat, quòd committens maleficium puniatur tanta poena. si quis. n. dolosè latitat, maleficium facit, & habent locum, quæ dicuntur. in l. 1. §. fi. ff. de eden. & ibi no. & Bal. in qq. ad statu. uer. arbitrium. Item si dicat statutum, quòd de malef. commissio in diebus paschalibus non possit fieri concordia. an intelligatur de totis quindecim diebus, an de sola die festi paschalis? respon. ut per Bal. in l. omnes. C. de feriis. vide Federi. de senis. in consi. 44. & in consi. 256. Et no. quòd delicta, quæ uerbis committuntur, dicuntur maleficia. secundum Iuli. Clar. in suo tracta. recep. sententiarum. §. 1. vers. sed quæro. nunquid maleficium.

Mandans.

STATUTUM, quod punit committentem delictum, extenditur ad mādantem. secundum Bar. in l. quemadmodum. C. de agrico. & censi. uide Lanfran. in tract. de interpretatione statutorum. col. fi. in fi. & Bossi. in prac. crimi. & Iuli. Clar. in prac. crimi. §. fi. q. 87. & seq. ubi de mandante, sciente, persuadente, exhortante, & similibus habetur. & Placam. in Epi to. delicto. lib. 1. cap. 15. & Menochium. in trac. de arbitrio iudicis. casu. 352. 353. & seq. nam mandans dicitur propriè facere. l. certè. §. 1. ff. de preca. l. 2. §. sed quia diuine. C. de uet. ri. iure enucleam. c. mulieris. in fi. de sententia excommunic. & Carreri. in prac. crimi. in titu. de homicidio. sub nu. 18. & nu. 129. Sed secundum veram conclusionem statutum poenale loquens in personam delinquentis, non comprehendit mandantem ex propria uerborum significatione, sed ex interpretatione, quæ cum sit fictionis, non habet locum in sta-

tutis

utis. fm Afflic. in decis. ultim. & Corn. in cons. 57. in 4. & Bal. super Feud. in titulo 6. quibus mo. feu. amitta? in fi. prin. cum addi. litera B. & Bal. in qq. ad statu. ver. homicidium. & Bella mera tractat fufius. in decis. 542. & Corne. in consi. 249. in 1. & in consi. 69. lib. 3. & Iaf. in §. poenales. insti. de actio. sub nu. 18. & Bal. in qq. ad statu. ver. interficiens & ver. mandare. Et ideo statutum loquens de faciente, non habet locum in mandante. & hæc est communis opinio. secundum Alex. in consi. 65. incip. visa. col. prima. in fi. vol. 4. & dicit Cherianus. in suo tractatu communium opinionum. ver. mandatum. vide omnino Parisi. in cons. 161. in 4. per totum. & uide glo. ver. exhortantur. in l. hæc uerba. ff. de infami. vbi. qui exhortatur. nō mandat. neque qui monet.

Si statutum est in rem conceptum. hoc modo habens verba. condemnatus pro percussione. nec dicat. si quis percussit. omnem casum comprehendit. ultra mandatorem. etiam auxiliatorem. l. aut qui aliter. §. si. de adulte. l. hæc uerba. & no. Iaco. de Are. in l. seruum. §. admonere. ff. de acqui. hare. & Bar. in cōs. 101. sub nu. 1. in prin. & qd ibidē. nu. 3. Et intellige. quod comprehendat mandatores. quorum obligatio habet ortum ex ipso delicto iam contra mandatarium. Igitur propter delictum postea sequutum propter maleficium præcedens. quod probare videtur Parisi. in cons. 161. in 4. & Iaf. in l. si quis id. quod nu. 36. ff. de iurisd. omnium iudi. vbi dicit. quod mandans non comprehenditur sub statuto puniente facientem maleficium. secus. si dicat pro homicidio. vel pro vulnere ponatur talis poena. & hæc quidem est communis opinio. secundum Iaf. ibi. & Bal. in l. 1. C. de seruis fugiti. & Turza. in trac. communi. opi. 130. & Riminal. in consi. x1. in 1. & Afflic. super constitu. de percussione illicita. num. 17. lib. 1. & Rolan. à Valle in cons. 16. & Franc. Mar. in decis. del phi. q. 423. per totum. parte. 1. & Claudi. Battandier. in regula crimi. 109. & seq.

Manus.

DISPONIT statutum. quod si quis aliquem uulnerauerit, puniatur in centum, quæ si soluere noluerit, uel non potuerit intra mensem, sibi manus amputetur. quidam fuit protestatus se non soluturum. an statim illi manus amputabitur? respon. quod non. quia debet expectari, quod totus mens sit completus. Nam voluntas hominis, quæ mutabilis est. ut no. in l. si quis bona. uel. l. quod bona. §. si quis stipulatus, ff. de dāno infec. l. deberi. ubi Bal. C. de fideicommiss. liber. mutari posset. Item cum sit poena legis, non potest committi, nisi lapso mense. ut tenet Ias. in l. cum stipulatus. num. xi. ff. de uer. ob. Item non habet locum statutum, quoties per cū non staret, quominus poenam solueret. puta si archarius, cui debet fieri solutio, non inueniretur in ultima hora termini. ut dicit Bal. in l. data opera. in fi. 25. col. C. qui accusa. non pos. sunt. & Alex. in l. si. §. fi. ff. de publica. Et ait Franc. Areti. in l. quicumq;. C. de seruis fugiti. quod non obstante sua contumacia, si potest soluere, non amputabitur illi manus, ex uoluntate eius, cum nemo sit dominus membrorum suorum, secundum tex. in l. liber homo. ff. ad. l. Aquil. Item, si per aliquē non habentem, nisi unicam tantum manum fuerit commissum delictum, commutabitur poena statuti in aliam poenam. secundum Bal. & Pau. Cas. & doct. in auri. sed nouo iure. C. de ser. fugiti. per. l. 2. C. ut intra cer. tempus. crimi. q. termi. quod dicit perpetuo menti tenendum Euerar. in centuria legali. in loco a priuatione ad habitum. Et si haberet unam manū fortem, aliam aridam, arida deberet amputari. quod procedit secundum ipsum. quando delictum poterat equè faciliter committi cum una manu, sicut & cum altera, pro ut furtū. aliās secus. pro ut est crimen falsi. & dicit Euerar. ibi, se alibi non legisse, & hæc est communis opinio. ut ait Grassus de communi opinione. cap. 2. q. 19. pagi. 19. uide tamē Gome. in regu. cancellariæ. de annali possessore. q. 48. pagi. 293. col. lum.

lum. 1. in litera c. & ad si. quæstionis. uide omnino. Itē statum loquens de amputatione manus, appositā conditione, si non soluerit, debet intelligi, nisi idoneus minus ad soluendū fuerit. ut probatur in l. statu liberos. §. si quis. ff. de fideicommissa. liberta. & dicit Cypolla. in consi. 21. ad si. Item si dixerit statutum. si quis percusserit manu vacua, puniatur &c. quidam percussit cum manu habendo chirothecam de corio in manu, uel rem similem. qualiter punitur? respon. ut per Vitali. in tract. malefici. tit. qualis, & quid sit accusatio. quod si iste percussor habebat aliquid in manu, quod ueniat appellatio ne armorum, cum quo possit de facili offendere, tunc punietur statuto. aut non, & tunc secus. vide Bal. in c. 1. §. iniuria, uer. seu furtum. de pace iura. firman. in q. incip. quero qualiter. & Bar. in l. hos accusare. §. omnibus. ff. de accusa. ubi etiā alij hoc tractant. & no. p. is dicitur idoneus ad soluendum, in terminis statuti, cui pater est soluendo. ut dicit Cypolla in consi. 21. colum. fin.

Masculus.

SI dicit statutum, quod masculus tale delictum committens, puniatur tali poena. Eadem quoq; poena punietur foemina. Dūmodo illa poena mulieri congruat. Et idem ubicunq; diceretur uir talis criminis, vel alterius reus tali, vel tali poena puniatur. Facit l. quicumque. C. de sei uis fugi. & tradit Bar. in auth. de incestis nupt.

Statutum tamen loquens in bannito, non habet locum in bannita. ut ait Plotus in repet. l. si quando, num. 862. C. vnde ui. ubi & alia tractantur.

Matrimonium.

STATUTUM laycorum puniens contrahentes matrimoniū cum filia familias sine consensu patris, tenet, & ualet. secundum Bal. in l. omnem. C. ad Tertylia. & Cassan. in catalogo glorię mundi, parte ultima. consideratione 36. ver. Et ut semel finis. ubi & alia tractantur. uide omnino Iuli. Clar. in pract.

pract. crim. q. 82. uer. statutum tertium. quamuis contrarium dixerit Ioan. Andr. in c. statutum de hæreti. vide Barba. in cōfi. 31. in 4. vol. quia statutum punit malos mores hominum. qui in republica seminant facinora. quia inducitur odium capitale in contrahendo matrimonium absq; consensu patris. l. 3. §. si emancipatus. ff. de bono. po. contra tabu. Ita Anchara. etiam dicit in consi. 20. & Barba. in tracta. de potesta. card. in 2. q. Basilica. 1. partis prin. sub nu. 17. Rationē autem ponit Bar. in l. in bello. §. medio. ff. de captiuis & post limi. reuersis. Quare filius familias de iure ciuili nō potest accipere vxorem absq; consensu patris, dicit Menochi. in consi. 69. per totum. vide Fely. in c. ecclesia. S. M. de constitu. sub nu. 62. uer. secundus effectus. vbi dicit non valere statutum puniens matrimonium contractum, cum hominibus alterius ciuitatis. & Hierony. Zanneti. in tract. de differentia inter ius cano. & ciuile. in xi. differentia. nu. 14. vide Calcane. in consi. 3. per totum. & Alex. in rub. ff. solu. matrimo. vbi attestatur magis cōmunem opinionem esse, & conclusionem. quod tale statutū non valet. & non ualere. dicit Corsetus in singu. incip. statutum. pag. 189. vide Bal. in l. 1. §. ius naturale. ff. de iusti. & iure. vbi dicitur, quod si utilitate publica sit factum statutū, quod nemo accipiat Gibellinam in vxorem, sub pœna, ualet, & tenet. Item si statutum prædictum denegat audientiam in ciuilibus & criminalibus, an possit comparere procurator? resp. Bal. in l. in actoris. ff. de procurato. quod sic. & Bal. in l. edictimus. C. de murilegulis. lib. xi.

An valeat statutum, quod mulier non possit cōtrahere matrimonium cum forense? vide Iul. Clar. in practica cri. q. 82. uer. statu. 3. & Fely. vbi supra. & Carphalum. in consi. 92. & Paſethum. in consi. 4.

Membrum.

Dicit statutū, quod mutilāti alicuius membrum, mutiletur etiam illi simile. si quis mutilauerit membrum de
D. Hippolyti Bona Cossæ. Hn bili-

bilitatum. & ipsi sibi simile amputari debet, propter deformi-
 tatem. quia carens membro tali, est de formis, & interest rei-
 publicæ quempiam nō deformari, argu. l. ff. de ijs, qui deie-
 ce. uel effu. & Bal. in l. de quibus. de legibus. vbi & Paul. de
 Cast. sub nu. 13. & Bal. in l. ediles. §. celsus. de ædili. edic. & in
 l. 1. C. qui accusa. non possunt. & Firma. in reperto. & Bal. in l.
 conuenticulā. in 5. col. C. de Episco. & cleri. & in auth. sed no-
 uo. C. de fur. & Alex. in apostillis. & Cardina. in c. 1. qui cleri-
 ci. vel vo. & Ange. de Arc. in tracta. malef. uer. membrum. &
 Arno. in epito. 53. & seq. Et nō. quōd statutum simpliciter lo-
 quens de membro, intelligitur de manu. secundum Bal. in l.
 data opera. C. qui accusa. & in l. requirendi. C. de seruīs fugi.
 & est glo. ver. capite. in prag. in tit. de causis. pag. 139. Et ad
 statutum de membro debilitato. uide Cataldi. in trac. syndi-
 ca. sub num. 85. ubi habetur fufius. Et dicitur membrum, qd
 in corpore humano gerit aliquem actum principalem cor-
 poris. Digitus. ergo. non est membrum, sed deseruiens
 membro. secundum Bal. in vsibus feu. in titulo. de noua
 for. fidei. in princ. sub nume. quinto. & Eucrar. in. centu. le-
 gali. in loco à natura alternatiuorum. ver. circa quod. pa-
 gi. 373. & in terminis statuti. uide Alexandrī. in consi. 83. Itē
 statutum puniens abscindentem membrum, non porrigitur
 ad dissolutionem neruorum, per quam dissolutionem mem-
 brum sit à corpore dissolutum. ita tenet Ange. in auth. ut nul-
 li iudi. §. quia uerō. ubi hoc tractatur fufius. Quæ nam sint mē-
 bra, & de membro ad saturitatem. uide Cassane. in consue.
 Burgun. in §. 5. pagi. 43. sub nu. 2. & Monteleo. in prac. arbi-
 tra. parte. 4. pagi. 97. ubi de hoc habetur fufius. Et nō. quōd
 ubi crimen membri abscissionem requirit, una sola manus de-
 bet amputari. secundum Bar. in §. quia uero. in auth. ut nulli
 iudicum liceat habere. Et an qui deliquit usq; ad mutilatio-
 nem membri, confugiens ad ecclesiā, possit inde extrahi, &
 duci ad carcerem secularem? respon. secundum Oldra. in cōf.
 154. incip. quidam deliquit. quōd non. immo si est extractus
 uiolenter

uolenter ab ecclesia, restituendus est ecclesie. uide omnino Euerar. in centuria legali, in loco ab exceptione ad regulam. pagi. 49. ad si. uersum nam in primis. &c.

Mens Statuti.

MENS statuentium attendi debet, quamuis non sit uerbis expressa. iuxta no. in l. tale pactum. §. si. ff. de pactis. Nec debet imponi tanta poena, quando pro eodem delicto puniuntur plures, sicut, quando puniuntur pauciores. ut ait Ana. in consi. 59.

Mensura.

QUONIAM Mensuras habens falsas, graue crimen committit, & grauius legibus uendicatur. secundum Natam. in consi. 72. idco quoq; statuta ubiq; de mensuris particularia habentur, ut grauius uendicentur. Ad quæ uide Ioã. Regna. in tracta. de mensuris. & Georgium Agricola. in eius libello. de mensuris & ponderibus. & Petr. diaconi in eius lib. de mensuris, & ponderibus, & notis. & Leonardum Portium. in libro de ponderibus, & mensuris. & dominum meum Alcia. in tracta. de ponderibus & mensuris. in parerg. libr. 9. cap. 25. & lib. 10. cap. ult. l. hæreditatum. ad l. Falc. l. qui quadringenta. & l. Marcellus. ad Trebelli. §. hæreditas. de hære. insti. in insti. & gl. in l. diutius. de munc. & hono. lib. xij. & Vege. uide, & Renatum. & Politianū. li. x. epistolarum in epistola incip. exigebas. & Franc. Mar. in decis. parlæ. delphi. 279. lib. 1. & Vitalinum in tract. malefi. ubi de mensuris loquitur. & Beluissium in prac. crim. in titu. de iniurijs. in ver. Falsariū. & Franc. Lucam in tracta. de fisco. in 2. parte. sub num. 45. & Plotum. in repeti. l. si quando. nu. 724. C. unde vi. & Iodocū. in praxi criminali. cap. 23. in titulo de falsitate per abusum. & Lucam de Penna in l. modios. C. de suscep. præpo. & archa. lib. x. & Bossium. in prac. crim. in titulo de extraordi. crim. pagi. 235. & Alberi. in l. arbitrio. §. de eo. ff. de dolo. ubi de hoc habetur plenè. & Cassane. in consuetu. Burgū. in rub.

pagi. 20. vbi agit de mixto imperio. & omnino etiam vide Archiepiscopum Florentin. in summ. lib. 2. in titulo de frau. de in negociatione. §. v. vbi bene. mensuras & pondera tradit Phedon. ut inquit Fab. & Monteleo in sua prac. arbitra. pag. 309. vel inauis Phidon Argiuis, ut inquit Plinius. lib. 7. cap. 56. aut Palamedes, ut placuit Gellio. vide Politianum. & de pluribus mensuris diuersis. tradit textor. in officina. lib. 2. cap. incip. parafanga. pagi. 120. An mensura sit vera, vel falsa? recurri debet ad pondera, & mensuras cōis. scd'm Ange. in auth. de collationibus. §. sin autem. Quæ autem actione quis vtatur aduersus decipientem in mensura? ponit Ioā. Regnan. in trac. de mensuris & ponderibus. titulo 6. Falsificantes mensuras, & pondera, puniuntur poena extraordinaria, quia pondera, & mensuræ non debent minui. c. vt mensure. de emptio. & vendi. Quid si in re molibi vendita ad pondus, vel mensuram, vt pannus, vel granum, & in ponderibus alijs, vel mensuris reperitur vitium, scū falsitas. & calx, vel gypsum in vino, puluis, vel arena in blado, & gummi, vel quid simile in cera, & seruando pigmenta, tenendo ea in loco humido, quæ sit poena? Beluisius tractat in prac. crimi. in titu. de iniur. §. poenā. & Qualiter tenetur venditor, sicut facit lanjo, & frumentarius? respon. quod agitur dupliciter. vt per Papiensem in forma libelli. in causa venditionis. super. ver. perticarum centum. An sit licitum commiscere corruptas merces cum corruptis? Arno. tractat in Epito. 1. vbi dicit licere. l. omnia. C. de rebus conductis in publicis horreis. vbi dicit Bar. Illū tex. memoriæ commendandum. & ibi dicit Ange. quod facit pro aromatijs, qui miscent ceram corruptam, quia eis licet. ut dicit Anto. Corsetus in singu. ver. commixtio. incip. licitū est commisceri. vide Arno. in Epito. 78. vbi tenet, quod episcopus potest pecuniaria poena punire aromatarium laycum immiscentem fabbas tritas in ceram, vel similes fraudes committentem. & fuit dictum Abbatis antiqui de quō. Ioā. Andr. in nouellis. in c. 1. de emptio. & vendi. per illum tex. &

Roma.

Roma. in singu. 526. incip. Fui interrogatus. De ijs fraudibus habet hos uersus.

*Defraudat uerum, qui uendit aromata pondus
Atq; loco milij, saepe ministrat olus.*

Que carmina uide in carminibus. de conditionibus hominum huius temporis. de quibus Neuiza. meminit in fine sylue nuptialis. Et no. q. delinquenti in falsa mensura. xxx. dierum in pane & aqua est imponenda poenitentia. d. c. ut mensuræ. ut ait Archiepiscopus Flo. in summa. in ritu. de satisfactione poenitentiae. §. vi. in xvi. canone. Et mensuræ debent fieri ex æq; uel lapideæ, & poni in ciuitatibus, & uillis in locis publicis. ut unusquisq; cernere possit. Et nos Ferrarienses habemus in ianua tertia episcopatus uersus portam palatii iuris communis mensuram pedis & sextarij, ac Priapi, & uuluæ. quæ mensuræ debent signari signo, seu armis principis. Et mensuras concedere, signare, uel facere, & minus legales frangere pertinet ad mixtum imperium. ut ait Guido Pap. in q. 490.

Si statutum aggrauat poenam, si quis percussit quempiam iuxta domum per. x. pedes. Dic, quod mensuratio debet fieri ab angulo proximiori ipsi percussioni. ut ait Roma. in l. si tertius. ff. de Aqua plu. arcen. Et no. q. infra annum quis debet conqueri de iniusta mensura, uel estimio. ut ait Bal. in consi. 387. in 3. parte. An defectus numeri, uel mensuræ noceat emptori propter suum custodem adhibitum? ponit Bal. in eius practi. ubi de extraordinarijs. qq. agit. q. 1. fol. 62.

Meretrix.

AD sunt statuta in multis Italie partibus, quæ deputant aliquos præsidentes meretricibus, & prostibulis, & inde lucrum consequuntur. Sed hoc profecto damnatur. per l. si possessor in ratione. ff. de peti. hære. & auth. de leno. per totum. & tractat Alberi in d. l. si possessor.

Statutum

Statutum permittens meretricem impunè percuti, nō habet locum in meretrice nupta. secundum Ioan. Andr. in rub. de iniurijs. col. 1. uer. interdum. per. l. si uxor. §. 1. ff. de adulterijs. vbi in meretrice consideratur matrimonium, ut accusare possit, quod ita iudicatum fuit. vt refert Deci. in c. Pastoralis. sub num. 6. de iudi. Quinimo nec carcerari potest. secundum Bal. in l. consentaneum. C. quomodo & quando. no. Et in auct. nouo iure. C. de custo. reo. & Dec. in c. pastoralis de re iudica. & Marsil. in l. 1. num. 45. C. de rap. uirgi. quod limitata, vt non procedat, quoties mulier esset lenoni, uel infami nupta. quia tunc reputatur pro meretrice non nupta. Et statutum, qd mulier luxuriosè uiuēs, ducatur ad locum publicum, non habet locum in nupta, propter reuerentiam tanti sacramenti. vt dicit Deci. d. c. pastoralis. sub nu. 6. de iudi. vide omnino Brunum. in tracta. de cessione bonorum. in 1. q. 4. q. principalis. ubi bene hoc tractatur. Et si dicat statutum, quod meretrices non possint habitare in vijs publicis, seu honestis. quid si in via habitat Concubina Clerici? responde ut per Fely. in c. ecclesia. S. M. de constitu. nu. 102. nam concubina non dicitur honestè uiuere. ut ait Matthesila. in singu. 101. & Caccialupus. in repeti. l. si qua illustris. C. ad Officia. lib. 6. col. 12. cum seq. Si quis autem vult probare aliquam esse meretricem, probabit, quod cum ea cōuersabantur in domo luxuriosi homines, & dabant illi denarios, & faciebant actus luxuriosos. & hæc erit probatio sufficiens, cum talia probari necessariò non possint. vt ait Albericus in l. filium. ff. de ijs, qui sunt sui. & no. in rub. ff. de eden. & Bude. dicit in l. quod ait. de adulte. & Corne. in consi. 232. in 2. & Capiccius. in decif. Neapoli. 44. & Petr. de Bagaro. inter consi. crim. in consi. 83. in 2. & Alba. in consi. 25. & Rolan. à Vall. in consi. 63. nu. 14. in 3. & in consi. 74. nu. 20. in 1. & Iulius Clarus, in prac. crim. §. ff. q. 24. vers. item meretrix. & in §. adulterium. Et potest probari, quod aliqua sit meretrix per eum, qui cum ea cōcubuit. ut dicit Alex. in consi. 13. nu. 23. in 7. vol. & per aliās pro-

probationes. ut ibi. vide omnino Parisi. in cons. 54. nu. 48. & seq. in 4. uol. & Arno. in epito. 19. & seq. & 170. & 84. & in cōmentario 170. circa fi. & Fely. & Deci. in d. c. pastoralis de re iudi. & Neuiza. in sylua. lib. 4. pag. 292. ad fi. & Marfil. in singu. 248. & 279. & Alex. in cons. 13. nu. 23. in 7. uol. & Bal. in consi. 131. incip. uifis dictis. lib. 2. & Deci. in leius, qui. §. fi. col. pen. sub nu. 6. ff. si cer. peta. & Petr. Rebuffi. in trac. de priuilegi. Schola. in 2. priuile. vbi etiam dicit, quod iudex, uel Hospes. quando expellit meretrices, non debet eas extra ciuitatē expellere. sed bene de honestis vijs. per tex. in l. si quā C. de spectacul. lib. xi. & tradunt docto. in l. nullus. C. de summa trini. & fide catholica. licet in domibus magnatum quoadq; maiores, occultæ tamen meretrices consistunt. ut dicitur. in l. ancillarum. ff. de pcti. hæ. Et iudex potest cogere meretrices ad portandum signum, vt cognoscantur. secundum Bal. in l. minime. C. de episco. audien. sed fortē hodie non inuenirentur tot signa, si omnes vellemus signare, cum ex omni tribu cōperies signatas interius, non exterius. ut dicit Neuiza. in sylua nup. Quid si socius vult domum solitam locari, locare in honestæ personæ, alter vero honestæ? Præfertur iste vltimus. secundū Ange. in l. 1. C. qui testa. face. possunt. per l. non aliter. ff. de usu & habita. Nisi illa domus in lupanari edificata esset. Et pinguior pensio reperitur. quia tunc præfertur primus. vt tenet Rui. in cons. 75. in 1. vol. col. fi. nu. 10. Itē statuta, leges, & Decreta, punientia mulieres propter secundas nuptias, habent locum multo magis contra mulieres, seu puellas meretrices. vt ait Plot. in l. si quando. sub nu. 172. C. vnde vi. pag. 172. in fi. cum seq. sub num. 360. De violentia autem facta mulieri in honeste, seu meretrici. vide per Bossi. in prac. crim. in titulo de pluribus violentijs. sub num. 68. vide omnino Marquardū in tract. de iudejs. parte. 2. cap. 3. vbi de meretrice soluta, & nupta habetur plenē. & Petr. Placa. in epito. delictorum. cap. 34. An meretrix, quæ sit in lupanari cogi potest ad venerem? respon. ut per Deci. in l. inuitus

nemo

Quæstiones Criminales

nemo cogitur. nu. 9. ff. de regu. iur. & Paris de Puteo in trac. syndica. §. adulterium. pag. 86. in tomo. 14. ubi dicitur, quod sic. At Purpura. contrariū tenet. de quo tradit dominus meus Alcia. in l. rogasti. ff. si cer. peta. & contra tenet Didacus in suo tracta. Variarum lection. lib. 3. cap. 14. num. 2. & ideo extraordinaria poena puniri ait, qui libidinis causa vim intulit meretrici, eamq; inuitam cognouerit. uide omnino Cotam. in tracta. rerum memora. uer. meretrix. Et no. quod meretrix non est, nec turpis persona mulier illa quæ amore debachata amanti sui fecit suo copiam. & ideo à patre hæres institui potest, etiam fratre & sorore præteritis. secundum Ioā. Fab. in §. soror. institu. de inoffi. testa. & dicit Menochius in tracta. de arbitrio iudicis. in casu. 328. nu. 3. & ibi fusius tractatur de meretrice, & quomodo probetur, quod aliqua sit meretrix? respondet Riminaldus tertius. inter consilia cri. di. uersorum. in consi. 85. nu. 12.

Minor.

STATUTUM cauetur, quod quis non possit accusare post mensem. Pone, Minor post mensem petijt restitui ad accusandum de morte patris. an. restituatur? respon. Bal. quod nō in l. fi. ul. col. C. in quibus cau. testi. in integr.

Statutum poenale an comprehendit minores? respon. Bal. in qq. ad statu. ver. disponere. q. sic. & Deci. in l. fi. C. de edic. diui. Adria. tollen. isdem Deci. in l. fi. qua. mulier. col. 2. in 2. no. C. de secun. nup. An effectus maior possit ex statuto ipso puniri? respon. ut per Carre. in prac. crimi. §. circa. num. 8. ubi hī fusius. Minor aut non debet puniri statuto de homicidio, sed relegari, aut pecunia puniri debet. & hæc est communis opinio. ut ait Grammati. in decis. Neapoli. 23. per totum. & hanc esse communem attestatur. ibi num. 12. Tiraquellus in tracta. de poenis temperandis, vel minuendis. causa. 44. num. 47. uide etiam Chacherannum in decisione pedemonta. lx. ubi uide casum in terminis de muliere minoris ætatis, quæ suffroca uit

suffocauit partum in latrina quæ fuit relegata propter minorem ætatem. uide Arnonum. in commentario. xi. & Marsil. in §. quoniam. in prac. crimi. uide etiam Menochium in tracta. de arbitrio iudicis. in casu. 329. & Follerium. in prac. crimi. canonica. in titulo. & si confessi. num. 95. ubi declarat textum in l. auxilium. §. in delictis. ff. de minoribus. & Placam. in Epito. delicto. cap. 32. nu. 12. ubi de hoc habetur fusissimè. & D. ubertinus Zuchardus ita obtinuit in contradictorio. ut ipse attestatur. in rub. C. qui admitti num. 23. post Alex. & alios. & Rolandus à Valle in cons. 78. per totum. in 3. uol. & uide Marcum Asinium inter consi. diuerforum crimi. in cons. 110. in tomo. 2. & Anto. Gomez. in titulo de delictis. num. 63. ad fi. fol. 336. in tomo. 3. cap. 1. An requiratur. q. minori detur curator in maleficijs. respon. Marsil. in l. 1. num. 17. ff. de quæstionibus. quòd sic. uide Tiraquell. vbi supra in causa. 3. nu. 2. & Rolan. in consi. 31. in 1. & in consi. 51. nu. 21. in 1. & in consi. 68. nu. 33. in 2. sed. quòd non opus sit curatore. tenet Iulius Clarus. in prac. crim. q. 55. versi. vltorius & Menoc. in tracta. de arbi. iudi. casu 278. uide etiam Franc. Mar. in decis. parla. Delphina. in q. 792. vbi dicit. q. minor pupillus. vel pupilla debet admitti ad iurandum. quando est doli capax auctor ore tutore. uel curatore. uide decisio. perusi. 13. nu. 10. & Cauallcan. in tracta. de tutore & curatore.

Minoris conditionis.

Dicitur statutum. quòd si quis conuerit cum foeminis minoris conditionis. puniatur tali poena. & non decapitetur. Dic. q. statutum intelligitur de uili conditione. & iudex arbitrabitur. quæ nam dicatur minoris conditionis. id est uilis conditionis. pro ut dicit Bal. in qq. ad statuta. uer. Foemina.

Mitius.

Ponitur. quòd dicat statutum. Mitius puniatur miles quàm domicellus. quidam tempore delicti erat domicellus. & postea fuit factus miles. qualiter erit puniendus? respon.

D. Hippolyti Bona Cossæ.

I

Bal.

Bal.in l. titius. ff. de acqui. hæredi. q. punietur, ut domicellus. quia inspicitur tempus commissi delicti. l. i. de poenis. & Bal.in l. idem Vlpianus. ff. de excusa. tuto.

Molestare.

Dicitur statutum, quod nullus molestat alium, sub poena. quis nam dicetur molestare? Poniť Fran. Areť. in l. seruus seruum. §. prætor ait. ff. de acqui. hære. & Ioan. de Selua. in trac. de beneficio. q. 13. parte 3. & Alex. in consi. 52. in 2. uol. & Barba. in consi. 56. in 3. uol. & Marfil. in consi. 85. sub num. 30. ubi plenè de hoc habetur. & Alex. in consi. 54. in 3. & docto. in l. non solum. §. si status. ff. de procurato. ubi Alberi. hanc opinionem esse communem attestatur. Et quod quis dicatur molestare, & mouere controuerſiam, etiam excipiendo, dicunt docto. in l. Lucius. §. tres hæredes. ff. ad Trebellia. & ibi remissuè. Fely. tamen tractat hoc fufius. in c. causam quæ. num. 19. cum pluribus seq. & uer. non ob. col. xi. & seq. de rescrip. Et molestare uerbu possessorium denotat. gl. est magna in uer. molestet. in c. audita. de resti. spolia. & tradit Zaf. in consi. xi. pagi. 229. in 2. parte. & plura de isto uer. dicit Sozi. iunior in consi. 113. in 1. uol. & in consi. 116. sub num. 26. eo. uol. Et si quis promittat non molestare, intelligitur de molestia, quæ malo animo, & malo modo inferretur. non quæ per uiam iuris, ut dicit dominus meus Alcia. in cõf. 38. nu. 9. lib. ult. & Gome. in regu. cancellariæ. de triennali possessore. q. 58. fol. 440.

Moneta.

STATUTUM contra fabricantes falsas monetas, debet intelligi de moneta currenti in loco statuti, & non de alia, licet alibi currente. ut tenet Alex. in l. eleganter. §. qui reprobos. ff. de pigno. actio. ad fi. & in consi. 104. in 2. uol. & Barba. in consi. 51. in 3. per totum. & Marfil. in consi. 47. per totu. & Alex. in consi. 104. in 1. uol. & in consi. 108. eo. uol. & Apoll. ad decis. Tholosa. 162. & Tiraquellus de utroq; retrac.

§. 1. in

§. 1. in glo. 19. sub num. 12. & Cassane. in consue. Burgun. in rub. & Bossi. in prac. crimi. in titulo de falsa moneta. & Machellus in patrocinio. 44. sub nu. 5. ubi de hoc dicitur bene. & vide in tractatu de moneta. & Rol. à Valle in cons. 29. in 3. vol. & Viui. in trac. communi opin. in ver. moneta. lib. 1. & Gratus in responso 72. in 1. & dominus meus Alciatus in consi. 14. in 7. & Cotta in tracta. Rerum memora. ver. vidua. & Scarlati. inter consi. crimi. in consi. 115. & Afflic. super constitutu. lib. 3. rub. 40. in titu. de eudentibus falsam monetam. & Gomes. in regu. cancella. in titulo de valore exprimendo. in impetra. benefi. q. 9. & d. m. Cephali. in consil. 230. in 2. & Parrisi. in consi. 169. in 4. & Menochi. in trac. de arbitrio iudicis. in casu. 316. & Iulius Clarus in practi. crimi. in §. falsum. uer. si dixi etiam & uer. expendens. & uer. radens autem. & Follerius in prac. cri. pagi. 471. num. 193. & 194. & vide Nouellum in practica crimi. fol. 86. uer. contra monetarios. ubi fufius hæc materiâ tractatur.

Morari in vrbe.

MORARI in vrbe non dicitur fugiens. l. si Titius. ff. de seruis exportan. quod facit ad statutum prohibens morari bannitos in ciuitate. vt dicit Alberi. in dictione. morari. Et ideo dixit Marsil. in singu. 677. & alibi. quod si fur furatur hicrem, & alio eam portaret, nisi ad minus per vnâ diem ipse fur staret, & moraretur. non diceret nouam contractationem committere. & contra eum non nasceretur noua actio. adeo, quod ibi puniri non posset, quia momentanea non sunt in consideratione.

Morbus.

QUANDO ponitur in lege, uel statuto verbum morbus, dicendo, q. huic, seu tali morbo vult occurrere. tunc ponitur morbus pro dolo, seu malitia, ac fraude animæ. ut ait Plotus in reperti. l. si quando. C. vnde. xi. sub num. 331. pagi. 154. ubi fufius uidebis hoc tractari.

Mora.

STATUTUM puniēs eum, qui fuit in mora à calēdis Maij, vsq; ad calendas Nouembris, non habet locum in eo, qui fuit in mora à calēdis Augusti, vsq; ad calendas Nouembris, & etiam à calendis Maij anni sequentis. vsq; ad calēdas Augusti. quia licet ista mora duorum trimestrium comprehendat sex menses, tamen non est decursa illo modo, quo loquitur forma statuti, sed lapsum est quoddam tempus in genere. ita tenet Bal. in c. licet magister. in 3. no. extra. de supplen. negligē. prælato. quod dictum dicit perpetuò notāndum, quia peregrinū, & quia ad multa prodesse potest, ut ait Cotta in tracta. Rerum memora. ver. poena insolita. col. fi.

Mortuus.

MORTUUS, quando possit, ex statuto condemnari in criminalibus, & quomodo debeat ferri sententia aduersus mortuum reū. tradit Alba. in consi. 90. uide omnino.

Multitudo.

STATUTUM loquitur de multitudine. quæ sit multitudo, qui dicantur multi, quot homines faciant vixam, quot turbam, quot populum, quot collegiū, & quot congregatiōem, quò ad condemnationem. ponit Alber. in qq. ad statu. q. 10. in 1. par. & in dictionario.

Pro statuto, quod loquitur de multis vicibus, vide Bal. in l. quod ait prætor. §. ignominia. ff. de ijs, qui no. infra. quot faciant seditionem, ponit Neuiza. in sylua nup. & in tracta. de seditionis. uide las. in l. licet imperator. num. 17. ff. de lega. 1. Et no. q. multitudo dicitur, quando sunt septem, uel octo. secundum las. in d. l. licet. col. 4. & Crauettam in consi. 66. sub num. 13. & Alberi. ubi supra. q. 40. & ad statu. de congregatiōibus, & conuenticulis. uide Crauettam in consi. 4. nu. 14. in 1. & Corne. in consi. 216.

Mutilus.

Mutilus.

Dicitur statutum. quod currens per plateam puniatur. quidam habens pedes mutilatos mandat alteri, quod currat per plateam. an tenebitur statuto? respon. quod non. argu. l. fideicommiss. §. si seruus. ff. de leg. 3. per Bal. in l. non idem minus. sub nu. 28. C. de accusa.

N.

N A V I S.

Navis, quæ uiuentorum applicuit ad certum portum, non tenetur ex statuto ad gabellas. si proponit inde abire. secundum Bar. in l. quoties. C. de naufragio. lib. x. & Fely. in c. significasti. primo de homicidio & in c. ita quorundam. de iudæis. ubi traditur docto. & Firma. in reperto. & in tracta. de gabellis. & Corne. in consi. 273. in 1. uol.

Nec ultra:

Si statutum dicit. quod accusans, uel denuncians det fidem iussoræ. de prosequenda lite, nec ultra procedat, Dic, quod si contrafactum sit, uidetur, quod aliter eius accusatio nihil ualeat. l. si tutor tuus. C. in quibus cau. in integr. resti. non est necessaria. ad si. ubi Bal.

Negans.

Si quis ex forma statuti pro damno dato ueniret condemnandus, & intentatur conditio ex tali statuto, debet duplicari contra negantem. quia conditio ex tali statuto, non sortitur accidentia ex natura, secundum Bal. in l. certi conditio. ff. si cer. peta. quem ibi refert Alex. & alij.

Si comparens reus negat maleficium, postea redit, & uult confiteri, ut consequatur beneficium confessionis ex statuto, Dic, quod iudex, seu accusator potest respondere. Ego non

curo

curo de hac tua confessione, quia per eam diminueretur tua condemnatio. prout dicit Bar. in l. eum, qui. ff. de iureiuran. ubi & Alex. dicit fusius. & Ias. in §. ex maleficijs. inst. de actio. sub num. 27.

Nepos.

AVVS non tenetur ex damno dato per nepotem ex filia ortum. Stante statuto, quod de damnis datis per aliquos de familia poena sit talis. vt ait Ias. in addi. ad Por. instit. de legitima agnato. tutela.

Statutum, per quod patri poena pecuniaria imponitur ex delicto filij, uel nepotis, ualet, & debet intelligi & interpretari, quando nepos delinquens primum locum tenet, filio de medio sublato. prout ait Rui. in consi. 8. per totum vol. 5.

Nigrum statuti.

QUOTIENS nigrum statuti est generalius rubro, non restringitur per rubrum specialius loquens, cum ipsum nigrum sit sequens, & generalius. ut est glo. no. in auth. de incest. nup. ver. illicitas. quam approbant moderni. in l. 1. ff. si. certa. peta.

Nobilis.

DICIT statutum florentinum, quod si nobilis offendit popularem in personam, teneatur tali poena ipse, & alij de domo puniantur. Dic, quod quantum ad ipsum offendentem, dicitur offendisse in personam, si aliquid arripuit de manibus, uel uestes sciderit, sed quantum ad alios de domo, cum sit odium irrationale, ut teneantur ex delicto alterius, ita demum tenentur ij, si is qui offendit, corpus tetigerit. ita tenet Bar. in l. licitatio. §. quod illicitè. ff. de publicanis.

Nomen.

STATUTVM disponit, quod in libellis criminalibus debeant scribi nomina, prenomina, & cognomina personarum. Dic, quod huic statuto non esset satisfactum, si persona de-

mon-

monstraretur, vel per alia signa ostenderetur. prout dicit Ange. in l. ff. de libe. & posthu. argu. l. cum ij. §. si prator. ff. de transact. vbi dicit, quod talis solemnitatis omissio, levis non dicitur. argu. l. 2. de formulis. secundum Alex. in consi. 141. ad fi. in 3. volum.

Si statutum imponens nouum nomen delicto, puta falsitati imponit nomen concessionis, damnatus ex tali delicto, quod definit esse publicum, non efficitur infamis. ita tenet Bart. in l. 1. colum. 4. ver. sed contra hoc. ff. de pub. iud. & Alexandrin. in suo tract. de potesta. procur. & defenso. in causa crim. num. 288.

Non obstante.

SI factum est statutum, quod omnes vadant ad exercitum, sub certa poena, non obstante aliquo privilegio. Intellige, scilicet speciali, non incluso in corpore iuris. vt ait Bar. in l. consensisse. §. legalis. ff. de iudi.

Notarius.

STATUTUM imponit poenam manus dexteræ instrumentum falsum fabricati notario. Pone, quidam notarius usus fuit manu sinistra, in conficiendo aliquod instrumentum. An sibi illa amputabitur? Et Bal. respon. quod sic per gl. in l. 1. C. ut intra cer. tempus cri. qq. termi. quod intellige, si poena iure ordinario infertur. Secus, si ipso iure. & extraordinem. Quia nulla fieret extensio. c. 1. ne cleri. vel mona. in 6. & tradit Bar. in l. si quis seruo. ff. de fur. & Stepha. de Federi. i. trac. de inter. preta. iur. in vlti. par. Hodie aut de iure communi ipsi notarii ultimo supplicio afficiuntur. vt dicit Capicci. in decis. Neapoli. 1. 52. & Arno. in epitoma. 53. & Afflic. in decis. Neapoli. ultima. & Arno. in comen. 2. Et qui dictat instrumentum falsum, poena falsi debet puniri, sicut notarius, qui confecit instrumentum falsum. ut dicit. Gui. Pap. in q. 433. Notarius spiritus ex statuto creatus, non potest esse notarius ad Banchum maleficiorum. quemadmodum notat Bar. in l. eadem. §. hac lege. ff.

ge. ff. ad l. iul. repe. & Alex. in consi. 80. incip. examinato processu. lib. 2. & Decius in l. si quis asserat. C. de manda. prin. vi de tamen Caldari. in consi. 20. incip. de fide instru. Spurius autem restitutus natalibus, idest legitimatus per imperatorem, potest esse, quia perinde est, ac si esset legitimè conceptus. secundum Bal. in l. imperiali in 1. lectu. C. de nuptijs. quia par est potentia legis uiuæ & mortuæ. Immo imperator est maior ipsa lege mortua. l. uniuerfa. C. de præcibus impera. offeren. quia derogat ei. vt no. Archidia. xi. disti. c. in his. & Bal. in c. 1. qui feu. da. possunt. & Afflic. in decis. Neapoli. 305. sub nu. 16. & de hoc nihil est dubitandum. immo ridiculum esset, contrarium dicere. vt dicit Corne. in consi. 1. in 3. vol. & Decius. in consi. 698. vbi de legitimatione Reuerendissimi Campegij meminit, de qua, secundum Decium ibi nihil est dubitandum. de qua etiam meminit Parisi. in consi. x. sub nu. 126. dicens, quod quoties uersamur circa ipsam legitimationem Reuerendissimi Campegij, uersamur extra omne dubium. allegat Franc. Cur. in consi. 16. col. 3. in prin. & consi. 73. col. 8. in fi. & Deci. in consil. 288. col. pen. in fi. & Sozi. in consi. 246. col. 2. vol. 2. & in cōf. 47. in 4. & hæc quidem communis est opinio. ut dicit Corne. ubi supra. & Parisi. in consi. 1. in 2. vol. quod procedit, etiā si agatur de successione fideicommissaria sub uerbis natis ex legitimo matrimonio. quicquid in contrarium consuluerit. d. m. Cephælus. in consil. 82. quem reprobatur eruditissimus. D. Bursatus nouissimè in consilio. 18. cui multum me debere sentio, propter d. consi. 18. Nā paria sunt alicui in esse per naturam, vel ex priuilegio. secundum Bal. in l. cum ex oratione. ff. de excusa. tuto. & Zaf. in consi. 1. nu. 8. pagi. 7. in 2. vol. Notarius corrigens errorem suum absq; licentia iudicis, venit puniendus de falso ex statuto. ut tenet Bal. in l. cum proponeret ur. ff. deleg. 2. & Deci. & Alci. in l. si librarius. ff. de regu. iur. & Cephælla. in consi. 52. & Alex. in consi. 74. num. 6. in primo & Calcane. in consi. 47. & 48. & Corsetus. in tracta. de minimis. in 2. par. sub nu. 12.

Item

Item notarius, qui fecit falsum in parte instrumenti, si totum instrumentum cancelletur, & non constat de isto falso, nisi uigore condemnationis late in contumaciam, propter statutum. attamen cetera sustinebuntur. ut ait Riminald. in l. si ex falsis. C. de transac. col. si. qui hoc bene declarat.

Si extat statutum, quod proconsul notariorum statim, & presentatur condemnatio facta de falsitate alicuius notarij ex statuto, debeat ipsum de facto abradere de matricula. Tamen antequam abra dat, & dicat de falso, debet ipsum citare. ut dicit Nellus. in tracta. bannitorum. in 3. parte. 1. tempo. q. 4. allegat tex. ubi Iaco. de Are. in l. 3. §. si ad diem. ff. de remili. & ita dicit, se de facto consuluisse. ut attestatur Sozi. in consi. 13. sub nu. 8. in 4. vol.

Statutum disponens, quod notario falsum committenti manus amputetur. an comprehendat duos uiros, re quisi tos, in defectum notariorum, puta in casu. c. quoniam contra. de proba. respon. ut per Fely. ibi.

Stante statuto, quod notarius committens falsum, sit priuatus officio tabellionatus. potest tamen notarius ipse conficere documenta, quæ ualebunt, & si falsum commisit, si tale falsum non fuit deductum, & probatum, nec sequuta fuerit iudicis sententia. secundum Marfil. in l. 1. §. si quis dicatur. in prin. ff. de qq. ubi plenè hoc tractatur.

Quidam dixit notario, scribe citationem factam de istis, & Baiulus, siue Præco, dixit, uerum est. & fecit scribere de pluribus personis, quas ille citauerat, fuit dictum, quod ille fecit fieri falsum. Dic, quod hoc casu non est falsum, quia falsum fit cum dolo. l. quid si falsum. ff. de falsis. & l. 1. C. de falsis. & Bar. in l. si mulier. ff. rerum amotarum. uerum poterat puniri alio statuto, uel falso. pro ut in l. si quis obrepserit. ff. de falsis. uide omnino Corsetum. in reperto. ad Abb. in uer. absentia mādantis. & Plorū in repeti. l. si quando. C. unde ui. qñ autem obediens in illicitis excusetur? ponit gl. in l. si familia. ff. si familiae fur. fe. dica. & glo. in l. 2. in fi. ff. de noxalibus.

Quæstiones Criminales

Si sit statutum. quod notarij facientes falsum instrumentum, debeant priuati honoribus. Pone, quidam notarius semel falsum instrumentum confecit, postea iteratò aliud, ita, quòd priuare eum ultimis beneficijs nihil importat. quid iuris? resp. Bal. quòd iudex debet imponere ei aliam pœnam. ut dñ in l. Nouerint. C. ut intra certũ tẽpus. cri. qq. termi. Causa autem, quibus Notarij puniantur, ponit Cassaneus in cõ sue. Burgun. §. 8. pagi. 90. & uide omnino Cẽpollam. in consi. 5. in crimi. uide omnino etiam Iulium Clarum. in prac. crim. in §. falsum uer. Fabricans. & in uer. notarius. & ver. sic etiam. & uer. adde quod. & ver. Item notarius. & q. 73. uer. notarius. Et si notaris negat suam esse scripturam. dic ut ait Claudius in regu. crimi. 46. num. 20. 22. 23. & in regu. 48. num. 2. ubi dicit de notario aliqua. Notarij, & aduocati, qui recusant officium suum præstare, qua pœna puniant, ponit Menochius. in trac. de arbitrio iudicis. in casu. 369. & in casu. 370. ubi & alia pulcherrima potes uidere.

Nox.

STATUTUM prohibens ire sine lumine sub pœna tempore noctis, cõprehendit etiam fœminas. uť ait Deci. in cõs. 339. num. 2. uol. 3. & Alex. in l. si constante. §. si uxor. ff. solu. matri. num. 1. & 2. & in l. 3. §. neratius. ff. de acqui. poss. nu. 3. & seq. & Bal. in l. si Barsatoram. nu. 1. vbi Apostill. de fideiussor. & Paul. de Cast. in l. si filio. num. 4. ff. de condit. sine causa: & Bar. in l. iura. ff. de legibus. & Viuius in tracta. communi. opi. ver. statutum disponens, quòd inuentus de nocte. & Bar. in l. 1. in prin. col. pen. & seq. ff. de peculio. vbi dicit, hoc non procedere ex ui verbi, sed ex ui rationis indifferentis. uide omnino Plot. in l. si quando. sub nu. 862. C. unde vi. & Gandy. in tracta. malefi. in titu. de rebus uetitis extra districtum in prima. col. ver. item quid si statuto. & Bal. in l. quicumq. 4. col. ver. Sed pone statuto, C. de seruis fugiti. & Bar. in l. 1. de peculio. ver. exemplum, statuto. & in l. iura. in 2. q. ff. de legibus. &

bus. & Cępolla. in l. 1. col. 12. ff. de ver. signi. & Cy. in l. 1. C. quæ sit longa consue. q. ante pen. vide et Ang. in auth. de sanctissimi. episco. §. reuerendissimus. vbi dicit, quod si statutum dicat, quod si quis fuerit inuentus ire de nocte, puniatur, ire de nocte non est maleficium. & si vadit de nocte, & est inuentus. Sed statutum facit uim, & uult quod sit maleficium, cum vadere de nocte sine lumine est inuentus. Et ibi dicit Gand. quod si statuto cauetur, q. nullus de nocte ante pulsationē campanæ portet certas res extra ciuitatem, vel q. nullus possit ire per ciuitatem sine lumine, si quis surrexit de mane, credens esse pulsatam campanam. licet fecerit contra. d. statutū non debet puniri. & ita tenet Cępolla. in cons. 13. sub nu. 25. Contrarium tamen videtur velle Alberi. in qq. ad statu. in 2. par. q. 6. Idem Alberi. in l. liberorum. §. 1. ff. de infami. vbi dicit per illam literam hoc ita determinari. statuto cauetur, q. quis non vadat de nocte post tertium sonum campanæ, & in die veneris sancti, quo non pulsantur campanæ, aliquis repertus fuit post horam, in qua communiter consueuit pulsari certa campana, an incidat in poenam statuti? & certè incidere ait Alberi. quasi ex mente statuentium, non tam pulsatio campanæ, quàm hora, qua pulsari consueuit attendi debeat. Item si campanarius non pulsauit campanam hora solita, vel nullo modo pulsauit. & aliquis inuentus fuerit ire post horā solitam pulsandi campanam, an condemnabitur? respon. ut per Vitali. in trac. de malef. in for. libelli. nu. 80. & Euerar. in centuria legali. in loco ab vſitato, seu à solitis. & Bal. in l. libellorum. ff. de ijs, qui no. inf. & Fely. in c. super. 2. col. in fi. de testibus. cogen. ubi dicit, q. si committitur maleficium in nocte veneris sancti, quod erit grauius. propter signum campanæ, solitum præcedere. quamuis tunc cessauerit, attamen punietur, si præterierit hora consueta pulsari. limita, vt per Fely. in d. c. cum super. & Bal. in c. inquisitionis. col. fi. ad fi. de accusa. & ibi etiam Fely. Et statutum puniens deprehensum de nocte, non habet locum in viso de nocte. secundum Ange.

in l. 1. C. de petitio. bono. subla. lib. x. de quo meminit Fely. in c. cū non ab homine. col. 3. de iudi. nu. 6. Nec. d. statutum ligat surdum. vt tenet Bal. in l. si quis in graui. §. surdus. ff. ad syllania. & in qq. ad statu. ver. surdus Et qui de nocte incedit, aduersus dictum statutum, alium accusare non potest sic euntem, nec contra eum testificari. vt ait Fely. in c. prudentiam. in 1. col. de mutuis peti.

Si sit statutum, quòd ei, qui fecerit maleficium de nocte, duplicetur poena, si post sonum campanæ, deputatæ ad segregandum diem à nocte, quis maleficium faciat, duplicabitur illi poena. alias secus. secundum Alberi. in l. more romano. ff. de feriis. & in qq. ad statu. vide Lucam de Penna in l. qui agros. C. de omni agro. deser. col. 1. lib. xi. vbi in terminis. d. statuti declarat, quid sit nox? & quid dies. & Alberi. in dictio ne nox. & Fely. in c. si perfodiens. de homicidio. Noctu autē commissum sit delictum, nec ne, discernere, iudicis arbitrio est commissum, ut est communis opinio, de qua meminit Iulius Clar. in prac. crim. §. vlt. q. 82. uer. statutum 1 x. uer. quæro. & Soarez. in tracta. communium opi. uer. noctu. nu. 33. & Afflic. super const. in titu. de crimine sacrilegij. nu. 14. fol. 48. & Iul. Ferretus. i suo trac. de militari iustitia. nu. 24. fol. 152

Statutum dicens. Si quis fecerit sic & sic. postea subiungit de nocte, refertur ad utrunq;. secundum Bar. in l. doli. per illum tex. ff. de seruo corrup. & Fely. in c. causam, quæ. de rescip. & Soz. in cons. 48. colum. 3. ad fi. & in consi. 83. in 1. col. in 1. volum.

Statutum puniens illos, qui vadunt de nocte, debet intelligi, si inueniantur per officialem. aliàs secus. vt ait Ange. in d. §. reuerendissimus. & Bal. in l. item lapilli. ff. de rerum diuifio. & Bar. in l. leuia. in fi. ff. de accusa. & Lanfr. in clem. sæpe. uer. de plano. de uer. signi. vbi dicunt, quòd repertus de nocte, non est per sententiam condemnandus, sed de facto cogendus ad solutionem poenæ.

Statutum dicit, quod nobilis puniatur poena quadrupli
eius,

ei^{us}, in quo puniretur popularis, si contingat nobilem delin-
q̄re de nocte, uel in platea. An pœna quadruplicabit^{ur} simpli-
cis maleficij, an pœna maleficij sic qualificati? Et dēt quadru-
plicari pœna simplicis maleficij. ut ait Bar. in l. i. §. cum plu-
res. ff. si fami. fur. fecisse dicatur. Et dicit Bal. in l. ultima. C. de
ijs, quibus ut indignis. quòd ibi est argu. ad statuta, quæ di-
cunt, in nocte, quod intelligitur post sonum cāpanæ ad hoc
dēputatæ, de sero duplicentur pœnæ maleficiorum. ut uirtus
statu. non se extendat ad aliquem locum, ubi communiter so-
nus campanæ exaudiri non potest. l. qui semel. C. quomodo
& quādo. in uer. uox præconis. & ff. de decre. ab ordi. facien.
l. i. ibi, aduersus scientem. Et Iaco. Butri. dicit. quòd ubi non
pōt puenire sonus, inspicitur nōx naturaliter, quia ubi verbo
non potest dari ciuilis intellectus, ad naturalem intellectu^m
est recurrendum. Et ideò, si quis deliquit de nocte uera, pu-
niture pœna dupli, licet sonus campanæ ad illum locum non
perueniret. Sed si deliquisset in nocte ficta, hoc est post pul-
sationem campanæ, tamen ante tenebras, & deliquit in tali
loco, in quo sonus campanæ non auditur ex qualitate noctis,
sed ex simplici delicto. quòd est verum, secundum Bal. in d.
l. ultima. quando statutum punit delictum, vel maleficium
ratione noctis, & omni capite. Sed si restringit se determina-
to modo ad noctem secundum sonum campanæ, non inclu-
dit aliam. Quid autem de capto post sonum campanæ? resp.
ut per Bal. in d. l. liberorum de infāmis. An habebit locū
statutum; si quis sit inuentus stare, uel sedere? respon. ut per
Alber. in qq. ad statu. q. 23 l. in 2. par. quòd attenta mente sta-
tuti teneretur. Sed non attentis uerbis, quia ire non dicitur
qui stat. uide Bal. in qq. ad statu. uer. nox. & Plot. in l. si quan-
do. sub num. 840. Et de damno dato nocturno tempore. uide
Roma. in consi. 7. & de maleficio commisso noctis tempore
tractat Crauetta in consi. 178. per totum in 1. & nos ferrariē
sem habemus tale statutum. sub rubr. pœna eorum, qui in-
uēti fuerint de nocte sine lumine, ad quod Apostilla. An suffi-
cit

cit inuenire sine apprehensione. ut p Ang. in trac. malef. in gl. d. Andr. col. 3. & 4. & Alex. in cons. 216. nu. 1. in 4. & seq. uol. 6. Et istud statutum non ligat forenses, & nouitios. secundum Bal. in l. ius ciuile. in fi. ff. de iustit. & iur. Et quid sit nox, dicit Ang. in tract. malef. in gl. de nocte. Et non sufficit probare maleficium de nocte commissum, nisi dicat, post sonum campanæ, & etiam sonum campanæ de mane. ut ait Ang. in consi. 196. incip. uis processib. & Lanfran. in clem. sepe. de uerb. signi. uer. de plano. nu. 2.

O.

O B L A T I O.

O L I V D, quod dicitur, quod ad euadendum poenā statuti sufficit verbalis oblatio, est uerum ad euadendum poenam legalem, seu statutariam. secus est ad euadendum poenā conuentionalē. quia opus est oblatione reali. secundum Ange. & alios in l. mora. ff. solu. matri. & Bal. in l. acceptam. C. de usu. in 3. oppo. & in 21. q. & Ias. in cons. 19. sub nu. 14. in 1. uol. & Tiraquel in tracta. de utroq; retrac. ubi de oblatione meminit. & Chirconiū in tracta. communium opinio. centuria. 2. conclu. 61. pag. 67.

Obligare pro alio ad mortem.

L I C E T pacto nequeat se obligare fideiussor ad mortem pro alio. ut ait Alber. in l. liber homo. per illum tex. ff. ad l. Aquil. & Cæpolla. in l. 1. sub nu. 58. C. de ser. fugiti. attamen lege. vel statuto hoc bene potest induci. secundum glo. in c. cum homo ab hoīe. xxij. q. 5. & Ias. in §. quædam. sub nu. 37. insti. de actio. Et homo etiam non potest se obligare ad pgni amputationem, puta, si deiceraret, ut sibi manus amputaretur. prout tenet Guido. Pap. in q. 278. Et quis nō potest mittere se in manu inimici pro iniuria illata, ut alapam recipiat. prout

prout ait Bar.in l.1.ff.de iniurijs.Item statutum de obligationibus,non habet locum in his,quæ sunt ex delicto . ut tenet Tiraquellus.in tract.de legibus connubialibus, in glo.5.nu. 154.ver.decimo tertio quæro.pag.286.

Observantia statutorum.

STATUTUM, quod nunquã fuit obseuatrium,perindè est, Sac si nunquam fuisset.secundum glo. in c.1. de treuga & pace.ubi Fely.&cæteri dicunt idem. & Oldra.in consi. 259. & Alex.in consi.132.lib.1.

Iudex tenetur obseruare statuta absq; eo, quòd in causa per aliquem litigantium sint producta.quod secus est in cõsuetudine,uel reformatione,non inclusa in volumine statutorum.prout tenet Iaffredus.in decif.389.

Licet statuta non publicata,non ligent,vbi tamen cõstat, quòd statuta illa diutius fuerint obseruata, non requiritur publicatio.ut tenet Plorus.in l.si quando.nu.858.C.unde ui. vide Gratum.in responso.49.in 2.

Statim,quòd dominus mãdauit statuta obseruari, sunt ap probata, ut dicitur in prohemio sexti libri.sufficit.n. q princeps.scribat super obseruantia,etiam si nõ scribat omnibus. vt dicit Bal.in consi. 348. in 3.vol.vbi allegat.l. & eo modo ff.de lega.1.Et nos ferrarienses habemus statutum sub rub. de obseruantia statutorum. Ad quod vide Barba.in Ioanna.& Firma.in ver.iuramentum seruare.uer.48. & Ias. in l. si probatis.ff.dere iudi.& supra.in ver.Forma. vbi etiam dicit q omnia & singula statuta censentur ex.d. statu. dare formã.

Occisor.

EX T A N T E statuto,quòd occidens suis manibus,punietur certa pœna.non habet locum,si per alium quis occidi fecit. vt tenet Barba.post alios.in tracta.de Cardi.leg.à le tere.in 2.q.Basilica.sub nu.14.vbi plenè de hoc habetur.

Statutum, quòd occidens aliquem in die veneris sancti, quando tenemur esse maximè deuoti,ob deuotionem Chri
stianæ

Quæstiones Criminales

stianæ religionis, debeat grauissima pœna mortis puniri? an comprehendat eum, qui mortaliter aliquem uulnerauit, qui alio die postea mortuus sit? respon. Ias. in l. illa stipulatione: sub nu. 12. ff. de uer. ob. quòd sic, propter supremam deuotionem, & cultum tanti diei, quod dicit se alibi non legisse.

Statutum de occidente loquens, comprehendit lætaliter vulnerantem aliquem, qui postea sit mortuus. ob illud vulnus. secundum Bal. in l. 1. in fi. C. denundinis. Latè hoc tractat Bar. in tracta. percussionis. & in l. si in rixa. ult. col. versi. possemus quærere. ff. de sicca. sed propter excellentiam virtutis alicuius, licebit à statuto recedere. l. scire. §. oportet ibi valde disciplinatos. ubi Bal. ff. de excusa. tuto. de qua re fusius Iason tractat in l. 1. ff. de legibus, & docto. in l. artifices. ff. de sol. & in l. ad bestias. ff. de pœnis. & in trac. Tiraq. de pœnis temperandis, vel minuendis.

Statutum dicens, quòd occidens puniatur pœna pecuniaria. si Ferrariensis alibi occidatur, non poterit occisor allegare retortionem statuti, & dicere, se debere puniri pœna pecuniaria, quia contra quemlibet hominem Ferrariensem nō debet fieri talis retortio, sed contra populum? vide Alex. in l. 1. ff. quod quisq; iuris. sub num. 12. per glo. ibi, & dicit communem illam esse sententiam.

Statutum permittit hæredibus occisi occisorem occidere. Pone, Titius occidit Meuiū, an poterūt eius hēres titiū occidere, antequam per sententiam fuerit declaratus occisor? respon. Paul. de Cast. in l. quæ sub conditione. §. de hoc iure. nu. 12. ff. de condi. insti. ubi determinat, quòd sic.

Occidens Firmanum extra territorium Firmi, non punitur pœna pecuniaria decreta per statutum, loquens de occidente, sub pœna iuris communis. ita tenēt Bar. Ange. Raph. & docto. omnes in l. 1. ff. quòd quisq; iuris.

An occidens alibi, quàm ordinauerat, puniatur pœna statuti, loquentis de ordinatione occidendi? ponit Bar. in q. incip. statuto ciuitatis cauetur. q. non punitur, ut in l. amici. §. si de

ff. de adulterijs, idem firmat Ange. Areti. in trac. malef. uer. existens Florentiæ.

Statutum, quod dicat, si quis occiderit, occidatur, Non habet locum in eo, qui, licet animo occidendi percusserit, non tamē occidit. ut tenet Bar. in l. is qui. ff. ad. l. Cornel. de sicca.

Statutum dicens, si quis occiderit plures, capite puniatur, Intelligitur, siue simul, siue diuersis tēporibus occiderit. fm Bal. in l. qd ergo. §. qd ait. ff. de ijs, qui no. infa. in 2. l. c. 2. col.

Pone, dicit statutu, si qd occiderit duos, capite puniatur, si unū, tūc in mille libris. quidā diuersis tēporib. occidit duos. an decapitabitur? respon. Bal. in l. quid ergo. ff. de infa. quod aut est punitus de primo homicidio per se, & tunc punietur de secundo pœna pecuniaria, quia de primo amplius quæri non potest. aut non fuit accusatus, uel punitus, & tunc si simul de utroq; acufatur, capite punietur.

Statutum loquens in occidente per se, an habeat locum in dante causam mortis? Carreri. in prac. crimi. §. homicidium. nu. 18. tenet, quod non. & Alex. in cons. 140. in 2. vol.

Statutum non habet locum in Attentante. secundum Ias. in rub. insti. de actio. pen. col. & Carreri. in §. homicidij. nu. 9. quod intelligitur pœna. s. ordinaria eadem lege. uel eadem pœna. Sed extraordinem ratione doli, animi, & insultus. secundum statuta punientia insultum, & percussiones. Et ille propriè occidit, qui gladio, fuste, lapide, calce, uel aliquo huius generis modo occidit. Nam uerbum occido ex ob & cedo componitur, & differt ab interficio. Nā interficit, qui quo modocunq; perimit. ut dicit Asinius. in titu. ff. de Religio. & sumptibus fune. pagi. 60. sub num. 14. quod probat ex Cicerone & Terentio.

Oculus.

STATUTO cauetur. quod excecans oculum, puniatur ut homicida. Alio etiam statuto cauetur. quod iudex non faciat

Hippolyti Bona Cossæ.

L L

ciat

Quæstiones Criminales

ciat punitionem de his, de quibus est facta concordia. Dic, quòd de excecatione oculi poterit fieri concordia. secundum Steph. de Federi. in tracta. de interpretat. iur. parte 2. sub nu. 130. Quid si quis oculum nò videntem eruit, an punietur statuto, de excecante respon. Bal. in l. conuenticulam. 3. col. C. de Episco. & cleri. quòd non. quia oculus non videns, oculus non dicitur, nisi, ut pictus. prout dicit Bal. in qq. ad statuti. ver. Manus. & uer. Membrum. num. 5. & ver. oculus : & uer. testi. testes. sub num. 3.

Si quis ex forma statuti sit condemnatus, quòd oculus dexter illi extrahatur, si per errorem sinister fuerit erutus, dexter nullo pacto eruetur. quemadmodum dicit Paul. de Cast. in l. Eleganter. §. qui reprobos. ff. de pigno. actio. & Plotus in l. si quando. sub num. 842. C. vnde vi. ubi etiam refert illud Suetonij Tranquilli. de Tiberio Cæsare, qui de nocte optimè videbat. morè nocti lucē.

Odiosum Statutum.

STATUTUM odiosum debet extendi, vt fauorabile. quoties extensio tendit ad fauorem reipublicæ. secundum Marfil. in §. Aggredior. num. 59. in prac. cri. Et statutum odiosum in patre, trahitur ad matrem. secundum Bal. in l. quis quis. C. ad. l. Iul. maiesta.

Offensio.

STATUTUM permittens offensionem, seu vindictam offenso, intelligitur de eo tantum, qui est corporaliter offensus, nò de eo, qui iuris fictione esset offensus. ut dicit Bal. in consi. 173. lib. 3. & Fely. in c. fi. §. is autem. col. ultima. de off. delega.

Stante statuto, quòd quis possit impunè offendi. Non potest offendi pendente appellatione. secundum Bar. in l. 1. ff. nil noua. pen. appella.

Si sit statutum, quòd offendens aliquem iuxta domū suā per tot pedes, puniatur tali pœna. an statutum habebit locū, si quis

si quis offendit aliquem iuxta domum suam à parte posteriori ipsius domus? respon. Bal. in l. si tertius. arguendo, quòd sic. per. c. statutum. §. 1. de rescrip. in vi. Contrarium postea determinat.

Statutum, quòd offensus in domo sua, possit petere offendentem puniri, Habebit locum, etiam in filio offenso in domo patris. secundum Bal. in l. 1. §. domini. ultimo. per illum tex. ff. ad syllania.

Statutum, quod punit offendentem aliquem in uia publica, vel strata, Non habet locum in offendente in flumine publico. quemadmodum ait Bal. in l. si. i. si. per illum tex. ff. de serui. rusti. prædio. quod secus existimat in ponte fluminis. & differt strata à via. Nam strata dicitur, quòd ex lapidibus strata, vel scilicata sit, via verò absq; lapidibus. vnde statutum de vna, non habet locum in alia. secundum Bar. in l. 1. ff. de uia pub. & l. absit. C. de priuile. domus Angustæ. lib. xi. & Cepolla. in tracta. de serui. rustico prædio. in rub. de seruitute viæ. & Alberi. tradit in dictione ista & Spiegellius in lexico & d. m. Alcia. in l. quantum de ver. signi & Valla. in elegan.

Statutum dicit, quòd offendens aliquem in uia, quæ vadat ad talem locum, puniatur poena duplicata. Quid si offensio sit facta in fouea? respon. statutum non habebit locum: quo ad poenam duplicatam. vt tenet Bar. in l. riparum. ff. de rerum diui. quoniam falsa non est via.

Statutum. quod punit illum, qui offendit iudicem, non habebit locum, si quis offendat eius uxorem. secundum Deci. in consil. 501. nume. 5. in 4. vol. Et offensa dicitur omnis actus, qui poenam meretur. l. testamento. ff. de manu. testa. Itē offensa dicitur omnis actus, qui prouocat aliquem ad iracundiam. l. cum te. & l. filia. C. de inoff. testa. de quo plenè tractat Bar. in l. illicitatio. §. q. illicitè. ff. de publi. & Bal. in l. qui dā. ff. de hære. insti.

Statutum punit poena centum reum, qui offendit aliquem in ciuitate, an comprehendet etiam eum, qui in districtu of-

Questiones Criminales

fendit alterum? respon. vt per Alberi. in qq. ad statu. in 2. par. qui se remittit ad l. 2. ff. de uer. signi. & de suppellect. lega. l. 3. & de sententia ex communica. c. si ciuitas. lib. 6.

Si sit statutum disponens, & si quis offenderit aliquem in domo habitationis, puniatur dupli, Pone, quidam viator fuit offensus in hospitio. an offendens punietur statuto? respon. Bal. in qq. ad statu. ver. hospitium, & non .l. 1. §. habitare. ff. de ijs, qui deiece, vel effu. & in d. §. habitare. Et offensio in perso-
nam dicitur, quando tangitur ipsum corpus. ut ait Bal. in l. si qua per calumniam. 1. col. C. de episc. & cleri. & in rub. ff. so-
lu. ma. & in qq. ad statu. Insultus autem non dicitur offensio
personalis. sicut ait Deci. In consi. 406. in 3. vol.

Si statuto sit cautum. quod si quis offenderit offendentem
se, uel suos, puniatur dimidia poena. & subdit statu. Si autem
offenderit consortem offendentis, puniatur poena manus.

Pone modò titius offendit fratrem meum, & eius frater
me, & ego quoque offendi titium. an puniar in dimidia? an
uero manu? respon. ut per Bal. in l. si prædium. col. fi. C. de
exdili. actio.

Si liceat offenso per statutum facere competentem uindi-
ctam, Intelligitur de immediatè offenso. ut tenet Ias. in l. qui
liberis. §. hæc uerba. num. 4. ff. de uulga. substi. & in l. si quis
nec causam. num. 21. de rebus credi.

Queritur, quæ nam dicitur domus. stante statuto, quod si
quis offenderit aliquem in domo solitæ habitationis punia-
tur. &c?

Quæ dicetur solita habitatio? respon. vt per Bal. in l. 1. §.
habitare. ff. de ijs, qui deiece, vel effu. & d. m. Alcia. in l. inco-
la. ff. de uer. signi. & Spiegellium. in lexico. Et solita habita-
tio illa dicitur, in qua pro maiori parte anni, quis inhabitat.
secundum Ange. in l. 4. §. prætor. ff. de damno insec. & no. ibi
Bar. & Corne. in cons. 52. in 3. & fi. col. in 4. uol. Et appellatio
ne domus plura ueniunt, scilicet, habitatio, gens, familia, seu
agnatio, quandoq; ponitur domus pro omnibus, qui portat
eandem

eadem insignia. quandoq; pro omnibus descendantibus ex eodē sanguine. de qua re uide Corne. in cōf. 216. in 2.

Statutum aggrauans delictū offendētis aliquē ad domū, Non uerificatur in offendente ad apothecā. ut ait Bar. in cōf. de quo. meminit Corne. in cōf. 203. in 1. uol. Et dicor offendī, quando ex aliquo mihi illata iniuria, pro uocor ad iracundiam. ut dicit Roma. in cōfil. 183. col. 2. Et quis non dicitur offendi in gre & persona, cui fit conuitiū, uel iniuria uerbalis. prout ait dñs Cephalus in cōsilio 190. per totum. in 2. uol.

Statutum. qđ punit offendētē officiales, intelligitur, non solum durante officio, sed ēt intra tps, intra quod stare tenentur ad syndicatum, & finito etiam syndicato, comprehendit tps, intra quod pręparauit sarcinulas suas ad recessum. prout dicit Paris de Puteo in tracta. syndica. in §. officialis. & Cataldi. in tracta. syndi. sub num. 15. & Gui. pap. in q. 557. vbi plenē hoc tractatur.

Statutum, qđ offendēs Potestatē debeat capite puniri, non extēdit ad eius filios, & nepotes, nec ad collaterales. nisi hoc dicat expresse. prout ait Bal. in l. 1. C. si rector prouincię. de quo agit etiam Paris de Puteo. in trac. syndica. uer. reformatio. & uide Cępollam. in cōf. 15.

Statutū loquens de offenso, uerificatur in immediate offenso. pro ut ait Bal. in l. ut uim. ff. de iusti. & iure. de quo ait etiam Cassaneus in consuetu. Burgun. folio 259 pagina 2. in fi. uide oīo etiā Plotum. in l. si quando num. 634. C. unde ui.

Statutum de offendente ciuem. habet locum in ciue, quā uis iudeo. secundum Tiraquell. in tracta. de iure primige. q. 66. sub num. 12.

Officium.

STATUTVM dicit, quòd finito officio, nil fieri possit, sub Spœna. Quādo dicetur finitum officium? Dic, quòd non dicitur finitū officiū, donec successor aduenerit, ēt, si non sit cōfirmatus. prout ait Bar. in l. legati. ff. de offi. proconsulis.

Statutum

Quæstiones Criminales

Statutum de officiali reformando, Non habet locum in custode arcis, sed in officiali habente iurisdictionem, ut ait. Alex. in l. i. col. i. ff. de iurisd. omnium iudi. nisi aliter loquatur statutum. ut dicit Bal. in l. i. ff. de offi. prefec. urbis.

Quomodo puniantur officiales, dissimulatione maleficia non punientes, & non imponentes poenas statutaras. gl. no. in l. i. C. de deserto. & occultato. lib. xij. quam ibi no. Bar. & Corsetus in singu. uer. poena. & Bal. in l. presbiteri. C. de sacrosanc. eccle. & Pau. in tracta. de offi. & pot. capita. sede uacua. q. x. par. 2. prin. sub nu. 24. & Cicero de hoc meminit in Orationum lib. 2. Oratione. 14.

In quacunq; generali exclusione exceptionum facta per statutum, nunquam excluditur officium iudicis, si statutum excluderet omnem exceptionem, & defensionem, prout tenet Iason in cons. 7. sub nu. 5. in primo vol. & vide Cassane. in consuetu. Burgun. §. 6. pag. 67.

Si sit statutum dicens, quod habens unum officium, non possit aliud habere, alias careat accepto. Et quod contrafaciens, etiam, perdat stipendia, & priuilegia primi officij. Vide ad hoc Bar. in l. omnes. C. de cohortali. lib. xij. & propter negligentiam remouetur ab officio. l. si quos. C. de offi. pre. ori. ubi Bar. uel si male tractat officium. l. vniuersa. C. de diuer. re. scrip. ubi Bal. & vide Alberi. in qq. ad statu. q. 160. in 2. par. & Fely. in rub. de offi. de lega. sub nu. 3. & Bal. in l. C. constitu. uerli. ideoq; & docto. in l. diem functo. de offi. assesso. & Dec. in c. ex literis. nu. 14. & seq. de constitu. & Alberi. in l. i. C. ex qui. cau. maio. & Dec. in cons. 40. in 1. & Bal. in l. i. in 1. col. ff. de senato. & Deci. in l. Culpa caret. ubi & Cagnol. ff. de reg. iur. Et quando quis duorum officium exercere possit, dicit Barba. in c. ex literis. ubi etiam ceteri. de proba. potest tamen officialis dicere superiori. seruetis hoc ad Syndicatum. per l. si tutor. de autho. tuto. & ait Pauinus ubi supra. x. q. 2. partis prin.

Statutum, quod iudex bene prouideat, ne damna dentur,
uel

uel inferantur iniuriæ. uigore huius statuti nulla nascitur actio. sed iudicis officium.

Si dicet statutum, quod iudex debeat tueri tales iniuriâ patientes, tunc datur actio, & exceptio. l. statuas. ff. de acqui. rerû domi. & dicit Bar. in l. cum satis ubi & auctarium. C. de agrico. & censu. lib. xi. sub nu. 10.

Conducentes officiales ex statutis. intelliguntur sumptibus conducentium conducere, eundo, & redeundo. secundû Bar. in l. super creandis. C. ne sis. rem, quam uen. lib. x. & Pau. in trac. de offi. & po. sede uacan. d. q. x. 2. par. sub nu. 27. & Corsetum in trac. de potesta. régia. in 1. par. sub nu. 9.

Omnes de cõsilio nemine penitus discrepante & inuito. debent contentari, quando fit reformatio officialis, aliâs uno contradicente, effectus esset nullus. ut ait Paris de Putco in tracta. syndi. §. reformatio. & vide Ioan. de Platea. in l. 2. in fin. C. ut digni. ordo seruetur. & de proxi. sacro. scrini. lib. xij.

Opem prestans :

PR o furto inquit lex statutaria, uel homicidio puniatur quis tali poena. Cum uerba sint in rem scripta, opem prestans debet eadem poena puniri. si uerò in personam, puta, si quis occiderit, uel furatus fuerit, non punietur. l. aut qui aliter. ubi & Bar. ff. quod ui aut clam. & l. hæc uerba. ubi Bal. ff. de adulte. & Bar. in l. is qui opem. ff. de fur. & Bal. in l. 1. C. de crim. pecula. & Bal. in l. 1. C. de nili ageribus nò rum. Ille, qui ministrat delinquēti, uel eū associat, dī opē prestare, fm Bal. in l. q. cūq. C. de seruis fugit. licet nil aliud fecerit. Et ad hoc, ut quis dicatur dare opē malefactori, requirit, q̄ tunc scire debeat ipsum esse malefactorem. d. l. quicumq. ut dicitur per Signorol. in consi. 134. nu. 3. & Roma. in consi. 117. & dixi supra uer. auxilium. & Cæpolla. in consi. 1. & dicam in uer. prestas opem. Et nota, quod agentes, & consentientes pari poenâ puniuntur. ut ait Lucas de Penna. in l. lotas. C. de Murilegulis.

lib.

Quæstiones Criminales

lib.xi.& Ber.Diaz.in regu. 522.uer.homicidium.& Menochius in tracta.de arbitrio iudicis.in casu.349.& 350.

Optio.

CONDEMNATVS ex forma statuti ad pecuniam,vel pœnam,alternatiuè.non habet optionem.si est soluendo.secundum Ange.in l.quicumq;. C. de seruis fugi. ubi dicit Bartolum.ita consuluiffe.

Originarius.

SI quis habeat domicilium in uno loco,& sit alterius loci originarius,potest esse assessor in loco originis; non obstantē statuto,quod prohiberet prouinciales in prouincia assidere.quia prohibitio potius respicit incolatum,& familiaritatem,quæ causatur ex incolatu,quàm originem; ita. no. Cy.& Guil. & Fran.de Albergo. in l. si eadē. ff. de offi. assesso. & Sozi.in consi.79.sub nu.18.in 4.vol.

P.

PARTICEPS CRIMINIS.

VOMODO intelligatur statutum,quòd particeps criminis sit idoneus testis,& idoneus accusator,tradit Come.in consi.324.in 3.uol.

Passus. uel pes.

STATVTVM dicens.Si quis fugauerit aliquem per tot pedes,uel passus,puniatur tali pœna.Quonam modo intelligatur pes,uel passus,not.glo.xvi.q.iiij. c.sicut antiquitas.& glo.in l.si itinere. ff. de uer. sign.& Bal.in l.prima. C. de oper. no.nuncia.

Pater.

STATVTVM, quòd Pater pro filio,qui deliquit teneatur assignare legitimam.Quod statutum valet,ut est communis opi-

nis opinio, de qua Iul. Clar. agit in prac. cri. q. 86. uer. va-
 lebit igitur proculdubio statutum. An comprehendat patrē
 forensem? respon. Bal. in l. si qua pœna. ff. de ijs, qui sunt sui;
 quod non. Nam statuta, quæ respiciunt personam subditi,
 quando sunt odiosa, non comprehendunt hominem alterius
 territorij. ut tenet Bar. in l. 1. C. quæ sit longa consue. in q.
 6. & Sozi. in consi. 272. sub nu. 8. in 2. par. ubi etiam hu. 9. di-
 cit. quod Bar. in tract. reprefaliarum. in 1. q. prin. q. 3. dicit, q.
 si pater tenetur pro delicto ex forma statuti soluere pœnam
 pecuniariam, non tenetur, si deliquit extra territorium. Et si
 filius, uel famulus contumaciter fuerit condemnatus, pater;
 uel dominus non tenentur in terminis statutorum, uolentiū
 pro eorum delictis patrem, uel dominum teneri. ut ait Ludo-
 in consi. 153. & Alex. in l. si finira. §. si de uctigalibus. ff. de
 damno infec. & Fely. in c. Bertoldus de sententia & re iudi-
 ubi tractantur etiam alia. & Alberi. in qq. ac statu. q. 47. in 1.
 par. & q. 46. & Bal. in qq. ad statu. uer. parentes. pater. Et dicit
 Immola, in l. si plures. §. lex Cornelia. ff. de vulga. & pupilla.
 q. istud statutum est iniquum, quod pater teneatur pro filio
 delinquente. Et tamen tenet glo. in rub. de decretis decurio.
 & Bal. in l. 1. C. ne filius pro patre. & Fran. de Arc. in d. §. lex.
 tenent, quod ualeat hoc statutum. & fusius Ias. in consi. 100. &
 in §. actiones autem. inst. de actio. dicit ualere hoc statutum.
 nume. 82. & Alber. in qq. ad statu. q. 46. in 1. par. ubi idem
 affirmat. Si tamen statutum imponit pœnam pecuniariam,
 hoc statutum non comprehendit filium pupillum. ut pater
 pro eo teneatur. secū dum Bal. in rub. C. res inter alios acta.
 & Ias. in d. §. actiones, & Alber. in qq. ad statu. q. 71. in 1. par.
 & Marfil. in sing. 362. & 481. quæ est communis opinio. secun-
 dum Corn. in consi. 60. uol. 4. & in consi. 97. eo. uolum. & Soz.
 in fallen. 322. Et si filius est condemnatus, patre non citato,
 an contra patrem possit fieri executio condemnationis. an
 uero sit agendum conditione ex lege contra ipsum, & denuo-
 probandum maleficium? uide Bal. in d. l. 1. col. 2. num. 8. C.

ne filius pro patre. & Saly. in l. si filius. eo. ritu. & Iaffi. in dec.
196. Et quando pater tenetur assignare legitimam pro filio,
in terminis d. statu. quomodo consideretur legitima, & quā-
do potest augeri, & minui? respon. Bal. in l. quicquam circa
fi. C. ad l. falci. vbi dicit, quod consideratur tempus delicti.
vt ait etiam Corn. in consi. 1. lib. ult. circa princ. & uide Plotū
in repet. l. si quando. C. vnde vi. num. 876. Et not. quod non
obstante statuto, pater potest comparere pro filio, & allegare
absentiam, & causas defensionis filij, & aliās exceptiones. ut
tenet Rim. in consi. 13. in prin. & in consi. 17. vbi dicit, quod
pro suo interesse admittitur pater p. defensione filij absentis.
vide etiam Bartho. de Valmarana inter consi. crim. in consil.
69. per totum, & Scarlati. inter d. consilia. in consi. 114. & om-
nino Iul. Clar. in pract. cri. q. 33. ver. sed quod plus est. per to-
tum, vbi refellit opinionem illorum, qui volunt, quod ex-
cusator possit tanquam quilibet de populo comparere, & ex-
cusare reum absentem. Et statutum prohibens aliquem ad-
mitti, uel audiri pro inculpato, non intelligitur, patrem pro-
hibere. secundum Rui. in consi. 9. sub num. 4. & 6. vol. 5. & vi-
de Plotum in repeti. l. si quando. sub num. 876. C. vnde vi.

Si statutum dicat, quod parentes rebellium non possint
habere officium in communi. Qui nam intelliguntur paren-
tes? respon. Ange. in auth. de aliena. & emphy. §. Oecono-
mus. vbi dicit, quod intelliguntur parentes, qui attinent p.
genus, uel per nuptias, aliās autem parentes dicuntur pa-
ter & mater usque ad infinitum. l. si quis. de in ius vocā.

Pax.

STATUTUM, quod loquitur de pœna imponenda, nō ob-
tenta pace ab offenso, Nō habet locum, ubi non est offen-
sus, à quo haberi possit. vt ait Bar. in consi. 167. Et licet iniu-
ria tangat omnes. tamen est. satis factum statuto loquenti de
pace, si pax habetur à maiori parte. prout tenet Fely. in c. cū
omnes. sub nu. 16. de constitu. & Ioā. de amicis. in consi. 88.

nu.6.& uide Didacum. Variarum lectio. in lib.1.cap.13.nu.8.ubi dicit.quòd communis est opinio,quòd non sit satisfactum statuto,nisi habeatur pax ab omnibus.vide Ferretū.in tracta.de ferijs,seū iudicijs militaribus,& de treuga,& pace.ubi hoc tractatur latissimè.& d.m.Alcia.in consi.42.per totum.in 5.vol.& in consi.134.per totum.eo.vol.ubi tenet.¶ si quis habuerit pacem à maiori parte, sufficit, Nec pax facta sub conditione,quòd nō ueniat intra Ticinum, impedit,quo minus habeat quis beneficium principis à iure publico proueniens.vide Moronum.in trac.de fide, treuga, & pace. An mulier possit facere pacem in reminis.d.statuti?respon. Tiraquellus in tracta.de legibus connubialibus.lib.1.in glo.prima.nu.61.& Folleri.in prac.crim.in uer.audiantur exceptiones.ubi dicit,quòd ius uindicandi competit uxori.ibi. num; 18.& idèò debet ab ea peti pax. quia agitur de suo,& non de mariti soluis interesse.vide Ioan.de amicis.in d.cons.88.nu.4.& Nouellum in practi.crim.ad finem,ubi de pace dicit plura.Et tale statutum est stricti iuris,prout tenet Bal.in consil.195.nu.4.in 2.par.vide Plotum.ubi supra nu.353.Et not.¶ bannitus habēs pacem ab offenso, debet cancellari de libro.stante statuto de habente pacem ab offenso. quia fiscus non dicitur principaliter offensus, sed secundario.secundum Firmam.in reperto.& Beroium in q.75.

¶ An pax facta præiudicet cōmuni,quo minus potestas possit procedere ad debitam communi condemnationem ex forma statuti?respon.Alber.in qq.ad statu.q.127.in 2.parte ubi dicit communem esse opinionem,¶ non præiudicet pax. Tamen,remissio,transactio,siuè pactum,renunciatio, & abolitio innocentiam reddunt, & reum exculpant. vt ait Herculanus.in tracta.de negatiua probanda.nu.161.

¶ Quando pax rupta dicatur ex noua, vel veteri causa,tradit Quirinus inter consi.crimi.in consi.26.in tomo vlt.& in consi.98.quod est Baranzonij.ubi etiam dicit Baranzonus.quòd conuentio pacis,etiam non natos comprehendit.vide

Iul. Clar. in prac. crimi. q. 47. ver. Sed quoniam cum seq. & q. 58. per totum ubi etiam habetur; quando liceat transigi in criminalibus, & pacem fieri. & uide Placam. in epitome delictorum cap. 39. & 46. Et quando dicatur rupta pax & alia plura circa pacem, vel treugam, tradit Iul. Clarus. in practica. crimi. d. q. 47. & Beroius in q. 74. & Roma. in consilio. 183. & uide Petr. Rau. in suo aureo alphabeto. ver. communis res. ubi dicit, q. communiter tenetur, quod pax debeat haberi ab omnibus. & de pace rupta, tractat Parisi. in consil. 164. in 4. & in consil. 165. eo. vol. & Porti. in consil. 71. & in consil. ult. & an pax faciat indicium ad torturam, tractat Iul. Clar. in prac. crimi. q. 21. & ad d. statutum vide omnino Ias. in l. cum filius familias. num. 92. & 100. ff. de lega. 1. & Firma. in ver. pax. & Alexandri. in consil. 50. & d. m. multiscium. d. Iaco. Cagnacinum in regula. nemo potest ad impossibile. de regu. iur. in 6. & Alberi. in l. sed si accepto. ff. de iure fisci. & Bal. in l. 3. §. si stipulator. ff. de eo per quem fac. est.

An pax facta de uulnere, secuta morte, pro sit? respon. ut per Alberi. in qq. ad statu. q. 133. in 2. pat. An offendens eum, a quo prius fuit offensus,iple, & prouocatus, pacem rumpere intelligatur? resp. q. non, quia non ex antiqua causa, sed ex noua motus censetur. Et ista est magis communis opinio, & vera. ut dicit Cherianus. in tractatu suo communium opinionum. in ver. pax. uide Petr. Rau. in suo Alphabeto. in ver. pax. Et pax non potest fieri de raptu mulieris per parentes. ut dicit Petr. Rau. in d. alphabeto. in ver. raptus. col. 2. quando fieri possit pax de uindicta, & quæ sit uindicta, Bal. ponit in consil. 173. in 3. uol. uide omnino etiam Anto. Gomez, in tracta. de homicidio. num. 63. fol. 375. An pacis beneficium a statuto proditum datur delinquentibus blasphemis poenitentibus? respon. Anchara. q. non, in c. si. de Maledic. & uide Corne. in consil. 40. in 2. uol. & in consil. 167. in 3. uol. An pax facta per patrem cum aduersario super asserto delicto filij, probet filium uerè comisisse delictum? resp. Cor. in consil. 300. uol. 3. q. non.

An

An ueniā petens censeatur confiteri delictum in pace conficienda? respon. ut ait Blancus. in l. si. ff. de qq. sub num. 308. & 306. & ibi ponit, an pace facta super crimine, crimen censeatur confiteri tanquam reus? & num. 892. ubi docet protestari, quando fit pax. quod fiat in genere cuicumq; qui offenderit, notario stipulante, uel cum protestatione, quod fit pax nō animo confitendi delictum, sed expensas, & rancores animi euitandi. uide Cepollam. in cautela. 88. & Bal. in eius practica. in titulo. de cautelis, & remedijs & c. q. 13. uide omnino Et Anto. de Mussis: in eius formulario notariatus. ubi de pace ponit formulam.

Statutum dicit, q̄ de maleficio fieri possit pax, An ante commissum maleficiū, una pars possit dare alteri licentiā offendēdi? respon. Bal. in l. ut uim. ff. de iusti. & iure. quod nō. l. si a reo. §. si. ff. de fideiussor. & ibi fusius Bal. hoc tractat.

Statuta communiter mitigāt poēnas propter pacem: quid si pax fuit, & probetur testibus, non autem scriptura, uel instrumento, & statutum dicit, quod de qualibet pace debeat fieri instrumentum? Tenerur iudex in syndicato, si admisit reum absq; pacis instrumento. ita dicit Cataldi. in tracta. syndica. sub num. 90. Et nō. quod si inest timor armorum, & rixæ, ut euitentur scandala, iudex potest cogere partes ad concordandum, & transigendum, aliās secūs. secundum Ange. in auth. vt litigan. iurent. §. quia uero. uide Bal. in qq. ad statu. uer. pax. & plura de pace. tradit Lucas de Penna. in rubrica. C. pub. leri. lib. xij. & Iodocus. in prac. cri. cap. 145. cap. de pace componenda. & Bossi. in prac. crimi. in titulo. de pace. & Viui. in suo tract. communium opi. uer. statutum disponens, quod bannitus non possit reuerti ad ciuitatem. & c. & Brun. in consil. 68. num. 2. & seq. Et nos Ferrariæ tale statutum habemus sub rub. quod bannitus de banno non extrahatur, nisi de uoluntate eius, qui in banno illum poni fecit. ad quod uide de Bal. in l. si filius, qui. in si. ff. de uulga. & pupilla. ubi filius, qui se ab hæreditate paterna abstinuit, faceret pacem, teneret.

ret. cum hoc non sit quid hæreditarium. & ita tenet Rui. in l. gallus. §. & quid sit tantum. col. xi. in fi. ff. de libe. & posthu. & Iul. Clar. in d. q. 59.

Pecunia.

STATUTUM pœnale, intelligitur de pecunia currenti tempore solutionis. secundum Bal. in addi. ad specula. in titu. de obligationibus & solutionibus. ver. obligatio legalis. & in Speculatore. §. nunc aliqua. ver. fi. & Bal. in l. illud. in fi. col. ver. ultimo quæro. C. de sacrosanc. eccle. & in l. quicumq;. vlti. col. ver. deinde. C. de seruis fugiti.

Pœna.

AD statutum pœnale, vide Menochium in tracta. de arbitrio iudicis. in casu. 276. Tres sunt causæ, cur nocentes plectantur. Prima, vt quis emendet mores. Secunda. vltio pro dignitate, & authoritate eius tuenda, in quem est commissum delictum. Tertia, vt ceteri à similibus peccatis deterreatur. vide Corsum in trac. indagi. iuris. lib. 1. cap. 20. nu. 4.

Statutum purè imponens pœnam offendenti decurionè, uel antianum, Habet locum in antiano de proximo remoto. secundum Roma. in l. si quis in graui. §. de ijs. ff. ad sylla. & Alex. in addi. ad Bar. super. l. diui. C. de decurio. lib. x.

Pœna adiecta à statuto imposta iudici in aliquo delinquenti, Valet. si valet statutum. secundum Bar. in extrauag. qui sunt rebelles? ver. mille librarum. Hodie omnis pœna, etiam à iure determinata, est arbitraria iudici. adeò, qd ex causa potest minuere, vel augere. vt tradit Maranta. in Ipeculo. pagi. 47. sub nu. 65. & Grammati. in voto. 23. sub nu. 24. & Maran. ibi. in 4. par. in x. iudi. disti. in fi. & Viui. in tracta. cõmuni opi. ver. iudex vbicumq; lex. & Couarru. in trac. variarum lec. lib. 2. cap. 7. & 8. & Tiraquel. in trac. de poenis temperandis, vel minuendis. per totum. & Claudi. Battandier. in regu. cxi. & pluribus seq. vbi tractat, quando pœna augetur, vel minuitur, ratione etatis, furoris, ebrietatis, & simi. & Iul. Clarus in prac.

prac. crimi. q. lx. per totum. & q. 82. ver. statutum. ix. ubi ponit de statuto, quod poenam auget. uide Ferratium. in cautela. 14. ubi, etiam num. 8. refellit cautelam, quæ apponeretur in sententia excedens, uel non excedens, & minor esset, quàm poena ordinaria poena statuti. Et nota, quod poena debet esse utilissima, & non arripienda in utilitatem fisci. iuxta. l. 1. §. 1. C. de secun. nup. in uer. ne in his, in quibus correctionem morum induximus, fisci uideamur habere rationem. & uide Claudii. in regu. cri. 93. & seq. & eius reperto. & Iulium Clar. in prac. crimi. q. 85. uer. ulterius quæro. ubi dicitur, quod iudex potest etiam minuere poenas statutorum &c.

¶ Vbi lex, uel statutum prohibet aliquid fieri, & ultra non procedit, adiiciendo poenam, si contrafactum fuerit, tunc semper imponitur poena extraordinaria. ut ait Maran. ubi supra num. 4. & allegat. glo. in l. nemo martyres. C. de sacrosancto eccle.

De poenis, & statutis super eis disponentibus. uide omnino per Bossii. in prac. crimi. sub titulo de poenis. Et de poenis arbitrarijs. plura tradit Monteleo. in prac. arbi. parte. 5. sub num. 435. cum seq. Et de poenis corporalibus, ac pecuniarijs, plura tradit Asinius. in ritu. ff. de religio. & sump. fune. in §. & poenæ pecuniariæ. pagi. 114. cum seq. & Menochius in tracta. suo de arbitrio iudicis. in casu. 286. ubi ponit poenam non esse indicendam nisi expressè iure cauteatur. & ibi ponit plura exempla.

Pone dicit statutum. quod popularibus non duplicetur poena plusquam semel, aliqua ratione, uel causa. Debet hoc intelligi de causis in d. statuto contentis, & non de alijs. l. si §. cui dulcia. ff. de uino. tri. & oleo lega. & habetur per Bar. in consil. 41. in 2.

Statutum, quod loquitur de poena duplicanda in maleficijs commissis in palatio. Debet intelligi, de maleficijs, quæ in differenter possunt committi in palatio. secundum Bal. in consil. 200. in 1.

Statutum dans dimidium poenæ accusanti. intelligitur, & tota poena detur fiscali, & postea fiscalis det accusanti. ut ait Bar. in l. senatus. §. senatus. nu. 2. ff. de iure fisci.

Statutum imponens poenas duas, unam civilem, aliam capitale alternatiuè nunquid hoc dicit propter crimen capitale respon. ut per Bar. in l. 2. de pub. iudi.

Quando uerba significant de necessitate diuersa crimina, ut fur, adulter, homicida, Tunc statuto dictante, & pro quolibet uerbo iniurioso quis puniatur, imponerentur tot poenæ; quot improprianentur crimina. Quando autem uerba significant idem, ut latro, latro pluries, uel homicidium, uel proditiōne fecisti. & sic idem crimen pluries improprianentur; Tunc secus. ut per Bal. in consi. 361. num. 4.

Statutum, quod prohibet, & poenam imponit, non debet referri ad casus, in quibus reperitur specialiter ratio permissiua. l. quid ergo. §. hæres. ff. de lega. 1. l. qui seruum mihi. ff. de uer. ob. & Bal. in consi. 401. in fi. in 1. uol.

Statutum, per quod in personis aliquibus inducitur cuitatio poenæ delicti, alias à statuto puniti, propter identitatem rationis, Extēditur ad aliam personam, quamuis non expressam. secundum Ioan. Andr. in c. statutum. de electio. in 6. de quo Roma. tractat in consi. 429.

Clarum, & indubitatum est, & poena legalis statutaria in foro contentioso licitè peti potest; eo casu, quo debetur. ut probatur. xvi. q. 1. c. statuimus. & in c. ecclesiæ. xij. q. ij. & l. si quis in tantam. C. unde uir. & dicit Roma. in consi. 143.

Pœna à legibus, vel statutis prætermisssa, Est arbitraria. uti ait Franc. Cur. in tracta. de monetis. sub num. 20. & Menochius. in tracta. de arbi. iudi.

Statutum de poenis duplicandis, non habet locum in corporalibus. secundum Bar. in l. Lucius. §. impuberē. ff. de leg. 2. de quo tractat Bal. in qq. ad statu. uer. punire. num. 21.

Si statutum dicit. quod delinquens puniatur in cētum, aut amputetur manus illi. Dic, quod poena illa non est alternatiua

ciua, sed est quædam pœna subordinata. scilicet corporalis in defectum pecuniariæ. quemadmodum dicit Bal. in qq. ad statum. uer. pœna. & punire. sub num. 20. pœnæ autem electio ad quæ spectet, ponit Lucas de Penna. in l. si quis. C. de cursu publico. lib. xij. Et ubi à statuto venit imponenda pœna alternatiuè, una pecuniaria, alia capitalis, tunc dicitur crimen capitale. secundum Bar. in l. 2. C. de concussionibus. tradit Alexander. in tracta. suo. De potestate procura. & defenso. in causa crimi. sub num. 293.

Statutum dimidians pœnam, habet locum, quando pœna est dimidiabilis, secus si non sit dimidiabilis. ut tenet Io. Bap. in l. omnes populi. ff. de iusti. & iure.

Est statutum Bononiæ. quod puniatur certa pœna illi, qui apprehendunt possessionem rei hæreditariæ iacente hæreditate, nisi hæreditas sit delata. An ille, cui non sit delata, si auctoritate iudicis sit missus in possessionem, pro consequendo creditum suum iacente hæreditate, puniri debeat pœna statuti? respon. Paul. de Cast. in l. iuste possidet. ff. de acqui. poss. quod non. & eum sequitur Rui. in consil. 151. nu. 1. in 3.

Pœna, quæ imponitur per statutum, dicitur deberi, ex quadam tacita conventionione, ex pacto ciuium. l. ex prætorio. & ibi no. & in l. neq. pignus. §. priuatorum. ff. de regu. iur. & ait Ruinus. in consil. 161. num. 5. vol. 5.

Statutum imponens pœnam quadrupli, ultra simplum, ualere, secundum Bar. in l. sanctio. de pœnis. col. 3. & est rextus in §. omnis. in liti. de actio. de quo tractat Ruinus. in consil. 143. in principio. in 5. vol.

An pœnæ statutarie habeant locum inter coniunctos? respon. quod sic. per. l. capitalium. §. omnia. ff. de pœnis. & ita cõmuniter seruatur. puta, si duo fratres simul rixati sunt. prout tradit Alberi. in qq. ad statum. q. 82. in 1. par.

An pari pœna puniantur nobiles, & ignobiles? respon. ut per Alberi. in qq. ad statum. q. 83. in 1. par. ubi se remittit ad no. per Gadi. in tracta. de malefici. in titu. de percussione. uer. quæ

Questiones Criminales

ro.& ad dicta per eum.in l.3.C.de summa trini.& l.præsbyte
ri.C.de episcopo.& cleri.

Non punitur insultus,& vulnus simul ex statuto.vt ait Al-
beri.in qq.ad statu.q.29.in 2.par.& Bal.in qq. ad statu.ver.
plura delicta.

Si iudex non procederet super denuntiatione,vel inquisi-
tione,non posset minuere pœnam statuti. uti ait Sozi.in fal-
len.num.293.

Vbi quis aliqua ratione motus aliquod cõmittit crimen,
ex quo venit imponenda corporalis pœna ex statuto,non de-
bet puniri.secundum Ange.in l.prætor.§.hæc actio. ff. de vi
bo.rap.& Bal.in d.§.hæc actio.in l.1.vbi causa status. & ibi di-
cit,quod bona fides etiam causatur ex irrationabilibus cau-
sis.& tenet etiam idem Ang.in l.plagij.Ad.l.Flauiam de pla-
gia.quod An,& quando procedat,tradit Areti.in consil. 80.
sub num.2.

Pro statuto,quod loquitur de pœna capitali, nota id, qd
docet Fely.in c.qualiter & quando.sub nu.23. de accusa. ubi
dicit,quod secundum leges septem sunt genera pœnarũ,tres
capitales, & quatuor non capitales, quas ibi prosequitur
Alex.audem.in consil. 121.vlt.vol.dicit,qd pœna capitalis di-
citur tripliciter.vna,per quam imponitur pœna mortis. alia,
per quam perditur libertas,Quod alia, sit pœna exilij.uide lul.
Clar.in prac.crimi.q.67.in fi.principij.Et ibi etiã ponit, Cur
ideò, quando fertur sententia mortis,solent addi illa verba.
ita,quod moriatur,& anima ab eius corpore separetur.Et sta-
tutum imponens pœnam capitalem, non debet intelligi de
pœna mortis, sed de portationis.secundum Michael. Graf-
sum.in trac.de communi opinione.cap.3.lib.1. q. xxv. pagi.
19.ubi hanc esse opinionem communem dicit.& idem lib.2.
cap.6.q.2.

Quoties pro aliquo delicto, quod non cadit in aliquam
speciem delicti, sed de nouo à statuto pro maleficio reputa-
tur, imponitur pœna. in dubio pœna applicatur parti læsæ.
prout

prout dicit Sozi. in consi. 36. sub num. 10. in 4. vol.

Pœna uenditoris Non ligat emptorem, quando ipse non deliquit, ut dicit Ioan. Andr. in c. fi. de iudicis. per c. clerici. de iure patrona & Fel. in Prohemio Grego. in 3. col.

Pœna, quæ imponitur ipso iure in statuto, Non extenditur ex idemtitate rationis. ut no. Abb. in c. fi. ubi glo. etiam. de iure patrona. facit. de pœni. disti. 1. §. pœna. & tradit Deci. in rub. de iudi. 2. col. in prin. ubi plura ad hoc dicit.

Pœna priuationis Non habet locum in statuto, nisi exprimat. §. cum igitur. in auth. de nō eligen. 2. nuben. & Dec. in l. cum quædam puella. 2. col. sub nu. 13. de iurisdic. om. iudi.

Statutum imponens pœnam duplicatam, Non cōtinet pœnam, quæ imponeretur per specificationem temporis. quia species respicit duplicationem. uti ait Bal. in l. ex facto. §. 1. ff. de uulga. ubi & Alex. plura dicit.

An statutum laycorum imponens pœnam consanguineis clericorum teneat, Ponit Fely. in c. ecclesia. S. Mariæ de constit. vbi & ceteri hoc tractant.

Statutum imponens varias pœnas pro aliquo delicto, Nō censetur se corrigere, sed potius dare electionem iudici: de quo tractat Fely. in c. inter ceteras. de rescrip.

Statutum potest permittere maleficium in futurum committi. sine pœna, & quod tale maleficium non dicatur maleficium. ut patet ex no. per Bal. in l. 1. C. de hare. insti. & per Ioan. Andr. in addi. Specul. in titu. de constitu. & per Bal. in l. amissione. §. qui deficiunt. de capi. dimi. & in l. 1. C. si a non compe. iudi. & Sozi. in consi. 108. num. 4. in 4. vol.

Si statutum dicit, quod maleficia in ciuitate puniātur arbitrio potestatis. Dic, q̄ arbitrium non extenditur ad maleficia commissa extra ciuitatem. quia est extraordinaria, & contra ius commune. secundum Fely. in c. Rodolphus. nu. 3. de rescrip.

Statutum imponens pœnam, quæ habet diminuerē statū personæ, puta, quod infamat, quod sit excommunicatus, ac

Quæstiones Criminales

operatur, etiam extra territorium statuentis. secundum Fely. in c. postulasti. de foro compe. ver. pœna diminutiua status. nu. 5. Fallit tamen in bannito, vt ibi per Fely. dicitur.

Si statutum prohibet, quid tale fieri, & pro delicto pœnâ arbitrariam imponit, Capitalis pœna nō venit. vt ait Fely. in c. inquisitionis. sub nu. 10. de accusa. vbi habentur plura de pœna extraordinaria. & ait, quod si iudex habet arbitrari, potest imponere pœnâ similē pœnæ delicti, & hoc probat ex gl. ibi. Hoc tractat Deci. plenē. in d. c. ex literis. nu. 15. de const.

Statutum duplicans pœnam committenti maleficiū de nocte, si contumelia afficiatur, non duplicabitur pœna. ut tenet Bar. in l. aut facta. per illum tex. ff. de pœnis. Contrarium tamen tenet Bal. in l. si. in fi. C. de ui bono. rapto. per glo. in sti. de obligatio, quæ ex quasi delic. quæ dicit, quod maleficiū fit quoq; verbis, & literis. cum quo tenet Ange. Arcti. in d. gl. & Bal. in cōf. 103. i. 2. vbi de pœna dupla statuti tractat.

Communiter totus mundus seruat, quod per pœnam statuti tollitur in totum pœna iuris communis. vt refert Alberi. in qq. ad statu. in 1. par. q. 8. & Marfil. in prac. crimi. in §. quæritur. & allegat Bal. in l. data opera. C. qui accusa. possunt. vbi dicit, quod fatuus esset iudex, qui imposeret pœnâ iuris communis, & omitteret pœnam statutorum, cum iurauerit seruare statuta. Idem ait Bal. in titu. de pace iura. fir. in §. iniuriarum. 11. in usibus feudo. & Bal. in auth. hodie. C. de iudi. Nisi ex causa legitima. vide Bertachi. in reperto. in uer. potestatis autoritas. num. 3. fol. 207. col. 1. parte. 3. & vide Ias. in insti. titulo de actio. uer. quadrupli. sub num. 39. vbi tractat hoc fœlius. & Bal. in qq. ad statu. ver. Derogare. & Grammaticum fœlius in cons. 35. sub nu. 56. & Corne. in cons. 114. in 1. vol. litera. g. vbi inter alios refert Anchara. in repeti. c. canonum. in 14. q. prin. col. 122. qui recitatis opinionibus, dicit, qd si haberet iudicare nunquam recederet à pœna statuti. subditq; idem Corne. quod ubi in statutis est expressa pœna attēdi pœna statutaria, ubi uero nō reperitur expressa pœna in

na in statutis, proceditur de similibus ad similia. vbi verò simile non inuenitur decifum, tunc recurritur ad pœnam iuris communis. & Barba. in cons. 21. in 3. vol. & Blancum. in prac. crimi. pagi. 72. sub num. 61. & Stepha. de Federi. in tracta. de interpreta. iuris. in ultima parte. sub num. 66. & Fely. in c. trã flato. de constitutio. & Cassaneum plenè. in consue. Burgû. §. 5. pag. 43. & §. 8. pag. 93. ver. sed iuxta prædicta. & Viuium. in suo tracta. communium opi. uer. statutum unum. pagi. 197. in prima impressione. & Afflitus in hoc dicit bene super constitutu. regni. q. 7. in 1. parte. & Franc. Mar. in decif. parlamen. Delphi. q. 909. lib. 1. per totum. & Iul. Clar. in prac. crimi. §. fi. q. 82. uer. statutum ultimum. & c. Fufius traditur per Plotum iuniorem. in additionibus ad cons. Martini Lauden. in consi. 36. num. 11. & hæc quidem est non tantum communis, sed magis communis opinio. uti dicit D. Bursatus nouissime. in consi. 94. num. 4. cui plurimum debeo. propter eius consiliû. 18. & Michael Grassus in tracta. de communi opinione. lib. 2. cap. 6. q. 5.

Si statutum ponit pro certo crimine certam pœnam. An iudex ex causa per mutare possit, nõ obstante iuramento, quod fuit, ut seruaret statuta, in ingressu officij? respon. ut per Saly. in l. & si seuerior. 4. col. uer. quarto quæro. de quo Paulus Girlandus tractat in tracta. de relaxa. carce. uer. sexto quæro. sub num. 7. ubi habetur fufius. & Franc. Marcus. in decif. Delphi. in q. 912. lib. 1. ubi tenet, quod sic.

Si sit statutum, quod pro tali maleficio imponatur talis pœna, quam si soluere non poterit, illi manus amputetur. Po ne, euenit casus, quod dicta pœna est aucta negatione, uel ob contumaciam in non ueniendo, uel in nõ soluendo. quid iuris? Dic, qd ad liberationem sufficit soluere principalem pœnam, sine eo, quod auctio soluatur. ita dicit Bar. in l. 1. ff. de in litem iuran. qui tradit cautelam pro latrunculatore. ut scilicet, nõ solum dicat, quod promittit soluere omnem pœnam, & omnem condemnationem, quæ sequetur ex maleficio illo, uel

Quaestiones Criminales

10, uel accusatione illa, uel inquisitione tali, sed etiam faciat addere, ex processu, ut sic videatur promittere poenam, quæ ueniret ex contumacia, habita circa processum.

Si statutum dicit, quod quis puniatur poena pedis, vel alia. Intellige. s. simili. pro ut dicit glo. in l. si fugitiui. C. de seruis fugiti. & Bal. in l. conuenticulam. col. 5. C. de episco. & cleri. & Sozi. in consi. 300. in uer. tertio principaliter. in 2. parte.

Si statutum uult, quod pro maleficio commissio in domo habitationis iniuriati, poena duplicetur. & testes producti contra reum dixerunt, maleficio fuisse in domo habitationis iniuriati. An sufficiat ad statum respon. quod non probant. quia est possibile, quod tempore testimonij habitaret, & non tempore maleficio, & qualitas debet uerificari secundum tempus iniuriæ. l. in delictis. §. si extraneus. ff. de noxalibus actio. quæ legem declara, ut per Cardinalem, in repeti. c. perpendimus de sententia ex communica. col. x. & Fely. in c. examinata. sub num. 7. de iudicijs.

An statutum de poenis duplicandis habeat locum in poenis existentibus in specie, uel corpore? Dic, ut per lasin l. titia. num. 34. & seq. ff. de uer. ob.

Quando statutum ponit duplicem poenam copulatam. Statutum deipsum locum habet in casu, quo utrumque copulatum uniformiter verificari potest. l. testamento. §. 1. ff. de milita. testa. & in simili determinat Iaco. But. in l. hæc mancipia. C. de seruis fugiti. & Signor. in consi. 239.

Si statutum disponat, quod condemnato, qui non soluerit pro crimine poenam pecuniariam, amputetur pes. An dādo ille, qui fuit condemnatus, fideiussores, liberabitur? Resp. Bar. quod non. in l. item liberatur. §. si quis paratus. ff. quibus mo. pig. vel hypo. sol. quia datio pignorum, vel fideiussorum non dicitur solutio, minusque satisfactio. ut ait Bal. in l. 1. ff. qui satisd. cog. Similiter, qui non potest soluere poenam pecuniariam de mille ex statuto, aliàs decapitetur, praestito fideiussore, non liberatur, secundum Bar. in l. statu liber.

§. si

§. si quis acceperit. ff. de statu. liber. & l. i. ff. de custo. reo. Et statutum, quod qui non potest soluere in ære, luat in corpore, tenet, & ualet. ut ait Franc. Marcus. in decis. Delphi. q. 645. lib. 2.

Quando per statutum imponitur poena alternatiuè, iudicis est electio in poena imponenda, & non rei. ut tenet Bal. in l. si fugitiui. C. de seruis fug. & supra dixi. Et qñ iudex eligit poenam, debet adhibere causæ cognitionem, & debet sedere, non stare. sicut dicit Bald. ibidem. Et minor poena est eligenda in statutis. l. pen. ff. de poenis. & Iacob. in inuestitura feudorum, ver. dicti uasalli. ubi etiam dicit, quod ideo magnæ poenæ imponuntur, ut homines magis timeant, & non, ut exigantur ad unguem. vnde Aret. in §. furtum. insti. de obliga. quæ ex delictis nascuntur. dicit, quod quādo poenæ fuerunt taxatæ, homines erant diuites, quia habebant rem publicam, sed nunc sunt sub dominis, & quæ subsequuntur, hinc versus.

Opprimit & populos, nec rex sua fœdera seruat.

Ideo poenæ non possunt in totum exigi. secundum Bal. in l. 2. C. de secun. nupt. infiguratione casus. ubi dicit, quod poenæ imponuntur ad malos mores corrigendos, non ut fiscus locupletetur. & Neuiza. in sylua nupt. lib. vj. & Bald. in l. instrumentorum. C. de præcibus Impera. offeren. & Bal. in l. ex omnibus. ff. de offi. præsi. & in l. i. ff. de offi. præfec. præto.

Licet poena statuti non fuerit expressa à iudice in sententia, tamen habetur pro expressa, quoties in sententia declaratur delictum commissum, ut dicit Bal. in l. si te. C. de infam. & Bal. in l. si quis non dicam rapere. C. de episco. & cleri.

Et si plures poenas imponat statutum, non tamen comprehendit casum, in quo omnes illæ poenæ non possunt verificari. secundum glo. quam no. Bar. Fulgo. & Mordeniores. in l. mancipia. C. de seruis fugit. & Soz. in consi. 119. in 4. uol. ubi plenè hoc habetur. Et quando quis deliquit, qui pluribus

Quæstiones Criminales

pluribus legibus, & diuersis pœnis potest puniri. an sit bonum habere iudicem propitium? vide omnino Arnonum in commentario. 17. ubi post Fely. tenet quòd non. Contra Cæpollam in cautela incipiente. Quando quis deliquerit. Et blasphemi puniri dēnt maiori pœna. vt ibi per Arno dicitur. Quando pœna imponitur à statuto, si quid factum nō fuerit, pœna certē nunquam committitur. Nisi monitio præcedat. vt habetur per Dec. fusius in confi. 20. num. 3. in 1. vol.

Si statutum imponit pœnam manus, vel capitis, rapienti filium alienum, uel monialem. Dic, quòd incidit etiam in pœnam ille, qui abduxit, licet manibus non rapuerit. posito etiam, quòd statutum diceret, si rapuerit de manibus patris, quia uerbum manus ponitur pro potestate. l. manumissionis. ff. de iustit. & iure. Requiritur tamen uolentia saltem in personam rapti. vt per uolentiam fuerit abductus, quia alias uerbum rapere non verificaretur. secundum Ange. in l. sed eximendi. ff. ne quis eum, qui in ius uo. est ui exi. Non ob. l. 1. C. de rapt. virg. ubi dicitur rapere, qui uolenter seduxerit, vel abduxit, quia ibi largius sumitur ex interpretatione illius legis, & non de proprio significato. ut tradit Pau. de Cast. in l. sed eximendi. ff. ne quis eum, qui in ius uoca. est ui exi. & ait Poeta.

Martius à stabulis rapuit Lupus. Ec.

Si sit pœna in criminalibus alternatiuè posita, & uerba statuti dirigantur partim ad iudicem, & partim ad ipsum reum, Electio erit ipsius rei. ut ait Fely. in c. inter cæteras, uer. septima restrictio. de rescrip.

Pœna delicti si per statutum relinquitur arbitrio iudicis, An iudex possit arbitrari pœnam perpetuā esse imponendā? an uero temporalem? & quid de pœna mortis? responde ut per Fely. in c. ex literis de constit. nu. 21. & num. 25. & uide l. seruus. C. de poenis.

Si dicat statutum, quòd iudex possit statuere pœnam pro tali

tali delicto ad suum arbitrium, & eam moderari, vel modifi-
care. Isto casu non poterit imponere poenam mortis. secun-
dum Fel. in d. c. ex literis de constit.

Si poena certa non sit posita pro delicto, uel iniuria illata.
Illa dicitur poena ordinaria, quam consuetudo taxauit. secun-
dum Fely. in c. inter ceteras. de rescrip. uer. quinta restrictio.
Poenæ diuersæ, & plures, quando imponuntur pro eodem
delicto à diuersis legibus, uel statutis, An omnes imponi de-
bent? respon. q. qñ est imposita poena à statuto posteriori,
non censetur aliam tollere. l. quoties. ff. de actio. & oblig. Fal-
lit tamen, quando aliter apparet ex mente statuti. ut ait Fel.
in c. quòd olim de iudicijs. uer. quæro plures poenæ, num. 2.
Item fallit, quando iudex ex pluribus poenis unam eligit,
quia non poterit aliam imponere. ut tenet etiam Fely. in d. c.
quòd olim. uer. 2. conclu. nu. 3. Item fallit, quando statutum
accumulat plures poenas pro uno delicto, quia omnes impo-
nuntur. Item fallit, quando iudex non sufficienter punit de-
lictum, quia aliter iudex posset puniri.

Statutum, quòd poena applicetur hæredibus offensi, Ha-
bet locum in monacho professio offenso, & applicabitur, uel
filio, si erit hæres, uel monasterio, si erit hæres. secundum
Abb. in c. in præsentia, num. 47. de proba.

Quando imponitur poena à statuto alternatiuè, licet tunc
sit iudicis electio, sic loquentè statuto. Sed si uerba statuti
aliàs dirigantur ad reum, ipse habet eligere. prout tenet Abb.
in c. à crapula, num. 4. de uita & honesta. cleri.

Si statutum imponit poenam viro habenti vxorè, & aliam
desponsanti, & econuerso. vide Ang. in trac. malef. fol. 111.
in fi. uer. & aduerte. & Abb. in c. cum haberet. in 2. no. ex. de
eo, qui duxit in matrimonio. Et quis iudex de matrimonio
cognoscere debet, tractat latius Firma. in reperto. in ver. cau-
sa spiritalis, uer. 2. & Gramma. in uoto 17. ver. & no. q. & c.

Omnis poena est arbitraria in principe. ut dicit Bal. in l. cū
ctos po. in lect. ordina. circa. 6. col. C. de summa trinit. & Fe-

Quæstiones Criminales

ly. in c. qualiter, & quando. §. ad corrigendos, de accusa. & Iacob. de S. Geor. in tracta. de Feudo. uer. princeps. in tertia col. & Grammat. in voto x. ad fi.

Quando statutum non distinguit, an poena venit applicanda filco, vel parti, Nec nos distinguere debemus. l. de precio. ff. de publica. & Cæpolla in consi. 14. sub nu. 29. Et poena regulariter solet esse duplex, ut ait Cæpolla. in consi. 16. sub nu. 3. cum seq. vna est propria & mera, quando est poena, tam ex parte dantis quam ex parte recipientis. videlicet, quando nihil adest soluenti, nec aliquid abest recipienti. puta, si dicat statutum. quòd si quis dixerit iniuriam alicui, teneatur ei centū soluere. nam ista poena est mera ex parte utriusq; alia est poena impropria. videlicet. quando est poena ex parte dantis tantummodo, & non recipientis, quia dantis nihil adest, & recipienti abest. puta, si dicat statutum, quòd si quis alieque uulnerauerit, teneatur ei exsoluere expensas, quas soluit in medicis, vel pro operibus, quib. cariturus est. iuxta l. si. ff. de ijs, qui deiece. uel effu. & in l. ex hac. l. ff. si qua dru. paupe. se. dica.

Pœna apposita in statutis contra producentes falsa instrumenta, Non habet locum in producente falsos testes. sed aliter punitur secundum formam iuris communis. ut ait Iac. Butr. in l. 1. ff. de fide instrum. quem refert Lanfran. in tracta. de fide instrum. num. 2. Poena falsi duplicari non debet, uigore statuti duplicantis poenam pro delicto commissio in palatio. vide Bart. in consi. incip. Tudertinus. de quo meminit Alex. in l. sanctio. ff. de poenis.

Officialis remittens poenam statutariam, Tenetur in syndicatu. quod secus est, si mulctam, vel arbitrariam. l. illicitas. §. si. ff. de offi. præsi. l. si qua poena. ff. de ver. signifi. l. si. C. ne sacrum baptisma. & Bar. in l. 1. C. si aduer. delic. in l. 2. C. de usu. rei iudica. & Bal. in l. præsens. C. de transac. & poena alia quam statuti imponi non potest per iudicem, quando uerba statuti sunt imperatiua iudici. fm Bal. in l. in cum C. de fortis.

Si

Si plures poenæ pro pluribus pugnis in vna rixa ponuntur, an exigentur vigore statuti, quod de pugna sit poena solidorum decem. respon. Spe. i. ti. de sententia. §. 4. uer. pone. & titulo de iniurijs & dāno dato. §. 1. uer. quid si statuto. ubi dicit, quod sic. & Cardi. etiam hoc idem dicit in clem. 1. §. si qui. de priuile. per Bar. in l. nunquam de priua. delic. Et poena homicidij non tenetur, qui pugno aliquem casualiter percutiendo occidit. secundum Arno. in epito. §. 5.

Pœna unica tantum, & non plures solui per villam debet, quando non cœpit plures reos unius criminis. uigore statuti punientis villam, ob non captum malefactorem. secundū Bar. & Ang. de Perigl. in l. 1. §. si plures. de publi. sed Bal. contrarium tenet. in l. si familia. ff. de iurisd. omnium iudi.

Pœna unica tenetur, qui retinuit uxorem alterius per annum, stante statuto, quod retinens uxorem alienam, puniatur in decem. secundū Alex. & Bald. in l. si duo. §. 1. ff. de arbi.

Pœna librarum mille posita per statutum pro percussione in Platea, habet locum, non obstante alio statuto, imponente poenam quingentorum tantum. et sic cum dictione taxatiua. ut tenet Bar. in l. 3. §. cum Titio de alimen. lega. & Alex. in l. si constante. in princ. col. 8. ff. solut. matri. & Ludo. in l. si vero. §. de uiro. ff. solu. matrim.

Pœna statuti de non conuiuando, nisi cum decem personis, non habet locum. si pater & filius simul conuiuant cum quadraginta. secundum Bal. in l. inficiando. §. infans. ff. de furtis. Pœna statuti statim committitur, quando constat fieri non posse id, de quo faciendo fuit imposita, sicut in ultimis uoluntatibus. per. l. 1. §. idem si ita. ad. l. falci.

Pœna statuti committitur contra utentem instrumento contra filium familias sine patris consensu, confecto contra formam statuti. Non autem, si utatur eo contra alium correum, cuius obligationi non obstat statutū. Bal. in l. eò quod a multis C. si cer. peta. in fi.

Pœna, cuius statuti imponitur pro delicto commissso ante

conditum nouum statutum, si de eo inquiritur post conditū nouum statutum? responde ut per Bar. in l. omnes po. 5. par. j. q. ff. de iusti. & iu.

Pœna statuti ex forma eius non potest nec augeri, nec minui, & econuerso. secundum Ange. in l. fi. C. de proximis sacro scrini. lib. xij.

Pœna debet augeri uigore statuti, & propter negationem procuratoris, ratificatam à principali. secūdū Ange. in auth. de triente & semisse. §. sin autem. in fi.

Pœna aucta in quarto pluri ex forma statuti, An dicatur pœna in illo augmento? respon. ut per Bar. in l. 2. col. 2. ff. de publi. iudi. & in l. 1. ff. de in litem iuran. & in l. si cum excēp. §. in hac. ff. q. metus causa. & in uer. pœna. & per Bal. & Alex. in l. 3. in fi. ff. qui satisfda. cog. ubi dicitur, quod pœna contumaciæ, non dicitur pœna delicti.

Pœna statuti à magistratu conditi, quia dicitur ius prætorium, non potest exigi post annum. ut ait Bal. in l. 2. §. nouissime. ff. de origi. iur. ubi dicit, se ita audiuisse à Bar. uiua uoce. & Bar. dicit in l. fi. ff. de poenis.

Statutum, quod pro delicto imponit pœnam capitalem, uel capitis, intelligitur de minori, sic de deportatione, quæ est pœna capitis dicitur. ut tenet Claudius. in l. ut uim. ff. de in. sti. & iure. ubi dicit hoc esse signandum, quia quis posset lucrari unam bonā uestem. quia ubi agitur de uita hominis pecunia concurrir. ut dicit Neuiza. in sylua. lib. ult. sub num. 47.

Pœnalis lex, uel statutaria extenditur, quoties sit fauor reipublicæ, ut delicta puniantur. secundum Bar. in l. quemadmodum. C. de agrico. & censu. lib. xi. & Neuiza. in sylua. lib. ult. num. 47.

Pœna statuti an dicatur fauorabilis, & sic extendenda, Tradit Neuiza. ubi supra. & Grammati. in uoto. xx. & 13. & Roma. in consi. 429. & Abb. in c. fi. de constitu.

Statutum ciuitatis, quod imponit pœnam cōtrahentibus matrimonium in quarto gradu, uel citeriori, ratione subie-

is intelligitur de computatione canonica: secundum apostil-
lantes ad specula. in titu. de successi. ab intesta. §. sic potes. lite-
ra. c. ad fi. & Alex. in apostill. ad Bar. in l. quid ergo. §. pœna.
ff. de infra.

Si statutum imponit pœnam manus, & reus est ita puer,
uel senex, quod moreretur, si pœna illa plecteretur, iudex po-
test pœnam permutare. Si tamen hoc non facit, non potest
appellari. ut tenet Bal. in l. quicūq;. C. de seruis fugiti. & Ale-
xand. in apostillis ad Bar. in d. §. pœna. l. quid ergo. de infra.

Statutum imponit pœnam hoc modo. imponimus pœnam
capitaneo, & antianis in centum. quilibet tenebitur pro dimi-
dia tantum. Bal. in auth. ex causa. C. de episco. & cleri.

Statutum imponit pœnam nisi aliquid fiat, An excusabi-
tur non faciens, si non erat tutus accessus propter pestem, nō
aliter faciendo diligentiam? respon. ut per Corne. in consil.
109. in 2.

An subditi præsumantur scire statuta pœnalia? responde,
ut per Corneum in consil. 109. num. 2.

Statutum imponit pœnam actui prohibito de iure commu-
ni. An ex eo, quod ultra procedit, pœnam imponendo, uideat-
ur actum confirmare? respon. ut per Bar. in l. quod ait. ff. de
diuortijs.

Vbi imponitur pœna personalis ex forma statuti, si non so-
luta fuerit certa pœna pecuniaria infra decem dies, si post tē-
pus elapsum res publica acceptat pœnam pecuniariam, intel-
ligitur remisisse personalem. secundum Bal. in l. quamuis. C.
de usuris. idem etiā tenet Bal. in l. commissoria. C. de pactis
inter empto. & ven. & no. Ludo. Ro. in l. 1. §. & post operis. ff.
de operis no. nuncia.

An pœna quarti pluris addita ratione contumaciæ dica-
tur pœna maleficij, in statutis? respon. quod non. & ideo si
de iussor acceptus super pœna maleficij, non tenetur ad pœ-
nam quarti pluris. ut tenet Bal. in l. si uē duplum. ff. qui sa-
tisda. cog.

Quæstiones Criminales

Vbi statutum dicit . quod sit eadem poena in uno delicto, quæ statuta est in alio, si in uno non duplicatur ratione loci, nec duplicabitur in altero, quia quorum est una, & exequata conditio circa delictum, & poenam, intelligitur exequata, & circa locum, & tempus. l. si. C. de senten. & interlo. & dicit Bal. in l. si quis cum. ff. si ex noxa. causa aga.

Si loco poenæ corporalis per statutum subrogatur pecunia, nihilominus dicitur capitale crimen. ut ait Bal. in l. si cū. ff. si quis cautio. in ult. lectura.

Vbi lex, vel statutum prohibet aliquid, quod est cōtra bonos mores, quamuis poenam nō apponat. intelligitur de poena arbitraria. secundum Guil. de hoc. no. C. de sacrosanc. eccle. in l. nemo martires. & facit. l. 2. C. si seruus, aut liber. & in auth. de arbi. in fi. & Bal. in l. 1. §. qui aduersus. ff. de postulā.

An statutum possit imponere poenam infamiæ in alijs casibus, qui non continentur in iure communi? respon. Bal. in l. 1. col. 1. in fi. ff. de ijs, qui no. infam. q. credit, q. sic. attamen infamia contracta per statutum ex forma, posset remitti, & tolli per populum, qui in isto casu haberet ius restituendi ad famam. secundum Bar. in l. 1. §. de qua. ff. de postulan. & Bal. ibi fufius hoc tractat.

Statutum dicit. si quis tale quid fecerit, puniatur in centū, quorum dimidia sit aduersarij, alia dimidia ecclesiæ Romanæ. si ecclesia remittit suam partem poenæ. an applicabitur aduersario? respon. Bal. quod non. in l. arbiter. ff. de arbi.

Verbum super poena. facit pro statutis criminalibus, vt no. Bal. in l. idem iuris. ff. fami. hæriscun.

Si iudex imponit poenam ultra poenas statutas, Non tenet sententia. l. certa ratione. C. quando prouocare non est necess. & tenet Corne. in consi. 19. in 3. vol. & Arno. in cpito. 53.

Quoties statutum imponit poenam grauissimam, Venit poena mortis. secundum glo. in l. 2. C. de eunuchis. & Corsetum in singu. uer. poena.

Si statutum imponit poenam ipso iure. Dic, quod non solum

Ium debetur in foro fori, sed etiam in foro conscientie, sed poenitentie. c. 2. de rescrip. in 6. tradit Abb. in c. 1. de constit. & Corsetus. in singu. ver. poena. & Gerar. de Petra san. in singu. 83.

Ad statutum de poena eorum, qui de Principe male dixerunt. vide. l. 1. C. si quis impera. male dixe. & glo. no. in l. 1. C. de prepo. labo. & Cypollam in cons. 17. col. 3. ver. cum ergo. in 4. col. ver. præterea. ubi meminit de marchione Ferraria. & Boeri. in trac. de seditiosis. uer. præsuppono. vi. sub nu. 4. & Afflic. in decis. Neapoli. 252. & 307. sub num. 26. & Bosfius hoc tractat in prac. cri. ubi habetur etiam de crimine læsæ maiestatis. & extat tractatus de hoc. ut demonstratur in indice librorum. vide Ferretum. in tracta. de militari iustitia. num. 128. ubi dicit, quod non est dicendum malum de principe iuxta carmen. An nescis longas regibus esse manus?

Statutum de poena eius, qui uituperavit deum. quomodo intelligatur, uide Sozi. in consi. 119. in 4. uol. incip. tale statutum habet Ferraria. sub rub. de poena eius, qui uituperauerit deum, uel beatam Virginem, & alios sanctos & sanctas Dei. De blasphemante, & eius poena, vide Ange. in tracta. malefi. fol. 92. col. 1. & Ias. in l. ait prætor. §. iurari. in pen. & fi. col. ff. de iureiur. & Saly. in gl. 1. in prohemio decreta. col. 5. uer. ad idem allegat. Et dic, quod generalis remissio poenæ inducta per principem, non intelligitur respectu poenæ satisfactoriæ parti. ut ait Fely. in c. causam, quæ. col. 9. in prin. de rescrip. remissio poenæ condemnatus capientibus rebelles, non intelligitur de condemnatis de falso, uel de læsæ maiestatis crimine. secundum Firma. in reperto. uer. statuta de malefi. ver. 198. Et an remissio condemnationum eos comprehendat, qui adhuc carcerati sunt. ibidem uide.

Statutum duplans poenā percutienti cum claua ferrea, Nō habet locum in percutiente cum capite securis quāuis æquē graui. ut ait Bal. in l. omnes populi. & Stephanus de Federico. in tracta. de interpreta. iuris. parte ultima. sub nu. 50.

Statutum

est seruandi formam statutorum, pro ut iacet ad literam. l. 1. §. si is qui nauem. ff. de exercito. quod tamen dicit Bal. semper intellige sano intellectu, quoniam litera occidit, spiritus autem uiuificat. id est eius intellectus. Sed res publica, & ij, qui eam regunt hoc possunt, nec dicuntur rumpere statuta, quia tacite inest poenalis conditio ex actionis, scilicet, si creditori placuerit. Res autem publica est creditrix. & ideo seueritati detrudere potest. l. 1. ff. de seruis exportandis. Et no. q. ciuitates, & populi, qui subsunt ciuitatibus, cum non habeant iurisdictionem, possunt solum condere statuta circa administrationem rerum suarum, tamen non possunt statutis ipsis poenas adijcere. las. in l. 1. in prin. num. 16. ff. si quis ius dicen. nō ob tempora. Item no. quod multa in causa criminali indici non potest, stante statuto, quod possit procedi cōtra absentem contumacem. ut ait Natta. in cons. 594 num. 9. in 3. uide Cagnolum in l. 1. in prin. nu. 46. ff. si quis ius dicenti non ob.

Percussio.

STATUTUM, quod percutiens clericum de nocte reperi-
tum, soluat quinque solidos, Non ualeat. quia daret materiā delinquendi. ut ait Domini. in c. 1. 4. dist. & Bar. in tract. de præstan. Cardina.

Est statutum Perusij, quod si quis percuteret aliquem cum sanguinis effusione in platea, cum re apta ad nocendum amputetur illi manus. Pone quidam in Platea ui rapuit cuidam unum par caponum de manibus, & in rapiendo lacerauit ei manum cum unguibus, An punietur statutu? respon. Ang. in l. si pignori. §. furem. ff. de fur. fuisse sententiatum, quod non. quia unguis non est naturaliter ordinata ad nocendum. Idē esset, si quis cum pane percuteret. auth. de armis. ubi appellatione armorum offensibilium, non ueniunt arma, quæ principi paliter non sunt inuenta ad offensam.

Pone quod sit statutum dicens, quod occidens hominem puniatur, modò quidam percussit mulierem prægnantem, ex

Quæstiones Criminales

qua percussione abortum fecit an percussor decapitabitur?
respon. quòd sic, si corpus erat animatum. c. quòd verò. 2 2. q.
2. aliàs secùs. vt tenet Sozi. in consi. 16. in 1. par. & Alberi. in
qq. ad statu. q. 59. in 3. par. & Signorolus. in consi. 63. ubi con
sultuit pro marito, qui calce percusserat mulierem, ex qua
percussione fecit abortum. & vide supra. in ver. abortus.

Statutum, puniens percussorem capite in platea. Habet lo
cum, si quis percutiat in palatio, vel prætorio dominiij. secun
dum Bal. in l. 1. C. de interdi. quem sequitur Fely. in c. transla
tio. num. 9. de constituto.

Statutum, quod punit percutiētem in gula, Habet locum
etiam in percutiente in maxillis, quia quo ad periculum est
similis locus. ut ait Fely. in d. c. translatio. de constituto. & Bal.
in l. 1. col. 1. ver. dicamus. C. de interdic. & Bal. in l. certa ra
tione. C. quando prouo. non est necesse.

Si sit statutū dicens. qd possit fieri concordia, excepta per
cussione quadrelli cum sanguine, de qua non possit fieri con
cordia. Pone, quidam percussit cum sanguinis effusione, & fa
cta est concordia, an illa concordia valebit? respon. vt per
Bal. in l. in his. ff. de legibus. & hæc concordia non facit, quin
fiscus pœnam consequatur.

Habetur, statuto quòd si ex percussione, sanguinis exitus
fiat, non valeat pax, Pone, quidam impulit aliquem ad terrā,
ex quo impulsu cecidit, & in lapidē lapsus sibi caput fregit,
adeò q sanguis exiuit. an valebit pax? respon. Bal. in l. si de in
terpretatione. ff. de legibus, q sic, & q ita semper obseruatū
fuit, quia illud fuit per accidens. vide Paul. de Castr. in l. qui
domum. ff. loca.

Dicit statutum. Si quis percusserit potestatem puniatur ca
pitaliter, Pone, quidam percussit potestatem a lapa propter sin
gularem inimicitiam, quam habebat cum eo. an punietur sta
tuto? respon. quòd sic. propter atrocitatem facti, & qualitatē
personæ. quod intellige, si hæc iniuria fuit illata ipsi officium
exercenti. Aliàs secùs. & ita tenet Bar. in extrauag. quæ sint re
belles.

belles . uer. re bellando . in prin. & Fely. in c. si quando . de of-
fi. delega.

Si statutū uult, qđ si quis aliquem percutiat in facie, punia-
tur tali pœna. Pone, quidam percussit in fronte . an punitur
statuto? respon. qđ sic qui a tota frons est de facie. ut ait Bal. in
l. si quis. C. de pœnis . De verbo percutere, quod denotet in
iuriam. tradit Rui. in consi. 4. vol. 5 .

Si statutum extat . quod percussor sit puniendus in corpo-
re, ultra pœnam pecuniariam. Nō potest fideiussoribus rela-
xari, nec potest per alium defendi. secundum Bar. in l. quo-
ties. in prin. ff. de noxali actio .

Si quis percusserit animo occidendi non punitur pœna sta-
tuti, de occidente. Sed statuto de vulnerante . secundum Sa-
ly. in l. is, qui cum telo. ad fin. de sicarijs. ubi dicit posse pœ-
nam alterari, quando constat de animo occidendi.

Si quis fuerit accusatus de percussione cum sanguinis effu-
sione. & fuerit probata percussio, sed non qualitas, id est, san-
guinis effusio . debet reus absolui, quando alia pœna est im-
posita per statutum pro simplici percussione, & alia pro per-
cussione cum qualitate. No uis tamen processus super simpli-
ci percussione est inchoandus. secundum Euerar. in centuria
legali. in loco ab effectu. in fine.

Si statutum imponit maiorem pœnam illi, qui percussit
in platea, domi, vel palatio. quid si percussit in confinibus,
An eadem pœna erit puniendus? respon. Alber. quod sic. in
qq. ad statuta. q. 35. in 2. par. Ampliatq; statutum procedere,
quamuis, dicat, qđ pro insultu ad domū alteretur pœna . quia
si in porticu id egerit, vel in loco adherenti, eadem pœna
tenebitur. vide Iulium Clarum. in practi. crimi. q. 82. statu. x.

Si statutum dicat, qđ duplicetur pœna facienti insultum, &
aliquis fecit insultum, non tamē eduxit arma. punitur. prout
ait Albe. ubi supra.

Si quis habet duas domos, & in una habitat, in altera nō,
si in hac fuit factus insultus, non tenebitur aggressor. Idem, si

Quæstiones Criminales

factus sit in statione, in qua non habet familiam. secundum Alberi. vbi supra.

Percutiens pluries, Incidit in plures poenas. quamuis statutum simpliciter loquatur de percutiente, nisi pluries percutiens occidat. quia fit commutatio poenarum, morte scilicet secuta. secundum Bal. in addi. ad Specula. in titu. de senten. uer. Si statutum & uide Iulium Clarum. in prac. crimi. q. 82. uer. statutum. xi.

Percussio cum sanguine Non dicitur vulnus, nec comprehenditur in statuto, loquente de uulnere. secundum Bal. in l. edita. C. de eden. vbi dicit, q. Bar. consuluit contrarium. vide omnino Franc. Mar. in decis. parla. Delphina. q. 917. lib. 1.

Statutum puniens agricolam, vel comitatum, siue districtualē, siue forēsem terrarū laboratorē habitatoremue, quia percusserit, ciuē loci illius. de quo est intelligendum? Corsetus. in addi. ad reperto. Abb. & in c. cum ad sedem. num. 28. de Resti. spolia. dicit, q. illa qualitas tetrarum laborator, conernebat omnem comitatum existentem cum illa qualitate, quia si aliter diceretur, forensis comitatus terrarum non laborator esset melioris conditionis, quam sit comitatus districtualis, quod esse non debet. vide Fely. in c. ex parte. num. 46. de rescrip. vbi duplicem esse poenam qualitatis adiectione, ostenditur.

Si sit statutum, quod propter percussiones, quis puniatur in quinquaginta. aliud, quod pro insultu facto in platea, vel domi, puniatur in centum. An quis punietur duplicata poena in centum? respon. ut per Alberi. in qq. ad statu. q. 55. in 2. par.

Dicit statutum. quod de qualibet percussione cum sanguine, quis puniatur in decē. Pone, accusatus fuit aliquis, quod percussit quendam una percussione, ex qua exiuit sanguis de tribus locis, an punietur in decem, uel in triginta, tanquā pro tribus percussionibus? respon. ut per Bal. in cōs. 351. in 2. uol.

Statutum, loquens de percussore, non habet locum in eo, qui

qui dentibus momordit. secundū Bal. in consi. 160. in 4. uol.

Dicit statutum, si quis percuferit à gula & supra, puniatur inducentis libris, nisi uulnus sit ita factum, quod non egeat medico. Pone quidam fuit accusatus vel inquisitus, quòd Petrum percussit in facie, cum magna sanguinis effusione. qui respòdens inquisitioni, còfessus fuit omnia còtenta in inquisitione, fuisse, & esse vera. subdens, quòd tale uulnus non egebat medico, sed nihil super hoc probauit: respon. Bar. in còf. 42. in 2. quòd non uenit puniendus pœna statuti, eò quia non sit probatū uulnus non egere medico. Nec obstat statutū, primo, ponens regulam, postea exceptionem. quia in legibus, & testamentis nihil operatur limitatio. Cum limitatio subsequens ita inest, sicut si ab initio ita limitatè fuissent loquuti statuentes, per glo. in l. 2. in glo. magna. de in diem adicctione. & l. quibus diebus. §. quidam Titio. ff. de condi. & demon.

Si dicat statutum quòd qui percussit aliquem in domo habitationis, puniatur pœna manus. An si quis percusserit bis, punietur in ambabus manibus? respon. Bar. quòd sic. in l. præclaram. C. de primicerio. lib. xij. per glo. ibidem. quod intellige. nisi statutum de dextera, uel sinistra, loqueretur. quia quis non potest habere, nisi unam dexteram. & unam sinistra.

De percutiente imaginem Dei. vide Cassane. in consue. Burgun. in rub. §. 8. pagi. 75. ubi etiam ponit. an & quando iudex possit mulctare contumaces percussores. & Plotum in repeti. l. si quando. C. unde ui. pagi. 163. Reliqua dabunt Bar. & cæteri in tracta. de percussionibus.

Perfectum.

PERFECTVM dicitur, quod constat ex principio, medio, & fine. ut ait Lucas de Penna in l. 1. C. de iure filii. lib. x. Pone, statuto cauetur, quòd potestas homicidium condemnet in centum. datq; illi facultatem, quòd habeat in homicidijs suo tempore perpetratis arbitrium. Pone, si quis tempore potestatis fuerit mortiferè uulneratus, & tempore noui successoris

Quæstiones Criminales

cessoris obiit, Homicida accusatus, non poterit condemnari poena arbitraria, sed in centum. quia tunc recipit perfectiōnē. secūdū Bal. in l. 1. ff. de origine iuris. 2. col. quod probat.

Periurus.

STATUTUM dicit, quōd credatur iuramento alicuius. Nisi si statutum ibi figat pedes, & nolit ultra inquiri, tunc non potest quæri de perfuri o. l. 1. C. si aduer. liberta ubi tractatur hoc per Mod. & Bal. super feud. in tit. si inuestitura. sub nu. 4.

Potest quæri de periurio, quando statutum defert iuramentum. ut glo. no. in l. 1. ff. de iureiur. per quam dicit Saly. Pone, statuto cauetur, quod stetur saltuarijs iurantibus super de nunciationibus damnorum datorum. Nempe eis stabitur, donec de periurio doceatur. secundum Barb. in trac. de Cardinali legato à latere. 2. q. basilica sub nu. 3. Iudex qui prætermittit formam statuti, non semper dicitur periurus. ut ait Bal. in l. obseruare. §. proficisci. ff. de offi. proconsul. ubi dicit, q̄ raro est, quin in multis peccetur.

Si quis credit dicere ueritatem, Nō dicitur periurus, si iurat, licet aliter ueritas se habeat. secundū Bal. in l. 1. §. quōd obseruare in 3. no. C. de iura calum. quod sequitur Anchar. in c. 2. de iura calum. in vj. & refert Fely. in c. fi. de litis contestata. & Dominicus de S. Gemi. in c. 1. de iureiur. in vj.

Si iureiurando promisi me tibi soluturum centum in die natiuitatis Domini. Si adueniente dicta die, remittas mihi iusiurandum, & terminum ad soluendum proroges, nō possum ex statuto dici periurus. quia quoties iuramentum est ad commodum creditoris factum, potest ab eodem remitti. secundum Arno. in commenta. 43.

Quando testis iurat per hæc sacra Dei euangelica. Si illa scriptura non sit euangelium, non censetur deicere. ut ait Alber. in tracta. de testib. nu. 2.

Periurus dicitur, qui nititur auctoritate statuti, dicentis, quōd non valeat contractus etiam cum iuramento, sine certa solem-

solemnitate, quia contractus cum iuramento factus per contrahentem, facit eum esse periurum. ut ait Alex. in cons. 73. col. 3. Et no. q. per statuta nō debet aperiri uia periurij. ut ait Bal. in l. ambiguitatis C. de inditia. uidui. tollen. vide Cassia. in consue. Burgun. pag. i. 346. & pag. 70. & Plot. in l. si quādo. num. 794. C. unde ui. & Bossi. in pract. crimi. in titu. de periurij fol. 229. & Iul. Clar. in pract. crim. in §. periurium. Cetera nostis. Nam dicite Picrides, Non omnia possumus oēs.

Perseuerantia.

AD statutum, quōd loquitur de perseuerāte, Dic, quōd perseuerantia expressa requirit, quōd pluries confiteatur diuersis temporibus. quia si confitetur pluries eodem tempore, esset vnica tantum confessio. nec diceretur perseuerantia. secundum Bal. in rub. C. de nouo codice compo. Vnde in eo, qui confitetur maleficium, dicunt notarij, qui relecta sua confessione, confirmauit, q. uideatur perseuerare. argu. l. hac consultissima. §. ut cum humana. C. de episc. & cle. Et relectio est signum magnæ deliberationis. l. humanum. C. de legibus.

Persona:

STATUTUM, quōd loquitur de personis, Nō comprehendit vniuersitatem. secundum Roma. in consi. 400. & 436. & Dec. in consi. 44. in 1. & Calc. in consi. 1.

Vbicunque per statutum imponitur pœna pecuniaria, & si illa non soluitur, imponitur personalis, Delictum censetur personale. ut ait Bolog. in addi. ad consi. Ananix. xxj.

Personaliter.

SI ex forma statuti criminalis nemo debet admitti ad aliquas exceptiones proponendas, nisi personaliter compareat, Dic, quōd si ille, qui citatur, est clericus, poterit implorare officium iudicis. vt iudex ipse capiat informationes, quōd ipse inquisitus est clericus, uel, quōd occisus ab eo erat ban-
nitus,

Quæstiones Criminales

nitus. vide Grammati. in cōs. 1. post decis. nu. 24. ubi post Bal. Ange. & alios. & refert ipsum Ange. in l. planè. ff. de peti. hære. dicentem, se infinitis uicibus usum fuisse tali practica. vide ipsum Grammati. & Alex. de Neuo. in consi. 90. vbi pater, potest comparere pro filio, & eius innocentiam ostendere. Sed nostrum statutum Ferrariense non admitteret.

Platea.

SI statutum dicit, quòd occupantes plateam cum corio bestia grossæ, puniantur, Comprehendit, et eū qui tenet corium in manu ad vendendum, tanquam occupans plateam. Pau. de Cast. in l. qui sella. ff. de serui. rusti. prædiorum.

Porticus.

PORTICVS non comprehenditur statuto, puniente re-pertum de nocte extra domum. Nam repertus in porticu, non punitur. ut ait Cæpolla. in tracta. de serui. urba. prædio. & Specula. in titu. de iniurijs. §. 1. uer. Pone in statuto. & ibi apostill. litera f. vbi dicunt, quòd si porticus est super solo publico, reus punitur statuto, secus si est super solo Rei. secundum Alberi. in qq. ad statu. q. 103. in 2. par. & Bal. in qq. ad statu. uer. domus. & Bardus. in trac. de tempore utili, & continuo. cap. 18. nu. 20. Et no. quòd statutum puniens factum in plano Tyberis, locum in fossis agrorum. ut ait Bar. in tracta. Tyberiadis. §. agro. num. 17.

Porrigens positiones criminosas.

SI statutum imponit pœnam porrigentibus positiones criminosas, vel diffamatorias, Licet postea peniteant, & positiones retractent, non euitant pœnam. Nisi statutum aliud expresse dicat. quia delictum fuit perfectum per solam porrectionem, nec statutum aliud requiebat. l. qui ea mente. ff. de furtis. vbi habetur generalis regula, quod pœna maleficiij consumati, non tollitur pœnitentia. secundum Paul. de Cast. in l. quamuis. C. de in ius uocan. num. 3. vide omnino

Iulium

Iulium Clar. in practica crimi. q. octuagesima prima. ad fi.

Possessio.

AN statutum loquens de possessione, habeat locum in quasi possessione, ponit Tiraquellus. in xv. l. conuictum. & vlti. in glo. 5. nu. 130.

An ingrediens possessionem ex iudicis decreto inualido incidat in poenam statutis. vide per Iuli. Clar. in prac. crimi. q. 82. uer. statum. iij.

Potestas.

POTESTAS, qui uidet aliquem delinquere ex forma statuti, si non probatur aliàs legitimè, non potest punire: ut ait Alber. in qq. ad statum. q. 33. in 1. par.

Potestas ex statuto habet vniuersalem iurisdictionem. Si creatur nouus officialis contra latrones, & uiarum obsecutores, an potestas hoc non obstante exequi poterit iurisdictionem suam contra dictos latrones & respon. Decan. consi. 664. quod non. nec contra eos poterit aliquid statuere.

Capitaneus Bononiæ non poterat cognoscere, nec punire de causa sanguinis, sed potestas. Euenit, quod quidam ex familia dicti Capitanei commisit delictum, per quod ueniebat puniendus poena sanguinis. Dicebat potestas, ad me tantum spectat cognitio. sed contra dicebat Capitaneus, ad se spectare, quid iuris & respon. Alberi. in qq. ad statum. & in l. si quis forte. §. 1. per illum tex. quod spectat ad Capitaneum. quia reus ille deliquit in officio. ut tenet Fely. in c. ecclesia. S. Mariæ. de constitu. sub nu. 102. & Ros inter consi. crimi. in consi. 9. vol. 1. & Bal. in rub. C. de iure emphy. ubi dicit, quod isti duces & Capitanei, non debent se intromittere in his, quæ ad iustitiam pertinent. sed Arcem & fortificia curare, & tueri. ut dicit Boeri. in decif. 9. & Manlucri. in prac. in tit. de poenis. nu. 12.

Quotiescunq; Potestas inquit ad promotionem, & investigationem, uel quærelam alterius, contra aliquem de ali-

D. Hippolyti Bona-Cossa. Qq quo

quo delicto, si absoluit inquisitum, quia rectè se defendit, vel quia probari non potuit, uel ex alia causa, debet semper instigatorem condemnare in expensis. ut ait Cataldi. in tracta. syndica. uer. 510. & Roma. in l. 2. ff. de vsuca. & Hostien. in c. finem litibus. de dolo & contumacia. Et nos Ferrarienses habemus de hoc statutū. sub rub. de modo & forma procedendi per inquisitionem. ad fi. fol. 125. uerf. possit iudex in eadem sententia calumniosum instigatorem in expensis inquisito ipsi reficiendis condemnare, cuius iudicis in hoc conscientiam oneramus. Ad quod statu. ibi. vide Moder. Gallos. in consuetu. Parisien. in prin. in glo. Quisnam uero dicatur instigator? ponit Bar. in l. senatus. ff. ad Turpilia. & an teneatur poena Turpiliani, ponit idem Bar. in l. 1. eo. tit. & Cæpolla. in consi. 65. ad fi. & quis dicatur etiā instigator, & promotor inquisitionis. ponit Iul. Clar. in prac. cri. q. 16. uer. aliquid etiam. & seq. Et ibi etiam uide, an sit citandus uer. quæro nunquid. & uide etiam. infra. in uer. victus uictori.

Stante statuto, quod Potestas quolibet semestri in manibus eorum, qui representant communitatem iuret seruare statuta. Si contra facit, mortaliter peccat. ut dicit Sozi. in consi. 7. in 1. vol. Et non tenetur obedire uolentibus non obedire, & impedire officium suum, uel cogere aliquid. secundum Bartolum. in l. si tutor. de autho. tuto. ubi dicit, quod tunc Potestas poterit dicere, non potestis me nunc cogere, cognoscere, uel examinare, sed reseruetur cognitio in syndicato. Nisi euidentissimè malè faceret. quia tunc cogi potest. ut est text. in auth. ut differant iudices. & dicit Roma. in cōsi. 403. Et ad euitandum periurium. vide Ferra. in cautela. 3. quæ non est uera, ut dixi supra. & Lanfran. in c. quoniam contra. num. 51. de proba. & Fely. in c. 1. de constitu. sub nu. 48. & Boeri. in tracta. de custodia clauium. nu. 52. & seq. & Bal. in l. clari. C. de fideic. & Dec. in reg. 1. ambiguis. §. quoties. de reg. iur. & Dec. in cōsi. 485. in 4. & l. si fugitiui. nu. 72. C. de seruis fug. & Bar. in l. 1. C. de statuis. & imaginibus. & Arno. in epito. 86.

Adsta-

Ad statutum, quod potestas habeat vacare ab officio pro certo tempore, prout habent Ferrarienses. sub rub. quod Potestas Vicarius, Iudex malefactorum, & Miles eiusdem uacant ab officijs certo tempore in ciuitate Ferrariæ. Dic, quod illius statuti ratio uidetur. secundum Pari. de Puteo, in tracta. syndica. §. syndicanur. nu. 3. in 1. parte. quia per illud tempus, quo uacant præsumitur obliuio. l. si id, quod in prin. ff. de acqui. poss. & no. glo. Bar. Ange. & Bal. in l. 1. C. de seruis fugiti. Et no. quod isti Potestates terrarum non æquiparantur Prætoribus urbjs Romæ, qui erant annui, sed potius præsidibus prouinciarum, quorum officium durat biennio, & plas arbirrio Principis. l. si. in prin. ff. de poenis. & vide per d. m. Alcia. in consi. 54. in 8. lib. Gubernator autem æquiparatur Præsidi prouinciæ. ut ait Cagnolus in l. 2. uers. cumq; consules. nu. 437. & 442. ff. de origine iur. de quo Cauretta. inter consi. crim. diuersorum. in consi. 118. nu. 22.

Statutum disponens, quod qui offenderit Potestatem, capitale puniatur, intelligitur de eo, qui est in officio. secundum Bal. in l. tribunus. C. de testa. mili. & si quis offendit Altobelum eius militem, non punitur: prout tenet Vitalinus in tracta de insultu.

Statutum, quod Potestas nō possit cognoscere de delictis commissis ante quinquennium, habet locum in contrahente matrimonium illicitum ante quinquennium. licet in eo perseuerauerit post, & quotidie, quia attēditur principiū actus, idest contracti matrimonij illiciti. ut ait Cardinal. in clem. 1. in 10. q. de consangu. & affi.

Si statuto cauetur, q. Potestas debeat habere decem pro executione, quæ fieret contra condemnatum, Non debet cōsequi illa decem de executione, quæ fieret contra hæredem condemnati, quia licet sit hæres, non tamen est condemnandus. ut tenet Bal. in l. 1. C. de execu. rei. iudi. ubi allegat. no. in l. si filia in prin. ff. fami. hærciscun. & Sozi. in consi. 24. sub num. 8. in 3. vol.

Statutum dicit, q̄ Potestas debeat habere quartam partē pœnarum, quas redigi fecit in commune, si vnus Potestas fecerit condemnationes super pœnis, licet actualiter non egerit, sed eius successor. tamen ipse, qui condemnauit dumtaxat, debet habere quartam partē illius ex actionis postea factæ, secundum Ange. in l. si possessor. §. 1. ff. de pet. h.eredi. per illum tex. cum glo. & Benedic. de Accolis de Aretio. in eius subscriptione ad consi. Sozi. 151. in 1. vol. quod facit pro D. Alberto Cicognario olim exactori cameræ ducalis.

Si Potestas à statuto habet arbitrium pro quolibet crimine imponendi pœnam corporalem, quæ sibi videbitur, vsq; ad amputationem membri. Dic, quòd manum potest abscondi facere. vt ait Paul. de Castan. aùth. sed nouo iure. C. de feruis fugiti.

Quamuis Potestas habeat plenum arbitrium à statuto procedendi in crimine, non poterit absq; iudicijs procedere ad torturam. vt ait Ias. in l. si legatum. num. 17. ff. de lega. 1.

Potestas non potest facere statuta pœnalia in delictis, in quibus non reperitur pœna determinata. secundum Bar. in l. omnes populi. §. q. principali. ff. de iust. & iure. & no. in c. dilectus. de consue. vbi Lignanus de hoc plura tradit.

Si Potestas condemnauit aliquem in tota summa indebitè, Poterit ex statuto tempore syndicatus cōueniri. ut ait Bar. in l. seruus. §. si ita scriptum. ff. de leg. 1.

Si statutum dicat. quòd Potestas loci non possit cognoscere de maleficijs commissis per tres mēses ante ingressum sui officij, nisi per suum antecessorem fuit formata inquisitio. cōtra aliquem, & processus non fuit expeditus, si successor pronunciauit processum fore cassandum, quia in eo fuit erratū, An possit postea iterū de dicto maleficio cognoscere nouus Potestas, non obstante, quia fuerit commissum per tres mēses ante ingressum officij, formando nouam inquisitionē respons. Corne. in cons. 270. in 1. q. non potest Potestas nouam inquisitionem de eodem delicto formare. quod probat. & vi

de Bal.

de Bal. in l. prius. sub nu. 70. C. qui accusa. non possunt.

Dicit statutum, quod Potestas habeat arbitriū in homicidijs de iure, & de facto. procedendi. An per hoc poterit impunē punire occidentem bannitum, vel hostem publicum? respon. Bal. in l. vbi pactum. in fi. C. de transactio. quod non.

Potestas licet iurauerit seruare statuta, si tamen aliquis casus inopinatus emergat, potest populus, antequā incidat in periurium, remittere iuramentum. l. fi. ff. ad municipal. & no. xi. dist. c. in his. & Bal. in l. omnes populi. secus. si iam incidisset in periurium, quia tunc non euitaret in famiam. argu. l. cū stipulatus sum mihi. ff. de verbo. obliga.

Dicit statutum, quod teneatur Potestas præsentare famulos suos syndicatu. Pone, vnus fecit furtum, & aufugit. Dico, quod si Potestas hūc secum in ipso officij ingressu duxit, tenetur, sed vtatur cautela. de qua Parisi. in trac. syndica. §. an ex eo. num. 24. & Amade. in trac. syndica. sub num. 18. vt scilicet eum banniat. Alia est, vt famulum exhibeat, quia tūc nō tenetur statuto. secundum Roma. in consi. xi. Itaque vide Roma. in dicto consi. xi. & 12. & xv. & Crauett. in consi. 3. nu. 15.

Si dicit statutum, quod Potestas non possit cognoscere de maleficijs non suo tempore factis, & commissis. Non poterit cognoscere de commissis in tempore prorogato. vt ait Paris de Puteo. in trac. syndi. §. Refirmatus.

Si statutum dicit, quod Potestas possit procedere de iure & de facto. Dic, quod dictum statutum relatum ad iudicem, intelligitur non seruata solemnitate iudiciorum. secundum Cataldi. in trac. syndica. sub nu. 54.

Potestas proprio statuto, vel proclamato non ligatur. & potest proclama suum, quo ad alios reuocare. vt ait Ruinus. in consi. 12. num. 10. in 5. vol.

Præceptum.

SI ex forma statuti, pro quolibet præcepto sumpto, debet quis indecem mulctari, Pone, iudex mulctauit in quindecim. an

Quæstiones Criminales

cin, An valebit mulcta in decē? resp. Bal. in addi. ad Specul. in §. qualiter. in extrauagantibus dictis. & dicit, quòd prima fronte uidetur dicendum, quòd non. quia iudex legitimos fines excessit. C. quando prouocare nō est necesse. l. si certa ratione. Igitur. ipso iure non valet bannum. quod excedit statuti formam. quia banum est mulcta. Et idè Affessores faciunt dare bannum in certa quantitate. & addunt, Et in pluri & minori, secundum formam statuti. facit. quod no. in l. extra territorium. ff. de iurisd. omnium iudi. & Cassane. in consue. Burgū. §. 7. quomodo autem procedatur per præcepta. vide Bos. si. in tit. de præcep. Et no. q. quis non tenetur parere potestati, uel iudici, ubi aliquod præceptum faceret extra iudicium, quod non spectaret ad eius officium. prout tenet Deci. in cōf. 72. num. 2. in 1. parte.

Præcisum:

STATUTO cauetur, quòd hoc, vel illud statutum sit præcisum. quid important hæc uerba? respon. Bal. in qq. ad statutu. uer. statuere. quòd uirtus eorum est, ut adèd sit strictū ius, idest formatum, ut nullo modo possit ab eo recedi. ut no. C. de iudi. in l. placuit. in fi. Ibi non potest recedi à iure institutionis, sed à iure partium bene possunt ipse partes recedere. uide Fely. in c. ex parte. uer. præcisè sub num. 9. de rescrip.

Premium.

STATUTVM dans præmium occidenti hostem, Extenditur etiam ad bannitum propter utilitatem publicam quemadmodum dicit Stephā. de Federi. in trac. de interpreta. iur. par. te. 2. prin. sub num. 53.

Statutum tribuens præmium accusatori. intelligitur, si accusans probauerit contenta in accusatione esse vera. ut ait Marsili. in consi. 37. sub nume. 3. in 1. vol. quòd nota contra Bon Comparem. Et si quis inculparit quempiam ad sui defensionem delinquentem, non potest habere præmium. prout ait Bar. in l. nulla. C. de delato. lib. x.

Præscriptio.

Præscriptio.

AD interrompendam præscriptionem sufficit sola productio accusationis, uel formatio inquisitionis, absque citatione. secundum Bal. in l. miles. §. sexaginta. ff. de adulte. Contrarium autem fuit tentum. in l. unica. C. quādo libellus principi datus. in causa legatarij, quod nisi executor missus esset, interruptio facta non esset. Consideranda. n. sunt uerba statuti. Quia aut statutum non exigit aliud quā productionem libelli, uel dilationem rei, & tunc summus interminis. d. §. sexaginta. aut requirit aliquem processum, & tunc debet fieri citatio.

De præstante auxilium.

STATUTA, quæ loquuntur simpliciter de præstantibus auxilium, uel fauorem, debent interpretari. secundum ius commune: l. 2. C. de noxalibus. l. fi. §. in computatione. C. de iure delibe. & habetur per Saly. in l. non ideo minus. C. de accusa. uide Bar. in l. nihil. C. de sicca. ubi etiam hoc tractatur per apostillan. fufius. Et esse alicuius aduocatū, est præstare illi auxilium, uel fauorem prout ait Bar. in l. post legatum. §. sunt qui. ff. de ijs, quibus ut indignis. Et Corn. in conf. 7. in 3. uolum. & Ias. in conf. 137. in 1. uolum. & ille, qui pro aliquo stat armatus, dicitur præstare illi auxilium. uti dicit Ias. in conf. 137. in 1. & Carrer. in pract. crim. in §. homicidium. sub num. 69. & uide supra in ver. auxilium.

Præsupponens.

STATUTUM puniens unum delictum, & aliud præsupponens. Non includit illud, in quo non uerificatur illud tale delictum præsuppositum. secundum Roma. in singu. ver. delictum.

Princeps.

PRINCEPS generaliter confirmans statuta, non censetur confirmare ea. unde non iura, sed iniuriæ nascuntur, seu

seu super quæ daretur materia delinquendi. secundum Bal. in consi. 134. lib. 3. & Crauct. in consi. 168. sub nu. 9. & Dec. in consi. 17. sub num. 2. in 1. volum. Et licet ipse princeps sit legibus solutus. l. digna vox. C. de legibus. de honestate tamen subest legibus, non tamen statutis populi Romani. vt inquit Cardinalis. in consi. 2. incip. statutum. Et ideo confu- luit, quod diuus Nicolaus marchio Estensis, non ligaretur, etiam de honestate statutis populi Ferrariensis. prout refert Fely. in c. 1. de const. sub num. 30. & Cassan. in consuet. Bur- gun. in principio.

Principium.

AD statutum, q̄ potestas debeat aliquid facere in princi- pio sui officij, alias puniatur, quantum tempus dicatur principium sui officij ⁊ respon. vt per Bal. in l. 1. §. is uidetur. ff. si quis ius dicenti non obi. col. 1. & Bar. in l. nemo arbitre- tur. C. de tempo. ap. & quale dicatur principium platee, in ter- minis statuti ⁊ respon. ut per Bart. in l. 1. §. 1. ff. si quis ius di- cen. non obi.

Priores.

STATUTUM Florentiæ dicit. quod omnes priores possint portare cultellum. Pone aliquis ex eis fuit cassus, vel in syn- dicatu condemnatus, An poterit portare cultellum ⁊ respon. vt per Bal. in l. testamen. de acqui. heredi. vbi tenet quod nō.

Producens testes.

STANTE statuto, quod nullus præter principalem produ- cat testes sub pœna. 25. lib. Pone, quidam procurator non habens speciale mandatum ad hoc, produxit quosdam tes- tes. an valebit productio ⁊ respon. Bar. quod non. in consi. 26. in 2. vol.

Proditor.

SI post pacem factam quis fuerit offensus, offensos potest dici proditor. non sic post habitam concordiam. secundum Raph.

Raph. in l. 1. ff. de pac. vide. l. si tibi. §. quædam. & ibi per do-
cto. ff. de pac. vide omnino Iul. Clar. in prac. crimi. q. 87. ver.
punctus est. & Petr. Rau. in suo aureo Alphabeto. in ver.
proditor. & Petr. Placam. in epito. delic. cap. 21. & criminali
stas ubiq; An probata concordia uideatur probata pax tra-
dunt Docto. in d. §. quædam. & concordia est quies, uel pax.
vt ait Bal. in l. fideicommissio. C. de transac. de quo tractat
Archi. in c. 1. de immuni. eccle. lib. 6. Cōsultus sanè Bal. à qui
busdam theologis, quænam sit differentia inter pacem & cō-
cordiam? respon. concordiam esse sine interuentu amicitie,
vt refert. Raph. in d. l. 1. & Caccialup. in tracta. de pactis in 2.
q. ad fi. vide tamen Afflic. in decis. Neapoli. 264. num. 63. ubi
de proditore agit. Et no. quòd crimen proditoris incurrit
amici secretum reuelans. vt dicitur in q. Tholosa. 240. Et pro-
ditor sumitur tripliciter. secundum Bal. in consi. 361. in 4. pri-
mò dicitur proditoris, qui prodit principē, uel rem publicā.
2. qui prodit socium, vel amicum. occidendo. 3. qui prodit
eum, qui in fide illum suscepit. vide Bar. in extrauag. ad re-
primendum. ver. rebellis. & Luc. de Pen. in l. fi. C. de deser-
to. lib. 1. & Affl. in decis. Neapoli. 215. sub num. 64. & gl. in l.
obseruandum. ff. de offi. præsi. Et quid sit proditor, tradit Di-
dacus. in variarum lectio. lib. 2. cap. xx. ubi de hoc dicit plu-
ra. Et proditor punitur pœna mortis. vt ait Iul. Clar. in q. 68.
ver. proditor. Et dic. quòd proditor est ille, quem vulgus Tra-
ditorem appellat. qui scilicet, sine vlla diffidatione eum, qui
de eo confidebat uulnerat, vel grauiter offendit. & sic dicit
Guido pap. in q. 191. cum Auctario. & vide Bal. in vsibus seu-
do. in titu. an ille, qui interficit fratrem domini sui feudum
amittat. ubi uocatur traditor. sed certè prodere, & tradere dif-
ferunt. secundum glo. & Bar. in l. dolo. ff. si mulier ver. nò. Et
de proditore tractat Iaco. Nouellus. in prac. crimi. pag. 18. in
fi. & pagi. 20. num. 40. Et no. quòd verbum proditor in se est
iniuriolum. ut ait Ana. in consi. 44. cum addi. Bologni. & Cas-
sane. in consue. Burgun. in rub. & pagi. 189. ubi de proditore

D. Hippolyti Bona Cossæ.

R R

agit. &

Quæstiones Criminales

agit. & Mille. in prac. crimi. in titu. quibus modis committantur maleficia sub num. 8. pagi. 110. col. 2.

Si statutum dicat sic, condemnatus ex prodicione pro gibellino. Tunc ista non esset qualitas in nata, sed mutabilis sicut amicitia, & inimicitia. l. 3. de interdic. & Bal. in l. 1. C. ad l. viscelliam. vide Alberi. in l. ex hoc iure. 2. col. sub nu. 3. ff. de iusti. & iure.

Statutum de remissione facienda homicidis, Non habet locum in homicidis proditoribus, quia illud homicidiū est exorbitans. ut in c. 1. de homi. lib. 6. & Moder. in c. quæ in ecclesiarum de constitu. & proditores non gaudent beneficio legis, aut statutorum. ut inquit Bal. in l. si quos. C. de cap. & postliminio reuer. & Carreri. in prac. crimi. pagi. 18. nu. 96. ubi hoc tractatur plenè. uide & Claudium. in regu. crimi. 96.

Proœmium.

PROœMIUM certè in statutis multum operatur. Nā ex proœmio statuti finalis ratio colligitur. l. si. ff. de hære. in sti. & tradit Bal. in §. quibus in 1. C. consti. Et hoc nō sine causa dictum esse, dicit ibi Bal. & Deci. fulius. in consi. 334. sub nu. 2. in 3. vol. & in consi. 60. sub nu. 1. & seq. & in consil. 596. & 661. in 4. uol. & Fely. in c. pastoralis. sub num. 5. de offi. de lega. & Marfil. in singu. 37. & Bal. in qq. ad statu. uer. proœmium. Quod intellige uerum esse, quando omnes casus decisi à statuto possunt cōprehēdi sub proœmiali ratione. aliās proœmium non dicitur esse causa finalis, sed impulsiva. per l. 1. §. remouere. ff. de postulan. Ita singulariter limitat Bal. in l. 1. ff. de origi. iur. ubi uide Cagnolum. & Ias. in consi. 1. in princ. sub num. 7. Et proœmia restringuntur ex decisione. ut ait Sozi. in consi. 122. uol. 1. & Bal. in c. 1. de pace tenen. & Plorus in repeti. l. si quando. sub nu. 347. C. unde ui. Et secundum proœmium debet intelligi sua dispositio, quā indicat mentem statuentis. sed illud procedit, quando non restringitur proœmium per dispositionem ipsius statuti, quia tunc statum

statum certo, & nō dispositioni, ut ait Barba. in consi. 16. sub num. 17. in 1. vol. & Marfil. in consi. 19. sub num. 5. Et si causa apponitur in iure, vel statuto, in narratione, vel proœmio statuti, in dubio præsumitur finalis, & impulsiva, ut dicit glo. ordinaria in l. cum tale. §. legata falsa. ff. de condi. & demon. & Perusi. in c. cum cessante. nu. 2. de appella. Et limitatur Baldi dictum. in d. §. à Perusi. nisi constitutio postea largius loquatur in dispositione, quàm in narratione statuti, seu quàm fuerit in narratione causa expressa. Tunc. n. causa apposta in narratione præsumitur potius impulsiva, quàm finalis. quod probat. ex Ioan. Andr. in c. pen. de immu. eccle. in 6. vbi etiã idem dicit Gemi. & Rui. in consi. 95. num. 10. in 5. vol. & Tira quell. in tracta. cessante causa in limitatione. sub num. 65. & seq. vbi tractatur hoc fufius. Item ex proœmio colligitur mens, & intentio ipsius statuti. d. l. si. de hære. insti. l. cum ij. in prin. ff. de proba. & tradit Ana. in consi. 64. & l. Titia. §. idem respon. ff. de ver. ob. l. item quia de pac. & Bar. in l. ambiciofa. ff. de decre. ab ordi. facien. & Corne. in consil. 6. nu. 1. in 1. par. & Lanfran. in tracta. de interpreta. statutorum sub nu. 21. Quam conclusionem indubitatam dicit Saly. in l. 1. C. de no xalibus actio. Et quãdo est aliquid dictum in præfationibus alicuius actus faciendi, & postea ex intervallo fit ille actus, si ne expressione eius, quod dictum est, videtur recessum ab eo, quod dictum fuit. ut tenet Afflic. in decis. Neapo. 375. Et si i statuto reperiretur casus, cui statutalis exordij ratio nō cō ueniret, ad eū statuti authoritas nō extenderet. ut inquit Lan fr. in c. quoniam contra. de probatio. & Gammar. in dialecti ca legali. in loco à causa finali. pagi. 188. De proœmio fufius tradit Cassane. in consue. Burgun. in prin. proœmij. & Ange. in consi. 389. vbi tractat de proœmio statuti Stantibus masculis foemina non succedant.

Quæstiones Criminales

Prohibitum.

VB I statutum aliquid prohibet, quod secus de iure cōmuni est concessum, si fiat, nihilominus, ualeat. secundū Bal. in l. quod ait. in lectura antiqua. ff. de diuortijs.

Promissio.

IN maleficijs, in quibus per formam statuti, non ualeret cōcordia, non ualeat promissio, de non procedendo, nec renunciando liti, & instantiæ. sed ipse prosequi poterit, non obstante tali promissione, etiam si facta esset cum iuramento, vel cum appositione pœnæ. secundum Bal. in l. iurit gentium. §. sed si paciscar. in 2. col. in prin. ff. de pac. ubi allegat. l. generaliter. in §. Marcellus. & arg. ff. ad. l. Falci. l. Seius & Augerius.

Proposita.

STATUTUM dicit, quod si potestas retulerit aliquid in concilio generali, quod sit contra utilitatem communis, ipso iure sit priuatus officio. & alio staturo cauetur, q̄ non ualeat ~~reformatio facta per concilium.~~ nisi præcesserint *proposita* facta per potestatem, & potestas refferat contra publicā utilitatem, & super ea fuit facta reformatio, An ualeat talis reformatio? uide Iaco. Butr. qui disputādo determinauit, q̄ sic. de quo plene agit Paul. de Castr. in l. si quis id, quod. ff. de iurisd. omn. iudic.

Prouocatus.

PROVOCATVS percutiens prouocantem, an incidat in statuti pœnam? respon. Bal. in c. 1. de iniurijs. quod iudex ex officio, debet illam pœnam moderari, ut inquit Bar. in l. 2. de excep. & Fely. in c. dilecti. de excep. & Corne. in cons. 133. in 3. vol. & Nouellus. in tract. ad defensam. ubi loquitur de procurato. & Grammati. in decis. Neapoli. 37. & Firma. in reperto. ver. prouocatus. & repertoristæ, ubique. & Arno. in Soliloquio 22. & 23. & Claud. in regu. crim. 71. & 72. & Pasethus

thus in consi. pro equite Ferr. & Iulius Clarus in pract. crim. q. 6. ver. nunc. quæro.

Publicari:

STATUTUM disponens, ut publicetur pro aliquo delicto bona, intelligitur secundum ius commune. ut tenet Soz. in in consi. 121. num. 8. cum seq. ubi dicit tale statutum odiosum, & exorbitans esse.

Quid si statutum dicat, & eius bona publicentur, an mortuus poterit condemnari? respon. quod non. Corn. in consi. 195. col. fi. in 2.

Si ex statuto omnia bona mobilia, & immobilia homicidæ publicari debeant, Non comprehendunt nomina debitum. ut ait Gandi. in trac. malefi. in titulo ultimo. & Tiraquelus in tracta. de utroque retract. in princ. in glo. 7. sub num. 9. pagina 24.

Statutum cum sit solemniter publicatum, Præsumitur moribus utentium approbatum, & qui contrarium dicit, debet expressè probare non fuisse moribus utentium approbatum. uide Gozadi. in consi. sub nu. 16. & Rolan. à ualle. in consi. 99. in 2. Non autem publicatum non ligat. secundum Neuiza. in consi. 58. num. 6. & Alex. in consi. 73. lib. 6. & 171. num. 12. & fusius tradit Plotus. in l. si quando. nu. 858. C. unde ui. uide. supra. in uer. obseruantia.

Procurator:

PROCURATOR an potest interuenire in causa criminali, quando ex forma statuti potest procedi contra absentem? respon. quod sic, ad docendum de innocentia rei, vel legitima absentia, vel de suo priuilegio, uel iudicis incompetencia, & similibus. non autem potest comparere ad omnes actus in iudicio occurrentes. ut tenet Grassus in tract. de communi opinio. lib. 2. cap. 11. q. 1. & ualet iudicium in his terminis, si non fuit oppositum. & admittitur tanquam instructor ad docendum de innocentia. & hæc quidem est communis opinio,
ut

Questiones Criminales

ut ait Grassus ubi supra in q. 2. & 3. uide Guid. papa. q. 338. & Bal. in pract. fol. 16. & Forcatulus in Negromantia dialogo 81. in princ. vnde docto. tradunt cautelam. de qua meminit Alexandri. in suo tracta. de potestate procurato. & defenso. in causa crimi. nu. 320. contra quam cautelam. vide omnino Ruin. in consi. 118. nu. 9. in 5. vol. & vide omnino Menochiū in tracta. de arbitrio iudicis. in q. 80. per totum. maxime, num. 48. & seq. & Quirinum inter consi. crimi. in consi. 16. in tomo 2. & Blancum in tract. crim. ad fi. in cautela x. & Ferratium in cautela. 18. & Iulium Clar. in pract. crim. in q. 34. ver. sed pone, q. accusator. & Tiraquellum in tract. de poenis tēpe. uel minuen. in causa. 33. & Millem in prac. crim. pag. 43. & Nepotem in tract. suo de excep. arti. 22. nu. 5. in tomo 13. & Henricum Bohich. in tract. de synodo episcopali. num. 56. & seq. & Menoch. in tract. de arbitrio iudicis in casu 153. & Canarium in tract. de excusatore. num. 13. in tomo 15. num. 13. in secunda parte. & Afflict. in tract. de iure prothomis. §. 2. num. 29. in tomo. 16. & num. 30. & Ang. de Gambellio. inter consi. crimi. in consi. 71. num. 36. in tom. 1. & in consi. 57. num. 7. in tomo 2. fol. 113.

Q.

Q V A L I T A S.

SI statutum ita loquitur, De maleficio commisso, de quo non fuit cognitum infra duos menses, nō possit cognosci. Fuit infra duos menses cognitū, & pronunciatum de simplici vulnere, an sit perpetuatum ius accusandi de qualitate eidem accusatori? resp. Bal. in l. 2. C. de quibus rebus iudi. quod sic. ver. de qualitate statutorum. & Rolan. à Vall. in consi. xj. 1. & 2. col. in 3. vol. & Nouellus in addi. ad regu. & Duen. in regu. 164. ver. qualitas. ubi ampliat & limitat. & Bal. in qq. ad statu. uer. qualitas

litas. & Signor. in consi. 140. & Bal. in consi. 162. in fin. in 1. vbi etiam ponit obseruatiam bonorum assessorum circa qualitatem. & Bar. in q. 8. incip. per Italiam. & Marfil. in singu. 187. & Corn. in consi. 197. in 2. vol.

Si in dispositione statutaria fuerint expresse duę qualitates, & secundum alteram dispositio esset in efficaciam, debet regulari secundum alteram. c. nisi essent. ubi Abb. in 1. col. de præbend. & Moderni. in c. cum Abbas de offi. delega. vide Bal. in consi. 131. incip. visis dictis lib. 2. ubi dicit, quod ille, qui vult probare qualitatem, debet probare prius substantiam, ut tenet Dec. in l. eius qui. §. si. nu. 6. ff. si cert. pet. & Bal. in l. si quis testib. C. de testib. col. 3. in fi. ubi dicit, quod qui allegat inimicitiam, eam probare debet, quia quilibet præsumitur amicus ex naturali ratione. unde non sufficit probare inimicitiam in genere, sed debet probari eius qualitas. unde quoties a statuto disponitur aliquid cum certa qualitate, qualitas illa est probanda. l. prætor. §. docere. ff. de ui bo. rapt. l. 1. §. ait prætor. vbi Bar. ff. ne quid in flumi. pub. & Dec. in consi. 13. col. 2. & Carrer. in prac. cri. in §. circa. sub nu. 13.

Si quis accusetur, alium percussisse cum sanguinis effusione, & non probetur sanguinis effusio, an sequatur absolutoria? trac Gui. pap. in q. 553. & Bal. in qq. ad statu. ver. vulnus. 3. & 4. & Parili. in consi. 114. sub nu. 21. & seq. cod. vol. & Zafi. in cōf. 19. sub nu. 4. pag. 312. in 1. & Cæphalus in consi. 206. in 2. & Marfi. in consi. 7. sub nu. 60. & Cur. senior in consi. 21. sub num. 5. vbi dicit, quod ubicunque tractatur, de imponenda pœna alicuius specialis constitutionis, oportet, quod omnes eius qualitates verificentur in casu, de quo tractatur. aliàs pœna non committitur. secundum Ioan. And. in c. 1. de homic. in 6. & Barba. in consi. 70. in 4. vol. vbi dicit, quod statutum Ferrarię, loquens de crimine, non habet locum in crimine qualificato. Et ibi de statuto ferrariensi, dante facultatem potestati, arbitrium, & Bailiam, quid agere per hoc possit? vide omnino Iul. Clar. in pract. crim. q. 31. super uer.

arbi-

Quæstiones Criminales

Arbitrio atq; Bailia & Albanum in pluribus consilijs. de quibus in reperto. ver. arbitrium. & Blancum. in prac. cri. pagi. 52. sub num. 100. vbi dicit, quòd pro euitandis disputationibus, hodie in accusatione apponuntur illæ clausulæ. non se ad stringens. &c. saluo iure &c. deducens. &c. quæ operatur, & siue sit probata qualitas, siue non, semper requiritur eodem natio. & ibi de qualitate tractatur fusius. Si autem iudex procedit per uiam inquisitionis, valebit ex clausula in fine posita in inquisitione. s. super quibus omnibus. &c. de qua tractant criminalistæ fusius ubiq; & Paris. in tracta. syndica. in §. an dictum capitulum. col. 4. pagi. 151.

Vbi statutum in positione poenæ connumerat plura prohibita, & si ultima prohibitio aliquam qualitatem restrictiuam adiungit, illa qualitas restringens refertur ad omnia narrata ut tenet Dominicus. in c. ubi periculū. §. nō nulli. de electio. in 6. & Rui. in consi. 45. nu. 14. in 1. uol. uide Cassane. in consuetu. Burgun. pagi. 141. sub num. 8. ubi de qualitate agit. & Hierony. de Monte. in tracta. de finibus regen. cap. 86. Est. n. iuris regula, quòd qui allegat statutum, debet probare qualitates omnes statuti. alioquin succumbit. secundum Plot. in l. si quando. sub num. 355. C. unde ui. Et inquit ibi. num. 852. quòd stante statuto, & credatur iuramento hominis optimæ opinionis, vel honestæ uitæ. nisi probetur prius aliter, quā per iuramentum de optima opinione, & honesta uita, non habebit locum tale statutum. uide Marsil. in singu. 187. uer. qualitas. & Plotum. ubi supra. nu. 880. & qualitas doli in accusatione debet probari. secundum Sozi. iuniorem in consi. 36. in 2. uol. & Riminaldum. in consi. 17. num. 16. & seq. in 1. uol. & in consi. 439. in 3. & Corne. in consi. 195. col. fi. lib. 2. & Claudii. in reg. cri. 76. & 77. & Iul. Clar. in prac. cri. q. 66. vbi per clausulā per partē in quærela appositā, quarepetit pro prædictis, & quolibet eorū &c. & in inquisitione, super quibus omnibus & singulis &c. plectitur reus, licet nō sit probata qualitas. vide omnino. & in q. 87. vbi de delicto qualificato fusius habetur.

R A P T O R.

R.

R A P T O R.

N valeat statutum contra raptorem, qui matrimonio cōtraxit cum rapta? &c. respōde, vt per Ros. inter consi. cri. diuerforum per Zilettum. in consil. 145. nu. 30.

Statutum puniens pœna capitis rapientem filium alicuius. Non habet locum in filio rapto, qui carebat patre. quia illa sunt correlariua pater & filius, & dato uno debet dari, & reliquum. secundum Ias. in l. fi. C. de indic. vidui. tollen.

Si quis apprehēdit per vim aliquam virginem, & eam prostrauit in terram, ibiq; carnaliter cognouit. non debet puniri statuto, pœnā mortis inferente. secundum Arno. in epitoma. 100. & fufius tradit Plotus in l. fi. quando. num. 42. & seq. C. vnde vi. vbi ponit an, & quando, & quibus in casibus habeat locum statutum de raptore. & ibi. num. 646. 648. & seq. vbi dicit, quōd defertur iuramentum virgini in litem aduersus raptorem. vide oīo Iul. Clar. in prac. crimi. §. Raptus. An pœna raptus de iure ciuili, tollatur per ius canonicū, vt quis non decapitetur. Ibi dicit Iul. Clar. qui licet non decapitetur Raptor, qui accepit in uxorem raptam, attamen eius bona confiscantur. per glo. communiter approbatam. de qua ibi. Iul. Clar. licet Scarlatinus inter. consilia crimi. diuerforū per Zilettum in consi. 112. nu. 10. & seq. uideatur contrarium tenere, & uide Parisi. in consi. 159. & 160. in 4. & 170. co. uol. Et statutum de fure habet locum in raptore. & hæc est communis opinio. ut attestatur eruditissimus dominus Bursatus in cons. 94. num. 6. & seq. Cui me plurimum debere sentio propter eius cons. 18. Et qui rapuit solutam, aliās de floratam, non tenetur pœna statuti. secundum Arno. in dialogo. 40. & Guido pap. q. 555. & Alberi. in qq. ad statu. q. 66. in 3. par. & Martil. in l. 1. C. de rap. uirgi. & d. m. Cephalus. in cōs.

D. Hippolyti Bona Cossæ.

Ss

40. per

Questiones Criminales

40. per totum. & Parisi. in consi. 160. in 4. uol. ubi de uirgine stuprata tractat. Et no. q. illa lex. 1. C. de raptu uirgi. loquitur tantum in muliere, quæ causa libidinis rapitur. ut inquit De ci. in consil. 234. in 2. uol. & Marfil. in sing. 65. uide Vallam in elegantiarum. lib. 4. cap. 3. & Viuium in suo tracta. communium opi. ver. raptor. & Ferretum in consi. 65. in 1. per totū. & d. m. Alcia. in consi. 21. lib. 7. per totum. Istud statutum nō haberet locum, si quis raperet virginem nondum viripotentem. ut ait Signorol. fufius in consi. 207. & Grammati. in decif. Neapoli. 21. vbi non tenetur, nec debet decapitari, nisi ui rapuit. Rapere etiam dicitur, qui trahit aliquem de itinere. unde rapere mulierem dicitur, qui eam trahit de itinere, quā uis non perducatur eam ad locum destinatum. sed rapere non dicitur, qui detinet in loco, in quo est. ut inquit Bal. in l. sed si eximendi. ff. de in ius uocan. uide Bal. in qq. uer. rapere & l. 3. ff. ne quis cum, qui in ius uo. est, ui eximat. & Cassane. in consue. Burgun. in rub. pagi. 16. sub num. 39. cum seq. & ibidem. in §. 5. pagi. 62. dicit, q. raptor debet carere ecclesiastica sepultura. c. super eo. de raptu. & alios casus etiam ponit, quibus quis carere debet sepultura ibidem super uer. du prince. uide Iodocum in prac. cri. in titu. de raptore. & Bossi. in prac. crimi. in titulo de raptoribus. & in titulo de rapinis. fol. 172. & de raptu mulieris. fol. 185. & Móreleo in prac. arbitra. parte 4. Item non habet locum statutum, si quis de lupanari rapuit sponsam, vel uxorem alterius. ut ait Bal. in l. in ambigua ff. de legibus. quod intellige de lupanari publico, & non de ijs, de quibus legitur in l. ancillarum. ff. de pet. hæ. ubi dicit, in multorum honestorum uirorum domibus maxima lupanaria reperiunt. uti dicit Alberi. ibi, qui dicit, quod licet lupanaria sint in domo honestarum matronarum, & personarum, non propterea tollitur earum honestas. 32. q. 5. uer. tolerabilius. Et lupanaria, secundum ipsum, dicuntur à lupana meretrice, pro ut habetur in Chronica Martiniana.

Si quis rapuerit rem aliquam in domo alterius, an punietur

tur statutaria poena centum, si fregit hostium, ut raperet? respon. Alberi. in qq. ad stat. in q. 229. in 2. par. q. sic. per l. Marcellus apud Iulianū. ff. de verbo. signi. & Sozi. iunior in consil. 1. nu. 9. in 1. uol. vide Grammati. in voto 4. per totum. & Menochium in tracta. de arbitrio iudicis. in casu. 294.

Nos ferrarienses habemus statutum. sub rubri. poena cognoscentis per vim, vel rapientis mulierem. de quo meminit Menochius in tracta. de arbitrio iudicis in casu. 291. num. 9. & in casu. 351. num. xi. & casu. 360. num. 122. Circa materiā raptus. vide Cornei. in consil. 8. vol. 2. & Parisi. in consil. 160. in 4. & 29. num. 57. in 3. An per subsequens matrimonium tollatur poena? responde, ut per Ange. in tracta. malefi. fol. 100. quid si confitetur mulier se prius cognitam ab alio? respon. ut per Cēpollam in consil. 58. incip. statuto prædicto, ibi, honestè viuētē. &c. secūs, si fuisset ab alio tacta, vel osculata. ut ait Ange. in tracta. malefi. fol. 55. col. 1. vide Bal. in l. raptus. C. de episco. & cleri. & in auth. si quis non dicam rapere. & Matthesi. in singu. 101. & 102. & vide supra in rub. in quibus casibus per inquisitionem. fol. 128. col. 2. & Cēpol. in consil. cri. 48. in uer. quasi uoluerit. infra mensem. & licet labatur iste mensis, consideretur, an à prima sententia vel 2. secū dum Alex. in consil. 36. in prin. in 4. uol. & Firma. in uer. statutum de malefi. uer. 54. & 171. & Bal. in ad. Speculato. in titulo de senten. col. 2. in prin. & Areti. in §. ex quibusdam col. 1. insti. de poena temere litigan. in fine illius statuti. posset tamē potestas dispensare cum puero, ne illi manus amputetur. ut inquit Cēpolla in cautela 2. uer. pen. & uide Machellum in patrocinio 48. per totum. Et no. quòd in casu rapinæ leuiiores probationes admittuntur. quod intellige. ut per Deci. in consil. 82. sub num. 3 in fine consilij. in 1. par.

Extat & aliud statutum ferrariense subsequens. in rubrica poena rustici mulierem rapientis, uel cognoscentis. Ad quod dic. quòd si sequutum sit matrimonium, raptus non est punibilis. ut ait Ange. in tracta. malefi. in uer. Che hai adulterato

Quæstiones Criminales

la mia dōna.uer. quæro, quæ sit pœna stupri.in addi.ad fi. fol. 8. similiter, si uir rapuit mulierem, uel uxorem, uel sponsam de lupanari, nō puniet. fm Alex.in l.raptores. §. oportet. C. de raptu uirgi.in apostillis, Limita tamen, ut per Deci.in cōs. 234.num. 8. An stetur cōfessionī eorum de matrimonio cōtracto? respon. ut per Ange.in tracta. malefi. fol. 56. uer. Pone, quòd quidam, ex glo. & Abb.in c.pen. de raptō. & Barba. in cōs. 45. uol. 1. in fi. dum hic dicitur de matrimonio an ualeat? uide Abb.in c. 1. de sponsa. & in cōs. 12. & Dominicum in c. statutum. il j. de hæreti. in 6. & Alex.in cōs. 97. uol. 1. & in cōs. 24. col. 6. uol. 2. & Cēpollam in cōs. 57. Ibi animo & intentione &c. quomodo hoc cognoscatur? uide infra in uer. pœna mulieris nuptæ &c. ad statū. in uer. seū alterius conditionis honestè uiuentem. uide Gand.in tracta. malefi. in titulo de uarijs quæstionibus. sub nu. 2. & Bal.in cōs. 310. in 1. par. & Pari. de Puteo in trac. syndica. in §. adulteriū. & Plot. in repeti. l. si quando. C. unde ui. & Alberi. in qq. ad statū. q. 53. in 3. par. & Alex.in cōs. 165. in 7. uol. & Iul. Clar. in §. raptus. in prac. cri.

Ratio.

RATIO generalis iuris communis trahitur etiam ad statuta. ut ait Bar. in q. incip. per Italiam. quod uerum putat Bal. in l. ea, quæ. C. de condi. indebi. quia in statuto nō exprimitur ratio. Nam ei inest naturalis, scilicet, & ciuilis iuris communis ratio, si in esse potest. secus, si inesse non potest. l. prospexit. ff. qui & à quibus ubi Bal. fusius hoc dicit.

Rebelles.

STATUTO cauetur, quòd omnes, qui non sunt rebelles, uel cōfinati, debeant ad ciuitatem reuerti, sub tali pœna. Titius non uult reuerti. quid iuris? an locus huius maleficij erit locus residentie ab extra? an locus ab intra? resp. Saly. & Bal. in l. actor. in 3. col. C. de proba. quòd ab intra, quia ibi fisti oportet. l. item illa. ff. de constit. pecu. & in c. vbi periculum. §.

lum. §. 1. de elect. in 6. unde quando Cardinales non intrant Conclauē. ibi mora dicitur cōmitti potius in cōclauē, quā extra, nec attenditur hic, ubi est corpus, sed ubi est animus in mora. quid ergo inquit Bal. dices in casu. l. ult. ff. de decre. ab ordi. facien. Si quis extra municipium agat, soluat dragmas mille. quærit Bal. quis est locus istius maleficij? Et respon. quod denotatur per actum, vbi est locus residentię. quia statutum est probatum verbis affirmatiuis, sed inspecta finali intentione, istud maleficium committitur intra, non reuertendo ad domicilium. & ideò nimirum. si tale statutū extendit vires suas ad delinquentem extra territorium.

Stat statutum, quod filij rebellium à maiore vsque ad minorem debeant expelli de ciuitate. Pone quidam rebellis habebat quatuor filios, minorem, & maiorem, & duos intermedios, an omnes debeant expelli? respon. Bal. in l. à caligato. C. de nuptiis, quod sic. Et statutum non cōprehendit Spuriōs. l. lege. §. nec distinguitur. ff. de ritu nuptiarum, & no. Cy. in l. quis quis. C. ad l. Iuliam maieſt. & Ioan. Andr. in c. statutum de hære. in 6. & Bal. in l. acutissimi. C. de fideicommissis. Et d. statutum, intelligitur, viuente patre, & non eo mortuo. quia tunc non est filius, sed quondam fuit. ut no. in l. eius, qui in prouincia. ff. si cer. petat. Et not. quod rebellis idem est, & infidelis. Omnis enim deuiatio à fidelitate, est infidelitas. vnde, qui cum essent subditi, expressè rebellant principi, dicuntur rebelles, & infideles. vt ait Guido pap. in q. 589. vbi hoc traditur plenè. & in titulo. qui sint rebelles, in vsibus feudorum. vbi Bald. & ceteri. & Bossius in prac. crim. ubi de rebell. agitur.

Rector.

SI statutum simpliciter dicit, quod scholaris nō possit pulsari coram alio iudice quam corā rectore. Intelligitur, nō solum in causa ciuili, sed etiam criminali. secundum Bald. in l. ex eo. C. de agentibus in rebus, ex prin. d. l. Nam Rector

Quæstiones Criminales

etor ipse habet cognoscere super criminali. nisi consuetudo contradicat. sicut est Bononiæ. per quam derogatur. auth. habita. C. ne filius pro patre. & dicit Fely. in c. significasti de offi. de lega. Et idem est in vicerectore. Nam vicerector debet gaudere priuilegijs rectoris cum tota præeminentia sua. vt ait Roma. in singu. 362. de quo meminit Bombinus in consi. 22. num. 24. & in consi. 23. in princ. Quod intellige, quando est creatus ab vniuersitate scholasticorum, ut per Anto. de Prætis. in tract. de iurisdictione episcopo. cap. 6. num. 54. in tom. 2. fol. mihi. 308.

Si uno statuto cauetur, quòd rector cognoscere non possit de maleficio commissò ante introitum sui officij. altero uero quòd potestas habeat arbitrium contra incendiarios. An de incendio commissò ante suum officium cognoscere poterit? respon. Bal. quòd non. in l. quemadmodum. §. hæc uerba. ff. ad l. Aquil. & Cataldi. in tract. syndica. sub nu. 135. Et uide Scodobium in auth. habita. C. ne filius pro patre. & ibi Bologninus hoc tractat.

Receptator Bannitorum:

STATUTVM puniens receptatorem banniti, habet locum etiam in eo, qui retractat illum, qui saltem unum pedem ad fugam moneat. & ut peruenit aliquo modo ad factum, seu principium facti. Non autem erit locus statuto in eo, qui tempore receptionis de se factæ, consilium tantum fugæ habuit. fm Bal. de quo meminit Caccialupus. in trac. de de bitore suspecto fugitiuo. 9. q. prin. sub nu. 3. & Marsil. in l. 2. C. de rap. uirgi. & Bal. in qq. ad statuta uer. receptator.

Si quis rem furatam scienter receperat sine aliquo lucro, uel sine spe lucri, non tenetur aliquo statuto criminali. secundum glo. in l. qui iurasse. §. si pater. ff. de iureiuran. & Marsil. in consi. 53. nu. 30. in 1. uol. & Riminal. in consi. 80. per totum. in 1. vol. & Portium in consi. 206. de receptatore statutum, non habet locum in filio, uel patre receptatore. ut inquit

quit Crauetta in consi. 309. per totum. in 2. vol. vide omnino Anto. Gomez. in tracta. de homicidio. nu. 50. & seq. in tomo 3. fol. 370. & Cassane. in consue. Burgun. & in §. 5. pagi. 39. & Rolan. à Valle in consi. 45. per totum in 1. vol. & Placam in tracta. de delictis. cap. 16. & Plot. in repeti. l. si quando. sub nu. 859. C. unde ui. & Follerium in prac. cri. in titulo banniantur. & Menochium in tracta. de arbitrio iudicis in casu 348. & Iodocum in prac. cri. fol. 134. & Lucam de Penna in l. 1. C. de deserto. & occultatoribus eorum. lib. xi. & Monteleo in prac. arbi. par. 4. sub nu. 286. Et non sufficit, Bannitum una uice recipere, ad hoc ut de receptatione argui possit ad poenam. ut probat Lucas de Penna in l. quis quis. C. de fugitiuis colonis. lib. xi. & ibi uide remissiue per eum. & fusius in l. 1. C. de desertoribus. lib. xij. & Bossi. in prac. cri. in titulo de rapinis. ubi fusius hoc tractatur. Et recipere, uel receptare dicitur quis aliquem bannitum, quando eum abscondit. sed dando illi potum, uel commestionem, non dicitur recipere, & consequenter nec statuto tenetur. ita inquit Bar. in l. 1. ff. de seruo corrup. Et de receptatore furis. vide Iul. Clarum in prac. crimi. q. 90. ad fi. Et de receptatore banniti. uide per Areti. in §. fi. nu. 1. institu. de iure naturali. ubi non punitur, nisi scienter receptauerit. quod probat. & uide supra ubi egimus de bannitis. Item non punitur ut receptator, qui non potuit prohibere. puta, cum essent decem banniti, qui in simul accesserunt ad domum illius, dicentes, nisi nobis aperueris ianuam, ponemus ignem ad domum. ut inquit Arnopus in dialogo 45. Et nos ferrarienses habemus simile statutum. sub rub. poena recipientis rebelles, bannitos, & condemnatos personali poena. Ad quod uide Menochium in tracta. de arbitrio iudicis. in casu 348. in statu. ipso. ibi sciēter &c. Secus, si ignoranter ut inquit Bar. in l. 1. C. de deserto. lib. xij. & l. omnes. la 2. C. de agrico. & censu. lib. x. & Areti. in consi. 121. & Dominic. in c. contractationi. in glo. sciuerit. de appella. in 6. & Bar. in l. 1. de colle. illi. lib. xij. & Firma.

Quæstiones Criminales

uer. hospes. & Fely. in c. cum ingressi. in 1. de offi. de lega. in uer. item præstans auxilium &c. idem est dicendum, si quis sponte testificat, uel aduocat, uel fideiubeat pro bannito. & incidit in poenā statuti. fm Bar. in l. post legatum. §. his uerò. cum seq. ff. de his quibus ut indig. & Ange. in tracta. malefici. in glo. Andream. col. 3. & 4. & Firma. uer. procurator conuenit. tier. 33. & Bar. in l. cuicumq; in fi. C. de seruis fugiti. licet ipse bannitus, quando habet bona, possit procuratorem constituere. secundum Bal. in l. is, qui reipublicæ. in apostill. ff. ex quibus cau. maio. & l. papinianus eo. tit. & Firma. in uer. bannitus auditur. per totum. in uer. recipientis uerò &c. si tamen bannitus ante bannum accusasset aliquem, posset postea prosequi. ut dicunt glo. & Bar. in rub. C. de aleato. lib. xi. in fine statuti &c. & sic corrigit, quod dixit Bar. in l. si. ff. de receptato. Coniunctus statuto non comprehendit, de quo etiā uide per glo. & Dominic. in c. cum secundum, de hære. in gl. receptatores. ver. limita per statutū non cōprehendi, de quo etiam per glo. & Domin. in d. c. cum secundū. ver. limita per statu. supra proximè. in fi. ante bannum. Item statuto nō comprehenditur, qui conuersatur cum bannito publicè conuersante per ciuitatē, & tolerato. ut tenet Ange. in l. si duo. ff. de acqui. hære. & Marfil. in l. 1. nu. 2. ff. de siccarijs. & Duenyas. in regula. 68. & D. Iosephus Ludo. in decis. Perusi. 31. nu. 11.

Recipiens.

STATUTUM, puniens recipientē pecuniam, Habet locum, & extenditur ad recipientem liberationem pecuniæ. ut inquit Calcane. in cons. 1. col. 10. circa med. Et est differentia inter capere, & recipere. ut ponit Cassaneus. in consue. Burgun. in §. 2.

Rekursus.

SI in volumine statutorum ad sit statutum. quòd ubi statuta loci non prouident, recurratur ad ius commune. Dic q̄ intelligi debet ad ius commune, scilicet Romanorum, non
autem

autem ad ius commune ciuitatis dominantis. vt declarat So-
 zi.in consi. 271. sub num. 3. par. 2. quid si adesset litera duca-
 lis, pro ut habetur in initio nostrorum statutorum, qua cauea-
 tur. quòd deficientibus statutis districtus, vel territorij ferra-
 rienfis, fiat recursus ad statuta Ferrariæ, & in eorum defectũ;
 ad ius cõmune, An fiet recursus ad ius cõe Romanorum, an
 ad ius commune canonicum? vide Barba. in cons. 42. col. 2.
 sub num. 7. in 2. vol. & Fulgo. in cons. 60. & Bal. in l. 1. C. qui
 bonis cedere possunt. & Barba. in cons. 13. sub num. 6. in 1.
 vol. & Zabarell. in cons. 2. & in cons. 20. & Bal. in cons. 348. in
 3. parte. & Riminal. in cons. 9. & in consil. 72. in fi. in 1. vol. &
 Gratum. in responso. xi. in 2.

Reus personaliter. Est.

REYS, si contra statutum excipiendo non debet audi-
 ri, nili fuerit in præsentia. Dic, quòd hoc non obstante,
 poterit iudicis officium implorare, in locum deficientis exce-
 ptionis, per suum procuratorẽ, quando euidenter constaret
 de calumnia aduersarij, vel, q̃ impunitus de facto esset euasu-
 rus. vt inquit Bal. in l. planẽ in ceteris. ad fi. ff. de peti. hære. vi
 de Bossum. in prac. crimi. in titulo de reis requirendis, & ab-
 sentibus damnandis. pagi. 264. Sed hoc non admittit Ferra-
 riæ statutum.

Redemptio.

STATUTA loquentia de redemptione captiuorum, Non
 habent locũ in captiuis ex maleficio. ut inquit Bal. in auth.
 contra rogatos. C. ad Trebellia. per. l. bona fides. ff. de positi.

Reformatio.

REFORMATIO, quòd banniti extrahantur de banno,
 soluta certa quantitate, si habuerunt pacem cum offen-
 so. Dic quòd intelligitur de illis, qui post reformationẽ sunt
 banniti & qui pacem habuerunt, non solum tempore dictæ
 reformationis, sed etiam de futuro, & qui tunc fuerunt banni

Quæstiones Criminales

ti, & banniti sunt postea. prout declarat Paul. de Cast. in l. cū in secundo. sub nu. 8. ff. de iniusto rup. testamen.

Si reformatio est facta contraria statuto. Tamen si statutum ante, & post fuit seruatum, & practicum, cum reformatio non fuerit more utentium approbata, statutum non censetur sublatum, quia nō dicitur interruptum, quod semper uiguit. 4. dist. c. in his. secundum Inno. & Bal. in auth. omnes peregrini. circa fi. C. communia de successio. Idem tenet Anchara. in c. canonum statuta. de constitu. de quo tractat Cæpolla in cons. 13. sub num. 10. Et reuocato statuto, censetur reuocata reformatio. secundum Bal. in l. 1. C. de latina liberta. tollen. Et si imperator sanctissimus, in quo omnis cessat suspicio. l. 1. C. ad l. Iuliam de ambitu. non vult suas sacras formas valere, multo minus ualebunt statuta & reformationes ciuitatum. quas canes curiales, & deuoratores omniū communium fieri faciunt pro libito uoluntatis. ut ait Bar. in l. omnes populi. ff. de iusti. & iure.

Si extat in ciuitate reformatio, quod quicumq; receperit aliquam pecuniam, uel aliquam promissionem, ut remitteret quēpiā in ciuitate, deberet puniri. si aliquis recepit pecuniā ab aliquo, si ibi eum remitteret. dicebat Bar. q. aut ille erat officialis, & tunc illicite accipit, ut per totum titulum. ff. ad l. Iul. repetun. & sic reformatio locum habebit. aliās secus. ut inquit Bar. in l. metum. §. sed licet. per illum tex. ff. quod metus causa.

Sed pone, reformatio est facta, quod qui soluit præstātiās, possit ex computare in condemnationem, An poterit petere prædictas præstātiās? respon. Bar. in l. fideicommissa. §. item si quis. ff. de leg. 3. quod non. quia statutum dicit, quod possit compensare præstātiās, uidetur ergo prohiberi, quod possint peti. per. d. §. si quis.

Statuta municipalia, & reformationes ciuitatis non possunt extendi ad lites pendentes, etiam si hoc expresse dicerent. ut in auth. in medio litis non fieri sacras iussiones, circa prin.

prin.vbi est tex.secundum Bar.quod intelligit Bal. in l.fanci-
mus.C. de sacrosanc. eccle. in decisionibus causarum, quæ
ex prætorio metimur.vt in auth.de non alie.§. alienationes.
sed quò ad ordinem iudicij, quatenus est de futuro, bene te-
net statutum super lite pendente. & ita dicit Bal. se allegasse,
& consuluisse, sequendo opinionem Archi. sed non recor-
dor, dicit Bal.vbi vide, quod no.Iaon.Andr.in c.licet canon.
de elec.in 6.super uer.decreto.Nec dedignatur ipse Bar.di-
cere non recordor.vt dicit.in l.de minore.§. plurimum.ff.de
quæstio.col.2.& §. tormenta.labilis est,n.hominum memo-
ria.l.peregrè.ff.de acqui.possessio. vide Gellium. in Noctiũ
Atticarum.lib.xij.cap.xi.ibi, alius quidam veterum poetarũ,
cuius nomen mihi nunc memoriæ non est.De memoria fulis
sime loquitur.& Alberi.in l.1.C.de veteri enuclean.nu. 3.&
Son.vir.ca.136.& seq.& Cicero.in tusalinis lib.1. Et duæ
sunt memoriæ. ut ait Cicero ad Herennium. 2. vide Ioan.
Fabr.insti.in procemio. & Spiegellium in uer. memoria. &
Vallam in elegan.lib.2. cap.1. & Neuiza.in sylua nuptiali.
lib.5.sub nu.17.& Bal.in qq.ad statuta.uer.statuere.nu.12.&
hæc sufficiant.iuxta illud Poætæ.

Desine plura puer, & quod nũc instat agamus:

Statutum dicit, quòd mihi prouideri possit fauore banni-
torum. Fit reformatio, quòd quicunq; cepit bannitum, ha-
beat decẽ, Modò vnus ex bānitus aliũ ex bannitum capit, An
proemium consequetur? respon.vt per Bal. in l. rogasti. ff. si
cer.peta.Reformatio, (vt scias) est rei veteri facta additio,
aut eiusdem renouatio.vt ait glo.ver.reformat.in prag.in ti-
tulo de autho.genera.con.Et valent istę additiones ad statu-
ta.l.si non mortis.per illum tex.ff. de inoffi. testa.

Si sit reformatio, quòd omnibus pacem habentibus iu-
dices dimittant medietatem poenæ. Eriam de futuris intel-
ligitur.quia noua forma nouæ materiæ adaptatur.l.ab Ana-
stasio.C.manda.

Statuta præcedentia interpretantur reformationes. secundum Bar. in l. sciendum. vbi & Bal. & ceteri, hoc firmant ff. qui satisda. cogantur.

An reformationibus renunciari possit? vide per Gandy. in tracta. malefi. in titulo. de obseruantia statutorum. num. 6.

Si per reformationem committitur aliquid prioribus. Sub intelligitur, uel maiori parti eorum, si alij essent absentes. ita dicit Bar. in l. rescriptum. per illum tex. in prin. ff. de pactis.

Et vbi quid est additum statuto antiquo, non sequimur illud, sed nouum. l. si. de aquæ ductu. lib. xi. & dicit Bal. in l. ius ciuile. per illum tex. nu. 6. ff. de iusti; & iure. Et idem ius intelligitur repetitum in additione, quod erat in antiquo, etiam, quò ad poenam. vt tenet Lopus. in clem. statutū de electio. & ibi Cardina. col. 4. per glo. ibi: in uer. consuetudinem. quia quod adiungitur est pars adiuncti. l. sed si manente. ff. de præcario. l. proponebatur. de iudicijs. & Fely. in c. 1. col. 2. de iureiu. & Deci. in consi. 90. col. fi.

An constitutio iurata tolli possit? Dic ut per Alex. in consi. 137. nu. 6. vol. vi. Et constitutio corrigens, declarans, vel interpretans, intelligitur eodem modo, & mensura, qua ius correctum, & declaratum. secundum Alex. in arbore consanguinitatis. c. fi. de consangu. & affini. col. 19. l. nihil. & ibi Bar. de coniungen. cum eman. libe. Et correctæ lege, intelliguntur correctæ interpretationes. vt inquit Ias. in l. fi. in primo nota. C. de edicto diui Adria. tollen. & Alex. in l. omnes populi col. 8. ff. de iusti. & iure. Et situatio reformationis in uolumine statutorum, est de forma. Aliàs non astringit officiales. secundum Fely. in c. 1. in fi. de re iudica.

Regula.

Si statutum præcedens procedit per viam regulæ. intelligitur regula illa repetita in quolibet statuto sequenti. ut inquit Alex. in consi. 50. in fi. in 2. vol. de quo meminit Rui. in consi. 123. in 5. vol.

Relatio.

Relatio.

ET si statutum dicit, omnino, vel præcisè stari tali scriptura, uel relationi. Dic tamen q̄ contrarium poterit probari. §. item uerborum. insti. de inutilibus stipula. Intelligitur. n. statutum, q̄ debeat omnino stari. supple, donec contrarium probetur. ut dicit Areti. insti. eo. §. post alios. & ita consuluit Ang. de Vbal. inter consi. cri. in consi. 22. in to. primo.

Relaxandus.

ILLI statui est relaxandus, cui est facta concordia. quæ tollit totam maleficij pœnam, ex forma statuti. si detinebatur, nec poterat dare fideiussorem, ut declarat Bal. in l. neq; libellus. §. qui. ff. de in ius uocan. Quando quis est relaxatus, & liberatus à carceribus pro nunc, præstita fideiussione, &c. vide Cuma. inter consi. crim. in consi. 36. in tomo 1. vide quæso. & vide Iul. Clarum. in præc. crimi. in q. 63. ubi hñt de iuramento purgationis. & vide. supra. uer. carcer. Et no. q̄ comparens in causa criminali, ut relaxetur, etiam dando pignora in comuni de nocte est relaxandus. secundum Angel. in l. more. ff. de feriis.

Remissio.

STATUTUM potest remittere pœnā delicti. l. Gracchus. C. de adulterijs. Et potest facere statutum, quòd maleficiū futurum impunè committatur, nec sub maleficij nomine comprehendatur. secundum. Bal. in l. 1. C. de hære. insti. igitur à fortiori, potest remittere maleficium de præterito. ut ait Sozi. in consi. 108. sub nu. 4. in 4. uol.

Si ego incussi duo vulnera in eodem loco, & tempore, & in eadem rixa, & accusor de uno coram Potestate, & de alio coram Capitaneo, & peto me remitti ad eundem iudicem. Quid iuris? an sit electio Rei, uel actoris. ad quem remitti debeam? An debeam remitti præcisè ad eum iudicem, qui prius cœpit cognoscere? resp. Bal. super feu. in titulo Si fue, con.

con.feu.inter pares.in fi.quòd sic.

An debeant fieri remissiones reorum declarat Milleus in prac.crimi.pag.36.in glo.uer.iudex.sub nu.63.& ibi pagi.63.in glo.in uer.remissus.litera B.& pagi.73.nu.10.vbi tractat etiam de clerico malefactore remittendo.& Lucas de Penna in l.1.C.de diuersis officijs lib.xij.& Bosfi.in prac.crim.in titulo de foro compe.sub nu.53.& Grammaticus in decis.Neapoli.26.& Boeri.in decis.29.& Oldra.in consil.124.& Abb.in consil.24.parte 1.vbi dicit post Bar.in l.sepulchri.ff.de sepulchro violato.quòd consuetudo habetur per totam Italiam, quòd non fiant tales remissiones.& Bal.idē dicit.in consil.209.in fi.in 2.vol.& in consil.458.& Grainmati.in consil.27.& seq.& Cassane.in consue.Burgun.pag.304.col.2.& Follerius in prac.crim.sub titulo Audiantur excusatores.& Iodocus in prac.crim.capi.147.& Iulius Clarus in prac.crim.q.38.uer.est autem tantæ potentæ, limita autem, ut ibi per eum.& Diaz.in regu.642.& Viuius in tracta.communi.opi.uer.iudex domicilij & Alex.de Neuo in consil.93.& Didacus Còuarru.in uariarum questionum .cap.xi.& Lauren.de Rodulphis inter consil.crimi.in consil.13.in tomo 1.& Bernardinus de Plotis .inter consil.cri.in consil.133.& Portius in suo tracta.communium opi.lib.4.conclu.4.& Franc.Mar.in decis.parla.Delphina.q.83.lib.2.& Antonius Gabriellus in suo tracta.communium conclu.lib.7.conclu.25.In contractibus autem etiam regulariter non fit remissio. l.hæres absens.§.1.ff.de iudi.& Grammat.in consil.27.nu.7. Sed limita, nisi fuerit renunciatum fori privilegio. ut dicit Ias.& alij.in l.1.ff.si quis ius dicen.non obtempe.vbi traditur hoc per glossam,quam usu iudiciorum esse recepram fatetur Alberi.ibi.& Saly.in auth.si uero.contigerit.C. de episcopo.& cleri.& Specula.in titu.de remissionibus.& Bar.in l.1.ff.de operis no.nunc.& Roma.in sing.279.vbi dicit communem .& Iaffredus in decis.5.& Bar.& Apostilla.in d.l.hæres absens.& ibi Paul.de Castro.& Apostilla. & dicit communem

nem. d.m. Alcia. in tracta. præsump. in regu. 3. præsump. 36. nu. 12. vide Barba. in consi. 52. in 2. per totū. & Boeri. in consi. 50. nu. 2 1. vbi dicit, quòd quando est renunciatum priuilegio fori, & iuratum, habet locum remissio. Et de consuetudine hodie non fiunt remissiones delicti, ubi delictum fuit. licet communis opinio de iure sit in contrariū. ut ait Michael Grassus in suo tracta. communium opin. lib. 2. cap. x. q. 3.

Represalia.

REPRESALIAE quandoque conceduntur per statuta. siuè Clarigationes, uel pignorationes. De quibus tractat Alber. in qq. ad statu. q. 52. & seq. & Scodobius in auth. habita. super uer. Hæc ob alterius. fol. 124. & Bar. in trac. re. presaliarum. & Cuma. in consi. 141. & Bal. in consi. 98. in 3. & in consi. 156. in 5. vol. & Zabarella. in consi. 73. & Lucas de Penna in l. graue. C. ut nullus ex vicaneis lib. xi. & Bossi. in prac. cri. in titu. de iniurijs. sub nu. 35. & seq. pag. 227. & Deci. in c. dilecti. de priuilegijs. & Zali. in consi. 15. sub nu. 74. in 1. vol. ubi ex Tito Liuius & alijs Clarigationes nuncupat. & Scodobius ubi supra vide Gui. Pap. in consi. 219. & Alex. de Neuo in consi. 34. & Franc. Mar. in decis. parla. Delphina. q. 332. lib. 2. Quæ requirantur, ut concedantur Represalia, ponit Deci. uel quis quis ille fuerit. in c. dilecti. nu. 12. de priuilegijs.

Representatiua persona.

STATVTVM poenale loquens de persona uera, non ligat representatiuam. secundum Butr. in c. graue. in 3. nota. de præben.

Responsio simplex.

STATVTVM vult, quòd respondeatur simpliciter positioni. bus. Pone, quidā fuit captus pro homicidio, & iudici respōdet, non occidisse, & quatenus constaret, se occidisse, fecisse ad sui necessariam defensionem. An erit satisfactum statuto? respon. Fely. in c. præterea. de offi. delega. quòd sic. & Bal. in qq.

in qq. ad statu. uer. simpliciter, & Bar. in extrauag. ad reprin. e
dum. ver. simpliciter. clem. sape. ver. simpliciter. de ver. sign.
vbi & Lanfran. de Oria. & Bald. in qq. ad statu. ver. responde
re, & in l. Gallus. §. quidam rectè, col. 2. ff. de lib. & posthum.
uer. No. etiam relata glo. ad tex. quòd interdum simpliciter
dicitur fieri, quòd fit conditionaliter, quando conditio inest
de natura actus, & etiam istud multum no. dicit ibi Bal. Nā
si caueatur statuto, quòd debeat positioni simpliciter respò
deri, potest tamen remissio conditionari secundum naturam
rei, uel actus. Plura ad propositum collegi in meo tracta.
de argumentis. in loco Simpliciter ad simpliciter.

Restitutio.

SI iudex errat in criminalibus, Non poterit fiscus petere
restitutionem in integrū, et in publicis pœnis, quia in cri
minalibus non datur restitutio in integrum. l. auxilium. ff. de
minoribus. & Cremenfis in singu. 32. & 22. vnde statutum,
per quod in criminalibus denegatur restitutio in integrum,
& appellatio intelligitur, quo ad decisionem totius litis. Se
cus in eo, quòd totā litem nō dirimit, puta in interlocutoria.
secundum Guiliel. ex no. in l. si ex causa. §. nunc uidendum.
ff. de minoribus. vbi no. q. licet minor non restituatur aduer
sus delictum, tamē restituitur, si omisit trāsigere, cum possit,
uel sinégauit, cū debuit cōfiteri. prout tenet Bal. in d. §. nunc
vidēdū, & in qq. ad statu. sub ver. appellare. Itē ex clausula
generali. Si qua mihi iusta causa esse uidebitur, competit
restitutio, quoties statutum diceret, quòd si accusatus non
compareret infra tot dies, habeatur pro confesso, & tanquā con
tra confessum, & in omnibus cōtumacem procedatur ad sen
tentiam. & iste esset nimis paruus terminus, propter quē non
potuit comparere. Nam si post lapsum termini banni uult cō
parere, restituitur per illam clausulam. ut inquit Bal. in qq. ad
statu. uer. confessio. & Alberi. in l. consensisse. §. conuenire. ff.
de iudi. Itē forensis potest petere restitutionem in integrum
aduersus

aduersus statutum, qđ probabiliter ignorauerat. ex d. clausula generali. vt dicunt Ioan. Inno. Anto. de Bu. & docto. in rubri. de consuetu. Quis nam autem dicatur forensis, & distriktualis, declarat Dec. in consi. 661. nu. 5. in 5. uol. & 358. nu. 5. in 3. uol. & in consi. 550. num. 8. in 4. uol. & 352. in 3. uol. Et de minore. Albe. in qq. ad statu. q. 32. in 1. par.

Restrictio.

QUANDO CVMQVE in generali statuto, habente scriptam rationem, vel non, sit cautum seruari debere illud statutum, pro vt iacet ad literam. Tūc per rationem non potest restringi. l. prospexit. ff. qui & a quibus. quæ hoc modo intellecta habet spiritum. secundum Euerar. in centu. in loco a ratione legis stricta. Et cum ratio non sit expressa in statuto, si diceretur hanc fuisse præcisè statuti rationem, hoc non careret diuinatione. quæ diuinatione reprobat. l. si putator. ff. ad l. acquiliam. c. vt nostrum. quod est vnicum. in titulo vt ecclesias bene. sine diminu. conse. Nam si talis fuisset statuti ratio, facile fuisset illā exprimere. vt dicit in l. 1. §. fin. autem. C. de cadu. tollen. c. audientiam de decimis. Dec. in c. suggestum. de appella. & Alex. in consi. 48. col. 2. uer. & cū nulla alia ratio. in 1. vol. Et statuta terrarum communiter consistunt in constituentium voluntate. vt dicitur in versu.

Sic volo, sic iubeo, sit pro ratione voluntas.

Vt inquit Sozi. in consil. 108. nume. septimo in primo uol. quia scriptum est per quam durum est, sed ita lex est scripta. & licet sit iniqua, tamen valet. secundum Alexand. in l. hoc ædicto. ff. quod quisq; iuris. num. quarto. quamuis sit dura. vt ait las. in l. filio pater. nu. 7. ff. de lega. 1. & in l. Gallus. §. si eius. num. 16. in fi. ff. de libe. & posthu. & Deci. in l. si fugitiui. nu. 69. C. de seruis fugiti. & Sozi. in rub. quod quisq; iuris. num. 5. & Euerar. vbi supra in loco ab opinione uulgi. & Bal. in auth. præsentē. C. de fideiussor. & Alcia. in lib. de uer. signi. in 1. pagi. & Deci. in consi. 64. col. 5. & Fely. in c. si quando.

D. Hippolyti Bona Cossa. Vv col.

Quæstiones Criminales.

col.8.ver.circa rationem.de rescrip.& Sozi.in consi. 172. & Stepha.de Federi.in tractatu de interpretatione iuris.num. 150.in 1.parte.Et nota,quòd uerba per quàm durum. in.d.l. prospexit. ff. qui & à quibus exponi debent, idest nimis durum.vt interpretatur Spiegell. in lexico.hoc idē verbum.& vide c.in memoriam.9.dist. & facit, quod ponit Gammarus in tracta.de veritate & excellentia legalis scientiæ.in 1.col. ad fi.& Orianus in trac. de interpretatione statutorum.num. 22.& Gammarus in tractatu de extensionibus. num. 26. vsque ad 32.

Rixa.

STATVTVM loquens de rixa. intelligitur de reali rixa, & non verbali.vt no.Docto.in l.si ex plagis.§.1. ff. ad l. Acquiliam.& Bal.in l.si quis.quæ est.l.fi.C.de interdic.matri.in summario.vbi lex poenalis intelligit in casu uero,& nō ficto.

Robaria,quod furtum latine dicitur.

STATVTVM loquens de robaria. intelligitur grosso modo.secūdam quod vulgus intelligit. vt inquit Bal.in auth. sed nouo.C.de seruis fugiti.in uers.quæro quomodo. & allegat.l.labeo. ff. de suppellectili lega.& isdem Bal.in l.si quis in tantam.C.vnde ui.Et verbum robare, non potest aliter intelligi quàm vulgus intelligit.vt tenet Calcane.in consi.77.sub nu.22.Et robaria ac furtum sunt sinonima,& idem sunt.& statutum de uno,habet locum in alio de iure.licet aduocati seruent contrarium.ut inquit Bar.in l.trāfigere.in 4.col.in prin. uers.ponamus, q̄ statuto.C.de transac.licet contrarium dicatur.in l.si à te.C.de infami.& in auth.sed nouo.pen.col.C.de seruis fugiti. & 14.q.5.c.poenale.

Statutum,quòd commune teneatur pro robaria,uel latrocinio,Non habet locum, cum robaria,uel latrocinium fit in hospitio cōmunis.Nec hospitator potest habere regressum cōtra commune. ex eo, quòd ipse soluit damnum passo, in eius hospitio, eo, quia à iudice fuit condemnatus ad solutionem

nem damni. ut inquit Paul. de Cast. in consi. 267. in 1. uol.

Si dicat statutum, si quis robauerit rem alienam, puniatur certa poena. Pone, quidam accepit ad affectum quandam possessionem, & alius fructus secavit. uult Coptimator accusare, An poterit? respon. Bar. q. non. per tex. in l. si fur. ff. de usufruc.

Quidā dudū, uidelicet iam ē annus, cœpit robariā exerce re, & continuauit illam in tempus cognitionis. quæritur, An potestas possit illum bannire, stante statuto, quòd de robaria commissa per annum ante, non possit cognosci? respon. Nel- lus in trac. bannitorum. q. 4. sub num. 4. 2. par. prin. quòd sic. distinguendo, ut per eum. uide omnino Plotum in l. si quan- do. nu. 709. C. unde ui. ubi fusissimè hoc tractatur.

Rubrica.

STATUTA debent recipere declarationem à rubricis eo- rum. l. Imperatores. ff. de in diem additione. glo. in c. 1. de offi. delega. in 6. Bal. tradit de rubricis statutorum. in l. 2. ff. de statu homi. & Perusi. in c. si. de appella. sub nu. 152. Et no. quòd rubricæ statutorum possunt allegari ad decisionē causa- rum. & ista est communis opinio. vt ait Grassus in trac. suo cō- munium opinionum. lib. 1. in ver. statutum. q. 1. pagi. 13.

Rumor.

STATUTVM uult, q. si quis faciat rumorem, tali puniatur poena. Pone, aliquis percutit suum inimicum, ex quo inci- denter sequitur rumor. An punietur statuto? respon. vt per Arno. in soliloquio. 56. q. non. & Carreri. in prac. crimi. in §. homicidium. sub num. 6.

Dicit statutum, quòd pro certo crimine sit poena centum. Aliud est statutum, quòd si rumor sit factus in populo, sit pœ- na arbitraria, quæro si pro crimine, pro quo potest imponi poena centum, actum est cum hac qualitate, ex qua rumor potest sequi, An poterit fieri maior condemnatio? respon. Bal. in l. 1. C. vt infra certum tempus crimi. qq. terminentur. quòd sic. quod fusius prosequitur.

Quæstiones Criminales

Titius fecit insultum cum baculo uel fuste cōtra aliquem, & eum fuste percussit, propter quod rumor est factus in populo, An punietur statuto? Dic, quòd punietur de percussione, & etiam de concitatione rumoris, ex forma alterius statuti, volentis quemcunq; concitantem homines ad rumorem, seu clamantem ad arma, puniri. quia non confunditur unum crimen cum alio. l. quàmquam. de priua. delic. l. qui de crimine. C. qui accusa. l. qui sepulchra. de sepulchro viola. in uer. geminum facinus. & per ea, quæ no. Bar. in l. senatus. ff. de accusa. & no. in l. si quis ingen uam de raptoribus. & Bal. in rub. C. de proba. ver. forma, & in l. ea quidem. C. de accusa. ubi dicit, quòd rumor est instantaneus clamor. & Alex. in consi. 96. in 4. vol. uide supra in uer. fama.

S.

S A C R I L E G I O.

STATUTUM puniens sacrilegium, si fuit commissum a laico, intelligitur sacrilegium, prout consideratur à iure ciuili. si autem ab ecclesiastico, & tunc intelligitur, prout considerat ius pontificiū. ut ait Bal. in l. si mundum. C. de fur. & Bar. in trac. de potesta. Card. in 4. q. basilica. in par. 1. sub nu. 8. & Dec. in auth. si auię. C. de successorio edicto. & Bossi. in pract. crim. titu. de sacrilegijs, uide Iac. Butr. inter consi. crim. in consi. 1. in tomo 1. & uide Menochium. in tract. de arbitrio iudicis. in casu. 389.

Sagittans.

STATUTUM puniens aliquem sagittantem contra alium, comprehendit existentem in uno loco, & sagittantem in alio. ut declarat Alex. in consi. 216. sub num. 10. 6. vol.

Sal.

SI sit statutum disponens, quòd priuatus vendens sal puniatur poena capitali. Si priuatus vendidit, & antequam
accu-

accusaretur, factum sit aliud statutum, q̄ puniatur vendens
sal. in lib. 30. Si priuatus accusatur, qua pœna venit punien-
dus? respon. ut per Ias. in l. si is, qui pro emptore, nume. 334.
ff. de vsuca.

Saltuarius.

SI aliquo ciuitatis statuto caueatur, quòd de damno dato
credatur dicto saltuarij. & saltuarius falsum denunciat.
An credatur sibi? respon. Bal. in l. si post. & in l. 1. C. si aduer.
lib. & in l. contra negantem. C. ad l. aquil. & dicit Azo. C. ad
l. Aquil. quod si per inspectionē iudicis, uel sui officialis ap-
paret nullum damnum esse datum, quòd ista est efficacissima
excusatio ad impediendam condemnationem. §. si. insti. de
gradi. in ver. sed magis veritas oculata fide, quam per aures
animis hominum infigitur, & l. si. irruptione. ff. fin. reg. ibi
in uerfi. o oculis suis subiectis locis. & Flacus.

Certior aure arbiter est oculus.

Et Dec. in l. certum. sub nu. 5. ff. si cer. peta. & l. lex, quæ tu-
tores. C. de administrat. tutorum, in uer. testatione operis.
Et air comicus.

Pluris est testis oculatus q̄ auriti Deum:

& isdem comicus.

Sēpre oculatæ nostræ sunt manus, credūt, qđ vidēt:
& alibi.

Qui vident, planè sciunt.

Nam statur dicto saltuarij, donec contrarium probetur.
vt inquit Pau. de Cast. in l. sed alio iure. §. 1. in fi. ff. si ex noxa.
causa agatur. & Plotus, in l. si quando. C. unde vi. sub num.
777. ubi habetur fufius, & supra dixi in uer. damnum datum.
& de saltuarijs tractat plenè Cassaneus, in consuet. Burgun.
in §. 6. maximè. pag. 66. & habent ferrarienses tale statutum.
sub. rubr. de officio saltuاريorum uillarum districtus. lib. 4. in
uer. 5. Et an saltuarius teneatur iurare, &c. uide Barb. in trac.

de

de Cardinalib. legatis à latere. in 2.q.basilica, num.3.

Statutum, per quod cauetur, ut damnum datum probetur iuramento damnum passi, uel saltuarij accusantis, Locum habet, & restringitur, quoties agitur contra eum, qui dicitur de disse damnum. secus est, si agatur contra tertium obligatum pro tali damno, ut si agatur contra uillam, obligatam ad emendationem damni ex forma statuti. uti inquit Bar. in l. ne quid. ff. de incendio ruina, naufragio. & in l. 1. ff. de furtis aduersus nautas. & Bal. & Saly. in l. si quando. C. unde ui. & Crauetta in consi. 196. ad fi.

Domini terrarum, & castrorum tenentur custodes deputare omni tempore, ne damna aliquo tempore fiant. ut dicit Ange. in l. ne quid in prin. ff. de incen. rui. naufra. & Bal. in c. 1. §. conuenticulam de pace iura. fir. argu. l. si ita legatus. §. si dominus. ff. de usu & habita. & Cassane. ubi supra, & dominus Herony. de Môte. in trac. de finibus regē. cap. 57. sub nu. 6. i. fi.

Pone, statutum dicit, quod saltuarius denunciaret maleficia. An tenetur denunciare maleficia non punibile? respō. Bar. quod sic. in l. si. §. diuus. ff. de publica. quia cognoscere. an maleficia sit punibile, nec ne, est iudicis officium, & non ipsius saltuarij. ut inquit Franc. de Are. in l. cum quidam. ff. de acqui. hære. vide Alberi. in qq. ad statu. q. 62. in 2. par. ubi, dicitur, quod si saltuarij tenentur denunciare maleficia infra decem dies, licet aliquis præocupauerit, uel iudex ex officio procedat, nihilominus etiam tenentur denunciare.

Si statutum dicit, quod saltuarius debeat denunciare maleficia, nec apponit terminum, Intelligitur incontinenti à tempore scientiæ. non tamen cogitur denunciare præcipiti festinatione, sed inquisita veritate facti. ut inquit Bal. in l. cum ancillis. C. de incestis nup. & in qq. ad statuta. uer. syndicus.

Statutum dicens, quod stetur dicto saltuarij, vel syndici, Intelligitur in dubio, & alijs probationibus deficientibus. secū dum Ros. inter consi. crim. diuerforum per Zilettum. in consi. 141. num. 10. vol. 1.

*De saluo conductu, quod latine dicitur
fides publica.*

SI quis habet saluum conductum, & securitatem à republi-
ca pro delictis per eum commissis, & nouum committat
delictum, quo certe casu respublica offenditur. l. illicitatio.
§. quod illicitè. ff. de publica. non per hoc securitas data rum-
pitur. secundum Dec. in l. cum proponas. in 2. col. ad fi. sub
nu. 6. C. de pactis. Qui scienter frangit saluum conductum, te-
netur leg. Iulia maiestatis. secundum Ange. in l. vltima. ff. de
sepulchro violato. & Bar. in l. 3. §. transfuga. ff. de siccar. & l.
neminem. C. de suscepto præpo. & archa. An autem iudex
possit dare saluum conductum hosti, vel rebelli. tradit Afflic.
in decis. Neapoli. 4. De saluo conductu, quod fit debitori. vide
per Marti. Lauden. in trac. de crimine læsæ maiesta. in 6. q. &
Corne. in consi. 45. in 1. uol. & Cataldi. in trac. syndica. num.
92. Et ad impediendum saluum conductum. uide Ferra. in c.
55. De saluo conducto plura tradit Herculanus in tracta. de
cautione de non offendendo. cap. 37. Et de saluo conducto à
iudice reo dādo, tractat Placa. in Epito. delic. cap. 37. & Bal.
in consi. 490. in 1. ubi etiam ponit formam salui conducti. &
in concilio tridentino. & uide Mandosium in practica signa-
turæ gratiæ. ubi de saluo conducto agit. fol. 74. pagina 2. cum
seq. Et si bannitus petijt saluum conductum pro decem die-
bus, & fuit simpliciter concessum, intelligitur pro decendio,
iuxta petitionē. ut dicit Bar. in l. 1. ff. ad legē Iuliam maiesta.
de quo etiam uide Ioan. Selua. in tracta. de beneficio. par. 3.
q. 12. num. 99. vbi tractatur fufius de saluo conducto. & tra-
ctat Horatius Lucius inter consi. crim. in consi. 167. in tomo
1. & Rolan. à Valle in consi. 68. nu. 13. in 2. & Claudius in re
gula criminali 17. num. 8. uide omnino Menochium in tra-
cta. de arbitrio iudicis. in casu. 336. 337. & 338. & Magalotū
in tractatu de saluo conducto. Quæ omnia supradicta nota
ad statu. Ferr. sub rub. de habentibus licentias, vel salua con-
ducta.

ducta.&c.Et dic,quòd saluum conductum,ne quis moleste-
tur à creditoribus non comprehendit creditores ex delicto.
vt inquit Roma . in singu. 183.& 179.nec ex contractu iura-
to . secundum Fely. in c.constitutus.uer.statuta iurata.de re-
scriptis.

Sanguis.

SI contra aliquem ex statuto formatur inquisitio,uel accusa-
tio cum sanguinis effusione.& probatur de uulnere tatum.
debet sequi condemnatio de simplici uulnere, quia omnino
testes tendunt ad probandum delictum. ut ait Paul. de Cast.
in l.si commune.§.si is, qui aquam. ff. quemadmo. serui. amit-
ta.& Bal. in practi. crimi. in qq. circa probationes. in q. vtrū,
si probetur plus.&c.

Si statutum dicit,quòd extrahenti sanguinem in palatio,
amputetur manus,non comprehendit barbitonsorem.secun-
dum Iaco. Butri. in l. quamuis . C. de in ius vocan.

Si statutum dicit,quòd si quis extraxerit sanguinem in pla-
tea amputetur illi manus,nisi soluerit centum. Vsq; ad quan-
tum tempus poterit soluere ista centum? respon. Bar. in l. i. ff.
de penu. lega. pro ut est in l. item ueniūt. §. i. ff. de pet. hæ. &
ibi innuit, quòd usq; ad sententiam. idem tenet etiam Bar.
in l. seruus quoq; ff. de hære. insti.

Statutum imponens poenam effundentibus sanguinem,
Non habet locum in parua sanguinis effusione . ut tenet Cor-
setus . in singu. uer. effusio.& in tracta. de minimis. in glo. in
ver. effusus. in prag. sub titu. de electio. pagi. 30. An id statutū
habeat locum in guttū sanguinis effusione? responde, vt
per Ange. in tracta. malefi. in glo. sanguis exiuit. & uide Tira-
quellum in suo tracta. de iudicio in rebus exiguis . pagi. 34.
vers. decimo & undecimo. & Dec. in c. tuarum. de priuilegijs
uum. 9. & Abb. in c. proposuisti. in 2. no. de consecra. ecclie.
uel altaris. & Ias. in l. sciendum. num. 13. ff. qui satisfacere cog.
& tradit Vasquius in tracta. de successionibus. lib. 1. ultimi li-
bri

brī principalis. §. 7. num. 35. ubi etiam dicit, quòd ex modica sanguinis effusione, ecclesia non debet reconciliari. & Alberi. in dictionario. in uer. effusio, & ibi Castellioneus addit, uide etiam Bal. in eius practica, in q. vtrum pro effusione modici sanguinis quis puniatur? ubi dicit, quòd dictus casus, iudicis arbitrio committitur, ut not. de sen. excommu. c. cum illorum, uer. nos inde. in glo. quid si modicum? & vide Menochium in tracta. de arbitrio iudicis. in casu 277. num. 8.

Satisfactio.

STANTE statuto, quòd quis non admittatur ad excipien-
dū in causa criminali, nisi prius p̄stita idonea satisfactio. Dic tamen, quòd potest implorare iudicis officium. Cum officium et exceptio differant realiter, & essentialiter. secundū Ange. in l. planē. ff. de pet. hær. vide omnino Grammat. in cōfi. i. incip. post decisiones. vbi ex forma statuti quis tenetur satisficere, antequam acceptet officium alicuius pratoriatu, uel potestariæ. Certæ, si est idoneus, creditur soli cautioni, cum generali hypotheca bonorum suorum. ut tenet Bar. in l. quicumque. C. de fundis patrimo. lib. x. ubi & Apostil. Et ibi, Alex. dicit in Apostil. quod stante statuto, quòd iudex teneatur in syndicatu, si non recipit idoneos fideiussores. Non tenetur, si minus Idoneum recipiat, quando principalis esset idoneus ad soluendum. secundum Bar. in l. quoties. C. de dignita. lib. xij. ubi etiam Apostillantes hoc firman.

Scienter.

VBICUNQUE statutum requirit, q̄ actus fiat ab aliquo sciēter, Debet libellari de sciētia, & probari. ut ait And. in c. vicesimum de offi. delega. qui ponderat illum tex. in ver. scienter. & Corsetus in singu. ver. sentētia, vbi fusius hoc tractatur. quod no. ad statutum Ferrariæ. sub rub. de pœna recipientis rebelles & bannitos, &c. An autem quis ex sola delicti scientia committendi puniatur? vide omnino Iuli. Clar. in prac. crim. q. 87. per totum. Et no. quòd non incurritur pœ-

Questiones Criminales

na ex facto negatiuo, quod quis quid non fecerit, nisi probetur scientia. Puta si accusator villæ, malefactorem non cæperit, prout tenebatur ex forma statuti, debet deduci, & articulari, quòd sciens non cæperit, & sic, quòd sciret maleficium esse commissum, & etiam ipsum maleficium intelligeret. ut ait Crauetta, in consi 260. col. 2. uer. igitur ad probationem. in 2. vol. vbi alia ad rem scribit. vide etiam Marfil. in cons. 87. num. 15. & per totum in 2. & omnino Nattam in consil. 225. num. 2. in 1. uolum.

Scholaris.

SCHOLARES præsumuntur ignorare statuta loci. quia principaliter uacant studio. ut inquit Abb. in c. 1. num. 8. de loca. Et ideo statutis non puniuntur. ut tenet Scodobius in auth. habita. C. ne filius pro patre, & Bologni. ibidem.

Si statuto cauetur, quod Scholaris non possit pulsari, & conueniri coram alio iudice, quam rectore. Intelligitur, pro causa ciuili, & criminali, pro ut tenet Bar. in l. ex eo. per illum tex. C. de agentibus in rebus lib. xij. vide supra in uer. rector. & intellige statutum, donec scholaris est in ciuitate, in qua degit ad studium. & ad sit tale statutum. sed extra ciuitatem per alium iudicem conueniri poterit. Vide Corsetum. in sin gu. ver. statutum.

Si scholares iurant seruare statuta, quæ dicant aliquid debere fieri, uel non fieri, sub certa pœna, & contraueniant statuto, non incurrunt periurium, nec peccatum mortale. quia intentio condentis statutum, uidetur limitasse suum præceptum, quo ad illam pœnam, quod dicit Iason esse notandum, in §. item si quis. in l. i. de actio. sub num. 79.

Secta.

SECTA capitur in bonam partem. ideo, si plures communicato cõsilio ad finem boni, sub nomine sectæ conueniunt, vel se colligunt, non possunt puniri, uigore statuti prohibētis

ris sectam fieri. ita tenet Apostill. ad Bar. in l. 2. C. de delato. lib. x. & Bossi. in pract. crim. in titulo de unionibus, & colligationibus, vbi plenè de hoc habetur. & Iul. Clar. in prac. crim.

*De securitate præstanda per eum, de
quo timetur.*

AD statutum de securitate præstanda per eum, de quo timetur, De quo apud Ferrarienses est statutum in libro statutorum 3. uide Abb. in consi. 61. in 2. par. vbi dicit, quòd si quis promisit te non offendere. Ista promissio intelligitur nisi causam offensionis dederis, & subscribit Fely. in rub. de treuga & pace, & Apostill. ad decis. Tholosa 489. & Ange. in l. dies. ff. de damno infect. & Alex. ibidem. sub num. 5. ubi dicit, quòd nò est præstanda cautio de nò offendendo in perpetuum ei, qui propter inimicitiam timet offendi, sed est moderandum iudicis arbitrio. l. de die. ff. qui satisda. cog. & idè dicit Deci. in consi. 100. sub nu. 7. in 1. vol. & decis. Tholosa. de qua. supra. in addi. vide Castrense in l. Valerianus. ff. de prætorij stipula. nu. 3. ubi dicit, quòd tunc iudex potest apponere longum tempus, puta decennium. aliàs in l. seruus. C. de poenis. iudex protulit sententiam contra seruum, & còdemnavit eum in uinculis. dicit lex, quòd intelligitur in perpetuum, ex quo tempus non est limitatum in sententia. Sed hoc est arbitrium iudici, ut quis præstet fideiussionem pro securitate. ut inquit Melchior de facinis. inter consi. crim. in consi. 78. nu. 20. in 1. parte. qui est omnino uidendus. & vide Alberi. in l. non est uerisimile. ff. quòd metus causa. vbi dicit, quòd si quis iurat se non inuenire fideiussorem, & ex qualitate personę iudici uideatur, quod uerum iuret, committitur iuratorię cautioni. ut etiam idem Alberi. notabiliter dixit. in l. 1. ff. qui satisda. cog. & in auth. generaliter. C. de episco. & cleri. uide eundem Alberi. in l. denunciamus. C. de ijs, qui ad eccle. confu. & Marsil. in l. 1. §. si. sub nu. 111. cum seq. ff. de questio. & Alberi. in l. 1. §. ne potentes. 2. & 3. col. ff. de

Quæstiones Criminales

offi. præsi. ubi etiam per alios hoc tenetur. & Firma. in uer. securitas. & Marfil. in d. l. 1. §. præterea. sub nu. 75. Et situ petis, à me cautionem prædictam, non teneor eam præstare, nisi et tu caueas de me non offendendo, quando etiã ex parte mea est timor iustus, secus si uanus. ut inquit Bar. in l. qui bona. §. si quis. circa fi. ff. de damno infect. & Fely. plenè de hoc tradit in rub. de treuga, & pace. sub num. 11. in 6. declara. & uide Pari. de Puteo in tract. syndica. in §. si sunt. pagi. 134. in tom. 14. sub nu. 2. & Parisi. in consi. 168. in 4. ubi tractat, an & quando quis teneatur ad dictam cautionem de non offendendo? & Iodocus tractat in Practica crim. cap. 107. in tit. de publicæ fidei, salutis guardiæ, siue securitatis uiolatione, & Cassane. in consuetu. Burgun. §. 5. pag. 60. in 26. casu. & pagi. 103. & Ioan. Sanxon. in consue. Turonen. in titu. des crimes. articulo 3. & Foller. in prac. crim. in fragmentis, ad fi. ubi de fideiussoribus agit. & Bossi. in pract. crim. in titulo de remedijs ex sola clementia principis contra sententiam, per discursum. ubi tractat plurima. quid si quis dixerit alicui coram, Ego te interficiam, an tenebitur præstare fideiussionem de non offendendo, nec per se, nec per alium? uide per Albericum in d. l. illicitas. §. ne potentiores, col. 2. ad fin. Et si propter culpam alicuius potentioris interuenerit inimicitia cum aliquo. ille talis poterit cautionem petere, ut inquit Alex. in l. hoc amplius. §. si quis. ff. de damno infect. uide omnino. dom. meum Cephalum in consi. 190. in 2. & uide plenè de hoc per Iuliū Clarum in pract. crim. q. 47. & Herculanium in tracta. de cautione de non offendendo. & Moronum in tract. de fide, treuga, & pace. & Parisi. in consi. 168. in 4. & Placam in Epitome delicto. lib. 1. cap. 7. & securitatis tractatum Gulielmi de Cuneo, qui est inter tractatus de assicuratione diuerforum, pag. 451. Et ille proprie dicitur securus, qui habet efficacem & inexpugnabilem securitatem, quicumque. n. potest impugnari, non dicitur proprie securus. ut inquit Bald. in l. prima. in fin. C. si aduersus solutionem. ubi dicit hoc esse notandum

dum pro instrumētis & statutis . Et statur sacramento illius, qui petit securitatem sibi fieri , & dicit se timere , ne offendatur . prout dicit Ioan. Sanxon. ubi supra . & hoc dicit esse de consuetudine . Et quando metus probetur , ponit Plot. in repeti. l. si quando . C. vnde vi. sub num. 76. & num. 108. Et potest impetrari dicta securitas etiam pro amicis . ut tenet Ioan. Sanxon. vbi supra . & Cassan. ubi supra . Et si forensis est meus inimicus , si multum conuersatur in hac ciuitate , possum ab eo petere cautionem , ne me offendat , secus , si non multum cōuersatur . l. 2. C. vbi de crimi. agi. oportet . & quod ibi no. Bar. & idem Bar. in l. si susceperit . §. si ea res . ff. de iudi. Et si pater præstitit cautionem pro se & filiis de aliquo non offendendo , non tenetur ex offensa facta per filium naturalem . secundum Cy. in l. cum pater . §. nolo . ff. de lega. 2. & Fely. in c. in præsentia . de proba. sub num. 22. Et verba ista , promitto non offenderete , & illos , qui sunt de parte tua , comprehendunt omnes , qui pro te acceperunt arma . secundum Specula. in titu. de treuga & pace . de quo Bal. in l. omnia . §. cum patronus . ff. de offi. præfec. vrbis . Et quis non præsumitur inimicus , nisi probetur . quia hoc consistit in facto . l. 1. C. de emen. propinquo . c. cum in iure . de offi. de lega. c. Raynuius . & c. Raynaldus . de testa . & in additamento ad decis. Tholosa . 489. Et securitas data patri , intelligitur , etiam data filio . l. si ita stipulatus fuero per te non fieri . ff. de uer. ob. cum simi. de quibus uide per Afflic. in tracta. de iure prothomis . §. 1. num. 19. Et vxor non tenetur redire ad virum , nisi ei uir caueat de non offendendo . ut tenet Caccialupus . in trac. l. si quis illustris . col. 12. C. ad officia . & Bal. in cons. 176. in 1. parte . Etiam , si culpa sua à marito discessisset . c. 1. vbi Marianus . in 9. no. de litis contest. Etiam si steterit cum amasio , & non auderet redire ad maritum . ut inquit Bella pertica . in q. 447 . & Bal. in d. consi. 176. vbi etiam ponit casus , in quibus vir tenetur præstare cautionem vxori de non offendendo , & casus , quibus non tenetur . vide per Rolan. à Valle in cons. 27. in 3. per totū

& Anto. Gomez. in trac. de delictis. in tomō 3. ca. 16. nu. 16. Et propter nimiam sæuitiam viri, contra quam mulieri idonee caueri non potest, posset fieri separatio, quo ad thorum. c. literas & ibi Panor. & docto. no. de resti. spolia. & idem Panor. in c. 1. de diuor. & Euerardus. in centu. lega. in loco ab exceptione ad regulam. pagi. 48. vbi dicit se pluries habuisse in facto, & idē respondisse. Et vxor non est restituenda marito, si non potest cum eo secure morari, absq; periculo personæ, nec remedio cautionis potest sufficienter prouideri. Immo hæc est sufficiens causa remouendi eam ab eo, & separandi matrimonium, quo ad thorum. vt ait Emilya. in cons. 3. Et idem econtra, si mulier insidiatur marito, & eum veneno interficere tentauit, neq; vero simile sit, quod refrenari posset, potest eijci. ita dicit Abb. in c. literas. in vlti. no. de resti. spolia. & in c. quemadmodum. §. illud in fi. de iureiuran. de quo. vide Gerar. in singu. 65. & Aemilyannum in consi. 151. Et si uir expulit vxorem de domo, & postea vult eam recuperare, oportet, qd maritus iuret, qd eam non percutiet. l. fi. §. si. ver. interuentione. super uer. interueniente. C. de ijs, qui ad eccle. confugi. & Guiliel. de ludo. in singu. isto. col. 7. Et potest vxor agere actione iniuriarum contra uirum, quando atrociter eam verberasset. secundum Ioan. Andr. in addi. ad specula. in titu. de iniurijs. super rub. tamen putat melius esse, si vxor agat actione in factum, vt fama mariti illesa præseruetur. & hoc dicit Alex. in l. diuortio. in §. si uir. in 3. col. ff. solu. matri. se alibi non legisse. & putat, in rarissimis locis hoc reperiri. & attestatur se Paduæ consuluisse. & Arno. in Epitome. 26. verum est tamen, qd correctio maritalis est permessa marito. etiam quod prius præstitisset cautionem propter sæuitiam suam, de qua timebatur. vt inquit Abb. in c. quemadmodum. de iureiuran. & in c. ex transmissa. nu. 2. de resti. spolia. & vide Archiepiscopum floren. in eius summa. in titulo. de diuortijs. cap. 21. in §. vi. ad fi. parte. 3. pagi. xxi. & Fely. in c. cum contingat, in fi. de foro compe. & Bal. ubi supra. & Paris. in

ti. in consi. 54. in 4. par. sub num. 34. & per totum. & Follerii. in prac. cri. in titulo. dentur capitula. quòd suffocauit uxore. sub num. 68. pagi. 186. & ibi uide, An & quando maritum accuset uxor, & tamen tenetur stare cum uiro, etiam peruerso, quandoq; & quandoq; non. ut ait Neuiza. in sylua nup. lib. 1. num. 37. Et si maritus iussit uxori, quòd consentiret medico, qui cum liberare nolebat, nisi còsenseret, quòd eam carnaliter cognosceret, & ipsa consensit, non potest postea eam repellere. xxx. q. per Brixensem. in qq. de quibus Alberi. in l. 1. col. 2. C. de sponsa. Et potest maritus uxorem suam fugitiuam autoritate propria capere. ut dicit Crauetta in consil. 18. num. 6. in 1. & Abb. in c. 1. per illum tex. in 7. no. num. 7. ut lite non contesta. allegat. c. benedicto. 32. q. 1. & l. Nec timorem. ff. quòd metus causa. Et quando mulier debeat, uel non debeat reuerti ad domum mariti, ponit Abb. in d. c. 1. num. 14. & glo. c. ij. de sequestra. poss. & fruc. & Deci. in l. foemina. num. 8. ff. de regu. iur. & Crauetta. in d. consi. 31. & Fely. in c. cum contingat. in fi. de foro compe. Et quoties uir uxorem repellit, tenetur ei restituere dotem. ut ait Sozi. in l. 2. col. 3. in fi. ff. solu. matri. Et quomodo maritus repetat dotem. tradit cum 1. in consi. 1. & Bal. in consi. 176. in 1. Et si mulier seorsum habitat à marito, potest ab eo expensas petere. ut ait Sozi. ibi. & Alex. in consi. 46. & 26. in 6. uol. per totum. & docto. in l. 1. C. de lega. & Cy. in l. si uxor. C. de condi. insertis. & Bar. in l. cum satis. C. de Agrico. & consi. lib. xi. & Bal. in d. consi. 176. in 1. uol. Item si maritus est rixosus, cogitur alere uxorem extra domum, si cum eo non potest habitare. secundum Ray. de Forli. in l. Caio. §. fi. ff. de alimen. lega. l. si conuenerit. pro socio. & Bal. in d. l. 1. C. de lega. & decis. Tholosa. 87. Et no. q. in eo, qui timet offendi, non sufficit nuda cautio. ut ait glo. in c. transmissa. & glo. in c. literas. de restitu. spolia. cum ibi allegatis per Deciū. & uide Areti. institu. de interdic. in §. in summa. col. fi. num. 8. & Neuiza. in sylua nuptiali. lib. 1. nu. 37. & Crauettam. in consil. 31. in 1. Et plenissima securitas dicitur, quando

Questiones Criminales

quando non potest peti restitutio in integrum. secundum glo.
in l. Ait prætor. §. permittitur. ff. de mino. in uer. imputandū
& est tex. in l. fi. C. de fundis patrimonialibus. xi. in uer. nullam
molestiam, uel inquietudinem. & Alex. in consi. 151. & 163.
uol. 2. & Sozi. in consi. 164. & 194. & Cur. in consi. pen. & De
ci. in consi. 29. & in l. ij. C. qui admitti. & Gozadi. in consi. 68.
Et qui securitatem promittit, hoc efficere debet, ut is, qui eā
accipit, nullam incurrat læsionem. ut inquit Zafi. in consi. 14.
num. 31. lib. 1. Et si quis non inueniat fideiussorem propter
suam dolo sitatem, & corruptos mores, non debet credi iura
mento istius, cuius mores sunt corrupti. Argu. l. non omnes.
§. à Barbaris. ff. de re mili. c. per uestras. de dona. inter uir. &
uxo. & C. de secundis nup. l. hac edictali. §. his illud. Nam ui
lium personarum dictum, & iuramentum nullum habet pō
dus, & quasi pro nullo & nihilo reputatur apud bonos, & gra
ues, ut dicit Bal. in auth. cui relictum. col. 2. num. 8. C. de in
dicta uiduita. tollen. & vide Alex. in consi. 88. col. 3. lib. 7. ubi
dicit, qd si quis probetur dixisse. Ego uleiscar de tali. debet in
telligi de uindicta licita per uiam iuris & iustitiæ. quemad
modum & in simili dicit Bal. in consi. 98. incip. Bettonus. lib.
1. quod si quis iactauerit se de expellendo aliquem de posse f
fione, qd uerba iactationis debent intelligi de expulsionē le
gitima. per uiam iustitiæ. si quis tamen promittat aliquem
non offendere, si postea ille fuit bannitus, potest offendere,
nec dicitur contrafecisse statuto. ut ait Bar. in l. qui seruum.
ff. de uer. obliga. & Deci. in l. fi. ff. de reg. iur. vide Mansueriū
in prac. ubi de asse curamento agit. pagi. 40. Et si quis offen
dat aliquem, potest ab offenso petere cautionem, si tinet, ne
vicem ei reddat. ut ait Bar. in l. qui bona. §. si iuxta. ff. de dam
no infec. licet Paul. de Cast. contradicat. per la. auxilium. in fi.
ff. de mino. tandem residet in hoc. quod iudex, ut obuiet ri
xis, & malis, ex officio poterit facere, ut ambo caueāt. l. æquif
simum. ff. de usufruc. & Alex. in d. §. iuxta. & Ange. & Abb. in
c. 1. ut lite non con testa. & Maranta. in speculo. pagi. 107. nu.
13. glo.

13. glo. uer. pacis litera. c. in procemio prag. pagi. xi. vbi dicit, quod licet mihi dederis securitatem, possum petere, ut sit mihi licitum portare arma, cū satisfatione maleuolus animus non tollatur. ut. ff. de suspectis tuto. l. quia satisfatio. & insti. co. §. nouissimè. & dicit Guid. pap. in q. 418. vbi etiam ponit, quando quis contra securitatem uideatur facere. vel eam frāgere. & q. 489. ubi & Apostil. Si quis petat à D. Potestate eius familiam, dicens se timere, quod inimici eum non offendāt, ut eum associet, debet Potestas hoc facere. ut Alberi. ait in l. si cuius rei. §. si inter duos. ff. de usufruc. & in l. denunciamus. C. de ijs, qui ad eccle. confugi. ubi etiam dicit. quod potest iudex etiam præcipere, quod sub certa poena eum non offendant. quod probat ex multis. uide omnino Gandy. in tracta. maleficiorum. in titulo. de transactionibus, & pactis in maleficijs. num. 18. ubi tractatur, quando iudex possit cogere quempiam satisfacere, uel quis alius priuatus. Et si petis à me cautionem de non offendendo, & ego peto à te, nisi tu mihi caueas, non cauebo tibi. l. qui bonæ fidei. §. si quis, quia sibi. ff. de damno infec. quod uerum esse dicit Bar. nisi ex una parte esset iustus timor, & ex alia vanus. tunc. n. non esset cauendum. ut. ff. si cui plusquam per legem salcidiam. l. hæc autem in prin. Et quæ sit bona securitas. tradit Rui. in consi. 26. num. 5. & Marsilius. in l. 1. §. præterea. num. 75. ff. de quæstio. & pluribus seq. numer. & ibidem num. 112. & per Bal. in d. l. 1. C. si aduer. solutio. Pone, quidam dicebat se per horrescere aduersarium, & horrescentiam probauit, uel per testes, uel proprio iuramento. Aduersarius uerò uult, se admitti ad probandum contrarium. An possit admitti? respon. quod sic. ut habetur in q. Tholosa. 236. & 489. ubi hoc traditur plenissimè. & uide Sozi. in consi. 93. in prin. uol. 1. ubi ponit, quot modis quis securum facere aliquem uideatur. uide Guiliel. de cuneo. in tracta. de securitate. & Tiraquellum in suo tracta. de iure primigeniorum. q. 66. sub num. 13. ubi securitas data alicui ex statuto pro se, & socijs, iudex etiam comprehendit.

Quæstiones Criminales

& ait Ange. in l. Papinianus. §. si quis mortis. ff. de inoffi. testa. Eum cui data est securitas, nullo modo directè, uel per indirectum debere uexari. aliàs non intelligitur securus. & ad hoc probandum, allegat. l. 1. ff. ad. l. Iuliam maiesta. & l. 1. C. de præto. stipula. & uide ad rem Zafi. in consi. 14. sub num. 3. pagi. 208. in 1. parte. & in consi. xv. pagi. 244. ubi de securitate tradit, seu saluo conducto à principe dato. & ad statutum Ferrariæ. de quo supra. Dic, quòd requiritur speciale mandatum ad hoc, ut possit peti dicta securitas per alium. secundum Alex. in consi. 78. col. 1. in fi. vol. 5. & q̄ exhibere debeat m̄ datum. uide Papiensem. in fine inquisitionis. & Ange. in tracta. de malef. fol. 91. col. 3. vers. quid ergo. Et delegatus potest arctare ad securitatem. ut dicitur per Specula. in titulo de legato. 5. sequitur. vers. quid ergo. Et istud statutum probat, q̄ offendens potest hanc cautionem p̄tere. & idem est de iure. ut inquit Bal. in d. l. quod bona. §. iustum. de damno infec. & Anchara. in consi. 52. & Fely. in rubri. de treuga & pace. in 8. clausula. Sed an cauebit de non offendendo, etiam pro familia, & coherentibus? responde, ut ait Ludo. Bologninus in repeti. §. Cato. in col. 99. & uide plura ad hoc statutum per Fely. in d. ritu. de treuga & pace. col. 4. ver. qui timet. & Bar. in l. 1. §. ne petenti. de offi. præ. uide etiam ibi an, & quid sit dicendum pro Amicis, & familiaribus. & uide Menochium. in tracta. suo de arbitrio iudicis in casu. 140. num. 6. ubi dicit, q̄ quæ iusta sit causa securitatis præstandæ, arbitrio iudicis est declaranda. & ibidem dicitur quanto tempore duret dicta securitas in casu. 141. & Idem Menochius. ibidem in q. 81. agit de saluo conducto dando à iudice reo inculpato. & uide omnino Nattam. in consil. 616. ubi tractat, quando maritus, uel alius teneatur præstare fideiussionem timenti. in statuto nostro. in uer. Iuratoria &c. secus de iure, ubi iuraret nec requirit fideiussionem, etiam à iudice, attenta qualitate personæ. quod uerum dicit Albericus. in l. fi. in prin. uer. sed uidi dubitari. ff. quod metus causa. in statuto ad finem. in uer. arbitrio iudicis

iudicis &c. Dic, quòd omnia à iudice videntur benefacta, quando eius committuntur arbitrio, debitis circumstantijs concurrentibus. vt inquit Bal. in l. edita. in 2. repeti. C. de Eden. allegat. Inno. in c. innotuit. de eo, qui fur. ordi. suscepit. videndus est etiam Paris de Puteo, in tracta. syndica. vbi agit de officio syndicatorum, col. 2. num. 8. & in §. Potestas. pagi. 90. Et de iure quis prohibetur in carceribus macerari. l. 1. & l. de his. C. de custo. reorū. & dicit Parisi. vbi supra in §. licet. Et qui potest ex officio aliquid facere, & non facit, non tenetur parti ad interessē, nec in syndicato. vt dicit Ange. in l. iusti. ff. de iusti. & iurē. quia in commissis iudicis arbitrio non potest appellari. vt plenē no. in c. ij. de iuramen. calum. & Ioā. de Imola dicit in l. 2. de publi. iudi. & Paris de Puteo, ubi supra. in §. iudex, qui potest. vide omnino Alberi. in d. l. denunciamus. C. de ijs, qui ad eccle. confugi. & ait Bal. quem sequitur Areti. in tracta. malefi. in uer. quas, si non soluerit. qd' in arbitrarijs debet iudex in partem mitiorem inclinare. c. de causis. de offi. de lega. Et an istud arbitrium trāseat in successorē iudicem in officio? respon. Iulius Clarus. in prac. cri. mi. q. 71. ad fi. q. sic. In fine statuti uer. volente & instante bān niatur, & extra territorium stare compellatur. Dic. quòd magna poena est hominum commercio priuari. ut dicit glo. in c. ex eodem. de sententia ex communica. in vi. ver. dignoscitur. nam

Dulcis amor patriæ, dulce videre suos.

Vt refert Neuiza. in fylua. lib. 4. pagi. 133. in paruis. quoniam priuari patria grauē est. ut no. in l. fi. C. de seruis exportandis. & quod ibi glo. & Natta. in consi. 597. num. 19. in 3. ubi dicuntur plura. & Deci. in consi. 283. in 2. num. 9. & Boeri. in consi. 10. & in Tusculanis Cicero. & Scruola. in l. qui habebat. ff. de lega. 3. in uer. dulcissime patriæ. & Ouidius.

Rursus amor patriæ ratione ualentior omni:

Et Idem in Ponto.

Quæstiones Criminales

*Nescio qua natale solum dulcedine cunctos
Ducit, & immemores non sinit esse sui.*

Hinc Virgilius:

Vincit amor patriæ:

Et est rex. in l. veluti. ff. de iusti. & iure. in uer. dulcissimis patriæ finibus. hinc Maro.

Nos patriæ fines, & dulcia linquimus arua:

Nam patriæ, ut inquit Scobeus in serm. trigesimo septimo, est uelut alter quidam Deus, & primus, maximusque parens, quo fit, ut qui nomen ei imposuit, à re ipsa non temere patriam nominauit, vocabulo si quidem à patre deducto, pronunciato tamen foemina terminatione, ut ex utroque parente mixtum esset. plura de hoc ait Plac. in Epito. delicto. cap. 22. & cap. 27. & 28. Et dicitur patriæ quasi parans tria. vi de glo. in d. l. veluti. ubi plura congeruntur per Alberi. num. 12. Et licet ingrata quandoque sit patriæ, pro ut Ferraria Felyno. qui dicebat, ingrata patriæ nunquam habebis ossa mea. & Cicero ad Marium. Nam (inquit) multi suam rem bene gessere, & publicam patriæ procul. Multi, qui domi atque agent, propterea sunt improbat. & Sophocles dicebat, manendum esse domi, cui cuncta sunt prospera. leuiter tamen ferendum est. ut de Scipione Affricano Romæ totiusue Italiæ liberatore dicitur. de qua re fusius. D. Asinius tractat in titulo. ff. de religiosis & sumptibus funerum. in l. minime. sub nu. 22. & seq. pag. 317. & Cicero ad Sulpicium, non ne maius siue periculo domi tuæ esse, quam cum periculo alienæ. Notum est apud Ciceronem cæleste illud Affricani dictum. omnibus, qui patriam conseruauerint, auxerint, adiuuerint, certum esse in coelo definitum locum, ubi beati æuo sempiterno fruuntur. De quo sic. F. Petrarca in epistolis familiaribus. lib. 1. epistola 38. unde ipse Petrarca de remedio utriusque fortunæ. dialogo. 4. lib. 2. conqueritur. quod patriam deseruerit,

seruerit, & tot mala passus fuerit. & quia de his satis.

Claudita iam riuos pueri, sat prata biberunt.

Plura quandoq; scribam in meo tractatu de argumentis in loco. à patria.

Sedere.

SI sit statutum, quòd iudex horis iudicij debeat sedere ad banchum singulis diebus. Dic, quòd ipse iudex debet facere constare ex actis, quòd singulis diebus illic sedit. Alias haberet in syndicato controuersiam, & damnum per syndicatores. et maximè Tergestinos, qui ut plurimum querunt id, & alia scrupulosè contra officiales. ut tradit Pau. de Castr. in auth. si quis in hoc. C. de episcop. & cler. & Claudius in regu. crim. 28. verum est, q nec hora incongrua, & post horā determinatam magistratus debent sedere pro tribunali, & est eis verecundia sedere in solito tempore. & ideò statuta terrarum determinant horas, ut dicit Bal. in l. 2. §. & quia magistratus. in 2. lectura. ff. de orig. iur. & Bal. in l. si cū ipse. ff. de excusa. tuto. vbi inuehit contra iudicem festinanter descendentem de banchu, quem refert. Fely. in c. ecclesia S. M. de constitu. num. 35. Et actus, qui per iudicē sedere debentem pro tribunali, non possunt expediri de nocte. vide omnino per Fely. in c. consuluit. sub num. 19. de iud. vbi etiam ponit alia quā plura talia, quæ non possunt expediri de nocte. & vide l. affr. in decis. 412. & Lucā de Penna. l. 2. C. de iure fisci. lib. x. Et sententia plata prima hora noctis non tenet. ut ait Anch. in cons. 52. per totum, vide omnino Blanchum in trac. de compromissis. in q. 9. ubi de effectu sententiæ agit. sub nu. 47. in tomo xij. pag. 192. Et not. quòd iudicis decretū debet interponi iudice sedente pro tribunali aliàs est nullum. vt inquit Bal. in l. tutores. §. naturali. ff. de confirman. tuto. Quando autem iudex dicatur sedere pro tribunali, ponit Carrer. in prac. crim. pag. 9. sub nu. 45. Et licet potestas, uel iudex horis statuti pro tribunali non sedeat, quia nulli adfint litigā

Quæstiones Criminales

res requirentes iustitiam, non dicitur facere cōtra statutum. ut inquit Rui. in consi. 12. num. 4. in 5. uol. Et qui contrarium diceret, q̄ scilicet adessent, probare teneretur, ut dicit ibi Rui. Et no. quòd iudex non cogitur audire, nisi palam ante tribunal. l. iubemus. C. de episco. & cleri. in fi. & Bar. in constitu. ad reprimendum. in uer. sine strepitu. sub num. 2. quòd nota contra importunos. & morosos.

Sententia.

Si sententia esset contra formam statuti, & iudex reducit illam ad statutum, ualet. ut ait Bal. in l. non dubium. col. 9. uerf. sed iuxta hoc. C. de legibus. Et de sententia criminali. tradit Claudius. in regu. crimi. 154. & Iulius Clar. in prac. crimi. q. 93. & seq. qq. usq; ad fi. & ibi uide de earum executione. Et quando quis absoluitur eo, quia crimen non commisit, fertur sententia absolutoria simpliciter & diffinitiuè. ubi uerò absoluitur, quia non est probatum. semper apponitur clausula. Rebus sic stantibus. uel stantibus rebus, pro ut stāt. ut inquit Iulius Clarus in prac. crimi. q. 57. uer. sed hic quæro. & q. 62. uerf. forma autem. ubi etiam subdit, quòd debet inquisitus ita absolutus, stantibus rebus, pro ut stant, præstare fideiussores, de stando iuri. & se præsentando toties, quoties fuerit requisitus.

Statutum, quòd contra non citatum sententia ualeat, non tenet. uti no. Bal. in l. 1. uerf. sed hic quæritur. C. quomodo & quando. & Roma. in consi. 145. & Deci. in consi. 681.

Sententia criminalis in tribus casibus absq; principis consultatione retractari potest. Primo, quādo lata est ex præsumptionibus, & fortiores aliæ superuenerunt, quā ex quibus fuit prolata. d. sententia. Item quando constat notorie de iniquitate, puta, quando Titius uiuit, & quis fuerit accusatus, eum occidisse. Item ex probatione, quæ licet de iure non teneat, est tamen ualida priuilegio statuti, uel consuetudinis, puta, quòd contumax habeatur per confesso. sententia. n. la-

ta ex

ta ex probatione priuilegiata, non transit in rem iudicatam. ut ai Fely. in c. consanguinei. in 2. col. sub num. 8. de re iudi. & Paul. de Cast. in l. & si seuerior. C. ex quibus cau. in fama irro. & Abb. in consi. 73. sub num. 2. in 1. vol. & 92. nu. 3. & Deci. in l. & si nihil. ff. de regu. iur. Et si iudex maleficiorum tulit sententiam in palatio ad tribunal vicarij, uel alterius iudicis, non tenet. ut ait Alberi. in l. ius pluribus. ff. de iusti. & iure. Itē si iudex in sententia dicit. Titius furtum commisit, per hoc cōsetur eum condemnare ad pœnam statuti pro furto, ut inquit Crauetta in consi. 79. num. 4. in 1.

Si statutum dicit, quòd reportans sententiam cōdemnatoriam contra reum, soluat intra decē dies à die sentētiæ duos denarios pro libra, aliàs non teneat sententia. Pone modò, q̄ sit lata sententia sine certa quantitate in expensis, uel in generali, uel in uniuersali iudicio. quæritur, quando incipiet tempus decem dierum? respon. Bal. in addi. ad specula. in extrauag. §. qualiter. à die taxationis expensarum, & à die declarationis in iudicio uniuersali.

Statutum dicit, quòd in sententijs criminalibus debeant interessē duo priores. An ualet sententia eis absentibus? respon. Bal. in l. cum sententiam. ad fi. C. de senten. quòd non. quia sunt testēs deputati à lege & si non tam cito uenerint, debent expectari, & si nolent interessē, debent subrogari duæ aliæ publicæ, & authenticæ personæ eorū loco. ne propter absentiam eorum publica uacillet autoritas.

Si statutum dicit, quòd sententiæ in Arengo latæ non possint reuocari. Non militat in sententia lata contra clericum. ut ait Ias. in consi. 121. in primo vol. per totum. Et sententia lata super substantia delicti, non facta mentione de qualitate tenet, ut ait Bal. in l. 2. C. quibus res iudica. non nocet.

Si sit statutum, q̄ sententia non uitiatur, quamuis reus ad sententiam non fuerit citatus, quando de crimine, seu ueritate rei constat, quia sublata sit defensio per liquidationem facti, statutum nihil continet iniquitatis. ut ait Bal. in l. cūctos.

Quæstiones Criminales

C.de sum.Trin.& fide cathol.de quo meminit Alex.in cons.
225.vol.6.ver.corroboratur.

Sententia lata de falso contra notarium absentem ex forma statuti, excusat eum ab infamia. secundum Specula.in titulo de sententia.§.1.uer.quid de istis.l.fin.C.de requi.reis.
& Guido Pa.in singu.330.

Si statuto aliquid sit prohibitum sub certa pœna, contraveniens non potest grauari ad soluendum illam pœnam, nisi super ea sequatur sententia declaratoria iudicis. ut per Marfil.in pract.crim.§.aggredior. sub num. 108.& seq. pag. 139. uide Barba.in consi.70.in ultimo volum.vbi de sententia criminali agit, & plura de sententijs criminalibus, & plura contra sententiam, ponit Bossius in pract.criminali in locis, de quibus in eius indice potes uidere.

Sapius.

AD statutum, quod utitur dictione sapius. vide Alex.in l.si idem.ff.de iuris.omn.iud.vbi dictio sapius uerificatur, etiam in bino actu.

Syndicare.

SI DICT statutum, quod talis officialis non debeat syndicari, nec super eo inquiri. Intellige, nisi pro reliquis ex eo, quod renuntiasset penes eum de bonis communis. ut ait Bar.in l.dominus Stichio.per illum tex.ff.de peculio lega. Et durante magistratu, potest iudex syndicari, quando sententiã uenalem proferret, uel quid dolose ageret. ut inquit Roma. in consi.415.per totum. Et condemnatus in syndicatu, non redibit ulterius in officiũ.l.si aliquid. C.de suscep.& Archaelib.x.ubi hoc fusius tractat Bar.& Fely.in c.ex literis. sub nu. 11. de constit.& Bossi.in pract.in titu. de officialib.corruptis. iniustisque iudicentibus.& in tractatu de syndicatu. Et not. quod non est de more doctorum, consulere aduersus officiales in magistratu, quando syndicantur, ut dicit Alex.in consi.70.in 1.col.in fi.in 1.volum.Item not. quod de consuetudine
officiales

officiales non syndicantur, nisi de dolo & barattaria, & illicitis extorsionibus. ut inquit Iulius Clarus in practica criminali. in q. 73. ver. item iudex.

Sodomia :

SODOMIA absque dubio est grauissimum crimen. ut dicitur in auth. ut non luxu. contra naturam. Nam ex isto crimine ciuitates cum habitatoribus pereunt. & propter tale delictum & fames, & terremotus, & pestilentia fiunt, ut ibi dicit Imperator. Et ideo iura armantur gladio. l. cum uir nubet. C. ad l. Iul. de adult. & in §. item lex Iulia de adulterijs. & instit. de pub. iud. Et hoc crimen apostasie nuncupat Lucas de Pena. in l. 3. & seq. C. de exacto. & excep. lib. xij. & Barba. in consi. vlt. in 1. vol. & Petr. Rebuff. in praxi beneficiaria. lib. 3. in prin. sub num. 38. Proinde angeli pessimi fugiunt, & dum vident, oculos claudunt. Et est summum nequas, & scelus pessimum. ut legitur in libro Genesis. Et in ore habere est turpissimum extimatum per Paulum apostolum in c. primo ad Romanos. Et sunt, qui scribunt, Orpheum Thracie principem omnium tanti sceleris, & libidinis de testanda repertorem fuisse. ut tradit Celsus Rhodigi. in lectionum antiquarum. lib. 8. cap. 30. ubi de hoc dicit late. Dicit tamen Augustinus. in sermone de sodomitis, & Gomorreis, ortum habuisse à mulieribus, & homines postea ipsam docuere. pro ut eum sic refert Bossi. in pract. crimi. in titulo. de stupro de testabili in masculos. num. 4. & ibi fusius habetur de hoc & D. Bursatus dicit in consi. 66. num. 38. ad fi. cui plurimum debeo, pro eius cons. 18. & Bermondus. in tracta. suo. de publicis concubinarijs. ubi de peccato sodomitico scribit. fol. 117. & Ficinus in commento conuiuij Platonis de amore. in v. oratione. c. 13. in fi. probat sodomie delictum esse speciem homicidij ex proprijs liberis. & Aristoteles in 7. moralium loquens de feritate, sic scribit. Ut dicitur, de quibusdam effera gentibus circa potum. Alios crudis delectari. Alios humanis carnibus. Alios inuicem tra-

Quæstiones Criminales

dere natos, vt in conuiuijs commedantur. Præterea (inquit) coitus masculorum feritas est, & mala consuetudo. illos. n. qui malignitate cæteros superassent hac infami appellatione notabant antiqui. vt tradit Petrus Marsus. in commento ad Sylum. lib. 1. super carmine illo.

Et fructus regni feritas, erat asper amore :

De hoc vitio, & eius detestatione latè scribit Cassaneus. in consuetu. Burgun. pagi. 234. sub num. 4. Et hoc est crimen publicum. ut inquit Paul. de Cast. in consil. 400. in 1. & Archiepiscopus floren. de eo. in summa. in titu. 5. in 2. par. & in titu. 14. cap. 4. vbi agit de decalogo. §. x. vbi tractans de sexto præcepto ad fi. de sodomia loquitur. in parte. 1. & refert Augustinum post aliqua de sodomia, & alijs vitijs luxuriæ dicentem, horum pessimum est cōtra naturam. si quis membro mulieris non ad hoc concessio, vti voluerit. & ait Archiepiscopus. vbi supra. lib. 3. in titulo. de satisfactione pœnitentiæ, hoc vitium esse maius, q̃ si quis matrem cognosceret. 37. q. 7. Coitus nanq; contra naturam est triplex, cum matre, filia, & masculo, item, quod fit cum brutis. ut ait Girlan. in tracta. de pœnis omni fariam coitus. q. 8. vbi fusius. de hoc tractatur. Etenim, qui cum brutis coierit, plusquam per septem annos pœniteat. 23. q. 2. c. hoc ipsum. cum seq. & Archiepiscopus flo. vbi. supra. in titulo de satisfac. pœni. sodomitas itaq; Lactan. Firmia. lib. 5. cap. 23. diuinarum institutionum. appellat impios parricidas. & Cassane. in consue. Burgun. in rub. sub. nu. quinquagesimosexto. & ibi dicit Cassaneus, quod huius delicti sciunt Itali practicam, sed fortè illos expertus loquitur. Masculorū autē cōcubitores appellat Apostolus Sodomitas, vt ait Corrasius. in l. si testament o. num. 23. vide Felicem Mal leolum in tracta. de matrimonio. in prin. num. 4. vbi quidam Canonicus appellat (menties tamen) Italos Macarellas, siue Busurones maledictissimos, quos inter, licet aliàs sint mulieres honestæ, tamen propter crimina virorum, in eorum despectum

despectum sunt infinite meretrices. & ij filij diffidentia sunt. vt inquit Cassane. vbi supra & est notabile dictū glo. in uer. diffidentia. in c. clerici de excessibus praelatorum. vnde Paulus Apostolus ait, masculorum concubitores non intrabunt in regnum cœlorum. Et nocte illa, qua natus fuit Christus, omnes sodomitæ mortui fuere. vt ait Afflic. super constitut. regni. lib. 3. in titulo de adulterijs. num. 11. & seq. super uer. legum asperitate. De iure ciuili poena sodomitæ est gladius. sed de iure canonico, debet excommunicari. vt inquit Zannettinus in tracta. de differentia inter ius canonicum & ciuile sub. nu. 226. & seq. vbi etiā dicit, qd Iudex ecclesiasticus propter hoc crimen habet in sodomitas iurisdictionem, licet sint layci, qui deliquerunt sodomiticè. Clericus verò sodomita deponitur, & in monasterium detruditur, & perdit beneficia, etiam si sit occultus sodomita. vt inquit Alex. de Neuo. in consi. 53. & si sit in corrigibilis, debet ad perpetuam penitentiam peragendam tradi. quemadmodum ait Archiepiscopus flo. in parte. 3. suæ summæ. in §. 5. col. 1. in titulo. de satisfactione poenitentia. Mediatores autem huius criminis debent decapitari. l. qui abducto. C. de poenis. & qui commodat domum etiam, vt id scœlus committatur, debet decapitari. l. qui puero. C. de extraordi. crimi. Sodomita ipso facto est infamis. vt inquit Deci. in l. si qua mulier. nu. 7. C. de secund. nup. Et ideo conuictus non potest esse Atronatus (vulgare est Anglicorum) quod sonat procurator in latino idiomate, vt dicit. Alberi. in dictione Atronati: & Archiepiscopus flo. in eius summa. lib. 2. ad fi. in titulo. de vitio contra naturam. Et ipso facto intelligitur sodomita priuatus bonis, nec de eis testari potest. vt tenet Dec. in d. l. si qua mulier. & vide consilium Anastasij Plati, ad quem scribit Epistolam Georgius Merula in commendationem. vbi probat sodomitam ipso iure & facto, absq; condemnatione esse in testabilem. quod consilium est inter consilia Barba. consi. 64. in 1. vol. & Corrasius. in d. l. si testamento. vbi etiam dicit Corrasius. quod sodo-

mita filio pupillariter substituere non potest, ut ait Deci. in l. si qua mulier. num. 7. C. de secundis nup. Licet cum muliere uideatur pollutio extra ordinaria coitus extra vas debitum. ita aliàs consuluit Maria. in consilio. incip. utrum cum muliere. & allegat Archidiano. 36. q. 3. in c. extraordinaria pollutio. & quia iura præcisè dicunt cum masculis. in §. item lex Julia. insti. de publicis iudi. & l. cum uir. cum glo. C. de adultere. Et dicit summa Angelica. sodomia est turpitudine in masculum facta. 32. q. 7. c. vltus. verius tamen est et esse cum muliere sodomiam, & contra naturam. ut probat Deci. in d. l. si qua mulier. & probat Archiepiscopus florenti. ubi supra & ita tenet post multos Couarru. in titulo desponsalibus & matrimonio. in parte 2. cap. 7. §. 5. num. 7. & cap. 4. col. si. fol. 7. col. 2. ubi allegat Augustinum, dicentem tolle meretrices de mundo & sodomiam, totus efficietur reprobis, & ita se consuluit se attestatur Berthachi. in repertorio, in ver. sodomia, apud Asculum. ubi etiam dicit, agentem contra naturam cum foemina dormiente sibi assine, post factum acclamante, teneri de raptu poena capitis. ut ait Cotta. in tract. rerum memorabilium. uer. pedicones. & Follerius. in tract. de sodomia. Et mulier patiens coitum sodomiticum, non præsumitur uoluntariè, sed coactè, & saltem metu reuerentiali. ut consuluit Sozin. in consi. 263. Et ideo potest episcopus punire sodomitiam. ut est communis opinio, de qua Bermondus. in tract. de concubinis. de quo Iul. Clar. in pract. crim. q. 37. uer. item quæro. Quid si vir cognoscit uxorem modo in consuetudo. An peccet mortaliter? Dic, q. non, dummodo in uase naturali mulieris sperma fundatur. prout dicitur in summa confessionum. lib. 4. in tit. 2. de matrimonio in q. 43. ubi etiam ponitur modus consuetus. & Alber. in dictionario, in uer. coniugalitas, & est sententia diui Thomæ, prout eum sic refert Nicólaus Ploue in tract. de sacramentis, in si. ubi dicit, quod si uir præter consuetudinem, & modum à natura institutum, quantum ad finem, exigit debitum à coniuge prægnante, puta à parte posteriori,

teriori, uel ad latus, non semper est peccatum mortale, sed quandoque potest esse sine peccato, dimittere autem proprium uas, semper est peccatum mortale, & sodomiticum, quia est contra naturam coniugij. Hinc Augustinus. in c. nuptiali. 27. q. 1. dicit filiorum procreationi operam dandam, non canino more, sed honesto ordine coniugali. vide Anchar. in consi. 268. per totum. Et modus à natura institutus quantum ad situm est, ut mulier iaceat in dorso, & uir procubatur super uentrem eius, & hoc modo fit aptior conceptio. ut habetur in dicta summa confessorum. Igitur secundum Archiepiscopum florent. in eius summa lib. 3. in tit. de actu coniugali. §. 3. de mente Alberti Magni. in 4. dist. Nihil eorum, quæ facit uir cum uxore in actu coniugali, seruato debito uase, est de se mortale peccatum. sed potest esse signum mortalis concupiscentiæ, quando ei non sufficit modus determinatus. sed alium inuenit causam se delectandi, cum non subest causa infirmitatis, uel alia rationabilis, ex quo datur intelligi, quod non impeditur generatio prolis, per tales modos idebitos, seruato debito uase. Durè ergo (inquit Archiepisc. Flo.) in tali expressu reprehendi sunt coniuges, & monedi, ut abstineant, cum non subest causa. Nam de intentione uiri exigentis qualitercunque, non habet mulier ipsa iudicare, ut per hoc possit ei debitum negare. nec de facili est precipi-tanda sententia de tali modo, quod sit mortale in se. vide eundem Archiepiscopum Florent. in d. summa. in 2. parte in titulo 2. & parte 1. in titu. 14. ubi de sodomia agit. & inter cætera ait quamplura de modis indebitis in usu matrimonij, quæ (seruato tamen debito uase) de se non sunt peccata mortalia. sed possunt esse mortalia ex inordinatione animi. ut ibi fusius prosequitur. & uide ubi de uitio contra naturam agit. per totum. ubi quoque dicit. Quod etiam aliquo modo dicitur vitium contra naturam, cum uir agens cum muliere, & si seruet debitum uas, non tamen debitum modum consuetum à natura, & magis aptum ad generationem. Ut
si mu.

Quæstiones Criminales

si mulier uertat uiro dorsum, & non faciē. & quæ subsequitur
Et pp hoc uitiū separaf mulier à uiro sodomita. ut ait Barba.
in cōf. 64. in 1. vol. & Môteleo. in prac. arb. pag. 140. in fin. &
seq. & oīo ē pag. 199. Et licet ex coitu illicito cōtrahatur af
finitas, sicut plicitū. ut est gl. no. in c. discretione, & in c. pen.
& fin. de eo, qui cogno. consanguineam, & c. si. de consang.
& affin. & glo. 27. q. 2. in c. si quis desponsauerit. & Ioan. An-
dre. in arbore consangu. & affin. Affinitas autem impedit ma-
trimonium contrahi. c. non debet. de consangu. & affini. &
Sozi. in consi. 119. in 3. vol. non tamen per coitum extra uas,
vel sodomiticum cōtrahitur affinitas. c. extraordinaria. cum
glo. 35. q. 3. & Siculus. in c. fraternitati. de eo, qui cognouit
consangu. vxor. suæ. & q. Tholosa. 96. Et idcō fornicatio in-
ter masculos, & illicitus coitus non impedit matrimonium
inter sororem passi & agentem. ut per Brixensem. in reposito
suo. in uer. matrimonium. qui dicit se fuisse à maximo reli-
gioso interrogatum. & q nullus ponit istum casum, quem di-
cit multum frequentem. Faciunt multa, quæ ponit summa Pi-
sanella. in uer. quid si aliquis. versi. 14. de qua. q. meminit uir
sanè multæ literaturæ. d. m. D. Iaco. Cagnacinus, conciuis no-
ster, nunquam sine magna præfatione nominandus. in regu-
la. c. non præstat impedimentum. de regulis iuris. in 6. Quid
de duabus mulieribus se inuicem corrumpentibus, An est
sodomia? respon. quòd sic. ut tenet Boerius. in decisio. 316.
sub nu. 14. & ideo pœna ambarum est ultimū supliciū. l. foe-
dissimam. in prin. C. de adulte. & ibi tradit alia quàm plura
Boeri. & Firma. in reposito. in uer. stuprum. & ver. stupri pœ-
na. & Zanettinus. in tracta. de differentia inter ius cano. & ci-
uile. sub num. 227. vide Grammati. inter consilia ciuilia. in
consi. 60. & Girlan. in d. tracta. de pœnis omnifariam coitus.
& Iodocum. in prac. crimi. cap. 96. ubi agit de peccato con-
tra naturam. & Cassane. in consue. Burgun. pagi. 21. & 234.
num. 4. & Plot. in repeti. l. si quando. C. unde ui. num. 311. pa-
gi. 140. & crimen sodomix non probatur per auditum. unde
dominus

dominus noster omnipotens noluit peccata sodomorum punire ex auditu, licet sciret etiam tanquam deus, nisi prius eos conueniret, tanquam iudex. c. deus omnipotēs. 2. q. 1. & Casfane. ubi supra. ex Marfilio. & vide Marfilium. in consi. 28. & Grammati. in decis. Neapoli. 28. sub num. 14. & decis. 40. sub num. 15. & seq. & Marfil. in consi. 29. & in singu. 597. & Grammati. in consi. cri. 65. per totū. & Parisi. in consi. 163. in 4. vol. Quid igitur sit probandum, quando commissum est stuprum in puerum per marem in marem, vt constet delictum in genere, tradit Follerius in practi. crimi. sub titulo. capiant informationem. sub nu. 13. pagi. 19. & Paul. de Cast. in d. consi. 400. in 1. vol. & Anto. Gomez. in tracta. de delictis. cap. xij. num. 16. vbi dicit, quòd etiam per socium criminis probatur sodomia. & quomodo probetur sodomia, respondet Calcanus. in consil. 119. sub num. 6. in 7. vol. & Anchara. in cōf. 268. & Alex. de Neuo. in consi. 85. per totum. & Parisi. in cōf. 163. in 4. vol. vbi excusat etiam quempiam imputatum pro sodomia. & ibi probat. quòd patiens non est idoneus testis ad torturam dandam. Et si delinquens moritur ante condemnationem, non punitur, nec eius bona publicantur. ut ait Butri. in consi. 58. per totum. Et si minor sit cōfessus, se deliquisse contra naturam, debet in integrum restitui, & absolui. secundum Anto. Gomez. in titu. de delictis. in tomo. 3. cap. 1. num. 66. fol. 337. vide tamen Beroium. in q. penultima. num. 3. Et licet quis esset infamatus ab alio, quòd de nocte, dū dormiret secum in lecto commisit sodomiam, & tortus confessus esset, q̄ in sommis, dum cogitaret, q̄ accedebat ad quandam mulierem, accessit ad illum, tanquam ad foeminam, sed non deliberatè, & in sua mente, certè non debet puniri morte ordinaria, cum non constet de veritate, aliter quàm per suam confessionem qualificatam. vt dicit Anto. Gomez. in tracta. de Homicidio. num. 26. ad fi. vbi dicit sic euasisse quandam, qui ita fuerat infamatus. Memini cū assiderem pro prætorè & locum tenente Cæsareo in ciuitate Tergeste, quòd ex commissione

Quæstiones Criminales

commiffione Cæſarea me tranſtuli ad ciuitatem Goritij, examinandi cauſa quosdam teſtes, & dum ibi adeſſem, apparuit quidam hæbreus ſenerator in loco, & accuſauit quendam iuuenem mercatorem, q̃ commiſſiſſet ſodomiam cum fratre ipſius hæbrei, in quodam hoſpitio. & conuentus mercator ille, qui erat Chriſtianus, fuit palam in foro, & pro tribunali in platea ualde reprehenuſus à dominis iudicibus, ad quos ſpectat regere nobiles Goritij. qui fuerunt ei interminati, quòd eum comburi facere uolebāt. Sed ille, cum ei mādaffent, ut faceret ſuas deſenſiones, ſcælus nefandum commiſſiſſe negauit, aſſerens Hæbreum calumniatū ei fuiſſe &c.

Quid ſi quis non ponit priapum in anum pueri, ſed aliter illum polluit? reſpon. q̃ punitur extraordinem, cum extra ordinem polluerit. Sed ſi ponat priapum in anum, licet ſemen non emittat, punitur tanquam ſodomira, de iure. ita tenet Afflicto. ſuper conſt. regni. lib. 3. titu. de adulterijs, nūm. 12. Sed ſecundum cōſuetudinem, ſi deuenit ad actum proximū, minus punitur ex generali cōſuetudine, ut ait Iul. Clar. in pract. crim. in §. ſodomia in fine. concordat tamen cum Afflicto. Et ait iſdem Afflicto. ubi ſupra in titulo de repudijs, in rubri. quòd propter uitium ſodomiticum cum masculis, poſteſt fieri repudium. Iſdem ſi maritus uult trahere vxorem ad ſodomiam. Plura de ſodomitis, uide per Marquardum. in tracta. de iudejs. Libr. 3. cap. 1. pag. 36. & Franc. Marcum in deciſ. Delphina. c. 891. & ſeq. lib. 2. Et minor xxv. annis mitius punitur in crimine ſodomix, quàm maior. ut tenet Soz. iunior in conſi. 7. uolum. 3. & Rolan. a Valle in conſi. 77. uerſ. ſextodecimo. in 3. uolum. & uide Plorum inter conſi. crimi. 132. & Deci. in conſi. 90. in 1. & Boſſius in practica criminali. in titulo de iudicijs. ſub nūm. 160. & in titulo de ſupro de teſtibili in pueros, pag. 194. & Maſſil. in ſing. 597. & tractat. Viuius in ſuo tracta. communium opinionum, uer. ſodomita. & Couarru. in titulo de ſodomiris. & Alferius, inter conſilia crimi. in conſi. 143. in tomo 1. & Iul. Clarus in d. §. ſodomia, &

Me-

Menochius in suo tracta. de arbitra. iudicium in casu. 286. Et hodie sodomita, non solum debet mori, verum etiam comburi. vt inquit Duenyas in regu. 113. & Couarru. in trac. de sodomia. Et no. quod sodomix peccatum etiam apud Gentiles est detestabile. 32. q. 7. flagitia. Nā Loth obtulit filias suas ad stuprum ut detestandum peccatum sodomix in alios impediret. d. 32. q. 7. c. offerebat. & ait Alber. in dictione sodomia. Et quatuor modis dicitur peccatum contra naturam. vt habetur in summa Angelica. in ver. luxuria. §. ij. num. 2. & 3. ubi Mastupratores etiam committunt peccatum sodomiti cum quando agunt. ut ille dixit.

Deposita falce fiet amica nonus.

Conclude igitur, quod maior pars hominum quandoq; in sodomiticum uitium incurrunt, debachati luxuria. Mastupratores ergo omnes sunt sodomitæ. & est maledictus homo, qui spargit semen suum super terram.

Similibus ad similia.

IN pœnalibus statutis proceditur de similibus ad similia. & ista est communis opinio. ut inquit Ias. in l. si. ff. de in ius uo can. & Ripa in tracta. de peste. num. 283. pagi. mihi. 52. Et an id sit perpetuum? tradit Bal. in usibus feudo. in titu. de milite uasallo. & in titulo quæ fuit prima causa beneficij amitten. in c. 1. §. porro. col. 3. & Ias. in §. ex maleficijs in glo. ibi. nu. 36. insti. de actionibus. ubi dicit hoc fallere. quando pœnæ imponuntur habito respectu ad priuilegium alicuius personæ. quia tunc non potest fieri extensio de similibus ad similia. vt ait Ias. ibi. nu. trigesimo septimo. & Bal. in qq. ad statuta. ver. si mili. uide omnino Euerar. in cēturia legali. in loco à simili. & per Gammarum in dialectica legali. in loco à simili. vbi dicit quod in pœnalibus, & exorbitantibus, ac odiosis fit extensio ex rationis idemitate de similibus ad similia. quod intelligit, quo ad legis prohibitionem, secus, quo ad pœnam. vt dicit Ioan. Andr. in c. dispēdia. de rescrip. in 6. & ibi ponit, quā

Questiones Criminales

do possit fieri extensio vidè per eundem Gamma. in eius tractatu extensionum. & Rimi. in consil. 59. ad fin. in 1. vol. nu. 14. & 15. & omnino Ferre. in tractatu. de militari iustitia. num. 225. & vide supra. in uer. extensio.

Simplum:

STATUTUM dicens, q̄ quis condemnetur in quadruplū. intelligitur, quòd in eo insit simplum. ut inquit Bar. in l. 1. C. de poenis fiscalibus.

Solemnitas.

SI statutum dicit. q̄ probato maleficio per confessionem, vel testes, potestas debeat reum condemnare, non obstat aliqua solemnitate iuris omissa. De qua solemnitate intelligitur, an de solemnitate, quæ est ab benè esse? vel ad benè non esse? respon. Bar. in consil. 36. quòd intelligitur de ea, quæ est ad benè esse, & de solemnitate iuris ciuilibus. quod probat. in 2. vol.

Soluens iusto metu.

ILLI, qui soluit alteri quàm creditori, metu statuti poena lis, uidetur soluere iusto metu. ut ait Bal. in l. falsus. in vlti. col. C. de furtis. & Afflic. in decis. Neapoli. 150. vide tamen Bossium. in practica crimi. in titu. de principe. nu. 50. fol. 349.

Statutum.

STATUTA itaq; obligant suos authores. idest eos, à quibus constituuntur. ut inquit Egēdor. in l. 1. ff. quòd quisq; iur. Et non seruantes bona, & æqua statuta debent puniri. ut ait Bal. in vsibus feu. in titu. de pace tenenda. in §. post natale. per illum tex.

An iudex iurans seruare statuta, debeat pronunciare secū dum statutum, quod non fuit allegatum in iudicio? An secundum consuetudinem? An secundum reformationem? An secundum statutum, nondum in vsu receptum per decennium transactum? An secundum statutum, quod defensionem denegat?

negat? An secundum statutum contra libertatem ecclesiæ? re-
spon. ut determinat Paris de Puteo. in tracta. syndica. §. statu-
tum. & Blancus. in prac. crimi. pagi. 73. num. 71. & Perusii. in c.
cum sæpæ col. 2. cum seq. de appella. ubi dicitur, quod alle-
gans statutum alterius loci, debet probare. secus ubi causa
agitur. quia licet etiam nō fuerit allegatum in causa, iudex
tamen, qui iuravit ea seruare, tenetur supplere, & iudicare ip-
se met secundum ea statuta. Sed nunquid iudex, ubi habetur
ius commune, & statutum loci, possit seruare, quod uelit? re-
spondet Bal. ubi supra. in §. iniuria. fol. 128. num. 11. quod de-
bet seruare statuta iurata. quia statuta sunt præcisi iuris. & ui-
de supra, quæ scripsi. secus si sint reformationes, seu decreta
non registrata in uolumine statutorum. ut ait Bar. in l. omnes
populi. circa fi. ff. de iusti. & iure. l. cum prolatis in prin. ff. de
re iudica. uide. d. m. Alcia. in consi. 55. in 2. lib.

Quando adessent duo statuta in eodem uolumine sibi cō-
traria, quæ fœdere distinctionis conciliari non possent, Pote-
stas, qui statuta seruare iuravit. ultimum seruare debet. tan-
quam correctorium prioris. ut ait Paul. de Cast. in 1. C. consti.
in §. quibus, & Alber. in qq. ad statuta. q. 19. in 1. parte.

Sigillum superioris non est necessarium in approbatione
statutorum. secundum Bal. in c. 1. & 2. col. de pace con-
stantiæ, & Ioan. de Prato. in l. si procuratorem. ff. de procurat.
& Firma. in tract. de episco. Contrarium vidi seruatum in ci-
uitate Tergesti in reformatis statutis, missis ab Imper. Ferdi-
nando illi Magnificæ ciuitati, quia extabat ad uolumen statu-
torum reformatorum, appensum cæsareum sigillum magnū.

Si duo extant statuta, vnum, q̄ forensis non possit acquire-
re, aliud, quod dos mulieris, committentis adulterium ap-
plicetur marito, Nempe uir, qui habet uxorem Taruisij, quæ
multa bona habet in dote, si adulterium committit, potest ac-
quirere. prout tenet Stepha. de Feder. in tract. de interpret.
iuris in 2. par. sub num. 52.

Si statutum dicit, quod statutum non recipiat extraneum.

uel subauditum intellectum, Dic, q̄ in eo cessat argumentum à contrario sensu. statuti & ita cessat dispositio, & est casus omissus, qui remanet sub dispositione iuris communis. l. qui commodissime. ff. de lib. & posthu. & tradit Bal. in qq. ad statuta in uer. arbitrium.

Si statutum dicit, quòd uerba statuti debeant intelligi uerè & propriè, & non recipiant extraneum sensum, Dic, q̄ nō excludit sensum datum à iure. ut declarat Bal. in qq. ad statu. ver. statuere. & l. si. C. de hære. insti. & Fely. in proœmio Grego. num. 15.

Statuta non sunt iudaicè intelligenda, & secundum corticem uerborum, sed secundum rationem, & secundum ius commune, ut dicit Bal. in l. quicumque. C. de seruis fugiti. & Bal. in usibus feu. in titulo de feudo. M. Duca. in si.

Statutum emanans contra iuris dispositionem, est strictissimè intelligendum. nam recedendum est à terminis iuris cōmunis quantum minus fieri potest. ut inquit Abb. in consi. 18. l. 1. §. hæc uerba. ff. de nego. gesto. l. si vero. §. de viro. ff. solut. matrimonio.

Statuta non sunt trahenda de una persona ad aliam. secundum Bar. in l. omnes po. in 4. q. de iusti. & iure, & in l. iura. ff. de legibus.

Statutum à statuto potius interpretationem recipit, quàm à iure cōmuni. ut inquit Soz. in l. gallus. §. 1. ff. de libe. & posthu. & Bal. in qq. ad statu. uer. interpretationem, ubi hoc tractatur fufius. & Lanfran. in tract. de interpretatione statutorum. & Marfil. in pract. crim. in §. ult. sub num. 35. & in §. aggreddior, ponit plures qq. ad statuta. uide omnino.

Statutum imponens poenam pro aliquo actu, uel facto, nō propter hoc uidetur annullare actum, uel factum, quando illa annullatio actus, non tenderet ad præiudicium illius, cui poena imponitur, sed ad præiudicium alterius. ut probatur. in l. filius. §. si. ff. ad l. Cornel. de falsis. & Alex. in consi. 24. in 6. vol. ubi plenè tractat hoc Bernar. Diaz in regu. 435.

Statutum ciuitates communes ligans, quod teneantur ad delicta in eorum territorijs commissa; non est odiosum. immo fauorabile, quia ad illas pertinet, circa terras & itinera diligentiā adhibere, ut malis priuentur hominibus. ut inquit Calcane. in consi. 64. sub nu. 12. & in consi. 2. sub nu. 25.

Statutum exorbitans à iure communi, debet strictè intelligi, ut quantum sit possibile saluum remaneat ius commune. ut inquit glo. in c. dilectus. de consue. & Capolla in consi. ultimo ad quod consiliū, uide Dec. in l. non uult haeres esse. ff. de regulis iuris. Et dicit Grammaticus in voto 8. sub nu. 12. quod omnia, quæ in d. consi. posuit Capolla, credit, quod furto subtraxit è d. Franc. de Albergotis. & Abbate in consi. 1. col. pen. in princ.

Vbicunq; statutum loquitur discretiue, id est per se de masculo, & per se de foemina, Tunc nunquam masculinum concipit foemininū. quia expressum facit cessare tacitū, & præsumptum. l. si ita. de libe. & posthu. & tenet Bal. in l. in multis in fi. ff. de statu homi.

Statutum in uno, non habet locum in alio in materia poenali, quando de uno ad alterum peruenitur. secundum Dec. in c. ad hæc. de postula. prelato. num. 45. & Paul. de Cast. in l. in posthu. num. 2. ff. de libe. & posthu.

Statutum dicit, quod pro maleficio certo imponatur poena centum, si aliud statutum sit, quod generaliter aliam imponat poenam pro omnibus maleficijs, Est seruandum speciale statutum, quod certam determinat poenam. l. si quis procurator. ff. de procura. cum simi. ut traditur per Gandy. in rubrica de mulis quæstionibus de poenis. sub num. 30.

Statutum, qd vnus de familia teneatur pro delicto omniū de familia, valet. secundum Bar. in l. iure. C. de fabri. lib. xi. & Deci. in consi. 64. col. 2. ver. quātum. & Ias. in l. si quis in suo. num. 6. C. de inoffi. testa.

Statuentes, habentes statuendi potestatem, pro bono publico possunt statuere, quod nobiles alteri in alteros digladiantes

diantes puniantur tali pœna. vt docet Imola. in rub. ff. solu. matrimonio. & Bar. in l. ambitiosa. ff. de decre. ab or. faci. in 3. q. vbi dicit, quod propter publicas seditiones hoc tolleratur. & tenet Sylua. in consil. 43. in 1. vol. argu. l. 2. ff. de iurisd. om. iudi. & in l. ad rem mobilem. ff. de procura. Et no. quod illi, quibus statuendi facultas demandata est, non poterunt statutis pœnâ adijcere, nisi hoc eis specialiter sit concessum. vt inquit Bal. in l. 1. ff. si quis ius dicen. nō ob. vbi idem tenet Alex. sub nu. 15. quod dicit esse notandum contra Bar.

Statutum, quando factum, & quando pœnam respiciat, ponit. d. m. Alcia. in rub. extra. de iudicijs. nu. 35.

Statutum puniens delictum pœna pecuniaria, non debet amplius aggrauare. quia qui soluit, habetur pro absoluto. secundum dominum meum Alcia. in rub. extra de iudicijs. sub num. 34.

Statuta disponentia in certis casibus filium teneri pro crimine patris, nō habent solum illam rationem, quod illud sit, eò q̃ pater facilius abstinebit à tali delicto, si filios suos videat etiam puniri. ut per Bar. in l. iure prouisum. C. de fabri. lib. x. & Anchara. in repeti. c. 1. de constitu. in xi. prin. q. sed etiam, quia præsumitur filium talia facturum. vt inquit d. m. Alcia. in tractatu. præsump. in regu. 1. præsump. 24.

Si statutis loci inferioris deficientibus, statutum dicat, qd̃ recurratur ad ius commune, Recurritur primò ad statuta loci dominantis. quemadmodum ait Sozi. in consil. 81. num. 3. in 1. vol.

Statutum potest afficere personam sibi subiectam, & subditam, etiam respectu eorum, qui in alio territorio existant. vt inquit Sozi. in consil. 36. num. 4. ubi allegat. l. rescripto. §. si. & l. munerum. §. patrimoniorū. ff. de mune. & hono. & quod no. glo. super rubri. C. de mune. patri. lib. x. & Fely. idem dicit in c. si. de foro compe.

Si dicat statutum, quod propter tale delictum tertia pars, vel dimidia bonorum veniat in fiscum. & residuum in filios delin-

delinquentis.& aliquis filius familias habens liberos,& bona aduefititia.committat illud delictum, pater perdit illam portionem,quæ confiscatur,& etiam vsumfructum in illa, quæ conseruatur eius liberis,in pœnam filij, eiuldemq; patris.ut tenet Paul.de Cast.post Ange.in auth.excipitur.C.de bonis quæ libe.

Si statutum dicat,quòd qui emerit rem, si non facit eam allibrari.vel si non soluat gabellam,incidat in pœnam,Pone, aliquis fuit accusatus, q non soluit gabellam, si petatur pœna, ipse potest euitare pœnam, si soluerit gabellam ante latâ sententiam.secundum Ange.de quo Paul. de Cast. meminit in l.hoc edicto. ff. de publica. quod putat uerum, nisi statutum præfigat certum terminum, quia postea non admitteretur purgatio moræ.l.magnam.C.de contra hen. stipula.

Statutum odiosum, puta contra usurarios, cessat cessante usura. Idem est in alijs statutis.secundum Fely.in c.ecclesia S.M.num.28.de constitu.Et iudex Laycus est iudex competens in materia usurariæ prauitatis.secundum Arno. in problemate. 13. uide omnino Iulium Clarum.in prac. crimi.in §.usura.

Statuta, quæ sunt præter ius commune, non extenduntur ad casum fictum, sed cõprehendunt duntaxat casum uerum, nisi, etiam fictus exprimatur. ut tenet Paul. de Cast.in l.ait prætor.num.2.ff.de nego.gest.

Statuta pœnalia habent rationem motiuam. prout dicit gl.in l.unicus.C.de raptu uirgi.& Calcane.in cõs.48.in prin.

Statutum debet condi ad commodum publicum,& non ad commodum condentis.uti ait Ysernia.in prologo feudorum.in 6.q.in fi.in §.1.de pace tenen.iura.fir.& Neuiza.iu syl ua.lib.4.sub.nu.74.

Statutum non tollit probationem,quæ fit per rei euidetiã.secundum Marfil.in prac.crimi.in §.secunda.nu.24.

Statutum factum in fauorem reipublicæ, Valet,etiam si sit factum contra clericos.secundum Marfil.in prac. cri.in §.ag-gredior.

gredior.num.73.

Ad hoc ut unum statutum aliud tollat, necesse est, expresse fieri mentionem de primo. secundum Marfil. in §. quæritur. num. 10. in prac. crimi.

Vbi statuta sunt diuersa, Attendi debet, quod reipublicæ conuenit. ut inquit Marfil. in prac. crimi. in §. ultima. q. & §. quæritur. num. 7.

In statutis semper debet intelligi illa clausula, uidelicet, saluo alio statuto comparibili. ut dicit Marfil. in prac. cri. §. ultima q. Valet statutum unius ciuitatis disponens, & illud ius seruetur in ciuitate illa forensibus, quod ipsi forenses seruât in sua ciuitate, pro ut extat in ciuitate Tergesti. & ita tenet Marfil. ubi supra. & in l. si quis uiduam. uer. & ultra prædicta, num. 23. ff. de quæstio.

Statutum, quod est iustius & æquius, debet attendi. Non obstante prioritate. secundum Marfil. in l. 1. §. si serui. nu. 29. ff. de quæstio.

Statutum in materia odiosa loquens in actore, non habet locum in reo. ut dicit Inno. in c. cum inter. & in c. significauerunt. de excep. & Anchara. in c. canonum statuta de constitu. & Nata. in c. quamuis de pactis. in vi.

Quoties statutum tribuit ius agendi criminaliter, Tunc nulla oritur actio. quia causæ criminales expediuntur per actiones, ut dicitur insti. de pub. iudi. in prin. sed erit accusatio ex illo statuto. sicut dicimus accusatum ex lege Cornelia, uel iudicis officio. si iudex ex officio per inquisitionem procedit. Errant igitur, qui dicunt, quod condemnatus ex forma statuti, sit condemnatus conditione ex lege, quod falsum est. quia conditio ex lege est actio, quæ non habet locum in causis criminalibus. hæc Bar. dicit ad litteram. in l. omnes po. col. pen. uer. circa statutum. ff. de iusti. & iure.

Quoties statutum dicit, aliquem quidquam oportere facere, uel cognoscere, uel expedire, non potest actum per substitutum expedire. ut dicit rex. in l. cum miles. ff. de aliena.

ma.

mu. causa fac. ubi idē dicit Alex. in apostillis ad Bar. literā b. & ille, qui non potest principaliter aliquod officium exerce-
re, etiam in tali officio non potest subrogari, vel substitui. ut
no. Bal. in l. parabolam. C. de episco. & cleri. fa. quod no. Bar.
in l. 1. per illum tex. C. de prin. agen. in rebus. lib. xii.

Si statuto dicatur, quod reus condemnetur propter tale
delictum in centum, quæ si non soluerit, uel soluere non
poterit, pes illi amputetur. quando dicatur illa conditio com-
pleta, si soluere non potuerit, & an adaptabitur ad leges; quæ
loquuntur de contractibus, an ad leges; quæ loquuntur de
vltimis voluntatibus? resp. Bar. amplius cogitandū. in l. suis
quoq; §. si filius in 2. col. ff. de hæc. instituendis. & Alex. in
confi. 36. lib. 4. vide Fran. de Aretio. in confi. 89.

Dicit statutum, quod Capitaneus non possit cognoscere
de maleficio cōmisso ante tempus finiti officij sui per tres
menses. Pone, decessit idem capitaneus. & commune proui-
dit, quod eius filius deberet complere eius officium, an illi
tres menses computabuntur à die, quo iste, qui illius mortui
uicem gerit, capit gerere, vel à tēpore, quo incepit ille, cuius
uicē gerit; vt sic, uel nunc de nouo incipiat, & sit officium
per se, uel sit vnum officium una cum officio eius, cuius ui-
cem gerit? respon. Bar. in l. 1. §. ij, quibus. ff. de lega. 3.

An produciens in iudicio statutum correctum, incidat in
pœnā falsi? quod verū putat Bal. in rub. de Iusti. codice cōfir.
Si statutum non facit ad causam, putā, quia quæstio determi-
natur per statutum vetus, & non per nouum, eo, q̃ agitur de
negocio ueteri, quod pertinet ad. l. antiquam, & non ad no-
uam. Nō incidet in pœnā. immo est licitū producere tale sta-
tutum, cum vigore eius, quantum ad causam illam nō sit sub-
latum. vt videtur esse tex. in auth. vt cum de appella. cogno.
in prin. Nisi lex noua diceret expressè, quod corrigit legem
veterem in præteritis, & futuris, quia tūc nullo modo posset
textus produci, vel allegari, secun. Bal. ibi. scilicet in iudicio.

Statuta artificum iurata, quæ sapiunt monopolium, non

D. Hippolyti Bona Cossæ.

B z b

arctant

Quaestiones Criminales

arctant iurantes. vt inquit Bal. in l. si ad excludendum. C. de rebus credi.

Statuta cassata à Principe, non valent, nec excusant transgressores à poena. vt inquit Bal. in auth. nauigia. C. de furtis.

Si statuto ciuitatis dicatur, q̄ saltuarij villarum teneantur denunciare maleficia, & quādam villa sitit per centum annos, quòd in ea non fuerunt maleficia denunciata, tamen illa consuetudo est in ualida, quoniam illi de villa non habēt potestatem statuendi. Nisi ista consuetudo esset expressè approbata per superiorem. l. si. C. de testa. & Bal. in l. de quibus in 2. col. ff. de legibus.

Si statuta dicunt, quòd non debeat ius reddi, ad poenam alicuius delicti, propter hoc nō tollitur naturalis obligatio. l. si poenae causa. ff. de condi. inde. vbi no. & l. extat. ff. quod metus causa. & Bal. in l. si quis. §. ex hac. ff. si quis ius dicē. nō ob. & ff. quòd quisq; iur.

Seruanda est lex municipalis circa hōnōres, siuē sit promissoria, siuē prohibitoria. vt inquit Bal. in l. illud. ff. quòd quisq; iur.

Statutum, quod distingueret iurisdictionem ciuilem & criminalem, quia coram iudice deputato ad criminalia, non potest intentari ciuilis, validum est, si non oriatur ex crimine. l. solemus. §. latrunculator. ff. de iudi. & Bal. in l. loci. §. si dicatur. ff. quod quisq; iur.

Vbi statutum non loquitur, cessat eius dispositio. l. furiosi. vbi Bal. C. de nuptijs. l. illam. vbi Bal. ver. nulla constitutio. C. de collatio. & Ananias in consi. 59.

Duo fratres, videntes inimicos trāsire ante suam domum, illuc accesserunt, & eos percusserunt fortiter, & in terram de iectis iniuriati sunt cum manibus & pedibus, qui postea corā iudice instant, vt percussores hi fratres puniantur ex forma statutorum loquentium de percussione. An ij rei debeant puniri bis, vel semel condemnari? respon. vt per Alberi. in qq. ad statu. q. 32. in 2. par. & Nouell. in practi. crimi. in forma in-

ma inquisitionis pro insultu, & vulneribus. num. 25.

Si quis habet ex priuilegio, quod possit liberare certis diebus aliquos ex carceribus, & statuto caueatur, quod nullus liberetur de carcere, nisi primo habuerit pacem cum offenso, & Titius blasphemauit deum, & ob id missus est in carcerem, si ipse habuit pacem ab eo, per remissionem, & confessionem, quam fecit simplici sacerdoti, poterit à carceribus liberari. vt ait las. in l. ait prætor. §. iurari. num. 16. ff. de iureiur. & Bar. in consil. 167. & Ferratius in cautela. 25. & posui in meo repertorio cautelarum.

Statutum puniens diuersa poena vnum, & diuersa alium. puta consulentem maiori. Tunc nedum pari, sed maiori poena consulens puniretur, quam faciens. vt ait Saly. in l. 1. C. de rap. virgi. & Carreri. in prac. crimi. §. circa. nu. 168.

Statutum dicit, quod quicumq; accessit de tali loco ad talem, puniatur. Pone, sunt qui deponunt, qualiter titius iuit vsq; ad medietatem loci, & aliqui de alia medietate, An coniunguntur? respon. Roma. in singu. 204. post Bal. quod non. uide etiam in singu. ult. & Matthesila. in singu. 84. & Cepollam in cautela. 12.

In statutis exorbitantibus, & correctorijs iuris communis, uerba debent accipi pro loco secundum communem usum loquendi regionis, non obstante, quod in lege, aliter tale uocabulum accipiat. l. cum de lanionis. §. aliam. ff. de fun. instruc. l. Labeo. ff. de suppellect. lega. & in c. ex iure il primo. de sponsa. l. 1. in prin. ff. de suis & legitimi. ubi Bar. & Matthesila. in singu. 96. ubi dicit, quod uulgo inter scholares solet derideri iudex, dictus Montolus, qui credidit famoso aduocato, asinum pro bestia non haberi, ad hoc alleganti rubri. quæ non habetur. C. de asinis & bestiis. quæ autem dicatur bestia? ponit Alberi. in dictione bestia, ubi dicit, qd bestia dicitur quasi uastia à uastando.

Licet statutum iniustum de facto seruetur inter ciues, tamen istud statutum, non debet obseruari, quo ad forenses. de

Questiones Criminales

gestis & commissis in territorio dictæ communitatis, aliàs illi forenses possent licitè concedere reprefalias cōtra dictos ciues. ut ait Stepha. de Federi. in tracta. de interpreta. iur. parte. 1. sub num. 116.

Statuta facta contra ius, non possunt firmari adiectione poenę. secundum Bal. in l. sci. ff. ad l. Falci. & Seueri. in l. omnes populi. col. 24. uers. octauo queritur. de iusti. & iure. & Henrich. Bohich. in tracta. de synodo. sub num. 48.

Illi, qui contraueniunt statuto, debent interpretari animū proprium. ut est glo. no. in l. idem Pompo. in fi. ff. de rei uendica. & no. insti. de actio. §. sed ista. & Anto. in trac. de con. in §. sed dubitatur. sub nu. 59. ubi etiam tradit, qualiter animus eorum interpretatur, qui contraueniunt statuto. & Pari. de Puteo in tracta. syndicatus. §. statutum.

Credendum est statuto in volumine statutorum redactio. licet non appareat manu publica conscriptum esse. Dummodo constet diutius tale statutum obseruatum fuisse. ut tenet Bar. in extrauag. qui sint rebelles? uer. data. de quo meminit Lauren. Syluanus. in tracta. de feudi recogni. sub nu. 49. in 1. q.

Dicitur statutum, quod à sententia syndicantium appellari nō possit. An non subditus, Potestas tamen ciuitatis, qui profecto tunc ibi ciuis dicitur, appellare possit? respon. Paris de Puteo in trac. syndica. in §. an si statuto. quod non. & in §. ciuilitas. & in §. statutum.

Ad statutum, quod mitigat certam poenę partem delinquentibus, vide Cataldi. in trac. syndica. sub nu. 124. cū seq.

Licentia statuendi, non extenditur, quod possit iniuste statuere, ut inquit Bal. in l. 1. C. de Monopolijs. & Afflic. in decis. Neapoli. 307. sub nu. 20. In poenalibus statutis, sola causa quandoq; sufficit, licet non interuenerit culpa delinquentis, & eius, qui punitur. ut no. in l. quis quis. C. ad l. Iuliam maiesta. c. quoniam. §. si uero. ut lite non contesta. & c. ij. de constitu. & Deci. dicit plura. in consi. 64. in 1. vol.

Statu-

Statutum loquens de furripiente pecuniam, habet locum etiam in uno denario. secundum Ange. in l. si quis dederit. §. prætor. ff. de acquiren. hære.

Si statutum poenale loquitur in consulente, Dic, quod et ille, qui verbo suadet, dicitur consulere. ut inquit Bal. in l. quicumq;. C. de servis fugiti.

Si loquitur statutum de subdito. Dic, quod subditus proprie dicitur ratione domicilij. ut dicit glo. in clem. 1. §. eisdem de foro compe. & Dec. & alij. in c. ad nostram. col. 2. nu. 3. de appella. & Grammati. in consil. 27.

Statutum, quod loquitur de suburbij, Intelligendum est de suburbij, quæ habent uiciniam per se, nõ de his, quæ sunt coniuncta cum contrata, quæ est in ciuitate. fa. l. qui continentibus. ff. de uerbo. signifi. & ita tenet Capolla in consil. 19. nume. 5.

Si per statutum imponeretur poena stigmati in fronte, nõ tenet, nec debet seruari. ut tenet Ange. in addi. ad Bar. in l. cū die versis. ff. de religio. ubi & Asinius. & Maran. in prac. iudicia. in 2. disti. 1. parris. sub nu. 9. pag. 28.

Statutum puniens vulnerantem, Etiam cõprehendit eum, qui studiosè se ipsum vulnerauit. ut ait Bal. in procæmio de cre. & fasius dicit Grammati. in decis. Neapoli. 44. Idem si se percusserit. tenetur statuto de percussore. ut tenet Arnonus in epitome. 29. post Bal.

Statutum corrigens, & mitigans poenam in casu maioris excessus, an dicatur corrigere in casu minoris? Pura, statuto cauetur, quod committens adulterium in nolentem, solum castratur, An si in uolentem, castrabitur? respon. Saly. in l. conuenticulam. nu. 4. C. de episco. & cleri. quod non.

Si nouo statuto in utetur poena antiqua. tunc dicitur quis accusari ex lege antiqua, non ex noua. ut ait Bar. in l. 1. col. pen. ver. Vltèrius quæro. ff. de publi. iudi. & Tiraquellus in tracta. de legibus connubialibus. in xij. l. sub nu. 21.

Si statutum dicit. Si quis studiosè percusserit aliquem puniatur

Quæstiones Criminales

niatur tali pœna. Certè ille dicitur studiosè percutere, qui percutit certo proposito. Vnde si casu facta fuisset percussio, non teneretur statuto. vide addi. ad Bar. in l. vnica. C. de thesauris. lib. x. nu. 5.

Statutum potest fieri contra certam personam delinquentem, quando delictum est notorium ut inquit Bar. in l. amissione. ff. de capi. dimi. per glo. ibi inuer. relegari.

In statutis poenalibus, debet fieri stricta interpretatio. l. constitutionibus. ff. ad municipales. & tradit Guido Pap. in singu. 645.

Statutum vltimum, licet tollat primum. secundum Marfil. in l. 1. §. serui. nu. 25. ff. de qq. Intelligitur solum in illa parte, in qua est contrarium primo. in alijs uero partibus statutum primū remanet firmum. idem Marfil. in d. §. serui. nu. 28.

An ualeat statutum, quod vnus teneatur pro alio? responde, ut ait Chacherannus in decis. Pedemont. 89. nu. 5. & seq.

Statutum generale per aliud speciale limitatur. ut inquit Cachéranus in decis. Pedemont. 6. ad fin. num. 11.

Perdito statutorum volumine, Potest eorum tenor per testes probari. quæ probatio est quoddam notorium, ut inquit Bal. in l. 1. §. fi. C. de cadu. tollen. & in l. fi. C. de emend. Iustiniæ. Codi. facien. dum inquit Imperator, ut cōstitutio ponatur in scriptis, ut sciatur. & sic præsupponit, quod non minus est textus, & Fely. in rubri. ex. de constit. in 3. col. circa princ. & gloss. uer. datum in prag. sub titulo de subla. clem. li. teris. pag. 257.

Si statutum dicit. quod nullus projiciat amurcas oliuarum uel immundicias aliquas in plateas, ante domum alicuius. sub pœna, Pone, quod inueniantur amurcæ, uel immundiciæ proiectæ, non tamen constare potest, quis nam proiecerit. Certè hoc solum sufficit contra dominum ut puniatur statuto. ita dicit Luc. de Pen. in l. 2. C. de aquæ ductu. lib. xj.

Si statutum dicit, quod reus in maleficijs debeat ter citari. Non sufficit unica citatio pro tribus, & peremptoria. ita tenet

tenet Bal. in c. ex liris. ult. col. de constit. de quo meminit Cassan. in consuet. Burgun. pag. 201. num. 35. & nume. 36. & 34. & Plotus in repet. l. si quando o. nu. 858. C. unde ui.

Conditores iniquorum statutorum, & similiter consultores illorum, quæ sunt in damnum proximorum, tenentur restituere totum illud damnum, quod inde prouenit. vt dicit Archiepis. Floren. in eius summa, lib. 2. in tit. de rapina. §. xij. vide Cassan. in consuet. Burgun. pag. 382. col. 2. & Lucam de Penna in l. prouincialiū. C. de erogatione militaris annonæ lib. xij. & Berthach. in repet. vbiq. maxime in ver. clausulæ statutorum, quæ hic adde, si libet.

Statuta itaq; multiplici de causa fiunt. vt inquit Lucas de Penna in l. vt agendi. C. de cursu publico. lib. xij. vbi fusiis hæc videre potes. Requisita autem ad statutum. ponit Rolā. in consi. 99. per totum. in 2. vol.

Statuta, postquam sunt publicata, nō ligant, nisi post duos menses à tempore publicationis. vt dicit auth. vt factæ nouæ constitutiones. circa principium. & declarat Franc. Marcus. in decisione parlamenti Delphinatus. 247. nu. 2. lib. 2.

Statutum intelligitur in casu vero, & non in casu ficto. vnde statutum prohibens portare margaritas, vel vniones, intelligitur de veris. vt inquit Bar. in l. 1. §. hoc interdictum. ff. de fonte. per illum tex. vbi interdictum de fonte, in dubio intelligitur de uero & naturali. prout etiam dicit Gomez. in regula. cancellariæ. de triennali possessore. q. 26.

T.

T E M P V S.

Vbi x, qui infra certum tempus à statuto præfixū debet ca usam expedire, non cogitur id facere, nisi propè finem ipsius temporis. secundum Bar. in extrauag. ad reprimendum. ver. procedatur. per l. 1. §. effracto. ff. de effracto. c. consuluit. de offi. delega. & tenet laffredus. in decif. 394.

Ter.

Quæstiones Criminales

Terminus:

QUis se defendere non potest post terminum à statuto præfixum. quia frustra daretur terminus. l. 3. §. si ad diem. ff. de re mili. c. coram. de resti. in integr. Potest tamen reo iudex facere gratiam, si vult, & de benignitate expectata re. c. consuluit de offi. delega. quod intellige, quando terminus est assignatus reo post litem contestatam. Sed ante litem contestatam nunquam intelligitur exclusa reo exceptio. l. diuus. ff. de custo. reo. Sed si à statuto statuatur alicui terminus ad agendum, nec dicatur in statuto, quod postea non audiat, non potest se defendere. ita dicit Bal. in l. si ea. col. pē. sub num. 18. C. qui accusa. non possunt. Ex iusta tamen causa in criminalibus potest iudex prorogare terminum statuti, quam tamen causam debet in actis exprimere, quia est decretum, vel interlocutoria, super qua cognosci potest. utrum gravauerit partem, vel ne? causa igitur cognita, debet interlocui, secundum Ange. Arci. in tracta. malefi. super uer. iudex commisit. Communis est conclusio, quod quotiescunque à statuto est terminus præfixus, illud semper intelligi debet, nisi reus post terminum velit incontinenti deducere suam innocentiam, quia tunc ratio præsumptæ calumniæ, propter quam statutum præfigit terminum, proculdubio cessat. ita dicit Abb. in c. suscitata. pen. col. super glo. ver. effectum. de in integr. resti. c. literas. ver. præterea. de resti. spolia. & no. glo. in l. 1. de tabulis exhiben. & Abb. in c. super eo. in vlt. ver. de offi. dele. & de termino uide Lanfran. in c. quoniam contra. de proba. ubi hoc tractant etiam ceteri. in uer. dictiones. & Bar. in l. 2. C. de tempo. appella. & Firma. in reperto. & Bal. in qq. ad statutu. ver. inquisitio. ubi dicit, quod licet iudex non possit formare inquisitionem post mensem à die commissi maleficii ex statuto, si infra terminum probauit, & reus probet se alibi fuisse, iudex tamen uult contrarium probare, dicit Bal. quod potest. quia non est noua inquisitio. & idem ait Bal. in qq. ad statutu. uer.

tu. ver. terminus. & Roma. in consi. 415. & Bar. in consi. 95. sub num. 4. in 2. lib. vbi dicit, q̄ quando assignatur terminus a statuto ad decisionē causarū, prorogari alicui nō potest. & quoties statutum annullat factum, quicquid postea factum sit, erit nullum. vt ait Bar. in tracta. de peremprione instantiæ. & Tiraquellus in tracta. de vtroq; retrac. §. 4. in glo. 1. & seq. & in §. 8. in glo. 2. sub num. 14. vbi dicit, quod iudex non potest prorogare terminū, vel tempus a iure limitatum, absq; principis ministerio, & hæc communis est opinio.

Stante statuto, q̄ si iudex infra certum terminum sententiam non dederit, cadat in pœnam, Si iudex absoluit partem ab obseruatione iudicij, non dicitur sententiam dixisse. vt inquit Roma. in rub. ff. de iudi. & Barba. in consi. 31. col. 2. in 3. vol. vide Rubeum. in tracta. de Potestate procuratoris & defensoris. in causâ crimi. num. 298. & Cassane. in consue. Burgun. in §. 2. pagi. 27. vbi de termino dicit plura. & in §. 8. pagi. 82. vbi fusius. & pagi. 367. & Plot. in repeti. l. si quando. C. vn de ui sub nu. 726. & Hierony. de Monte. in tracta. de finibus regendis. Et an & quando terminus datus a iudice, vel statuto sit continuus vel vtilis, tractat Bal. in consi. 71. in 3. vol. & Bardus in tractatu. de tempore vtili, vel continuo. & vide Alberi. in l. licet gratis. §. possumus. ff. nauis caupo. stabula. & Viui. in suo. tracta. communium opi. ver. terminus. & Rim. in consi. 110. per totum. in 1. vol. & Gome. in regu. cancellariæ. de annali possessore. q. 71. & 72. & vide oīo lō. de Amic. in consi. 28. nu. 1. & seq. & alphabetarios ubiq;.

Tractatus.

TRACTATVS de occidendo Titium probatus, licet conclusio facta non fuerit, facit præsumi, Titium esse occisum ex ipso tractu. ut ait Bal. in l. multū. col. 2. vers. vnde dico. C. si quis alteri, uel sibi. & per cōsequens punitur quis ex forma statuti. c. 1. de homici. & Bar. in l. & si amici. ff. de adult.

Tractatus contra rempublicam, qui per statutum punitur.

D. Hippolyti Bona Cossæ.

Ccc In-

Quæstiones Criminales

Intelligitur etiam de eo, qui separatim pluries factus est. secundum Bal. in l. aduersus. col. 1. ver. & sic argu. C. de furtis.

Pone statutum punit facientem ligam & tractatum, Si plures fecerint ligam & tractatum, & postea ex interuallo processerint ad factum, ad quem finaliter intendebant. punientur de utroque. secundum Bal. in l. nunquam plura. ff. de priua. delic. de quo. meminit Sozi. in confi. 62. sub nu. 10. in 1. vol. Et de tractatu. vide Bossi. in prac. crimi. in titulo. de homicidio. & in titulo. de vulneribus. & Beroium in q. 89. & Blancum. in reperi. l. si. nu. 225. & seq. ff. de quæstionibus. & Iulium Clarum. in prac. crimi. q. 87. uer. punctus est.

Trahi.

STATUTO florentino cauetur, quod nullus florentinus trahi possit, nisi ad curiam florentinam, sub poena capitis. An trahi possit ad curiam episcopi florentini, si qualitas causæ hoc requirat? ut quia sit spiritualis, usuraria, uel ecclesiastica? respon. Bal. in auth. qua in prouincia. C. ubi de crim. agi. oportet sic. quia curia florentini episcopi. est curia florentina. per gl. 161. & Bal. in l. 1. §. 1. ff. de iusti. & iure. alias Tractio est quidam motus uiolentus. secundum Philosophum. de quo meminit Archiepiscopus flo. in summa. parte. 1. §. vij. de libero arbitrio col. 2. cap. 2.

Transgressor.

QUOD ex causa liceat transgredi leges propter enormes casus emergentes. Habet locum secundum Inno. in c. 1. de constitutio. in maioribus magistratibus tantum, quibus hoc licet. Secus in minoribus. ut in Potestatibus terrarum, qui habent seruare statuta ad unguem, quod dictum dicit esse perpetuo cordi tenendum Ias. insti. de actio. in §. ex maleficijs. sub nu. 15. cui dicto, & alia addit Maranta. in prac. cri. & Marfil. in prac. crim. §. diligenter. nu. 176.

Tran-

Transitus.

STATUTVM prohibet transitum fieri per campum, uel rē alterius. Dic, quòd si uia est occupata, ita quòd per eam iri non possit, ibi fieri potest transitus. damnum tamen inde factum venit emendandum. ut inquit Bal. in qq. ad statu. ver. via. in apostill. ad Bar. in l. vtimur. ff. de sepulchro viola. & Federi. de Senis. in consi. 127. vbi dicit, qd transiri est per locum tutum, quasi ultra locum ire. vnde si transire per agrum alienum fas sit ex statuto, ille dicitur transire per agrum alienū, qui intrat, & exit. quod plenè probat. Gui. Pap. in consil. 92. Et no. quòd si quis petat sibi uiam constitui in fundo proximiori, si reperiatur alibi habere uiam, non auditur, dato, qd sit sibi prolixior, seu remotior. Aliàs est ei prouidendum. ut inquit Mansuerius. in practica. in titulo. de seruitutibus. aliàs de uia publica, & priuata. De trāitu. vide omnino Riminal. in consi. 33. nu. 45. in 1. vol. vbi incedens per transitum, non incurrit in statutorum poenas, quamuis ibi moretur per aliquot dies. prout inquit Anch. in cōs. 75. nu. 5. & 6. per totum.

Territorium.

AD statutum faciens mentionē de territorio. Dic, quòd territorium non extenditur ad aquas. Licet appellatio-
 ne territorij veniat mare. ut inquit Deci. in c. licet causam. col. 2. de probatio. & plenissimè tradit Fely. in c. Rodolphus. col. 12. ver. districtus. de rescrip. & Guido. pap. in singu. 526. & Boeri. in decis. 227. num. 7. & fusius Cassane. in consuetu. Burgun. in §. 1. pagi. 23. sub. num. 1. col. 2. ubi & de districtu. Differentia autem inter territorium & districtum, ponit Grāmati. in consi. ciuili. 151. num. 1. Et statutum loquens de ciuitate & comitatu, non comprehendit districtum. ut inquit Cassane. vbi supra. num. 8. ubi etiam dicit multa alia circa confinia. & Hierony. de Mon. in tracta. de finibus regen. & Areti. in cons. 77. Et qui dicantur subditi, tractat Cassane. vbi supra pagi. 34. §. 4. & pagi. 40. col. 2. vbi etiam ponit an, & quando

iudex possit punire delinquentes extra territorium. & de territorio agit etiam Hierony. de Mon. in d. trac. de finibus regen. pagi. 7. ubi & de districtu & alijs tractat. Et territorium à iure terrendi, & sic à iurisdictione nominatur. vt inquit Fely. in c. Rodulphus. col. xi. de rescrip. & Oldra. in consil. 86. & dupliciter sumitur territorium, s. propriè & impropriè. vt per Zali. in consil. 16. in 2. vol. pagi. 321. Comitatus verò propriè à statuto importat territorium villarum, vel castrorum ad ciuitatem pertinentium. vt ait Cardi. in clem. ne romani. §. sanè. de electio. & secundum ipsum districtus accipitur pro territorio, ut inquit Deci. in consil. 17. in 1. vol.

Testis rusticus.

SI statutum punit falsum testem. Dic, q non procedit in rustico, qui non ex malignitate, & dolo, sed errore ductus, & simplicitate deponeret. vt inquit Ange. in auth. de testibus. §. licet. vbi subdit, q in hoc iudices debent animaduerte re. & Marsil. in consil. 72. & Arno. in Solilo. 52. vnde non excusatur rusticus sagax. vt est glò. in l. athleta. §. de rusticis. uer. interdum. ff. de excusa. tuto. ubi etiam hoc dicit Bal. & ubi agitur de contrarietate, non excusatur rusticus. & in his, quæ tendunt ad rigorem iuris conseruandum, non excusatur rusticus. Item non excusatur rusticus, nisi in casibus à iure expressis. de quo dicit Deci. plura. in c. super literis. sub num. 7. de rescriptis. & nota ad hoc uersum.

Subdola rusticitas patitur, uiolenta superbit.

Quem ponit Neuiza. in sylua. & post syluam Vagnonus in carmi. de condi. homi. huius tempo. uide Rippam in tracta. de peste. & in l. 2. ff. de in ius uocan. ubi Egendor. & Spiegellius in lexico. uer. rusticitas. Et quis propriè dicatur rusticus? ponit Ange. Areti. in tracta. de testamentis. in glo. 5. nu. 7. & Alberi. in dictione rusticus. ubi habetur plenè. & las. in §. item seruiana. num. 26. insti. de actio. ubi etiam habetur plenè. & Firma. in uer. rusticus. & Tiraquellus in tracta. de nobilitate

nobilitate.ubi tradit,quis propriè sit rusticus.& Bal.in l. si dicatur.col.fi.C.de testibus.& Signorol.in consi.231.& Capicci.in decis.Neapoli.67.& Sozi.in consi.60.in 4.uol.& Plotus in repeti.l. si quando .c. unde ui.ubi etiam ponit,quando te neatur statuto rusticus,& ubicunq; statutum requirit probationem per testes integræ famæ,& opinionis,repelluntur testes infames infamia facti.adcò, quòd non poterit deferri iuramentum in supplementum probationis.ut ait Corsetus.in singu.uer integer.& Soz.in fallen. in regu.416. Et no.quòd testis in criminali debet deponere signâter de tempore commissi delicti,aliter non probat.ut ait Rimi.in consi. 537. qui inter tot ac tantos solus hoc probauit . ut testatur. d. Gilfredus de cauallis de Verona ferrariensis.in consilio 538.

Tortura :

INQVISITI ex forma statutorum non sunt torquendi in iudicijs non præcedentibus legitimis, & hoc iudices deum timentes debent semper præoculis habere, ne aliquem iniuste tormentis subijciant.ut ait Iul.Clar.in prac.cri.q. 64.& Anto.Gómez.in trac.de delictis.ubi de tortura loquitur. & Afflictus hoc semel respòdit regi Federico interrogâti,quòd nec etiam de authoritate regia poterat mandare hominem torqueri, contra quem non extarent indicia sufficientia. & Iul.Clar.ubi supra.& q.63.& Natta.in consi.361.nu. 14. ubi dicit, quòd ubi iudicijs aliquæ circumstantiæ resistunt, nõ est deueniendum ad torturam.Idem est dicendum,quando sunt ad remota indicia,vt dicitur ibidem num.6. Aliàs, si quis cõfitetur in tortura non præcedentibus legitimis iudicijs, non valet confessio.vt inquit Bal.in consi.479.in 5. lib. & indicia sunt probanda per duos testes contestes,non singulares. Et quando iudex torquet reum super socijs & complicitibus, & alijs criminalibus,debet protestari,quòd id facit sine præiudicio confessi,& conuicti criminis,vel si sunt condemnati, sine præiudicio condemnationis. & hæc est communis obseruatia.vt

tia. vt inquit Iul. Clar. in prac. cri. in d. q. 64. vide omnino Me-
nochium in suo tracta. de arbitra. iudic. in casu. 270. & se-
quentibus casibus. vbi dicit plura circa torturam, & de con-
fessione in criminalibus. vide in locis per ipsum, de quibus
in reperto. Et quando clericus torqueri possit. tradit d. m. Al-
cia. in consi. xvi. num. 11. in 7. lib. & Iul. Clar. in prac. crimi. Et
an, & quando iudex teneatur de eo, qui mortuus est in tortu-
ra. ponit Bal. in consi. 61. in 5. vol. Bannitus tamen, qui com-
paret post eius contumaciam, quam vult purgare, poterit po-
ni ad torturam, & interrogari de delicto, de quo fuit banni-
tus, nullis præcedentibus indicijs. vt ait Arno. in commenta-
rio. cxi. Idem est in famoso latrone. vt tenet isdem Arno. in
commétario. 115 & Carreri. in prac. cri. in prin. sub nu. 184.
ad fi. & Bernar. Diaz. in regu. 637. Nec est necesse, q̃ iudex in-
terloquatur talem esse torquendum, cum aliter veritas habe-
ri non possit, &c. ex dictis testibus, vel indicijs. Cum hoc de
consuetudine non seruetur. propter arbitria, quæ dantur. vt
ff. de appella. recipien. l. 2. & no. glo. ibi. & Bar. in consi. 95. in
2. vol. num. 2. & Iul. in prac. crimi.

Statutū dicit, q̃ qui tale quid fecerit, ponatur ter ad Trul-
lum, uel Bellerium. Si quis est senex, pœna commutabitur. ut
ait Bal. super feud. in titulo in quibus cau. seu amitta. & Iuli.
Clar. in prac. crimi.

Statutum dicit. quòd quis non torqueatur, nisi præcedenti-
bus indicijs & præsumptionibus manifestis. An inquisitus
poterit ad torturam poni per assertionem cuiusdam homici-
diarij, qui suspēsus fuit, & homicidiū perpetrauerat mādato
inquisiti p̃ pecuniā ei datā? resp. Signoro. in cōs. 209. q̃ nō. &
fufius Bosfius i pract. cri. vbi de tortura agit. & Arno. in solilo-
quio 60. & 64. & in cōmétario 6. & Clau. in regu. crim. 24. &
seq. & regu. 30. ubi etiam tractat, an complici credatur, vt tor-
turæ adhibeantur complices. & ibi tradit per discursum, quā-
do possit deueniri ad torturam, & à quo incipi debeat tortu-
ra. ibi in regu. 36. & seq. recurre ad loca, de quibus habetur
in eius

in eius tabula alphabetica, & vide Iul. Clar. in pract. crim. q. 63. vers. sed quæro, pone, vbi dicit, q̄ si quis dicat volo stare cum reo ad parangonum in tortura, non debet audiri. vt tenet Arnonus in dialogo 32.

Si statutum nō vult aliquem posse torqueri, & Potestas de negat alimenta, vel facit eum stare spoliatum sub Dio tempore hiemis, an puniet potestas? respon. q̄ sic. vt inquit Bar. in tract. de qq. col. 7. & Claudius in regu. crim. 44.

Statutum dicit, quod non possit quis poni ad torturam, nisi si habitæ fuerint contra eum euidentes præsumptiones? resp. Bar. quod intelligitur, idest magna indicia, & ibi ponit, quod nam sit indubitatum indicium. Vide Criminalistas. præcipue Gandy. in tract. de indi. & tortura. & Brunum, & Plot. in repetit. l. si quando. C. vnde ui. & Bossi. ubi sup.

Quis torqueri non posset, si statuto caueretur, quod delictum habens in se contractum annexum, non est numerandum inter delicta, nec pro eo agendum est criminaliter inter contrahentes propter delictum, & si alio statuto caueretur, nullum esse torquendum, nisi corporaliter esset puniendus, quod secus est de iure. Nam in causa ciuili, quæ in se habet delictum annexum, reus torqueri potest. ut inquit Cassan. in consuetu. Burgun. in rub. pag. 20. ubi agit de bassa iurisdictione. & vide Iulium Clar. vbi de tortura & indicijs agit. & quando facile deueniatur ad torturam, ponit Claud. in regu. crim. 27. & quænam sint indicia sufficientia ad torturam, vide ibi in regu. 28. Et no. q̄ cauti iudices, quando adhibent quæstionem, faciunt protestari in actis citra præiudiciū plene probationis. secundum Alber. in rub. C. de quæst. & Frac. Marcum in decis. Parlamenti Delphinatus. in q. 156. lib. 2. & Claudium in regu. cri. 36. num. 3. vide omnino. vbi habetur etiam quando fiat absolutio libera, uel ne ipsius rei, & qua cautela vtatur iudex in absoluendo reum? Cetera nostis.

Quæstiones Criminales

Tumefactio.

AD statutum de tumefactione vide Bart. in l. prætor ait. §. si. ff. de injur. ubi dicit, quòd tumefactio est vulnus, quando fecit scisuram ab intra, licet non ab extra, & etiam quando dedit causam necessariæ scisuræ ab extra, faciendæ per medicum. de quo tractat Cæpolla in consi. crimi. 40. nù. 4. ubi etiam dicit, quòd omnis scisura, uel omnis separatio in corpore vulnus appellatur. l. si seruû. §. rupisse. ff. ad l. aquî.

Turbare.

SI statuto cauetur, quòd turbantes ciuitates puniri debeant. Si quis vicinos suos, aut priuatos turbauerit, & ex hoc oriretur inquietudo ciuitatis. Iste non incideret in pœnam dicti statuti. Nisi statutum diceret, quisquis facit aliquid, ex quo quies populi turbetur, quia tunc bene incideret. ut in q. Bal. in l. 1. §. huius studij, ff. de iustit. & iur. ubi, & Zas. hoc tradit num. 16.

Si statutum est factum contra turbantes, Intelligitur principaliter, & non secundario. secundum Bal. Ang. & ceteros in d. l. 1. §. huius studij, per illum tex. ff. de iusti. & iure. & Rui. in consi. 61. nù. 5. in 3. uol. & Plotum in l. si quando, num. 780. C. unde ui. & Gomel. in regu. cancellariæ. de non tollendo iure quæsito. q. tertia pag. 38. Et quando quis dicatur turbare, ponit Bal. in cõs. 436. in 5. uol. & præsumitur in dolo, qui nouam possessionem occupat, quam alias non possideret. l. cum quærebatur. C. unde ui. & firmit Bal. in consi. 82. in 5. uol. & compossessiones quando litigant, & æquæ probant, & unus turbat alium in possessione, non incurritur in crimen aliquod. secundum Bal. in consi. 432. in 4. Quæ uerò sint necessaria ad probandum latrocinium, rapinam, uel spoliatio nē alicuius rei mobilis, & qualiter fiat probatio, ponit Bal. in consi. 98. in 5. uol. & in consi. 337. & seq. in 5. uol.

Statutum, quod punit aliquem turbantem alium in possessione tali pœna, & ad restitutionem possessionis. Non habet

bet locum in eo, qui tantum turbauit, & non abstulit. ut ait
Firma. in tracta. de episcopo. in 2. parte. sub nu. 38. Et d. statutū
non habebit locum, nisi in casu, quo restitutio possessionis
fieri possit, prout præsupponit statutum. ut inquit Deci. in
confi. 90. nume. 2. in 1. uol. Et hoc statutum requirit dolum,
quando loquitur in personam. ut si quis turbauerit. Secus si
in rem. secundum Alex. in l. iuste possidet. ff. de acqui. posses.
& Corn. in confi. 205. in 2. & Rui. in confi. 83. nu. 5. in 5. vol. &
Bal. in qq. ad statuta. ver. possessio. nu. 3. & Soz. iunio. in confi.
18. in 1. & Corn. in confi. 94. in 3. uol. & c. Nos quoq; Ferrariæ
habemus statutum, de possessione turbata, uel inuasa. Quid
autem probare debeat intentans conditionem d. statuti, lo
quentis in rem, ponit Papiensis in for. libell. pro turbata pos
sessione. in glo. & eam nititur. Circa materiam d. statuti uide
Alex. in confi. 31. & 37. in 7. uol. Si tamen conuocatis, & con
gregatis hominibus ex agro suo aliquem deiecit. est textus
in l. Iulianus. ff. de priua. delic. & l. si quis aliquem, eo. tit. De
pluribus quæsitis. vide Bald. in disputatione accusationis. de
iureiu. col. antepen. And. statutum habeat locum, quando
nō deijcitur de possessione, vide Bal. & Soz. in confi. 82. ad fi.
in 3. parte. & Papiensem in forma libelli pro turbata pos
sessione. in glo. animo & intentione, & Ang. in tract. malef. ver.
quarto quæro. cum addi. in fol. 44. Extat & aliud statutum
Ferrariense. Ne quis turbet possess. super aliqua re, penden
te lite. Ad quod uide Dec. in c. ex parte, col. 2. de rescrip. uer.
ex prædictis noto. ubi dicit, quod appellans spoliando aduer
sarium uidetur renunciare appellationi, & quod amplius nō
admittatur. Et no. quod transiens per fundum alienum, po
test accusari de turbata possessione. ut inquit Bar. in confi.
incip. quidam accusatus. Et turbans simul unico actu plures,
punitur vnica tantum poena, si statutum punit actum, prout
infertur personæ, sed pluribus poenis punit, si statutum punit
actum, prout respicit rem. prout inquit Bar. in l. 1. §. si ad plu
res. uer. per hoc. ff. de sepulchro viola. Item turbās, & nō ex

*D. Hippolyti Bona Cossæ.**D d d pellen-*

Quæstiones Criminales

pellens incidit in poenam ducentarum librarum, stante statu
to, quòd turbans & expellens de possessione soluat libras
ducentas pro pœna. & possessionem restituat. ut ait Bal. in l.
mancipia in fi. uer. extra noto. C. de seruis fugiti. Item turbās
statum principalem, punitur pœna statuti, non autem, qui in
consequentiam alterius. delicti. ut inquit Bal. in l. 1. ff. de iu-
sti. & iure. & Alex. in l. si quis. ff. de iure fisci. Item turbans
non potest accusari lege Iulia de ui publica, uel priuata, sed
criminaliter actione iniuriarum. l. iniuriarum. §. si. ff. de iniu-
rijs. Maximè si statutum puniat criminaliter turbationem. l.
qui pendentem. ff. de actio. emp. vide Corne. in consi. 100. in
2. vol. & in consi. 94. in 3. & in consi. 172. in 3. & in consi. 280.
in 4. & Matthesi. in singu. 70. & Plot. in l. si quando. C. unde
vi. nu. 732. & nu. 723. ubi hoc fufius. & Viui. in tract. suo com-
munium opi. ver. statutum disponens, seu puniens. in 1. par-
te. Et de laboratoribus laborantibus, qui nā dicantur turba-
re in possessione. tractat Rolan. in consil. 54. in 1. vol. per to-
tum. Et statutum loquens de turbante possessionem, debet
intelligi secundum terminos iuris communis. ut inquit Por-
tius. in consi. 88. nu. 3. in 1. volum.

V.

VAGABUNDVS.

D statutum de Vagabundo, vltra Criminalistas &
repertorijstas. vide Corsetum in singu. uer. Vaga-
bundus. & Alex. in consi. 166. in 7. vol. & Sozi. in
fallen. reg. 87. & fallen. 6. & Neuiza. in Sylua. lib.
4. sub nu. 104. & Bossium plenè in prac. crim. in titulo. de fo-
ro competen. sub nu. 70. & Duenyas. in regula. 378. & seq. &
Claudium Battandier in regula criminali. 7. & Iulium Cla-
rum. in prac. crimi. q. 39. uer. ceterum, si reus. Et ibi ponit
quid sit Vagabundus. in uer. sed hic quæro.

Variare.

Variare :

STATUTUM loquens per uerbum futurum subiunctiui. Si semel recusat, potest iterum eligere poenam, & uariare. ut ait Bar. in consi. 101. nu. 8. lib. 1.

Velo leuato.

AD statutum, quod utitur verbo Velo leuato, vide Pari. de Puteo in trac. syndica. §. an contra. sub nu. 11. ubi dicit, quod dicitur velo leuato decidere, quando iudex procedit sine discussione, & examine negocij. & dicit et Papiensis. in forma libelli, actionis realis. uer. summarie nu. 14.

Venditor.

STATUTUM puniens uenditorem, punit & emptorē propter correlationem. ubi sub est eadem ratio in ambobus, licet de emptore in statuto, ne uerbum quidem ullum insit. ut inquit Bar. in l. fi. C. de indic. uiduita. tollen. & in l. nemo martires. C. de sacrosanc. eccle. & ita consuluit Bar. pro ut ipse attestatur. in d. l. fi. & est communis opinio. ut dicit Panormi. in c. quia clerici. de iure patrona. & Euerar. in centuria legali. in loco à correlatiuis.

Statutum de uendente rem suam, imponendo poenam, Non habet locum in eo, qui uenderet rem, ad quam haberet actionem personalem. ut no. Bar. in l. Gallus. §. nunc uidendum. ff. de liberis. & posthu. & Dec. in l. qui actionem habet. nu. 5. ff. de regu. iur. hec habet locum contra illum, qui habet spem ad illam rem, si consensit alienationi. ut inquit Ias. in d. l. Gallus. §. nunc uidendum. ff. de libe. & posthu.

Statutum prohibens uenditionem hæreditatis extraneo sub pœna, Non habet locum, si quis solummodo uendidit, nec tradidit. ut inquit Bal. in consil. 314. col. 2. lib. 3. de quo meminit Tiraquellus. in tracta. de utroq; retractu. §. 1. num. 46. & uide Lucam de Penna. in l. 1. C. ut nemo ad suum patri mo. lib. xi. ubi dicit, quod uendens rem duobus, euitat pœ-

Questiones Criminales

nam, si eorum alteri pecuniam reddit. Et idem dicit. in l. r. C. de cupressis. lib. xi.

Statutum disponens, quod qui uendit rem extraneo, incidat in poenam; Non comprehendit hæredem, qui in testamento damnatus est uendere. ut inquit Tiraquellus in trac. de legib. connubialibus, in glo. 8. sub num. 186. pag. 347. & vide Neuiza. in consi. 39. & omnino etiam Viuium in tracta. communium opi. ver. statutum contra venditorem par. 1.

Et nos Ferrarienses habemus statutum, sub rub. de vendēte, uel locante rem duobus diuersis temporibus. Ad quod Dic, quod ad hoc ut alter præferatur, sufficit q̄ sit facta traditio per constitutum. ut docet Dec. in l. contractus. ff. de reg. iur. num. 14. ubi hoc dicunt etiam cæteri. Istud statutum forte non haberet locum in persona ecclesiastica. ex quo dirigit uerba ad personam non concedentē. iuxta no. in c. quæ in ecclesiarū extra de cōsti. & in auth. cassa. C. de sacrosan. eccle. de quo. vide Alex. in cons. 8. in 2. par. & 1. cons. 25. in 4. par. Et q̄ probari debeat in casu d. statuti, ponit Alex. in cons. 109. uer. 2. principaliter in 5. part. in fi. Et dū dicit, uel alio iure ad longum tempus, uidetur excludi locationē simplicē, prout tradit fufius. Ias. in l. quoties. C. de rei uendica. Et no. quod conducens domum simpliciter, uidetur conducere pro solita pensione. secundum Dec. in c. cum. M. nu. 6. de constitu. Sed pone, quod pro cōtractu non est soluta gabella propter instrumentum, & sit statutum, quod cōtractus sunt nulli, quādo in tempore non sit soluta gabel. si postea alius sit contractus, An locum habeat statutum? respon. q̄ non. per regulam quod nullum est, & c. nec ob. Bal. in l. seruum filij. §. eum qui. ff. delega. 1. qui loquitur, quando ob non solutionem, uel in sinuationem, uel ob non registrationem instrumentū est nullum. Immo uult, q̄ in eis sit nullum. tamē Imola. Cast. & alij, quos allegat. Firma. in ver. instrumentum. primo. ver. xi. tenent contra Bal. quoniam & si statutum annullat instrumentum, tamen contractus poterit per testes probari. Sed an hoc statutum

tutum annullet etiam contractum. & per cōsequens valeat secundus contractus, & vendens rem duobus pœna punietur respon. Papien. in forma libelli in hypotheca. in glo. sub eadem. de oblig. in fi. Quod limita vt per las. in d. l. quoties. C. de rei uendica. & Alex. in consi. 119. in fi. vol. 5. & las. ubi supra. col. 10. num. 13. Et punietur crimine stellionatus. secundum Bar. & Bal. in l. qui duobus. ff. de falsis. quia deliquit. & idem est de secunda inuestitura facta per procuratorem. vt ait Firma. in uer. uenditor tenetur uerf. 73. Et d. statutū etiā habet locum in datione in solutum. vt inquit d. m. Cephalus. in consi. 159. num. 21. lib. 2. uide ad statum omnino. Gozadi. in consi. 14. & Rolandum à Valle. in consi. 69. in 3. uol. & Ti raquellum. in suo tracta. de constituto possessorio. in parte. 1. num. 23. ubi dicit, quòd si duobus res uendatur, & primo trās feratur possessio per constitutum, & si post secundo tradatur, sustinetur prior. & ita se habet communis opinio. uide Ferratiū. in cautela. 48. & Sozi. in fallen. in regula. 118. & Ange. de Aretio. in eius tracta. malefi. in uer. falsario. num. 31. ubi ex mente Bar. in l. qui duobus. ff. de falsis dicit, quòd stricte, quādo in diuersis contractibus eandem rem duobus uendidit, incidit in falsum. Secūs, si diuersis contractibus, eandem rem duobus donat, uel alio titulo quàm per uenditionem alienat, quia non pœna falsi, sed crimine stellionatus punietur. quod est uerum, secundum Bar. si dixit uerum. Aliàs, si interrogatus dixerit se non donasse, uel nō obligasse alicui prius, & mentitur, quia tunc incidet in pœnam falsi propter mendacium. l. si à debitore. ff. de falsis & quæ subsequitur Augusti. de Arimino. ibi in addi. ad Ange. uide etiam Crauettam. in consi. 77. num. 18. & Fabium de Monte. in tracta. de emptio. & uendi. in 3. q. nu. 50. in tomo. 8. & Marsil. in singu. 82. & Sozi. in consi. 30. in 4.

Quæstiones Criminales

Venenum.

STATUTUM permittens bannitum posse impunè occidi, Non habet locum in occidente veneno. Nisi esset bannitus pro crimine læsæ maiestatis, secundum Arno. in solilo. 21. & Asini. de religio. & sumpti func. pagi. 123. sub. nu. 113. Et plus est, ueneno hominem occidere, quàm gladio, & dicitur proditoriè occidere, qui ueneno occidit. secundum Arno. in epito. 48. & 49. Cōsanguinei uenenantes carceratum, ne vituperentur ex publica morte, puniuntur ut parricidæ. vt inquit Bal. in l. 1. ff. de statu homi. & Arno. in epitoma. 50. & problema. 24. vbi dicit, q̄ occidens veneno illū, qui aliàs erat occidendus, punitur pœna mortis. & idem in dialogo. 44. Excusat iure medio Aromatarios, qui vendunt malum uenenum personis, quia si vendunt probis personis, quæ careant suspitione, excusantur. vt ait Carre. in prac. cri. in prin. sub num. 101. ver. in textu. in uer. ueneficorum. & Milleus. in prac. crimi. pagi. 114. num. 122. & Monteleo. in practi. arbitra. in parte. 4. ubi fusiùs habetur de ueneno. & Bossius. in practi. crimi. & Iul. Clar. in prac. crimi. in §. homicidium. uerl. punitur etiam. Et an puniatur pœna mortis, etiam, si ille, cui datum est uenenum, mortuus non fuerit, ibidem uide. & Ange. in l. milites. C. de. qq. & Afflictum super constitu. lib. 3. pagi. 206. & Placam. in epito. delicto. cap. 20. & omnino etiam Menochium. in tracta. de arbitra. iudic. in casu. 359. & dicit Angelus. ubi supra. quòd si quis uisus est emere uenenum, & præcedant aliqua signa uenensationis, erit indicium, etiã contra hominem bonæ famæ. Idem tenet Paris de Puteo in tracta. syndica. in uer. tortura. 2. ubi adest Auctariū. Et mortuus ex ueneno cognoscitur ex liuoribus in toto corpore, & spumis ore fluentibus, & si cremetur corpus, cor illesum manet præseruatum ex ueneno. uide Foller. in prac. cri. ubi agit de hoc. & Paul. de Cast. in cōf. 195. & Carre. ubi supra. nu. 138. & Paul. de Cast. in cōf. 299. & Rodolphum Agricolam. de in-

in uentione dialectica. lib. 2. cap. 15. ad fi. & Maran. in Speculo. par. 1. prin. 4. partis. sub num. 62. & Docto. in §. item lex Cornelia de ficcarijs. insti. de publi. iudi. & Iaco. Boulene. in L. capi. §. famosos. num. 203. & seq. & Boeri. in decis. 216. & Grammati. in consil. 36. & in consil. 38. Et nota, quòd poculum amatoriũ est res illicita. l. 1. §. 1. ff. de fica. & ibi no. Ang. contra aromatorios, uendentes aromata uenenosa. qui capite puniuntur. & idem dicit Villemata. in l. diuus. ff. de fica. sub num. 60. & Parisi. in consil. 167. in 4. uol. Et sciendum est, quòd uenefici in Persia pœna huiusmodi uindictantur, Ampla est petra, in qua capita eorum imposita, alia petra feriunt, quo ad faciem, & caput infre gerint. ut refert Plutarchus in uita Artaxerxis. uide. P. Gerar. in singu. 65. ubi etiam dicit, quod mulier, quæ timet sœuitiã mariti, potest petere, ut sibi caueatur. ut supra ego quoque posui. Et de ueneno tradit Alberi. in dictione uenenum. & Fely. in tracta. de conatu. & Bar. in l. 1. ff. de parrici. ubi ponit de monachis, qui conati fuere dare uenenum Abbati. & Grammati. in uoto. 3. & uoto. 30. & magis communis est opinio, quòd emens uenenum, ut alteri daret, & attentauit, sed non perfecit, quia non sit mortuus, non punitur pœna ordinaria. & ad hoc allegat plures. nu. 19. & Arno. in dialogo. 44. & in epitoma. 48. ubi ponit limitatio nes. Nisi statutum puniret attentatum. quia in atrocioribus semper punitur et attentatũ. Et qui fecit, quòd potuit, nec se pœnituit, debet decapitari. ut dicitur ibi. num. 97. per Carre. Item si quis venenaret fontem, uel puteum, ex quo actum mors sequeretur, ueniret puniendus pœna mortis. Idem, si imponeret medicus, uel alius uenenum in medicamine, furca deberet puniri, quia proditoriẽ se gesserit. ut dicit ibi Carre. Item si quis confiteretur, aliquem ueneno occidisse, debet constare. Item si mulier accipit medicamina, ut non pariat, decapitabitur. Item si ob id abortum fecerit, quòd animatũ erat in utero. Nisi medici propter matris salutem ita fieri determinassent. uide Franc. Crem. in singu. 49. & Carre. ubi supra.

Et

Et de uxore uenenata. uide Amanellum. de Claris aquis. in singu. suo. de hoc. ubi etiam ponit, de illis, qui ponunt sibi herbam in pedibus & tybijs, ut appareant infirmi, & sic extorqueant eleemosinas. ut dicitur. C. de mendicâ. ualidis lib. x. in glo. in uer. plenitudinem qua expensæ eis factæ in iudicio reperti possunt. & uide. in qq. Tholosa. 401. & ibi Appostillan. ubi de mendicantibus ualidis dicit. qui ut pallidi appareant, fingunt se fucatis coloribus, & exhibent se uulgo infirmos, cum non sint, ut consequantur eleemosinas. Et de malo medico dicit Afflic. in decis. Neapoli. 123. Et de incantatore Firma. in repertorio. & in tracta. de Episco. in 2. par. 4. lib. nu. 4. & uide tractatum de fortilegijs, & de lamijs. Et not. qd dare pocula amatoria mulieri, non est hæreticum. secundû Alberi. in rub. C. de hæreticis. & Zanneti. in tracta. de foro cõscientiæ. & Paul. Girlan. in trac. de fortileg. num. 25. Item si quis portat arma uenenata, debet puniri acerbiori pœna. ut ait Bal. in l. nemo. C. de summa trini. ubi etiam dicit, qd occidens aliquem ueneno, dicitur cum proditoriè occidisse. & Barba. in tracta. de Cardina. lega. à latere. in 2. q. basilica. sub nume. 14. Et statutum de ueneno, intelligitur de malo ueneno. Nam lex mala uenena uocat, quæ ad necandum homines facta sunt, aut homines ægrotare faciunt. l. 3. §. hæc adiectio. ff. ad. l. Cornel. de sicca. & l. si quis aliquid. §. qui abortionis. ff. de pœnis Bona autem, siuè mala uenena dicuntur illa amatoria, quæ in poculis amatorijs commiscètur. ut ait Bal. in d. §. hæc adiectio. & Bar. in d. §. qui abortionis.

Si statutum dicat, si quis voluerit uenenare, capite puniatur. si quis tamen præparauit tantum uenenum, non decapitabitur. secundum Bal. in consi. 443. in 3. vol. ubi plura dicit de uenenante. & uerbum voluerit, intelligitur cum effectu, & re ipsa, quod scilicet fecerit. prout dicit Cremen. in singu. 49. & Deci. in l. non uult hæres esse. ff. de regu. iur. & Fely. in c. 1. de præsumptionibus. & qui sciens animalia vicini venire in talem locum, proiecit escam uenenosam, tenetur. ut ait Abb.

in

in c. si quis. de iniurijs & Cēpolla. in consi. ult. & Neuiza. in sylua. Et de herba aconito tractat Afflic. in consi. in rub. de hæreticis. num. 10. & Petr. Lanande. in tra&. de doctoribus. vbi dicit, quòd perdit mures solo odore. Et de herba sabina. tractat Ananias. in consi. primo. per totum. Et de Aqua decocta in argento sublimato, quæ potest uenenare in magna quantitate desumpta. ponit Alex. in consi. 115. in 3. uol. Et nota. qd poculum amatorium tempore Aristotelis non erat prohibitum inter uirum & uxorem. ut ipse Aristoteles dicit in lib. magnorum naturalium cap. 16. ubi refert quēdam uxorem, quæ poculum dederat suo uiro, qui mortuus est, euasisse. Sed postea fuit prohibitum ex. d. §. qui abortionis. uide omnino Iulium Clar. ubi supra. & Claudium Battandier. in regula criminali. 85. ubi habetur plenè de his. De uenenante tractat Cēpolla. in consi. 80. Et ueneni crimen est detestabile, & execrandum. & longè grauius homicidio. ut inquit Grammaticus. in d. uoto. 3. Et ueneni delictum est occultum. & ideo in eo iudex debet esse promptior ad torturam. ut dicitur ibidē in d. uoto. 30. num. 1. & Barba. in consi. 23. col. 8. lib. 2. & Afflic. in c. 1. de malis & noxijs medicamentis. ubi ponit etiam alij. in constitu. regni. & Neuiza. in sylua. lib. 1. nume. 44. & Alex. in consi. 115. in 3. uol. De eo autem, qui recepit pecuniam, ut aliquem uenenaret. uide Corne. in consi. 202. in 1. uol. uide etiam Bude. in postero. ad no. pagi. 323. & pagi. 88. & l. item si obstetrix. §. 1. ff. ad. l. Aquil. ubi, si quis ui, uel suasu medicamentum malum alicui in fuderit, uel ore, uel elysterē, tenetur lege aquilia, si manib. dedit, in fudituē. & uide Grammati. decis. Neapoli. 2. ubi dicit, fuisse decisum, quādam ancillam, quæ sublimato uoluit uenerare dominum, morti naturali non esse tradendam. uide. d. m. Alcia. in l. cense. ff. de uer. signifi. & Boeri. in decis. 61. in fi. & Bal. in consi. 211. in 4. ubi dicit. quod stāte statuto, quòd qui associauerit, & fauorem dederit homicidæ, puniatur. si quis præparauerit uenenum, & miserit, non incurrit in poenam statuti. sed punie

tur arbitrio iudicis: etiam ad mortem. & Parisi. in consil. 167. in 4. uol. per totum. & Cassane. in consuetud. Burgun. in rubri. pagi. 14. sub num. 15. & sub num. 32. ubi dicitur de filio, qui uoluit uenenare patrem. plura dicuntur ibi. & nume. 52. & plura tradit Follerius ubi supra sub titulo. dentur capitula. & titulo. Item, quod sororem uenenauit. & Iodocum. in prac. crimi. cap. 74. in titulo. de homicidio per uenenum. pagi. 172. & Firma. in reperto. & Alba. in consil. 72. Et no. quod mulieres citius, quam uiri in suspicionem ueneficij incidunt: ut inquit Cantiuncula in topicis, in loco ab adiunctis. pagi. 68. Et nos Ferrarienses habemus statutum sub rubrica. de poena uenenantis, vel uenenum habentis, vel uenenari facientis aliquem. Ad quod statutum uide Menochium in tracta. de arbitra iudic. in casu. 359. nume. 3. lib. 2. Ead idem statutum in ver. scienter (adde Corle. in singu. 326. & Alex. in consil. 115. vol. 3.

Verberare.

STATUTUM dicit, quod qui verberauit aliquem, puniatur in decem. Pone, quidam pugno percussit aliquem, An punietur statuto? respon. Alberi. in qq. ad statuta. q. 230. in 2. par. quod non. per §. seruus. institu. de injurijs. quia magis dicitur percussio, quam verberatio. l. si seruus. §. si mulier. ff. ad. l. Aquil. & Nouell. in prac. crimi. & Bar. & alij in tracta. de percussionibus. & supra dixi.

Verbum:

STATUTUM, loquens per uerbum futurum, An requirat sententiam? responde, ut per Sozi. in faller. in regula. 360. & supra dixi.

Verbum præsumat, In statutis. intelligitur, quando quis propria autoritate facit actum. secus, si de commissione alterius. ut inquit Abb. in c. decernimus. de iudi. & Deci. ibi. num. 6. & D. Bursatus. in consil. 20. num. 1. Cui maxime debeo, propter consil. 18. Et de uerbo audeat tractat isdem Bursatus. in consil.

77. num. 6. ubi dicitur quod dolus malus requiritur, nec sufficit lata culpa. Et ideo dicitur quod portans tormentum, quod archibulum dicitur à rota parut mensura, habita licentia à magno iuro ciuitatis, vel coram officialibus conuiuentibus oculis, & silentibus, non incurrit in poenam. Et statutum non habet locum in eo, qui ignoranter contrauenit. secundum Ar. no. in commentariis.

id. Quoties verba geminata sunt in statuto appòsita, seriose; & non ex lubrico appòsita censentur. ut dicit Euerar. in censure, in loco à locutionis geminatione. ad fi. ver. aut uerba scribuntur. & uer. hinc etiam est, inquit. quod quando in vno statuto pluries exprimitur id verbum, tunc de mente statuti exorbitantis, vel poenalis est, quod non fiat extensio ad aliud casum, quam ad nominatum.

Verba posita in vno capitulo. statuti, intelliguntur repetita in alijs capitulis, quæ sunt de eadem re & substantia. Et repetita intelliguntur, si incontinenti subsequuntur; & actum de quo agitur, non vitiant, quia ex intervallo non videntur repetita. l. per retentionem. C. de vsuris vbi no. plenè Alberi. in l. Titia. §. idem. respon. ff. de ver. ob. & in l. quemadmodum. §. si. ff. ad l. Aquil.

Ad statutum, quod vititur verbo solet. vide Alberi. in qq. ad stat. q. 12. in y. parte. vbi tractat etià de verbo intelligitur.

Statutum, quod committit iudici, ut expediat secundum, quod sibi videbitur, intelligitur tamen habito consilio peritorum, prout declarat d. Anto. in c. vt debitus. de appella. & in c. r. de constit. quem ibi sequitur Alexandrinus. & ait idè Ant. q. in arbitrarijs, iudex debet ferre suum arbitrium cum consilio peritorum. & allegat, quæ habentur in c. ne innitatis. de constitu.

Ad statutum, quod loquitur per uerbum placuerit & uidebitur. vide Roma in consi. 55. col. 2. vbi dicit, q. ambo hæc boni viri arbitrium important. ut ait Plot. in repeti. l. si quando. sub num. 635. C. vnde ui. ubi fufius de hoc tractatur. & ino.

Verba statutorum, quæ præcedunt, declarant ea, quæ subsequitur. l. vtrum. ver. puto. ff. de peti. hæc. & Paul. de Cast. in consi. 112. incip. super dubio.

Verbum vnius statuti intelligitur secundum aliud verbum eiusdem statuti, vel alterius. modò sit in eodem volumine. l. non est nouum. cum seq. ff. de legibus. & l. 1. §. & parui. vbi glo. & Bar. ff. quòd vi aut clam. l. ita pudor. vbi glo. & Bar. C. de adulte.

Statutum loquens per verbum præteriti temporis, Nò extenditur ad futura, quando tollitur materia delinquendi. vt ait Marfil. in §. aggredior. in prac. crimi.

Quoties statutum concedit arbitrium iudici, per hoc verbum, q̃ habeat moderari pœnas. Nunquam potest imponere pœnam mortis. quia verbum moderari importat diminutio nem pœnæ. ita dicit Maria. in c. inquisitionis. de accusa. & Fel. in c. ex literis. col. pen. & Maran. in Speculo. in 4. par. 1. dist. sub nu. 52.

Vbi statutum punit delictum per verba præteriti temporis, Non punitur attentatum, non solum ex forma statuti, sed nec etiam de iure communi. vt tenet Saly. in l. is, qui cū telo. C. de sicca. & Corne. in consi. 202. col. 2. in prin. vol. 1.

Verba quouis modo, in statutis important, quòd ibi nulla distinctio, nulla restrictio, aut limitatio fieri possit. & ideo secundum Saly. in l. 2. C. de noxalibus, si statutum disponat, quòd quicumque occiderit quouis modo, decapitetur. Tunc non distinguitur dolo, uel culpa? Nec fortè quamuis fecerit ad sui necessariam defensionem. secundum Alex. in l. & si feuerior. C. de infami. & gl. in clem. ne Romani. §. irritum. ver. quouis modo de sententia excommunicatio. & Ias. in consi. 147. sub num. 3. in 4. vol. Et dictio quiuus, uel quæuis. est vniuersalis præcisa, & comprehendit omnes modos, etiã non expressos, & non maiores. secundum glo. in clemen. 1. ver. quauis. vbi notatur canonistę. de re iudic. & glo. in clem. 2. in glo. si. uer. quauis. de rebus eccle. non alienan.

Statutum, quod utitur verbo præsumat; Non habet locum in eo, qui non in contemptum, sed ignoranter contrahenit. sed notat dolum, & temeritatem. ut inquit Card. Zaba. in clem. 1. in princ. q. 39. de privilegijs, dicens. se ita consuluisse in casu dictæ clem. quæ utitur simili uerbo. Idem tenet Calder. in consi. 4. de sententia excommunic. & Fely. in rubr. de præsumptio. & Arno. in cominen. 55. & Dec. in c. sanè. num. 26. in 2. no. & d. m. Alc. in tract. de præsump. in 2. par. in prin. num. 1. & 2. & Firma. in uer. præsumat. & d. m. Cephalus in consi. 167. nu. 12. in 2. vol. Et tale statutum non habet locum in eo, qui alieno nomine facit. & hæc communis est opinio. secundum Abb. in c. decernimus, num. 25. de iudicijs; & Corset. in tract. indag. iur. lib. 1. cap. 22. Item non habet locum; nec ligat hominem simplicem, & ignarum, contrahenientem dispositioni statuti sine dolo, & præsumptione, seu audacia, & temeritate. ut inquit Card. in clem. 1. q. 38. de privilegijs. & Fely. in c. quoniam contra. in ult. no. de proba. & Calde. in d. consi. 4. & Menoch. in consi. 73. num. 10.

Statutum, quod loquitur per uerbum omnino, uel omnibus modis, intelligitur ipso iure. secundum Roma. in singu. 1. & ibi addit Corsetus in singu. ista uoce.

Ad statutum, quod loquitur per uerbum cuiuscunque conditionis, uel status existat, puniatur, &c. vide Alber. in dictione ista. ubi dicit, quod de sui natura certum seruum comprehendit. & de uerbo intelligitur. vide Alb. in ver. conditio.

Verba statutorum non trahuntur ad impossibilia. ut inquit Ioan. Lecircir. in trac. de primogenitura. q. 16. sub num. 6. ubi fusius de hoc dicit. & de uerbo infamare posito in statutis, vide Bar. in l. turpia. ff. de leg. 1.

Verbum si quis Tam masculinum quam foeminam comprehendit. ut est tex. in l. 1. ff. de per. sign. & dicit Alber. in quaestio. ad statu. q. 6. sub nu. 59. & docto. in d. l. 1. & Gomes. in regula cancellariæ. de infirmis resignantibus. q. 6. pag. 74.

Verbum protegere, intelligitur, etiam cum armis. ut inquit

quit Guido Pap. in q. 584. & vide Cagnol. in proœmio. ff. forum. col. 3. nu. 22.

Verba statutorum debent propriè interpretari. Et propriè intelligitur, quòd uerè dicitur. ut dicit Bal. in vñibus feudorū. in titulo de ijs, qui feu. dare possunt. in prin. sub nu. 3. ad fi. & ibi in addi. hoc ponitur.

Iudices debent apponere verba statuti, quando pronunciant secundum formam ipsius statuti. secundum Bal. in qq. ad statuta. in uer. iudex. nu. 2. & uide Roma. in consi. 376.

Verba statutorum impropriantur, ut minus recedatur à iure communi. vñ probat. c. dilectus. ubi etiam ita dicunt doctores. de constitutionibus. & Corne. in consi. 209. litera. y.

Dicitur statutum, quòd pro quolibet uerbo iniurioso quis puniatur in tantum. Qualiter intelligitur uerbum, & qualiter intelligatur iniuriosum, Declarat Bar. in l. item apud. §. ait prætor. ff. de iniurijs. & in consi. 108. in 1. parte.

In dubio verba statutorum, debent intelligi in casu proprio, & non ficto. ut inquit Capolla. in consi. 14. nu. 34.

Verbum ausus in pœnali statuto, sumitur in malam partem. ut inquit Lucas de Penna. in l. milites. ad fi. C. de remissione. lib. xij.

Verbum vsq; in odiosis excludit. ut inquit glo. in l. id est. ff. de dolo. & Franc. Marcus. in decis. parla. Delphi. q. 339. lib. 2. Quod nota pro statutis criminalibus.

Verbum pro qualibet vice, in statutis intelligitur separatim temporibus. ut inquit Bar. in consi. 108. in 1. parte.

Vestis.

STATUTUM puniens portantem vestem certi generis. Non comprehendit fieri facientem, & eam domi habentem, sed non portantem. ut ait Fely. in c. 1. de præsump. Et no. q. li cet vestium appellatione veniant omnia tangencia corpus. l. uestis. §. 1. ff. de auro & argen. lega. tamen in materia pœnali. secus est. propter communem usum loquendi. ut ait Cardi-

na.

Quæstiones Criminales

na.in clem.2.q.5.de vita & honesta.clericorum.

Via publica.

AN appellatione viæ publicæ veniat strata & resp. quòd non.ut tenet Firma.in reperto.in uer.via Quod nota p statutis criminalibus.

Vicini.

SI statutum dicit,quòd vicini teneantur denunciare maleficia.Dic,quòd vicini sint,& non proximiores.vti declarat Bar.plenè.in l.fi tertius.ff.de aqua plu.arcen. & Bal.in l.diuerfarum.C.de captiuis & post limi.reuer. Et qui sint vicini,ponit Bar.in l.1.& ibi Alex.in apostill.ff.si cer.peta. & Fely.in c.quosdam.in prin.ubi etiam Panor.in 4.no.de præsump.& Nellus.in trac.Bannitorū.in 2.parte.q.65.& Tiraquellus.in tracta.de vtroq; retractu.§.1.in glo.9.nu.21. & Signorolus.in cons.32.ubi in terminis consuluit Cépolla.de seruitu.

Si statutum dicit, vicini teneantur capere malefactorem sub pœna,Intelligitur,si vicini possunt,adhibita eorum diligentia.aliàs secùs.vt inquit Abb.in c.cum sint.num.7.de eo, qui mitti.in possessio.Et vicini intelliguntur, qui inuicem se exaudire possunt.vt dicunt docto.in l.1.ff.de uerbo.obliga.ubi etiam Moderni ita ponunt.& Bossius.in prac.crimi.in titulo.de rapinis.

Victus victori condemnetur in expensis.

STANTE statuto,quòd uictus victori condemnetur in expensis,Etiam in criminalibus debet condemnari in expensis.secundum Ias.in l.properandum.§.sin autem alterutra.C.de iudi.sub nu.21.& seq.& Alberi.in qq.ad statuta.lib.2.q.191.num.1.fol.51.& Boeri.in consil.27.per totum.& Grammati.in decif.Neapoli.39.& Mille.in prac.crim.ubi de hoc scribit,quod intelligitur,nisi habeat iustam causam litigandi.secundum Stepha.de Federi.in tracta.de interpreta.iur.parte.2.prin.sub nu.61.ubi dicit hoc est uerū,quāuis contrariū aliquid

aliqui dixerint, & ita debere obseruari de consuetudine. uide de decisionem Perusinam. 52. & Alba. in consi. 5. per totum. & Ber. Diaz. in uet. accusa. & Franc. Marcum in decif. parla. Delphina. 678. nu. 6. lib. 1. & q. 191. lib. 1. & Gomef. in regu. cancella. in ritu. de annali possessore. q. 4. & Claudium. in regula crimi. 16. & sequen. & regu. 150. & seq. & Iulium Clar. in practica. crimi. q. 62. uers. sed nunquid, ubi ponit plura. Et ibi etiam ponit, quando calumniator puniatur de calumnia. & Benintendis. in decif. 46. ubi uidebis etiam, quis dicatur calumniator, & an de calumnia teneatur accusator. Innocentiam tamen non debet, nec in sumptibus, nec in aliquo uexari, nec grauari. ut inquit Bal. in l. secunda. in fi. C. de ijs, qui latro occide. quem ad hoc citat Rolan. à Valle in consi. 17. nu. 5. in 3. vol & in d. decisione Perusina 52. Et quando quis succumbit super articulo iuris, debet condemnari in expensis. ut ait Bal. in consi. 472. in 1. vol. in fi. & Marfil. fusius in consi. 19. in 1. vol. sub nu. 1. & in consi. 36. eo. vol. & in practi. crimi. in §. superest. ubi hoc habetur fusissimè. Et etiam instigator debet in expensis condemnari. ut inquit Marfil. in d. §. superest. & in d. consi. 36. & 44. in 1. vol. & Firma. in ver. instigator. & Ange. in tracta. malef. in ver. Et ad quærelam. & Cæpolla. in consi. 75. ad fi. Etiam si habeat iustam causam instigandi. ut dicitur ibi per docto. & Iulium Clarum. in practi. crimi. q. 7. ad fi. uers. sed nunquid, ubi etiam uidebis, quando denunciator, & instigator debent in expensis condemnari uictori. Et dicit Ioan. de Amicis. in consi. 51. quod instigator tunc tenetur ad expensas, quando ipse, & accusator, ac denunciator, vel iudex temerè, & sine causa ageret. Secus si ex iusta causa procedit. ut ibi latius prosequitur. & in consi. 82. & in consi. 83. Et nos ferrarienses habemus de hoc statutum sub rub. de modo & forma procedendi per inquisitionem. ad fi. statuti. ver. Et ut calumniosus. & c. lib. 3. & de instigatore tractat Guido pap. in singu. 362. ubi dicit, quod instigator dicitur, qui parat accusatori probationes. & sumitur in bonam &

Quæstiones Criminales

malam partem. vt dicit Calepinus . uide Iulium Clarum . in
 prac.cri.q.10.Et accusans dicitur stimulus instigās iudicem.
 ut ait Neuiza.in sylua.lib.3.sub num. 31. pagi.24.ubi dicit
 plura circa instigatorem.Et ibi uide, quando iudex dicatur
 procedere expuro & mero ipsius officio . Et de instigatore
 tractat D.Luchi.de Curte.inter consil.crimi. consil.63. Et ibi
 videbis,quādo incidit in Turpilianum, si desistit ab incepto.
 & Cataldi.de Boncompagnis.in tracta. syndica.de quo me-
 minit Marfil . in allegatis consilijs . & tractatur per Bossi. in
 prac.crimi.in titulo.de accusatione.sub nu. 28 . & 29.& Ber.
 Diaz.in regu.20.& Grat.in consil. 97.per totum. in primo .
 vol.vbi hoc tractatur bene.& Fely. in.c. significauerunt. de
 excep.& Paul.de Cast.in l.ob hæc verba.ff.de infami. & Mil
 leus . in prac. criminali. pagi. 53 . in glo.in ver.prouisionis.
 nu.6.Et pluribus modis quis dicitur instigator.l.1.§.incidit.
 ff.ad Turpillianum . & Bossi. in practi. crimi. in titu.de præ-
 uaricatoribus,calumniatoribus & tergiuersatoribus.sub nu.
 9.& in titu.de mandato ad homicidium. nu.61 . in titulo . de
 inquisitione.nu.25 . & 26.vbi habetur plenè de instigatore .
 Et de iudice malè inquirente, qui debet condemnari in ex-
 pensis,ponit Marfil.in prac.crimi.in §.postquam num. 94.pa-
 gi.18.& in §.superest.co.lib.& Gratus.in d. consil. 97. in 1.
 vol.& Marfil.in l.patre.num.18. ff.de quæstio.& quando vi-
 ctus in criminalibus debeat condemnari in expensis,tractat
 Marfil.ubi supra.Et no.quòd omnis impenfa, quæ fit pro pu-
 nitione criminum,incumbit Fisco.& iure merito . secundum
 doctores.in l.1.C.de mulie.quæ se proprijs seruis immiscue .
 quia Fiscus accipit etiam pœnas,& multas. vt patet in toto
 titulo.C.de modo mulctandi.& dicit Azo.in summa. C. de
 pœnis.& Anto.Nicell.in tracta.de cōcor.glossarum sub nu.
 215. in tomo. 1 . Et si iudex absoluat inquisitum, tenetur
 in expensis,si eum dolo,vel lata culpa temerè fatigauit.vt in-
 quit Bal.in l.feueriter. in lectu.antiqua.C.de excusa. tutorū .
 & Anto. Nicellus. vbi supra.num. 47.vbi traditur etiam de
 iudice,

iudice, accusante, denunciantē, & instigantē. quando teneatur ad expensas? Et, quòd in causis criminalibus victus victori debeat condēnari in expēsis est communis opinio. de qua Michael Grassus. meminit in suo tracta. communium opinio num. lib. 2. cap. xxij. q. 1. pagi. 162.

Si per statutum disponitur, q̄ victus condemnetur in expēsis, licet illud idem fuerit dispositum à iure communi, tamē, vt statutum non sit frustratorium, & aliquid operetur, Intelligitur, etiam in casu, in quo victus haberet iustam causam liti gaudi. ita dicit Bar. in l. 3. §. si rem. ff. de lega. 3. & Gome. in regu. cancella. in c. 1. num. 18. de constitu. lib. 6. vide omnino Marfil. in tracta. de fideiussoribus. nu. 302. inter tracta. diuer forum. Sed cōtra. tenet D. Iosephus Ludouicus. in d. decisio ne perusina. 52. vide Alberi. in qq. ad statu. parte 2. q. 191. num. 1. fol. 51. & vide omnino Michaellem Grassum. in suo tracta. communium opinionum. lib. 2. titulo. 22. q. 5. vbi dicit. quòd quando statutum dirigit uerba non in iudicem, sed inducit quandam obligationem ipsius victi, ut uictus teneatur uictori ad expensas, uel uictor à uicto petat expensas, & tunc debet uictus condemnari in expensis, tamen si iudex cōmiserit conditionē ex statuto.

Vidua.

SI statutum dicat, quòd si uidua peccat in corpus, perdat Somnia priuilegia mariti. Dic, quòd etiā perdit tutelam filiorum. ut inquit Bal. in l. his solis. C. de reuo. dona. & Plot. in l. si quando. C. unde ui.

Villa.

STATUTO cauetur. quòd de incendio, & homicidio per uim facto, uilla teneatur, ubi fuit factum. Antequam hoc sciatur, quòd scilicet sit factum ui, uel non factum, nō potest procedi contra eam. quia debet prius constare de delicto. quod procedit, quoad condemnationem. ut nō possit procedi ad condemnationem. ita dicit Riminaldus. in cons. 6. in

Questiones Criminales

1. & Nouellus. in regula. 241. & Iulius Clarus. in prac. crimi.
q. 82. statu. primò. & Crauetta. in consi. 260. num 1. Potest ta-
men procedi ex fama ad inquirendum. ut nò. in l. iustissimos.
ff. de offi. rectoris prouinciæ. & in §. potuisse. ubi dicit hoc etiã
Bal. & isdem Bal. in l. 1. §. si tibi. ff. ad Sylla. & Crauetta. in
consi. 196. ad fi. in 1. uol. & fufius. Bal. in qq. ad statuta. in uer.
uilla. Et opus est uera probatione, nec sufficit contumacia,
uel iuramentum suppletorium, uel fuga, uel confessio in tor-
mentis. propter, quod sit fideiussio præstita. secundum Albe-
ri. in qq. ad statu. parte. 1. q. 52. & Alex. in consi. 47. num. 2. in
6. uol.

Statutum, quòd uilla teneatur capere malefactorem. Non
intelligitur de clerico malefactore. pro ut ait Barba. inter. cò
fi. Alex. in consi. 104. in 4. uol. Et non sufficit malefactorem ca-
pi per aliquem, nisi capiatur nomine uillæ. quia, ubi agitur
de euitanda pœna, non sufficit quid simpliciter fieri, nisi fiat
ob causam, ex qua fieri debeat. ut optime dicit Cato Sachus.
inter consi. Calcanei. in consil. 65. col. 2. de quo etiam Crauet-
ta meminit in consi. 171. nu. 16. in 1. uol.

Pone, decem homines occiderunt unum, uilla eos non ce-
pit, & sit statutum, quòd pro homicidio pœnam centum sta-
tuerit, an teneatur pœna centum uilla pro quolibet homici-
darum? respon. Bar. in l. cum si exhibuissent. ff. de publica. §.
si plures. quòd non tenetur, nisi ad centum tantum.

Si statuto cauetur, quòd uilla, aut representet malefacto-
rem, aut damnum refarciat, Pone, quatuor fuerunt malefacto-
res, qui unam de populatione, uel robariã fecerunt. uilla re-
presentauit unum. Dic, quòd pro rata tenebitur, idest pro
quarta parte solum minuitur condemnatio. quia hæc est natu-
ra obligationis de iudicio fisci. l. si ferruum. §. plurium. ff. si
quis cautio. & tradit Bal. in l. 1. C. si plures una sententia. col.
1. in fi. & in qq. ad statu. Et est æquũ statutum hoc, q̃ villa te-
neat custodire territoriũ, ne ibi hãt populationes, latrocinia,
uel robariæ. & si nò custodit, q̃ teneatur emendare damnu. ut
inquit

inquit Bal. in l. si quis non dicam rapere. sub nu. 17. C. de episcopo. & clero. per l. ne quid. §. facinora. de incendio, ruina, naufragio.

Stante statuto, quod uilla teneatur pro homicidio clandestino. Non habet locum, si suspensus fuit homo. quia tunc non dicitur homicidium, ex quo non dicitur occisus. sed fune suffocatus. ut inquit Carre. in prac. cri. ubi de homicidio agit. col. 1.

Si ex forma statuti uenit condemnanda villa ob maleficcium, & delinquentem per eam non captum, Non possunt condemnari ob id absentes, & infirmi. ut inquit Petr. Antibio. in tracta. demuneribus. sub num. 44. in §. 1. & vide Bal. in consi. 203. in 1. vol. Dispositio poenalis contra ciuitatem, uel ciues, non completitur villas. ut ait Grammati. in consi. 48.

Si dicit statutum. quod quando uolentia committitur in districtu alicuius villæ, villa emendet. Non defertur hoc casu iuramentum. ut dicit Bal. in l. 1. C. si per vim, vel alio modo. & Milleus. in prac. cri. & Plotus. in d. l. si quando. Consuetudo utitur, quod quando scitur quis damnum dederit, & est soluendo, villa non teneatur de damno dato. Secus, si ignoratur quis damnum dederit, uel scitur, sed non est soluendo, & potuit villa ipsum prohibere, & non prohibuit, Tunc enim villa tenetur. Et ita per Tusciam seruatur. ut ait Angelus in auth. ut nulli iudicum. §. quoniam uero. sub nu. 3. uide Moder. in tracta. de iure & æquitate. in titulo. 14. in tomo. 17. & Claudium Battandier. in regula criminali. 102. & super. diximus in uer. de damnis. &c.

Vindicta.

Dicitur statutum licere offenso assumere uindictam de offensione. An poterit uindicta sumi per interpositam personam? resp. Bal. in c. 1. §. iniuria. de pace iura. firman. quod non. Et ualet hoc statutum. secundum Paul. de Cast. in l. refectionis. ff. communia prædiorum Et licet congregare amicos,

Questiones Criminales

eos, qui nec punientur. vt dicit glo. in l. cum fundus. ff. de vi & vi arma. & fufius tract. Alber. in dictione vindicta. & Firma. in ver. vindicta. & Rui. in confil. 1. in. 5. volum. & Bal. in qq. ad statu. ver. vindicta. Limita tamen hoc, vt per Fely. in c. quæ in ecclesiarum; num. 12. de constit. An quilibet de pro genie offensi, poterit vindictam facere? respon. Bal. in confil. 173. num. 3. in 3. parte. & isdem Bal. in c. si. col. 2. de iura calum. de quo etiam meminit Marfil. in l. 1. C. de raptu virgi. num. 10. & Feder. de Sen. in tract. de legum interpretatione. parte ultima. & Tiraquellus in tract. de utroq; retract. §. 26. in glo. 1. sub num. 69. ubi dicit, quod licet alicui uindicta sit permiffa, non licet amicos conuocare ad id, quia est contra rationem. Vide Bal. in confil. 173. in 3. uol. per totum; ubi plura adducit ad statu. de uindicta. Et ibi ponit, quid sit uindicta. Et quando quis mandat fieri uindicatam, in dubio intelligitur de uindicta iustitiæ. ut inquit glo. in l. 1. C. de ijs, quibus ut indignis. Licet secundum Pau. de Cast. ibi, in hoc debet attendi qualitas personarum. Vide Franc. Mar. in decis. Parlam. Delphi. q. 250. lib. 2.

Vinum.

STATUTUM prohibens portare uinum extra territorium, Suerificatur in portante etiam unam phialam, uel cantharum uino plenum gustus causa. ut habetur in l. 1. ubi Bal. C. quæ res exportari non possunt. & tradit Alexā. in appostill. ad Bar. in l. quæ situm. §. illud. ff. de legā. 3. Sed contra tenet Ias. in l. ultima. ff. de iuris. omn. iudic. de cuius rei ueritate, ui de per Tiraquellum in tracta. de iudicio in rebus exiguis. in casu 32. pag. 53. Idem & in aceto est dicendum. ut inquit Bal. in qq. ad statu. in uer. uinum.

Et nota, quod non dicitur fraudare uetigal uini, qui uendit acetum, uel brā, quæ etiam uina secundaria, uel aquatica (uulgò) dicuntur. l. si quis uinū. ff. de uino tritico & oleo legato. & tenet Firma. in tracta. de gabellis. ad fin. num. 29.

Stante

Stante statuto, quod quis non possit uendere uinum ad minutum, sub certa pœna, prout extat in ciuitate Tergesti. Pone, quidam emit unam salmam, uel, ut ibi dicitur, urnam vini, uel unum barile, & dictum uinum accepit cum diuersis phialis (uulgo) fiaschis, & uasis diuersarum mensurarum, An uenditor incidat in pœnam statuti? respon. Bar. quod non. in consi. 12. in 2. uol. de tali statuto Tergestino meminit Bal. in consi. 197. in 2. uol. super quo statuto fecit illud consilium. & in consi. 198. eo. uol. incip. statutum ciuitatis Tergesti, & in consi. 235. in 2. parte. incip. statuto Tergesti. cum quo consuluit Zabarella, in consi. incip. quod maritus, & consuluit Anchara, in consi. 248. incip. super uino sequestrato. & Anchara. in consi. 102. & Cassan. in consuetu. Burgun. in §. 2. in glo. super textu. Femmæ maricc. sub num. 3.

Violentia.

STANT statuto, quod possit inquiri de uolentijs, Non poterit inquiri de raptu uirginum nuptæ, uel uiduæ. ut ait Bal. in consi. 171. in 4. uol. de uolentia. uide Anto. Gomez. in tract. de delictis. in titulo de uolentia. Tomo 3. fol. 378.

Dicit statutum. si quis accesserit uiolenter ad ecclesiã, punjatur in mille, quidam armata manu iuerunt usq; ad medium iter, uel ultra, tamen non intrauerunt fines ecclesiæ, an puniantur statuto? respon. Bal. & non. quia delictum non est consummatum. l. si u. e. ff. qui satisda. cog.

Et dic, quod uolentia præcisa est, quãdo ligatis manibus. & pedibus. quis deductus esset ad aliquem locum. puta ad baptisma. Compulsus uerò per uim conditionatam, quando (puta, iudeus) maior infante, esset inuitis parentibus ad baptismum deductus. prout Afflict. in decis. Neapol. 151. sub nu. 10. unde mulier, quæ allegat se fuisse per uim cognitam, debet facere fidem de uolentia absoluta, ut quia ligatis manibus, & pedibus, est cognita, quia alias de facili ei non crederetur. ita dicunt. Ioan. Andr. & Hostien. in c. continebatur.

ext. de desponsa. impub. ubi isdem Io. Andr. recitat de quodam iudice, qui muliere dicente se oppressam, condemnauit accusatorem in decem libras, quas mulieri dari iussit, permittens, ut post modum condemnatus tolleretur mulieri, si posset, cum à sua præsentia recessissent. sed cõdemnatus non potuit, quia mulier se, & pecuniam defendit. Sic præsumptum iudex mulierem prius non fuisse oppressam, ac compressam peruium. unde fecit illi restituere illa decem per mulierem. Facit pro illo. l. si qui. C. de adulte. & c. 2. de purga. cano. & c. afferte. de præsum. & Brunel. in tracta. de sponsa. & matri. conclusionem 18. sub nu. 10. Et est differentia inter uim, uiolentiam, & actum ui, seu uiolenter factum. ut inquit Paul. de Castro. in consi. 27. in 1. vol. Et uerbum auferre habet duplex significatum, cum uiolentia, & sine. secundum Ang. in l. postquam. col. 2. ff. de peti. hære. ubi dicit, quod si testes deponant, quod uiderunt auferre de manibus accusantis, non probant necessario & conclusiue, quia deberent dicere uiolenter abstulit. & no. quod omnes coitus per uim commissi grauius puniantur. ut dicit Iulius Clar. in præc. crim. in §. fornicatio. uersus omnes aures. Et de iure municipali ius turbatiua non attenditur, nisi dolus interuenerit. prout docet Bar. in l. 1. §. 1. ff. si quis testa. liber. ubi uult, quod si huiusmodi statutum loquitur in personam, requiratur dolus, adeo, quod succumbere debet accusans aliquem de turbata possessione, nisi dolum probet. Cuius theoricam seruant Assessores. ut ait Corne. in consi. 33. incip. uisa. lib. 4. & uerbum ius late sumptum, uerificatur, quoties quis propria auctoritate illicite sibi ius dicit, uel occupat propria auctoritate rem ad alium spectantem. ut probatur. in l. extat. ff. quod metus causa. & habetur in l. creditores. ff. de ui & ui arma. & ita ius, & uiolentia in statutis est accipienda. secundum Corne. in consi. 33. in 4. & las. in §. ex maleficijs. insti. de actio.

Si statutum dicat, quod si quis uoluerit aliquam uiolenter corrumpere, puniatur poena mortis. Intelligitur de eo, qui

qui actualiter corruperit voluntariè, quo ad se, sed uiolenter, quo ad corruptam. quia propter solum visum, siue uoluntatem, sine actu, non incideret in statutum. Arg. l. 1. §. si. ff. qd quisq; iur. & tenet Paul. de Cast. in l. si constituerit. ff. fini. regun. & Bossi. in prac. crim. in titulo. de pluribus violentijs. & Cassaneus. in consi. 40. per totum. vide supra in uer. raptor. ubi de hoc tractauimus.

Vir :

STATUTUM, q̄ liceat viro uxorem deprehensam in adulterio occidere, Habet locum, si deprehenderit eā in camera, in actibus yeneres. prout inquit Bar. in l. quod ait. nu. 1. ff. de adulte.

Vno ictu :

STATUTUM dicit. si quis percusserit aliquem, priuetur manu. Quidā vno ictu duos percussit, quomodo puniatur? respondetur ut dicit Lucas de Penna. in l. nemo. C. de cursu publico. lib. xij.

Vnus pro alio.

STATUTA, quæ volunt, q̄ vnus teneatur pro delicto alterius, sunt odiosa. ut ait Menochius in consi. 99. nu. 119. cū seq. ubi circa hoc dicit plura. vide Chachera. in decisi. pedemo. 89. nu. 5. & seq. & Iul. Clar. in prac. crim. q. 86. per totum. & Bar. inter consilia cri. in consilio. 7. & Ana. in consi. 72. & ibi Bologni.

Vulnus.

SI statutum vult, quòd vulnus exprimatur in libello. Dic, q̄ sufficit si dicatur, quòd percussit cum gladio ferreo, cū sanguinis effusione, nō adiecto, quod fecerit vulnus. Nam illius, quod ipsa natura manifestum est, satis uidetur facta expressio. quod intellige, nisi percussio esset facta in naso. ut inquit Maria. in c. 2. col. 17. de libelli obla. Item, nisi statutū requireret vulneris expressionem ex forma, per ipsum tradita, quæ censetur substantialis. per ea, quæ habentur. in c. 1. de

Quaestiones Criminales.

baptismo. quia tunc vulnus exprimi debet. De vulnere. vide Bal. in qq. ad statu. ver. vulnus. & Bossum. in prac. crimi. & Atflic. super cōstitu. regni. lib. 1. in titu. de percussione. & Firma. in ver. vulnus. & Iulium Clarum. in prac. crimi. §. si. q. 84. per totum. vbi plenissimè. & Placam in epito. delic. cap. 13. Quid si plures sint vulnerantes. tractat Menochius. in tracta. de arbi. iudi. in casu. 362. Si quis vulnerauit aliquem mortiferè, non debet mori ex statuto, si vulneratus non sit mortuus. vt inquit Bar. in l. damni infecti. §. Sabini. col. 2. ff. de damno infecto. & Bal. in c. 1. §. iniuria. in vlt. col. de pace iura. firmā. & in c. 1. quibus mo. seu. amittatur. & isdem Bal. in qq. ad statuta. ver. animus. & ver. effectus. & Bar. in l. 1. §. diuus. ff. ad l. Cornel. de sicca. & Alex. in cons. 15. in 1. vol. & Ghisius. inter consi. crimi. in consi. 158. vbi etiam inquisitus super vulnere, si vulneratus moritur; non potest puniri de morte. & hæc est communis opinio. ut ait Alba. in consi. 30. per totum. & in consi. 90. ubi ponit, quando possit ferri sententia contra mortuum in causa criminali. pro pœna pecuniaria. & ibi ponit formam sententiæ in hoc casu. & uide etiam omnino Crotum. in consi. 132. per totum. Et omnis, qui mortiferè uulneratus est, nō moritur. l. 1. §. vlt. ff. ad Syllania. plura Tiraquellus tradit ad hoc in tracta. de utroq; retrac. in §. 15. in glo. 2. nu. 12. & plura de uulneribus, uulnerantibus, & uulneratis tradit Claudius Battandier. in regu. crimi. regula. 105. cum pluribus sequentibus. Et aliquando si quis uulnerauit aliquem, ex quo successit mors, non uenit puniendus pœna mortis si in colluctatione à consuetudine probata hoc fecit, ut ponit Anchara. in cōf. 283. per totū. & Parisi. in cōf. 167. per totum. in 4. uol. An uulneratus confitēs, se fuisse uulneratū à tali, faciat indicium ad torturam? respon. Rolan. à Valle in cons. 37. per. totum. in 3. uol. q. nō. Nisi probaretur inimicitia, uel aliā. ut ibi per eum pulcherrimè.

Statutum dicit. si quis uulnerauit aliquem in re sua, amputetur ei manus. Pone, quidam fuit uulneratus in fouea. seu fossa. An dicatur uulneratus in re sua? respon. Bal. in l. ripariū.

ff. de

ff. de rerum diuisione. q non. quia ista fossa non dicitur plenè sua. & de per se cōsiderata, non potest æstimari, nec uendi cari. unde accessiones concretæ, non possunt separari à proprijs subiectis. l. quemadmodum. C. de agrico. & cētis. Nā cui nō adaptatur sermo, ēt nō adaptatur dispō contenta in ipso sermone, quantūcūq; uerba sint latissima. & ideo dicitur, quod non potest fieri prædicamentum de Chymera. l. si stipuler. ff. de uerbo. obliga. Cum. n. tollimns subiectum, necesariō tollimns prædicatum. l. si Meuia mater mea. ff. de hare. insti. & tenet Iacobinus. de. S. Georgio. in uer. de adherentibus. sub nu. 6. in inuestitura feudorum. Et scissio cutis, & tumefactio uulnus dicitur. l. si seruus. §. rupisse. ubi sic declarat Floria. ff. ad. l. aquil. & Cēpolla. in cōf. 40. nu. 4. Et licet aliàs uulneratus præsumat mortuus ex uulnere. Hoc intelligitur, nisi ex mala & inordinata uita aliud esset præsumendum. pro ut dicit Saly. in l. 1. C. de emēda. seruo. & Arno. in soliloquio. 39. ubi dicit, quod qui uisus est ire per triduum uulneratus, si post moriatur, non censetur mortuus ex illo uulnere. uide Blanchum. in prac. crimi. & Riminal. in consi. 271. in 2. per totum. nu. 2. ubi dicit, quod uerissima est opinio, q post quadraginta dies si moriatur uulneratus, non dicatur ex uulnere immediatè mortuus, sed præsumatur mortuus, uel ex negligencia sui, uel medici, quando uulnus fuit mortale. uide omnino Claudium. in regu. crimi. 157. ubi ponit quid habet agere iudex antequam proferat sententiam super uulneribus. & alia notatu digna. & quando medicis sit credendum super uulneribus. uide Iulium Clarum. in §. homicidium. uer. sed quid si reus. & in repertorio suo. uer. statutum. & uer. uulnerans. Et stādum est in hoc iudicio medicorum. ut inquit Villemata. in l. diuus. col. fi. ff. de siccarijs. & Mille. in prac. crim. nu. 24. pagi. 13. vbi dicit & de uiso, & reperto. & Nouellus. ubi de uiso, & reperto agit. & Iul. Clar. in d. §. homicidiū. uer. scias autem. Et medicorum dicto etiam standum est super expensis pro medicamentis, & curatione uulnerum, & percussione. & si plures non reperiantur. statut dicto vnus. pro-

Questiones Criminales

ut ait Milleus. vbi supra. & Afflic. in decis. Neapoli. 1. sub nu. 3. & Signorolus. in cōf. 153. & 155. vbi est consilium pro amico. & Blācus. in sua praeti. & Tiraquellus. in tracta. de poenis téperandis. & Criminalistæ ubiq; . Pone, quidā itaq; egit de uulnere, & reus fuit absolutus, modò vult agere de occiso. an poterit? resp. Alberi. in qq. ad statu. in q. 57. par. 2. q̄ non. q̄a obstat exceptio rei iudicatę, & si ageret de occiso, reiteraret primā. q. de uulnere. uide eūdē. in q. 53. in 2. par. Pone, fuit quidā mortiferē uulneratus, Pote stas uult procedere cōtra reū de morte, an possit? resp. Alberi. in qq. ad statu. in q. 53. in parte. 2. q̄ Potestas debet considerare animū uulnerātis, qui deprehēditur ex uulnere, & si inde percipiatur ipsum uoluisse homicidium facere, poterit punire. & ita tenet Cēpolla. in cautela. 5.

Si statutū dicit, q̄ pro uulnere quis cōdēnetur in cētū. quæ si nō soluerit intra mēsem, manus ei amputetur. Pone, aliquis fuit cōdēnatus, & appellauit elapso mense. & sententia fuit cōfirmata, modò uult statim cētū sōluere, ne manus illi amputetur. An poterit? resp. Bal. in qq. ad statu. in uer. appellares, & distinguit, ut poteris, uidere p̄ eū. Sed Corne. contrariū dicit in cōf. 80. 3. uol. Et qñ quis est mortiferē uulneratus, fingit statim mortuus. l. ita uulneratus. ubi Bar. ff. ad l. Aquil. & Bar. in l. damni. §. Sabini. ff. de damno infec. & ibi Ange. Imola & ceteri. ac Alex. in l. ratione. §. socius. ff. ad l. Falci. Et quando quis dicatur mortuus ex uulnere, aliterquam per su pradictos. ponit Corneus. in cōf. 274. in 1. uol. Et quādo quis dicatur fecisse ad sui necessariam defensionem, Nouellus. in tracta. ad defensionem. & Cicero, pro Milone. & Corne. in conf. 273. col. 3. & in conf. 283. & Boeri. in decis. 223. ubi plenē de hoc tractatur. & de uulnere mortali uide ibidem.

Si statutum dicit. Si quis vulnerauerit aliquem in domo percussi, amputetur illi manus. Dic, quòd si domus esset cōmunis cum percussore, manus non debet amputari. argum. l. sed milites. §. coequalitas. ff. de excusa. tut. si autem non esset communis vulneranti, & vulnerato, Et nunc amputaretur ma-

tur manus. Nam propriū dicitur illud, quod secundum quid dicitur. l. serui electione. §. cum fundus. ff. de leg. 1. & declarat Bald. in l. 1. & seq. C. qui testamen. facere possunt.

Statutum dicit, quòd uulneranti in platea manus amputetur, & aliud statutum, quòd occidens forenssem extra plateam, puniatur in centum, ut est Perusij. quidam in platea capit uulnerare forenssem, & cum fugeret, insequutus est eum, etiam extra plateam, & interfecit, An punietur manus poena? respon. Paul. de Cast. in l. quicumq; C. de seruis fugiti. q. sic. Si quis fucrit tantum uulneratus, & ex vulnere sequatur deformitas membri, Ipse uulneratus, pro tali deformitate, non potest agere ad aliquod damnum, aut interesse, seu æstimationem, quia liber homo non recipit æstimationem. l. liber homo. ff. ad l. Aquil. & dicit Crauetta. in consi. 119. sub num. 5. licet agere possit pro medicinis, & curatione, & ratione amissarum operarum, si erat solitus operari.

Statutum vult, quòd in decem puniatur uulnerans aliquē in ecclesia, An puniatur uulnerans iuxta ecclesiam? respon. de, ut dicit Guido de Suza. in l. si. C. de ijs, qui ad eccle. confu. super ver. finibus. ubi tenet, quòd sic, per illum tex. & per l. prædiis. ff. de lega. 3. & per l. 2. ff. de uer. signific. & l. Scie. §. Tyrannē. ff. de fundo instructo.

An uulnerans se ipsum puniatur poena pecuniaria ex statuto? responde, ut per apostillantes ad Specula. in titulo de poenis. litera e. ubi concludunt, quod non. & quòd hoc cōmuniter seruatur. per l. si quis ex metallo. §. si. ff. de poenis, & l. omne delictum. §. qui se uulnerauit. ff. de re militari. Distinguunt tamen, quia aut illud processit ex causa morbi, uel luctus, uel impatiētia doloris furorisuē. l. 1. ff. de bonis eorum, qui sibi mōr. consci. & Tiraquellus in tract. de poenis temperandis, uel minuendis. & Catald. in tracta. syndica. sub num. 96. & Couarru. in tract. uariarum lectio. lib. 1. cap. isto. & lib. 2. cap. 10. & Dec. in l. 2. C. qui testa. face. possunt. & Valla in elegantiarum. lib. 4. cap. 86. & Criminalistę in locis suis.

Statutum de uulnere, non habet locum in modica scissura, seu

Quæstiones Criminales

ra, seu sgrasignatura, uel excorticatione. ut tenet Bal. in l. fi. C. de ædili actio. & Ange. in l. fi. pignore. §. si furen. ff. de fur-
tis. & in l. extat. ff. quod met. cā. & Bal. in c. cū adeo. de rescri.
& Ludo. in l. i. §. si. ff. ad Syllan. & Bal. & Imol. in l. senatus. §.
Marcellus. ff. de leg. i. Et uulnus modicū nullū habet in se de
lictu. ut dicit Bal. in d. l. fi. & ē tex. in c. pro illorū. in fi. de sentē
tia excom. Panor. in c. proposuisti de consecra. eccle. Tiraq.
in trac. de rebus exiguis. & l. i. §. sciendum. ff. de ædili. edic.
& doctores in §. gallinarum, & in addi. ad reperto. Abb. in
uer. modicis. & Corsetus, in tract. de minimis. Sed uidetur cō
trarium sentire Franc. de Curte. in tract. de sequestis, in 6. q.
l. scasam. ff. de euietio. ubi appellatione nauis, scasa contine-
tur, quæ est parua nauicula. & aliter Bal. in l. i. §. si d. si exerci-
tore. ff. nautæ caupo. & stab. ubi stante staturo, quod domum
comburens puniatur pœna mortis comprehendit comburē
tem domumculam. sed uide Ang. de Are. in tract. malefi. in
uer. incendiario. & uide Catald. ubi supra. nu. 87. & Odof. in
trac. de percussione. & Bar. in trac. de percussione. & Bosfi. in
prac. malefi. Et de percussione tractat Marfil. in prac. cri. §. &
quia. & Bal. in qq. ad statu. in uer. percutere. num. 7. & Bar. in
cōsi. 109. & Iodocus. in prac. cri. in titulo. de inspectioe occi
si. cap. 75. pagi. 170. & Corta. in tracta. rerum memora. in uer.
domus. & Criminalistæ in locis suis. & Pasethus in cōsil. suis.

Vxor rebellis:

STATUTUM vetans vxores rebellium stare posse in ciui-
tate, Intelligitur, quamdiu mariti carum viuunt. ita decla-
rat Bal. in l. in omni. ff. de adoptio. Laus Deo. Hactenus uer-
sati sumus circa criminales quæstiones ad statuta. Reliquū
est. ut cum Iudith. dicā. Orate pro me lectores humanissimi,
ut firmum faciat cunctipotens consilium meum in his, quæ
scripsi. Saluo iure addendi, & corrigendi. &c.

F I N I S.

I N D E X.

Moneta	115	Pecunia	119	161	Solemnitas	185	
Morari in urbe	116	Pena	119	Recipiens	164	Solvens iusto metu	187
Morbosus	116	Perfusio	149	Recurfus	164	Stadium	185
Mora	116	Perfectum	151	Reus perfonaliter	161	T.	
Mortuus	116	Periurus	151	Redemptio	161	Tempus	193
Multitudo	116	Perfuerante	151	Reformatio	161	Terminus	193
Mutilus	117	Persona	151	Regula	166	Tractus	193
N.		Perfonaliter	151	Relatio	167	Trahi	193
Nuis	117	Platea	151	Relaxandus	167	Transgressor	193
Nec ultra	117	Porticus	151	Remissio	167	Transitus	194
Negans	117	Porriges positiones	151	Representatio	168	Territorium	194
Nepos	117	minofas	151	Representatio perfonae	168	Testis iusticus	194
Nigrum ftatuti	117	Posteffio	151	Responsio simplex	168	Tortura	195
Nobilis	117	Poffeffas	151	Relitutio	168	Tumefactio	196
Nomen	117	Præceptum	151	Relitutio	169	Turbare	196
Non obftante	118	Præfifum	151	Rixa	169	V	
Notarius	118	Præmium	151	Robaria	169	Agabundus	197
Nocte euntes fine lumi-	118	Præfcriptio	151	Rubrica	170	Variare	198
ne	118	Præftans auxilium	151	Rubrica	170	Velo leuato	198
Nox	118	Præfupponeas	151	Rumor	170	Venditor	198
O.		Princeps	151	S.		Venenum	199
Blatio	111	Principium	151	Sacrilegium	170	Verberans	201
Obligare pro	111	Priores	151	Sagittans	170	Verbum	201
ad mortem	111	Producens testes	151	Sal	170	Vestis	204
Obferuantia ftatutorum	111	Proditor	151	Saluarius	171	Via publica	204
111		Proemium	151	Saluo conductu	171	Vicini	204
Occifor	111	Prohibitum	151	Sanguis	171	Vidus uictori condem-	
Oculus	111	Promiffio	151	Satisfactio	171	netur in expenfis	204
Odiofum ftaturum	111	Propofita	151	Scienter	171	Vidua	206
Offenfio	111	Prouocatus	151	Scholaris	171	Villa	206
Officium	111	Publicari	151	Secda	171	Vindicta	207
Opem præftans	116	Procurator	151	Securitas præftada.	171	Vinum	207
Optio	116	Q.		Sedere	172	Violentia	207
Originarius	116	Valitas	174	Concordia	172	Vir	208
P.		R.		Sapiens	172	Vno iâu	209
Articeps criminis	116	Aptus	161	Syndicare	172	Vnus pro alio	209
Pallus, uel pes	116	Ratio	161	Sodomia	172	Vulnus	209
Pater	116	Rebelle	161	Similib. ad familia	172	Vxor rebellis	210
Pax	117	Reftor	161	Simplum	172		
		Receptator bannitorum	161				

R E G I S T R V M.

A B C D E F G H I K L M N O P Q R S T V X Y Z.
 Aa Bb Cc Dd Ee Ff Gg Hh Ii Kk Ll Mm Nn Oo Pp
 Qq Rr Ss Tt Vv Xx Yy Zz, Aaa Bbb Ccc Ddd
 Eee Fff Ggg.

Omnes sunt duerniones.

